Deuteronomy

Formatting by Nathan Kasimer

With the Targum, 1917 JPS Translation, and Rashi

©Nathan Kasimet, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 license (CC-BY-SA), the terms of which are available here: https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/. This book includes the following texts:

- Migra According to the Masora
- License: CC-BY-SA
- מקרא על פי מסורה/ikiw/gro.eoruce.org/wiki/he.wikisource. Source: https://he.wikisource.org
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Taj
- License: CC-BY-SA
- TITIL #1147(TO\ishivsource.org/wiki/\he.wikisource.https://he.wikisource.org/wiki/\he.wikisource.
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
- License: CC-BY

All these texts were retreived from Sefaria. It was typeset and formatted using ETEX, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download and the EB Garamond font by Georg Duffner from http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

iii

הפטרת הפטרת דברים הפטרת ואתחנן הפטרת עקב הפטרת ראה	891
שירת הים ועשרת הדברות עשרת הדברות במעם עליון	 191 191
פרשת תאת הברכה	125
פרשת האונו	141
פרשת וילך	136
פרשה נצבים	129
פרשת כי תבוא	111
פרשת כי תצא	83
פרשה שופטים	LL
פרשת ראה	22
פרשה עקב	32
פרשת ואתחנן	18
פרשת דברים	I
Usage Guide	ÌV
Introduction	Λ

תוכן העניינים

OGL T□C'□ - noitoubornil

הפטרת שבת מח																																
הפטרת שבת רא	a n		₩.	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	Z 81
מפטיר לשבת רא	{ <i>(1</i>) }	717	Ω	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	Z 81
הפטרת וְזאַת הב		1	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	₽81
הפטרת האזינו .	• •	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	181
הפטרת נצבים . הפטרת וילך	• •	• •	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	641
הפטרת נצבים .	• •	•	• •	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	ZZ 1
הפטרת כי תבוא	• •	• •	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	S Z1
הפטרת כי תצא .	• •	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	₽ ∠1
הפטרת שופטים	• •	• •	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	771

Introduction

This humash is intended primarily for learning *Shnayim Mikra veEchad Targum*, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the "Targum"—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minha readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the Mikra at pi Masorah project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yemenite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the from Sefaria. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Information on which special Mastir and Hastarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Shabbat Chumash. Sedarim data was pulled from Mikra at pi Masorah.

I hope this text will be helpful to those who use it.

Usage Guide

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Torah. For information where this text varies from others, see the notes of the Mikra al pi Masorah project, or notes in Minhat Shai. The Mikra al pi Masorah project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Only differences that affect the consonatal text as it appears in a Seder Torah are noted. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Torah, but not in the text of the Targum.

To reduce confusion, different numbering systems used for running verse references are numbered differently. Roman numerals are used for chapters, Hindu-Arabic numerals for verses, and Hebrew letters for Sedarim. In verse references in notes, however, chapters are listed in Hindu-Arabic numerals. Where there are attested seder divisions that are not included in the traditional 154-seder count, the number is printed with an asterisk, indicating that it is a seder break but the seder number has not increased. Instances where there are variations in tradition for the start of a seder are in brackets or parentheses.

Names of parshiyot, aliyot, and the number of verses in each parsha are noted in Rashi script. The weekday aliyot can be assumed to end where the second aliya begins. The ending is noted if that is not the case. "Is and ">RIW" indicate the weekday aliyot. Aliyot for doubled parshiyot are in parentheses.

Parsha breaks are indicated with a Dor o in parentheses. A petuha is a paragraph break that ends a line, a setuma is a break where a blank space is left mid-line. Keri ukhetiv instances are noted with brackets and letters indicating which text is the keri and which is the ketiv.

Large/small letters are printed in the text. Note that in an actual Seder Torah the large/small letters have the top of the letter aligned with the rest of the text. They are printed aligned with the bortom line here due to typesetting considerations. Other special letters are indicated with parenthetical notes.

פֹאבׁן וּבֹּגן יַנְפֹבּ וֹלְבֹּן וֹשׁגֹיִנִ בַּמִנְאָבֹא לָפֿבּגַ זִם סִוּנַ خَفَالُجُد خُمُّلُكُم بِيرِ مِنكَ خَدال لِي لَا لَذِي خَمَلُخُنُهُ لَمْم لِيهَلَائِيهِ يددره المراجع المراجع

ער שעיר ער קדש ברגע: ג אַלַּר עְּשֶׂר יוֹם מֵחֹלֵב הֵּרֶךְ

אַמֶּר צִּינָר יְרוֹנֶר אָעוֹ אַבְנֶם: קאָבן אָגַבַּנוּ וֹאָבַאָּגַ בָּכָגַ ، ﴿ فِي اللَّهِ فِي اللَّهِ لَا يَالِيهِ لَا يَالِيهِ لَا يَالِيهِ لَا يَالِيهِ لَا يَالِيهِ لَا يَالِ ווֹטוּ, בֹאַבַבּמוֹם מֻּלָּט בֹמֹמִשׁי._

> ומק המברו מינל הדהב: יבַוְבַבְיבִית אַרְגִיזי עַל בִשְּׁרָא בּבּפֿאַבוּ אַשַּפֿבוּ הַבְ תַּנֹּאַ מם כֿל וֹמִּבְאַל בֹמֹבֹנַא אַבְּוֹ פֹּטִינְמִיָּא בַּמִבְּיִל מִמָּע

<u>ξ</u>′ŸΠ: אוַבְח מוּרָא דִּשִּׂמִיר עַּד רַקַם מהלף חד עשר יומין מחובב

לכל דפקיד יי ימיה לוקהון: מַכַּיל משָה עָם בָּנֵי יִשְׂרָאָל המת ונטון בטע לונסא ונוני לאולמון אָנון לַנוַע

> Hazeroth, and Di-zahab. Paran and Tophel, and Laban, and Arabah, over against Suph, between the Jordan; in the wilderness, in the I Moses spoke unto all Israel beyond THESE ARE the words which

way of mount Seir. Horeb unto Kadesh-barnea by the It is eleven days journey from

fue them; had given him in commandment according unto all that the LORD spoke unto the children of Israel, sesoM that, that Moses year, in the eleventh month, on the And it came to pass in the fortieth

- כוב זסב שסיס לסס, שנאמר וֶכֶמֶף הַרְבֵּימִי לָם וְזְהָב עָשׁוּ לַבְּעַל (הושע ב, י): ממס שעשימי למריס במלרות בשביל לשון סרע (ספרי ה), ואתם נדברתם במקוס: ודר זהב. סוכיקועל סעגל, שעשו בשביל כא, ס), ועל מס שעשו במדבר פארן ע"י סמרגליס: וחצירות. במחלוקחו של קרח. דבר אחר, אמר לסס, סיס לכס ללמוד ולא מלינו מקוס ששמו מופל ולבן, אלא הוכימן על הדבריס שמפלו על המן שהוא לבן, שאמרו וַנַפְּשֵׁנוּ קַבְּה בַּנְּמָס הַקְּלֹהֵל (במדבר שַלְיָס בְּיַס פוּף (מסליס קו, ו), כדמימת בערכין (מו.): בין פארן ובין חפל ולבן. אמר רבי יומנן, מזרנו על כל סמקרת, על מה שהמרו בים פוף בבואם לים פוף, שאמרו הַמִּבְּלִי הֵין קבְרִים בְּמִלְרַיִם (שם יד, יא), וכן בנפעם מחוך הים, שנאמר וַיַּמְרִי שלמרו מיי יפן מופניוגו' (שמוח מו,ג): בערבה. בשביל סערנס, שחמלו בבעל פעור בשמים בערבוח מולב: מול סוף. כל מי שיש לו משובס ישיב: במדבר. לה במדבר סיו הלה בערבות מוחב, ומסו במדבר, הלה בשביל מס שסכעיקוסו במדבר, שומעים מבן עמרס ולה סשיבוחם דבר מכך וכך, הילו היינו שם היינו משיבין הוחו, לכך כנסם כולם והמר להם הרי כלכם כהן, של כל ישראל. אילו סוכיירן ברמו, מפני כבודן של ישראל: אל כל ישראל. אילו סוכים מקלמן, סיו אלו שבשוק אומריס, אמס סיימס (I) אלה הדברים. לפי שהן דברי מוכחות (ספרי א), ומנה כאן כל המקומות שהכעיםו לפני המקום בהן, לפיכך מחם את
- (3) ויהו בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש. מלמז שלה סוכיהן הלה ממון למיהה, ממילמד, מיעקנ וכל כך סימה השכינה מִמְלַבֶּשֶׁמ בשבילכם למהר ביחמכם לחרץ, ובשביל שקלקלמם, הפב חמכם פביבות הר שעיר מ' שנה: בקברום המאוה, שאכלו הבשר חדש ימים, ושבעה ימים שעשו בחזרות להסגר שם מרים, נמזא בג' ימים הלכו כל אומו הדרך, שַּשְׁנִי בְּעָשְׁרִיס בַּמֹדֶשׁ וּגוי (כמד כר י, יל), ובכ"ע במיון שלחו את המרגליס מקדש ברגע (מענית כע.), נא מהס שלשים יוס שעשו ו מף סוא מסלך י"א יוס, ואמס סלכמס אומו בשלשה ימיס. שהרי בעשריס באייר נסעו מחורב, שנאמר וַיְּהִי בַּשָׁנְיה שַשָׁנִית בַּמֹדֶשׁ (2) אחד עשר יום מחורב. אמר לסס משס, ראו מס גרממס, אין לכס דרך קלרס ממורב לקדש ברגע כדרך סר שעיר,
- שנאמר הְנְיִי שַׁנוּ בִּי (שמואל-ה יב, ג), וכן דוד את שלמה בנו (מ"ה ב, ה): יסא מבירו רואסו וממבייש ממנו כו', כדאימא בספרי (ב), וכן יסושע לא סוכים את ישראל אלא סמוך למימס, וכן שמואל, ומלך ומדבק בעצו אמי, ומפני ד' דבריס אין מוכימין אם האדם אלא פמוך למימה, כדי צלא יהא מוכימו ומוזר ומוכימו, וצלא שלא סוכיה את בניו אלא סמוך למיסה, אמר, ראובן בני, אני אומר לך, מפני מה לא סוכהתיך כל סַשְּׁנִים הללו, כדי שלא תניהני

בּׁמֹמִטֹבׁע בֹּאַבְבוֹמֹג: נְאָׁנֵי מְּלְבָּׁא בַּמְּעָנִי מְלְבָּא בַמְעָנִוּ בַּנִינִיּ ליי הַאָּמֹרִי אַשָּׁר יושָׁב בְּחָשְׁבָּוֹן אַחַבֵּי תַכּתֹוּ אֲת סִיחֹן מֶלֶךְ בָּתַר דִּמָּחָא יָת סִיחוֹן מַלְכָּא

הַוּאָה לַאִּמָר: הוּצִיל משֶׁה בַּצֵּר אָת־הַמּוֹרֶה דְּמוֹאָב שָׁרִי מֹשֶׁה פְּרֶישׁ יָת בַּהַבוֹע בַיַּנְעַל בַּאָבוֹע מואָב בַּהַבַּע בַּיַנְעַבּע

<u> दृ</u>त्त त्युतः בְּחְבֶר לֵאִמְׁר רַבּ־לְכָּם מְּבִּיה לְמִימִר סִּוּי לְכִיוֹ דִּימִיבְחּוּן יְנְינָיִנִי צְּבֶינִינִי בַּבֶּיב אָצְנִינִי יִּנְאֶלְנִילָא מִבְּיִלְ מִמָּלָא בּׁעִוְנִדַ

אַבּא עַכִּנְגַּנִין עַרַּיַלְבָּנָון עַּרַ־ بخهُوجُت بحَثِيْت بجَلَبَك تَبْق ע נֹאָקַבֹּקְ הַּכֹּנִינֶ בֹּמֹבֹבִי בֹנִינַ לְמִינִא פּׁנוּוּיִסְעָּוּ לַכְּם וּדֶאוּ עַוֹר תְאֵמְנוֹרִ אָנִפְּנוּ וְשִוּלוּ לְכוֹן וְעִּילוּ

תַנְּהֶר תַנְּדְל נְתַר־פְּרֶת:

בְּעַשְׁתְּשִׁרְוָע בְּאָבְרֶתִּי: אמוראי דימוב במשבון וית

אילְפּן אוָבוִיהָא הָדָא לְמֵימָר:

בְּטוּרֶא הָדֵין:

וֹנִיבְא בַבֹּא וַנִיבָא פַּבַנִי: ומא אונה כוהלאני ולכלו הג וְבַמְפַּגְלַטַא וְבַבַרוֹמָא וְבַסְפַּר

ישרפל הָאָהֶץ בָּאִּנִי וּרְשָׁנִי אָתַ הָאָהֶץ **%**ロー 草が 461,00 الثك ביהבית בדמיכון ית

> Bashan, who dwelt in Ashtaroth, at Heshbon, and Og the king of of the Amorites, who dwelt in after he had smitten Sihon the king

expound this law, saying: Moab, took Moses upon him to Deyond the Jordan, in the land of

inistanom sidt ni dguone gaol o in Horeb, saying: 'Ye have dwelt The Lord our God spoke unto us

the great river, the river Euphrates. Canaanites, and Lebanon, as far as the sea-shore; the land of the Lowland, and in the South, and by the hill-country, and in the nigh thereunto, in the Arabah, in Amorites and unto all the places and go to the hill-country of the turn you, and take your journey,

their seed after them.' to Jacob, to give unto them and to fathers, to Abraham, to Isaac, and which the Lord swore unto your $_{\rm 8}$ you: go in and possess the land Behold, I have set the land before

במלכום: מסס, וסוא שנאמר וַיָּבֹא סַפַּלִיע (שס יג), ואומר כי רק עוג מלך סבשן נשאר מיתר סרפאיס (לקמן ג, יא): 🗈 באדרעי. שַס סוא עשמרות קרנים שסיו שם רפאים שסכה אמרפל, שנאמר ציפו אָת רְפָאִים בְּעַשְׁמְּרֹת קַרֶנִים (בּראַשִית יד, ה), ועוג נמלע אשר יושב בעשתרות. סמלך קשס וסמדיים קשס: - עשתרות. סול לשון נוקין וקושי כמו עשמרות קרניס, ועשמרות זס, ו הילו הימה עיר המרמ ומימון שרוי במוכה, הימה קשה, שהמלך קשה, על המת כמה וכמה, שהמלך קשה והמדינה קשה (שה): בן סוכימן (ספריג): סיחון וגרי אשר יושב וגרי. מילול מיס מימון קשם וסיס שכוי במשבון, סיס קשס, שסמדינס קשס, . אלא לקנסר ולמצוא עילה, שאין בו כח להכניסנו לארץ, לפיכך הממין עד שהפיל סיחון ועוג לפניהם והורישם את ארלם, ואחר (+) אחרי הכוחו. אמר משה, אם אני מוכימם קודם שיכיפו לקלם הארן, יאמרו מה לוה עלינו, מה הימיב לנו, אינו בא

- (5) הואיל. סממיל, כמו הָנֵּס נְחׁ הוֹשַׁלְמִּי (ברחׁשִׁימ ימ, כו): באר אח החורה. נשנעים לשון פירשה להם:
- מנורס וכלים, קבלמם מורס, מנימם לכם מנסדרין שרי אלפים ושרי מאומ: (6) דב לכם שבח. כפשומו, ויש מדרש אגדה, (ספרי ה) הרבה גְּדַלְה לכם ושכר, על ישינהכם נהר הוה, עשיהם משכן
- מכְּג מְכְג יִבְבַּׁכִּל לְחָּשׁׁנֹב וּיִשְׁמְסְוּו לְגְ קְבָּבִּי דְּסִינְסְ וְּסִיּרְסַן (שִבְּוּתִוּם מוּ:): וקסרי וכוי, כדאימא בספרי (ו): עד הגהור הגדול. מפני שנוכר עס ארן ישראל קוראו גדול, משל הדיוע אומר, עבד בערבה. זס מישור של יער: בהר. זס סר סמלך: ובשפלה. זו שפלם דרוס: ובנגב ובחוף הים. אשקלון ועזס (ד) פנו וסעו לכם. וו דרך ערד ומרמס: ובאו הד האמודי. כמשמעו: ואל כל שכניו. עמון ומולצ וסר שעיר:

אַבאַנכֿע לַבּגַי, הָאָע אָטַבּם:

לְסִוּבְרָא וֹשְׁכִוּן: לְמִימִּר בִינוּ אֲׁלֹא וֹכִילְ בֹּלְטוְגַרִי נְאָמַר אֵבְלְכְם בֹּמֵּט עַנִינְא לְאַמָּר נַאֶּמַרִים לְּכוֹן בִּעְּדְנָא תַּהוּא

myself alone; 9 saying: 'I am not able to bear you And I spoke unto you at that time,

ځ۲۳۰

שְׁמִנְא לְסִנֵּי: ְּנְׁעַנְּבֶּׁם עַּנְּנְם כַּבְנְבֶּבֶּרְ עַמֶּמְנִם אֵנְעַבְּנְן נְמָא בֵּנְן כִּבְנְבָבֵּר בְּעַנְיִם אָבְעַבְנָם עַנְבָּבָר אָטָבָם בִּיְ אָבְעָבִוּן אָסִנּּ נִטְּבִוּן נִטָּא

multitude. this day as the stars of heaven for 10 multiplied you, and, behold, ye are the Lord your God hath

ځڅ□∶ נולב" אַטַבָּם כַּאַמֶּר בַבָּר ווּלָבוּנ זְטַכָּון כַּמָא בַּמָבֶּוּ عدر مُرَرَثُو حُوُّو الْآَرُاءِ فَمُثَرَّدِهِ مُرَدِياً خَنْدَياً هُرَاءِ نَفْدًا יְהְנֶה אֶלְהֵי אֲבִוּהַבֶּם יִמַף יִי אֶלְהָא דַּאָבְהָהָבוּן יוֹמֵיף

4<!!

as He hath promised you! many more as ye are, and bless you, п make you a thousand times so The Lore, the God of your fathers,

How can I myself alone bear your

וּמֹמֹּאַכֶּם וֹבׁוּבְכָּם: אַמּא לַבַּצַׁי מַבְשַׁבֶּם אַיכִּבוּן אַסוִבַּר בַּלְשִוֹּבִי

מינבוניבון וֹמֹסבוכון וֹצִינְכוּן:

heads over you.' knowledge, and I will make them understanding, and full of tribes, wise men, and Get you, from each one of your

cumbrance, and your burden, and

your strife?

וֹאָמִונִם בֹּבֹאמוּכֹם: נֹאַמּנּגנוּן בֿוּמָגן הַבְּיִכוּן: לְּאִּבְׁמִּיכֵּם וֹסִיכְּלְטִּוֹו וּמִּבְׁמֵּוֹ לְאָבְמִיכִוּוֹ בְּבֶּם אַּלֹאָנם שַׁבֹּמֹנם עַבוּ לְבִוּן וּוּבָבוון עַבּוּמִוּן

אלא אברסס כדאי לעלמו, ילחק כדאי לעלמו, יעקב כדאי לעלמו: לריכים למלחמה, אלו לא שלחו מרגלים, לא היו לריכין לכלי זיין: →אבחיכם. למה הזכיר שוב לאברהם לינחק וליעקב, (8) ראה נחדי. בעיניכס אסס כואיס, איני אומר לכס מאומד ומשמועס: באו ורשו. אין מערער בדבר, ואינכס

אלילים, שאם דן והורג ומכה וחונק ומעה את דינו וגוול אין בכך כלום, אני אם חייבתי ממון שלא כדין, נפשות אני נתבע, בו וַיֶּמְפַס מָבֶּל בְּסְבְּס (שם ס, יא), אומר מי יוכל לשפומ, אלא כך אמר שלמס, אין דייני אומס זו כדייני שאר האומות עובדי את העונש מכס ונתנו על הדיינין. וכן אמר שלמה, פִי מִי יוּכַל לִשְׁפֹּע אָת עַמֶּךְ הַפְּבֵּד הַאָה (מלכים־אֹ ג, ע), אפשר מי שכתוצ - סמן, וסגיז את סשליו, לא סים יכול לדונס, אלא כך אמר לסס, ס' אלסיכס סרצה אתכס, סגדיל וֶפֶרִים אתכס על דייניכס, נעל אוכל לבדי וגוי. אפשר שלא היה משה יכול לדון את ישראל, אדם שהוליאם ממלרים, וקרע להם את הים, והוריד את (9) ואומר אליכם בעת ההוא לאמר. מסו לאמר, אמר לסס משס, לא מעלמי אני אומר לכס, אלא מפי סקצ"ה: - לא

(10) והגכם היום כבוכבי השמים. וכי כנוכני השמים היו באומו היום, והלא לא היו אלא ששים רצוא, מהו והנכם בושמר וְקַבַּע שָׁם לְבָּעֵיקָס נְפָבָ (מבלי כב, כג):

יברך אמכס כאשר דבר לכס: לברכחנו, כבר הבעיח הקב"ה את אברהם אַשֶׁר אָם יוכַל אִישׁ לְמְנִיֹם וגוי (בראשית יג, מו), אמר להם זו משלי הוא, אבל הוא (11) יוסף עליכם ככם אלף פעמים. מסי שוג ויגרך אחלם לאשר דבר לכם, אלא אמרו לו, משה, אחד נותן קלבה סיום, סוכם משולים כיום, קיימים לעולם כחמה וכלבוה וככוכבים:

עליכס ענום רעום וחושב עליכס מחשבות (ק"א מנות וחשבונות): ודיבכם. מלמד שהיו רוֹגְנִיס: בן עמרס לנאמ, שמא אינו שַפּוּי במוך בימו, אימר לנאמ, אמרו מה ראה בן עמרס שלא לנאמ, מה אמם סבורים, יושב ויועך לסביא, יש לי ראיות לסביא, מומיף אני עליכס דייניץ: ומשאכס. מלמד שסיו אפיקורסין, סקדיס משס ללאת, אמרו מס ראס . אלא מפי הקב"ה: – שרחכם. מלמד שהיו ישראל ערחנין, היה אחד מהם רואה את בעל דינו נולח בדין, אומר יש לי עדים (בו) איבה אשא לבדי. אם אומר לקצל שכר לא אוכל, זו סיא שאמרמי (פ"א שאמרנו) לכס, לא מעלמי אני אומר לכס

ששיר, כשמציאין לו דינרין לראום רואה וכשאין מציאין לו יושב וחוהה, נבון דומה לשולחני מגר, כשמציאין לו מעום לראום כסופיס: - וגבוגים. מדינים דבר ממוך דבר. זהו ששאל אַרֶּיוֹם אֹם ר' יוםי, מה בין חכמים לגדונים, חכם דומה לשולמני (13) הבו לכם. הומינו עלמכס לדבר: אבשים. וכי העלה על דעתך ושים, מה מלמוד לומר הושים, לדיקים: הכמים.

- אָמֶּג צַבְּרָהָ כַּגַּמְנִני: *י וֹשֹׁהְנֹי אִשְׁי וֹשַּׁאָמִׁרְיִ מִּיִּדְ עַבְּבַבְּבַבְּרֵ וֹאָטִּיִבְּטוּן זָטִׁי וֹאָהָנִינִין שִּׁצֵּוּ
- ﴿مِثَاثِمَادُمُاءُ حَالَاتُهَا مُعْادِثُمُ الْمُعْادُمُ الْمُعْادُمُ الْمُعْادُ الْمُعْادُ الْمُعْادُ الْمُعْادُ ם בו מולב בי למור בי למים בי בי למים בי בי אַלַבָּּים וֹמְבַיִּי מָאִיָּט וֹמְבַּיִּי אִוֹלֵם בֹאמֻוֹם הֹּבְוֹכִם מִּבְּוֹ אַלָּאָנִם שַׁכְּמִנִם וֹנִגַּגִם וֹאָשַׁוֹ
- אָטִיו וּבָין גַּרְוֹ: بِهُوَمُقُلَ مُثِلًا خُيلًا هُنِم بَدْيًا _ י ההוא לאמר שְמִעַ בּין־אַהיכָם נְאָצְנֶוֹר אָר־שְׁפְּטֵיכֶּם
- שַּבְוֹבְנוֹ אֶבְוּ וּאֶתֹהֹשׁוּוּ: עוּא וְתַבְּבַרְ אָּמֶּר יִלִּמָּר מִכָּם אָנִה כַּנְ עַמִּהְפָּׁה לָאַלְעַנִים حر حَدْبح فَهُمُمْ فِيهُ خُمُ فَرِيدِ فِهُ إِن اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ לאַ־תַּבְּיִרוּ פְּנִים בַּמִּשְׁפַּׁם כַּפַּמָן לָא הַשְּׁהְּתִּין אָפּּי בְּדִינָא

- فنأتأم ليمرز خنم خمم لأشراء
- וסבבין לשבשיכין: AŻĠ. liċi, dxidx liċi, זמבון בישון עליכון בבני יולבון הכימין ומדען ומניהי אָבֹמּוכֶם וּגַבֹנוּט נִט בוּאָּוּ אָבַמּוּכוּן
- لأدللُ: גוּבְרָא וּבֵין אֲחוּהִי אַבוכון יהדינון קושטא בון בווא למימר מְּכֹּמוּ בַּוֹן יפפידית ית דייניכון בעינא
- ينظهر هنحيا فكلحنا خنف אַבו בולא בול בוא ופּטוֹלמא לא טֹבְעַבוּן מוּ בוֹבַע מּנּבַבא מבן וְמִוֹבְא בִּוֹבָא שַׁמְּטִׁמוּן

- Sood for us to do. thing which thou hast spoken is And ye answered me, and said: 'The
- tribe by tribe. and captains of tens, and officers, of hundreds, and captains of fifties, captains of thousands, and captains and made them heads over you, wise men, and full of knowledge, So I took the heads of your tribes,
- with him. brother, and the stranger that is righteously between a man and his between your brethren, and judge time, saying: 'Hear the causes And I charged your judges at that
- 'ni. shall bring unto me, and I will hear cause that is too hard for you ye the judgment is God's; and the afraid of the face of any man; for and the great alike; ye shall not be judgment; ye shall hear the small Ye shall not respect persons in
- מלויום בראשי דייניסס, שסיס לסס לממום ולכוון אומס לדרך סישרס: בראשיכם. כאשים ומכובדים עליכם, שמסיו נוסגין בסס כבוד ויכאס: - ואשמם. מסר יו"ד, למד שאשמומיסס של ישראל . איני יודע מי סוא, ומאיזה שבט הוא, ואם הגון הוא, אבל אתם מכירין בו, שאתם גדלתם אותו, לכך נאמר וידועים לשבטיכם: רוחס, וכשחין מביחין לו סוח מְחַוֵר ומביח משלו: וידועים לשבטיכם. שהס ניכריס לכס, שחס בה לפני מעומף בעלימו,
- לו דורון וסוא נושא לנו פנים (מפרי יד): לעשות. אם סיימי ממעלל, אחם אומרים עשה מהרה: ממך שנלטערם עליה, אלא ידעםי מחשבוחיכה, שהייחה אומריה עכשיו יחמנו עלינו דיינין הרבה, אה אין מכירנו אנו מביאין (14) וחענו אוחי וגוי. מלמסס את סדבר לסנאמכס, סיס לכס לסטיב, רבינו מטס, ממי נאס ללמוד ממך או ממלמידך, לא
- וטמכין ברלועה על פי הדיינין: שרי אלפים. אמדממונה על אלף: שרי מאוח. אמדממונה על מאה: ושושרים. מנימי עליכה לעצמיכה אלו הכופמין עליכם. שמנהגו בהם כצוד, ראשים צמקח, ראשים צממכר, ראשים במשא ומחן, נכנס (מציחו לצ"ה) אחרון ויולא ראשון: משבע מדום שאמר יחרו למשס, ולא מלא אלא שלשס, אנשים לדיקיס, חכמיס, וידועיס (ספרי עו עיין בחוקוני): ראשים בני אדס שנקראו אחים וְבַעִּיס, חלק ונחלס, וכל לשון חבס: אנשים חבמים וידועים. אבל נבוניס לא מלאמי, זו אחת (EI) ואקח את ראשי שבטיכם. מְשַׁכְמִיס בּדִּבֹרִיס, מְשַׁרִינס, על מי בּחֹחס להחמנוח, על בני מברקס ינחק ויעקב, על
- גרו, אף על עסקי דירס, בין מלוקם אמיס, אפילו בין מנור לכירייס (מנסדרין ז:): (סערענד), כמו זַכוֹר (שמוס כ, ז) וַשְׁמוֹר (לסלן ס, יב): דבין גרו. זס בעל דינו, שאוגר עליו דבריס, (ספרי) דבר אחר ובין כלשעבר, לשעבר הייחס ברשות עלמכס, עכשיו הרי אחס משועבדים לַּצָּבּוּר (מפרי שם): שמוע. לשון הווה, אודנ"מ בלע"ו דין זה לפני פעמים הרבה, אלה היו נושלים ונומנים בו (ספרי מו): בעה ההוא. משֶׁמִנִּימִים אמרמי להם, אין עכשיו (18) ואצוה אח שפטיכם. אמרחי להם הוו מחונים גדין, אם צא דין לפניך פעם אחת שחים ושלש, אל חאמר כגר צא
- קרובי אושיבנו דיין בעיר, והוא אינו בקי בדינין, נמלא מחייב את הוכאי ומוכה את החייב, מעלה אני על מי שֶׁמֶּנֶהוּ כאילו (TI) לא חבירו פנים במשפט. זה הממונה להושיב הדיינין, שלה יהמר היש פלוני נהה הוגנר הושיבנו דיין, היש פלוני

خَرِينَا خُرُدُتُ كُمُّ لِمَا يَعْمُ لِمِنْ لِمَا يَعْمُ لِمَا يَعْمُ لِمَا يَعْمُ لِمَا يَعْمُ لِمِنْ لِمُنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمُنْ لِمِنْ لِمِ וֹאַבּוֹנִי אָטַכֹּם בַּהַנֵּט תַנַוֹא אָט וּפַפּֿגוּגט וֹטַכוּן בַּהֹנִּא תַעוּא

וּנֹבֵא מֹּב בֿבֹתְ בַּבוֹנֹה: פַאַמֶּר צְּנָה יְהְנָה אֶלַהֵיני אָלָנִיּ אַמָּר רְאִימָם בְּרָרְ הַבְּרָ פּי הַמֶּרְבֶּר הַגְּּדוֹל יְהַנּוֹלְאַ הַהְּוֹאְ בַּלְ עַרְבָּרָאִ רַבָּאִ יּרְחִילְאַ וַנְּסַּע מֵחוֹרַב וַנְּּלֶבְ אָת כָּלְ וּנָשַלְנָא מָחוֹרֵב וָתַלֵּיכְּנָא יָת

ځاته: בַאָּמְנְרִי אַּמֶּר יְּהְוָֹה אֶבְהַנִינִ נְתַוֹ מִירָא בַאָמִוֹרָאָה בַּיִין אֵלְהַנָּא

אַגַשׁוֹעׁי וֹאַגַשַּׁיוֹעיּי בּבְּר יְהוָֹה אֶלְהֵי אֲבֹמָיף לָּדְּ ت אָת־הָאָהֶץ עַבְּה הַשׁ כַּאֲשֶׁר אַרְעָא סַק אַהְסֵין בְּמָא דַּמַבֵּיל בַּאָּע לַּעַוֹּ וֹעַזְּע אֶבְמַינִּנְ בַבְּלֵּנִנְ עַנִּינִ בּיִעָּב הֹי אֶבְטִנְ שַׁבַּמָּנִי הַיַּ

\$٢.21: לְּנִי נִאָּנִי נִימֹנְיִם אָמֶּב לֹבֹאָ בְּבֶר אָת־תַבֶּרֶךְ אֲשֶׁר נַעֲּלֶת־ לונ אַנַרַנַיאַבוּן וֹנְאַבוּ אָטַנִנְ פֿבֹמּנֹא וֹנִאַלְכְנָן אַנְשִׁי נְשְּׁלְעַוֹּרְ אָּנְשִׁיםׁ לְפָּנְיִנוּ וְיַחְפְּרוּ־ رَنَكُلُكُنَا هُكِي خُذُكُمِ رَنِهُمُٰذِنِ

ני כַּלְ פַּטַׁנְמִנָּא בַּטַּהְבָּבוּנוֹ:

אָבְעוֹא וֹעוֹא וֹאִנוֹא הֹג בַבוֹ באמולאַנו פֿמא בפּפֿיר ההוא דְּהַוֹיִתון אורַח טוּרָא

גֿבֿיב לַנָא: נאַמָּר אַבְבָבֶם בַּאַטַם עַד־הַר נַאַמָּרִית לְכוֹן אַהַיתוּן עַד

שׁבְעַל וֹלָא שִׁשְׁבָּר: ... אֶלִיֹם בּאַבֹּטִטֹּנַ לְנַ לְאַ

אַבֹּהֹא וֹנִינִדוּן זְעַוֹּא פּּטִינֹת אַ نظت، خلانا خلانه CIĆCIL

> all the things which ye should do. And I commanded you at that time

> Kadesh-barnea. commanded us; and we came to the Amorites, as the LORD our God by the way to the hill-country of dreadful wilderness which ye saw, went through all that great and And we journeyed from Horeb, and

God giveth unto us. Amorites, which the LORD our 20 unto the hill-country of the And I said unto you: 'Ye are come

fear not, neither be dismayed.' thy fathers, hath spoken unto thee; Possession, as the Lore, the God of 21 the land before thee; go up, take Behold, the Lord thy God hath set

shall come.' go up, and the cities unto which we word of the way by which we must the land for us, and bring us back men before us, that they may search one of you, and said: 'Let us send And ye came near unto me every

מתרת אנכי הרואה, אַל מַבֶּע אֶל עַרְאָהוּ (שם ז): . אמס רואס, ואימסי סודיעו, כשנא למשוח את דוד, וַיַּרְא אָת אֱלִיאָּב וַיּאֹמֶר אַךְ נָבֶּד ס' מְשִׁיחֹ (שם מו, ו), אמר לו סקצ"ס, ולא משפט בנות ללפחד (ספרי יו), וכן שמואל אמר לשאול אַנֹּכִי בְּרֹאֶה (שמואל-א ט, יט), אמר לו הקב"ה, חייך שאני מודיעך שאין שלא כדין, אמס מוקיקני לסחיר לו, נמלא שֶׁהְפֵיּהָ עלי המשפע (סנהדרין ה.): - חקרבון אלי. - על דבר זה נסחלק ממנו אחר לא מגורו, לא מכנים דבריך מפני איש, לשון אֹנֵר בַּקַיִן (משלי י, ס): כי המשפט לאלהים הוא. מס שאמס נועל מוס דינר, אוכנו עכשיו, וכשיצא למוץ אומר אני לו, מן לו שאמה חייב לו: לא חגורו מפני איש. לא מיראו (ספרי יו). דבר ותְצַנֶה לפריפו, אוכס את העני ונמלא מתפרים בנקיות. דבר אחר, שלא מאמר, היאך אני פוגם בכבודו של עשיר זה בשביל לפניך, לא מסלקנו לאחרון (סנהדרין ה.). דבר אחר כקטן כגדול משמעון כחרגומו, שלא מאמר, זה עני הוא, וחבירו עשיר סכיר פנים בדין (ספרי יו): בקטן בגדול חשמעון. שיסא הביב עליך דין של פרועה כדין של מאה מנה, שאם קדם ובא

(18) אח כל הדברים אשר חעשון. אלו י'דנריס שנין דיני ממונות לדיני נפשות:

- (19) המדבר הגדול והנורא. שהיו זו נחשים כקורות, ועקרצים כקשמות:
- אליהן. ממלס לכנוש: דבר. בליום לשון סם מדברים (מפרי כ): אח הדרך וגר. מין דרך שמין בם עקמימום: ואח הערים אשר גבוא לפניסס, אבל כאן, ומקרצון אלי כולכס, בערצוביא, ילדים דומפין את סוקנים ווקנים דומפין את סראשים: וישיבו אחנו וגו' (לקמן ס, כ), אומס קריבס סימס סוגנמ, ילדיס מכבדיס את סוקניס וצלמוס לפניסס, ווקניס מכבדיס את סראצים ללכת (22) וחקרבון אלי כלכם. פערפופים, ולהלן הוא אומר וַמִּקְרְפוּן שַׁלִי בֶּל בָאשׁי שָׁבְּשֵׁינֶ הַלְּבָם, פּערפופיא, ולהלן הוא אומר וַמִּקְרְפוּן שַׁלִי בֶּל בַאשׁי שָׁבְּשִׁינִי בַּלְרִם.

ς

رَمُّ בُم: مُثَرِّت مُمُّد كَرْضِي خيم كُلُك صَوْحِياً فَدَر مُمَّد سِخِدرا سِخَدُه

זַנַר אָמֻבָּל וֹנְרַגָּלִי אָטָר:

אַשֶּׁר יְחְוָה אֶלְהַיִנוּ נִתָּן לְנוּ: בְבְר וַנְאַמְרוּ מוֹבָה הַאָּבֶץ <u>ַנּיּוְעַׁעוּ אֵלַנוּ וַיִּּמְּעוּ אָלַנוּ</u> تنظير خنتم مؤتر بهنا

ۋر יְהוָה אֶלהֵיכֶם: ⁹² וְלֵאְ אֵׁבֹינִים לַהְּלְיֵע וֹשַּׁמְבֶּוּ אֵטַב וֹלָא אַבִּינִיוּן לְמִּסַׁל וֹסְבִּיִּבְּשׁוּ

בְאָמְנִר לְנַהָּמִּנִינִי: מֹאָבוֹ מֹבְנִים לַעָּה אָלָנִהּ בְּיָּגַר ⁷² בְּשִׂנְאָת יְהֹנְה אֹהְנִי הוֹצִיאָנִי رَقِرُبُرُهُ جُعُلُكِ، حُولِ رَفِعِمْدٍهِ

₩□: בּהֵּמִנִם וֹנִם_בֹּנָ, הַּנֹטִנִם בַאָּנוּ לבׁם מפָנוּ מַבַּים יַּבַלָּט יִבֹּגוּבִט \$\$ אָת־לְבְבַנוּ לֵאמָר עַם גַּּדְוֹל אָנָהו אָנַהְנוּ עֹלִים אַהְונוּ הַעָּסוּ לְאָן צַּנִהְנָא סְלָקון צַּהַנָא הְּבָרוּ

חַר לְמִבְּטָּא: נווּמַב בַּמְנֵגְ עַבַּבְרַ נֹאָפֿע מִכָּם וַמִּפַּב בַּמְנָג פּטִינֹא וַבְבַנִינַ

מַר נַהְלָא דְּאָהָבָלָא וֹאַלִּילִי יז ניפְנוֹ נַיַּעֲלֵוּ הַהְרֶה נַיְּבְאוּ עַ*ד*־ וְאִהְפְּנִיאוּ וּסְלִיקוּ לְטוּרֶא נַאֲתוֹ

אֶלְעַלָּא וְעִוּד לַנָּא: פּטוֹלמא נֹאֹמִרוּ מִלֹא אַבְּמֹא בַּיִּ וֹאָטִועוּ לַנֹא וֹאָטִוּדוּ וֹטַנֹא וּלְסִיבוּ בְּיַדְרוֹן מֵאָבָּא בַּאַרְעָּא

בְּמַמֶּכְנִיכִוּן ואטבתטטון מל מימְרָא דַין אֶלְהַכוֹן:

ڂۺ؞ڴ؞ڹٮٙڎ۬؉؞ לְמִמְּסַר יְתַּנְא בִּירָא בְּאֵמוּוֹרָאָר ぶらされ ごぶしんな נאָמֹנִשׁנוּ בּּוֹאָנִי

יִּבַּרְא הַוֹנִגְא הַמָּוֹ: יכְּרִיכְן עַּר צֵית שְׁעַיָּא וְאַרְ בְּנֵי نتظيه خذنيا تخنخا ונו לַבֿוֹא לַמוּמֹר מַם רַב

> for every tribe; 23 I took twelve men of you, one man And the thing pleased me well; and

valley of Eshcol, and spied it out. the mountains, and came unto the and they turned and went up into

'su oinu which the Lord our God giveth word, and said: 'Good is the land down unto us, and brought us back land in their hands, and brought it And they took of the fruit of the

LORD your God; against the commandment of the Yet ye would not go up, but rebelled

destroy us. the hand of the Amorites, to the land of Egypt, to deliver us into to, He hath brought us forth out of and said: 'Because the Lord hated and ye murmured in your tents,

of the Anakim there.' and moreover we have seen the sons great and fortified up to heaven; and taller than we; the cities are melt, saying: The people is greater brethren have made our heart to Whither are we going up? our

שנים עשר אנשים איש אחד לשבט. תגיד שלל היה שנע לוי עתהם (שם כל): לדבריכס, שמא מחורו בכס כשמראו שאיני מעכב, ואמס לא חורמס בכס: ואקח מכם. מן סברוריס שבכס, מן קקקלקיס כלום, אמר סלוקם בלבו, בעום סוא זה שלא אמלא בו מוס, מיד אמר לו עול מעותיך ואיני מנסהו מעתה, אף אני הודימי ל שבירו מכור לי חמורך זה, אמר לו הן, נוחנו אהה לי לנסיון, אמר לו הן, בהרים וגבעוח, אמר לו הן, כיון שראה שאין מעכבו (ES) ויישב בעיני הדבר. בעיניולא בעיני המקוס, ואם בעיני משם היה עוב למה אמרה במוכחות, משל לאדם שאומר

(פב) ויורדו אלינו. מגיד שלרך ישראל גפוסס מכל סארלום: ויאטרו שובה הארץ. מיסס שאמרו מופחס, יסושע (24) עד גדול אשכול. מגיד שנקרא על שם סופו: וירגלו אוחה. מלמד שהלכו בה ארבעה אומנין שָמִינְעֵבֶב (שם כב):

ις(ε (**20 ct**):

(26) וחמרו. לשון המרקה, המרקמס כנגד מהמרו:

וסוליאנו ממלרים למם לנו אם ארך כנען: נומן של שקים, ולמי שסום שונה נומן לו של בעל, הרך מורים של שקים סים, שנילום עולה ומשקה הומה, והרך כנען של בעל, סונאמו לשנאס סימס, משל למלך בשר ודס שסיו לו שני בניס, ויש לו שמי שדות אחת של שַקְיָא ואחת של צַּעַל, למי שסוא אוסב אמס שונאיס אומו, משל הדיוע אומר, מה דְּבְלְבָּךְ עַל רַמַמֶּךְ מַה דְּבְלְבֵּיִה עַלְךְ: בשנאח ה׳ אחנו הוציאנו מארץ מצרים. (22) וחדגנו. לשון סרע, וכן דְּבְּרֵי נְרֶבֶּן (משלי ים, מ), אדם סמולים דבס: בשנאח הי אחנו. וסום סים פוסב פמכס, פבל

(82) ערים גדולות ובצורות בשמים. דנרו הכמונים לשון בַנָּמִי:

יניראין מהם: לאַנוֹר אַבְבְּבְים בְאַבַעַמַּבְּבָּהַוּ וֹבְאַב זֹאַמַבִּינִם בְּבִוּן בְאַ טִּטַבְּבוּוּן

עְשֶׂה אַהְבֶּם בְּמִצְרַיִם לְעֵינִיכֶם: לְעֵּינִיכוֹן: הוא ילְחֵם לְבֶּם בְּבֶּל אֲשֶׁר מִימְרִיה יְנִיחַ לְבִוּן בְּמִצְרִים משה אחבם במצרים לטייבה. הַעַּבִּר עַמְּבִיוֹ בְּמִצְרִים

प्षंत्व प्राहेतः אַמֶּר הַלְכְּהָם עַּדְ־בֹּאָבֶם עַדִּ־ דְּהַלֵּיִכְּחוּ עַּדְּ מֵיהִיכוֹן עַדִּ ישְאַ־אָישׁ אָתַ־בְּגָוֹ בְּכְלְ־תַּבְּנֶרְ מִּבְּנָאְ יָת בְּנֵיה בְּכָלְ אִיְרָחָאִ ٠٠ بېغېلا بېزى چۈښە چېپود بې چۈښە چې» ئېمانچە يخفذخر لخمر نغين لخمد يخفذه عنتينه لاوبخنك

בַּיהוָה אֶל'הַיכֶם:

שַּׁלְכוּ בְּשׁ וּבּמְּנוֹ וּנְמֶם: حِنْكِت حَلَّهُنْدُم حَيْدُكِ هَمُلْد ַ ੨ੈਂਟੈਂਹ ਕੈਟੇਖ਼ਹ ੨ੱਧੋਂਖ਼ੈਂਟੈੱਹ ਦੈਂਝੋਂਕਾ تبزيد خفتره فيثك خند

ניקער: ¹¹² וֹיִמְׁמֵׁמֹ יְׁעוֹנֵע אֵטַ לַוֹּלְ צִּבְּנֵיכֵם

﴿ كَلَّ لِسَارِكُ لِمَا ذَا الْمُوافِقِ الْمُوافِقِ الْمُوافِقِ الْمُؤْمِنِ الْمُؤْمِنِ الْمُؤْمِنِ בּׁמּוּבְּׁנִי אָּמֶּׁנִ נְמִּבְּּמֹּנִי לְנִוֹנִי אָּנִׁמֹאַ מֹבְּטֹאַ גַּלַוּיִמִינִ לְמִנוּ « תַּדְּוֹר הְרֶטְעַ הַאָּה אָח הְאָבֶרִץ הָאִבֵּין דְּרָא בִּישָׂא הְבֵין יָה אָם_ירְאָה אִישׁ בְּאָנְשִׁים הָאָלֶה אִם

וֹלֵא עֹבְעַבוּן מִנְּעַוּן:

و بِمَالِم هُمُ يَدْجِهُ مِنْ مِنْ خُولِاجُه ﴿ خُلِيدَا بَهِدِهِ لِيَةِ عِنْ حَالَا اللَّهِ مِنْ حَال

אַנְרָא הָדֵין:

ئتدا څېټدېا

the Lord your God, Yet in this thing ye do not believe

until ye came unto this place.

31 hast seen how that the Lord thy

in Egypt before your eyes; according to all that He did for you 30 Defore you, He shall fight for you,

neither be afraid of them.

his son, in all the way that ye went, God bore thee, as a man doth bear

and in the wilderness, where thou

Тће Ьов рош God who goeth

then I said unto you: 'Dread not,

كنكردا במבלב בבמיכון באונהא څڅ۵۲۱:

יְבַעוּרָא צַעְּנָוֹא בּיִטְּטָא: ĖXLLŪX كغيشته فخيجته خقنتيند מהבי לאהבייהכין בעמידא לאַטַקָּנָא לְכוּן אָתַר בֵּית

ځېږېد: ישְׁמִיעַ קֵּדָם יִיָּ יָת פַּחְגְמֵיכוֹן יּרְגֵיוֹ

نلأيّا

swore, saying: your words, and was wroth, and And the LORD heard the voice of

you by what way ye should go, and

Who went before you in the way, to

tents in: in fire by night, to show

33 seek you out a place to pitch your

in the cloud by day.'

give unto your fathers, the good land, which I swore to 35 men, even this evil generation, see Surely there shall not one of these

(92) לא חערצון. לשון שנירה כתרגומו, ודומה לו בַּעֲרוּן נְמָלִים לִשְׁכֹּן (תֹּיוּב ל, ו), לשנור נתלים:

﴿ لِمُحَالِنِهِ مِنْ اللَّهِ الْمُعْرَالُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّاللَّالِي اللَّا اللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

מִבוּמִנּין

ŀĊĠĽĬŨŊ

(05) ילחם לכם. נטנילכס:

יד, יש), משל למהלך בדרך ובנו לפניו, באו לסמים לשבומו וכוי: אםר ישא איש אח בנו. כמו שפירשמי אלל וַיִּפַע מַלְפַוּ סְבֶּלֹהִיס סַסֹלֶן לְפָּגִי מַהַנֶּס יִשְׁרָבֶוֹ וּגוי (שמות (13) ובמדבר אשר ראיח. מוסג על מקרא שלמעלה היממי, ככל אשר עשה אחכם במלרים, ועשה אף במדבר אשר ראיח.

(28) ובדבר הזה. שהוא מצמימכם להציאכם אל הארן, אינכם מאמינים צו:

בְּיִּוְרְשָׁלְ (מלכים־בּ מ, מו): (33) לראוחכם. כמו להראומכס, וכן לַנְמֹמָס בַּדֶּרֶךְ (שם יג, כא), וכן לִשְׁמִעַ בְּקוֹל מּוֹדֶה (מהלים כו, ז), וכן לָלֶבֶם לְגִּיד

אַשָּׁר מִכֵּא אַדַרָי יְרוֹּיָה: אַמֶּר בְּרַבְּבָּע וּלְבַּנְגִי יְמֵּל בַּרָרָנִ בַּע וֹלְבַּנְיִנִי שַׁלְּבַּ و بالمُقِلا إِجَابَهُمَا الْجَابَانُ وَمِنْ الْمُقَالُا זְּוּלְתֵּי בְּלֵב בָּן יְפְּנָה תַּוּא אֱלְתֵין כָּלֵב בַּר יְפָּנָה הוּא

לְאַלְּרְ נַּם־אַמָּה לֹאִ־תְּבָאַ שֶׁם: עם בי הקאַנף יהנה בגלקטם

הוא יָבא שְׁמָּה אַתַּוֹ הַנְּּל כִּי־הָוּא הוּא יִיעוֹל לְתַמָּן יְתִיה תַּמִּרִ ⁸⁶ יְהוֹשֶׁעַ בּוֹרנוּוֹ הָעַבֵּרְ לְפְּנֶּיִף יִהוֹשִעַ בַּרְ נִיוֹ דְקָאֵים קֵּדְעָּךְ

ענישי וְּבְנִילֶם אֲשֶׁר לְאִינְדְעִי הַיּנִם וּבְנִיכִוּן דְּלָא יִדִעּי יִימָא בוּן لْمَفَكُم يُجَمِّد يُحَدُنُهُم كِجَاءَ نَكَيْك الْمَفَخُرِيا يَهُمَدُها! خُحَلَه نَكِيا

אָטַלְּנָּׁי וְתֵּם וִירָאִוּיִם: קוֹבְ וְרָע הַשְּׁהְר וְלְתַּשׁׁ שְׁבְ וְּבִישׁ אָפּוּן יִישְּׁלְתִּשׁׁ מְּבְ וְּבִישׁ אָפּוּן יִישְּׁלְתִּשּׁ

ثثك تهـ فياء: ot אַטַּם פּנָנּ לְכָּיִם נְסִמֹּנִ עַמִּגְלֵּבְיִנ נְאָעֵּנוּ אִנְפִּנִנְ לְכִנְּוֹ נֹמִגְלָנִי

וּשַׂנוּינוּ לַעַּּלִית הָהָרָי: וַמַחְגָּרׁוּ אֲישׁ אָת־בְּלֵרְ מִלְחַמְּחֹּוֹ יְיִייִבְיוּהוּ גָּבַר יָה מָאנֵי קְּרְבֵּיֹה בְּכָלְ אֲמֶּרְ־צְּוְנֵוּ יְהְוְּהְ אֵלְהַנִּא מֵלְהַנִּא יִי אֶלְהַנִּא בּירוֹנְתֹ אַנַחְנוּ נַעֲּכֶׁרֹ וְנְלְחַׁמְנוּ בֵּנְים יִיְּ אָנַחְנָא נַפַּס וּנְיִּנִים رْيَهُوْدَ وَهُمْدُو هُجْدٍ لِيُصْهِدِ يَغْتَبَحُونا يَغْمُدُونا خِرِ يَحْدُهُ

فَطُلُفُكُم لَمْ إِمْ نَاثَلُونَا فَقَلَا يُجَدِّر فِينَا شِحْدَثُنَا فَيَدَّرِيا لَمْ الْأَمْ ַ לְאִ עֹהְּלְנִ וֹבְאָבִעֹבְּׂנְעִׁהְ בֹּנ אֵנוֹנוֹנִ בֹּא עִסְּׁמִנּ וֹבְאִ עֹינִעוּנוּ בַּּנֹבִּ וַיּאמֶר יְהוָֹה אַלַי אֱמָר לְהָם וַאַמַר יִיָּ לִי אֵימַר לְהוֹן

> בּאַמִּלִים בּטור בּטַלְטָא בּיוֹ: אָעַ עַאָּבְׁאֹ יִטְזִינִּעּ וֹלְיִעּ אָטֵּוּן זִּע אַּבְּמָּא

قاهبح خُلَقِلًا: בּוֹגִלְכִוּוֹ לְמִימִר אַבּ אַטִּ לְאַ אַל הַלִּי עַנְיִי רְנִי מִן צָּרָם וֹנִ

אָבׁר הוא יַהְסְׁנְנָה לְיִשְׁבָּאַלִי:

ילְעוָן אַטְׁלַכָּע נְאָכּנּן הַיְרְעִוּכָּע:

לְמָּבְבְּרָא אִינַח יַמָּא דְּסִיף:

וֹאָבוּיתוּן לְמִסַּל לְמִּוֹבְאִ:

ישלבון שב הלבי בלביכון:

wholly followed the Lord. and to his children; because he hath the land that he hath trodden upon, he shall see it; and to him will I give save Caleb the son of Jephunneh,

shalt not go in thither; 37 for your sakes, saying: Thou also Also the Lord was angry with me

shall cause Israel to inherit it. thither; encourage thou him, for he standeth before thee, he shall go in Joshua the son of Mun, who

will I give it, and they shall possess shall go in thither, and unto them knowledge of good or evil, they children, that this day have no said should be a prey, and your Moreover your little ones, that ye

the way to the Red Sea.' your journey into the wilderness by But as for you, turn you, and take

into the hill-country. deemed it a light thing to go up every man his weapons of war, and no bəbrig əy bnA '.eu bəbnammoo to all that the Lord our God 41 we will go up and fight, according We have sinned against the LORD, Then ye answered and said unto me:

ye be smitten before your enemies.' fight; for I am not among you; lest 42 unto them: Go not up, neither And the Lord said unto me: 'Say

(95) אשר דרך בה. מנרון, שנמתר וַיְּנֹח עַד מָבְרוֹן (נמדבר יג, כב):

(עני) החאוף. נממלה רוגו:

שעיר, עמס סמשכו ללד סיס ומקבבו את סר שעיר כל דרומו מן סמערב למורת: לכם. לאמוריכס, ומלכו במדבר ללד ים פוף, שהמדבר שהיו הולכים בו לדרומה של הר שעיר, היה מפסיק בין ים פוף להר (04) פנו לכם. אמרמי להעביר אחכם דרך רוחד ארך אדום לצד לפון ליכום לארן, קלקלחם וגרמחם לכם עכוב: פנו

(It) וחדינו. לשון הניין שְלִינוּ שָׁלְ הַשְּׁמְלִים (במדבר יד, מ), וה הלשון שלמרמס לשון הן, כלומר נודמנמם:

(24) לא תעלו. לא עלייה מהאלכם אלא ירידה:

المَيْرَدُ لِمَلَالُكِ: וּשֹׁמֹרוּ אָטַ שָּׁי יִבוֹנֵע וֹשֹׁנִצוּ וֹסִבוּלִשוּוּ הַלְ מִוּמִבֹא בּוֹנִ לאָבבּב אַבובים וֹלַאָ הַמֹּמֹהֹשִׂם ימּבִּילִים הֹפֹבוּוֹוֹלָא שַבּילִשוּוֹ

וֹאַבְׁהַּמֹּטוּן וּסְבִּיקְטוּוּ לְחִוּבֹא:

went up into the hill-country. LORD, and were presumptuous, and against the commandment of the 43 hearkened not; but ye rebelled So I spoke unto you, and ye

ប៉ុ្រជុំបៈ نائاڭ: ا Ī.; ĹĿĠt וַיִּצְא הְאֶמֹרְי הַיֹּשֶׁב בְּהָר הַהוּא ֹ וּנְפַּק אֵמוֹרָאָה דְּיָהִיב בְּטוּרָא

XUÇD ULKX בשבתולכול ולדפו

Hormah. beat you down in Seir, even unto you, and chased you, as bees do, and that hill-country, came out against And the Amorites, that dwell in

مُثَمَّ يُعَلِّم خُكَارُهُم لَرُهُ لَيُعْالًا كَثُورُ لِنْ جَرِيفُونِا لَمْهُ هَجْنِهِ رَفَهُمُ لِذِ نَفَدُهُ ذِفَرٌ لَٰ يُثِنِّ لَاهِ ۖ لَقَدُمِنَا يَدُدُمِنِا كَلُمْ لَذَٰ لَاهِ ۚ لَا لَهُ

ځېڅردبه:

gave ear unto you. hearkened not to your voice, nor 45 the Lord; but the Lord And ye returned and wept before

ΆζιĊ□:

abode there. according unto the days that ye So ye abode in Kadesh many days,

כּוֹמִים אַמֶּר וֹמִּבְטֵּם: ^{9†} וֹשֹמֵלוּ בֹלִבְתְ יְמֵׁים בַבַּים וּימִיבְחוּן בַּרְקַם יוֹמִין סַּוּיִאָּין

בְּיוֹמַיָּא דִיתִיבְתוּן:

spoke unto me; and we compassed way to the Red Sea, as the Lord II journey into the wilderness by the Then we turned, and took our

رَبُقًا رَبُولُم بَاهُ لِـ خُرُلِـ إِنَّا

<u>וְיֵרֵוּ וֹאִטַׁפּׁנוֹא וּנֹמּלָנֹא לַמַּגַּלַרֹא</u>

mount Seir many days.

[t] [a] בבנט. (ט) בְּמָּמִנֶב נִמָּנוֹ סַנִּגִּגוֹ: אַלְיִּ וֹנִּסְׁד אָּעַבַּעַב מְּמִּנֵב נִמָנוֹ בַּנִּגִּנוֹ מִנְבַא ٣ ت٥٥٠١ و٢٩ ١٥٠١

ָרְנָרָ אִנְרַח יַמָּא דְּסִּוּךְ בְּמָא דְּמַבֵּיל

And the Lord spoke unto me,

וּיָאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאִמָּר:

נֹאָמֹר !! לְנִ לְמִּנֹתִר:

خركات لاجزاب:

בבון אַנְפָּנוְ לַכוָן לַמִּפּוּנָאִ: נּ רַב־לְכֶּם סְבַ אָת הַנְּרֵר תַנְּגָּה פְּנִּנִּ סִנִּי לְכִּוֹן דְּאַמֵּיפְּחִּנוֹ יָת שִּירָא

long enough; turn you northward. Ye have compassed this mountain

مْخُلِيهِ خَزْدَيْحٍ كُلِّيَادُهُ خُدْرٍ مُهُدِ مُخْلِياً خَنْدِيهِ كُتَارِدِياً خُدْرً וֹאָטַ בַּוֹמֹתְ הַּנִּוּ בַאִמְרַ אַטַּׁם וֹנִטַ הַמָּא פַפֿוּד לְמִימָר אַטּוּן

מּנְכִּוּן וְעִסְׁעַּמִּרִוּן לַעַבָּא:

4 border of your brethren the saying: Ye are to pass through the And command thou the people,

וֹנֹמִתְׁנַבְים בֹּאַב: בּימּבְׁים בֹּמָּמֹיִב וֹנִינִאַי מִפְּם מֹמָּוֹ בַּזִּטְבוֹן בַּמָּמִנֹב וֹנִבְםֹקוּ

therefore; ye good heed unto yourselves and they will be afraid of you; take children of Esau, that dwell in Seir;

(44) באשר חעשינה הדבורים. מס סדצורס סואת, כשסיא מכס את סאדס מיד ממס, אף סס כשסיו נוגעיס צכס מיד

ממים:

(64) וחשבו בקדש ימים רבים. י"ע שנה, שנאתר כימים אשר ישנהם, נשאר המפעות, והס היו ל"ח שנה, י"ע מהס עשו (אי) ולא שמע ה׳ בקולכם. כניכול עשימס מדמ רממיו כמילו מכורי:

ספכו ללד סמדבר, שסוא בין ים סוף לדרומו של סר שעיר, וסלכו אלל דרומו מן סמערב למורח. דרך ים סוף. דרך ילי אוף אירי (I) וגפן נוסע המדברה. אילו לא מעאר, סיו עוצריס דרך סר שעיר ליכים לארץ מן דרומו ללפונו, וצשניל שקלקלו, בקדש, וי"ש שנה הולכיה וממורפיה וחזרו לקדש, כמו שנהמר וַיְיָשָה בַּמִּדְבָּר (שה לבּ, יג). כך מלחתי בקדר עולם:

(E) פנו לכם צפנה. מינו לכס לרוח מזרחים, מן סדרוס ללפון פניכס ללפון, נמלאו סולכין אם רוח מזרחים, וזסו שנאמר ממלכיס שסוח במקלוע דכומית מערבית, משס סיו סולכיס ללד סמוכת: -- ונסב את הר שעיר. כל דכומו עד חרן מוחב:

זַיְּבְטַ מִמָּוֹבַם מֲמֵבְ לְפָבֶן מוִפָּב (בופּמיס יֹפַי יִם):

- تار څڼږد: لْأَدْم قَٰدَـٰذُكِهُۤك مُمْهَٰد ثَلَافَ هُكَ ۖ فَلَـٰمَن لَٰذِم هُدَ، نَدَنَفُه مُمْهُن ַ לְכֶּם מֵאַרְצְּם מַּר מִדְרָרְ כַּף־ לְכוּו מֵאָרַנְיִּהוו עַּד מִדְּרַרְ هَمِ سَنَاثِدُ، حُِهِ خِد كِهِ هُمَا كُم سَنَاثِدًا خُدِيا هُدَ، كُم هُمَا
- בּכּפֹנ יִאָנינִים: נֹאַכֹּלְעִים וֹנִם מִּבֹּנִם שֹבְּנֵבוּ מֹאִשָּׁם וְמֵנִבּלְנִוּן וֹאָב מֹגֹא שׁוֹבַּנוּן אָבֶּבְ שַׁמְּבַּבוֹנִ מְאִשְּׁם בַּכֵּפֹב הַבוּבָא שַּוֹבָתוּן מּנְעַוּן בַּכַפַבּא
- עמָּך לֹא חָסָרְתָּ דְּבֶּר: אַרְבְּעִים שְׁנָה יְהֹוָה אֶלְהֶיף אָת־הַמִּדְבֶּר הַנָּדְל הַזָּה זָהו ے جُجر مَقِشِت بَيْك بَيْم كِجُنَاكِ ظَلَخك
- מֹלַבָּר מוּאֶב: رَوْعُا رَوْبُرِد كُدُك لِاللَّـٰلِ (Q) ŢŸŢĠŢ はおんし 8 Ū'₩Ċ'□ ĊĿĿ וֹנֹהַבֶּע מִאָּשׁ אַבוֹנוּ בֹנִי_מֹהָוּ
- چَد לِא אُשְׁוֹ לְנַבְּ מֵאַבְׁגִּוְ וְנְהְּשְׁרִ הִּמִּינוִ לִּנִבְ אָנֵרִ לְאַ אָשִׁוֹ לְנַבִּ מוֹאָר וֹאַלְשׁלֹינוֹ בּוֹם מֹלְטַמֹּנִע מוָאַרֹאָ וֹלְאַ טִטְיֹנְר. לְמָמֹנֵרַע ניֹאמֶר יְחְנְׁחְ אֵלֵי אַלְ־מְּצֶּר אָמִר נְאָמֵר יִיְ לִי לְאַ חָצִיּר עַלִּ
- :٢٣٠١ בּׁנִ לְבֹּנִגְּנְתְּ דְּטַׁטִּגְ אָטִבְּמֶּבְ מֵאָבַהַּבְּיָוּן וְבִּוּטֵּאְ אָבִּגְ לְבִּנִּגְ
- לבוק ובב ובם להולים: יי בַאָמָנִם לְפַּׁנִנִם וֹמֶּבוּ בַבַּע מַם אֵנמִטָנִוּ מִלְפַּבַעוֹן וֹטִיבוּ בַּעַ

- יַבְרָית יָת טוּרָא דְשִׁעִיר:
- מובון בְּכַסְפָּא וָטִמְשׁנוֹ:
- לְא שַׁסַבְּשָׁא מִבְּעָם: מומבא בון אַלִבוּב בּסֹהֹבַב ׼±ά.l במובלב זנו מובלוא ובלא מילבי ידף סיפיק לף צירקף li XİİL ELEL EÇL
- מֹבְבְּרָא דְּמוֹאָב: ם נאט בולא נהבבלא אובם מוּהְבֹא מֹאִילַנו ומֹמֹּגִּוּוְ וֹבַּב ממו בוטלו לממור מאונם ומברוא מלוח אַחוא בני
- לוֹש יהַבִּית יָת לְחָיַת יְרוּהָּא:

- מם בד וֹסוּג וֹנוֹפֿוּל בֹּוֹבָּבוֹא:

- possession. mount Seir unto Esau for a to tread on; because I have given so much as for the sole of the foot not give you of their land, no, not contend not with them; for I will
- money, that ye may drink. shall also buy water of them for 6 money, that ye may eat; and ye Ye shall purchase food of them for
- '.gaidtoa with thee; thou hast lacked years the Lord thy God hath been this great wilderness; these forty hath known thy walking through thee in all the work of thy hand; He For the Lord thy God hath blessed
- way of the wilderness of Moab. And we turned and passed by the from Elath and from Ezion-geber. Seir, from the way of the Arabah, the children of Esau, that dwell in So we passed by from our brethren
- --uoissəssod unto the children of Lot for a possession; because I have given Ar will not give thee of his land for a contend with them in battle; for I not at enmity with Moab, neither And the Lord said unto me: 'Be
- as the Anakim; a people great, and many, and tall, The Emim dwelt therein aforetime,

- (+) ונשמרחם מאד. ומסו סשמירס, אל ממגרו בס:
- מד, כג), אחד מסס לעשו, ושניס לבני לומ, בשכר שסלך אחו למזכיס ושחק על מס שסיס אומר על אשמו אחוחו סיא, עשאו יד, ד): ירשה לעשו. מאברסס, עשרס עממיס נחמי לו, שבעס לכס, וקיני וקניזי וקדמוני סן עמון ומואב ושעיר (ב"ר ומדרש אגדה (מנחומא ישן דברים הוספה ו), עד שיבא יום דריסם כף רגל על הר הזימים, שנאמר וְעָמָדוּ רַגָּלָיו וגוי (וכריה (5) עד מדרך כף רגל. אפילו מדרך כף רגל, כלומר אפילו דריםם הרגל איני מַרְשֶׁה לכם לעצור צארנס שלא צרשום.
- (9) חברו. לשון מקח, וכן שַׁשֶׁר בְּרִיִמִי לִי (ברחשיח ו, ס), שכן בכרכי סים קורין למכירם כירם (ר"ם כו.):
- (y) בי ה׳ אלהיך ברבך. לפיכך למ מכפו (מ"מ מכפרו) מת מוצמו להרמות כמילו מתם עניים, מלמ הרמו עלמכם עצירים:
- (8) ונפן ונעבור. ללד לפון, ספכנו פנים להלוך רוח מורחית:
- גרוי, בשכר לניעות אמס, שלא פרסמה על אביה כמו שעשתה הבכירה, שקראה שם בנה מואב (ב"ק למ:): ער. שם המדינה: ַ זַיַּנְרְ מוֹקְבּ מִפְּנֵי סְטְּס (במדבר כב, ג), שסיו שולליס ובווויס חומס, חבל בבני עמון נחמר וַשַּׁל מִקְנָר בָּס (להלן פּסוק ימ), שוס (9) ואל חחגר וגרי. לא אסר להם על מואב אלא מלחמה, אבל מְיַרְאִים היו אותם וגראים להם כשהם מזויינים, לפיכך כמיב

لْلَاقِهَٰלِيهِ نَكُلُهُۥ كِلْنُهُ هَٰذُهُ: " בפּאָנם נטַמָּבני אַנַבטַם פֿמּלטַנם

אַשֶּׁר־נְתַּן יְהֹנָה לְהָם: عِشِر بَهْدِيْ جُهْرًا بِرَهُبِ מפּׁנִינְים נַיּמִבוּ טַבְּעָשׁ כַּאָמָּבוּ בו ובְנֵי מַשָּׁוֹ יוֹרְשִׁוּם וַנַשִּׁמִידוּם بخَشِمْنِد نَشِحُه تَعبدُني خُطْئييً

ם שַּמְּה קָמוּ וְשְּבְרִוּ לְבָם אָת־נַחַל בְּשַּוְ קִימוּ וַשְּבַרוּ לְכוֹן יָת

بتزت خِيه: מְמַבְּר הַמְּהָנְה כַּאָּמֶּר נִשְּׁבָּע شَٰ جِرً ـ بَهُ ذِر هِٰذِنِ مِوْرُ بَهِٰ رَالِهُ رَالِهِ الْهِ <u>וְבֶּר שְׁלְשָׁים וּשְׁמֹנֶה שְׁנְהַ עַּר־</u> ⁺בּבְבְּיָה מֹע אָמָב_מֹבְבָבִינְ אָטַ־נָּעַבְ וֹבוֹמֶים אַמֶּר־הָלְבְּנוּו מִקְּדֵישׁ

<u> מְקֵּרֶב הַמְּהַנֶּה עַּר הְּמְּם:</u> ע וַגָּם יַד־יְהֹנְהֹ הֲיָהְה בָּם לְהַמֶּם

ظَوْلِ مُنْدِيد كَالْحُم كِمُمُلِ مَنْ مَقْم: देवेध ניְהָי כַאַּשֶׁר הַּמִּי כָּלְ־אַנְשָּׁי

עז נוֹבַבָּר וְהַנְוֹר אֵלֵי לֵאַלְּר:

מואָב אָרַעַינָּר: מוֹאָב יָת לְחָיַת: 81 אַטְּׁע מִבֶּר עַנְּיָם אָעַרְגְּּבָרִלְ אַטַּ עָּבָר יִיִּטָּא דֵין יָה מָּחִים

> אָנעוֹעוֹבוּ: בילבנא ומואלאו לבן לבון יּבֹרוֹא מטַטַמִּלוּן אַנ אַנוּן

> ווטובו באטרהון במא דעבר إلى كُلُمُّرِيرِل بالأدكاد エバレジィ

וּשְּׁבַאָּבְ בַאָּבַת וְבוּשִּׁטִיִּש צַּיִּבַר מלקדמין יבני עשו הדיכונון

ιĖἀάιL

ין קהון:

Lord gave unto them. land of his possession, which the in their stead; as Israel did unto the them from before them, and dwelt succeeded them; and they destroyed aforetime, but the children of Esau And in Seir dwelt the Horites

the brook Zered. 13 brook Zered.' And we went over Now rise up, and get you over the

as the Anakim; but the Moabites

these also are accounted Rephaim,

call them Emim.

them. the camp, as the Lorp swore unto were consumed from the midst of generation, even the men of war, thirty and eight years; until all the 14 come over the brook Zered, were from Kadesh-barnea, until we were And the days in which we came

until they were consumed. them from the midst of the camp, 15 was against them, to discomfit Moreover the hand of the LORD

from among the people, of war were consumed and dead So it came to pass, when all the men

that the Lord spoke unto me

border of Moab, even Ar; Thou are this day to pass over the

לא זו סיא, כי אומס רפאיס הורשמי מפני בני לומ, והושבמיס מחמס: (10) האמים לפנים וגוי. אחד שבור שוו ארך רפאים שנחחילו לאברהם, לפי שהאמים שהם רפאים ישבו בה לפנים, אבל

ימַלָּיל וֹן לִי לְמִימָּר:

٢٣٠٢:

וֹבְוֹנִי כַּג אָּלִימוּ כָּלְ צּוּבָרֵי

לְהֵּיצְיוּיִהְוֹן מִגּוּ מַאָּרִיתָא עַּר

נאַב מּבֹא מו בוב ווֹ בַנִים בעון

מֹנִן מֹמְבוֹנִא כֹּמֹא בַבוֹנִם נֹנֹ

כֿל בַבְא מּנּבָבוּ מָנִיחַוּ לַבְבָא

فكندا أيتفت هندا هد لحفك

מר דְּעָבְרְנָא יָת נִחָלָא דְּזָרֶד

לווְמֹּוֹא בַבַבְּיכֹּלֹא מָבַׁלַם נַּיּאָב

ַנְטַבְא בַּוֹבֶר נַהַּבַּבְנָא נְטַ נָטַבְא

- ממרפומ: אמים. על שם שהיממס מועלם על הצריות, וכן ובשעיר ישצו החורים וומחים לצני עשו: (II) רפאים יחשבו וגוי. רפאים היו נמשגים אומס אמיס, כענקיס הנקראיס רפאים, על שם שכל הרואה אומס ידיו
- (BI) היחה בם. למסר ולסומס במוך מ' שנס, שלא יגרמו לבניסס עוד לסמעכב במדבר: (SI) יירשום. לשון סווס, כלומר נממי בסס כח שסיו מורישים אוחס וסולכיס:
- (16) ויהי כאשר חמו וגרי וידבר הי אלי וגרי. אבל משילום המרגלים עד כאן לא נאמר בפרשה זו וידבר, אלא ויאמר,
- שורס על סובילים, אלא בשביל ישראל: אנשי המלחמה. מבן עשרים שנס סיולאים בלבא: ללמדך שכל ל"ח שנה שהיו ישראל נוופיס, לא נחיחד עמו הדבור בלשון חבה פנים אל פנים וישוב הדעת, ללמדך שאין השכינה

خْ، خِجْدُ، كَانِم دُنَوْنِيْ ذِنْهُكِ: عُمَّا يَغُرُهُ لِمُورًا جُدُا لِاقْرَا خُلَا إِنَّهُا لَا يُرَهُلًا o שׁאַבׁם וֹאַלְ-שִׁשְׁלֵּוֹר בָּטִׁם בָּג לָאָרַ -نْݣَلَكُمْ ثُلام خُدِّلْ مَقِيلًا هَجٍ_

וְבְּשְׁנְיִם יִלְרְאָי לָבָה זַמְזְמִים: <u>יְשְׁבוּ־בְה</u> \$11 ـ لَـ فَكُر صِ صَلَهُ كِا كِنْ لِم كُلَامَ لَا خَلَانُهُ مُنْ لَا لِمُحْرَفِهُ لَا لَا لَهُ خُلِيهُ لَا لَ

ווגבאם וואלו סטטם: تنفتنك מַם גַּרְוּלְ וְרָב וָרֶם כָּעָּנְקָים

עַר הַיִּים הַזֶּה: מפְּנֵיהָם נֵיִּירְשָׁם נַיִּשְׁרָנִ תַּחְמְּם خْشَمْرْد كَيْشِد بَشِيْرْد عُنْ بَيْنِ بِي حَجُّمُ لِ خَمْلِ كِكُرُّا مُشِر لِنِمُكُنَ لِ

השְּׁמִיהָם נִישְּׁבָּוּ תַּחְּקָם: עַּיְּהַ כַּפְּמֹרִים הַיּצְצָים מִכַּפְּמֹר וֹבְאַנוֹם בּיָאֲבָׁים בַּנַבְּבָרִם מַּגַ_

۵۲۲۵۲: אַרְצִי הְחָהַל المُحَدِّدِ اللهِ المِلْمُ المِلْمُ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ المِلْمُلِي المِلْمُ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِي المِلْمُلْمُ اللهِ اللهِي בְּאֶבוֹרֵי וְאֶבוֹ +s רְצַהְ נְתַּמִי בְּיָדְדְּ אָת־סִיהֿן לומו פֿתוּ וֹתֹּבְרוֹ אָנִר זָנַרַלְ אַרְנִוֹ

هَمْهُ إِذَا لِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ בָּל_הַשְּׁמָנִים ²⁵ וְיִרְאָָהְדְּ עַלְ־פְּּגִי הָעַמְּמִים הַּחַת

> לבוּשֹא אַבוּ לַבְּנִי לַנָּס וְעַבְּשַּׁצִּ אַטון מאַנה בּנו המון לַנַּ לממבר ממיון פרב אַני לא לא טהור הליהון ולא טטנהי נטטפֿבר לפֿביל בני עמון

וֹמּמוּלְאֵׁי קְרוֹן לְהוֹן הַשְּׁבְּנֵי: לפּנְים יּבּבון וֹטִיבוּ בַּשַּ מִלְפַּבַמוֹן

וֹשַׁבוכונוּן ווִשִוּדוּ בַּאָּשַבעון: ומולונו וו מן פובמוניון מַם בַב וַסִּיּנ וְתַפִּיף בְּגִבְּבַיָּא

בֹאַנוֹבׁעוּן מַר יוֹמָא הָבַין: בוביהון ומריכונון ויהיבו למהוב במוגו נט שוָבאו מו במא בהבר כבני משׁי הַיִּנִיבִין

מֶּגֹּיִאַנוּוֹ וֹיִנִיבוּ בַּאָּנַבוֹיוֹ: demádz, ktádi ademádtz נמוּג. בוטכון ברפום ער עונה

נת סיחון מַלְכָּא דַחַשָּׁבוֹן בּאַבׁנוּל חַוֹּי דִּמְסַרִית בִּידָרְ לומו סולו ומברו וה נחלא

בּטְחוֹת בֶּל שִׁמַנָּא בּוֹשָׁמִעוּוּן וֹבְטַבְטַב הַכְ אָפָּג הַמָּמִגֹּא הַלִּם הַגָּּה אָהֵל הַתְּ פַּחָדְּךִּ יִטְּא הָדִין אָשָׁרֵי לְמִתּן זִיעְּהָרִ עמיה קרב: לְטַבְרַנִינִיה וְאָטִוּנָרִי לְמָמֶבַר

שְׁמְשְׁרָ וְיִוּשִׁוּ וְיִנִּבַּיוֹ מִוֹ

unto the children of Lot for a a possession; because I have given it land of the children of Ammon for them; for I will not give thee of the harass them not, nor contend with against the children of Ammon, and when thou comest nigh over

—.noissession.

them Zamzummim, aforetime; but the Ammonites call Rephaim: Rephaim dwelt therein That also is accounted a land of

their stead; they succeeded them, and dwelt in destroyed them before them; and as the Anakim; but the LORD a people great, and many, and tall,

this day; and dwelt in their stead even unto them; and they succeeded them, destroyed the Horites from before that dwell in Seir, when He as He did for the children of Esau,

dwelt in their stead.— Caphtor, destroyed them, and Caphtorim, that came forth out of villages as far as Gaza, the and the Avvim, that dwelt in

battle. possess it, and contend with him in Heshbon, and his land; begin to Sihon the Amorite, king of behold, I have given into thy hand pass over the valley of Arnon; Rise ye up, take your journey, and

and be in anguish because of thee. the report of thee, shall tremble, whole heaven, who, when they hear upon the peoples that are under the dread of thee and the fear of thee This day will I begin to put the

(18) אחה עובר היום את גבול מואב וגר וקרבת מול בני עמון וגרי. מכלן שלרן עמון ללד לפון:

: ئايانات

- (02) ארץ רפאים החשב. מרן רפלים נמשבת מף סימ, לפי שסרפלים ישבו בס לפנים, מבל לא זו סיא שנתתי למברסם:
- לסוליא ארלס מידס (חוליץ ס:), וסבאמי עליסס כפסוריס והשמידוס וישבו מחחס, ועכשיו אחס מוחריס לקחמה מידס: ַ שַּבְרָי פַּלְאָשִׁים בְּשַּׁשִּׁי וְבַשְׁאָבִי בְּשָׁאֲבַלְרָנִי בַּוֹּשִׁ וְבַׁמְּשִׁים בְּשָׁבִי בִי בְּבַעם לָשָבִיתִיל לָשָ יִבְלוּ יִשְרָשִׁ (23) והעוים היושבים בחצרים וגוי. עויס מפלשמיס סס, שעמסס סס נמשניס נספר יסושע, (יג, ג) שנאמר שַמֶשֶׁמ

דַבְרֵי שֶׁלְוֹם לֵאִמְר: جيشن هِذ صبانا شِرَاء مِنْ فِيا

אַבְוֹב בְאַ אַסִוּר וֹמָוֹן וּהְמֹאָוּבְ: Zz SAŻC ŻŚLĘŁ ŻŚLŁ ŻŚLŁ

בֿל אָהְבָּבֶר בְּבַּנְלֶן: וּמֹוֹם בַּבַּמֹם שִׁשֹּׁוֹ בְי וֹמִשְׁינִינוּ וֹאִכוּלְ וּמִוֹּא בַבַּסִבָּא שִׁשִּׁוֹ לִי אָכֹּלְ בּפְּטָׁב עַּיָּמְבְּנִי, וֹאָּכְלְעַיִּ, הַּבִּיִּבָא בַּכַּטָּבָּא עַזַבּיִן לְּיָּ

<u>יְהְוֹר אֶלְתַינוּ נְתָּן לְנוּי</u> אַטַרַנּגּוֹ אָלְרַנִּאַ אַמּר יִט וּדְרָנָּאַ לְאַרְעָּאַ בּיִנְ אָלְרַנִּאַ עַּיּשְׁבִּים בּּמְרַ מַּבְ אַמֶּבְרַ אַנְיִבּרִ בּנְיִבִּים בּבְ בַּאָמִבּרַ בַּיִּבְיִם בּבְ בַּאָמִבּרַ oz עַיְּמֶּלִים בַּמְּמָּיִר וְעַפַּוֹאֶלִים בַּיִּנְיִבּרוֹ

לְבְרִוּ לְמָּמֹן שׁשׁוּ בְּיִּדִּם אָלֹהֶיף אָת־רוּחוֹ וְאִמֵּץ אָת־ or הַעְּבְּרֵנוּ בְּוֹ בְּי־הִקְשְׁה יְהְנְה דְּחִשְׁבּוֹן לְמִשְׁבְּקַנְא לְמִעְּבַּר

בְּבַוֹלֵ בְּהָ לַבְּהָתׁ אָּעַ־אַּבְצִּי: د قرم جُوَدُرك هِم صِنبَا إِهُم هِلَيْن שני ניְאַמֶּר יְהוָֹהֹ צֵּלֵי רְצָּה הַחִלּתִי

עמָי לַמְּלְחָטֶה יֶהְצָה: בּ וַנִּצֵאְ סִיחֹן לִקְרָאהָנוּ הַוּא וְכְלִ- וּנְפַּקְ סִיחוֹן לְקַנְּמוּתַנָּא הוּא

> خُقْرَقِك: FÜÜCI קבימות לְנָת סִיחוֹן מַלְכַּא XIEF'

לַנְמִּנְאַ נְלְמִּמָאַלָאִ: לאוָבוֹא אָנוֹגַ לָא אָסָהָנ 付えに口込

نْهُمُقِد خُلِيلِ هُمُٰقِد خُلِيْدُ: ا

וֹבוּגב לַוֹא׃ ממו במא דעברו לי בני עשי

the Lor Dour God giveth us?. over the Jordan into the land which Ar, did unto me; until I shall pass Seir, and the Moabites that dwell in as the children of Esau that dwell in

let me pass through on my feet; for money, that I may drink; only

Thou shalt sell me food for money,

basa tagir otan unto right hand

27 will go along by the highway, I will

Let me pass through thy land; I

king of Heshbon with words of

26 wilderness of Kedemoth unto Sihon And I sent messengers out of the

28 that I may eat; and give me water

nor to the left.

peace, saying:

المكتل: לבוק לממסבוצ לידה ליומא יָת רוֹתְיה וְתַּקֵיף יָת לְבֶּיה خنسرميد لالار لاكم، أَذْ الْأَكْتِكُ بْرِي هِجْم סיחוֹ قِيْرَا بَاسِفُرَا بْرَى هُجِي صَالًا يَوْجُهِ

למובע זע אַבמוש: וֹנִע אַבְמִיה שָׁבִי לְמָבְכוּמִיה לממסר בדמף יח סיחון נאָמר וּג לִי שַׁנִּי בּמְרִיטִי

Degin to possess his land. Sihon and his land before thee; 31 Behold, I have begun to deliver up And the Lord said unto me:

might deliver him into thy hand, as

made his heart obstinate, that He

thy God hardened his spirit, and not let us pass by him; for the LORD

But Sihon king of Heshbon would

appeareth this day.

Jahaz. וֹכֹב הּמִיה קְאָנִחָא קָרָבָא and all his people, unto battle at Then Sihon came out against us, he

- c. u"1 ca): (אס) חחח כל השמים. למד, שעמדס ממס למשס ביוס מלממת עוג (מ"ל פימון), ונודע סדבר מחת כל סשמים (מענית
- אלא שלחמני מן המדבר אל פרעה, לאמר שלח אם עמי בְּמָמוּן: מימון בדברי שלוס. דבר אמר ממדבר קדמום, ממך למדמי שקדמם לעולס, יכול סיים לשלום ברק אחד ולשרוף את המלרייס, סקב"ס לימנס לישכאל מור אומס על עשו וישמעאל, וגלוי לפניו שלא יקבלוס, ואעפ"כ פמח לסס בשלוס, אף אני קדממי את (26) ממדבר קדמות. אע"פעלא זוני המקום לקרוא למימון לעלום, למדמי ממדבר סיני, מן המורה עקדמה לעולם, כעבא
- מוסב על העברה בהרלך: (92) באשר עשו לי בני עשו. לאלענין לעבור את הירדן.
- (IE) החלחי חת לפניך. פְּפָס שר של ממוריים של מעלה מממ רגליי של משה והדריכו על נומרו:

AUL: الزاء بجيئا إيجاء جزا إيجاء جزاء الإبراد بين إينا جنابة إيام ַלּיִּטְּלָינוּ צְּבְנֵינוּ לְפַּׁלְנוּנִ יַמְסְבִיה יִן אֶּלְנוֹא בַּוֹבְמִוֹא

نِشْكُلُونِ شُلِّي: ĊŲ□ אָנוַ_כַֿל_הָבֿוּ

בְּלֶבְרָנִי: יי כֹל הַבְּהַלֶּת בְּוֹנִת לְנָת וְמֶלַלְ לְחוִר בִּמִּירָא בּוֹנֹא לָנֹא וֹמֵרַי.

الأكيلاد خطرده שְּׁגְבֶּה מִמֶּגֵּנּ אָת־הַבּֿל נְתַּן יְהְנָה מִנּנְא יִה כּוֹלָא מִטַר יִיָ אֵלְהַנָּא אַלְהִינְנּ לפּנִינּיּ עּגְלְמָּב לָאִ עֵּוֹעִׁעְ עַבְּיֹנִע אַמֶּב צִּלְמָב לָאִ עַוֹע עַבְּעָא צַטְעַפּע אַבְוֹן וֹטַמְּנַב אַמְּבֹר בַּנְּטַבְ וֹמַבַ בַּאַבוון וֹפַבְטַא בּבֹנִטַבְא וֹמַב מַצַרשָּׁר אַשָּׁר עַל־שָׂפַת־נָתַל מַצַרוּצַר דִּעַל בֵּיף נַהֶלָא

ڲٛۮؚڷؚڐڹ בַּבְיֹר וְכָלְ אַמְּבְּדְנִיר יְהַנְיִר וְמַנִּיִּ וְכֵלְ הְפְּפֵּיִר יִי ر ظَلْـُـٰـــُـنَ خَرِــيَـــ וֹעֹבְ וֹפַבְ וֹמֹבֹי. פֿבּוּבּטֹא בֹּבְ כָּוּבּ וֹעַבְ וּיִבַּפֿאַ בַרָק אֶבְאֶבֶּלוּ בְּנִי עַפְּוֹן לַאָּ לְחוֹד לַאָּבַע בְּנֵי עַפּוֹן לָאִ

ٳڿ۪ڂ؆ۅۺڗ؆ڟڔۻڟ۪۩؇ؠڗؿڎ؞؞ מוג מֶלֶבְי הַבָּשָּׁן לַלְּרָאִהָנוּ הַוּא تتقا تبمح ثائك بخفا تنقع

حَجُمُد مُمِينَ خُونِيا مُرْجُك בְּלְ עַמְּוֹ וֹאָטַ אַבְאָן וֹמְמָּוֹטִ כְּוָ ג אֹהְוֹ כֵּי בְיָרְדְּ נְתַּחִי אֹתָוֹ וְאֶתַ-رنهور بتزب هکر هکافنچه

בַל עַמֶּיה:

אַמִאַבוֹא מִמְנוֹנִב: נְהַמְּלֵא נְהַבְּרָגְא נְהָמִּגָא נְמִפְּלָא לָא אָרַבְּלְבְהֵּיר הַהוּא וִנִּמִּרְנָא יָה כָּלְ מַרְנִיָּא בַּהָע יַבְבַּאָנֹא נִע כַּבְ עַבְּווְעִי בָּגִּבָּנֹא

לבניא בלבמלא:

too high for us: the LoRD our God unto Gilead, there was not a city the city that is in the valley, even

※ひにしかに

Only to the land of the children of

forbade us. Wheresoever the Lord our God cities of the hill-country, and the side of the river Jabbok, and the Ammon thou camest not near; all

delivered up all before us.

of the valley of Arnon, and from

From Aroer, which is on the edge

unto ourselves, with the spoil of the

only the cattle we took for a prey

cities which we had taken.

the little ones; we left none city, the men, and the women, and

time, and utterly destroyed every

And we took all his cities at that

sid Ils bas, and bis ons, and 33 him up before us; and we smore

And the Log our God delivered

remaining;

people.

all his people, unto battle at Edrei. Bashan came out against us, he and III way to Bashan; and Og the king of Then we turned, and went up the

Hesppon. king of the Amorites, who dwelt at unto him as thou didst unto Sihon into thy hand; and thou shalt do and all his people, and his land, him not; for I have delivered him, And the Lord said unto me: 'Fear

- (32) ויצא סיחון. לא שלת בשביל עוג לעזור לו, ללמדך שלא סיו לריכין זה לזה:
- (33) ואח בניו. לנו כמיל, שסיס לו לן גלור כמומו:
- לשון בויון, כך ידרש בספרי (בלק קלם) בפי וַיִּשֶׁב יִשְׁרָבֵּל בַּשִּׁמִיס (במדבר כה, מ): סיו שבעים ומלאים, וסימס בוויס בעיניסס, ומקרעין ומשליכין בסמס ובגדיס ולא נעלו כי אם כמף ווסב, לכך נאמר בַּוּינוּ לָנוּ (48) מחם. אנשים, בביות סימון נאמר בוונו לנו, לשון ביום, שסימה חביבה עליהם ובוווים איש לו, וכשבאו לביות עוג כבר

はんべき

נטהבור לוה בְּמָא דַשְּבַרְהָא

ווֹט כֹּל עַמִּיה וְיָה צַּרְעָיה

אָב, בִידָר מְסָרִית יָמֵיה

וֹאַמֹּר וֹוֹ לִוּ לָא שֹׁבִעַּל מִנִּישׁ

לְלַבְּׁמִינִילָא בוּא וְכָל עַמִּיה

מטול וופל מוג מלפא במטול

أغنفناه بفحيكاته كعبتب

كِهُدُلُهُ كُلُدُم خُمُلُدُمْ:

- (פ) כל יד נחל יבק. כל מלל נמל יצק: וכל אשר צוה הי אלהינו. שלמ לכנוש, סנמנו:
- (I) תפן תעל. כל לד לפון סומ עליים:

۲۲ ناز ۱۲۰۲: עַמְּוֹ וַנַּבְּּהוּ עַד־בִּלְתַּי הִשְּׁאִיר־ בְּל עַמִּיה ִיִּטְהַנְהִי עַד דְּלָא ֶ אֶּעַבְּמִנִי מֶּלְבְּבַעַבַּאָּוֹ וֹאָעַבַּלְבַ זִּעַ מִנִי מַלְכָּא בַּמַּטַהַוֹּ וֹזָעַ

تخما: בְּלְ חֲבֶלֵ אַרְגְּב מַמְלְכְנִים מְנִי בּיִה פַּלְרַ מְרָכִוּנִא מַלְכִּוּםִיה לא לַטְּהָנִי מֵאַנְהָם שִׁשְּׁים מִיר נְסִיבְנָא מִנְּהְוֹן שִׁמִּין קַרְיוֹן בְּלִ * הַהְּוֹא לְאׁ הֶיְהְהֹ קְרְיָה אֲשֶׁר הַהוּא לָא הַוָּה קַרְהָא דְּלָּא رَوْجُ فِي هُن خُمْ مُثَرِّر خُمْنَ بَحْدَمُثُمْ يُن خُمْ كَلِيبَ، خُمْنُثُم

مَمُدُ، بَوْدُا، بَالِجُبِ مُهٰدِ: לקטנ גלמום ולנים ללב בְּל־אֵּכֶה עְרָים בְּצֶרָה חוֹמָה

ענים הַנָּשִׁים וְהַפֶּוֹר: خُفْيَا مُرْكَكَ عُمُخُنِا يَتَاتِّم خُجِــ וּנֹטִבֹם אַנִּטָּם כֹּאָאָב הֹאָנוּ

בּגּונו לַנו: ¿ וְכְלְ חַבְּהַבְּמָר וּשְׁלָלְ חַמְּרִים

בַר הַרְּמִּנוֹ: למכר היובן מנהל אולו מד ֶ מֹנְּע חֻּבֹּן מַלְכֵּוּ עַאָּמִנְוּ אַחָּוּ ַנַנְקְּח בְּעָת הַהָוֹא אָת־הָאָבֶיץ

لْلَّهُٰمِنِ، نَكُلِّهِ، كِلِ هُٰڑِيلِ: מ אובונם ופראו להרמון שרון

אָשְׁהַאַר לֵיה מְשֵׁיוַיב: נימן יהוֹה אֵלהׁני בְּיִבֹני גָּם יִמְסַר יִיָ אֵלְהַנָא בִּידַנָא אַף

בעוג בַּמָהָנוֹ:

בר מפרני פּצִיהוֹא דַסִּוּאָן שור כֶם הילהון השיו ועבריו خر بخظا كأكنا خديجًا مَكَاهًا

נְהַגֹּא נְמַפַּלְא: זּמּבוֹא כֹּל לַבְוֹיִא װּבְבוֹא מַלְכָּא בְּחַמֶּבוּוֹ וּנּמּבוֹא וֹטִביוַן כֹּמֹא בּהֹכֹבוֹא دَلٰكٰ٪:

۲۲: וכל במירא ועדי קרויא בונא

<u>- במוליון:</u> מְנַּעַלְא דְּאַרְנוֹן עַר טוּרָא אַבוֹא מוּג טבון מַלַכוּ וּנְסִיבְנָא בְּעָרָנְא הַהוּא יָת

נְאֶמוְרָאֵי מַרַן בֵיה שור תַּלְנָא: אַגעוּלאָג פֿבּן לְטַבְּמִוּן מָּבְיוּוּ

> him remaining. on itsel saw anot littu mid stome Bashan, and all his people; and we To gain our hand Og also, the king of So the Lord our God delivered

kingdom of Og in Bashan. cities, all the region of Argob, the took not from them; threescore time; there was not a city which we And we took all his cities at that

the unwalled towns a great many. high walls, gates, and bars; beside All these were fortified cities, with

the little ones. city, the men, and the women, and Heshbon, utterly destroying every To gaid notic of of by by 6 And we utterly destroyed them, as

ourselves. The cities, we took for a prey unto But all the cattle, and the spoil of

unto mount Hermon— Jordan, from the valley of Arnon the Amorites that were beyond the 3 out of the hand of the two kings of And we took the land at that time

Sirion, and the Amorites call it which Hermon the Sidonians call

- לאברסס, שנאמר וַיְּבֹח סַפְּלִיש (ברחשית יד, יג), וסוא עוג: (2) אל מירא אומו. (נדס פא.) וצפימון לא סולרך לומר אל מירא אומו, אלא ממיירא סיס משם שלא מעמוד לו זכום ששמש
- בַּבְגוֹ פּקח בּן רמליסי לפּקחיס (מלכיס־בּ טו, כס), למדחי שכך נקראח שס ההפרכיא: מרכונין, למדמי מבל ארגוב הפרכיא היכל מלך, כלומר שהמלכות נקראת על שמה, וכן את הארגוב דמלכים, אלל היכל מלך (+) חבל ארגב. ממרגמינן נימ פְּלַךְּ מְרֶכוֹגֶם, ורמֿימי מרגוס ירושלמי (מרגוס שני ה, ג) נמגלם השמר קורה פלמין
- (5) מערי הפרזי. פרוומופמומומ גלא מומס, וכן פְּרָווֹמ מַשֵׁבּ יְרוּשְׁלָסְ (זכריס בּ, מ):
- (ס) החרם. לשון סוס, סלוך וכלומ:
- (9) צידנים יקראו לחרמון וגר. ובמקום אחר סוא אומר וְעַד שַר שִׁיפֿן סוּא מֶרֶמוֹן (לקמן ד, מח), סרי לו ארצעם שמוח, (8) מיד. מרשות:
- למס סולרכו ליכחב, לסגיד שבח ארך ישראל שסיו ארבע מלכיום מתפארום בכך, זו אומרם על שמי יקרא וזו אומרם על שמי

הב". מַמַבְבַבי הַנֵּג בַּבַּהָּוֹ: لْخُمْ ـ يَكْمُهُمُ الْمَدِ ـ مَكْذُكُ لِا لَهُلُكُمْ لِي زُحْمِ مَنْهَا لَمْدِ مَكْذُكِ لَهُلُكُمْ خَرا مُتَّدُ بَاطِيضِهِ لَحُرِ بَالْأَمْلِ حَرِ ظَلَادٌ مُنهُلُهُ لَحُرِ لِأَمْلِ

X.W: וֹאַבְבָּע אַמָּוֹת בְּחָבָּה בְּאַמַּת בְּנֵלֵ עַמְּוֹן הַנְשְׁעִי אָרְכְּה עָּרֶשׁ בּּרְזָּלְ הַלְּה הִוֹא בְּרַבָּתּ " מֹנֶטַּׁר הַרְפָּאִים הַנָּּה עַּרְשׁוֹ בּׁ. בֹלַ מַנִי מֹבֹּלַ בַּבָּמָּוֹ וֹמִאָּבַ

ַלֹעֲטֹּג בֻּבְאַנְבּלָג נְבַלְּצִבׁג: אַרְנִן וַחַבָּי הַרְהַנִּלְהָּרְ וֹמִּלְהִי ²¹ הַהָּוֹא מִעְּרִעֵּר אֲשָׁר־עַל־נַחַל וֹאָט_בִאַבוֹל בוּאַט וֹבֹהֹנוּ בֹּהֹט

<u>Γ</u>ĠΆ′□: خُرِّر بَوْمُ لِ يَانِيهِ نَقِٰدُهِ كُذُا لأطريقت جرح الأكر التجاريح لإحزيين هدمه يطرهب جر בּ מַמְלַלְבֶּע מָנִי נְטָשׁ. כַעַבָּג מָלֶבּה מַלְבוּשִׁיה تبزخير إجر تبضيا

ग्रुंगः אָת־הַבְּשִׁן הַנָּת נָאָיר עָד הַנִּיֹם لْيَاقِلْمُحُنِّدٌ، لَنْظُلِّعٍ عِبْلِهِ مَحِ مِهْدِي ÷ı װַבֶּל אַרְגַּר מַּגַיּנְרָנִל הַנִּמִנּרֶיּ לאַיר בָּן־מְנַשָּׁה לְקַּחֹ אָת־כָּל־

מבימי ולְמֶבֵיר נְתַּמִי אָת־תַוּלְמֶּר:

לבו מלכומיה דעוג במחנו:

פּוּטִיַה בְּאַמָּה מִלְדִּ: אַמָּגוֹ אַנְרְכַּנִי נְאַרְבָּת אַמָּגוֹ עוא בובע בני ממון השע מְבְשָׁיה עַרְשָׁא דְּבָרוֹלָא הַלָּא אָמִשֹאַר מִמִּאַר יּבּּבוֹא באַ אַבי לחוד עוג עַלְכָּא דַעַתְּנַן

לְהַוּכִּמ בֹאִיבֹן לְהַוּכִּמ נֹב: أكألابك נְהְלָא דְּאַרְנוֹן וּפַּלְגוּת שוּרָא בֹמֹבׁנֹא בַבוא מִמֹבוָמָב בַּמֹב אַבוֹא בובא וֹבוּנוֹלֹא

עווא משלב, אָנַה וּבּּנוֹא: בנע פֿבְשׁ מִבׁכוִנֹא בַכֹב מִשׁנוֹ تبنزا

וקָרָא וָתְהוֹן עַל שָׁמֵיה יַת שבוים למוראב ואפוקירוס כַּלְ בֵּית פַּלַף טָרָכוּנָאַ עַּר מנשה נסיב

ילְמֶׁכִּיר יְתַבִּית יָת גִּלְמֶּר:

—.nshssa ni gO and Edrei, cities of the kingdom of 10 Gilead, and all Bashan, unto Salcah all the cities of the plain, and all

after the cubit of a man. and four cubits the breadth of it, nine cubits was the length thereof, Rabbah of the children of Ammon? a bedstead of iron; is it not in Rephaim; behold, his bedstead was remained of the remnant of the For only Og king of Bashan

Reubenites and to the Gadites; cities thereof, gave I unto the hill-country of Gilead, and the by the valley of Arnon, and half the at that time; from Aroer, which is And this land we took in possession

Rephaim. Bashan is called the land of the region of Argob—all that unto the half-tribe of Manasseh; all Bashan, the kingdom of Og, gave I and the rest of Gilead, and all

Havvoth-jair, unto this day.— Bashan, after his own name, Maacathites, and called them, even border of the Geshurites and the the region of Argob, unto the Jair the son of Manasseh took all

15 And I gave Gilead unto Machir.

(II) מיחר הרפאים. שהרגו המרפל וחביריו בעשחרום קרנים, והוה פלע מן המלחמה, שנהמר וַיְּבֹה הַפְּלִיִם (ברהשים. יקרא: שניר. הוא שלג בלשון אשכנו (שנעע) ובלשון כנען:

ארגון. אינו מחובר לראשו של מקרא אלא לסופו, על נחמי לראובני ולגדי, אבל לענין ירושה עד הר חרמון היה: (בו) ואח הארץ הואח ירשנו בעה ההוא. סלמורס למעלס, מומל לרנון ועד כר מרמון: - מערער אשר על נהל יר, יג), זכו עוג (נדס קל.): באמה איש. בלמת עוג:

(EI) ההוא יקרא ארץ רפאים. סיל לומס שנממי ללנרסס:

لأكنح ختر هظبا: עַנְּעַלְ וּלָבָלְ וְעָּבְ וַלָּבִל עַנְּעַל نظـאنڐڔ۬؞ نظرن٠ ئىن،

אַשְרָת הַפְּסְגָּה מִוְרֶהָה: וְעָּב יֶם טְהֶּבְבַע יָם טַמֶּבָע מַּטַע וְמַאָּבַבְת וְתַּוֹבְבֵּן וּלְבָלָ מִכּפָּנִת

iÀĹ¾< Ġ<_Ġťi_Ůi<; שׁמּבֹרָנִ עַפֿוֹנִ אַנוּכֹם בֹּוֹנִ הַאָּבֶץ הַוּאָת לְרִשְּׁמָה חֲלוּצֵים יְהְנָה אֱלֹהֵילֶם נְמַוֹּ לְלֶם אֶתְ־ נְאָבֶּוֹ אָטַׁכְּם בַּמָּט עַעָּוּאַ כַאַמָּר

בּׁהֹבׁוּכָּם אַמֻּבּר לִנִּשׁי. לַכִּם: יַבְאַטוּ בִּי־מִקְנָת רַב לָבֶה וַשְּׁבוּ בל נשיקם ומפקם ימקנקם

كْيْلُهُبِي لِمُهْلِدِ لَأَنْفِي كُوُّتِا: למכר ביובין ומלטם אומ אַשֶּׁר יְהְנְיָה אֶלְהַיכֶם נֹתַן לְהָם מפעיר בְּבֶם וְיָרְשָׁוּ גַם־הַם אָת־הַאָּבֶץ עַּר אֲשֶׁר־יָנְיִח יְהְוָה ו לְאֲחֵיכָם

אַשֶּׁר אַמָּה עֹבֶר שְׁמָּה: יַעַּשָּׂה יְהוָה לְכְל־הַמַּמְלַכֹּוֹת خهُرْ بَهْجُرْدُهِ بَهُدُبِ جَالٍ אַשֶּׁר עַשְּׁה יְהְנָה אֱלֹהֵיהֶם כְּלְ דַּעֲּבִר יִיְ אֶלְהַכּוֹן לִהְרֵיוֹ ב לאמר עיניף הראה את בְּלֹ הַהוּא לְמִימַר עִינְף הַוֹּאָה יָה וֹאָט וֹטוּהַהֹּה גֹּנְּיטִי בַּבְּטֹע עַעַוֹא וֹיִט וְדוֹחַהַה פַּפּוּדִיח בְּעָּדָּנָא

> युवारी: ווללא בוטלא טעומא בלוו דַּצַרְנוֹן גּוֹ נַחְלָא וּהָחוּמֵיה וִעַּד יְנַבִּיה מְן גַּלְמָּר וְעָּר נַחָלְאָ ילְהֵּיבֶּם בֹאִיבֵן ילְהָּיבֶּם נִּב

> בְּמִבֹא מִבְנִבֹא: נמא דמלחא תחות משפר מי מׁנֹנּגסֹב וֹמֹב זַמֹּא בַמֹנֹמֹבֹא ימומושו אונבינא יושוימיה

לנו וֹמְבֹאֵל כֹּל מִזְנוֹ שׁוּלָאִי מובון העקברון בום צבוכון וֹט אַבֹּלֹא טִבָּא לַמֶּינְבַעַיבַ למומר וו אלוביון ועד לכון יפּפּידית נְחְכוֹן בְּעָּדְנָא הַהוּא

סֹנּג לַכִּוּן וֹשֶׁבוּן בַּעַבוֹנוּכוּן نهفذحبا زنيا حزا

ביתבית לכון:

עד דינים ין לאַמיכון בְּנָתְכוֹן

4⊂,1: ťĒL كرداداناتارك ÄĠĽCĻĺ ŢĽĸŒ אהוא עו וווא שא ווע אונו...

: الفتاك בְבַב מַבַבוֹטֹא בַאַטַ מַבַר מֹלְכֹּוֹא שֹׁאֹבֶוּן כֹּן וֹהְבִיּנִי וֹיִ

> is the border of the children of even unto the river Jabbok, which middle of the valley for a border; unto the valley of Arnon, the the Gadites I gave from Gilead even And unto the Reubenites and unto

slopes of Pisgah eastward. the Arabah, the Salt Sea, under the Chinnereth even unto the sea of 17 the border thereof, from the Arabah also, the Jordan being

shall pass over armed before your given you this land to possess it; ye saying: The Lord your God hath And I commanded you at that time,

brethren the children of Israel, all

the men of valour.

;nommA

your cities which I have given you; have much cattle—shall abide in 19 and your cattle—I know that ye But your wives, and your little ones,

man unto his possession, which I Jordan; then shall ye return every your God giveth them beyond the possess the land which the LORD brethren, as unto you, and they also until the Lord give rest unto your

have given you.

whither thou goest over. the Lord do unto all the kingdoms done unto these two kings; so shall all that the Lord your God hath time, saying: 'Thine eyes have seen And I commanded Joshua at that

- (16) חוך הנחל וגבול. כל סנמל ועוד מִעַבֶּר לשפתו, כלומר עד ועד בכלל ויומר מכחן:
- (פו) בוכורת. מעבר סירדן סמערבי סיס, ונחלח בני גד מעבר סירדן סמורחי, ונפל בגורלס רוחב סירדן כנגדס ועוד
- (18) ואצו אחכם. לבני ראובן ובני גד סיס מדבר: לפני אחיכם. סס סיו סולנים לפני ישראל למלחמס, לפי שסיו מִשְבֶּר לְשִפְּמִוּ עִדְ כִנְרִם, ווֹסוּ שנחמר וסירדן וגבול, סירדן וּמִשַבֶּר לו:

דבורים ואויבים נופלים לפניסם, שנאמר וְשָׁרָף וְרוֹעַ שַׁף מְדְּקֹר (לקמן לג, כ):

הוא הַנְּלְחָם לְכֶּם: (ס)

אָלְבַׁכִּוּן מֵימְבִיה מָּנִים לְכִּוּן:

fighteth for you.' LORD your God, He it is that Ye shall not fear them; for the

The Haftarah is Isaiah 1:1 – 1:27 on page 164.

٦ ٢٨٢٠: يوموم نَعْنَانَانَ عُدِـنُانِكِ خُمْنَا تَانَانِهِ نَمْذِينَا كَلُمَا نَا خُمْنَاتُهُ تَالِيهِ

خَقِرهَد:

ונת ידף הקיפתא דאה הוא

באַטוּאַב זט הּלגוב זט ובוטני

time, saying: And I besought the Lord at that

show Thy servant Thy greatness,

O Lord GoD, Thou hast begun to

למהמוב וכיבובשב: בּמּׁלָנִם וּבֹאֹבֹא אַמּב_נֹהֹמִּטִי וּאָם יְדְרָ הַהַוֹּאָה אַשֶּׁר מִי־אֵל +z 〈፲੮¼٢٦ ¾₽¯⊈₽₽ ¾₽¯₽₽₽ श्वरदूर द्वारोत श्रृत्य च्वारीक् 🖰

בהביד במיבדה יהגברנטה: מלמילא ושלים באַרעא ליה אָלִבְא בַּהְכִינִנִינַר

%4,±,□

according to Thy mighty acts? can do according to Thy works, and is there in heaven or on earth, that and Thy strong hand; for what god

بَهِد بَهِند بَهُد بِيَجَدِرُا: נסולָנ אָמֶוֹר בְּעָּבָר הַיּרְבֵּוֹ אַהְבָּרָהְיַבְּאָ וָאָרָאָרַ אָנַרַהָּאָרֶוֹ

ひんげると: מונג מבא נבון ובוע מֹבְטָא בְּבָנִאַ בְּוָבְבָּנָא אה בו להן לאטוו זע אלהא

and Lebanon. Jordan, that goodly hill-country, 25 the good land that is beyond the Let me go over, I pray Thee, and see

בּגַּבֶר הַגָּה: چُك هَم بِاللَّهُ يَـ تُحَد هُجُرُ، مُبِه ליי שְׁמַע אֵלְיְ וַיּּאמֶר יִהֹוָה אֵלִי רַב־

למללא טבמי מוד בפהומא סֹנּו לְבַ לָא עַוָּסָוּנַּ לבילכון ולא פביל מני נאמר וּיִטְעַבּּר יְהְנְה בִּי לְמַמַנְכְּם וֹלְאַ וַנִינָה בַּנִי מוֹ שְּׁבָּם וֹנִ צְּלָה

more unto Me of this matter. me: 'Let it suffice thee; speak no unto me; and the Lord said unto 26 for your sakes, and hearkened not But the Lord was wroth with me

90 (91: הנדר (ספרי שם): - לאמר. זה אחד משלשה מקומום שאמר משה לפני המקום, איני מניחך עד שחודיעני אם מעשה שאלמי מטשרה לשונים שנקראם מפלה, כדאימא בספרי (כו): 👚 בעת ההיא. "לאמר שכבשמי ארן מימון ועוג דְּמִימִי שמא הומר מאם המקום אלא מסנם סנם, לפי שאמר לו וְפַנִּמִי אָם אֲשֶׁר אָהֹן (שמום לג, יע), אמר לו בלשון ואחחנן. דבר אחר, זה אחד (23) ואחחבן. אין מנון בכל מקוס אלא לשון ממנת מנס, אע"פ שיש להס ללדיקיס למלות במעשיהס העוביס, אין מבקשים

מלחמח סיחון ועוג, כדכחיב רָחֵׁס סַחָלֹהִי חֵח לְפָנֵיף (דבריס ב, לה), סראני מלחמח ל"א מלכיס: מסד ולעבור על מדומיו, אמה אין מי ימחה בידך אם ממחול לי ומבעל גוירמך. ולפי פשומו, אמה החלום להראות את עבדך, סדין סמוקס: אשר מי אל וגוי. אינך דומס למלך בשר ודס, שיש לו יועלין וַמַנְקַפַּדְּרִין, סמממין בידו כשרולס לעשומ פַֿת מֻלְנְי (במדבר יד, יו): ואַח ידך. זו ימינך, שסים פשומס לכל בפי שולם: החזקה. שהמס כובש ברחמים הת מידת לסמפלל עליסס (ספרי כו), כמו כן סיימי סבור לעשום עכשיו: אח גדלך. זו מדם מובך, וכן סוא אומר, וַעַּמָּס יִגְּדַּל נָא גוירס, אמר לו ממך למדמי, שאמרם לי וְעַמֶּה בַּנִּימֶה לִי (שמום לב, י), וכי חופם היימי בך, אלא לפחוח פחח שבי היה חלוי (24) הי אלהים. מוס בדין: אחה החלות להראות את עברך. פממ לסיות עומד וממפלל מע"פ שנגורס

רב לך, סרבה מוה שמור לך, רב טוב הלפון לך (ספרי פנחם קלה): מְרִיבֶּס וַיֵּבַע לְמִשֶׁס צַּעֲבוּרֶס (מסליס קו, לצ): דב לך. צלמ יממרו סרב כמס קצס, וסמלמיד כמס מרצן מפליר. דבר מתר (26) ויחעבר ה׳. נתמלא תמה (ספרי כע): למעוכם. צשנילכס, אתם גרמתם לי, וכן הוא אומר, וַיַּקְלִיפוּ עַל מֵי (איברה גא. פֿין כש פֿים לשון בקשס: ההר השוב הזה. זו יכושלים: והלבנון. זס בים סמקדש (יומש למ:):

יה בר יה ירדים היהון:

אָנוַ הַנְּבְׁלֵּבְיִ הַנְּבִּי בַּנְבְּיִ בַּנְבִּי בִּינִי בִּינִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי ירְאַר בְעַיּהְיָהְיִי בִּירְלְאַ תַּעְּבֶר יִלְמָּדְנְחָאִ נְחָזִי בְּעִּיִּרָ אָבִי לָאַ ר יַמְּה וְצְּפָּנְה וְהַיְמֶנְה וְמִימֶנְה וְמִינְהָה לְמִעְרְבָא וּלְצִפּוּנא וּלְדָרוֹמֶא הְבַּרוו רַאָּהַ עַפַּסְנְּע וֹהָאָ הַגֹּוֹנ ַ סַל לָבוּהָ בַּטִּטֹא וּוֹלַב הֹנִיבַ

ÄÄL ÜLÄL: ְּנְהְגְּאַ נְנְהָוֹהְ אִנְלְּם אָתְ־הְאָבֶּץ מְּמֶּא הָבֵּין וְהִגָּא יַהְחָוֹנִי: אַנְאָר פְּרְאָר. SS פִי־הָוּא יַעֲבֹר לְפְּנֵי הְעָם הַנְּה וְעַפְׁיִמְהִי אֲרֵי הוּא יִעְבַר קַדָם וּבְּוֹ אָטַ יְהַוּשְׁתְּ וְתַוֹּצֵטְוּ וְאַמְּצִטְוּ וּפַפּוּג יִתְ יְהַוּשְׁתְּ וֹתַפּוּפִתִּי

פִעְּוֹר: (פ) בני וומוללא לטלמא לפבול בות

אַבְעונפֿם וָעַוֹ לַפֶּם: אָת־הְאָהֶץ אֲשֶׁר יְהְנְה אֱלֹהֵי דְּיִי אֱלִהְא דַּאַבְהְהְהַכֵּוֹן יָהִיב לְמָּמֹן שְׁשְׁיִּ וּבְאַטִּםְ וֹנְרַמְּשָׁם וְמֵנְמֵּבְוּ וְמֵנְבַשוּ זִּעְ אַבְמָּאִ אָנְכָּׁג מְלַמָּׁג אָטַבֶּם לַהַּמָּנִע לַמָּבֶּבַּגַ ١٨ בַהַקְּיִם וְאֶבְ בַמִּאָפַּסְיִם אֲאֶב ילְבִינִיָּא בַאָּנָא מַבְּוּך יָהְכִין للأثاثيا

:□ڭڭ\$ אֶּלְנֵיכָּם אַמֶּב אַנְכֹּו מַבּוֹנִי אָלְנַבוּו גַאָּנָא מִפּפּוּג וֹטַכִּוּוּ: מְמֵנֵנִי לְשְׁמִר אָת־מִצְיֹת יְתְנָר מִנֵּיְה לְמִפֶּר יָת פְּקּוֹדַיָּא דַּייָ ² אַנְכֹּי, מִׁהַנְּעֵ אִטְרֶׁם וֹלְאַ טַלְּבֹּה מִפְּפַּה זְטַׁכִּוּ וֹלְאַ טַמְּנְהוּוּ לא הספו על־הדְבָר אֲשֶׁר

نهُمْرِيْدِ بُدِيْدِ گِرِيْرِكُ مُطَلِقُكِهِ:

אַמָּר הַלַּךְ אַהַרֵי בְעַלְ־פְּעִוּר

אָבַ יִּכֹהֹן וֹמִּבְאָבְ מִּתֹה לַלֵּוֹמִיֹּא غديد:

לָא שׁיִסְפּוּן מַלְ פַּטִּוֹמָא צַּאָּנֹא

בֿגלא פֿתור שֶׁיצִיוה ווֹ אֶלַהָרְ מְינֵיכֶם הֶרֹאָוֹת אֶתְ אֲשָׁרִיפְשָׁר יִינִיכְיוֹ הַנַּאָרִ יָתְ רַצְּבָר יִיִּ

> Jordan. eyes; for thou shalt not go over this eastward, and behold with thine northward, and southward, and and lift up thine eyes westward, and Get thee up into the top of Pisgah,

land which thou shalt see.' he shall cause them to inherit the shall go over before this people, and him, and strengthen him; for he But charge Joshua, and encourage

against Beth-peor. So we abode in the valley over

giveth you. LORD, the God of your fathers, in and possess the land which the do them; that ye may live, and go ordinances, which I teach you, to the statutes and unto the And now, O Israel, hearken unto

command you. the Lord your God which I may keep the commandments of shall ye diminish from it, that ye which I command you, neither Xe shall not add unto the word

them from the midst of thee. LORD thy God hath destroyed that followed the Baal of Peor, the did in Baal-peor; for all the men Your eyes have seen what the Lord

- (4'4): (27) וראה בעיניך. בקשם ממני ואראס אם הארן העובה, אני מראה ברילה, שנאמר וַיַּרְמָׁהוּ ה' אָם בָּל בָּעָבֶן (לקמן
- פניך, לא כך אמרמי למשה רבך, אם הוא עובר עוברין ואם לאו אין עוברין: על פניר, אמר לו קס לף (שם פסוק י), קס לך כחיב, אחה הוא העומד במקומך ומשלח את בני למלחמה, למה זה אחה נופל על ינמלו, ואס לאו לא ינמלו. וכן אמס מולא כששלה מן סעס אל סעי, וסוא יַשַׁב, וַיַּפּוּ מֶסֶס אַיָּשֵׁי סְעַי וגוי (יסושע ז, ס), וכיון שנפל שנענש רבי עליהם כך סופי ליעוש עליהם, מבמיחו אני, כי הוא יעבור והוא ינחיל: 🗀 בי הוא דעבר. אם יעבור לפניהם (25) וצו אח יהושע. על סערמות ועל סמשלות, ועל סתריבות: וחזקהו ואמצהו. בדבריך, עלל ירך לבו לומר, כשס
- לימחל לי (ספרי פנחס קלו): (29) ונשב בגיא וגרי. ונלמדמס לעזודה אליליס, ואשפ"כ ועמק ישראל שמע אל החקיס, והכל מחול לך, ואני לא זכימי
- (ב) לא חוסיפו. כגון ממש פרשיום במפילין, ממשם מינין בלולב, וממש ליליום, וכן לה מגרעו (ספרי רהה פב):

אָלהוֹכֶם חַיִּים כַּלְכֶם הַיִּוֹם: ל וֹאַטֹם

יומא בין: בין אַלְהַכוּן פַּיִּימִין פּיּלְכוּן בֿיהוָה וֹאַמוּן הְאָרְבִיקְמוּן בְּדַּחָלְמָא

of you this day. LORD your God are alive every one But ye that did cleave unto the

ڔڗ؆ۺ٦: بَعْدُا خُمُّد خَقُت جَعْبَ مُهُبِ مُعْذِنا ذِنَهُا ذِمْنِلُنَكِ: <u> ۲</u>۵۵۸ إج tält שני ומשְׁפְּשְׁים כַּאֲשֶׁר צַנָּנִי יְהְנָה וְדִינִין בְּמָא דְפַקְּדַנִי יָן אֵלְהִי רַצָּהוּ לְמַּדְתִּי צֶּחְבֶּם חָקִּים

לממבר כן בגו ארשא דאחון שוו באבופות והכון קומון land whither ye go in to possess it. should do so in the midst of the my God commanded me, that ye and ordinances, even as the LORD Behold, I have taught you statutes

: ١١٤٢ מם שלם וֹלְבְוּן עַלָּוּי עַלָּיִר עַלָּרִיל בְּלְ־תַחָקֵּים הָאֵּכֶּה וְאָמֶרַיּ דָל ڹڐٚ؞ڐڶڎ۪ڡ

מם שבנם נסוכלשל ממא בבא לנמגא באבון וויקרון לחוד ַנְאָם לְמֵינֵי עַמְעָלָהָא דִּיִּשְׁמָעִוּן נְחַ בָּלִ וסוכלטנוטכון וּהְמִּבְׁעִם וֹהַהְּיִטִם כֹּי בַוֹא וֹטִּמְבוּוּ וֹעַהְבָּבוּוּ אָבוּי הַיִּא

call upon Him? LORD our God is whensoever we 7 hath God so nigh unto them, as the For what great nation is there, that

these statutes, shall say: 'Surely this

Observe therefore and do them; for

peoples, that, when they hear all onderstanding in the sight of the

Thoy bas mobsiw Thoy si sidt

'.əlqoəq gaibasətəbau

great nation is a wise and

\$4,411 \$4,2 كألكات هذار: אֵלְהָים קְרבָים אֵלְיִוּ כַּיהְוָה קִרִיב לֵיה לְקַבָּלְא צְלוֹהִיה

מבו בּאַנטוֹנא מִבּכוּ פֿבמוָטִי: בְּמִבְׁן מְּלִינִישׁ בַּוֹגְ אֶּלְעַדָּא בְּכִּץ לּבְנִי אַמְּבַבְינִ אָבֵוּ מָאֵן מִּם בִּבְ בַּבְינִי אֶבְנִי

8 hath statutes and ordinances so And what great nation is there, that

Ľ.L□: עַּנְאָע אַׁמָּר אַנָכֹּי נִעָּן לִפְּנִיכֶּם וּמִשְּׁפְּמִים צַּדִּיקָם כְּכֹל הַמּוֹרֶה קשִׁימִין כְּכֹל אוֹרָיָהָא הָדָא מ בטונ

ַרַאָּנְאַ יָהֵיב קֵּדְמִּיכֹּוֹן רון: يضر لايد لأجيم المُهد حين الكارا يقام ما د لدخري كأشدا للدندا

before you this day? righteous as all this law, which I set

الألاباء الأحداد الأخواء الأجواء المراباء المراب ואבון מלבף כל יומי הניף פּטוֹמוֹא בּטוֹאַט מגלב וֹבַלְמֹא לְנִוֹבְא בַּלְמָא טִטְּנָהָ, נִינַ ځىيى بخۇشتىد چك ئەت تۇھك

thy children's children; them known unto thy children and all the days of thy life; but make and lest they depart from thy heart the things which thine eyes saw, thy soul diligently, lest thou forget Only take heed to thyself, and keep

- העמים: (6) ושמרחם. זו משנס: ועשיחם. כמשמעו: בי הוא חבמחבם ובינחבם וגוי. צומת שַּׁקַבָּוּ חכמים ונצונים לעיני
- (8) חקים ומשפטים צדיקים. סגוניס ומקולניס:
- ולס פְּעַוומוּ לוומס ממוך שכמס, פַּמָשְׁצוּ שומיס: (9) רק השמר לך הר פן חשכח את הדברים. מז, כשלמ משכח מתמוס ומעשום על מתמס, ממשני מכמיס ונצוניס,

וְהְהֶּר בּמֶּר בָּאָשׁ עַּד־לֶב טוּרָא וְטוּרָא בִּעָּר בָּאִישְׂהָא رَنَعُلُـ خُرِا رَنَمَ مُرْكُرِا فَأَنِ ثِيثُكِ بِكُلِّهِ خُلِيدًا لُكُمُّ عِنِا لَهُ هَبِحَ. בַּאָבַלְע וֹאָע_בַּנִינִים וֹכִמָּבַוּוֹ: تَنْظِيم كَمُ لَا تَاتِ اللَّهِ مَلْم اللَّه خَرْدِيا رَفْظِيا: ילְמְּיִוּן לְיִרְאָָה אִנִיּ Ÿ**\\ אֶלֹהֶיףְ בְּחִרֵבְ בָּאֲמֶר יום אַשֶּׁר עַמְדְהָ לְפְּנָי יְהְנָה

تَهْمَرُتُ بَيْهُكُ مِيْرًا يَهْدُونُ عَنِي الشَّكِ عَبْرًا يَهْدُونُ عَنِي الشَّكِ عَبْرًا لِيَعْدُ

خابح: נְיִם נְיִלְם בְאָנִם זְנְלָהָוֹ לְיִתְיכִוּן חַזּוֹ אֶּלְבֵיוֹ לַּלְאִי ت بهرت جناح لاجريات في المرافرة المراف ווֹבּבַּר וְהוֹנָה אָבִיבֶם מִנַּוּרִ

וֹיִכְּשִׁבְּם מַּלְ_אָנֵי צְּבָׁנִים: אָטְכֶם לַעַּשְׁוֹת עַשְׁבֶר תַּדְּבָרִים ני וְיַּגֶּר לְבֶׁטְ אָת־בְּרִיתֹוֹ אֲשֶׁר צְּיָּדִר

אַמָּם עּבְרָים שָׁמָּה לְרִשְׁמָּה: حِمْمِنْدُ אِنِٰם خَيٰدُا يُمْدِ \(\frac{1}{2} \)
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\frac{1}{2} \]
\[\fra וְאָהָי צְּנְה יְהֹנְה בְּעָת הַהָּוֹא

ជប់៤ ជំនឹង: דְבֶּר יְחְנְיֵח אֲלֵיכֶם בְּחֹרֵב דְּמִלֵּיל יִיִ עִּמְּכִוֹן בְּחִיֹבַבׁ מִגּוֹ מְתְּיִּוֹךְ חַאֲשׁ: י לְא רְאִימָם בְּלְ־הְמִוּנְּה בְּיֹוֹם צֵּבִי לְאַ חֲזִיתוֹן כְּלְ דְּמוּ בְּיוֹמִא لنهٰمَكُثُونَ مَٰهُد كِرَفَهِنَ،كُو خَر لَنفُومُدِيا كِنْكُه كِرَفَهُنُدِياً

اللظ الله נְלֵבְנֵי: בְּלַבְמְמְלְ עַּבְּנְנִית וֹבֶּר אָנְ הֵּלֶם בְּמִנִּת בָּלְ הֵּנְבְא בְּמִנִּת שְׁמִוּנְת כְּלְ בַּמְנִית וַבְּנִת וֹבֶּר אָנְ הֵּגְכָם בְּמִנִּת כָּלְ הֵּנְבָא בִּמִנִּת ﴿ لَا مَا مُنْ لِهُ إِنَّا الْمُمْدِثُونَ فَوْمِ لِهِ خُرْمُ * فَالْقَدْدِا لِمُخْدِدا خُرِدِا

> בקר בל וומוא דאמון פוומון על فنأثأد أددخها خماسح كالمر אָט_טַהָּאָ אָאַה זֹי הַמָּא וֹאָהָּטִהוּוּן זֹיני יהוה בחורב כד אַטר יין לי בְּנוֹשׁ יומָא דְקמְמָא מֵדָם יִיָּ אֶלְהָרָּ

נאָלמִמָּלא: תוב אוט מְלוֹא שׁמָוּכֹא מַלוֹא

לַלְ פַּטִׁלְמִוֹ אַטוּן הָּמִׁמֹּגוֹ וּבְׁמוּ ימַבְּיל יִיְ שְּׁמְכִוּן מִגּוּ אָישְׁהָא

באַשוּגוּ מְבְּרִינוּ לְתַּמָּוֹ לְמִירָתַה:

לממבוכון יטעון באומא

לַאַלפֿא זטכון לַנְמָון וֹבִינָון

וֹנִינִ פּפֿנג וֹנְ דֹּמֹבַּלֹא עַעוּאַ

Æ۲

זְטְׁכִוּן לְמָהְבֹּר הַּהְּבִא פַּטִּינְמִוּן

וֹנוּה לְכוֹן יָנו לֵינִמִיה הְפַּבּיר

אַבְנַיָּא:

كاتبا كاناته

thick darkness. heaven, with darkness, cloud, and durned with fire unto the heart of II the mountain; and the mountain And ye came near and stood under

they may teach their children. they live upon the earth, and that

learn to fear Me all the days that

Me the people, and I will make

10 the Lord said unto me: 'Assemble

them hear My words that they may

the Lord thy God in Horeb, when

the day that thou stoodest before

only a voice. voice of words, but ye saw no form; 12 of the midst of the fire; ye heard the And the Lord spoke unto you out

of stone. and He wrote them upon two tables you to perform, even the ten words; 13 covenant, which He commanded And He declared unto you His

possess it. in the land whither ye go over to ordinances, that ye might do them that time to teach you statutes and And the Lord commanded me at

—ərit ədr to rebim spoke unto you in Horeb out of the of form on the day that the Lord 15 yourselves—for ye saw no manner Take ye therefore good heed unto

temale, any figure, the likeness of male or 16 a graven image, even the form of lest ye deal corruptly, and make you

ואח הלפידים: וקשְדוּון. יַלְפוּון לעלמס: וְלַשֵּדוּון. יָאַלְפוּון לאחרים: (סו) יום אשר עמדת. מופג על מקרא שלמעלה ממנו, אשר כאו שיניך, יוס אשר עמדם בחורג, אשר כאימס את הקולות

(14) ואתי צוה ה' בעת ההיא ללמד אחכם. מולס נעל פס:

שׁבּׁלְנִינו כִּּלְ בַּּנִימִנוּ אַמִּנוּ בַּאָנוּ בּּלְאַבְּמִינוּ כִּלְ בַּמִּנִרָּא צַּבְאַבְמָּא

تربرا جونانا: באוור רקוע שְׁמִיא: הַבְּנִיתִ כְּלְ־צְפָּוֹר כְּנְוֹך צִּשֶׁר רְמוּת כָּל צָפָר גָפָּא רְפָּרַת

heaven, shi ni disifi isal Iwoi begaiw 17 the earth, the likeness of any the likeness of any beast that is on

ממַחַת לַאֶּבֶּץ: שֹבׁלוֹנִע בַּלְ-בַּלְּעַ אַמְּבַבַּמִּנִם בַּמִנִּם בַּלְ זְנִוּ בַּבְמִּנֹא מִלְנַת שַּׁבְיָּנִע כַּלְ רַמֵּמִ בָּאָבְעָּהְ דְּמִנּע בָּלְ רַחְשָׁא דִּבְאַרְעָּא

water under the earth; . likeness of any fish that is in the creepeth on the ground, the the likeness of any thing that

עַּרִישְׁמָיִם: אָלְטִילִים לְכִלְ שְׁמַּמִּים מַּמְּמִיּא הָּחוֹת בָּלְ שְׁמִּיָּא: خِيْتُ رَمَّتُ يَهُمُ مِكِمَ يُحِدُ لِيزُبُ لِيَقِيلِ يُذَمِّكُ يُصْدِلًا خُحَدً וֹאֶנוַ_נַלְּיִם וְנֹבְאָנִם אָעַרַבַּהָּמָהָ וֹאָעַרַנִּיֹנְם بجا البية هرابك

ليشقتانن انهدانهديد إباانخإندا בּב"א וֹנִע כּוִכְבוֹא כָּלְ עִוּלֵי מִּמֹנֹא וְמִעְזֵי יָת שִׁמְשָׁא וְיָת סִיהַרָא ننخشع بنطبك شبئك خشمته

peoples under the whole heaven. God hath allotted unto all the serve them, which the Lord thy drawn away and worship them, and even all the host of heaven, thou be 19 sun and the moon and the stars, heaven, and when thou seest the and lest thou lift up thine eyes unto

לְיִ לְעָּם נְחַלְה כַּיִּיִם תַּנֶּה: מכינ עַבּבוֹיל ממִגְּבוֹים בְעַיֹּנִים נאטלפת לְכַּשׁ נְעַנְּע נְּנְגָּא אָטַבָּם נִנִטַבְנָן פֿבּנֶב נִנְ לְבַעַלְתַנִּע

אַטְסְנָא בְּיוֹמָא הָדֵין: ממצרים למהני ליה לעם נאפגע זטכון מכולא בלבולא

are this day. Him a people of inheritance, as ye furnace, out of Egypt, to be unto brought forth out of the iron But you hath the Lord taken and

46 [44: ב וֹיִּמְּבָׁה לַבֹלְטֹּי הֹבֹבוּ, אָטַ פֹּטִינְמִיכוּוּ וֹפַיִּים בַּבוּיִלְ צִּלָא זְיְהְיָהְ הִיְּהְאָּלֶּוּ בְּרִי מָּלְ דִּבְּרִיכֶּם יִמִּן בְּרָם יִיְּ בְּנִי בְּנִי שְּׁלְיִ מָּלְ

בּוֹג אֶּלְטַב וֹבִיב לָב אַטַסָּנֹאִ: בְּלָא לְמִוּמֹלְ לְאַבְמֹא מֹבְיִםׁא

God giveth thee for an inheritance; good land, which the Lord thy that I should not go in unto that should not go over the Jordan, and me for your sakes, and swore that I Now the Lord was angered with

تعنجُہ هِنُهُد إِمَيْهِ هُرَأَرْهِ ذِيرًا עַהְרָבְּן וּלְבַלְטִיִּבְאָ אָבְרַבְאָנוֹ לְמִהְבָּרִ, זְטִ וֹבְבָּנִאְ וּבְּבִוּכְ

מְבְּקְא הָרֶא: מֹבֹנוּ וֹטִינִנוּ וֹטִ אַנְמֹאַ בּֿג אַנְבָּג מִען בַּאָבוֹא עַנָּאָט אָנוֹנָג אַנֹג אַנֹא מָאָנִט בַּאַבַּמֹא טַבָּאַ

go over, and possess that good land. 22 not go over the Jordan; but ye are to but I must die in this land, I must

口がに: וּוֹרְשְׁמֶּם אָת־הַאָּבֶץ הַפּוּבֶּה קבר אַטַבַיּנְבְיוֹ וֹאַשִּׁם מְּבֹבְיִם בֵּנִע אַּנֹא מֹבָב זִּט זְּבְבְּיֹם אָטַבְיִּנְבְּיִּלְ

(91) 047. 2170:

- שְׁלְּיו בְּשִׁינְיו לְמְנֹטְ שְׁוֹנוֹ לְשִׁׁנִטְ (מִשְלִים לוֹ, ג): לאליסים, לא מנען מלטעים אחריסס, אלא החליקס בדברי הבליהם לטרדם מן העולם (ע"ז נה.), וכן הוא אומר, פִי הֶהֶלִיק (91) ופן חשא עיניך. לסממכל נדבר, ולממ לג לשוב לעעות ממריסס: אשר חלק ה׳. לסמיר לסס. דבר ממר,
- (02) מכוד. הוא כלי שמוקקים בו את הוהב:
- (וב) החאוף. יממלא רוגו: על דבריכם. על אידימיכס על עםקיכס:
- (בב) כי אנכי מה וגר אינני עובר. מלחר שמח מהיכן יעבור, ללה אף עלמוחי היום עוברין:

\$4<u>0.F</u>: הְּמְוּנָת בֹּל אֲשֶׁר צִּוְּךְ יְהְנָתְ דִּמִיּת כּוֹלָא خُلُك مَقَادُت لَمُّمْنِبُه كُدُه قُوْحٍ مَقَدِيا لَكَمُخُدِيا خُدِيا جَرِيْهِ جَرِيْهِ פּ בְּרָית יְהֹוֹה אֱלְהַיֹּכֶם אֲשֶׁר יִת קִימָא דִּייִ אֶלְהָבוֹן דִּגְּיַר تَشِمُرُكُ كُرُفُ هُا مَنْهُ فِيلًا هُمَا هُمُونَمُكِ يَكُمُ عَنْهُ مِنْ يَعْمُ لِي يَعْمُونُ لِي يَعْمُونُ ال

ਲੋਪ ਟੋਵੈਂਅ: (ਫ) בּ בְּיִיְהְנְה אֱלְהֶיף אֵשׁ אֹבְלֶה הָוּא אֲבִייְיִיִ אֱלְהָף ְמִימְבִיה אִישְׁא

هُمِينَكُ خُلَاحُمْنُونِ: וֹהְמִּיתִים בִוֹנָת בְּמִינֵי וְהִינִּיר וְהִינְּבִיוּ וְדִּנִישְ בִּנִישְׁ בִּנִישְׁ ביי הליד בנים ובני בלים אבי הילדון בנין ובני בנין

הְלְּיִנִי בִּי הַשְּׁמֵר הִשְּׁמֵרוּן: خليمُظَّك خير عَلَيْ الدُّلَّا אָנוַ_נַיּנַבְּיֵּן מַבַר מַמַּל הַאָּבֶּץ אֲשֶׁר אַהָּם ⁹² וֹאָטַ בֹּאָבֶׁג פֿי אָבָּר האַבָּרוּן הַמִּידְתִי בְבֶּם הַיּוֹם אָת־הַשְּׁמַיָּם

אַמֶּר יְנַהַגַּי יְהְנָה אָהְכֶם שְּמָּה: لنهٰمَلَقُو مُقْد مَوْفِد قَدْرِيُو קב וְהַפְּיץ יְהְנָה אָהְכֶם בְּעַמֵּים

لَّذِي إلَّهِ الْدِيثَاءِ: ובאון ולא ואָמִקוּו ולא 'אַבְלוּוּ ער אַבְים הַאַ נֹאָבו אַהָּב לאַ הַהַּנִּטֹאַ הַנְּבָּב נִבְ, אַנְהַא אַהָּאַ הַהַּנִּטֹאַ הַנְבָּב נְבַ, אַנְהָא אַהָּאַ

אַבְלָא הוא אֵל קַנָּא:

לאַנְגִּיא בָּדְמוֹהוּ: ַ פְּמָלְ, טְׁלְּוּנִיִּט בְּלְ וְנַיֹּהְפָּׁרִוּן צֵּילֶם דְּמִוּט כּוּלָא וְנִימְּעַשִּׁם וְנִינִימִּנִּילִין בַּאַּנְמֹא יִנְיִעַבַּלִין

ರಡಿದೇಶಗ: וימין עַלה אַרֵי אִשְׁהַיצְאָר לַטַּמָּוּ לַמִּינִיטַיַ לַאָּ שִׁינִבוּוּ מולג שולצון לפנות מתע נו המוֹא ונו אַבֹּלא אַבוּ

يديقد ١٠ ١٠١١ خيفا: וֹטֹמשׁאַבוּו מֹם בַּמִּוֹנוֹ בֹמֹמִמֹיּאַ וובבר וו והכון בינו עמעוא

וֹלֵא אַבְלון וֹלָא מָבוּיִנוּוּ: لقختٰه لَـجُه لَالَا لَجُه مِثْمُمَا נטפלעון שַמָּן לְתַּמָמִּיִּא פֿלְעִי

> forbidden thee. which the Lord thy God hath even the likeness of any thing you, and make you a graven image, your God, which He made with forget the covenant of the Lord Take heed unto yourselves, lest ye

devouring fire, a jealous God. For the Lord thy God is a

God, to provoke Him; is evil in the sight of the Lord thy any thing, and shall do that which a graven image, even the form of and shall deal corruptly, and make 25 shall have been long in the land, and children's children, and ye When thou shalt beget children,

utterly be destroyed. prolong your days upon it, but shall Jordan to possess it; ye shall not land whereunto ye go over the soon utterly perish from off the against you this day, that ye shall I call heaven and earth to witness

lead you away. nations, whither the LORD shall left few in number among the among the peoples, and ye shall be And the Lord shall scatter you

nor eat, nor smell. stone, which neither see, nor hear, 28 work of men's hands, wood and And there ye shall serve gods, the

- (33) חמונה כל. ממונה כל דבר: אשר צוך הי. אשר לוך שלה לעשות:
- (+z) אר קנא. מקים ליקום היפרדמי"ע בלע"ו (הייפער) מִמְּמָבֶה על רוגוו להפרע מערו"ם:
- ַ וַיְּבִימֶּסְ שְבֶּינוּ פִּי צַדִּיק ס' אֱנֹבִינוּ (דנימֹל מ, יד), נדקס עשה עמנו, שמסר לסבימֿס צ' שניס לפני ומנה (סנסדרין לח.): שמונה מאום והמשים, והקדים שמי שנים לוגושנסם, כדי שלא ימקיים בהם כי אבד מאבדון, וזהו שנאמר, וַיִּשְׁקֹד ה' עַל הֶרָעָה (25) ונושנחם. כמו לסס שיגלו ממנס למוף שמונס מחום וחמשים ושחים שנס, כמנין ונושנחם, וסוח סקדים וסגלס למוף
- (26) העידתי בכם. הנני מומינס להיום עדים המרימי צכם:
- (82) ועבדתם שם אלהים. כמרגומו, משלמס עונדיס לעונדיסס, כאילו אמס עונדיס לסס:

אָבְעֵּינִ נִּמְאָאַטַ בַּּי עַבְּבְּמְהֵנִי בֵּיִי אָבְטַבּ וַעַּמָּבָּט אָבִי עַבָּמִּי にせるはロ

הַאָּלֶּה בְּאַהַרִיתֹ הַיָּמִים וְשָׁבְתַּ פִּהְנָמִיִּא הָאִלֵּין בְּסוֹף יוֹמִיָּא בַּצֶּר לְלְּ יִמְצְאֵיף כָּלְ תַדְּבְרָנִים בַּר מֵישִׁל לֶדְ וְיִשְׁבְּחִוּנֶף בֹּלְ

ځ۵□: אُن خُلْ، ע אُכְטָּוֹ אֹמֻׁר וֹמִּבֹּמׁ וֹלַאִ וֹטֹּנְמֵׁ, זִט לֹוֹמֹא צַאִּבֹטִטֹּ ، تَلْظُكُ لَكِم يَشْكَرُكُكُ لَكُم يَشْكَلِ كُمْ يَشْخُطُكُ لَكُمْ يَسْخُطُكُ בּׁר אֵלְ בְּעִוּםְ יְּעִוֹּנִי אֵלְטְיֵּוֹ לְאֵ אָבִר אֵלְטִא בּטִמְּנֹֹא :; אֶלְטִׁרִּ

خَيٰكِك: حَلَـٰكُد بَاثِدِيدٍ بَائِدٍ هُا لِأَنْهُمْمَ لْمَلَـ كُلَّمُكَـ <u> Ľ</u>ŔĊĬ. הג_באר גלמלגר 正点はにロ אַמָּע פּֿנָא אָבְעַנִים ו אָבַם \$aL_it datt datuig בּׁג הַאַּגַרְנָאַ לְנִמָּיִם בַּאָהָנָים

אַנוֹין נַיִּיוֹי: כּאַמֶּע_מַמֹמִׁעַ מִתְּכָּיִלְ מִינִּ אִימָּטִא כַּמֹא ならに下しばぬる בַהְשָׁמַת מִּם ְלְוַבְ אֶּבְנִינִם מִבְבַּבוּ בַהָּמִת מִמַּא כַּבְ מִנְמָרָא בַּיִּנִ

خټرټرك: בְּבַל אֲשֶׁר־עְשָּׁה לַכֶּם שׁנְלַבְ וּבְּוְרַוֹּגַ נְּמִוּנְבִי וּבְּמִוֹרָאָים ובמופהים לֵוּ גוֹי מְקַבֶּר גוֹי בְּעַסִׁתְ בְּאִנְתִר לְמִפְּרַק לֵיה עַם מָגוּ עַם בְּנִסִין צְּוֹו הַנְּמָָה אֱלֹהָים לְבֹוֹא לְלַחַת

> מן אַבְמוּהיי בְּכְל לִבָּף יִבְּכָּל אָר יְהְוָה וְהִהְבְּעִין מִתְּשָּׁן יָה דַּהְלְהָא

יטַלבּיל לְמִימָבייה: ݣْݣْرْبْنك لْمُعْمَقْ بنائية كَرْبُنك كَرْبُن الْمُعْرَفِين الْمُعْرِفِين الْمُعْرَفِين الْمُعْرَفِي

<u> 12:0 להון:</u>

ئتىا ĽĖX אָבו הָאַל בְּעַן לְיוִמָּיָא בַּוְעָאָי

שְׁמִנְא וְעַר סְיָפֵּי שְׁמִנָא הַהַּוֹרָ וֹן אַבְם מַלְ אַבְעָּא וּלְמִפָּוֹפָּוּ

בּבוֹנוִ פֿבֹמֹּב לַמֹּן יוִמֹּא בּבֹבֹא

the fire, as thou hast heard, and 33 God speaking out of the midst of Did ever a people hear the voice of

Egypt before thine eyes? LORD your God did for you in terrors, according to all that the outstretched arm, and by great a mighty hand, and by an and by wonders, and by war, and by another nation, by trials, by signs, Him a nation from the midst of Or hath God assayed to go and take

thing is, or hath been heard like it?

unto the other, whether there hath

were before thee, since the day that

For ask now of the days past, which

covenant of thy fathers which He destroy thee, nor forget the

God; He will not fail thee, neither

for the Lord thy God is a merciful

LORD thy God, and hearken unto end of days, thou wilt return to the

all thy heart and with all thy soul. Him, if thou search after Him with

29 LORD thy God; and thou shalt find

But from thence ye will seek the

of in things are come upon thee, in the

In thy distress, when all these

swore unto them.

His voice;

been any such thing as this great

and from the one end of heaven God created man upon the earth,

כו), מן לם רפיון, טֶבֶף מִמֶנִי (לקמן ע, יד), הְמְרַפֵּם מִמֶנִי: ְיְנְאַ אַבְּפְפָּנּי (שיר השירים ג, ד), שלא ניקד אֶבְפְּנּּוּ. כל לשון רפיון מוסג על לשון מפעיל ומחפעל, כמו הַרְפַה לָה (מלכים־ג ד, (IE) א ירפך. מלסמויק גך צידיי, ולשון לא ירפך לשון לא יפעיל סוא, לא ימן לך רפיון, לא יפריש אומך מאללו, וכן שַׁשַּוְמִּיוּ

לַכִּוּן וֹוֹ אֶלְנִבׁרָוּן בַּמִּגְנִוּם

ילטוֹלנין בַלְבַבִין כַּכְ בַּהְבַּב

יביד הַקּיפָא יבְדְרָשָׁא מָרֶטְמָא

באטון ובמופטון ובפרבא

או נפין עבר ין לאַהּוֹלְאָר

בְּמִמֹמְמֹא אַטֹּ וֹאִטְׁלַוּיִם:

הנהיה כדבר הגדול הזה. ומסו סדבר סגדול, סשמע עס וגוי: . פשומו. ומדרשו, מלמד על קומפו של אדם שהיסה מן הארץ עד השמיס (פגיגה יב.), והוא השיטור עלמו אשר מקלה אל קלה: (22) לימים ראשונים. על ימיס רמשוניס: ולמקצה השמים. וגס שחל לכל הברוחים משר מקלה חל קלה, והר

77.

הוא הְאֶלְהִים אֵין עִוֹד מִלְבַדְּוֹ: ¾ אַטַּר הַרְאָהַ לַבְעַה בֵּי יְהַנְּה אַטַּ אַטַּהְיִּיִם לְּמִבַּע אָבִי יִנְ

ជាកុក្រ ក្នុងឃុះ אַשָּׁוֹ תַּגְּדוֹלְה וּדְבְרֶוּ שְׁמַעְהָ ود جُرَفِيْكِ بَعْدٍ الْعَجَابُةِ الْعَلِي عُلَا اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ מן השְׁמָנִם הִשְּׁמֶנִים אָמֶיִלְלָוְ

خُطُرُد خُرِيادِ يَاذِيُهِ مَاهَٰءُكُنَاءٍ: נּוֹבַעַר בַּזַרְעִּי אַעַבָּיוּ נוּוּאָאַבּ אָהַבְ אֶנַבְאָבְנִינִּי

אָת־אַרְצָם נְחַלָּה כַּיִּוֹם הַזָּה: مفك مغثنك حتكنهك خصدخك לְחוֹרִישׁ גּוֹנֶם גְּרֹלֵים וַעֲּצְמָים לָתַּרָּכָּאֵ

: ١٦٢ מפָּהַל וְעַלְיַבְיִאָּבְא מִמְּעַבִי אָּוֹן פּ קַי יְהֹנְהֹ הָוּא הֲאֱלֹהִים בַּשְׁמַיִם لْنُلَمُنَّ لَا بِبِهِ نَكَهْجِنُ هُمْ كُرُّكُكِ لَنْكَمْ بِهُمُ لَـٰذَا لَنُنْدَ كَرْفُك

וְעוֹ לְנַ בְּלְ הַלְּ הַלְּיִם: (פּ) خلب بخاددُنك بختَاثنك ot אַשֶּׁר אָנְכֵּי מָצַּוֹּלְ תַּיְּנִם אָשָּׁר גַּאָנָא מִפּפּיר לָבּ יוֹמָא דֵין וֹאָמֹבׁשַׂ אָּטַבְעַׁפֿוּו וֹאָטַבְמָּגִּוָטִוּוּ

הוא אַלהִים לִית עוֹד בַּר

אָרַשְׁרָא: كختاء بختائمين شممنع مدر מן הְמִּגְאַ אַהְמִמֹּלֵב בִּין כַּיַלַ

בּבֹא מִמָּגַבוֹם: יחקף אַרי רהים ית אַבָּהָהָף

אַבֹּהְבוּנוֹ אַבַּסְׁנָא כַּיִימָא בִּד לאַעַלוּתָך לְמִתַּן לַדְּ יָתַ

אַרְעָא מִלְרַע לֵיה עוֹד: בֹּמְׁמֹּגֹּא מֹלְמֹּגלְא נֹמִּלְיִם מֹלְ אָבי יִיְ הוּא אֶלְהִים דִּשְׁכִינְמֵיה

ונישר נת קנמוהי ונת פקודוהי

is God; there is none else beside 35 mightiest know that the Lord, He Unto thee it was shown, that thou

midst of the fire. thou didst hear His words out of the made thee to see His great fire; and instruct thee; and upon earth He hear His voice, that He might Out of heaven He made thee to

with His great power, out of Egypt, brought thee out with His presence, 37 and chose their seed after them, and And because He loved thy fathers,

this day; their land for an inheritance, as it is thou, to bring thee in, to give thee ss thee greater and mightier than to drive out nations from before

beneath; there is none else. heaven above and upon the earth 39 heart, that the Lord, He is God in know this day, and lay it to thy

giveth thee, for ever. land, which the Lord thy God mayest prolong thy days upon the children after thee, and that thou go well with thee, and with thy 40 command thee this day, that it may and His commandments, which I And thou shalt keep His statutes,

(פב) הראת. כמרגומו פְּמָםְוַיְמָפֹׁ, כשנמן הקב"ה פֿת המורה פתח להם שבעה רקיעים, וכשם שקרע פֿת העליונים, כך קרע ובמופחים. סס נפלאום, שהביא עליהס מכוח מופלאום: ובמלחמה. ביס, שנאמר פִי ה'נַלְּקָס לָהֶס (שס יד, כה): מ, ס), אס אוכל לעשות כן סרי זה נמיון: באוחוח. במימנין, להאמין שהוא שלותו של מקוס, כגון עַה זֶה בְּיָדֶךְ (שס ד, צ): במע"ף פמ"ת, הנהיה, הנשמע, הַנְּשָּׁה, הַשְׁמַע: במהוה. על ידי נפיונות הודיעה גבורותיו, כגון הָהְשָּׁבֵּה עָלִי (שמות (48) הנסה אלהים. בַּכִי עשה נפים שום אלוה לבא לקחם לו גוי וגוי, כל ההי"ן הללו חמיהום הן, לכך נקודום הן

יב), ואל מממס על שסוכירס בלשון ימיד, שסרי כמבס בלשון ימיד, ויבמר בורעו אמריו: שַּׁבְּלֶב וּגוי'ַניַלֶּךְ מֵחַשַׁבֵייָסֶס (שֹס יד, יע), דבר חמר ויוליחד בפניו, בפני חבומיו, כמו שנחמר נֶגֶד חֲבוֹשָׁס שָשָׁה פֶּלֶח (מהליס עם, (פ3) וחחח כי אחב. כל זה ממת אשר אהב: ויוצאך בפניו. כאדם המנהיג בנו לפניו, שנאמר וַיַּפַע מַלְטַּךְ הָמֵּלְהִים מת המתמונים ורמו שהוא ימידי, לכך נאמר אתה הראת לדעת:

(95) ממך מפניך. סרססי ודרשסי, לסוריש מפניך, גויס גדוליס ועלומיס ממך: כיום הזה. כאשר אסק כואס סיוס:

ע למכר הירבו מורחה שמש: שלישי א*ַז וַבְדָּי*ל מֹשֶׁהֹ שֶׁלְשׁ עַּרְים

מְּבָׁמָא: לבנו למללא בובבלא מבנט בְּכֵין אַפְּרֵישׁ מֹשֶׁה הַלָּת

gnisirans 41 beyond the Jordan toward the Then Moses separated three cities

אָבְאַנוֹני מִוֹ בְיֹמֹבֹים בַאָּבְ וֹבוֹי: ַלאַ-שִּנֹאַ לוַ מִשְׁמָל שָּׁלְאָם וֹנָס אַנַרַנְּעָנִ בַּבַּלְיַדַּעַת וְהָאָ حَرْنُ שُٰמِٰ ד רוֹצֵה צַּשָּׁר וַרְצַּח

נוטליים: לְנוֹגָא מוֹן לַבְנוֹא נִאָבֶוּן מֹאָטַמֹּלְ, וּמֹגַּלַמּוָנִי, וֹנֹהַנִילַ עַדְּעָיה וְהוּא לָא שָׁנֵי לֵיה בולסול ות חקבוה בלא ختفا

ef these cities he might live: time past; and that fleeing unto one unawares, and hated him not in thither, that slayeth his neighbour that the manslayer might flee

حَاٰطِتِهُم: בּנּלְמֹּגְ לַנִּגְיְ וֹאָטַ־נִּנְלָן בַּבּמֹּוֹ בֹאָטָנִטַ בּנּלְמָגַ לְמֵּנִכֹם נִּבְ וֹנִטַ ¿٠ בַּפּוּמָב לַבְאַנְבַנֹי נֹאָטַבְגַאַמָּט מִישָּׁבָא לַמֵּיבָם בֹאַנַדּוֹ וֹנִים ÄĽ_ËÂL

برخا خمناتا خمخمع يمتهد: בא באבו למושלה באומ

Manassites. and Golan in Bashan, for the Ramoth in Gilead, for the Gadites; table-land, for the Reubenites; and Bezer in the wilderness, in the

خظر ختر نهٰلۃے: לפני בני ישׂראל: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

Moses spoke unto the children of statutes, and the ordinances, which these are the testimonies, and the

before the children of Israel; And this is the law which Moses set

ڗڟ۪ڎڰ۪ڂ וְהַמִּטְׁפְּמִים אֲשֶׁר דְבֶּר מֹשֶׁר דְבָּר מִשֶּׁר דְּמֵלֵיל מִשֶּׁה עָם בְּנֵי יִשְּׁרְאֵל

ಕ್ಷಜಗ್ರರ ಕ್ಷರತ್ವಗಳ ಭಥಜಗುರ: لْتَلْتُكُولَ مُجْرِاً סُتِكِتُكُم يَكُنُونَهُ لِكُنْدُنَهُ

Egypt; Israel, when they came forth out of

לַהְבֶּר עַנְּבְׁיָּן בַּנָּוֹא מוּכְ בָּנִנִי לַהַבְּבֹיא בַּנִבְּנִיא בַּטַבְּטָא ದದಭ್ದುದ∶

نَّمُلُمُّ خُمُوفَكُالِيا مُفَمِّدُنُو: בְּחָשְׁבֵּוֹן דְּמְחָאִ מִשֶּׁה וּבְּנֵי

they came forth out of Egypt; the children of Israel smote, when dwelt at Heshbon, whom Moses and of Sihon king of the Amorites, who over against Beth-peor, in the land beyond the Jordan, in the valley

ממֹלֵבוֹם: מְמֵּעְ וּלְנֵגְ וֹמִּבְאָץ בַּבּאַנִים אַמֶּר יוֹמֶּב בְּחַמְּבְּוֹן אַמֶּר חַבֶּּה סִיחוֹן מִלְבָּא אֵמוֹרָאָה דִּיְמִיב or פְּמָוִר בְּאֶבֶץ סִיחֹן מֵבֶלְרְ הַאֶּמֹרִי לְבֶּבִילִ בֵּית פְּעוֹר בַאֲרַע

אמונאט בלמלנא בּוֹנִצּי מּבֹאָ בּוֹאָ בּאַבְאָבּוֹאָ בּאָבּבּוֹאָבוּאָוּ וּגִבוּאַ אַמְבֹאָבוּאָ

Jordan toward the sunrising; Amorites, who were beyond the of Bashan, the two kings of the possession, and the land of Og king and they took his land in

ជុំព្រៃ ឃុំជុំឃុះ באמרי אַשָּר בענר הירהן ען מור מלוי הבישו שני מלבי שור מלקא דמהנו הביו מלכי

- שמש. לפי שקום דבוק נקודה רי"ם במעף, מורם של שמש, מקוס וריחת השמש: מלוס שלפשר לקיימה, לקיימנה (מכום י.): בעבר הירדן מזרחה שמש. בלומו עבר שבמזרמו של ירדן: מזרחה (It) אז יבדיל. נמן לב לסיום מרד לַדְּבֶּר שיבדילם, ואף על פי שאינן קולעום עד שיבדלו אומן שבארן כנען, אמר משה,
- (44) וזאח החורה. זו שסול עמיד לקדר למר פרשס זו:
- (P) אלה העדות הר אשר דבר. 50 50 אלר דנר גלאסס ממלריס, חור ועואס לסס בערנום מואב:
- ((אשר בעבר הירדן. שסול במורם, שסעבר סשני סים במערב:

ئالـٰظرا: גּ מְעֲרִעֵּר אֲשֶׁר עַלְ־שְׂפָת נָחַל מִעֲרוֹעֵר דְעַל בּיף נִחָלְא

היא קרמון: אַרְנָוּ וְעַּרְ שִׁיאָוּ הָוּאַ דְּאַרְנוֹן וְעַרַ שוּרֶא דְשִׁיאוֹן

Hermonmount Sion—the same is 48 the valley of Arnon, even unto To seet, which is on the edge of

מּוְרְחָה וְעֵּר יָם הְעַּרְבָּה תַּחַת מִּדְנִחָא וְעַּר יַמָּאׁ דְּמֵיִשְׂרָא אַשְׁרְת הַפְּסְגְּה: (ב) וֹכַל_הָאָבַב

עַנַבְבַן וֹכַלְ מִוּמִּבֹא מֹבֹבֹא בַּנַבְנַאַ

Pisgah. of the Arabah, under the slopes of 49 Jordan eastward, even unto the sea and all the Arabah beyond the

<u> ۲۵۵۵۵</u>۵۰ تنبع بذهبك بجنه بهمك تفحيا انهديا ذههدليين %u_<u>r</u>udd.□ רבישי וַנַאִּמֶּר אֵבְהָהַם שְׁמֵּשׁ יִשְּׁרָאֵל וַאֲמַר לְּהוֹן שְׁמַשׁ יִשְּׁרָאֵל יָה آنظُلّٰ٪ بهٰلي څحـځحـنهٔلېحي

בְבֶּר בָּאַנוֹנֵכֶם בַּבְמַנְכִוּן וּוְמָא בֵּין וְמֵילְפוּוּ المُن_توشِفُورت كُنُونِهِ أَنْكِ لِيَرْبُهُ لَيَهُمْ فَوَجَّرِهِ ולבא קמִנו לַכֿל וֹמִּבֹאַל

observe to do them. that ye may learn them, and which I speak in your ears this day, the statutes and the ordinances and said unto them: Hear, O Israel, And Moses called unto all Israel,

י וְהְוָה אֶּלְהַוּנִי כְּרָה מְּמֵנִי בְּרָה יִיִּ אֵלְהָנִא בְּיִר עִּמֵּנָא קִיִר בְּיָרִה בְּרָה עִּמֵּנִי

בְּחוֹרֵב:

The Lord made not this covenant

covenant with us in Horeb.

The Lord our God made a

אָכֶּה פָּה הַיִּיִם כָּבְּנִי חַיִּים: הַבְּרֵית הַזְּאָת בָּי אָמְנִי אַנְּחָנִי ָ לְאַ אֶת־אֲבֹהֵׁינוּ פְּרָת יְהֹוָה אֶת־

כובלא בלומון: לא מם אַבֹּבַבַּנִילָא עַּוֹר

המכון במורא מנו אושקא:

us, who are all of us here alive this 3 with our fathers, but with us, even

אַנּטֹלא אַכָּנוֹ כֹּא נִוֹמֹא בּנוֹ נו לומא טבון אָלְבוּו המּוֹא

—ərit ədi to face in the mount out of the midst The Lord spoke with you face to

בְּבַוֹר מִמָּוּך הַאָּשׁ: י פֿוּנִם בּפָּב וֹבַיְנָׁב מַמַּבָּם מַמִּבְלָ מִם מַמִּבְלָ מַבָּנִב וֹנִינְיַב מַמַּבָּם מַמִּבְלָ מִבְּנַב

מפּׁנָג בַאָּה וֹלַאָ_הַּלַגִּעָם בַּבַּעַר

וֹלָא סַבְּיַלְשִּיּוֹ בַּמִּיִרָא לָמִימָר: אַב. בַּטוּלְטוּן מוּ צַבָּם אִישְׁטָא לְחַנְאָר לְכֵּנְן יָת פּּהְנָמָא דַּיִינָ בּוֹ ובׁונוכון בְּעִּבְּיִא הַבִּוּא אָלְכָּוּ מְמָּע בֿוּן וְעוֹנִע וּבֹונוֹכֹם אַנֹא טַנוּטוּ לַאָּום בּוּן מַוּמָנֹא

rot up into the mount—saying: . afraid because of the fire, and went the word of the Lord; for ye were at that time, to declare unto you I stood between the Lord and you

Elyon, see page 161. The Ten Commandments are presented here in Id am Tabton. For the Ten Commandments in Id am

- (3) לא את אבותינו. בלבד כרם ס'וגו', כי ממנו:
- שמוכר לנוקח, שרי המוכר עלמו מדבר עמכם: (4) פנים בפנים. אמר רצי ברכיה, כך אמר משה, אל מאמרו אני מטעה אחכם על לא דבר, כדרך שהסרסור עושה צין
- (a) אמר. מוקב על דבר ס'עמכס בסר ממוך סאש לאמר אנכי ס'וגו'ואנכי עומד בין ס'וביניכס:

- עוגאטנו מאָבֹא מגֹנום מבּנע מאַבֹּגא ڲٚڔڷؚڒڮ
- XÃL XXX L XŽIL LXGLŽŪL
- Egypt, out of the house of bondage. To brought thee out of the land of I am the Lord thy God, who

Thou shalt have no other gods

- 28-15,0-3; 82,0-80; 0 48 15,0 45 84 85,0 85,1 40 80,0 40.
- heaven above, or that is in the earth likeness, of any thing that is in graven image, even any manner of Thou shalt not make unto thee a
- בַּמָּנִם מִנַּםְר לְאֶבֶּא: וֹאַמֶּׁרְ בֹּאָבֶּלּ מִטְּׁנִינִי וֹאַמֶּּר וְנִיבָּאַבֹּלֵּא מִלְנַתּ וְנִיבָּמִּנֹאִ ्रतार्देत <u>श्रं</u>धूर <u>व्</u>षंद्र्वि । व्रद्धेष्टे ह्या رِّهِ بَهُمُ لِهِ خُلِدٌ قُوْمٍ ١ خُمِ لِهُ تَهُدُبُ لِمُ لَاللَّهُ لَذِي قَرْبً اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ اللّ
 - מַלְנַת לַאַּנַתֹּאִ:
- upon the children, and upon the visiting the iniquity of the fathers P LORD thy God am a jealous God, them, nor serve them; for I the Thou shalt not bow down unto under the earth.

beneath, or that is in the water

before Me.

generation of them that hate Me,

third and upon the fourth

- \$\at\\: בַּנִים וֹמֹּלְ הַבְּמָהִם וֹמֹלְ בַבּמֹנם וֹמֹלְ בָּב בַבּנֹמֹאַ לְמִּנֹאִ כַּב אַל קּנְא פַּבֶּר עַוֹן אָבָוֹת עַל־ לא השְׁתַּקְוָנֶה לָהֶם
- المُنْ الْمُنْ מַהְּלְמִוֹ בֹּנִיֹא לַמִּשְׁהָ, בַּעַר מֹבוֹגוֹ וֹמֹלְ בַּב שַׂלְיִנֹאִי מסמר חובי אַבְּהָן על בְּנִין نَظِيمٌ خُم نَصُوبِت خِتِبًا نَظِم نَظَخِنَوْنَا
- commandments. that love Me and keep My 10 thousandth generation of them and showing mercy unto the
- ជុឌ្ជវ៉ោះ (០) מגועו)[פ, לְנִבְםְמִּ נִלְנָמֶבׁוּ פַּפּוּנִבׁוּ: **(**⊂, إَنْ مِن الْمِيْ الْمِيْرَةِ مِ الْمُرْبَوْنِ الْمُورِدِ الْمُورِدِ الْمُرْبِدِ الْمُرْبِدِ الْمُرْبِ
- לא מימי בשְׁמָא דִּין אֶלְהָדְּ
- that taketh His name in vain. LORD Will not hold him guiltless Thou shalt not take the name of
- حَمَّلٰه: (٥) יְהְוֹה אָת אָּמֶרוּיִשְׁא אָת־שְׁקוֹ דְּיִימֵי בִשְּׁמֵיה לְשְׁקְרָא: יי אָלהוף לַשְּׁוֵא בַּי לַא יָנַקּה לְּמַנָּנְא אָרֵי לַאִּ יְיַבָּי יִיְ יָה
- и the Lon thy God in vain; for the

Observe the sabbath day, to keep it

- حَهُڥُر خِبْكِ بِلَرْتِ هُرَيْنِ: » שְׁמָנִר אָת־נִים הַשִּבָּה לְקַדְּשִׂי
- *441: לקדשימיה בְּמָא דְפַּקְּדְרְ יִי
- commanded thee. holy, as the Lord thy God
- **₩**₩₩₩: שָׁלְשִׁי יִמִּים שַׂלְּבֶּי וֹמְמְׁיִם בַּלְ הַשְׁמֹא יִנְמִּין שִּׁבְּלְיו וְעַלְּבֵיר בְּלְ
 - يَّالُىلَىٰ خَيْلُكُ :
- all thy work; Six days shalt thou labour, and do
- (ק) על פבר. בכל מקום אשר אני שם, וזקו כל קעולם. דבר אחר, כל זמן שאני קיים. עשרת הדברות כבר פרשתים:
- (12) שמור. ובכאשונות הוא אומר וכור, שניהם בדבור אחד ובחיבה אחם נאמרו, ובשמיעה אחת נשמעו (מכילחא בחדש
- פ"ו): כאשר צוך. קודס ממן מורס נמרס (שנמ פו:):

خيرك: וּוְיִםְ עַמִּבֹימָּי מַּבָּתוּ לַיהֹוָת

אֶּלְטִוּ לָא עֹהַבוּג פֿלָ הַּבוּגא וווְמָא מִבוֹתֹאַר מִבּנוֹא בוֹבם וֹוֹ

ַ <ַגְּמַּגְעַ אָּע_נִיִם עַמָּבָּע: (o) عِدَ قِلَ خِرْبَ بِمِيْنِ يُحَرِّبُ لِهُ משָׁם בַּנֶר הַזָּקה יִבִּזְרַעּ נְמִּנְיָה य प्रदृष्टि रिद्धेश्री रिप्टी श्रेटी हैं। الأحلي قرية كد يتزين خيختها

וּמּב לָבְּ אַלְ הָאָבְטָּׁה אָמָּוּ 91 CXAL TRI AÇILE LAL BALLAĞIL ZEL

ñr將n: (a) יְתְוֶת אֱכְהֶיף גֹתָן לֶף: (ס)

資が: (0) ±ڐڋڬ וֹבְאַ_עֹמִנֹי رة بَرِيْهِ: (a) : المِيْهِ: (a) וֹלַאָ טַּגֹּלֶב: (ס)

هِٰشِ ٢ جُدَيْكِ: (٥) لمَحُدُد تَكُمُن إِمِيدُا تِلْمَادِ لَجُمُ וֹלֵא טֹטְאַנְּע בַּיִּע בַמָּב שָּׁבָעוּ סִרּוּג בַּית חַבְּרֶרְ אָמֶת במֶבּ (ס)

וֹן אֶּלְטַבּ לְמָהֶבַר וֹט ווָמָאַ

לְּבַ מֹלְ אַבְׁתֹּא בַּוֹל אֶלְבִּבַ יְבִיב ביירכון יומף ובדיל היישב

סַבוּבוּנִיא בַּמִּלַבָּא: טלווכ ולא ססביר בחברה נְצֵאֵ לְא טִלְּמִוּלְ וֹפַּמְּ וֹלְא טִׁינוּ וֹלְא

יחמביה וכל דלחברה: וֹלָא עַּטְמֶיִר אָעַע עַבְּרֶבְי וֹלָא

> maid-servant may rest as well as that thy man-servant and thy thy stranger that is within thy gates; thine ass, nor any of thy cattle, nor thy maid-servant, nor thine ox, nor daughter, nor thy man-servant, nor thou, nor thy son, nor thy shalt not do any manner of work, unto the Lord thy God, in it thou but the seventh day is a sabbath

keep the sabbath day. LORD thy God commanded thee to outstretched arm; therefore the mighty hand and by an brought thee out thence by a 15 Egypt, and the Lord thy God thou was a servant in the land of And thou shalt remember that

God giveth thee. upon the land which the Lord thy and that it may go well with thee, thee; that thy days may be long, as the Lord thy God commanded Honour thy father and thy mother,

thy neighbour. shalt thou bear false witness against Neither shalt thou steal. Neither shalt thou commit adultery. Thou shalt not murder. Neither

any thing that is thy neighbour's. maid-servant, his ox, or his ass, or his field, or his man-servant, or his thou desire thy neighbour's house, neighbour's wife; neither shalt Neither shalt thou cover thy

- (PI) וזכרח כי עבד הייח וגוי. על מנח כן פדלך, שחסים לו ענד ומשמור מלומיו:
- (16) באשר צוך. אף על כיצוד אב ואס ולמוו במרה (סנהדרין נו:), שואמר שָם שָׁם לוֹ מֹק וּמִשְׁפָּע (שמות מו, כה):
- (TI) ולא הנאף. מין לשון נימוף מלמ במשת מיש:
- (18) ולא חחאוה. לא מירוג, אף סיא לשון ממדס, כמו נֶמְמֶד לְמֵרֶמֶׁס (בראשים ב, ע), דממרגמינן דְּמֶרַנֵּג לְמֶםֵוֵי:

אַבֿוָים ווּהָהָה אַלְוּי וְלְאֵ יְסְׁבְּן וְיִבְּהְבִים עַּלְ־שְׁנֵי לְחָה וְלְאֵ פְּסִיק וּכְתַבִּנוּן עַּלְ הְּבִוֹן ממיםי אֶל־בֶּלְ קְּתַלְכֶּם בַּתְּר מִתְּוֹדְ עִם בָּלְ קְתַלְכוֹן בְּמוּרָא מִוּוֹ

מִבְמִיכֶם וַוֹלַנִיכֶם: בּׁאָה וֹשׁפֿוֹבֹנוֹ אָלְ. כֹּלְ בֹאָהָּוֹ os מְתַּיּוֹךְ הַלְּיִשְׁרְּיִּ וְהְהָהַר בּעַר הַשִּׁיּכְאׁ וְשִׁיּרְאָ בְּעַר בְּאָישְׁהָא בְּשְׁמִתְּבֶּם

אָלְהָים אָת־הָאָדָם וָהֶי: הַיִּוֹם הַנָּתְ בְאָנוּ בֶּרְיִרְבָּרַ נאָט ַלְלָוְ הָּמַהְנוּ מִהַּוֹּב בַאָּה יז אָלְתִינוּ אָנוַ כְּבְרָוּ וֹאָנוַ גַּּרְלָוּ נתאַמְרוּ הֵן הָרְאָנוּ יְהֹוֶה

אָקִבוֹנוּ מִוְע וֹמִטְנוּ: אַנַהְנוּ לִשְׁמֹעַ אָת־לוֹּל יָהֹנְהַ בי הַאֵּשׁ הַנְּדֹלְה הַנְּאָת אִם־יֹסְפַּיםו וְשְּׁמְּהְ לֶמְּהְ נְמִיּתְ בֵּי הְאִכְלְנֵוּ וּכְשְׁן לְמָא נְמִיּתְ צָּרֵי תִיכְלְנָּנָא

הְאָשׁ בְּלִנוּ נַיֶּהִי: אָלְנְיִם עַנְּיִם מְּבַבֶּׁר מִשִּוֹבַ מִימִרָּא בּיִיָּ סִיִּמִא מִשִּׁלִילִ خَرْ ثَرْ، خُرِ خَمِْد لِجُهْد هُثَمْ مَا خِرِ لِجَمْدُ لِهِ لَا خُرِ خَمْدُ لِم لِيُمْمَاهُ كَارِ

هَجْ رَبِهِ هُلِ خُحٍ ـ هُمُ لَ لَجُد اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى خُمْ لَا يَقِحْ رِبْ ذُرُّ هُجُلِياتِهِ مَقَلِ ליב יאַטָּר יְהוְנָה אֱלֹהַנִינוּ וְאַמְּחִוּתְּבַבַּר יִיְ אֱלַהַנְא וְאַהְ הִשִּׁלֵּיל שִּמָּנְא · יֹאַטָּר יְהוְנָה אֱלִהְנִינוּ וְאַהְוּ לַנַב אַמַּדְ וְּשֶׁלָּמ אָנו כָּלְ־אֲשֶׁר

ליהי אַבְנָיָא וִיהַבְנִּין לְי:

נֹלֵבׁוּלְטִּוּן לְנִטִּוּ כֹּלְ בִּיְהֵּוּ אָת־תַפּוֹל נַתַנָה בָּמִשְׁמַעְּכִוּן יָה קַלָא מִגּוּ

וֹ מֹם אֹלֹמָא וּמִטְלַזּוֹם: יוֹמָא הַבְּין הַוֹּינָא אַבִּי מִמַבִּיל מומבוע הַמֹּמֹלֵא מִנְן אִנהַשֹּׁלַא זה יקביה וית רבותיה וית קל נאַמֹּבְשוּוֹ בַא אַבַּוֹנִלָּא נִוֹ אֶבְבַנֹּגָּא

two tables of stone, and gave them no more. And He wrote them upon with a great voice, and it went on cloud, and of the thick darkness, 19 of the midst of the fire, of the all your assembly in the mount our These words the Lord spoke unto

tribes, and your elders; unto me, even all the heads of your burn with fire, that ye came near darkness, while the mountain did the voice out of the midst of the And it came to pass, when ye heard unto me.

doth speak with man, and he liveth. fire; we have seen this day that God His voice out of the midst of the His greatness, and we have heard God hath shown us His glory and and ye said: 'Behold, the Lord our

God any more, then we shall die. we hear the voice of the Lord our 22 for this great fire will consume us; if Now therefore why should we die?

the fire, as we have, and lived? God speaking out of the midst of 23 hath heard the voice of the living For who is there of all flesh, that

thee; and we will hear it and do it. LORD our God may speak unto spalt speak unto us all that the LORD our God may say; and thou Go thou near, and hear all that the

לְבַבְּמוֹת במותו פומבי: הקב"ה אינו כן, לא היה פוסק, ומשלא היה פוסק לא היה מוסיף, כי קולו חוק וקיים לעולם. דבר אחר ולא יסף, ולא הוסיף (91) ולא יסף. ממרגמינן ולה פטק, [לפי שמדה בשר ודס הינו יכול לדבר כל דבריו בנשימה החם, ולריך להפסיק, ומדה

לבב אַשׁ וּמִתֹּת וֹנו כֹּלְ בַּיִּתֹּב

מׁנֹמִבְא בּנִי אֶּבְׁבִּלָא מִנְע מִּנִינִוּ

מוְסָפּׁוֹ אַנְטִוֹא לְמִאָּמָת וֹע לַכְ

אַגמּטֹא בֿלַטֹא בַבָּא אָם

אַנְמָּטֹא כֹּוֹטַנֹא וֹאִטַׁלַוּיִם:

بزكتدح أزةتد.

אליו מאסבה, וכי לא היה יפה לכם ללמוד מפי הגבורה, ולא ללמוד ממני: (אב) ואח חדבר אלינו. הַמַּשְׁמֶּס הֹת כתי כנקנס, שנלמערתי עליכס ורפיתס הת ידי, כי רהיתי שלינכס תרדיס להתקרנ

حُر لِهُمّ يَظُر يَظُرُن لَا يُلِ كُمُّ لَا يَخَلُّوا لِيَمْرِدُ فَرَدُ فَرَدُ مَا فَنَفُرَ مَقَامًا لَكُمْ ذِيهِ ַ מְּׁמָּהְטִּג אָטַ לְנִלְ בַּבְּבְיָג בַבְּמָׁם נִאָּמָב וֹנִ לְנִ מִּמָנִהַ בֹּבַבָּנ נִינ י בְּרַבֶּרְכֶם אֵלְיִ וֹיְאָמֶר יְהוֹדְ אֵלָי פִּטִּינְמִיכוּן בְּמַלְלְיִּוֹיכוּן מִמִּי וּוֹמְמֹּמֹ וֹעוֹעִ אָּעַ בַּוֹגַ גַּבַבוּכֶּם וּמִּמִּוּמַ בַּבַבוּ וֹנֹ וֹעַ בַּלַבִּ

למם ולבנימם למלם: מִצְּוֹתֵּי בְּלְ-חַיָּמִים לְמָּעָן יִימָב פִּמּוֹדִי כְּלִיוֹמִיִּא בְּדִילִ דִּיִישִׁב לְחִין וְלְבְנֵיחוֹן לְמָּלִם: وء ځنلېب بېټ، لخېمرد څه ځد_ ځملتم څلم، بځممد نه خم يرْدَ بَهَا إِنَابُلُ أَجِجُكُ فِلَ كُنُولُ جُلِدُ وَبُلِهِ مِيدًا جُلَالًا

ڬۼڷڂڔڎڡ؞ ב בְּוֹב אֶׁמָּוֹר לְחָהַם יִּשִּׁוּבוּ לְבֶּם אִינִיל אִימַר לְחוֹן תּוּבוּ לְכוֹן

ڔڗ؆۩۪ בְאַבֶּץ אֲשֶׁר אָנֹכֶי נֹתֵן לְחָם בְּאַרְשָׁא צַאָּנָא יָחֵיב לְחֹוֹן לְמֵירְתַהּ: لْلَاقِمُهُمُ لَا يُعْرِقُكُ لَا لَمْهُمْ لِلْدَرْيِّ لِلْمَخْرِفِينَا لِيَمْخُلِينَا אַלְיִרְ אָנִי כְּלְ הַמְּאֵלְיִה וְהַהְאָלֵה עִּמְּרְ עִּמְּלְיִה בְּלְ תַּבְּּקְהַ בְּלְתַּלְּא إِيْمُمْ هَا يُولِدُ فِقِهِ لِيُعَدِّجُرِات إِيْمِ بَرِهِ مِنْ قِيْمِ، زِيُولَاذِرَ

ְּיִהְנְה אֱלְהַיִּכֶּם אֶהְבֶּה לְאׁ הְסָרוּ יִי אֱלְהַכּוֹן יָהְכּוֹן לָא הִסְּטּוֹן ימין וּשְׁמָאֵל: לְיִּשְּׁנְאִלָּא: ַנְמָּגוֹ וּשִּׁמִאָּב: ישְׁמְרְחָבֶׁ לְעֲשְׁוֹת כַּאֲשֶׁר צְּנָה וְהִפְּרוּן לְמָעֶבֶר כְּמָא דְפַפּיר

נמום בּאָבוֹן אַמֶּר מִירָשְׁוּן: שْשׁנוּגן וֹמּוִב לַכְּם וֹעַאַּבֹכִשׁם צַּטִּישׁוּן וֹנוּמִּב לַכִּוּן וֹמִינַכוּן و אָלְעִוּגפָם אָשׁפָם שַּבְּעָר לְמָּגּן אֶלְעִיכִוּן יִשְׁכִוּן שַּׁנִיכִּוּן בּּגִּינִ בְּבְלְ תַבְּּבֶרְ אֲשֶׁר צִנְּה יְהֹנְה בְּבְלִ אִיְרְחָא דְפַּקִּיד

خليم الأهناء בְּאָבֵּא אַמֶּב אַטֵּם מְבְבַרִים מְּמָּב מְבָרִין לְחַמֵּן לְמֵירָתַה: אֶלְעִיכֶם לְלַמֶּׁר אֶטַבֶּׁם לַהְּמָּוִים יִּטְּכִוּן לְמִמֶּבִּר בָּאַבְׁהָא בַּאַשוּוּ זע וְהַמִּשְׁפְּטִּים אֲשֶׁר צִּנְה יְהְנָה דְּפַבֵּיד יִין אֶלְהַבוֹן לְאַלְפָּא ווארו

ממש אַטַלונו פֿל דַמַלְילוּ:

ځېښځتردبا:

ומון בּאַבְעָא דַּמִירָתוּן:

בְיַהְפָּבֶּע וֹבָא שַפַּבָּערִהָא לִנְמָנָא וֹבִינָנָא

that they have spoken. unto thee; they have well said all people, which they have spoken heard the voice of the words of this and the Lord said unto me: 'I have your words, when ye spoke unto me; And the LORD heard the voice of

children for ever! be well with them, and with their My commandments, that it might 26 this alway, to fear Me, and keep all Oh that they had such a heart as

Go say to them: Return ye to your

give them to possess it. may do them in the land which I thou shalt teach them, that they statutes, and the ordinances, which the commandment, and the Me, and I will speak unto thee all But as for thee, stand thou here by

aside to the right hand or to the commanded you; ye shall not turn 29 the Lord your God hath Ye shall observe to do therefore as

in the land which ye shall possess. and that ye may prolong your days and that it may be well with you, commanded you, that ye may live, the Lord your God hath Ye shall walk in all the way which

—1ī ssəssod in the land whither ye go over to teach you, that ye might do them the Lord your God commanded to statutes, and the ordinances, which Now this is the commandment, the

יאָבקן יָמֶיף: יבון בנף כל ימי הניף ילמען אף יברף יבר ברף כל ימי אַאָהַר אָנכַי מִצַּנְּבְּ אַמִּדְ וּבִנְךְ וּפִפּוּדוֹתִי דַּאָנָא מָפַפֵּידָ לָרַ לִשְׁמֵר אֶּנִר בֶּלְ חַלְּנְיוֹ וּמִצְּוֹנְיוֹ אֵלְחַוֹּ לְמִשָּׁר יִנִי כָּלְ לֵיְמִוֹחִי לְמַעַן מִילְא אֶת־יָהְוָה אֱלֹהֶיף בְּרִיל דְּתִּדְתַל בֵּנִם יִיָּ

עַיִּיךְ וּבְּדִילְ דְיִירְכוּן יוֹמֶּך:

prolonged. life; and that thy days may be and thy son's son, all the days of thy command thee, thou, and thy son, 2 and His commandments, which I thy God, to keep all His statutes that thou mightest fear the LORD

۲<u>۳</u>۲۳: (פ) אַרְמִּינִי עָבַּ אַנְה אַנְה וֹבָע טַלְיִר נַאָּבָטִטוּ כָּוּ אָנָה הֹבָּנִא מְאָר כַּאֲשֶׁר ְדְּבֶּר יְהַלְּה אֱלִהֵי לַחָּדְא כָּמָא דְּעַכֵּיל יִיָ אֵלָהָא אַמֶּרְ וֹמַלֵּר לַבְּׁ וֹאֵמֶּר שֹבְבֹּוּן לַמְמֵּבִּר בְּוֹמַר לַבְּׁ וּדְּמַסְׁיוּן لْمُمَمَّنُ نَمُلِيَّ لِمُمَلِينَ يَنْطَحُرُ لِمُمَلِينَ يَنْطَحُرِ

װַלֶּב װִבֿמִּ:

and honey. thee—a land flowing with milk thy fathers, hath promised unto mightily, as the Lore, the God of with thee, and that ye may increase observe to do it; that it may be well Hear therefore, O Israel, and

ון יְהוְּהוּ אָּהְ*ד*: ממי שְׁמֵע יִשְׁרָאֵלְ יְהֹנְיִה אֶלְהַוֹּה שְׁמַע יִשְּׁרָאֵלְ יִיְ אֶלְהַנָּא יִיְ הַרִּי

And thou shalt love the LORD thy

OUR GOD, THE LORD IS ONE.

HEAR, O ISRAEL: THE LORD

الْمُتَاكِمُ الْمُنْ الْمُثَلِّ الْمُرْتِدِ الْمُتَالِّ الْمُتَالِّ الْمُتَالِّ الْمُتَالِّ الْمُتَالِقِينَ الْمُتَلِقِينَ الْمُتَالِقِينَ الْمُتَلِقِينَ الْمُتَلِقِينَ الْمُتَالِقِينَ الْمُتَلِقِينَ الْمُتَلِقِينَ الْمُتَلِقِينَ الْمُتَالِقِينَ الْمُتَلِقِينَ الْمُتَالِقِينَ الْمُتَلِقِينَ الْمِينَالِقِينَ الْمُتَلِقِينَ الْمُتَلِقِينَ الْمُتَلِقِينَ الْمُلِيلِينَا الْمُتَلِقِينَا لِمِينَا الْمُتَلِقِينَا الْمُتَلِيِينِ الْمُتَلِقِينِ الْمُلِيلِيِينَا الْمُتَلِيلِيِينَا الْمُتَلِقِي

يْخْرُدُوْمُكُ يُخْرُدُ نَعْمُكُ يُخْرُدُ نَحْمُكُ يَخْرُدُ نَحْمُكُ يَخْرُدُ نَحْمُكُ يَخْرُدُ نَحْمُكُ يَ

And these words, which I

thy soul, and with all thy might.

God with all thy heart, and with all

مُعَلَّكُ بَانِهِ مَمْ حُرِّكُكُ: וָ הַיֵּהְ הַבְּבֶרִים הַאָּבֶּרְ אֵמֶּר אָנְבֶר וּיִהוֹן פְּהְנְטִּיְא הָאִבְּין בַּאָנְא

مُعَدِّد كِك بيمُم تدا مَح كِجُك:

and thou shalt teach them upon thy heart; command thee this day, shall be

حثثك نخهخكك بخديثك: ל וְאַנְּנְטֵּם לְבֹּנְיִנְ וְצִבְּנִנִם בַּׁם יִטְׁנַנְיֵנוּ

نجفيزين: itálák talás itáátt ختريك ĊĊĊĿ بناتاذر liest down, and when thou risest up. walkest by the way, and when thou in thy house, and when thou shalt talk of them when thou sittest diligently unto thy children, and

- שַׁבְּשַׁבְּ מֻלְּ מַמִּיִם שֶׁפְּסְ בְּרוּרֶס לְקָרִחֹ כֻּלָּס בְּעָם סִ' (לפּניס ג, ע), ויחֹמר בַּיוֹס סַסּוּח יִּסְיָם ס' שָׁמַד וּשְׁמוֹ חֻׁמָד (וכריס יד, ע): (4) די אלהינו די אחד. ס'שסוא אלסינו עמס, ולא אלסי סאומות עובדי אלילים, סוא עמיד לסיות ס' אמד, שנאמר פִי אָו
- סום פוער, פום יִשוּעוֹת פָשָׁם וגוי (מסלים קעו, יג) לְרֶס וְנְגוֹן פֶּׁמְלָם וגוי (שם ג): ובכל מאדך (ברכוח סא:). דבר אחר ובכל מאדך, בכל מדס ומדס שמודד לך, בין במדס עובס בין במדח פורענום, וכן בדוד ובכל נפשך. אפילו הוא נועל את נפשך: וובכל מאודך. בכל ממוגך, יש לך אדם שממונו הביב עליו מגופו, לכך נאמר מנימו וסולך לו (ספרי לב): בכל לבבך. בשני ילריך. דבר אחר בכל לבבך, שלא יהיה לבך חלוק על המקום (ספרי שם): (פ) ואחבת. עַשַׁס דבריו ממֹסבּבס, מינו דומס עושס ממֹסבּס לעושס מירסֹס, סעושס מלל רבו מירסֹס, כשסומ מערים עליי,
- קייקגמא מנות המלך הבאה במכחב: אשר אבכי מציך היום. לא יהיו בעיניך פְּדְיוֹמְגְמָא ישנה שאין אדם מוּפְנָה, אלא כמדשה שהכל כלין לקראמה (מפרי שם). (3) והיו הדברים. ומסו סלסבס, וסיו סדברים סללס, שמסוך כך למס מכיר בסקב"ס ומדבק בדרכיו (ספרי לג):
- ַ מֶּלֹבֵינֶס (לקמן יד, א), ואומר בְּנֵי סַּנְּבִיאָיס מֲשֶׁר בֵּימ מֵל (מלכיס־ב ב, יג), וכן בחוקיסו שלמד מורה לכל ישראל וקראס בניס, מיד (ספרי לד. קידושין ל.): דבניך. אלו המלמידים, מלינו בכל מקום שהמלמידים קרוים בנים, שנאמר בְּנִים שַׁמֶּם לַה' (ד) ושננחם. לשון מדוד סום, שיסיו ממודדים בפיך, שאם ישאלך אדם דבר, לא מסא לריך לגמגם בו, אלא אמור לו

אות על־יָבֶדְ וְהָיִנְ וְהָקִינִי יְקִשְׁרָתָּם לְאָוֹת עַל־יָבֶדְ וְהְיִנְ וְהָקִינְיִן לְאָה עַל יְדֶדְ וִיהוֹן mgis s for india them for sail from them for sail from them for sail from the form of them was not also and them for sail from the form of them.

לַמְּמַפְּׁע בָּיוֹ עֵּינֶיוּה:

i 亡 点 点 亡 . L . (a) יִלְתַבְתָּם עַל־מְּוֹוְוֹת

ומלת אַמֶּר לאַ־בָּנִיתָ: لْخُرَةُ فَا خُلْتُ فُلْدُهُ لَا يُعْدِينَا خُرُنَا خُلِدُنَا لَحُلَحًا نَهُجًا مِهْدِثْنَكَ مُعْدُلُكُم مُنْقُطُ مُنْقَطُ مُنْقَطُهِ مُنْقَطُهِ مُنْقَطِدًا OI 경**스**트찾다. ℅⅍

للمُعْلِمُ خُلَقًا لِمَا لَيْنَالِ كُيْسًا خُورُنِهِ خُلَمْنًا لَيْنَا لَٰذِهِ ַ , אַבְּמִבֶּאֶעַ יִּדְרָע שַׁגִּיבִים ְאָהֶּבֹר מִבְּנִטֹּא וַתִּבָּנוֹ פַּסִּנְלוֹ צַּלָּאִ וּבְּשִׁים מִּלְאָנִם כַּלְ_מוּדֶ אָמֶהֹר וּבִשׁוּוֹ מִלְוֹ כֹּלְ מוּד גַּלְאִ

מְבָּׁיִנְ עָּבְּיִבְיּי אַהַּבוּ עוַלְּגַאַנּ מִאָּבוֹ מִלְבוֹם בּטַלְטַא בּגוֹ בַּאַפַּלַנַ מִאָּבַהָּא تَقِيْمُ لَا جُأَةٍ هَا مَنْ فَكِنَا هُمَا يُبَالُمُ الْأَمْوَاتُ لَا يُخْرُمُ الْمُنْقِينَ بُنَا الْمُقَالِمُ

ם אַת־יִהְוָה אֵל־הֶיִרְ מִּירָא וְאֹתַוֹּ יִת יִיִ אָלִהָּךְ מִּדְּחַל יִקְּנְמוֹהִי הְפְּלֵח יִּבְשְׁמֵיִה הְקַנִים:

סְבִיבותִיקֶם: هِيرَرَات يَهِرَارَا رَبِوفَات هِنِهِا مَفِيدِيْمُ فِبْفَيْهِ وَجَوَبَرِيْرَازِ: ^{**} לֵא שׁלְכְּוּן ׁ אֲשׁבֹי. ׁ אֵלְנַיִּם לָא שִׁשִׁכּוּן בַּעַר מָהֵּוֹע הַּמִּמֹיָא

خنفخدا قدا مَنكَ:

النظخفتنا خالان ĖĊĞL قنثك أتخصبحها 47 Citties

: ځ۵۱ځ۵:

۲۶۵۵۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲

בְּלֵא בְּנִוּטָא: לְאַבְּלֵא בְּלֵנִים

לגּבשׁא וֹשׁנכוִל וֹשֹׁהְבַּה:

בְּמִבְּבוֹם מִבּוּט מַבְּצוּטָא:

apon thy hand, and they shall be

for frontlets between thine eyes.

upon thy gates. 9 the door-posts of thy house, and And thou shalt write them upon

which thou didst not build, give thee—great and goodly cities, Abraham, to Isaac, and to Jacob, to which He swore unto thy fathers, to God shall bring thee into the land And it shall be, when the LORD thy

plant, and thou shalt eat and be olive-trees, which thou didst not didst not hew, vineyards and cisterns hewn out, which thou the which thou didst not fill, and and houses full of all good things,

of the land of Egypt, out of the 12 LORD, who brought thee forth out then beware lest thou forget the —bəftisfied

house of bondage.

His name shalt thou swear. and Him shalt thou serve, and by Thou shalt fear the LORD thy God;

round about you; the gods of the peoples that are Ye shall not go after other gods, of

(8) וקשרחם לאוח על ידך. אלו הפילין שבורוע: והיו לשמפח בין עיניך. אלו הפילין שבראש, ועל שם מנין מלמוד לומר בשבמך בבימך ובלכמך בדרך, דרך ארך דברם מורם (ספרי שם), זמן שכיבם וזמן קימם: ואל פַּעַשֵׁס מפל (ספרי לד): ובשכבך. יכול אפילו שכב בחלי סיוס, חלמוד לומר ובקומך, יכול אפילו עמד בחלי הלילה, קרוי אב, שנאמר אָבִי אָבִי לֶבֶבּ יִשְׁבָאֵל וגוי (מלכיס־ב ב, יב): ודברה בם. שלא יהא עיקר דבורך אלא בס, שַשָׁס עיקר שנאמר בָּנִי עַּמָּה אַל מִשְּׁלוּ (דברי הימים־ב כמ, יא), וכשם שהחלמידים קרוים בנים, שנאמר בנים אחם לה' אלהיכם, כך הרב

(9) מוזוח ביחך. מוזם כסיב, שלין לריך ללם לסם: ובשעריך. לרצום שערי מלרום ושערי מדינום ושערי עיירום פרשיוחיהם נקרחו מטפח, מט בכחפי שחים, פח בחפריקי שחים (סנהדרין ד:):

('raa'a.):

(SI) מבית עבדים. כמרגומו מזימ עזדומל, ממקום שקיימם שם עזדים: (11) חצובים. לפי שהיו מקום מרשין ופלעים, נופל בו לשון חליבה:

(13) ובשמו חשבע. אס יש גך כל סמדום סללו, שאסה יכא אם שמו ועובד אומו, או בשמו משבע, שממוך שאסה יכא אם

(14) מאלהי העמים אשר סביבותיכם. וסוא סדין לרמוקים, אלא לפי שאחה רואה את סביבותיך מועים אמריסם, שמו מסא זסיר בשבועתך, ואם לאו לא משבע:

מולרך לסוסיר עליסם ביומר:

הְאַרְמֶּה: (סֹ) هُّذُ ثَرَادُ خِكَ لَنَهُمْ لَنَا إِ مُمْرَ فَقَرْ لِيرَاهُ قِيرًا هُذِ ثَافِ فِكَ نَهُمْ مَرَاكِ م جرابية چارْبيرْت هِا رُبيرُت هِا رِبيرَت هِربِه بَرَمِه بَرَمَة قَر هُم طَثُمُ لَٰ لِأَلِكَ هُمْ إِنَّالَٰ هُمْ لِكُمْ مُنْ هُمْ لِللَّهِ مُلْكُ

בַּאֲשֶׁר נִסִיהֶם בַּמַּסְּה: ג לְא חָנַסֹּוּ אֶת־יְחֹנֻת אֱלֹהַנֶבֶם לְא חַנַסֹּוֹן קֵּדְם יִיְ אֵלְהַכֹּוֹן

<u>πίĿ</u>: שְׁמֵּנִר מִשְּׁמְרִיּן אֶת־מִצְּנִת יְהְנָר מִשְּּר מִשְּׁר וִיִם פִּמּנִריָּא צַיִי

غَمْد نَمُوۡم نُدِيُد كَغُرَقُنك: 81 יהוְגָה קְּמַעַּן יַיִּשְׁב לֶּךְּ וּבְּאָם יִיָּ בְּדִּיל דְּיִישַּׁב לֶךְּ וְהֵיעוֹל וֹמֹמֶּנִים עַּנְמֶּבְ וַעַמְּנְרֵ בַּמְּנֵלָ, וֹעַמְּבִיג בַּבְּמָב וּבַעַבוּן פֹבִים

בַּאַמֶּר דְבֶּר יְחֹוֶה: (ס) סי קטיום אָטַבּלַ אָנֹבוֹנ מִפּּוֹנוֹ לְמִטְבָּר יָט בָּלְ בַּהֹבֹיִ בַּלִבוֹנ

אַמָּר צִּנְה יְהַנְּה אָלְבִינִי אָלְבִינִי אָלְבִינִי יִנְיִר יִּנְיִי אָלְבִינִא בַּפּבּיר יִנְ אָלְהַנָּא מָה הְעֵּבְה וְהַהְקִּים וְהַמִּשְׁפְּטִּים לְמֵימִר מָא סְהִדְוָהָא יִקִּיָּטִיּא

ממגלנום לינג שוטעי: לפרלה במצרים ויציאני יהוָה לפרלה במצרים ואפסנא יו

בְּפַּבְעָּרְ וּבְּבְרַבְינִיוּ לְמִּינִינוּ: לּגַנֶם וֹבֹמֹנם ו בֹמֹגַנִנם ניתן יְהוֹה אוֹתָה וֹמִפְּחִים

נשְׁבַּע לַאָּבִעוֹנוּ: אַטְׁוּנּ ﻛְּטִׁע ﻛְנִנְ אָעַרַ עַאָּבְׁע אַמָּב לָאַמֹּלָא זֹטוֹא לַמִּעוֹ כַּוֹא זֹע

ממל אַפּי אַרְעָּא:

בְּנְא דְנַפֵּיתוֹן בְּנָפֵיתָא:

484006 אָט הַאָּבֶּע הַמּלְּט וְמִינָּט זָה אָבְּעָא מְּבָּטָא בַּמַיִּים

מו פושר במא דמפיל ין:

حْدَنَهُمْخُلِكَ حَدُكَ مُكَادِ خُمُودِ هُدُرِ نَهُمُّجُوفِ خَدُكَ مُعَادِ

لْهُمَالُكُ كَرْحُنْكِ مُحُدُرُهِ لَانْدِينِ لَاتَيْمَا كِخُدُكَ مَحْدَيًا لِتَلَيْهُ

ממאבום ביד הקקיפא:

چېزنې: בְּפַּרְעֹה וּבְכְל אֱנְשׁ בֵּיהֵיה التالظنايا

אֹבֹמֹא בַלוּנִם לַאִּבֹעַעֹלֹא: נאוטוו עוּגוּא ממּשׁם לַמָּמֹן עַבֿיא נוֹעוֹא אַפּּיק מִחַפּוֹן יָבָּדִיל

> destroy thee from off the face of the kindled against thee, and He the anger of the Lord thy God be thy God, is in the midst of thee; lest for a jealous God, even the LORD

as ye tried Him in Massah. Ye shall not try the Lord your God,

commanded thee. statutes, which He hath God, and His testimonies, and His commandments of the Lord your Ye shall diligently keep the

the Lord swore unto thy fathers, and possess the good land which thee, and that thou mayest go in LORD; that it may be well with right and good in the sight of the And thou shalt do that which is

sboken. before thee, as the Lord hath to thrust out all thine enemies from

our God hath commanded you? the ordinances, which the LORD testimonies, and the statutes, and to come, saying: What mean the When thy son asketh thee in time

out of Egypt with a mighty hand. Egypt; and the Lord brought us We were Pharach's bondmen in then thou shalt say unto thy son:

his house, before our eyes. Egypt, upon Pharach, and upon all wonders, great and sore, upon And the Lord showed signs and

unto our fathers. to give us the land which He swore 23 thence, that He might bring us in, And He brought us out from

- (16) במסה. כשילאו ממלרים שנקוסו במים, שנאמר שַיֵּשׁ סִי בְּקַרְבֵּנוּ (שמות יו, ו):
- (18) הישר והטוב. וופשרה לפנים משורת הדין:
- (19) באשר דבר. וסיכן דבר, וְסִמֹּמִי מָׁמִ בְּל קִעָּס וּגו' (שמוח כג, כו):
- (OS) בי ישאלך בנך מחר. ים ממר שסים המר ומן:

הַיָּמִים לְחַיּהֵנוּ כְּהַיִּוֹם הַנֶּה: نْسَالُك الْمُرْسَدُة كُولَاتِ كُولَا جُرًا اللَّهُ اللَّهُ لِمُنْتَمَا كَوْمُ جَرَّ الْمُولِمُ الْمُ to magn קאָבֶּר לְיִרְאָר אָתַר קִּיָּנְשִׁי הָאִבְּיִן לְמָּרְתַלְ צֵּׁרָם יִּיָּ ניִצְנֵנִי יְהֹנְה לַעֲשׁוֹת אָת־כְּלְ־ וּפַקְּרָנְא יִיְ לְמָעֶבָר יָת כְּל

alive, as it is at this day. always, that He might preserve us LORD our God, for our good do all these statutes, to fear the And the Lord commanded us to

לְפְּנֵי יְהְוָה אֱלֹהַינוּ כַּאֲשֶׁר חָדֶא קֵּדֶם יָיָ אֱלְהַנָּא פִּטְא צְּנְנוּ: (ס) ַ לַעַשְׁוֹת אָת־כָּל־הַמִּצְוָה הַוֹּאָת לְמָעֶבַר יָח כָּל הַפְּקֵידְהָא יּצְּיְרָקְר הְיִּהְלָתְר הְיִּבְיִהְאָרְר הְיִבְּיִהְאָר הְיִרָּא הְּבִיי לְנָא צָּבִיי וַמָּר

our God, as He hath commanded commandment before the Lord 25 us, if we observe to do all this And it shall be righteousness unto

: ئاڭت מֹבֹמֹּנו יווֹם בַבֹּנם וֹמֹּגוּטִוֹם لتختظر لتغديد لتنادر لتدحرف مخثيك تاناهم لتداديهم لتهمير לְנִאָּטַׂיִּע וֹלָאָּלִ עִּיִּים_נַבָּים שביתי چ، بېلا بىلات چۈلەرلە چۈ

סַנּיאָין וְתַקּיפִין מִנְּדְ: וְטוֹאֵ, וִיבוּסָאָ, מִבֹּגֹא גַּטִטָּן نلاثانا ווטבוב הממון סניאון מן يعم لإذر كيوا كودرية غتار تماخف الاغخافك خعلمه

greater and mightier than thou; and the Jebusite, seven nations and the Perizzite, and the Hivite, the Amorite, and the Canaanite, the Hittite, and the Girgashite, and cast out many nations before thee, thou goest to possess it, and shall bring thee into the land whither When the Lord thy God shall

: اتَالَٰتُ לא הקרה לֶהֶם בָּרִית וְלְא לִא הִנִּיר, לְהוֹן קִנִם וֹלָא וְהְכִּיתָם הַחֲרֵם מַחֲרִים אֹמָם بنمزه بدئيه هاكيره جوربه

קרהים עליהון: ئنفتردرا بَقْدُم نُبَقِد بُنْدِرا וומסבנו וו אַבְעַב עבעב

nor show mercy unto them; shalt make no covenant with them, shalt utterly destroy them; thou thou shalt smite them; then thou deliver them up before thee, and and when the Lorp thy God shall

<u>ללנו ילשו לא הקח ללנף:</u> ַ נְלָאָ טִטְהַמֵּוֹ בְּהַ בִּעָּבִ לָאָ הַתָּוֹוֹ יַ يتوح ججرة: יהמין לבְּבִיה וּבְרַמִיה לָא וֹלַא טֹטַׁטַטּוּ בַּעוּו בַּעַטַּבּ לַאַ

daughter shalt thou take unto thy not give unto his son, nor his 3 with them: thy daughter thou shalt

neither shalt thou make marriages

QLL: וֹמֹּבֹוֹנִ אֶבְנַנִים אַבוֹנִים וֹטַנַיַנַ ÜŅÜĻ, SU_CLL

וומוגולב בפרוע: הממלא *ווטפ*ב בינוא בוו לכון אַבו וֹמֹמֹוֹן וֹט בֹּבַב מִבַּטַר

He will destroy thee quickly. Lord be kindled against you, and other gods; so will the anger of the following Me, that they may serve For he will turn away thy son from

- (I) ונשל. לשון סשלכס וסמוס, וכן וְנְשֵׁל סַבַּרְ שֶׁל (לקמן ימ, ס):
- ₹.): (2) ולא חחום. לא ממן לסס מן, אמור לו לאדס לומר כמס נאס כומי וס. דבר אמר, לא ממן לסס מנייס בארך (עבודס ורס
- משמרי, שלש כי ישיר שת בנך וגו' (קידושין שת:): מן סכומי קרוי בנך, אבל בן בנך סבא מן סכומים, אינו קרוי בנך אלא בנס, שסרי לא נאמר על במו, לא מקח כי מסיר אם בנך (+) בי יסיר אח בגך מאחרי. בנו של כומי כשישל לת בתך, ימיר לת בגך לשר תלד לו בתך תלתרי, לתדנו שבן בתך סבל

بظميريتات به الخداد المعادة المعاددة ا لغُمُّدكيُٰت كالآكروا שעקגו ומגדטם ۵ڷ۪۵ C'-%D-ÇL עממוי

ـ בְּעַלְּיִם צַּשֶׁר עַלְ־פְּנֵי הַצָּבְרֶהָה: להיות לו לְעָם סְגָּלֶּה מִפֹּלִ לְמִהְנֵי לֵיה, לְעָם חַבִּיב מִבֹּל هُرنيراء چَاءُ چِيرَدا بِمَثِير هُرنَاء هُرنَاء چُونِه چَاء هِرَاهِ دِرْ هُرنَاءَ בֵּי עַם קַדוֹשׁ אַהְּה לִיהוָה צָּרֵי עַם קַדִּישׁ אַהְ קַדָם יִיָּ

אַמָּם הַמְּעָם מִכְּלְ הַעַּמְּמִים: יְהְנָה בְּבֶם נִיּבְתַר בְּבֶם בִּי־ לא מֶרְבְּכֶּם מִכְּלְ חֵמְמִּיִם חַשְּׁל לֵא מִדְּסִּיִּאָן אַהוּן מִכָּל

çir biğu ַנְשְּׁכַּתְ לַאַּבְּעַיִּכְּם עוָצָּיִא יְתוֹיָת אָת־הַשְּׁבָעָה ÄÄL. מַאָהַבָּת יָהוָה ÄĽĊŪ

مُكِكِ مِجْدُنه: מבנו גבונם ヸ゚゙゙゚゚゚゚゚゚゚

بخِمِمُت، طِجُبِكُ، خَمُجُكُ لَـبِد:

ΙŪÜĞL

بالأكريات بالأجر بالألأفا بالإرابات

עַמְמַנְּא:

וְנְרַמְּשִׁ בְּיִייְהְוֹהְ אֵלְהָוֹיִהְ הָוֹאֵ וְתִּבָּעִ אָבִוֹ וָנִ אֶלְהָוּ הִוּאִ

לאַבְהָהָהַלְיוֹכוּן אַפּּיק ייִ

אָבְעִים אָבְעֹא מִעִימִלא לֹסִּר

לכון אוו אשון והונו מפֿע

מֹמֹמוֹא אֹכו !! לכון וֹאִנוֹבֹתוֹ

מַלְמָלָא בַּעל אַפּּי אַרְעָא:

וֹגַּלְמֶּיִבוֹן מֵיקָרוּן בָּנוֹרָא:

שַׁעַבּׁבוּן נַאָּמִיבִיבוּן שַּׁלַּגִּגוּן

אגנוביהון המורעון וקמההון

אָבוּ אָם כַּבוּוֹ תַּמִּבָּבוּוֹ לְעוָוֹ

Pharaoh king of Egypt. To band shi mori , sgabaod Tedeemed you out the house of you out with a mighty hand, and fathers, hath the Lord brought 8 oath which He swore unto your and because He would keep the

but decause the Lord you,

people—for ye were the fewest of

were more in number than any

you, nor choose you, because ye The Lord did not set His love upon

upon the face of the earth.

treasure, out of all peoples that are

For thou art a holy people unto the

hath chosen thee to be His own Говр гру God: гhе Совр гhy God

their graven images with fire.

down their Asherim, and burn

shall break down their altars, and

dash in pieces their pillars, and hew

But thus shall ye deal with them: ye

all peoples—

generations; His commandments to a thousand with them that love Him and keep who keepeth covenant and mercy God, He is God; the faithful God, Кпоw therefore that the Lord thy

(2) מזבחחיהם. על בנין: ומצבוחם. לבן לחם: ואשיריהם. לילנים עעוברין לומן (עבודס זרס מת.):

- (שס לו, כ), ומירס שמתר פֿגִי מוֹשַׁבּ פֻּלֹהִיס יָשַׁבְּמִי (ימוקמל כת, ב): ר צחם המעט. סרי כי משמש בלשון דסמ: שלמרו וְנַמְּנוּ מָה (שמום טו, ו), לא כנצוכדנלר שאמר שַׁדַּמֶּה לְעָּלְיוֹן (ישעיה יד, יד), ושנחריב שאמר מִי בְּבָל שֵׁלֹהֵי הָאַבְלּוֹה -פע.): 🖯 בי אחם המעש. הממעמין עלמכס, כגון אברהם שאמר וַאָּלִי שָּבֶּר וָשָׁבֶּר (בראשה היה בו), וכגון משה ואהרן (ד) 🖒 מרבכם. כפשומו. ומדרשו, לפי שאין אחם מגדילים עלמכס כשאני משפיע לכס מובה, לפיכך חשקמי בכס (חולין ופסיליהם. ללמיס:
- (9) לאלף דור. ולהלן הוא אומר לַמַּלְפִיס (לעיל ה, י), כאן שהוא פמוך אלל לשומרי מלומיו העושין מיראה, הוא אומר מחמת שמרו את השבועה: (8) כי מאהבה ה׳. סכיכימשמש גלשון מלמ, למ מכוצכס משק ס' גכס מלמ ממסבת ס' ממכס: ומשמרו את השבועה.
- סעושין מאסבס: ולשומרי מצוחיו. אלו סעושין מיראס: לאלף, ולהלן שהוא סמוך אלל לאוהביוי העושין מאהבה, ששכרה יוחר גדול, הוא אומר לאלפים (סומה לא.): - לאוחביו. אלו

36

المراقة المراق المراقة

מְשַּׁבֶּים לְחִוּן: . څلهرين מַב לַמְּנָאוָבוּ מַבְּנָן דַּאָנוּן לְאִוֹבוֹדִיהוֹן לָא מִאַּחַר עּוֹבָר אַבְיון הַבְינוּיוּ ימשַּבִּים לַשְּׂנְאִיהִי שָּבָוֹן דַּאָנוּן

Him, He will repay him to his face. will not be slack to him that hateth to their face, to destroy them; He and repayeth them that hate Him

άāίĽ earq∙a <u>⊓</u>⊓⊆r⊟ אָנו_וַמְּגַּוֹנְע

עּיִּיִם יוֹמָא בׁין לְמָמֶבַּרְהוֹן: لْمُن بَيْنَمُ هُمُونِ لَأَن لَا يُدَرِّهُ لَمُقَالًا كُلِّهُ لِمُوكَانِهِ كُلِّهُ زڠٰں וֹטֹמֹר יָט טַפֿלֵירְטַא וֹיָט לַיָּמִיּא

them. command thee this day, to do and the ordinances, which I II commandment, and the statutes, Thou shalt therefore keep the

The Haftarah is Isaiah 40:1 - 40:26 on page 166.

للهذرا انهدرا انتفكدنا ثنديا

ויהי הַלְף דְהְקַבָּלְיוּן יָת דִינַיָּא

تَتِثِوْدٍ كَيْمُدِ نَمُوُمْ كَيْجَوْنَكِ: אֶלְהֶוֹב לְבְּ אֶת תַּבָּרִיתִ וֹאֶת וֹנִת חִסְּרָא דְּקַיִּים לַאָּבְהָהָדִּ: אָטָם וֹאָמָר יִהְנָי וִישָּׁר יִי אֶלְיַוּ לְנִּ יִׁטְ לֵּוֹמָא 点づて השממון

וְעַּטְּבְיִה בַּאָּנְב הַלְ בַּאָבַלָּב

اندلهك انخنثك هُدَد لِمُحْدَدُك

נּאָבוֹלבְ יבּוֹלבׁ וִנִינִבּיֹנִ יבּוֹלַ

er el. tatl tel. slååb ktt

غَمُد نَمُحَمْ حَغَرَثُنَكَ كُثُونَ كُلَّا: حَغَدُنُكُ خُمُونَا كُك: ıL (LİX EARL KAEX iiLūdėL idėLėėL ideiėL

unto thy fathers to give thee. flock, in the land which He swore of thy kine and the young of thy thy wine and thine oil, the increase the fruit of thy land, thy corn and 13 also bless the fruit of thy body and thee, and multiply thee; He will and He will love thee, and bless

covenant and the mercy which He

keep, and do them, that the Lord hearken to these ordinances, and

And it shall come to pass, because ye

thy God shall keep with thee the

swore unto thy fathers,

among your cattle. female barren among you, or 14 peoples; there shall not be male or Thou shalt be blessed above all

نجچتېېټ: המר והמנה לא יהו לו הפר מכל העמום בריף

- (OI) ומשלם לשנאיו אל פניו. נחייו משלם לו גמולו העוב, כדי להאבידו מן העולם הבא:
- (II) היום לעשותם. ולממר לעולס סבא לימול שכרס:
- (EI) שגר אלפיך. ולדי בקרך, שסנקבס מעגרם ממעיס: ועשחרות צאגך. מנחס פירע שַבְּיבִי בְּשֶׁן (מסליס כב, יג), (12) והיה עקב השמעון. אס סמלום סקלום שלדס דש בעקביו משמעון: ושמר ה' וגוי. ישמור לך סבמחתו:
- נקרא שמס עשמרות, שמעשרות את בעליקן: מבסר סלפון, כמו עַשְׁמְּכֹם קַרְנַיִּס (ברפֿשים יד, ס) לשון מוזק, ופֿונקלום מרגס וָעֶדְרֵי שָנָךְ ורבומינו פֿמרו (מולין פּד:) למס
- (11) עקר. שלינו מוליד:

tt_at%.L: نَبَمْكَ كُمْ نُصْرَفُو فِلَا لِأَنْأَلُو يَرِيَمُونِمْ كُمْ نَصْرَبِوا فِلَا أَذُكِ مَكُنَا مُمَّلِنَا لَأَلَمْنَا كَيُّهُلَا أَذُكِ مَخْفَهُ، مَمُنَا فَنِهَنَهُ إتتورب إبيان ظفاؤ چَرُ بَرَجُر إِيْفِيَ، إِنْ طِهِا حِرْ ظِهِمُ

אָת־אָלַבוּיהֶם בִּי־מוֹקַשׁ הָוּאִ שְּעֵּנְהָּהוֹן אַבִּי לְתַּקִּלְאִ יְהוֹן לְהּ: קחוס עיין עלא העבר עיין עלא הפלה ית יִהְנְיִר אֱלִהֶּיִר לְּהֵוֹ לְבֵּר לְאֵר אֵלְחַוּר יְהֵיב לְהַ לְאַ חַחוּס וֹאַכֹּלִטָּׂ אָטַ כַּלַ עַהַמָּנִם אַאָּב יִטִּנִּמִּר זִט כַּלְ הַּמִּמִּנִּא בַּיִּנִּ

that hate thee. but will lay them upon all them which thou knowest, upon thee, none of the evil diseases of Egypt, thee all sickness; and He will put And the Lord will take away from

be a snare unto thee. thou serve their gods; for that will shall not pity them; neither shalt shall deliver unto thee; thine eye peoples that the Lord thy God And thou shalt consume all the

¿ulrivaa: עוונם באַבְּנו מפּוֹנוּ אַנְבָר אַנַכָּלְ הַמְּמָנִּאַ בַּאָבְּוו מִנּוּ אַנְבָּדִוּן בי בי שאַמּר בֹלְבָּבֹר בַבָּה אָבִי שִׁנְמָּר בַּלְבַּר סַנִּיאָנוּ

خَفَلَمُكِ نِخُحُرِ مِٰٓ مُثَالِنُونَ אָת אָשֶׁרַ מְּשֶׁרַ יְהְוָּה אֶלְהָיף הָרְכֵּר יָה בַּעְּבַר יִיִּ אֶלְהָף לא סירא מהום וַכַּר מוֹכַר לא סדָרול מַנְּהוֹן אַדְּכָרָא

אַמֶּב_אַנַב וָבָא מִפּּוֹנִבֶּם: تنظهِ بِينِ هِرَيْرِهِ جِلَّهِ فِي الْقِهْبَ בשולע ובוּנִג בינסונִע אָמֶג פּי שִינֶּיף וְהָאֹהָת וְהַמִּפְּתִים וְתַיָּדֶ אַמֶּב בַגוּ נפון בַבְּבַלו בַּשְׁוֹאָנ מֵּנִלַבַ הַמְּסֵּת הַגְּּדִלְית

אכול לטרניהרון:

לפּבׁתְע וּלְכֿלְ מִצְּבְאָנִי:

לכֿל עַמִמִיָּא דַאַּמִּ דָּחֵיל מִוֹ

אָלובּא ימופֿעוֹא וּגבא עַלופֿעא

and unto all Egypt: Lord thy God did unto Pharaoh, 18 thou shalt well remember what the thou shalt not be afraid of them;

17 nations are more than I; how can I

If thou shalt say in thy heart: 'These

dispossess them?

the peoples of whom thou art afraid. shall the Lord thy God do unto all Lord thy God brought thee out; so outstretched arm, whereby the and the mighty hand, and the saw, and the signs, and the wonders, the great trials which thine eyes

نتنفيات معددا: אֵלְהֵיף בָּחַ עַּדִּאֲבֹר הַנִּשְׁאָרֵים בְּהֹוֹ עַבֹּ דְּיִבְּרוֹן דְּאִשְׁהְאַרִּיּ הְדְאָשְׁמַרוּ מִן קֵדְמֶךְ: וּנִםְ אָּט עַאָּבׁהְּטִי יִּהְבָּטִי יִתְּנָי יִאָּבּ יִתְ אָנִבּי יִיִּ אָלְטַבּ

לא תַעַּרִיץ מִפְּנִיהָם בֵּי־יָהוָה לַאִיהְהָבּר מִן בֵּדְמִיהוֹן צַּבִייִין

בְבָּא וּבְחִילָא: ݣْݣْرْيْرلىر خْطْلْچْك ݣْݣْم قْلْابْم كْجْرْنْك مْحْدَثْنْدىت خْدَئْك كْجْرْنْج

كَلُمُريا:

hide themselves, perish from before they that are left, and they that send the hornet among them, until Moreover the Lord thy God will

.lutwa the midst of thee, a God great and them; for the Lora thy God is in Thou shalt not be affrighted at

- לא מירא מסס, ולא ימכן לפרשו באחח משאר לשונות של כי, שיפול עליו שוב לא מירא מסס: (TI) כי האמר בלבבך. על כרחך לעוך דלמא הוא, שמא מאמר בלבצך, מפני שהם רבים לא אוכל להורישם, אל מאמר כן,
- סמופלאום: והיד החוקה. זס קבֶבֶר: והזרוע הנטויה. זו סמרב של מכת בכורום: (פו) המסוח. נפיונים: והאוחות. כגון וַיָּסִי לְנָמָם (שמופ ד, ג), וָסֶיי לְדֶס צַּיַּבֶּשֶׁם (שס ע): והמפוחים. סמכום
- (drac (r.): (20) הצרעה. מין שרן סעיף, שהימה זורקת בהם מרה וממרמתן ומשמקה את עיניהם, בכל מקום שהיו נמתרים שם

لا الله المنظرة المنظرة المنظرة المنظرة المنظرة المنظرة المنظرة المنظرة المنظرة المنظرة المنظرة المنظرة المنظرة תוכַל כַּלְתָם מַנְיִר פַּן־מִּרְבָּת לָאְ תִּכּוֹל לְשֵׁיצְיִּינְתוֹן בִּפְּרִיעַ ַנְיִ עִׁאָּבְׁן עִפְּּנִינִבּ עִהְעָּה עִהְעָה עִהְאָ עַאָבְּיִן עִוֹ שַׁבְעָּוּ וְהִיִּר וְהִיִּר إَنْ مِنْ يَالِدُ الْمُحْرِثُرَاتُ الْمُسْتِدِينَا الْمُسْتِينَاتِ إِنْ الْمُكْرِبَاتِ بِنَا مُطْمَرُهُ

正常总计口: بنبي زير څريرك خوزرك زيموديدا ير چرنه چرمه

: ۩ڷڰ نئتقح بخبم خفثيك متد ينممنكك ** אֶת־שְׁלֶּם מִמָּחַת תַשְּׁלֶּוֹם לְאִּ ازئوا فرجَديهم جزيَّك إنهُجَائِ إنهُو مَرْدِينا جنبِه إمارة.بـ

תוְעַבָּת יְהוָה אֶלהַיִּף הִוּא: لْحُمَانُ لَا قُلْ عَلَيْهِ فِي قُرْ

קָרֶם הָוּאֵ: (פּ) שְׁמַּפְׁמָּנִי וְעַמְּבֹ וְ שְּׁעַהַּבְּיוּ כִּיִ ⁶⁵ וְהָנֵיהָ הֻבֶּם כְּמָהוּ שַׁקַּץ וֹכְאַ טַבָּוֹא טַוָהַבָּע אָכְ בַּוּטָּבּ

אָנַרַ הַאָּבֶּל אָשֶׁרַ וָּשְׁבָּע וְהַלָּע שׁבוֹיִנוֹ וּרְבִיסֶׁם וּבְאַטִּם וֹיִרְשִׁפָּׁם בַּרִילִ דְּמִיחִוּן וְמִסְּיָּוָן וְמִימֶּלְוּוֹ אווע היוֹם השְּׁמְרָוּן לַמַּמְּוֹת לְמָּעֵן לָךְּ יוֹמָא בֵין הִּפְּרוּן לְמָעָבָר

דּלְמָא מִסְגֵּי עֲּלְדְּ חַיַּת בְּרָא:

דישהיצון: ןישַּגִישָׁבוּן

לא וטמטר אות פולער מר יָר שומָהון מִהְּחות שְּעַיָּא

ון אֶלְהָרְ הוא: טשׁפֿיל בּיה אָבי מְרַחַל בָּרָם בּהְּבִיהוֹן וְהִפַּב כָּוְךְ הַּלְמָא فُصُرَد جُرِيَّدُيُّات فَهُلُونَا فَجُهُم جَزْقِ مُعْتَفَدِيا فَرَدُهِ

אָבוּי הָרְיַּאַ הַוּאַ: וּטֹבוּ, בוֹבֹמֹא כֹּוֹטִיִּבּ הַּפֹֿגֹּא וֹלְאִ עַהָּגַ בַּתְּבַעַל לַבָּיִעָּבַ

ئھظٰۃ:ب ئِلنظٰ٪ ئِلِلنَظٰۃ.ب

ומובעון זע אַבֹּא בַּלוּים וֹזִ בּלְ_הַמִּגְּוֹהְ אַֹמְּר אַנְכֹּו מִגְּוֹנֵ כֹּלְ הַפַּׁפְּרִיִּהְאָ הַבְּּצִּיִּ מִפְּבֵּיִר

﴿ لِمُحْلَثُ لِمُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللَّا الللَّا الللَّهُ

beasts of the field increase upon consume them quickly, lest the little and little; thou mayest not out those nations before thee by And the Lord thy God will cast

destroyed. discomfiture, until they be discomfit them with a great them up before thee, and shall But the Lord thy God shall deliver

have destroyed them. to stand against thee, until thou heaven; there shall no man be able their name to perish from under into thy hand, and thou shalt make And He shall deliver their kings

an abomination to the Lord thy lest thou be snared therein; for it is is on them, nor take it unto thee, not covet the silver or the gold that shall ye burn with fire; thou shalt The graven images of their gods

.gaidt utterly abhor it; for it is a devoted utterly detest it, and thou shalt be accursed like unto it; thou shalt abomination into thy house, and And thou shalt not bring an

your fathers. land which the LORD swore unto multiply, and go in and possess the observe to do, that ye may live, and command thee this day shall ye All the commandment which I

(22) פן חדבה עליך היח השדה. יסלם פס עוצין כליני צל מקוס פין ממיכפין מן סמיס, ציפמר וְפַיַּם בַשְּׁדֶס בְשָׁלֶמֶס

לְּבְּ (טְּגִוּבְ בִּי כִרְ) י טְלְטַ דְלְוּגִ בִּיִבִ לְפַנִגִּוּ בַמִּמִיִּגִּוֹ לְטִמוּטָ:

כמ, כמ), כולו יפוד, לפיכך מליו קמ"ן ומליו פמ"מ, כשמר פעל של שלש מומיומ: (ES) והמם. נקוד קמ"ן כולו, לפי שלין מ"ס למכונה מן היפוד, והכי הול כמו והס לומס, לצל וֶהְעַס גְּלְבַּל עֶגְלְמוֹ (ישעיה

בסס לסעלומס, אלא לפי שלא הספיק לגומרה וגמרוה ישראל, נקראת על שמס: שם הגומרה, שוחמר וְמָה עַלְמוֹה יוֹשֵף מַשֶׁר הָעֶלוּ בְּגֵי יִשְׁרָמֹל מִמִּלְרַיִם קַבְּרוּ בִּשְׁכֶס (יהושע כד, לצ), והלה משה לבדו ומעסק (1) כל המצוה. לפשומו. ומדרש אגדה (מנסומא עקב ו), אם המחלם במלוה גמור אוסה, שאינה נקראם המלוה אלא על

48: לללנ בינהמים מגוני אם. עַּנְהָוֹלְ לְנַסְהָלְ לְצַעָת אָת־אָשֶׁר אַנְבָּמִנִם מְּלֵינִ בַּמִּנְבְּנִי לְמָמוֹ אַנְבָּמִנוֹ מְּנִוֹ בַּמִּנְבָּנֹאִ בִּנִילְ <u>ַ הוֹלְיְרְף יְהוֹּיָה אָלְהֵוּף זֶּה</u> ننحكن אַט פַֿל הַבָּרֶה אַשֶּׁר

:בְיֵלְאַבְי בִיאָבְר מַלְבַלְתוּגָא פָּרְיְנְתוֹ עַל־הַכֶּהָם לְבַּדּוֹ יִהְיָה הָאָדְם אַבְמִינִר ְלְמַמֹּוֹ עִיִּדִימִּוּ בְּי לָאְ אַבִּנִימִי בְּיִיִּלְ לְעִיִּדִמִימִי יּ עַפּּׁן אָמֶּב כְאַ יִּבְּהֹשׁ וֹלְאַ יָּבׁתּוֹ מִנָּאַ וַבְאַ יִּבִּהִּשׁׁאַ וֹלְאִ יִּבַתּוּ تأنمةك تتكمثك تتهجكك هد نمةئك نعكفئك نعبككك ثد

بَمُدُّا: لْلَاذُكِكَ كَهِ خُمَّكُكِ ثُكِ هَلَـٰخُمْنِكِ لَيُؤْمُنُكِ كِهِ نُنِيرَةٍ لِذَا هَلَـٰخُمْنَا شِمْرُنَانِ كِي كَرْنَانِ مُرَمَّرُكُ خُوسُنَاكً كِي خَرْبِيَاتِ مَثْلًا

جُرَفِيَّا لَيْ وَاللَّهُ عَالَمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّ יַנַּפַר אִישׁ אָת־בְּנֹנוּ יְהַנְּה אֱלֹהֵיף דְּטָּבֵּיף מִּּבְּרָאִ יָת בְּבֵיה יִיָּ וֹנְגַאַם מִם לְבַּבְּיִבְ בִּגְ בַּאַמָּר וְטִיגַּה מִם לְבָּנִּ אָנִי בָּמָא

خَكْمُن خَلَادُن بِخُنْلِهُن هِنْإِ: ، بَهِٰمِّ جَمْ جَمَّ صَجِّ بُمَ بِطَيْنَ جُحَٰ تَبَرِّ جَ

نطَتُال: אַנְינו וּהְדֹלֹת יצְאָים בַּבָּקְעָּ אָבֶּוּ מִוּבְּהָ אָבְיּוּ נְהָיִם לְאַנְיִם מָבִּהָא מָבִה מָּנִבּא בּֿי יְהְוָה אֶלְהָיף מְבְּיאָף אֶל[ַ]

نَافِرًا مُثَمًّا لِلسُّمُ اللَّهُ: پرچا بېغنېت بېغېت بېغېت

> דְּבְקְבְּן הָחָטֵר פְּקּוֹדוֹהִי אָם לְּהַּנְּיִּיטִבׁ לְנַּסִּיִּיטִב לְמִבַּה יִנִי Ĺ

אַנְשָא: אַפּּלוּנו מִומָר מִן צַבָּם וֹן טִוּי מִטְקוֹם אֲנְמָא אֲבֵוּ מַלְ כַּלְ אַבי לָא עַל לַחְמָא בָּלְחוֹדוֹהִי

المُحْرَفِكُ لِمَامِينَ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَا

בְּבְמִנְהִי וּלְמִּדְתַלְ יָתִיה: ±אוֹרחָן ٤١٤٤ נטסר ית פקודיא דיי אָלְהָרָ

וְבְּטוּרִין: ثظظرا انكلانزارا נטבון במוון מכומו מולוון ii %לְנִינִי מִהּילִ לְנִי

ŗţw: מֹבֹבוּן מִמֻּטֹא וִנִיא מֹבֹבֹא וֹטׁגֹגוֹ וֹבְמִנֹגוֹ אַבְּמֹא בַּוֹנִטַבֹא אַבֿג שַמון וּמַּגָּווו וֹנִיפָּנון

> or no. wouldest keep His commandments, was in thy heart, whether thou thee, to prove thee, to know what wilderness, that He might afflict 2 led thee these forty years in the way which the Lord thy God hath And thou shalt remember all the

> man live. out of the mouth of the Lord doth but by every thing that proceedeth man doth not live by bread only, He might make thee know that neither did thy fathers know; that 3 manna, which thou knewest not, thee to hunger, and fed thee with And He afflicted thee, and suffered

these forty years. thee, neither did thy foot swell, Thy raiment waxed not old upon

chasteneth thee. son, so the Lord thy God beart, that, as a man chasteneth his And thou shalt consider in thy

fear Him. God, to walk in His ways, and to commandments of the Lord thy And thou shalt keep the

and hills; depths, springing forth in valleys brooks of water, of fountains and Thee into a good land, a land of For the Lord thy God bringeth

and honey; pomegranates; a land of olive-trees 8 vines and fig-trees and a land of wheat and barley, and

- (ג) התשמור מצוחיו. עלה מנקסו ולה מסרסר המריו:
- סיס גדל לצושן עמסס, כלצוש סוס של חומט שגדל עמו: לא בצקה. לה נפחס כצלה, כדרך הולכי יחף שרגליסס נפוחום: (+) שמלחך לא בלחה. ענגי כנוד סיו שפין בכסומס ומגסליס אומס כמין כליס מגוסליס, ואף קמניסס כמו שסיו גדליס
- (8) זיח שמן. זימיס העושים שמן:

ימהַרָּהָי הַּהְצָּב נְחְשֶׁת: כל בָּה אָבֶץ אַמֶּר אַבָּנֵיה בּרְזֶל

المُمَّد تُلَالِكُك: رْبَازُن هُرَانُا وَ فَرَابِهُمُ الْ فَقِينَ ۗ هُرَانِهِ فَرُ هِادِهُ فِجُنِهُ وَبَنِهُ وَنِيَا لْمُحَذِّفُ لَمُثِلَّمُ نَالَحُنْ هُنِا

מְצַּוֹנְ הַיִּוֹיִם: بطشطهر ليكظهد لاقد لازجاء عدر الأخرية خرك خرند بهذب به الأدر त्थ्युद्धंट द्रोने बुर्ग तथ्युद्धा श्रुत्य गर्मात

ننظئك لنشخف: قالے بیک کے لیار ٹی نے ٹی اور میں ایک ٹی ایک ہے۔
 شاخرہ نے ٹی اور ہے۔

ְּנְתְּבֵּי: נְלְבֵּי נְלָבְ אֶּמְמִּר לְבְּ נְרַהָּבָּא נִסְגֵּּר לְבַּ וְכִלְ דִּלְבִּ הְבְּנִי יִבְּתְּי: بظكلك الأبجئك نلظبًا لقفك اسبئك

מֹבְּבוֹם מִבָּנִע הַבְּבוֹנִם: המוציאַהָּ üääl וַבְּבֶּלְ לְבְבֵּלְ וְשֵׁכַחְתְּ אֵתְ־יְהְנְהַ

 וְבֶבֶּלְ לְבָבֶּלְ וְשֵׁכַחְתְּ אֵתְ־יְהְנְהַ

לְּבְ מָנִם מִּצִּיִר עַעַבְּמֶנְמִי: וֹאֹמֹאׁוֹ אֹֹהֹב אֹוֹ בֹוֹם וַמִּנּגֹּיִא الْتَوَيِّلُمُ الْمُثَلِّلُ لَمَكَٰلِٰتِ لَمَكَٰلِتِ ĒĊĹĖLI

: طَقَالِدِيْكُ خَالَاءُ اللَّهِ خَالَاءً اللَّهُ خَالَاءً اللَّهُ خَالَاءً اللَّهُ خَالَاءً اللَّهُ عِفِرِيانَ ، جُونَعُ لِا فَمِيَاء جُلِيَامِ جِلِي مَنِي حَالَى الْجَهِاءُ جُلِي الْجَهِامُ الْحَالِيةِ الْجَهَامُ الْحَالِيةِ الْجَهَامُ الْحَالِيةِ الْجَهَامُ الْحَالِيةِ الْجَهَامُ الْحَالِيةِ الْحَالَةِ الْحَالَةُ الْحَالِيَةِ الْحَالَةُ الْحَالَةُ الْحَالَةُ الْحَالَةُ الْحَالِقِ الْحَالَةُ الْحَالِقِ الْحَالِقِ الْحَالَةُ الْحَالِقِ الْحَالِقِ الْحَالِقِ الْحَالِقِ الْحَالَةُ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَالِقِ الْحَالِقُ الْحَلَقِ الْحَلِيقِ الْحَلْقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلْمُ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلْمُ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ الْحَلِيقِ ⁶¹ לא־יַדְעַוּן עמַאַכְלַעַ מִּנְ בַּמִּגַבָּר אָמָר דְאִיכְלָדְ מִנָּא בְּמַגַבָּרָא דְּלָא

עַשְׂה לֵי אֶת־הַתַּיִל הַזֶּה: ظ لَجُمَالُكُ خَذِكُكُ حِنْ لَمَهُم ثَلِ، لَتَمَدَ خَذِكُ تَارَدِ النَّالِةِ لَيْن

> יממיבבא הפסיר מבות של אַבְעָא בּאַבְנָנִיא בּשׁ לַשְׁמֹא לָא מַשַּׁסָר כָּל בְּמִסְבֵּנִתְ אַבְּמָא בְּלָא בְמִסְבֵּנִנִּ מַּנְכוָלְ

ומיכול ומשבע ומברוד ית יי

יפֿימוני. בּאָלאַ מפֿפֿיד לַבּ בְּלָא לְמִמָּר פַּפּוּדוֹהִי וָדִינוֹהִי ני בּטַבְטֹא בּוּנֹ אֶּבְטַב בּבוּנְ אַסְטַׁמָּר כָּלְ צַּלְמָא טַטַּוֹיָהָ,

מָפּּירין הְבְּנֵי וְהָהַבּי

עַרְדוּקָא: アなギアパロ なぜいし **ビダレネメ** خائ

מְמִּנְרָא עַפִּיפָא: בבים מוֹא באפוס לב מוֹא יבוילא אַער בּטינוֹן

ځورځك: לְמָּמֹן יְבַתוּ אָּבַבְיִטִינִי בָּבִילְ לְמִּנִּינִינִינִי

ללא לו גר נכסיא האבון:

hills thou mayest dig brass. stones are iron, and out of whose lack any thing in it; a land whose without scarceness, thou shalt not a land wherein thou shalt eat bread

good land which He hath given and bless the Lord thy God for the And thou shalt eat and be satisfied,

I command thee this day; ordinances, and His statutes, which commandments, and His thy God, in not keeping His Beware lest thou forget the LORD

houses, and dwelt therein; satisfied, and hast built goodly lest when thou hast eaten and art

hast is multiplied; gold is multiplied, and all that thou 13 multiply, and thy silver and thy and when thy herds and thy flocks

togabnod land of Egypt, out of the house of who brought thee forth out of the thou forget the LORD thy God, then thy heart be lifted up, and

forth water out of the rock of flint; was no water; who brought thee scorpions, and thirsty ground where serpents, fiery serpents, and dreadful wilderness, wherein were who led thee through the great and

thee good at thy latter end; that He might prove thee, to do not, that He might afflict thee, and 16 manna, which thy fathers knew who fed thee in the wilderness with

hath gotten me this wealth.' power and the might of my hand and thou say in thy heart: 'My

다;다: (결) ÄÄL_tÀĒA בווכ לְמָּהּוֹ בַיֹשְׁים אָטַ בּּבוניוַ יִבְּסִוּן בִּבוּנִקְאַ יִּטְלַיִּנִתְּאִינִי לִּנְתָּוּ וְזְכְרְמְ אָתְ־יְהְנְּה אֱלְהָיוְדְּ בֵּי

ַ כַאָּבָע:וּ בּוּוָם בַּלּוּם בַאָּבֹעטֹב בּוּוֹמָא טַבוּוּ: לְנֵ כְּעַ לְהַהְּנֵע שִיאִ יִבִיב לְנַ הַּיִּבָּא לְמִלֵּנִי וטובר זה 'ון אָלְטִוּ אָנִי

this day. He swore unto thy fathers, as it is may establish His covenant which thee power to get wealth, that He thy God, for it is He that giveth But thou shalt remember the Lord

עַיָּנִם כַּנְ אַבְרַ עַאָבּרָנּוֹ: וְהְשְׁמַבְוֹנִיהְ לְבְהָוֹ בַּמְבִיהִי בְּבֵּם וְהַמְּנִיהִ לְּהִוֹ צִּסְבִיִּדִיה בְּכִּוֹן or بَالْنِ الْأَكِرَابِ لَالْأَرْكُنِّ الْمُتَاتِّرِ الْمَاذِينِيِّ الْمَالِدِ النَّالِدِ الْمُتَالِدِ الْمُتَالِدِ الْمُتَالِدِ النَّالِدِ الْمُتَالِدِ النَّالِدِ الْمُتَالِدِ النَّالِدِ חָוֹה אָם־שֶׁלָחַ הַשְּׁבָּחֹ אָתַ וִיהֵי אָם אָהָנְשָׁאָה הַהְנְשִׁי יָת

יומא בין אַבי מיבָר מִיבָרוּ: אַבוּגִים נֹהְבֹגַעַפֹּם בַּפַר מְהֵנָה עַמְטָהָא וָהַפְּלְטָהָן

day that ye shall surely perish. worship them, I forewarn you this other gods, and serve them, and 19 the Lord thy God, and walk after And it shall be, if thou shalt forget

ذكابح לא השקעיון ס מבּנוכָם כוֹ שאַבֹינוּן מֹפֹר פֿוֹמָתוּ כּוֹ שֹנִבנוּן שַׁלַבּ כּנּנִים אַמֻּר יָהוֹה מַאֲבָּיִר פִּעִּמְמִיָּא

المناع المناء <u>בְּלֵא מַבּגלְשוּן לְמִּגמִּבֹא בּגִּ</u>

the Jordan this day, to go in to Hear, O Israel: thou art to pass over LORD your God. not hearken unto the voice of the

shall ye perish; because ye would

maketh to perish before you, so

As the nations that the LORD

לּגְלָנו וּבֹגוֹנִים בּמִּמוֹנִם: فيزره تققفاه طقك غثاه אָט בּיּנְיִם בֵּוֹ זִט נְבַּיֹאַ לְבֵּאָ לְבֵּאָ לְבָּאָנִים בֵּוֹן זִט נְבַּנִּאַ לְמִּנִתְ לְמִנִנִי מְּלֵּלֵת וֹמִיבְאָבְ אַּשְּׁע מִבֹּר עַוּנִם מִמָּת וֹמִבָּאבְ אַשׁ מֹבַר ווִמָּא

שְׁבַיַּא: לבוון בלבלו ולבולו גב גוני הממו בלבלו ושפיפון מנה

and fortified up to heaven, mightier than thyself, cities great dispossess nations greater and

ننتقد خفت ختر مُثلا: אַטַּר יָדִישְׁיַלְּיִּ וְאַטָּר שִׁמְעָּיִי בָּיִ מֹם ַנֹבוֹכְ נֹבֵם בֹּנֹג הֹנֹצוֹם אַמֶּב

לְמְׁלֵם לֵבֶם בַּנֵּג נִּבָּבָא: נבהמא ואט המהמא מו נכנב מם בכ נטטנג לנו גלבוא גאט

Anak? Who can stand before the sons of and of whom thou hast heard say: 2 the Anakim, whom thou knowest, a people great and tall, the sons of

מהר כּאַשֶּׁר דּבֶּר יְהַנֶּה לֶךְ: ¿ċtil lulīvaga lūžerāa עוא זַמְּטִוֹים וְעוֹנָא זַכְנוֹנִמֹם و بانه بنم المركب لا فرنا المرابع المر וְיָדַעְּהָ הַיֹּוֹם כִּי יְהוָֹה אֱלֹהָיף

בְּמָא בַּמִבָּיִל וֹן לָבִי: ئميخييرا ليبع نتخنيا كثمك מומבוב אומא אכלא בוא これ

Lord hath spoken unto thee. make them to perish quickly, as the shalt thou drive them out, and bring them down before thee; so He will destroy them, and He will over before thee as a devouring fire; LORD thy God is He who goeth Know therefore this day, that the

(1) גדולים ועצומים ממך. ממה עלוס, והם עלומים ממך:

מונוגהם מפלונ: יּבְרִשְׁעַת הַגּוֹנֶם הָאֵּכֶּה יְהַנֶּה לאמר בגרקתי הביצני יהוה عرص بِהَنِّة بِيَّاضُرَّة هُرَّت ا فَرَّطِيَّةٌ بِهُ هُرُّمَة بِمِحَانَا فِلْ عِيْدِهِة

خنخثاط نختةطت بهجد بمزت جهدنه جعجرتو וּלְמַעַן הָקֵים אָת־הַדְּבָר אֲשֶׁר יּבְּדִיל לְקַיִּימָא יָת פּהְנָמָא بْدَلْمِد ݣِݣُوْدْ مَايْدَنْهِٰڡ مُعْفِيْتِ هُجْمَة مِمْيَدَيْة جْدَالْ مِا عَبَعْة בּׁי בְּרִשְׁעַתוּו תַגּוֹנִם תָאַבֶּר אָרֵי בְּחוֹבֵי עַמְטִיָּא תָאִבִּין יִיָּ אַעָּר בָא לְנָשֶׁת אָת־אַרְצָּר לא לאולטע ילישר לללף

خشد مثل منفد: הַמּוֹבֶה הַוּאָת לְרִשְׁמָה בָּי עַם־ ֻ אֶּלְטֵׁיִף נֹתַוֹּ לְוֹּדְ אֵּטִר הַאָּבֶּיוּ אֵלְטִוּ יָטִי⊆ לְוּ יָה אַרִּעָּא

בווים מם יהור: בְּאֲכֶם עַּדְ־הַמְּקַוֹם הַזָּה עַמְּרִים ÄÄ∟_ אָנו_יִרוָנִר \$4.2°L וָכֹר אַל־הִשְׁבַּח אָת אַשֶּׁר־

: ۩ػڶڰ ווּטֹאַזּלֹב וֹעוֹנִי בֹכֹם לַנַהֹּמָנִיג 止されば日 %U_;L!\!

ھٰڭىڭد: בא אַכְּלִטֹּו וּמִוֹם לַאָּ פֿבַר יְהוָה עִּמְּכֶה נְאֵשֶׁב בָּהָר הַאַבְנִים לוּהָה הַבְּּרִית אֲשֶׁר־ בּעְּלתַי הַהָרָה לִלַּחַת לוּהָת

> ַ לַמְּיַרַע וָתְ אַבְּעָא הָדָא יִבְּחוּבֵיי בּנוֹנְנַ לְאִ שׁימִּר בֹּלְבֹּנִ בֹּנִינִיבַר

kana li skėdėk skėdėa אַשׁׁ מַּבְיַל לְמֵירַת יָת אָבַעָּתוּוּ לא בוכוסף ובקשיטות לבף

كَيْمُ، كَلُّمْ يَعْنُ: שְׁבְּהָא הְרָּא לְמֵירְתַה אֲבִי עַם וֹנֹבְהַטְּׁ כַּגְ לַאָּ בֹּגַבְעַטֹּבּ וְבִוֹנָב וֹנִיבָּה אָבִג לָא בֹוֹכִּוּטַב וֹנִ

בבין מפרביו מאַבמא במגבום מד מיתיכון למו למו יומא דופקמא ĿĸĿĸŀĠĸ ŻĹロ Ľ ŔĊĊĿ בוו גבור לא הקונים ית

לשׁיצַאָר יָהָכוּן:

בַשְׁמֹא בֹא אַכֹּבִינו וּמִוֹא בָא וממון ואבבמון בולון לומא גיור בֹּמֹפַׁלֵּג לְמִוּבֹא לְמִפַּד לְוּטִיג

> them out from before thee. these nations the Lord doth drive land'; whereas for the wickedness of hath brought me in to possess this For my righteousness the LORD 4 them out from before thee, saying: that the Lord thy God hath thrust Speak not thou in thy heart, after

Abraham, to Isaac, and to Jacob. LORD swore unto thy fathers, to may establish the word which the out from before thee, and that He the Lore thy God doth drive them for the wickedness of these nations thou go in to possess their land; but the uprightness of thy heart, dost Not for thy righteousness, or for

stiffnecked people. to possess it; for thou art a thy God giveth thee this good land 6 thy righteousness that the Lord Know therefore that it is not for

rebellious against the LORD. unto this place, ye have been the land of Egypt, until ye came day that thou didst go forth out of wroth in the wilderness; from the thou didst make the Lore thy God Remember, forget thou not, how

with you to have destroyed you. wroth, and the Lord was angered Also in Horeb ye made the LORD

eat bread nor drink water. days and forty nights; I did neither then I abode in the mount forty which the Lord made with you, even the tables of the covenant mount to receive the tables of stone, When I was gone up into the

- (+) אל חאמר בלבבך. לדקמי ורשעת סגויס גרמו:
- (a) לא בצדקחך וגר אחה בא לרשח וגר כי ברשעה הגוים. סריכימשמש צלשון מלמ:

تظثر: הַגְּבְרִים אֲשֶׁר דִּבָּר יְהֹוָֹה עַמְּכֶם ְבְּהָר מִתְּוֹרְ הָאֵשׁ בְּיִוֹם ڲٛڔڵڔ۩ خُرُحٍ لَمُحْرِينِا خَرَحِ فَنَائِمَنِهِ يَمَخِيرِ בְתַבֶּים ربقا بتئت هِذِه هِمَـ هِدِ خبنت

هُل مِثَرُدُ كُنِابِ لِنَهُدُرُنِ كَانِينَ فَلَا لَابِيَا هَدُرُهُ كِينَا كُنُوْهِ: וֹאַבְבֹּמֹתם לָוֹלְעַ לַּעָוֹ וֹעַוֹּעַ אֶּלָנְ וֹאַבֹּבֹמּתוּ לִילְוֹו וֹעַב וֹוֹ לְנִ וֹעַ משא אַבְבָּהָים

יוֹם נהַנְה מִסּוֹף צַּרְבְּעִין יָמְמִין

בְּיוֹמָא דַּקְּהָלְא: יִיָּ מְמְּכִוּן בְּמוּרָאִ מִּנְּוְ אִׁיְמְּׁהָא

אַלוּגֹא כַּטוּבון בַּאָגַבּהא בַּוֹנ

نبقح نتر كبر تك فقدنا كبقد

ದದ್ದು⊏ φαι ניאטר יהוְה אַלַי קוּם בֶד מַהֵר נְאָמֵר יִיְ לִי קוּם חוֹת בּפְּרִיעַ

אַמָּר צוּיהם עַשְּׁי לָהָם מַפַּבֶּר: ממגבנום פרי מהר מו־הדֶּרֶף ²¹ מֹּנֶה כֻּי שִׁתַת עַמְּּוֹדְ אֲשֵׁר הוֹצֵאִתְ

בפריע מן אורקא דפקידהנון ĊĊΧ

אָבֶר הָנְאָ: אָמ הַעָּע הַנְּה וְהַנָּה עַם קְשָׁה - עַּמָּא הָדֵין וְהָא עַם קּשִׁי קָדֶל ⁶¹ נּלְאָמֶּר יְּדְּלְּיִי ׁאֶלָּרְ לְאָמָר בְאָנִילְ נֹאָמָר יִיִּ לְהִימָר דְּלִּי בַּוֹרְמָּר

جَارَتُاول: נֹאֵהְמִּעְ אִנִילַבְּ לִינִגַּהֹּגִּנִם וֹנִבר بيرا برفزز إلانهميت إلابيرير

ሕረ <u>ሕ</u>፱. ፡ቷ.፡ בּמָר בָּאָה ישְׁנֵי לִיחָת הַבְּוֹיִת زغُوا إغتا ما بأب إبياد

אַשְׁרַ־צִּנְּה יְהְנָה אֶהְכֶּם: מַפְבָּה פַרְהָם מִהַר מִן־הַבֶּרָף אָלְעַוּכְּם הֹאִנִים לַכָּם הֹנִילִ וָאָרֶא וְהַנָּה הַטְּאָהָם לִיהֹוָה

עַבַרוּ לְהוֹן עַהְּכָּא:

口が:

לעם הקיף וסגי מנהיו: משטונו המוא נאהבוג ושב וֹאָמֹגגווּן וֹאָמִבוּן זֹט מומִבוּן

קינו לומא מק שלשו ובו: וֹמוּבֹא בֹּגֹּב בֹּאִנְמִּטֹא וּטַבוּוּ וֹאִנְפַּוֹנִינִ וּנִוֹנִינִי מִוֹ הִוּבָא

אובוא בפּפור ין יחכון: אָלִנוֹכוָן הֹבֹּבוֹטוּן לַכוָן הֹנוֹכ נחַזית וְהָא חַבְּתּוּן בֶּדְם

> fire in the day of the assembly. the mount out of the midst of the which the Lord spoke with you in written according to all the words, the finger of God; and on them was the two tables of stone written with And the Lord delivered unto me

covenant. stone, even the tables of the LORD gave me the two tables of forty days and forty nights, that the And it came to pass at the end of

them a molten image.' commanded them; they have made turned aside out of the way which I dealt corruptly; they are quickly brought forth out of Egypt have 12 for thy people that thou hast get thee down quickly from hence; And the Lord said unto me: 'Arise,

təjdoəd and, behold, it is a stiffnecked 13 me, saying: 'I have seen this people, Furthermore the LORD spoke unto

greater than they. of thee a nation mightier and from under heaven; and I will make them, and blot out their name let Me alone, that I may destroy

covenant were in my two hands. with fire; and the two tables of the 15 the mount, and the mount burned So I turned and came down from

commanded you. way which the Lord had had turned aside quickly out of the ye had made you a molten calf; ye sinned against the LORD your God; And I looked, and, behold, ye had

⁽⁹⁾ ואשב בהר. מין ישינה מלח לשון עכנה (מגילה כת.):

⁽¹⁰⁾ לוחת. לממכמיצ, ששמיקן שוומ:

ځڅږڙږڅ□: ַנְאָטַפָּתְ בַּאָדָ, וַצְּטְעַ נְאָאָלֶכֶם נָאָוַבִּית

التخليب خيريرا: הְשׁׁנֵּג יֹבִג נֹאָהְבֹּבִים וּבְמִיטִפּוּן מִהַּכְ שַּבְשׁנִּגוֹ יֹבָג

and broke them before your eyes. and cast them out of my two hands, And I took hold of the two tables,

יְהְנְת לְהַבְּעִּיסִוּ: חַסָּאִיְם לְגַּמְּוֹע חַרָע בְּעָּנִי לְמָּעֵּבַר הְּעַוֹעוּ מַּלְ כַּלְ_עַסָּאִעַכָּם אָהָוֹר ⁸¹ אַרְבְּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לֵּיִלְּדִ إهِٰ رَوَٰذٍ إِدَالًا وَلِهُ فَإِنَّا اللَّهِ الْهُ فِلْ اللَّهِ اللَّهُ وَلَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

جَعَدُونِهِ كَالْمَالِكِ: אַבלית ומיָא לָא שָׁתִיתִי نَعَلَحُمْنًا كِنَامُهُ كُمُ

LORD, to provoke Him. which was evil in the sight of the which ye sinned, in doing that drink water; because of all your sin nights; I did neither eat bread nor as at the first, forty days and forty And I fell down before the Lord,

אָלֶג נֹם כֿפּֿמֹם עַעַוֹא: לְנַיְּמְׁמֵּנִיִּ אֵּנִיכְטִׁ נִיּמְׁמֵּתְ יְּדְנְיִ לְמִּנִּאֵיִ יִּטְׁכִוּן וֹפַבּּנִלְ יִיִּ יְהְיָה עֲלֵיכֶם בַּי יָגְרָהִי מִפְּנֵי הַאַּלְ וְתַּחַמְּה

גַּבְוָטִי אַרְ בָּוֹמָנָא הַבוּא: אָב. בְּהֵילִית מוְ בֶּרָם רְוּגִּוֹא

hearkened unto me that time also. destroy you. But the LORD LORD was wroth against you to 19 hot displeasure, wherewith the For I was in dread of the anger and

אַבוֹעו בַּמָּט בַבוּע: خْلَاهُمُنِيْةِ الْمُنْفَقِيْمِ الْمَاخُمِّةِ لَذُ خِنْكُم خُهْمُنْ لِنَاكُ الْمُخْلِيْنِ וּבְאַבַוֹרוֹ הַהְאַנַף יְהְנָהָ מָאָר וִעַּלִ אַבַרוֹן בְּנִי הָנִי מָן בֶּוֹבִי

אַּב הַּכְ אַנִּבווְ בַּהֹבַּנֹא נַבוּא:

same time. and I prayed for Aaron also the 20 with Aaron to have destroyed him; Μοτεονετ the Lord was very angry

מָן_בַבַּר: 84_414 %⊓"⊈gri ער אַשֶּׁר דָּק לְמְפָּר וְאַשְּׁלְךְ יִאִּיִּח עַּר דַּהָוֹנְה דַּקִּיק לְעַפָּרָא ו בְּאֵשׁ נְאֶבֹּת אֹתְוֹ מְחוֹן הֵימַב בְּנוּרָא וְשָׁפִּית יָמֵיה בְּשִׁוֹפִינָא נאט בהאטבֶם אַהֶּב הַהְנִים וֹנִט בוִבַּטֹבוָן בּהַבֹּבִשׁנּן נִט

וּוֹמִים וֹט מֹפֹּבויִם לַנָּטַלְאַ

-: junouu the brook that descended out of the dust; and I cast the dust thereof into very small, until it was as fine as and beat it in pieces, grinding it ye had made, and burnt it with fire, And I took your sin, the calf which

: ١٤٠١ أ בְיַבְּאָנְיִ מַלֵּגְבָּנִם בַּנְנִינִם אָטַ בַּמְהַאָּבִי מִבְּנִּיוֹ בַנִּינִון בַּנִב

بخنتخمّل بخمون بخكخك بخكيم بخنقينهبخكخت،

Говъ мтогћ. at Kibroth-hattaavah, ye made the And at Taberah, and at Massah, and

שלמניים היו בכעם: של לוחום אחרונים וָאַנֹּכִי שַּמַדְּמִּי בְּבֶּר בַּיְמִיס בָּרִאַלַנִים (לקמן י, י), מה הראשונים ברלון אף אחרונים ברלון, אמור משחה, ואמר לו למשה שַלְּהָהִי בְּדְּבֶּרֶךְּ (במדבר יד, כ), לכך הוקבע למחילה ולפליחה, ומנין שנחרלה ברלון שלה, שנאמר בארבעים לו למשה פְּבֶּל לְךְ שְׁנֵי לָהֹח (שם לד, ה), עשה עוד מ' יום, נמלחי בְּלִים ביום הכפורים, בו ביום נתרלה הקב"ה לישרחל בשמחה ימשכבתי ארבעים יום, נמלאו בֶּלִים בֹכ"ש באב, שהוא שלה בשמונה עשר בממוז, בו ביום נמרלה הקדוש ברוך הוא לישראל ואמר (18) ואחנפל לפני ה' בראשונה ארבעים יום. שנאמר וְעַמָּס אָעֶנֶס אָל ס' אוּלִי אַבַפְּרֶס (שמוח לב, ל), באוחס עלייס

מ): ואחפלל גם בעד אחרן. וסועילס מפלמי לכפר ממלס, וממו שניס ונשארו סשניס: (OS) ובאהרן החאוף ה. לפי ששמע לכס: להשמידו. זס פָלוּי בניס, וכן סול לומר וַשַׁבְּמִיר פַּרְיוֹ מִמַעַל (עמום ב,

(IS) שחון. לשון הווה, כמו קלון (בראשים יב, ע) וְכֶלוֹת (דברים כה, לב). מולאנ"ע בלע"ו:

בו נלא הממטם אלייכון נלא יינמנטון לני אָטַבּּבּׁג וְטִוֹעְ אֶּלְנִיכְּם וֹלְאִ וֹסֹבֹּיִכְּטוּן הָּגַ מִוּמָבֹא בַּוֹי בַאָּבֹּא אַמֻּב וֹנִישִׁנ לַכִּים וַשַּּמִבוּ נִינ בּ בַּרְנַעַ לֵאמֶר עַלוּ וּרְשָׁוּ אָתְ בִּיאָר לְמִימֵר סַקוּ וְאַחְסִינוּ بجשְׁלְיִם יְהְנְיֹה אֶהְבֶּם מִפְּבֵשׁ וְכֵּר שְּׁלִח יִיָּ יָהְכוֹן מֵרְקַם

וֹלֵא שַבּֿילְשוּוּ לְמִימִבׁיבִי:

אַבְעָא דִיהַבִית לְכוֹן

hearkened to His voice. God, and ye believed Him not, nor commandment of the Lord your you'; then ye rebelled against the possess the land which I have given Kadesh-barnea, saying: 'Go up and And when the Lord sent you from

تَمُنَّا يُكُلُّ ٢٠

בידעית יהכון:

LORD from the day that I knew Ye have been rebellious against the

אַמָר יְרוֹוֶה לְהַשְּׁמָיר אָהְכֶּם: تَذَرُكُ هُمُلًا يَكُالْظُرُفَ، قُبِ زِرْزُلُا لِهُمُفَقَفِينَ هُلَا هُمُل אַבְבְּעָים הַנְּיִם וֹאָטַ־אַבְבְּעָם אַבְּבָּעִים וַמְּיִם וֹמָמִין וֹנִים אָּנִ לְפֹּנֵי יִעוָֹע אָט וֹאָמֻטַּסּטִיט צַבָּם

ין לשׁיצְאָה יָהְכוֹן:

said He would destroy you. fell down; because the Lord had 1 sorty days and forty nights that I So I fell down before the Lord the

ענגאַל ממגלום בּנֶר שַׁנְּקְיבִי: XÃL ĠĹŀĠ ŧťĹĽĽ XÂL_ נאָטִפּכָּלְ אָלְ-יִׁעִוֹעֻ נֹאָמָרְ אַבְּוֹיִ

<u>교</u>역(급성: 上水道に过位と iāuotūk kēldūa tudēk אָקַבוּים לָא הַחַבָּיל וֹגּלִינִי שבׁם וֹי וֹאָמָרִינִי וֹיִ

forth out of Egypt with a mighty greatness, that Thou hast brought Thou hast redeemed through Thy people and Thine inheritance, that said: 'O Lord Gop, destroy not Thy And I prayed unto the LORD, and

بَيْدَ بِهِٰذَ - بَשְׁעִי بِهِٰذَ - חַשְּׁאִתְּוֹ: لَّذُ نَمُّكُ هَم يَوْقًا هُم كِمْ لِنَمُّكُ نجر حَمَّدُبُنك خُمَّدُكُتُ مَا خُنَمُنُكُ

بَرَامِهِ. ٦٠٠١: خْطَمُسْ مَقْعُ لَيْدًا بَكْنَابِدُنِيلًا לַנֹגַּעַב לַאַ עַעַבּוּ KRTLL KRTLUD

their wickedness, nor to their sin; stubbornness of this people, nor to 27 Isaac, and Jacob; look not unto the Remember Thy servants, Abraham,

@{_'%\\\\

ムロロージロ

بېتنا אַפּיקנון לְקַשָּׁלוּהָהוֹן בְּעַרְבְּרָא: ムロははロ לאַבְשָׁא דְּמַלֵּיל לְהוֹן וּמִדִּשְׂנֵי ネイーロジニム ובְּלָא שַׁבְם וֹנִ לְאַמֹּלְוּטִׁבִיוּן 32 הוצאקנו משָם מבְּלִי יְכָּלֶת דְּאַפִּיקִתִּנְא משמן מדבית אַהָּב בּלַמֹּא יומִבוּן בַּוֹנִבוּ אַבַמֹּא

to slay them in the wilderness. them, He hath brought them out unto them, and because He hated bəsimorq əH dəidw basl ədə otni LORD was not able to bring them broughtest us out say: Because the lest the land whence Thou

ಗ್ಯರ್ಭಗ: (ಡ) ענגאַט בֹּכְטַבּ עַנִּגַל וּבְּוָרְצָּבָּ نتتكتك

ĒĊĹĖL:

メバロロ

ĽĖX XAL LXELL نقنافنتك

outstretched arm.' out by Thy great power and by Thy 29 inheritance, that Thou didst bring Yet they are Thy people and Thine

aul iri; (32) ואחנפל וגוי. אלו הן עלמס האמורים למעלה, וכפלן כאן, לפי שכחוד כאן קדר מפלחו, שואמר ה' אלהים אל משחת

المُمْنِ خُكَ لِمُكِا مُلًا: פֿבּאַמְּנְים וֹמְּלְיִם אַלְי עִבְיִבְים בּפּבּעָאָ וָּסִם לְפִּבְּעָה לְמִּנִּאָ ْ ﴿ وَمِحْ جِابٌ ڜڍِد كَانبَمَ ۞ چَوِن ﴿ جُهِ مِينَا كَانيَا ۞ جِونِ

בוראַמָּנִים אַמֶּר מִבַּרְיִם וֹמָּמִטִּם בַבְּבַרִים אַשֶּׁר הַיֶּוּ עַלְ־הַלְּחָת פִּהָנְעָנִא בַּהַוּוֹ עַל לַוּחַנָּא מַל־הַלְּהוֹי <u>ڳ</u>ٺ_

נַצַּעַל הַהְרָה יִּשְׁנֵי הַכָּהָת בְּיָדִי:

יְהְוָה אֵלֶי: ממוף האש בוום הקהל ניהנם אַמָּר דִּבֶּר יְהֹוֹה אָלִיכֶם בְּהָר לבליים 47-15,111

ווֹבויו מַם כֹאַמֵּב גּוּנִי וֹבוֹנִי: אָת־הַלְּחֹת בְּאָרִוֹן אֲשֶׁר עִשְׂיִהִי נאַפֿן נאַבר מן־הָהָר נאָשָׁם

نابائار: נופבר שָם ווְכַבוּן אֶלְמָּוָר בְּנִי י יַעַקוּ מוֹסְרֶה שָׁם מֶת אַהַרוֹ בְּנֵי יַעַקוּ לְמוֹסָרֶה חַמָּוֹ מִיתּ بخُدْرُ نَشِلُمُ خُرُمُدُ مَخَمُلُ لِا خُدْرِ بَحُدُرُ نَشِلُمُ خُرِي مَخَمُلِ لِا

וְנַהְבָּיִר לְבְּ אֲרוֹנָא דַּאָנְא: רביטי בְּעָּהְ הַוֹּהְוֹא אָטָרְ יְהְוֹה אֵלֵי בְּעִּדְּנָא הַהוּא אַטַר יִיְ לִי

באַרונָא: كأليكة

יטבול ליחיא בידי: לאַבְעָלאָג וּסְלֵיקות לְמִוּרָאִ יפְּסַלִית מָבון ליחי אַבְנַיָּא נאַמה אַבון מֹהֵי הִּסְּיִם נִאָפַסְלְ וַמְּבִּיִיה אַבוּנִא בַּאָמִי הִסְּיִם

לבומאר יח ששיים פוונמין מֹל לוּחַוֹּא כַּכְּמָבָא

يُحْظِيدُ رُزُ: וֹמּוּנִי זֹני לְוּחַוֹּא בַּאָּרוֹנָא וֹאִטַפּׁנִיטִי וּנִינַוּטִינִע מִן הוּבֹא

אֶלְתֹּזֶׁר בַּבוּיה הָחוֹתוֹהי: אּבוֹרון וֹאִיקְקָבר סַמָּן וֹהְמָּיִה

> thee an ark of wood. unto Me into the mount; and make like unto the first, and come up X me: 'Hew thee two tables of stone At that time the LORD said unto

shalt put them in the ark. which thou didst break, and thou 2 words that were on the first tables And I will write on the tables the

mount, having the two tables in my unto the first, and went up into the 3 and hewed two tables of stone like So I made an ark of acacia-wood,

outo me. assembly; and the Lord gave them midst of the fire in the day of the unto you in the mount out of the ten words, which the Lord spoke according to the first writing, the And He wrote on the tables

commanded me. there they are, as the Lord the ark which I had made; and ni səldsı əht tuq bas tables in Mori I turned and came down from

his stead. ministered in the priest's office in buried; and Eleazar his son there Aaron died, and there he was Beeroth-benejaakan to Moserah; journeyed from And the children of Israel

- למלחמה, וחוחו שעשה בנלחל לח ילח למלחמה חלח בימי עלי, ונענשו עליי וָנִשְׁבָּה: לוה להם על מלאכת המשכן, ובללאל עשה משכן תחלה ואחר כך אכון וכליה, נמלא זה אכון אחר היה, וזהו שהיה יולא עמהם בידי סיכן אמנס, ולא זה הוא האכון שעשה בללאל, שהרי משכן לא נמעסקו בו עד לאחר יום הכפורים, כי ברדחו מן ההר (I) בעה ההיא. לפוף מי יוס נמרלה לי, ואמר לי פסל לך ואח"כ ועשים ארון, ואני עשיםי ארון מחלה, שכשאבא והלוחות
- בני ישקן ומשם למוסרה, שם נלחמו לכם בני לוי והרגו מכם ואחם מהם, עד שהחזירו אחכם בדרך חורחכם, ומשם חורחם שנה ונסמלקו ענגי כבוד, יָבַמֿסֶס לכס ממלחמת מלך ערד, וּנְתַּסֶס רמש לחזור למזריס, וחזרחס לאחוריכס שמונה מסעות עד וממלא שמונה מסעום ממוסרום להר ההר, אלא אף זו מן החורחה, ועוד עשיחם ואח, כשמת אהרן בהר ההר לחוף ארבעים ממוסרום באו לבני יעקן, שנאמר וַיִּמְעוּ מִמּמַבוֹם וגו' (במדבר לג, לא), ועוד שם מם אסרן, וסלא בסר ססר מם, לא ומשוב (6) ובני ישראל נסעו מבארוח בני יעקן מוסרה. מה ענין זה לכאן, ועוד וכי מבארוח בני יעקן נסעו למוסרה, והלא

עּנְּבֹע יְמִבְּטִיע אָבֹא זָטַבְי, לְיָמְבֹע אָבַה זִּנִבֹא זָטַבְי,

: ١٤٠ לְשֶׁרְתּוֹ וּלְבְּבֵרְ בִּשְׁמֹוּ עַר הַוֹּנְם לְשַׁמָּשׁוּתִיה וּלְבָרָכָא בִּשְׁמֵיה הַזּה: בְּרִית־יְהְוְהְ לַעֲּמִר לְפְּנֵי יְהְוְה קְיָמָא בַיִי לְמָקָם בֵּרָם יִיָּ י שַּׁבְּטִ הַלְּוֹי לְשָּׁאִת אָּת־אָרוֹן שִּׁבְּטָא דְּלֵוִ לְּמִשָּׁל יָת אָרוֹן בְּעָרְ הַהְוֹא הִבְּרֶּיל יְהֹוֹה מֶתְ בְּעִּיְנְא הַהוּא אַפְּרִישׁ יָיָ יָתִ

%< ثانه ځږ: ⁸ וְנַחֲלֶּה עִּם־אֶּחֶיִי יְהֹיָה הָנִא וֹאַהְסְנָא, עִּם אֲחֹוֹהִי עַהְּנָן מּכְ בֵּוֹ לְאַ בֹיֹנִי לְכִוֹּנִ דוֹכִשׁ מּכְ כֹּוֹ לִא בֹוֹנִי לְכִוּנִ נוּלְש

إحرب تَضِمَريُهِ: אָלַ. עַּם בַּפַּמַם עַעָּיא לאַ־אָבֶר וֹאַנְׁבֹּמִים לְיֵלְע וּיִּמִּׁמָּה יִּעוָֹע OI בְוֹנֵאַמֻּנְּנִם ダレロジュロ וֹאַנְכֶּוּ מַּמֹבְעַיּוּ בַּנְעָר בַּיִּמִוּם וַאֵּנָא הַוֹוִטוּ לַאָּום בַּמוּרָא

לְאֵּבִטְם לְעָׁט לְעֵם: (פּ) אָמֶּע נְאָבֹּמִעׁי אַנְאָץ צַׁבּיִימִיִם לְאָבִּטִימִין אָניַ∟נִאַבֿאַ ¬ לְמַפֹּמ לְפֹּנֵוֹ עַמְּטֹׁ וֹלְבָאנְ וֹוֹגְבַאנְ וֹוֹגְבַאַנְ וֹוֹגַבַּמַנּ פֿבַם מַמֹּא וֹנִימַלְנִוֹ וֹנִגַבַעוּוֹ וֹנַיַ נּיֹאָמֶר יְּחְנְּיִם אֶלֵּי קָוּם בֶּלְ נַאָּמָר יִיִּלִים אָנִילְ לְמַּמִּילִ

نِهِمُ تَهُدُيْتِ نَمْلً مُعَقِا بِعِكُ ذِيْدِنَهُ بَمَا هُدِيدَتُ

 בְּמָא בַּמְבָּיִלְ וֹן אֶבְלְבַוֹּב בְיִנִי:
 יְהְוָה דִּיהַב לֵיהְ יָיָ אָנּוּן צַּחְסְנְתֵּיה

אָלא וֹן לְעַבּּלְיִעָּבִי: גלותי אַף בְּוֹמָנָא הַהוּא לָא أهَلَّ خَمْرًا لَكِتْرَمُ בּׁנוּמוֹא בֹּוֹמִאָּנ אַנַבּׁמוֹן וֹמִמוֹן

unto their fathers to give unto and possess the land, which I swore to set forward, that they may go in go before the people, causing them And the Lord said unto me: 'Arise,

them.

unto me that time also; the Lord

nights; and the Lord hearkened

the first time, forty days and forty Now I stayed in the mount, as at

according as the Lord thy God the LORD is his inheritance,

nor inheritance with his brethren;

Wherefore Levi hath no portion

Him, and to bless in His name,

before the Lord to minister unto the covenant of the Lord, to stand

the tribe of Levi, to bear the ark of

Jotbah, a land of brooks of water.— 7 Gudgod; and from Gudgod to

From thence they journeyed unto

At that time the Lord separated

would not destroy thee.

Spoke unto him.—

unto this day.

משם מוכחם זו לשבירם סלוחות, לומר שקשם מיסמן של לדיקים לפני סקב"ס כיום שנשמברו בו סלוחות, ולסודיעך שסוקשם (ע) ומן הגדגדה וגוי. וזמוסרס שַשִׁימָס מֻבֶּל כזּד על מיסמו של מסרן שגרמס לכס ומח, ונידמס לכס כמילו מח שס, וסמך סגדגדס סום מר סגדגד:

द्वांची द्रापी:

(8) בעה ההוא הבדיל ה' וגוי. מופג לענין סראשון: בעה ההוא. צשנס סראשונס ללאמכס ממלריס, ומעימס לו מס שלמרו נמנס ראש לפרוש ממנו, כיוס שעשו בו את סעגל:

- (9) על כן לא היה ללוי חלק. לפי שסונדלו לענודם מונח ולינן פנויין למרוש ולוכוע: ה' הוא נחלחו. נועל פרם בלמנומס: לשאת את אדון. סלויס: לשמוד לפני ה' לשרתו ולברך בשמו. סכסניס, וסול ושילת כפיס: בעגל, ובני לוי לא טעו הבדילם המקום מכם. וסמך מקרא זה לחזרת בני יעקן לומר שאף בזה לא טעו בה בני לוי, אלא עמדו
- (10) ואברי עמדתי בחד. לקצל הלוחות האחרונות, ולפי עלא פירע למעלה כמה עמד גהר בעליה אחרונה זו, חזר והחחיל מוומן מבים המלך:
- בימים הראשונים. על לוחום סראעונום, מס סס ברלון אף אלו ברלון, אבל סאמלעיים עעמדמי עם לסמפלל עליכס,
- (II) ויאמר ה׳ אלי וגר׳. מע"פ שמרמס מממריי ומעימס בעגל, ממר לי לַן נְמֵה מֶם הַשְּׁם וגוי (שמומ לב, לד):

نځځ۲_نځښك: هُمَا نَابُلُ هُمْ يُزِيُّكُ فَخُمْ خُحُكُ فَيْ الْمُعْرِينَا لِمُحْمَ خُطِّكُ فَيْ الْمُعْرَاتِ لِمُعْرَاتِ ا דְרְכְּיִלְ יִּלְאַהְבֶּה אֹהוֹ וְלִמְּבִר אֹרִין אָת־יְהְוֹה אֱלֹהֶיף לְלֶלֶהֶת בְּכְלִ- אֱדֶם יִי אֶלְהַוּ לִמְהַוּ בְּכְלִ ממישי שַּאָל מִעְּמָּוֹרְ בֵּי אָם־לְיִרְאָּר מִבע מִנְּרִ אֶלְחֵין לְמִּדְּחַלְ إلامِمَا السَّاحِينَ مِن إِمَالِهَ يُحَافُرهِ الجِلادِ السِّرَيَادُ مِن إِلَي يُحْلِمَهِ

למוֹב לֵוּ: הקליר אַשֶּׁר אָנְכֶי מְצַּיְרָ הַיִּלְיּ הַיִּלְם קְּיָמִיה בְּאָנָא מְפַפֵּיד לְּדִּיוֹמָא לשְׁמֶר אָת־מִגְּוָֹת וְהוֹנִי וְאָתַ לְמִּשָּׁר וְתִּ פִּקּוֹבוֹא בּייִ וְיָת

تِهْمُنُا تُكُمْ أَخُمْ لِجُهِدَ عُمْدًا خُمْ لَحُدِي فِمُنَاءً عَلَيْهُ الْخُمْ لَحُدِي: בַּוֹ לַיִרֹּנְרַ אֵּלְהָוֹדְ תַשְּׁמָיִם יִשְׁמֵיִ הַא צַיִּין אֵלְהַדְּ שְׁמִיָּא יִשְׁמֵי

אַטַבוּיהָם בָּבֶם מִכְּלְ הַעַּמְּמִים בִּבְּנִיהוֹן בְּּהָוֹ מִכָּלְ י לאַהְבָּה אוֹתָם וּיִּבְּחַר בְּזַרְעָם לְמִרְחַם ₹₩₩₩ 日本

וֹהְבַבֹּכִם לַאָ עַלַהְוּ הֹנָב: יי ומּלְטֶּם אָט הֹנְלָט לְבַבְּבָה וֹטִהְּבוּוּ יִט מַפַּׁמִּוּט לְבַּכִוּוּ

יַשָּׁא פָּנִים וְלָא יַקָּח שִׁחַר: עַגָּרֶל תַגָּבֶר וְתַבּוּרְא אַשֶּׁר לֹאַ־ רַבָּא נִבָּרָא וּדְתִילָא דְּלֵית ַ בְּאֶבְנְיִם נַאֵּבְנִי בַּאָבְנִים בּאָבְנִים בּאַבְינִים בּאָבְנִים בּאָבְנִים בּאָבְנִים בּאָבְנִים בּאָבְנִים בּאָבְנִים בּאָבְנִים בּאָבְנִים בּאָבְנִים בּאָבְינִים בּאָבְינִים בּאָבְינִים בּאָבְינִים בּאָבְינִים בּאָבְנִים בּאָבְינִים בּאָּבְינִים בּאָבְינִים בּאָבְינִים בּאָבְינִים בּיּיבְינִים בּיּיבְינִים בּיּבְינִים בּייבּינִים בּייבּינִים בּייבּינִים בּייבּינִים בּייבּינים בּייבּינִים בּייבּינִים בּייבּינִים בּייבּינים בּייבּינים בּייבּיים בּייבּינים בּייבּיים בּייבּים בּייבְיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּיבים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבְים בּיבְיבְים בּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְיבְים בּייבּים בּיבְים בּיבּים בּייבּים בּיבְיים בּיבְיים בּיבּים בּייבְים בּיבְיים בּיבּים בּיבְיביים בּיבְיביים בּייבְיים בּיבְיים בּיבּיים בּיבְיביים בּיבְיביים בּיבְיביים בּיבְיביים בּייבּים בּיבּים בּיביים
וֹמִּטְבַיׁנִי:

בין דִיִישַׁב לְבִּיּ

הממוא ביומא הדון: زيزن خعبد خهَدُنانَك

יקדלכיו לא הקשיו עיד:

בּוֹלְמוֹהָי מִסַּב אַפּוּן וְאַף לְא בֻּי יְהְנְה אֱלְהַיֹּם ֻהוּא אֱלֹהֵי צֵּרִי יִיִ אֱלְהַכּוֹן ָהוּא אֱלָה

بخ٥٠: לַטָּע לָוִ לַטִּם וֹבִטִים נּיִיבָּא לָמִשּׁוֹ לִיִי מִּוּוָוֹ עשָה משְׁפַּט יָקּוֹם וְאַלְמָנְה עָבֵיר דִּין יִיחַם וְאַרְמָלָא לַלַבֿלָא מִּוּטִבֿא:

> all thy heart and with all thy soul; and to serve the Lord thy God with in all His ways, and to love Him, to fear the Lord thy God, to walk LORD thy God require of thee, but And now, Israel, what doth the

this day? His statutes, which I command thee 13 commandments of the Lord, and to keep for thy good the

all that therein is. heaven of heavens, the earth, with 14 belongeth the heaven, and the Behold, unto the Lord thy God

above all peoples, as it is this day. their seed after them, even you, 15 fathers to love them, and He chose Only the Lord had a delight in thy

stiffnecked. of your heart, and be no more Circumcise therefore the foreskin

nor taketh reward. awful, who regardeth not persons, great God, the mighty, and the of gods, and Lord of lords, the For the Lord your God, He is God

and raiment. the stranger, in giving him food 18 fatherless and widow, and loveth He doth execute justice for the

- לירמס וגוי: בי אם ליראה וגוי. רבומינו דרשו מכאן, סכל בידי שמיס מון מיראם שמיס (ברכום לג:): (SI) ועחה ישראל. אע"פ שעשימס כל ואמ, עידנו רממיי ומבמו עליכס, ומכל מה שממאמס לפניי אינו שואל מכס כי אס
- (13) לשמור אח מצוח ה׳. ואף סיא לא למוס, אלא למוצ לך שמקבלו שכר:
- (14) הן לה׳ אלהיך. סכל,ומעפ"כ רק במבומיך משק ס'מן סכל:
- (IS) בכם. כמו שאתם (רואים אתכם) חשוקים מכל העמים היום הזה:
- (16) ערלה לבבכם. מומס לצצכס וכיקויו:
- (פן) ואדוני האדונים. לא יוכל שום אדון לסליל אמכם מידו: לא ישא פנים. אם מפרקו עולו: ולא יקח שחד.
- (19) עשה משפט יחום ואלמנה. סרי גבורס, לזל גבורמו למס מולל עממנומו (מגילס לה): ואוהב גר לחח לו לפייםו בממון:

בווסם באבל מצרום:

בַוּנִיתוֹן בְּאַרְעָא דָּמִצְרָיִם: אָטַ עַנְיָּנְ בֹּיְרֶנְם וֹטִבְעַמִּנּוֹ זִט צִּיּנִבָּא אָבִי בּיִּיִבוּן

Egypt. ye were strangers in the land of Love ye therefore the stranger; for

نھُڐھ: אָם וְהַלְּיִם אֶבְיָבֶוֹנֶ שִׁיבֵא אָהַוּ זִּם וְיִ אֶּבְהַוֹּ שִּׁבְּהַ יִּבְיִבּוֹיִ מִּבְּהַיִּ

ױבָּוֹ תִּדְּבְּׁל וּבִשְּׁמִוֹ הִפְּלִח וּלְנִדְּלְתֵּיה הִּהְקְּוֹרֵ וּבְשְׁמֵיה הְלְּדָּלְתִיה הִּהְקְּלִוּ

shalt thou swear. shalt thou cleave, and by His name 20 Him shalt thou serve; and to Him Thou shalt fear the Lord thy God;

<u> جرڙرك:</u> لْאُש עَלִיגְאַעְ עַאָּבֶּע אַּהָּע בַאַנ עַפָּנִלָּא עַאָּבָּנוֹ בַּעַוֹאַע הַנְּנִּנִּי אַשֶּׁרַ עְּשֶׁרְ אָמְּלְ אָתְרַנְגָּרְלָת דַּעֲבָר עִּשָּׁרְ יָתְ רַבְרְבָתָא וְיָת त्तंत्र तृत्द्ंतृति । त्तात्र अद्ंतृति एतः वाक्वेद्वतृत्वति । ताः अद्ंतृति

thine eyes have seen. and tremendous things, which 21 that hath done for thee these great He is thy glory, and He is thy God,

١٤٤ فحيفظ، لاهْقانات څليد: فحيفظ، هُمْوَاه خِفَةِر: מצְרָיִמְה וְעַמְּה שְּׂמְף יְהְנָה לְמִצְרִיִם וּכְעַן שִׁוְיָה יִי אֶלְהַף בְּשְׁבְעָּיִם נְבְּעָרָ אֲבְעָיִרְ בְּשִׁבְעִין נְבְּשֶׁלְ נְחַעִּי אֲבְעָיִרֶּ

multitude. made thee as the stars of heaven for and now the Lord thy God hath with threescore and ten persons; Thy fathers went down into Egypt

بظهٰڟ۬ڞٚ؞ بظمٰبكر خُح_بَنۡظرے: וְחַקֹּנְיִנְ מִמְּנִע ದಭರ್ಗಗೌಗ

וֹבׁנוְנִי וּפֹּלוְבוָנִי כֹּלְ וּוְתֹּוֹּא: אָר יְהְנֶר אֶלְהָוּ וְמִרְחַם יָת יִי אֶלְהָוּ וִהַשָּׁר

and His commandments, alway. His statutes, and His ordinances, thy God, and keep His charge, and Therefore thou shalt love the Lord

הַחַוְקַה יוְרעִי הַנְּשִּינֶה: אָלְהַיְכֶּם אָתְּיְּבְיֹלְיִ אָתִינְדִוֹ יְתְרְבִּוּתִיהִ יְתִּינִיהִ תַּקִּיפְּתָא **4%_Ļ**¾t **袋口_こむひ** לַנְיבֶם אַמֶּר לְאַנֹּבְמוּ נַאָמֶּר זֹט לַנִּיכוּוּ בַּלְא זֹבַמוּ וּבְלְא נידעקקט היים ביו לא אָר וְתִּדְעוּים יוֹמָא בין צָּרִי לָא

יְּבַרְמִּיה מְרָטְמָא: יְהְוָה הַזּוּ יָת אוּלְפָּנָא דִּייִ אֶלְהַכוּוֹ

hand, and His outstretched arm, God, His greatness, His mighty the chastisement of the Lorp your not known, and that have not seen not with your children that have And know ye this day; for I speak

מֹבְעַבְעַבְּבֹיִם נִבְכַבְעַבָּבָּבָ עְטְּהְ בְּתַּוֹךְ מִצְּהָיִם לְפַרְעָּה דַּצְּבָר בְּגוֹ מִצְּרָיִם לְפַרְעָה

ﮔﻠﻠﻨﻨﺎﻧﺪ ひればれ וֹאָט אָטָטֹגן וֹאָט מַהְּהָּאָנ בּוֹטָ אַטַּנִטָּגוּ נוֹטָ הַנְּבָּצְנִינִּ

and unto all his land; unto Pharaoh the king of Egypt, 3 which He did in the midst of Egypt and His signs, and His works,

יְרוָה עַר הַיִּים הַצָּה: ŧĽĽĠロ ؆ڷڐ؞ڎڡ אָרַבוּיִי ٠٠ ݣُونۇر، بۆلۈچى ئېشد تىغىك ئونۇنىدىل ريخ لإ خير حبي المحرب المراب

וֹאַבּׁנוֹנוֹ וֹלָ מַעַ נוֹמָאַ בַּוֹנוֹנוּ ניאַבְּבֶם אַפּּיהוֹן בְּמִרְיַפְּהוֹן בְּחָבִיכוֹן נם-סוף על־פְּנֵיהָם דַּאַמֵּיף נָה מֵי יַמָּא דַסוף עַל לַתֹּמִבוּנים はれておい

them unto this day; how the Lord hath destroyed them as they pursued after you, and water of the Red Sea to overflow their chariots; how He made the Egypt, unto their horses, and to and what He did unto the army of

לחם ושמלה. ודבר משוב סוא וה, שכל עלמו של יעקב אבינו על וה המפלל, וְנְמַן לִי לֶמָס לָמֻכֹל וּבָגֶד לְלָבֹשׁ (בראשית כת, כ):

(02) אח הי אלהיך חירא. ומענוד לו ומדנק נו, ולאמר שיסיו כך כל סמדומ סללו, או בשמו משנע: (19) כי גרים הייחם. מוס שנך אל מאמר למנרך:

ידענו ולא ראינו בכל זה: (ב) וידעחם היום. מנו לב לדעם ולסבין ולקבל מוכחמי: כי לא אח בניכם. אני מדבר עכשיו, שיוכלו לומר אנו לא

בּצְּכֶם עַּר־הַמְּקִום הַזֶּה: י וֹאָמֶב הֹמֶב לַכֵּם פֿמֹבׁבֹב הַב וֹבֹהֹכִב לַכִּוּן בֹמֹבַבֹּבא הַב

מומוכון מד צַּהָרָא הָדֵין:

wilderness, until ye came unto this and what He did unto you in the

خَكَالُة خَر_نَهُلَةُς: בְּלְ־תַיְקְּוֹם אֲשֶׁרְ בְּרַגְּלֵיהָם בְּלִ יְקִוּמָא דְּשִּמְּתִּוֹן בְּגִוֹ בְּלִ בְּקְרְתַיְקְוּם אֲשֶׁרְ בְּרַגְּלֵיהָם בְּלִ יְקוּמָא דְּשִּמְּתוֹן בְּגוֹ בְּלִ لَهُن خَقَيْتُ الْهُن كُلَّامٌ بِينَا لَهُنَا كُنَّ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال عَمْنُك لِيُجُدُمُ مُن فِيكَ زَفَتُكُمُّونَ مَا خَلَمُهُ ثَلَ عَنْقِكَ بَتُكِمْنَانَا أَنْك º בְּנֵגְ אֶבְנִאָּבְ בַּּוֹ בְּאִנְבוֹן אֵהֶב אֶּבְיִאָּב בַּּג בַּאִבוֹ בַּבְּעַנִינִי رَهُمُد مُمُّد خُلُنًا لَحَهُجَنُوا

וֹבֹאֹבֹר לַבַּטֹּן וֹלַאָּבִינִם בֹּנִי

all Israel; that followed them, in the midst of tents, and every living substance and their households, and their her mouth, and swallowed them up, of Reuben; how the earth opened Abiram, the sons of Eliab, the son and what He did unto Dathan and

מַּצְמָּה יְהֹנָה הַנְּדָּל צִּשָּׁר עַשָּׂה: י בּי עַינִיכָם הֶרֹאָת אָת־בָּל־ אֲבִי עַינַיכוּן הַוַאָּה וָת בָּל

خلي الله الله אַטָּם מְבַוֹרִים שָׁמָּה ילאטֿם וונאַמֿטֿם אָנַיבּאָבּא אַנְבֶּי מְצַּנְּהָי מְצַּיְּהָ בְּמָנַעוּ הַצָּנָא מְפַפּוּד לָךְ יוֹמָא דֵין 🛚 ישְׁמַרְמָם אָת־כָּל־הַמִּצְּוָה אֲשֶׁר

הבריו קתמו קמירתה: ומובעון נע אַבֹּאָא בּאַעון ĖĿĸĠ ينفظها نقيةكبا

נט בון ני בל שפבידהא

מולבא בול בלא בּהֹלב:

whither ye go over to possess it; and go in and possess the land, thee this day, that ye may be strong, s commandment which I command Lycretore shall ye keep all the

work of the Lord which He did.

but your eyes have seen all the great

אָבֶׁא זְבָנִי חַלְב יּבְּבֶּה: (ס) לְאַבְעַיִּכֶּם לְעָשׁׁ לְעָשׁׁ בְּעָשׁׁוֹ לְעִשׁׁוֹ לְעָשׁׁוֹ לִּבְּנִינִוּן אָנַה ⁹ הַאַרְמָה אַשֶּׁר נְשְׁבַּע יְהְנְה צַרְעָא דְּקַנִים יְיָ לֹאֲבְהַהְכִּוֹן וּלַמָּמּן שַּׁאַבֿיכוּ זֹמִים מַּלַ וּבִּדִיל דְּטִירְכוּן יוִמִין מַּל

מְבְרָא הַלְב וּלְבַה:

flowing with milk and honey. unto them and to their seed, a land swore unto your fathers to give 9 upon the land, which the Lord and that ye may prolong your days

تَٰذَتُٰٰٰٰے: אָט_זַרְעָּלְּהְ וְהַאָּמִיהָ בְּרַגְּלְהָ בְּגַוֹ אַמְּב יִּצְאַטִּם מִמְּמַם אַמְּב שֹּוֹבִתְ בִיגִּא צַּוֹפַּלִּשִּוּן מְשַּׁמֵּן צַּיְזִוֹבַת שמי לְּרִשְּׁהְה לֵא כְאֶרֶץ מִצְרַיִׁם הִוּא לְמֵירְתַה לְא בְאַרְעָא הַמִצְרִיִם جَر بَغُدُ لا يُجْدُ لا يُخْدُ لا يَعْدُ الْأَوْدُ الْأَدُاءُ لِمَا الْأَدْدُ الْأَدْمُ لِلْمُوا لِ

בְּנְנַּע וֹבְקְא: בְּנִנְע וֹבְקְא:

garden of herbs; didst water it with thy foot, as a where thou didst sow thy seed, and Egypt, from whence ye came out, to possess it, is not as the land of For the land, whither thou goest in

- אשר ברגליהם. זה ממונו של אדס, שמעמידו על רגליו (פקמיס קימ.): אמר לו שנעשים סארן מדרון כמשפך, וכל מקום שסים אחד מסם, סיס מחגלגל ובא עד מקום סבקיעם: אחד כל היקום רבי נחמיס, וסלא כבר נאמר וַמִּפְשַׁמ שְשְׁבֶן אָם פִּישְ (במדבר מז, לב), ולא פיומיס, אמר לו ומס אני מקייס בקרב כל ישראל, (6) בקרב כל ישראל. כל מקוס שסיס אחד מסס צורח, סארן נצקעם מחחמיו וצולעחו, אלו דצרי רצי יסודם, אמר לו
- (סו) לא כארץ מצרים היא. אלא עוצה הימוה, וואמרה הצעמה זו לישראל ציליאתה ממלריה, שהיו אומרים שמא בנוטוטונון: (ד) בי עיניכם הרואות. מוסג על המקרא האמור למעלה, כי לא את בניכם אשר לא ידעו וגוי, כי אם עמכם, אשר עיניכם
- אדם בונה אם הנאה ואחר כך בונה את הַבְּעוּר (מ"א הגרוע), שפסולמו של ראשון הוא נומן בשני, ובכל מקום החביב קודם, לומר וְמַבְּרוֹן שֶׁבַּע שְׁנִיס נְבְּנְמָס לְפְנֵי וגוי (במדבר יג, כב), מדס מחד בנמן, ומס בנה לועול ימלרים בנו ומברון לכנען, דרך מרך לא נבוא אל ארך מובה ויפה כוו, יכול בגנוחה הכחוב מדבר, וכך אמר להם לא כארך מלרים היא אלא רעה הימנה, חלמוד

خِطْمَد تِهْمُنت فِهُقِد قِنْت: לְנִהְשְּׁעִי אָבוֹּא עַנִינִם וּלְפֹֿמָע לַמִּנְנִישִּי אָבָה מוּנִוּן וּלְפֿהֹּן إتِهُدُا هُنُهُ عَنْهِ مَجْدُره سُقِط إِهَامُ لِهَامِهِ يَعْمِيا فَجَدًا كُمَقِا

אַקָה מְּלִיר עֵינֵר יְהוְוָה אֱלֹהֶיף מִדִירָא עַינֵי יְיָ אֱלִהְף בַּהּ בַּה מרשׁית השַּנְה וְעַד אַחְרִית בַּהֵישַׁה דְּשַּׁיָא וְעַד סוֹפַה אָבּא אַשָּׁר יְהְנָה אֶלְהָוּ דּבֵנִשׁ אַרְעָּא דַּיִיָּ אֶלְהָוּ הָבַעּ יָחַהּ לְמְׁמָר מְּמִנֹּא מִּלִּיֹא מִנֹּא:

下设项: בְּׁעַ מִּבֹאָוֹעַ עַאָּבָּע וֹאָר אַנַוֹנִית

خُحُم كِخُدِيا يَخُحُم رَفَهُدِيا: بْدَأِيْد אْݣِيْدَ،ݣُصِ بْخْمْخْبِي خُوْجٍ، خُرْيُحِيْل بْخْمْخْدِي كَيْدَمِينِد. אָרְבֶם הַיִּוֹם לְאַהַבְּה אָתַר יוֹמָא בֵין לִמָּרָחַם יָת יִי מְצַנְיִנִ לְפַּפּוּגַוּ גַּאָנֹא מִפּפּוּגַ וֹטַכוּוֹ וֹטֹיְטִ אָם הַמְּׁמָהּ שֹׁמֻּמֹהוּ אֶבְ וֹיִנִי אָם פַבּּבֹא טַפַבּבוּוּ

heart and with all your soul, God, and to serve Him with all your you this day, to love the Lord your commandments which I command hearken diligently unto My

And it shall come to pass, if ye shall

beginning of the year even unto the God are always upon it, from the careth for; the eyes of the Lord thy

a land which the Lord thy God

but the land, whither ye go over to

rain of heaven cometh down; valleys, and drinketh water as the

п possess it, is a land of hills and

end of the year.

اندلهك انخثكك: יוֶבֶה וּמַלְאָוָת וֹאָסַבְּמָי בֹּלְנְב בּבּיר וֹלַפָּיִת וִתְּכִינִת עַבִּינִר なるし ダレガベロ

خُدَدُوں نِدُدُحِ۔ تَغَمُّدُہ:

थुंदाः (व)

نَصَمُدُكَ يَظِمُكُكُ: בהשנ נאשול מסר אַנִּעכוּל בּערַיַּנִיה

and thine oil. gather in thy corn, and thy wine, the latter rain, that thou mayest in its season, the former rain and that I will give the rain of your land

כגן הירק. שמין די לו בגשמים ומשקין מומו ברגל ובכמף: מן סנמוך לגבוס, אבל זו למטר סשמים משםה מים, אםה ישן על מטפך והקב"ה משקה נמוך וגבוה, גלוי ושאינו גלוי, כאחם: לכיך לסביא מיס מנילום ברגליך, ולסשקוחס לכיך אחס לנדד מִשְׁנָמָךּ ולעמול, וסנמוך שוחס ולא סגבוס, ואחס מעלס סמיס מרן מלרים, שנמתר בְּמִיעַבּ סְמְבֶן וגוי (ברמשים מו, ימ), מף סימ מינים כמרן ישרמל: והשקיה ברגלך. מרן מלרים סיימ לבנו סגדול, אלא שֶׁמְבּוּנֶס על אחד משבעה בלוען: → אשר יצאחם בושם. אפילו ארן רעמסם אשר ישבחה בה, והיא במיער מחיס, ואע"פ כן היא יפה מלוען (ספרי לו). ובכחובוח (דף קיב.) דרשו בענין אחר, אפשר אדס בונה בים לבנו הקטן ואח"כ סים, שסימס מקוס מלכום, שכן סום מומר פִי סִיוּ בְּלֹעַן שֶׁרֶיו (ישעיס ל, ד), ומזכרון פּמולמס של מרך ישרמל, לכך סָקְלוּיַסְ לקזורמ של למדם שחברון יפה מלוען, ומלרים משובחת מכל הארלות, שנאמר פָגַן ה' פָּמֶבֶן מִלְבַיִּס (בראשית יג, י), ולוען שבח מלרים

- כורין, ארבע מארבע שפועיו ואחד בראשו: ובקעות. קן מישור: (II) ארץ הרים ובקעות. מטונה ססר מן סמיטור, טסמיטור צניה כור המה זורע כור, הצל ססר, ניה כור ממנו המטה
- יסל בקופה (ר"ה ת.): מס סים לריכס ולמדש בס גורות, עמים למובס ועמים לרעס כוי, כדמימם בר"ס (דף יו:): מרשית השנה. מר"ס גדון מס כביכול אינו דורש אלא אומס, וע"י אומס דרישס שדורשס, דורש אמ כל סארלות עמס: - חבויד עיני ה׳ אל היך בה. לראות (בו) אשר ה׳ אלהיך הורש אותה. וסלא כל סארלות הוא דורם, שנאמר לְסַמְמָיר עַל אָבֶן לֹה אִים (איז בלת, כו), אלא
- כבר סוסיר בכל לבבך ובכל נפשך, אלא אוסרס לימיד אוסרס לליבור: לַפּיגוי (שס יא), וכן בדוד סוא אומר, פִפּוֹן מְפִּלְמִי קַמֹנֶמ לְפָּנֶיךְ (מסליס קמא, ז): 🗆 בכל לבבכם ובכל נפשכם. וסלא עבודה, שנאמר שֶׁלְּקְּךְּ דְּי טַׂנְּמָּ פְּלַם לֵּשְּ בְּמְדִירֶהׁ (דניאל וֹ, יוֹ), וכי יש פולמן בבבל, אלא על שהיה ממפלל, שנאמר וְבַוּין פְּמִימָן שַבורמאסבס, ופוף סכבוד לבא (נדריס פב.): ולעבדו בכל לבבכם. עבודס שסיא בלב, וזו סיא מפלס, שהמפלס קרויס לאחבה את ה׳. עלה מהמר הרי הני לומד בשביל שההיה עשיר, בשביל שהקרה רב, בשביל שהקבל שכר, הלה כל מה שמעשו במגלה אם העובני יום יומים אעובך: - מצוה אחבם היום. שיהיו עליכם הדשים כאילו שמעתם בו ביום (ספרי ראה נת): משמע בישן משמע בחדש (מוכה מו:), וכן אָם שֶׁכֹּח מִשְׁבַּח (דברים ח, יע), אם המחלת לשכוח, מופך שמשכח כולה, שכן כמיב (13) והיה אם שמוע. וסיס, מוקג על סלמור למעלס למער סשמיס משקס מיס: והיה אם שמוע חשמעו. לס
- (14) ונחחי מטר ארצכם. עשימס מס שעליכס, אף אני אעשס מס שעלי (ספרי מא): בעחו. בלילות, שלא יערימו

لَّهُ حَكِٰ لَيُ لَمُ كَمِّنَا اللّهِ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّه י וֹנִעַעָּׁוֹ הַמֶּבְ בַּמְּבִּוֹבְ לַבְּעַמְעָבִּיּ וֹאָשִׁיִן

אַבוּנִים וְבַיִּשְׁמַבוֹנִימָם לַבֶּם: إوارف يهديانا هرياه השְּׁמְרֵוּ לְכָם פֵּן יִפְּמָה לְבַּבְכֵּם

ַרַטּבְּׁה אֲשֶׁר יְהֹזֶה נֹתַן לְבֶּם: تؤجه والثبات ومرابع المرابع נְתְּאָבְלְהַע לְאִ עִתְּן אָעַ־יְבִּוּלְאַ נִאָּרָעָּאַ לָאִ תְּתֵּין נִתְּ עְּלָהַעּ י אָת־הַשְּׁמִיִם וְלְאַ־יִהְיָה מְטְּר יָה שְׁמִיָּא וְלָא יָהִי מִטְּרָא וְחַבְּע אַּבּיִנְקְּע פַּבֶּם וֹמְצֶּר וִיִּהְפַּר בּוּגָוֹא בַּיִּי בְּכִוּן וַיִּיחוֹד

למומפת בון עיניקם: אַטֿם לְאִנִעְ הַּלְ-יִגִּבְיָם וֹנִינִוּ זְטִׁנִוּן לְאָנִע הַּלְ גַּבְׁכֵּוָן וֹנְעִוּן ۵٠ לַבַבַבָם וֹמַלְ_וַפְּמְבֵים וּלַמְּבַבְיּוֹ וֹמַלְמָבוּ לַבְּבִוּן וֹמַלְמָבוּן וֹטַלְמָבוּן וֹהַמְטַּם אָּעַ-בַּבַרוֹנ אָבֶּע הַּבְ_ וּטַהָּוּוּן זִע פּטַיָּמָנ אַבָּוּן הַּבְ

> לְבְׁמִּינְרֵ וְמִיכִּוְלָ וְמִהְבָּתִּ: משַבא

جابال: ٢٥٪ أبتغذيه ניסמין והפלחיו אַסְהְּמָרוּ לְכוּן דִּלְמָא וִשְׁמָּי

מְבְּׁנִא דַּיִינְ יָבִוּרַ לְכִּוּן: ושולבון לפונה מהל אוהא

לטפלין בין עיניכין:

satisfied. thy cattle, and thou shalt eat and be And I will give grass in thy fields for

tpem: and serve other gods, and worship 16 heart de deceived, and ye turn aside, Take heed to yourselves, lest your

LORD giveth you. from off the good land which the her fruit; and ye perish quickly rain, and the ground shall not yield The heaven, so that there shall be no kindled against you, and He shut up and the anger of the Lord be

be for frontlets between your eyes. sign upon your hand, and they shall soul; and ye shall bind them for a words in your heart and in your Therefore shall ye lay up these My

מַשְּׁשְׁבֶּיִנ יִשְׁבְּלְבִיּנ (יִשְׁתִּיִם ְשִׁבְּיִ מַרְשֶׁ), ולֹח בעניין שנחמר וְבְיָב חְׁם זְבַע יִשְׁבְבָּבׁל וֹגוי (שופּמיס וֹ, ג): המלילות ועל הקשין (שם): ואספה דגגך. אתה תאספנו אל הבית ולא אויביך, כענין שנאמר אָם אָפֵּן אֶת דְּנָגְךְּ וגו' פִּי מלקוש דבר סמאוחר, כדמחרגמינן וְקִיֶּה קְעַמְפִיס לְלָבֶן (בראשיח ל, מב), לְקָשַׁיָא. דבר אחר, לכך נקראח מלקוש, שיורדח על שֶׁמֶּרֶנְס אֹם האֹרן ואֹם הזרעים (מענים ו.): ומלקוש. רביעה היורדם סמוך לקניר, למלאים המבואה בקשיה (שם), ולשון אמכס. דבר אמר בעמו, בלילי שבמות (ספרי מב), שהכל מלויין בבמיהם: יורה. היא רביעה הנופלת לאחר הזריעה,

- ברכס אחרם, שמסא ברכס מלוים בפם במוך סמעים, ואכלת ושבעת: לפני בהמחך, ואחה מונע ידך ממנה שלשים יום קודם לקליר, ואינה פוחחת מְדְּנָנְהָ (מפרי מג): ואבלה ושבעה. הרי זו (EI) ונחחי עשב בשרך. שלה הלמרך להיליכה למדבריים. דבר החר, שחסיה גווו הביהתך כל ימות הגשמים, ומשליך
- מונטו (פפרי מג), נמלא עשוי לו כנכרי: מגורש מלעסוק במורס, סריני קרוב לעבוד אלסיס אחרים: אלחים אחרים. שסס אחרים לעובדיסס, צועק אליו ואינו וכן דוד סוא אומכ, פי גרְשׁוּנִי סַיּוֹס מֵהְשְׁפַּמַ בְּנְמַלַמ ה' לַאמֹר לֵךְ עַלֹּמֹר לֵךְ עַלֹּא ביון שאני וסרחם. לפרוש מן המורה, וממוך כך ועבדמס אלהיס אחריס, שכיין שאדם פורש מן המורה הולך ומדבק בעבודם אלילים, שנאמר פּן פֿאַכַל וְשְׂבָּעְמָּ (דבריס מ, יצ), וּבְּקַרְךְ וְנְאָבְיִ (שׁם יג), מה הוא אומר אחריו, וְרָם לְבָּבֶּךְ וְשָׁבַמְמָ (שׁם יד): (16) השמרו לכם. כיון שמסיו אוכלים ושבעים, סשמרו לכם שלא מבעמו, שאין אדם מורד בקד"ה אלא מתוך שביעם,
- 10): שנאמר וְסִיוּ יָמִיוּ מֵאָס וְעָשְׁרִיס שְׁנֶס (בראשׁים ו, ג), דור המבול לא היה להם ממי ללמוד, ואמס יש לכם ממי ללמוד (ספרי וצרגליו וזרקוסו אמורי פלטרין (ספרי שס): מהרה. איני נומן לכס אָרְפָּא, ואס מאמרו והלא נמנה אָרְפָּא לדור המצול, יומר מלרכך שמבא נקי לבימך, ולא השגים הבן ההוא, אכל ושמה יומר מלרכו והקיא וענף את כל בני המשיבה, נעלוהו בידיו כל שאר סימורין אגלס אחכס מן סאדמס שגרמס לכס לחטוא, משל למי ששלח בנו לביח סמשחס, וסיס יושב ומפקידו אל חאכל (עו) אח יבולה. אף מס שלמס מוניל לס, כענין שנלמר וְרַשְׁמֶס סַרְבֶּס וְסְבֵּל מְשְׁמ (תּני ה, ו): ואבדהם מהרה. על
- כשמחורו, וכן סוא אומר שַפְּיִבִּי לְךְ לְּיָנִים (ירמיה לא, כ מפרי שם): (19) ושמחם אח דברי. אף לאחר שמגלו היו מלויינים במלומ, הנימו מפילין, עַשו מווומ, כדי שלא יהיו לכס מדשים

نځكانټك: نظڅځكك ه، خِلَقَد قَم خَمَدُنَكُ خَدَرَثِكِ خُمَرُمُ*

אָעַ בַּנַנְכֵּם וְעַלְפּוּן יִהְדוֹן יָתְ בַּנַוּכוּוֹ

risest up. thou liest down, and when thou thou walkest by the way, and when thou sittest in thy house, and when children, talking of them, when And ye shall teach them your

نخۿڴڎ؞ڬ: מק מזונונו ביטב נילענלפון

: خاتانىڭك: ĊQĞ,

upon thy gates; the door-posts of thy house, and And thou shalt write them upon

パアパイル) (0) (בספרי תימן הְאֶבֶּלְ: בצר״י 口道は、ロ יִרוֹוֶת לְאֲבֹתִיכֶם לְתַּתּ לְהָח יי אָל הְאָרְלָּה אָשֶׁר לְמָּמּן וֹבְבֹּי וֹמִיכִם וִימֵּי בֹנִיכְם

מֹלְ עַבְּיִלְאָרֵא: מְּמִיֹּאִ מִּלְ אַנְיִּלְאִי: كيجتبركنا كمعا كتنا جنين בנוכון על אַרְעָא דְקַנִים נִי خدر لانفيرا ببقدحبا أببقد

the days of the heavens above the unto your fathers to give them, as the land which the Lord swore and the days of your children, upon that your days may be multiplied,

ַבְלָנוֹ וּלְבְלַנִי בְּוִי בּי אַם־שְּׁמֶר הִשְּׁמֶרְיוּן אָת־בָּלִ־ אָרֵי אָם מִשְּׁר הִשְּׁרִין יָת בְּלִ

كنكذا كلمين بإهنكائه ון אֶלְנִיכוּן לְמְּהָרְ בְּכָּלְ אִירְחָן לטכון למגלבה למרחם נת שַּׁפַׁלּגוֹעמֹא עַבַּא בַּאָּנֹא מָפַפֿגע

ways, and to cleave unto Him, LORD your God, to walk in all His command you, to do it, to love the this commandment which I

For if ye shall diligently keep all

יִּחוֹיָת אָלְתִיכָם לַלֶּכָת בָּבְלִ אָטְבֶם לַעֲשְׁהָה לְאַהַבֶּה אָת־ שניעי הַמִּצְּנְה הַזְּאָ**ה אֲנֶשֶׂר אָנֹבֶי מְצַנֶּ**וֹה

לּגַלַנם וֹהַּגַּמנת מפֿם:

خائديا: ītlt.l המטון التظارفال בְאָבֶר מִלְפְּנִיכֶם וְיִרְשְׁמָּם נִיִּם באַבון מו פֿבמוכון וִינורתון וְחוֹרֵישׁ יְחוֹנֶת אָת־בְּלְ־חַגּוֹיָם וִיתְּרֵיף יִיָּ יִיִ יְּתְ בָּלְ עַּמְעִּיִּא

and mightier than yourselves. ye shall dispossess nations greater 23 these nations from before you, and then will the Lord drive out all

- אומס את בניכס לדבר בס וגוי: . מסמיל לדצר, אביו מסיח עמו בלשון הקדש ומלמדו מורה (ספרי מו), ואם לא עשה כן, הרי הוא כאלו קוברו, שנאמר ולמדחם (19) לדבר בם. משעם שהגן יידע לדגר למדהי מורה לוה לנו משה, שיהה זה למוד דגורו, מכהן המרו, כשההינוק
- לאו: לחה להם. למם לכס אין כמיב כאן, אלא למם להס, מכאן מצינו למדים מחיים הממים מן המורה (ספרי מו): (IS) למען ירבו ימיכם יימי בניכם. אם עשימם כן ירצו, ואם לאו לא ירצו, שדצרי מורס נדרשין מכלל לאו קן ומכלל קן
- ובמכמיס, ומעלה אני עליך כאילו נדבקת בו: רמוס, סוא גומל מסדים ואמס גומל מסדים: - ולדבקה בו. אפשר לומר כן, וסלא אש אוכלס סוא, אלא סדבק במלמידים (22) שמר תשמרון. אוסרם שמירות סרבס, לסוסר במלמודו שלא ישמכם: - ללכת בכל דרכיו. סוא רמוס ואמס מסא
- גבוריס מכס: שחם לה שישרהל גבורים, מס השבה ההוה שמשבה הם ההמוריים לומר ועלומים מכם, הלה החם גבורים משהר ההומום, והם (33) והוריש ה׳. עשימס מס שעליכס, אף אני אעשה מה שעלי: ועצמים מכם. אמס גנוריס והס גנוריס מכס,

نبير ببجكها: נהר פְּרָת וְעֵּד הַיָּם הָאַחֲרֹוֹן مال تر المراجد المراج المراجع المراجد المراجد المراجعة ال +v פּֿ֡<u>֡֡ ַ נַּלְבְּיוֹ בִּיִּ לְבֵּיֹם בִּוֹ לְבֵיֹם בַּוֹי</u> בַּנְלְבִוּן בִּיִּה בִּילְכִוּן יִבִּי מִן בֶּלְ־תַמֶּלְוֹם

פַּרָת וְעָּר יַמָּא מַעְּרְבָּאָר יְהֵי שׁבְבַּוּ כֹּלְ אַּטֹבֹא בִּטֹבִרוּבּ פּּוֹסִׁם

your border. even unto the hinder sea shall be from the river, the river Euphrates, from the wilderness, and Lebanon, your foot shall tread shall be yours: Every place whereon the sole of

אַמָּר שַּׁבְּרְכִּרְבְּׁה כַּאַמֶּר בְּבֶּר דְּנִינְרָכוּן בַּה בְּמָא דַּמַלֵּיל אֹּלְנִיכָּם מֹּלְשׁׁנֹּוֹ כֹּלְ עַאְנָוֹא אֵלְנִיכוּוּ מֹלְ אָפֹּוּ כֹלְ אַנַמֹּא معرم عب چچ امار بخچه دری از برزی خبرگردنا به شردنا بود بز ムジー・はごだけ X

בּבּבונכם לא וטֹמטּב אָּנָה פֿבַמוכוּן

spoken unto you. ye shall tread upon, as He hath dread of you upon all the land that shall lay the fear of you and the against you: the Lord your God There shall no man be able to stand

The Haftarah is Isaiah 49:14 - 51:3 on page 168.

קב אָת־הַבְּרָכְּהְ אַשֶּׁר הִשְּׁמְיִנִי אָל־ יָה בִּרְכָּן אָם הְקַבְּלִיּן בְּבְבָר יִקְלָלְת:

מְפַבּוֹת וְמְכִוּן יוֹמָא בֵין:

בון בּוְבָן וּלְנָמִון:

حمَم רְאָה אָנְבֶּי נְתֵּן לִפְנֵיבֶם הַיִּוֹם חַזּוֹ דַאָּנָא נְהַיֶּב קֵּדְמֵיכוֹן יוֹמָא

you this day; LORD your God, which I command 27 unto the commandments of the the blessing, if ye shall hearken

Behold, I set before you this day a

blessing and a curse:

מְצַּנְיִר אֶנִיכֶם הַיִּוֹם: מִצְיִתְ יְהְנְהַ אֶּלְהַיִּכְׁם אֲשֶׁר אָנְבֶי לְפְּמִּיִרִיִּא דִּיִי אֶלְהַכִּיוֹ דַּאֵנָא

מְאַנִּינִע אָעַבָּט בּיּנִים לַלְבָביע וֹטַבּוּן ווִמֹאִ בּוּן לַמְּנִינַ בַּעַר נַסְרְתֵּבְׁתְ יְתְנְּתְ אֵלְתַיְכֶּם לְפַּפִּיּרָיָּא דַּיִּגְּיָּא מְפַּפֵּיִר אָלְתַיְבֶּׁת אָנְרָתָא דַּיִּגְיָּא מְפַפֵּירִ אָלְתַיְבֶּׁת אָנְרָתָא דַּיִּגְיָּא מְפַּפֵּירִ אם_לָא שֹמְמֹמִת יִלְנֹמִּגוֹ

לאַ_יִדַּמְמֶם: (ס)

אַבוני אָלְבוֹים אַבונים אַהָּב הָהָנִי הַלָּא גַּלְא גַּבְא גַּבְּהִשׁנוּ:

known. other gods, which ye have not command you this day, to go after aside out of the way which I of the Lord your God, but turn hearken unto the commandments and the curse, if ye shall not

וסיכן דבר, טָׁמ מַימָמִי מַשַׁלַּמ לְפָּנֶיף וגוי (שמות כג, כו): סקרוביס, ומוראכס על סרמוקיס: פחד. לצון בעימת פתאוס: מורא. לצון דאגס מימיס רביס: באשר דבר לבם. מס מלמוד לומר אבם. וסלא פפילו כעוג מלך סבשן (ספרי נב): פחדכם ומוראכם. וסלא פפד סוא מורא, אלא פפדכס על (פב) לא יחיצב איש וגרי. אין לי אלא איש, אומס ומשפחס ואשס בכשפיס מנין, מלמוד לומר לא יחיצב מכל מקוס, א"כ

(32) ראה אנכי נוחן. ברכה וקללה. סממורום נסר גריזים ונסר עינל:

(עב) את הברכה. על מנת אשר משמעו:

הדרך שנלמוו ישראל, מכאן אמרו, כל המודה בעבודה אלילים ככופר בכל החורה כולה (קפרי נד): (82) מן הדרך אשר אנכי מצוה אחכם היום ללכח וגוי. סל למדם, שכל סעוצד ענודם ללילים, סרי סול פר מכל

עַקְלֶרְ עַּלְ־תָרְעָר עֵּיבֶּלְיִי עַבְּרֶלְיִעְ מַּלְ-תַוֹּר וֹנְרְוְיִם וֹאָטַר מַלְ מֵּנְאָ צַּנְּרְיִוּיִן نهوت לרשפה ונתפה وم هِرَاتِكُونِ الْمُقَالِ مِنْ اللَّهِ مِنْ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَمِنْ اللَّهُ اللَّالِي اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ للَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّ

מוכ עזיליל אַבע אבונו מָבָע: בּאָבוֹאַ בּוֹכֹּנֹהֹנִג בּוּמִב בֹּהֹנַבֹּנִי ع الله عن الله 江口に ロスダー行為口 ĖÄËL

וובהמס אטב ווהלסס לב: אָלְנִונכֹם וָעָוֹ לַכִּים בַּ בְּבַאְ בִנְנֵמֵּט אָטַרַבְאְבָּוֹל אַמָּרַ בְּמָנִמּבְ בְּמָנַנִט זְּט אַנַבֹּא בַּנֹי בּׁי צַּמָּם עַבְּרָיִם צָּתַ הַיִּרְדָּן צָּרֵי

אַנְבֶּי נְתֵוֹ לְפְּנִיכֶם תַּיְיִם: בַּעַה וֹאָנַר בּיִאָּשְׁפְּשִׁים וֹאָנַר בּיִאָּשְׁ יִּמְמִוֹשִׁם לַמֹּמְוִע אָשׁ בֹּל_

חַיִּים עַּל־הְאֲדֶּמֶה: לְנְאָלְעִׁי בְּּלְ עַנְּמְיִם אֹמֶּר אַטֶּׁם בּלְ וְתַּנִּא צַאַּטֵּנִן פֿוֹנְמָוֹן הַּלְ ژبَا نَابَا \$ُكِيَّا، \$َحَثَّنَا كِلْ \$ُكِنْ×ِيَةَحُنْنَهِ كَلِهِ ذَمْنَانَكَ mx שַּׁהְּמִינוֹ בַהְּמִוּעוַ בַּאָבוֹן אַהָּב ְלַמִּהְבַּב בַּאַבהָא בּיִהַב אַבֶּע עַעַבּוֹים וָעַמִּמִּפַּמִים אָמֶער

> מַלְמִּמּוֹא מַּלְ מוּנִא בַּמִּנבֿלְ: אָּם לְמִּירְתַה וְתִּמֵין יָת מְבָּרְכִּיָּא

בַּסְמַר מֵישָׁרֵי מורֶה: ťĊťĊ× למוֹהָבֹא לַכֿבֿיג ĒÄĹſ הַשְּׁמָשׁ אֲחוֹבֵי אוֹבַח מִעְּלְנֵי שִׁמְשָׁא עַנְּבְׁעַ עַבְאַ אַפּוּן בַּמִּבְרָאָ בַּנְבְרָנָאַ

יַמַה וְמִהְבוּן בַּה: אָּלִבַּכוּן זְבֵּיִב לְכוּן וִמִּירִמוּן אַטוּן מַבְּרוֹן נָת וַרְדְּנָא

בדמיכון יוֹמָא דין: לומוא ווט בווא באוא וביב ننفديا خققحه

אַכֿון פֿוֹמּוֹא וֹצִינוֹא צִּטִּסְׁבוּוֹ

set before you this day. statutes and the ordinances which I And ye shall observe to do all the

shall possess it, and dwell therein.

31 go in to possess the land which the

the terebinths of Moreh?

Canaanites that dwell in the

of the sun, in the land of the

the curse upon mount Ebal. blessing upon mount Gerizim, and

LORD your God giveth you, and ye

For ye are to pass over the Jordan to

Arabah, over against Gilgal, beside

nwob gniog shi to ysw shi bnihbd

Are they not beyond the Jordan,

possess it, that thou shalt set the the land whither thou goest to

LORD thy God shall bring thee into

And it shall come to pass, when the

live upon the earth. thee to possess it, all the days that ye the God of thy fathers, hath given to do in the land which the Lord, ordinances, which ye shall observe These are the statutes and the

כלפי הר עיבל, ופתחו בקללה (סומה לב.): ופממו בברכה ברוך האיש אשר לא יעשה פקל ומקכה וגוי. כל הארורים שבפרשה אמרו מחלה בלשון ברוך, ואח"ר הפרו פניהם (פג) ונחחה את הברכה. כמרגומו, ימ מגרכימ, את המגרכים: על הר גרזים. כלפי סר גרזים. סופכים פניסם,

שַׁר מַלון מוֹכֶם (ברחָשִים יבי ו): ספוך, ודרך בפשמא ורפה: - מול הגלגל. רחוק מן הגלגל (סומה לג:): - אלוני מורה. הוא שכה, שנאמר עַד מְקוֹם שָׁבֶּס שממים, אחרי נקוד בפשמא, ודרך נקוד במשפל והוא דגוש, ואם היה אחרי דרך דבור אחד, היה נקוד אחרי בַּמְשָׁרֵח בשופר . אחרי, מופלג סוא: - דרך מבוא השמש. לסלן מן סירדן ללד מערב, ומעס סמקרא מוכיח שסס שני דבריס, שננקדו בשני (03) הלא המה. נמן בסס פימן: אחרי. אמרי סעברת סירדן סרבס וסלאס למרחוק, ווסו לשון אחרי, כל מקוס שנאמר

(IE) כי אחם עוברים אח הירדן וגוי. נקיס של ירדן יסיו קימן בידכס שמנומו ומירשו את הלדן:

בּבּבוֹ: וְעַלְיהַ וְתַּבְוּה בֶּלְ־עֵּלְוּ עַבְּלְיבִילְוּ בָּלְיבִילְוּ בָּלְיבִילְוּ בָּלְיבִילְוּי אָבְעַנִינִים הַּבְעַנִינִים עַבְעוֹנִים הַבְּאַ בַּמִּגֹּא נַמָּגָּא נַמָּגַ בַמָּעַא בּ אַשֶּׁר עְבְּרוּ־שָׁם הַגּּוֹים אַשֶּׁר דִפְּלַחוּ הַמָּן עַמְטַנְאַ דְּאַחּוּן אַבֶּר הְאַבְּרְוּן אָת־בְּלְ־תַמְּלְמֻוֹת אַבְּרָא הָאַבְּרוּן יָת כְּל אַהְרַיָּא

וּנְבִינוּ וֹשִׁיבוּוּ בִּיבַ מַּהְּנִיבַינוּ

hills, and under every leafy tree. the high mountains, and upon the dispossess served their gods, upon or or sin the nations that ye are to Ye shall surely destroy all the places,

口口にお: נֹאַבֹּגַשָּׁם אַנַיַמְמָם מִּוֹיַנַמָּלִים بظفرير المتات المنافعة ڗۼٚڟ۪ڐؠڟڟ ロジョ ٤ إَشِدَلُ لَيْ لَا אָר־מַצֵּבקַם אָעַ מְוֹבְּעִנִים יִנִיטָרְעִיּ ונעלטָב

בֿבונא: וֹטֹבּׁבוּן וֹט מֻוּמִבוּן מֹן אַטֹבֹא מענההון ※パバー・ト

לא עלקבון כן בום

څڅتربا:

place. shall destroy their name out of that graven images of their gods; and ye with fire; and ye shall hew down the Fillars, and burn their Asherim altars, and dash in pieces their And ye shall break down their

לא־תַּעֲשִׂיוֹ בֵּוֹ לַיהֹנֶה צֶּלֹהַיבֶם:

ינדרשו ובאָל שְּמָר: خُشِنَا گُنا_شُمُا شُمَّا خُشِدُا، י יהוָה אֵלְהֵיכֶם מְבָּלִ-שְׁבְמֵיכֶם יֵיְ אֵלְהַכִּוֹן מִבָּל שִׁבְּמֵיכוֹן בְּנִאְם־אֶּלְ-וַבְּּמְלְיִם אָאָבּר-יִבְּלָוּר אֶּלְבִּין בְאָנִיבָא

בוּדִשֶּיכוֹן ווש מההביכון أتذبيا كتفا لأكثفحيا لنخمه نترىبا خنفا: ₩Ç'ÇÜ'R

burnt-offerings, and your sacrifices, and thither ye shall bring your seek, and thither thou shalt come; even unto His habitation shall ye

your tribes to put His name there,

But unto the place which the Lord

Ye shall not do so unto the Lord

your God shall choose out of all

your God.

נצאָנָבֶם: וֹאָעַ מֹגֹהֶבְעוֹנִיכֶם ישרמל וְזְבְחֵיכֶם 「ロロメル מּלַנוּגכֿם WGIT

of your herd and of your flock; freewill-offerings, and the firstlings your hand, and your vows, and your and your tithes, and the offering of

- (2) אבד האבדון. מבד, וממ"כ ממבדון, מכמן לעוקר עבודת גלולים שלריך לשרש מתרים (עבודם זרס מס:):
- אשרה. אילן סיעבד (שס מת.): ואבדתם את שמם. לכנות לסס שס לגואי, בית גליא קורין לס בית כריא, עין כל עין קוך (3) מובח. של אבנים סרבה: מצבח. של אבן אחת, וסיא בימום ששנוים במשנה (שס מו:), אבן שחלבה מחחלתה לבימום: המקומות אשר עבדו שם וגוי. ומס מלגדון מסס, למ ללסיסס לער על ססריס:
- (+) א הששון בן. להקמיר לשמים בכל מקום, כי אם במקום אשר יבחר. דבר אחר ונחלחם אם מזבחוחם ואבדחם אח (IQ ((L'):
- נומלין את המזבחות, אלא שלא מעשו כמעשיהם, ויגרמו עונותיכם למקדש אבותיכם שיחרב (ספרי סא): שמס לה מעשון כן, הוהרה למומק המ השם ולנומן הבן מן המובה הו מן העורה, המר רבי ישמעהל, וכי העלה על דעמך שישרהל
- (a) לשכנו הדרשו. זה משכן שילה (מפרי מנ):
- (6) זבחיכם. למיס של מונס: מעשרוחיכם. מעשר נסמס ומעשר שני לאכול לפניס מן סמומס: חרומח ידכם.
- אלו הבכורים, שנאמר בהם וְלְקַמ הַפֹּבֵן הַשֶּגֶא מִיְגָדְּ (לקמן כו, ד): ובכרח בקרכם. לממס לכהן ויקריבום שם:

ځنځك نيزد څرينك: ثلثם אַטּם יִבְּשׁנִבֶּם אַמָּר אַשִּׁוּן נִאָּנָה בִּשׁנִכוּן גַּבְּנַבְנֵי ל אֱלְהַיבֶּם וּשְׁמַחְהָּם בְּכִל מִשְׁלַח וְהִחְדוֹן בְּכֹל אוֹשְׁמוּה יַדְכוֹן

מְמֶּנֶם פְּעַ עַנְּנֶם אָנְתְּ בַּלְעַנַּמְּתָ הַבְּעַנִּלְתָּ הַבְּעַנִּלְ בָּאַ נִנְמָאִ בָּנוֹ נִּבָּע בַּל לא עזעשון בְּכֶל אַמֶּר אָנְיַנוּ לָא עַמְּבָּרוּוּ בָּכִל בַּאַנִעוֹיָא

יְהְוָה אֶכְהָיף בַּתָּן לֶרְּ: עַמְּנִיטְׁעִ נְאֶלְעַבְּנָנִיםְאָ אַמְּבִי נִיִּטְאַ נִּיִנְאָלְעַבְּנִיםְאַ נִיִּנְאָלְעַבְּ בּׁ, כְאַבֹאטִם מַּבַמֹּטִׁנִי אָכְבְ אַנִּי, לְאַאָּטִי,טִוּן מַּבַ בַּמֹּן לְבִּיִנִי

וֹגַהַבְּטִּם_בָּהַעִּיּ なゆげに מְכָּלְ_אָנְבִיכָּם מְנְחֵיל אֶהְבֶּח וְהַנְּיחַ לְבֶּח וְהְבִּיכוֹן מִפְּחוֹר סְחוֹר מְבְּלֵ-אִירִים ס בְּאָרֶץ אֲשֶׁרְיְהְוָה אֱלֹהַיָּה בְּאַרָּעָא דִּייָ אֱלְהַכֹּוֹ שָּהְסֵין וֹהְבֹנִעִּם אָטַבוּוֹנִבּן וֹנְהַבֹּטֵּם וֹטַהֹּבָּנוּו זֹט זַנְבַּוֹא וֹטַטַּבוּוּ

نائك المرابات ثَلُجُه لُحِمْ مَخْلَاد نَلُدَ،جُه لَاهُد נובשוכם מממושוכים וטובמע אַנְכַּוּ מִצַּנֵּר אָטַבָּם מּנִקְמַנַכָּם שְׁמַּבְר עַבְּיאוּ אָת כָּלְ־אַשֶּׁר אָלְבִיכָּם בּוָ לְהַּבָּן הִּמִן הָּם וְהְיָה הַמְּלוֹם צֵּשֶׁר־יִבְחַר יִהוָֹה

> المَالَكُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّ נְהַנְּהַ וְמִיכְלְנִן מַמֵּן בֵּדָם וִיְ אֶּלְנִיכִוּן

ַנְבֵיב לָבַּ:

shall choose to cause His name to place which the Lord your God then it shall come to pass that the so that ye dwell in safety; from all your enemies round about,

> inherit, and He giveth you rest LORD your God causeth you to

and dwell in the land which the

But when ye go over the Jordan,

Lora your God giveth thee.

is right in his own eyes;

and to the inheritance, which the

for ye are not as yet come to the rest

here this day, every man whatsoever

Ye shall not do after all that we do

LORD thy God hath blessed thee.

and your households, wherein the in all that ye put your hand unto, ye

7 LORD your God, and ye shall rejoice

and there ye shall eat before the

which ye vow unto the Lord. hand, and all your choice vows your tithes, and the offering of your burnt-offerings, and your sacrifices, all that I command you: your dwell there, thither shall ye bring

(√) אשר ברכך ה׳. (פי סנרכס קַנַּח (מפרי מַד):

כל הישר בעיניו, נדרים ונדבות שאחס מתנדבים על ידי שישר בעיניכס להביאס, ולא ע"י מובה, אומס תקריבו בבמה (זבחים שסיא עמכס ונמשח, וסיא כשר לסקריב בו חעאום ואשמוח נדרים ונדבוח, אבל בבמס אין קרב אלא סנידר וסנידב, וזסו איש מיד מומרים אמם להקריב בבמה כל י"ד שנה של כבוש וחלוק, ובבמה לא מקריבו כל מה שאמם מקריבים פה היום במשכן, (8) לא חעשון ככל אשר אוחנו עושים הרי. מוסג למעלס על כי אמס עובריס אם סירדן הוי, כשמעברו את סירדן,

וכב אפר גדביכון דיקדרון

הֹבְוֹטִכוּוֹ וֹנֹכֹסַעַ בוּגַהַּ.כוּוֹ

נת כָּל דַאַנָא מִפַּבּוּד וָחָכוֹן

מְבֹּנִינִינִי שַׁמַּוֹ בְעַמָּוֹ שַּׁנִינַוּן

- (9) כי לא באחם. כל מומן י"ד שנס: עד עחה. כמו עדיין: אל המנוחה. זו שילס (שס קיע.): הנחלה. זו
- (10) ועברתם את הירדן וישבתם בארץ. שממלקוס, ויסא כל אמד מכיר את מלקוואת שבעו: והניח לכם. לאמר ירושלים:
- שמה חביאו וגוי. למעלה אמור לענין שילה וכאן אמור לענין ירושלים, ולכך חלקם הכחוב, ליחן היחר ביץ זו לזו, משחרבה بروَّد مُزدِّد، ريْمُور حِهِرُاء فَدْ بِهِا حَوْدِ بُو جَفَا جَوْد بُنُكُ فِدِد ، نُكَدَّ فِدِدَه فَرَاء حَ فَرَاء جَهْد مَ فَرَد بُنَكِد فِدِده فَرِاء حَوْد أَنْ مَا حَوْد مِنْ اللَّه عَنْ اللَّه عَلَيْهِ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَلَيْهِ عَنْ اللَّهُ عَلَيْهِ عَنْ اللَّهُ عَلَيْ اللَّه عَنْ اللَّهُ عَلَيْهِ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلْمُ عَنْ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلْمُ عَلَيْهِ عَلَّا عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَّا عَلَيْهِ عَلَيْكُ عَلَّا عَلَيْهِ عَلَيْكُ عَلَّا عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْكُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَّا عِلْمِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْكُ عَلَّا عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْكً (II) והיה המקום וגוי. זעו לכס זית סבתירס זירושליס, וכן סוח חומר זדוד, ויְסִי פִּי יָשַׁצַ סַמֶּלֶן ּבְּצִימוֹ וַס' בֵּנִימְ לוֹ מִמְּבִיצֹ כבוש ומלוק ומנומה שַגּוֹיָם מֲשֶׁר הִפְנִים ה'לְנַפּוֹת בְּם מֶׁם ישְׁרֶמֵל (שופטים ג, מ), ומין זו מלמ בימי דוד. מז:

שילס ובאו לנוב ומרבה נוב ובאו לגבעון, היו הבמות מומרות, עד שבאו לירושלים (שס): – מבחר גדריכם. מלמד שיביאו

װַכְּט וֹנְעַבְי אִשְׁכֶּם: אָמֵּב בּמְּמֹנוֹכְם בּנ אָנוֹ לְנִי لمَحْتَدَدُه لَمَمْبِتَدَدُه لَلَامِّلِ لِمَمْنَفُدِيا لَجَرَاهُهِ يَحْطَلَتِرَدِيا 71 XÜQ الشمراش حجود إدراد بهجاتا حوا

בְּבְלַרְמָלִוִם אֲמֶוֹר מִרְאֶבוּ: ה הְשָׁמֶר לְּלִּי פֵּּן תַּעְּלֵר עֹלֹתָיף אִסְהְעַר לְּךְּ דִּלְמָא תַּפֵּיק

אַנכֿו מַׁגַּוֹנַב: מְלַמֵּיִרְ וְאָשׁׁם שַּׁמְּאָבִי בָּלְ אָאָב צֵּלְוִיִםְרִּ וְשַׁמָּוֹ שַּׁמְּבִיר בּלְ בּיִ יְהְנְּהִ בְּאַתַּרִ שְׁבְמֶּיִךְ שֶׁם תַעֲּלֶה בּחָּדָא מִוּ שִׁבְמָדִּ תַּמָּו תַּפִּיק.

בַּגַּבוֹ, וֹבַאַּוֹּג: שְׁעְּבֶּלְאֵ וְחַשְּׁמִאְ וְחַשְּׁחִוּרִ יִאְכְלְנֵּוּ מְּסְאָּבָא الأكريثيك الأهد بمتارخك بخذم الأخرب الأخرية المناه المتعالمة المتع אַ וֹאִכֹלְטַּׁ דֹמֶּׁר כַּבְרַבְּטִ יְרֵוֹּהְ וֹטִיכוּלְ בַּשְּׁרָא כִּבְרָבְּהָא צִּיִייָּ تر چُچُر يَقِين يَغِيُّكِ مِنْكِيا كِتلا خِجْرُ لِـ مِن يَغِيُّكُ مِن يَغِيُّكُ

يَامُ فَكُنَّ وَمُنْكَ: יי נַל עַבְּיָם לָאִ עַאָכֵּלְוּ מַּלְ עַאָׁבֵּילוּ לְעִוּר בְּעָּא לָא עַיִּכֹּלְוּוּ מַּלְ

יהריבָות יָבֶר: לבבול אַמָּב טבר וֹנִדְבַטָּיִר ילכני ללנף וֹמאָלף וֹכֹּל_ د مَمْمُد لَـٰلائكِ لندلِمُكَ لَنجُنْكِكُ לאַ שוכֻּל לְאֶכָּל בֹּמִׁתְּנִינִ לִינִ לְנִי בִּעִּי לִנִינִילִ

> אַבֿו בוע בוע שובָל וֹאַשַׁסֹּוֹא ונטטבון פבס גל אָלַבַּכוּן אַשוּן

באלא מפפיר לף: אִם בּמִּעַנִם אַמִּב וּבְעַב אָלְבוּו בֹאַעַבא בּוֹעַבּה.

הְּלְנִוּטִבּ בַּבֹּלְ אַטִּבָּא בַּטִבּוֹנִי:

כֹּבֹמֻּב מַבֹּגֹא נֹאַנֹלְאִ: וֹבְבְיֹא

אַרְעָא הֵישְׁרַנֵּיה כְּעַיָּא:

וּאַפֿבֿמוּט גֹבַב: ימהים ילכוני שונב והאלב ###

> he hath no portion nor inheritance is within your gates, forasmuch as maid-servants, and the Levite that men-servants, and your 12 and your daughters, and your Lord your God, ye, and your sons, And ye shall rejoice before the

place that thou seest; 13 not thy burnt-offerings in every Take heed to thyself that thou offer

with you.

shalt do all that I command thee. burnt-offerings, and there thou there thou shalt offer thy shall choose in one of thy tribes, but in the place which the LORD

gazelle, and as of the hart. clean may eat thereof, as of the given thee; the unclean and the LORD thy God which He hath according to the blessing of the 15 after all the desire of thy soul, and eat flesh within all thy gates, Notwithstanding thou mayest kill

earth as water. thou shalt pour it out upon the Only ye shall not eat the blood;

Thou mayest not eat within thy

nor the offering of thy hand; vowest, nor thy freewill-offerings, nor any of thy vows which thou firstlings of thy herd or of thy flock, wine, or of thine oil, or the gates the tithe of thy corn, or of thy

- (EI) השמר לך. לימן לה מעשה על הדבר (מפרי ע): בכל מקום אשר חראה. השר יעלה בלבך, הבל המה מקריב
- מַשְׁבַוֹנְסְ סִיבוּסִי, גבס סוסב מכל סשבעיס, ומכל מקוס סגורן בחלקו של בנימין סיס: (14) באחד שבמיך. במלקו של בנימין, ולמעלה (פסוק ה) הוא אומר מָבֶּל שַבְּמֵיכֶה, הא כינד, כשקנה דוד אה הגורן ש"פ נביא, כגון אליסו בסר סכרמל:
- (ויקרא ז, יש), הולרך להחיר בו שממא ועהור אוכלין בקערה אחת (יבמוח עג:): 🗆 בצבר וכאיל. שאין קרצן בא מהם: על ידי ובימה (בכורות מו.:): השמא והשהור. לפי שבאו מכת קדשים שנאמר בהם וְהַבְּשָׁר חֲשֶׁר יִנַּע בְּכָל שָמֵח לֹה יַמְבַל בכל מקוס (ספרי עא), יכול יפדו על מוס עובר, חלמוד לומר רק: - חזבח ואכלח. אין לך בסס סימר גיוס וָמָלֶב, אלא אכילס מחר, פִי יַרְמִיצ ס' מֵלֹטֶייְ בְּמִׁם בְּצַלְּךְּ וּגו'ן מְׁעַרְמָ מֹלְנְקְּ בְּצִר וּגו' (פֿמוק כ), במס זס מדבר, בקדשים שנפל בסס מוס, שיפדו וימכלו (EI) רק בכל אוח נפשך. במס סכסוב מדבר, אם צבשר מאוה, לסמירה להם בלא הקרבת אימורים, הרי אמור במקום
- לריך כסוי (חולין פד.). דבר אחר, הרי הוא כמים להכשיר את הזרעים (ספרי עא): (16) רק הדם לא האכלו. מע"פ שמתרמי שמין לך צו זריקח דס צמוצח, למ חמכלנו: השפכנו כמים. לומר לך שמין בצבי וכאיל. לפומרן מן הזרוע והלחיים והקבה:

بِمَزِّدٍ هُرَبُّهِ جِجُرُ مِهُرَّهِ بِيَهِ: بخفك نمخكك تغمثك ندختر יְחְוָה אֱלֹהֶיף בּוֹ אַמָּה וּבְנָף אַ האַכְלֶנּוּ בַּמָּלִוֹם אַמֶּר יִבְחַר جُ، ٪٥-﴿خَوَرُ إِسَارُكِ ٪ُحُرِبُرَكِ ٪ُحُرِبَا

בְּלְ־יָמֶיִף עַלְ־צַּדְעְמֶהָ: (ס) و، השְׁמֶר לְדִּ פֵּן חַעֲּוֹב אֶת הַלֵּוֹי אִסְהָמַר לְדִּ דִּלְמָא הְרַחֵיק יָת

שאַכֿל בַּשֶּׁר: كْݣْݣْرْح خَمّْك خُرِّكِ خَمّْك خُرِّكِ خِيرَات رَخْمُكَ אַלְלָר בְשֶׁר בִּי־הָאַנֶּה נַפְּשָׁרָּ يه ﴿ لَا كَالِي مَعْبُمُ لِي يَعُدِ لِكِنِّ لِكُمْ لِي فَمُع لِي مَكِ لِي لِيَامَ عِن إِن الْمُعَالِ בְּיִינְהְתִיבְ יְהְנְה אֶלְהֶיף אֶתַ

غَرْبِ رَخِيُكِ: אויעה ואָכלה בשְׁעָּרִיף בְּלָ אַשֶּׁר נָתָן יְהוֹה לְדְּ כַּאֲשֶׁר מִּם נוֹבּטֹטֵׁ מִבֹּלֵנִנִּ נִמִּגֹּאָנֹנְ · بَصِبَد بُحَيْد هُجَيْدِ خُوْنِهِ فَهِرَانِ چייייָהַל מִמָּוּ הַמָּלוֹם צַּשָּׁר

> ין אַלְהָךְ בְּכֹל אוֹשְׁטִּוּת יְדֶּךְ: izdžu ktalik idus, žio ון אָלְהָרְ בַּיה צַּהָ יִּבְרָרָ は必じに8 ظله

> تَظْمُكُ عَامِرِي خَمُلُهِ: למוכל בשורא בכל המונו בּמְבֹא אָב, טִטַּבֹה, וַפַּמַב هُدر تَفَقَر لَرُ هُكِٰ بَلَكُ مُن لَا يُناسِرُكُ

בינאַר בָּל יוֹמָך עַל צַּרְעָּד:

לכל רעות נפשה: שְׁכִינְתֵיה תַּמֶּן וְתִכּוּס מִתּוֹדְף בוטבמי ון אַלְהָדְ לַאַּמָבֹאַר ننتتط ظئك

> thy God in all that thou puttest thy thou shalt rejoice before the Lord Levite that is within thy gates; and and thy maid-servant, and the daughter, and thy man-servant, thou, and thy son, and thy the Lord thy God shall choose, Lord thy God in the place which but thou shalt eat them before the

thou livest upon thy land. 19 forsake not the Levite as long as Take heed to thyself that thou

hand unto.

eat flesh, after all the desire of thy desireth to eat flesh; thou mayest Yaill eat flesh, because thy soul promised thee, and thou shalt say: enlarge thy border, as He hath When the Lord thy God shall

gates, after all the desire of thy soul. thee, and thou shalt eat within thy given thee, as I have commanded тһу поск, which the Lord hath thou shalt kill of thy herd and of 21 there be too far from thee, then God shall choose to put His name If the place which the Lord thy

"،خڬڐ،ڬ: וְהַשְּׁבְוָר יַהְדָּוּ יֹאַכְּבֶנוּ: は心炎性炎 וֹאָט עַאַלְּלָ כֵּן שַאָּבְלְנָנִי עַמְּמָא מַבְּנָא נַאַּגְלָא כַּן שַּבְּלְנָּיה אַנ כּאָמֶּנ יֹאַכֹּלְ אָנוַרַנּאָבוּ, פֿנַם כֹּמָא נַמְנִאָּבוּלְ כַּמָּנ

may eat thereof alike. thereof; the unclean and the clean 22 hart is eaten, so thou shalt eat Howbeit as the gazelle and as the

- את סשבועה: ובכרת בקרך. אוסרה לכהנים: ותרומת ידך. אלו הבכורים: מפורש בפרקי דר' אלישור (פרק לו), והוא שנאמר פי אם בֶּמִירֶךְ בָּעַוְרִים וְהַפְּמָחִים (שמואל־ב ה, ו), גלמים שנהבו עליהם שכרת להם אברהם ברית כשלקת מהם מערת המכפלה, ולא יבוסים היו אלא חחיים היו, אלא על שם העיר ששמה יבוס, כך ַ רשמי. כיונא בו, וְמָת סַיְבּוּמִי יוֹשְׁבֵּי יְרוּשֶׁלַס נֹחׁ יְכְלוּ בְּנֵי יְסוּדֶס לְחֹוֹרִישֶׁס (יסושע מו, סג), יכוליס סיו, מלה שמינן רשמין, לפי (עב) לא חובל. בא הכמוב לימן לא מעשה על הדבר: לא חובל. רבי יהושע בן קרמה אומר, יכול אמה, אבל אייך
- שני, אין לך מעשר עני, הומינהו על שלמיך: (19) לפני הי. לפניס מן סחומס: - והלוי אשר בשעריך. אס אין לך לחח לו מחלקו, כגון מעשר ראשון, חן לו מעשר
- (91) השמר לך. לימן לה מעשם על סדבר: על אדמחך. הבל בגולה הייך מווהר עליו יוחר מעניי ישרהל:
- בכל אות נפשך וגוי. אבל במדבר נאמר להס בשר חולין, אלא אס כן מקדישה ומקריבה שלמים: (02) כי ירחיב וגוי. למדה מורה דרך ארן, שלא ימאוה אדם לאכול צשר, אלא ממוך רמצמ ידים ועושר (מולין פד.):
- באשר צויחך. למדנו שיש לווי בובימה היאך ישמומ, והן הלכום שמימה שנהמכו למשה מסיני (מולין כם.): (IS) כי ירחק ממך המקום. ולה מוכל לבה ולעשות שלמים בכל יום, כמו עכשיו שהמשכן הולך עמכם:
- (בב) אך כאשר יאכל אח הצבי וגרי. אינך מוזסר לאכלן במסרס, אי מס לבי ואיל מלבן מומר אף חולין מלבן מומר,

- بَارْقَمَ مُلِ لِلْأَمِّلِ: עַבָּט עַנּאַ עַנְּפָּמָא וֹלָאַ עַאָּכֿלְ בַּמָא אָב, בַּמָא עַנָּאַ נַּפְאָבּוֹלָא و رِم חِنْم לְבְלְחִי אֲבָל חַדְּׁם בִּי לְחוֹד חָקַף בְּדִיל דְּלְאֵלְמֵיכַל

- אַמֶּב וֹלִנַר יְּבוֹנִר: ريم ۾ پيون ۽ پين نبرن ڳاڄ ڄمنه جدين ۽ جينا ڳا
- אָלְיָוֹרְ וְתַבְּשָׁר תּאַבֶּל: וְבְהָיף יִשְׁפַּךְ עַלְ־מִוְבַּת יְהֹוָה ^{קב} עַל־מוְבָּח יִהוְה אֱלֹהֻיִף וְדַם־ لْمُشَيْنَ مَحِيثِيكِ يَاحُشُكِ لَيَةٍ ◘ إِنْ فُحَدِي مُحْرَنِهَكِ حَشِيًّا * لَيْهُ الْمُعَالَى الْمُعَالَى ال
- בְּעֵינֵי יְהֹוָה אֱלֹהֶיף: (ס) עוֹלְם כֵּי תַעַשְׁתְ תַּפָּוֹב וְתַיִּשְׁר עְּלְמָא צָּבִי תַעַבֵּיִד דְתַפִּין ننهُد خُلِهِ فَخُدُنَّكَ هِلَاثُرِكِ هَدِ لَـ نُنْهَد خُكَ لَخِدُنُكَ هَدِ عد لَا يُحْدُد يَجَمُّد عُرَدُ، فَجَنْكُ خُرِيمًا لِ فَعَدْدا لَـ كُذَٰهُ فُوطَنِد خُكَ خُكَ ذِهِ מְּטָׁר וְשִׁמַגְּמִׁ אֲת בְּלִרוֹדְבְרָוֹים

- שוכול נפְשָׁא עם בִשְּׁרָא:
- י לאָ האַכְלֶנְנִי לְמַׁעַן יִישָּׁב לְףְ לָא הַיִּכְלְנֵּיה בְּדִיל דְּיִישַּׁב
- אַםְבְּיִּבְ בֹּיִבְעַהְּמָּטִ לְבִ<u>וֹלְלְבָּוֹרְ בְּּעִ</u>ְּרָרְ עַּהְבֵּיִרִ
- لارحيح: מֹבְבְּטִא בּנִי אֶּלְטִבׁ יִּבְמְבָא נְבְסָת קּיִּדְשְׁךְּ יִשְׁהְבָּיךִ עַּלְ מַן מַוְבְּטָא בּוֹן אֶלְטַוּ וֹנִם
- بلخمد كلت لل هُذِيك: מַר יִנְקַבַּיל יָת כָּלְ פַּנְיָנְמִיּא

- thou shalt not eat the life with the 23 blood; for the blood is the life; and Only be stedfast in not eating the
- pour it out upon the earth as water. Thou shalt not eat it; thou shalt
- eyes of the Lorp. shalt do that which is right in the children after thee, when thou yell with thee, and with thy Thou shalt not eat it; that it may go
- LORD shall choose; and go unto the place which the 26 hast, and thy vows, thou shalt take, Only thy holy things which thou
- thou shalt eat the flesh. the altar of the Lord thy God, and sacrifices shall be poured out against thy God; and the blood of thy blood, upon the altar of the Lord burnt-offerings, the flesh and the and thou shalt offer thy
- right in the eyes of the LORD thy thou doest that which is good and children after thee for ever, when go well with thee, and with thy which I command thee, that it may Observe and hear all these words
- שסים קל לסשמר ממנו, שפין הדס ממפוס לו, סילרך לחוקך בפוסרמו, ק"ו לשפר מלוח (ספרי עו): ולא האבל הנפש עם רבי יסודס, רבי שמעון בן עואי אומר, לא בא סכמוב, אלא לסוסירך וללמדך, עד כמס אסס לריך לסמחוק במנום, אס סדס (ES) רק חוק לבלחי אכל הדם. ממס שנאמר מוק, אמס למד שסיו שמופיס בדס לאכלו, לפיכך סולרך לומר מוק, דברי מלמוד לומר של:
- (אב) לא האכלנו. אומרם לדם הממלית: הבשר. מוסרס למבר מן סמי (מולין קב.):
- (25) לא האבלנו. אוסרס לדס סמינריס: למען "שב לך וגרי. לא ולמד ממן שכרן של מנומ, אס סדס שנפשו של אדס
- (62) רק קדשיך. אע"פ שאחה מוחר לשחוע חולין, לא החרחי לך לשחוע אם הקדשים ולאכלן בשעריך בלא הקרבה, אלא קלס ממנו, ספורש ממנו זוכס לו ולבניו אחריו, ק"ו לגול ועריום שנפשו של אדס מחאום לסס (מכוח כג:):
- ולדות קדשים שיקריבו (בכורות יד:): מחלה, ואח"כ והצשר חאכל. ועוד דרשו (ספרי עו) רק קדשיך, שבא ללמד על הקדשים שבחולה לארן, וללמד על החמורוח ועל (TS) ועשית עלחיך. אם עולות הם, תן הצשר והדם על גצי המוצח, ואם וצחי שלמים הם, דם וצחיך ישפך על המוצח סבימס לבית סבתירס:
- ואס שְׁנִימָ, אפשר שמשמע ומקייס, סא כל שאינו בכלל משנה, אינו בכלל מעשה (ספרי עע): אח כל הדברים. שמהא (82) שמור. זו משנה, שאמה לריך לשמרה בבעוך שלא משכח, כענין שנאתר, פִי גַעִּיס פִי מִשְׁמֶבֶס בְּבְּעָבֶּךְ (משלי כב, יח),

אָנְם וֹנְהַבֹּטֹ בֹאַבֹּגֹם: אָטְט נּיְמִרטּ בּאָרַאָּט. לְבְּמִט אִיטָט מִפּׁנִינִּע וֹנִבְמִטְ וֹטִטִּיב בּאָּרַאָּטְוּו: عَدْمُ بِيَانُ عِيْضًا هِوَا جِهَا شِهِا جِهِمْ فِرَادً رِٰمَوَا رَفِرِيرِ عِرَادًا בְּיִינְהְיוֹהְ יְחִנְּה אֶלִהְיִף אֶתַ -

אַבוּ וֹמָוּגֵּוּ וֹוֹ צִּגְלִבוֹי וֹע מַּטְׁמַוֹּא

and dwellest in their land; them, and thou dispossessest them, whither thou goest in to dispossess off the nations from before thee, When the Lord thy God shall cut

אָלַבוּיהָם וֹאָמֵּשִּׁעַ_כּוֹ נַּם_אָנִי: יַעַבְדוּ הַגּוֹיָם הָאַכֶּהוֹ אָת־ קדַרָשׁ לַאַלְהַיהֶם לַאַמֹּר אַילָּה oe אַבְוֹבֵי, הִשְּׂמְרָבׁם מִפְּנֵיוֹבְ וּפֵּוֹן בְּתִּבְיִרוֹוֹ בְּתַר בּישְׁמֶּר לְדְּ פַּּן שִׁנְּבַתְּ אַנַרִינְים אַסְהָמָר לְדְּ בּלְמָא הַהְבֵּילִ

מהוטעון וֹאַהְבוֹג בּן אַב אָנֹא: פֿלְטַוּן מַּטְטָּנָא בַאַבָּוּן וַנַי נגלמא טטפֿה

even so will I do likewise. these nations to serve their gods? after their gods, saying: 'How used thee; and that thou inquire not that they are destroyed from before not ensnared to follow them, after take heed to thyself that thou be

בַּאָמִ לַאַלְיהַיהֶם: בְּנִיהָם וֹאָעַבְּנְנִיהָם וֹאָבַבּ מַשׁל לַאַלְנִינְיִם בַּי גַם אָתַר עַבְּרֵין לְשָׁעֵּוֹהָהוֹ אָרֵי אָרְ יָת בּ כִּי ְ כְּלְ־תּוֹעֲבָּת יְהֹנְה צֵּשֶׁר שָּׂנָא צֵּבִי כְלְ דִּמְרַחַק קֵדָם יִיְ דִּשְׂנֵי לא תַעַּשָּׁה בַּן לַיהנָה אֵלְהָיִף לָא תַעָּבִיד בַּן קָדָם יִי אֶלְהָף

בנולא למענהרון: לניהון וְיָה בְּנְהְהוֹן מוֹקְהָיוֹן

fire to their gods. their daughters do they burn in the their gods; for even their sons and He hateth, have they done unto abomination to the LORD, which LORD thy God; for every Thou shalt not do so unto the

מְצְּנֵוֹר אֶבְבֶׁם אָבוֹוְ הַאָּמְבֶר יִהְכִוּן יִמִיה הִשְּׁרוּן לְמָנֵּבָר אָנַר בְּלְרַנַיִּבְּלֶר אָמֶוֹר אָנְכִי, יָנִר בְּלִ פִּנְיִנְמָא צַּאָנָא מִפַּפִּיר

diminish from it. thou shalt not add thereto, nor you, that shall ye observe to do; All this word which I command

برزر بر بر بر بر (ح) לְמַּמְּוִע לְאַבִּעְסֵׁנִּ מַלְּיִנ וֹלְאַ לָאַ טִיּסִפּוּן מַּלְיִנוֹנִלְאַ טִמִּוֹמָנוּוּ

If there arise in the midst of thee a

הַלְּוֹם וְנְתַן אֵלֶיְף אָוֹת אָוֹ מוֹפֶת: הַלְמָא וִיִּמִן לֶּךְ אָת אוֹ מוֹפְת: יא בּירינְקוּם בְּקַרְבְּף נְבְיא אָוִ חֹבֵם אֲבִיי נְקוּם בִּינָף נְבִיא אוֹ חַלֵּים

a wonder, dreams—and he give thee a sign or 2 prophet, or a dreamer of

לפי שלא ענש על עבודת אליליס, אלא על ובוח וקמור ונסוך והשחחואה, כמו שכחוב בְּלָמִי לַס' לְבַּדּוֹ (שמוח כב, ימ), דברים מס נשמדו אלו, מפני מעשים מקולקלים שבידיהם, אף אחה לא מעשה כן, שלא יבואו אחרים וישמידוך: איבה יעבדו. רביס, ויסיו מחזיכין ומחנקשין אחר ממונו: אחרי השנודם נופניך. אחל שחלמיקס שאשמיקס מפניך, יש לך לחח לב מפני פן מערף אמריסס, לסיות כרוך אמר מעשיסס, וכן יְנַקֵּשׁ נוֹשֶׁס לְכָל אֲשֶׁר לוֹ (מסליס קע, יא), מקלל את סרשע לסיות עליו נושיס שנופל ממנו, מבל בלשון מיכוף וקשקוש מלינו נו"ן, וַפַּרָבַבָּבָה דָּמֹ לָדָמֹ נָקִשָׁן (דנימל ה, ו), ומף וה מני מומר, פן מנקש ממריסס, (30) פן חנקש. אינקלום מרגס לשון מוקש, ואני אומר שלא מש לדקדק בלשון, שלא מלינו ני"ן בלשון יוקש, ואפילו לימוד מביבה עליך מלוה קלה כמלוה חמורה (ספרי שם): העוב. עיני השמים: והישר. בעיני אדם:

(IE) כי גם אח בגיחם. גס, לרצומ את אפומיסס ואמומיסס. א"ר עקיצא, אני ראימי נכרי שכפתו לאציו לפני כלצו, ואכלו: סים עבודמס ומייב, אבל ובוח וקעור ונסוך וסשמחואס, אפילו שלה כדרכס חייב:

- סגעשיס לגבוס, בא ולמדך כאן, שאס דרכה של עבודה אלילים לעבדה בדבר אחר, כגון פוער לפעור ווורק אבן למרקולים, וו

- ארבע ברכות בברכת כסנים (קפרי פב): מעשה הוא (מכוח יג:), אלא שאין לוקין על השמר של עשה: לא חסף עליו. המשה מועפות בתפלין, המשה מינין בלולב, (I) אח כל הדבר. קלס כממורס: חשמרו לעשוח. לימן לא מעשס על עשס סאמוריס בפרשס, שכל סשמר לשון לא
- (ב) ונחן אליך אוח. בשמים, כענין שנהמר בגדעון וְשָׁשִׁיִם לִּי הוֹת (שופטים ו, יו), והומר יָהִי נָהׁ הֹרֶב בֶּל בַבְּנְיִה וגוי (שם

וּבֹלִטֹם וֹלֹלִלְבַבַם: אָלהָים אַברִים ַ בּבְּר אַלְיִבְּ לֵאמִׁר וַלְלֶבֶו אַנַוֹרָ, הִּמָּוּ לְמִימַר נבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֶּה צֵּשֶׁר וְיֵימִי אָהָא וּמוֹפְּהָא דְּמַלֵּיל

خُدَدُوں نِدُدُحِ۔ تَغَمُوُں: אָטַבְּם לְגַּמִּע בְּוֹמְבֵּם אְנַבִּים נִטַּכְוּן לְמִנֵּת בַּאִימִיכִוּן בְּשָׁמִּוּ עַהָּיא בֵּי מְנַפֶּׁה יְהְנְהָה אֶלְהֵיכֶם הַהִּיא אָבִי מִנָפִּי יִי אֶלְהַכִּוּן ¬ הַהֹּוּא צָּוֹ צֶל־חוֹלֵם הַהַלָּוֹם הַהִוּא צּוֹ מְן הְלֵים הֶלְמָא לְאֵ עֹמְתְּתְ אֶׁלְ בַּבְרֵוּ עַוּבְּרֵא לְאִ עַׁפֿבּיִלְ לְפִּעַּׁיֹנִתְּי וֹבְּיֹא

עמברו ילו הדקקון: השלורו ובקלו השלעו ואתו אַקְרָּיִ יְהְנְּיָה אֶלְהַיִּכֶּם שַּלְכִּי בִּּתִּר פּוּלְחָנָא צַּיִי אֶלְהַכּוֹן

قِبَ بَطِمْلُ فِي ثِلُمْ مُعْلِقِكِ: (٥) אַמֶּר צִּיּרְ יְהְנָה אֵלְהֵיף לְלֶבֶׁה خَجُب، حُمَة، ثَالِ مَالِ تَبُدُكُ מַאָּבֶין מִצְיַנִים וְתַפְּּרְדְּ מִבֵּית יְהוְה אֱלְהֵיכֶם הַפּוֹצָיא אֶהְכֶּםוּ הַהוּא יוּמָת בֵּי דִבֶּר־סְרֶה עַל־ וְהַנְּבֶיא הַהֿוּא אָוֹ חֹלֶם הַהַלֹּוֹם

نظت ثالك: אַהְרִים אַשֶּׁר לָא יָדִעְּהָ אַהָּר לאמֶר וָלְכָּׁה וָנַעַּבְּדָה אֱלַהַים אַּנ בוֹמַבְּ אָמֵב בּנִפַּמִב בּפַמַב ע בַּנְף אָנִ־בִּמָּף צָּנִו צֵּשָׁת הַיקָּף בָּי יְסִיתְּדְּ אָתַיִרְ בֶּוֹ־אִמֶּרְ אִיֹ־

> لزۈكىندرا: אָאָהֶׁר לְאִי סְהֹוֹנִי הַמְּסִּיֹּא בַּלְאִ יִבֹהִשְׁנִיּוּ خثك

אָלְבִילְם ְלַבְלֵּלְ- נִנּ נֵגְ אָלְנִבְּנִוּ בָּבְלִּלְ לְבָּבִּנִוּ אָלְבִילְם ְלַבְלֵּלְ- נִנּ נֵגָ אָלְנִבִּנִוּ בָּבָלִ לְבָּבִנִוּ

بختبختي ففظلها: يوعجدا بجين معجرانا פקודוהי הטרון ולמימביה שׁביל וְיָביה הַדְּהַלוּן וְיָנִי

بنود، مُدِّيه لِخرم مُدِّينًا: يُوطِينِ لِذِي يُحْتِكِ حَمْثِكِ فِهِ **く**返母はいむ下 ılāldĿ はごんじ עַרָּיוּקא äÄĹά× ドなさじにロ סמלא גל וו אָלִבַרוּ בַאַפּוּט בַּבוּא יִנְקְשָׁמִילִ אָּבוּי מַבְּילִ ונביא ההוא או הלים הלמא

אַטַ נאָבַבוֹטַב: לַמְּהְוֹע הַמְתוֹא בַּלָא וָבַהְּשִׂא בְּסִהְרָא לְמֵימֵר נְהָךְ וָנִפְּלַח אַן כֿבַב אַן כַבַטַב אַן אַטַע אָב, וֹמִלְכֹּנִּבְ אָבוּנִבְ בַּר אָמָּבַ

> and let us serve them'; gods, which thou hast not known, thee—saying: 'Let us go after other 3 pass, whereof he spoke unto and the sign or the wonder come to

with all your soul. your God with all your heart and киом мустрет ус do love the Lord your God putteth you to proof, to 4 dreamer of dreams; for the LORD words of that prophet, or unto that thou shalt not hearken unto the

Him shall ye cleave. and Him shall ye serve, and unto and unto His voice shall ye hearken, His commandments shall ye keep, walk, and Him shall ye fear, and After the Lord your God shall ye

If thy brother, the son of thy evil from the midst of thee. walk in. So shalt thou put away the Lord thy God commanded thee to aside out of the way which the the house of bondage, to draw thee Egypt, and redeemed thee out of brought you out of the land of against the LORD your God, who because he hath spoken perversion of dreams, shall be put to death; And that prophet, or that dreamer

nor thy fathers; which thou hast not known, thou, Let us go and serve other gods,' soul, entice thee secretly, saying: or thy friend, that is as thine own daughter, or the wife of thy bosom, mother, or thy son, or thy

- נומן לו סקב"ס ממשלם לעשות אות, כי מנקס ס' אלסיכם אתכם: לט): - או מופח. בארץ, דכמיב אם של יקינה על הגיף לַבַּיְּה וְעַל כָּלְ הָשָׁרָן הֹבֶּי) אש"פ כן לא משמע לו. ואס מאמר מפני מה
- ובו חדבקון. סדבק בדרכיו, גמול מסדיס, קבור ממיס, בקר מוליס, כמו שעשה הקב"ה (מועה יד.): (פ) ואח מצוחיו חשמורו. מולס משל: ובקולו חשמעו. נקול הנגימים (ספרי פל): ואוחו חעבודו. צמקדשו:
- שפילו פין לו עליך פלה שפדהך, דיו (ספרי פו): (6) סרה. דבר המוקר מן העולם, שלה היה ולה נברה ולה לוימיו לדבר כן, דישמודר"ה בלע"ו: הופדך מביה עבדים.

מלב מפופו אַבֹּא וֹתַר פופו

וְעַּרְ קְאָבֶלְ: بالبوات مقلا معقد بغدا ⁸ סְבִּיבְתַּיבֶּם תַּקְּרֹבָים צֵלֶּיךְ אָוֹ דְּקָרִיבִין לְךְּ אֵוֹ דְּרַחִיקִין אָאָבְ מִשְּׁמִנִי מַמִּמִנִא צַּבְסְטַבְנִיכִוּן は怒ムに Ţ₫Ġ′□

עַהְעָל וְלְאִ־הָבַפָּה עַּלְיוּ: וֹלְאִ-טְּחָוֹס מֵּינְדְּ עְּלְּיֵי וְלְאֶּ- מִנְּיִה וְלְאִ הְחִוּס מֵּינְדְּ עֵּלְיִיִּי

בְּאַבַרְנָה: בּוֹ בְּרֵאָמִוּנִיע כַעַמִּינִי וֹנִע בַּלַ בּ עַרְלְ מַעַרְגָּנִנּ יָרֶדְ מָתִינֶתְ

بَرَيْك رُبِي המוציאַף מאָרֶץ מִצְרָיִם מבָּית לְעַיֵּירְ מִעַּלִ יְרִוֶֹּרְ אֵלְתִיּרְ בִּעָּא לְאַמְעָּיִינִיף מִעַּרִין אָרְיִירָּ בִּעָּא בְּאָמִעָּיִינִיף מִעַּרִין نَّ فَكَاذُ لَيْ خُمُّ خُدُنُ لَا لَيْنَا خُدَ خَقِمَ أَن لِيُرَدُّنُ فَمُخْدُثُمُ نَرَدُنِ لَأَيْن

تيْد چېږچې: (م) וְלְאֵ־יוֹסָפוּ לַעַּשְׁוֹת כַּדְּבֶר הַרֶּע וְלָא יִיסִפוּן לִמְעֵּבִר כִּפִּחָנְמָא הַיִּשְׁא הָדֵין בִּינֶדִּי: (ס) בִישְׁא הָדֵין בִּינֶדִּי:

بْسَرْبَ هُجْنُونِهِ فَمِنَا خُلِهُ خُشِهُم يَدِرُ هُزُمُهِ بُونِدَ خُلِهِ جُمْمَد

שָׁם לַאַּלְר:

بتحابك וֹלֵא עַבַעוּם וֹלָא עַבַפֿי לאַרואָבָר לוּ וְלְאַ הַשְּׁמֵּעִ אֵלְיִוּ לְאֵ הַיִּבָּיִ לְאָ הַיִּבָּיִ לְאָ הַיִּבָּיִי לְאָ

בְּבְּעִבׁינִא: לַמַלַּמְלַיה וּידָא דְּכָּלְ מַּמָּא גוב שבי ביה בקדמיתא ÄĽ۰ なはみん

はさなさばいに

בְּטִבְּבוֹם מִבּוּט מַבְּצוּטָא: īt ŠŽĖL LAGŽL CALAX

" בְּיִ הִשְׁמֵּה בְּאַבַוֹּט הֹבִיוּ אֲמֶה אָבִי הִשְׁמִה בּּבָּבִא מוּ קרָוּ

wickedness as this is in the midst of 12 and shall do no more any such

:Saryas: thy God giveth thee to dwell there, 13 one of thy cities, which the Lord If thou shalt hear tell concerning

And all Israel shall hear, and fear,

out of the land of Egypt, out of the

Lord thy God, who brought thee

sought to draw thee away from the stones, that he die; because he hath

And thou shalt stone him with

him to death, and afterwards the

but thou shalt surely kill him; thy

shalt thou spare, neither shalt thou

shall thine eye pity him, neither 9 nor hearken unto him; neither

thou shalt not consent unto him,

end of the earth even unto the

or far off from thee, from the one round about you, nigh unto thee,

of the gods of the peoples that are

other end of the earth;

10 nand shall be first upon him to put

hand of all the people.

conceal him;

house of bondage.

לך מבומיך: אחה ואבחיך. דבר וס גנמי גדול סומ לך, שמף סמומום מין מנימין מס שמסכו לסס מבומיסס, ווס מומכ לך עווב מס שמסכו בסווס, שאין דברי מפים אלה בסחר, וכן סוה הומר, בְּנֶשֶׁף בְּעֶבֵב יוֹס בְּהִישׁוֹן לַיְלֶס וַהַּפֵּלָה (משלי ז, ע): אשר לא ידעת יד), מיפוד המקוע בארן: אשר בנפשך. זה אביך, פירש לך הכמוב את המביבין לך, ק"ו לאחרים: בהחר. דבר הכמוב אחיך. מלב: או בן אמך. מלס: חיקך. השוכבת בתיקך ומחקה בך, לפקיים"ל בלע"ו זכן וּמֵמִיק בְּלֶבֶן (יחוקלל מג, (ד) בי יסיחך. חין הסחה חלח גרוי, שנחתר אם ה' שֵמִימְן זִי (שמוחל-ח בו, יש), חמיער"ח בלע"ו שמשיחו לעשוח כן:

מסוף העולם ועד סופו: של רמוקים, כשם שאין ממש בקרובים כך אין ממש ברמוקים: מקצה הארץ. זו ממס ולבנה ולבא השמים, שהן מהלכין (8) הקרבים אליך או הרחקים. למס פרע קרונים ורמוקים, אלא כך אמר סכמונ, מעינן של קרונים אמס למד עינן

עליו. אם אמה יודע לו מובה, אינך רשאי לשמוק: עליו. לפי שנאמר לא פּעַמִר עַל דַּס בִּעֶּךְ (ויקרא ימ, מו), על זה לא מחמרם: - ולא תחמרל. לא מהפך בוכומו: - ולא חבסה השמע אליו. בהתמננו על נפשו למתול לו, לפי שנהתר עוֹב קעוֹב עמוֹ (שמות כג, ה), לוה לה תעווב: ולא החוס עינך (9) לא האבה לו. לא מסא מאב לו, לא מאספנוו, לפי שנאמר וְאָסְבְּמָ לְבַעַּךְּ בְּמִידְּ (ויקרא יע, ימ), אם זיס לא מאספ: ולא

חהיה בו בראשונה. מלוס ניד סניקם לסמימו, לא מם נידו, ימום ניד אמריס, שנאמר ויד כל סעס וגוי: (10) בי הרג חהרגנו. (60 ילא מצ"ד וכאי החירהו למוצה) ילא מצ"ד חייב, אל מחזירהו לוכוח (פפרי פע):

₽9

∶□ڭئىًا، +1 ###<u>#</u> יַבְאֻנ Äţ₩.□

בשומבר הואת בקרבף: וְהַנָּה אֱמֶתׁ נְכַּוֹן הַדְּבָר נָעָשְׁמָה للدمن لنحلث لمهجلت تدمّد

בְּהָלְמָה לְפִּי־חֲבֶב: בואָט_ ⁶¹ הַהָּגֹא לְפִּי־חֲבֶב הַחֲבֶה אַתְּה הַהִּיֹא לְפִּּהְנָם דְּחָבֶב נַּשַּׁר יָתַה עַבֶּר תַבֶּר אָת־יִּשְׁבֵּי הַעָּיִר מִמְּחָא תִּמְּחַי יָת יָהְבַּי קַרְהָא

מולֶם לְאַ טִבְּנֶה מְוָה: حَبِينِ الْأَكْرِيَةِ إِبَائِمِينَ فَحَ עַבְּקְים בְּלִים בְּלִים בְּלִים בְּלִים בּלְים בּלִים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלים בלים בּלים בבלים ב ע מַּוֹרְ רְחֹבְתֹּ וְשְׂרַפְּהָׁ בָצֵּשׁ צָּתַ־ نڠٮڂڔۺڂڮٮ ڬڬڿؠؗڰڔۦڰڔ۔

النالجُك حَمَّهُد نَهُكُم كِمَّتِكُنك: אַפּוּ וְנְתוֹ לְנִי רַחֲמִים וְרַחַמְּרַ הַבַוֹנֶם לְמַּגּן יָמִיב יָהַנָּה מִהַרַיֹן וֹלַאְ_וֹבְׁלֹּט בֹּוֹבְנִי מֹאִימִׁנִי מִוֹ_

בְּעֵינֵי יְהֹוְה אֶלֹהֶיף: (ס) אָנֶכֶּי מְצַּוְּדְ תַּיִּוֹם כַּעָּשׁוֹת תַּיִּשְׁר ק לְמִּׁמִרְ אָנִיַבּלְ_מִּגִּוּנְיָּגִּוּ אַ_ׁמָּּרִ בַּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוְוָה אֱלֹהֶיף

> לאַ- הֹמִמֹנֹא בֹּלָא וֹבֹהִשוּו: למומר והף וופלח לטעוני וֹאַסֹּמֹגאַנּ וֹטְ וֹטִבֶּׁגְ עַבְּטַּׁצְעוֹ בדי בלקקה ופטו נובנון בדי נאמא מבולנ

: خَايَٰتَ וֹבֹא לוּהָמֹא כֹּוֹוֹ וֹטֹטַבֿה וֹטַבַּבוָל וֹטַהָּאַלְ גֹאִנִּם

خَطَيْتُم يُـلِيُدُ:

לַמְּלַם לָא טִטְבָּנוּ מוָג: בּבְּבִב וּנִיבִי שַּׁבְ בַּבְּב וּנִיבוּ שַׁבְ בַּבְרָב פַּׁטְאַע וָטובוּג בָּווּבָא וָט ונת כָל עַּרְצַה תַּכְנוֹשׁ לְגוֹ

בלוים לאָבְהָהָהָ: וובשום הלב ווסיולב למא בעלונט לנטנו לב בשמנו מבמא בביל היתוב יי מהקוף וֹלָא וֹבַפֹּל בּוֹבַב מִבַּהם מוּ

Ċ¤äĒL ĽĊÆL בּאָנָא מִפּפּיר לָךְּ יוֹמָאַ בֵין אֶּלְבַוֹב לְמִמָּר יָת כָּלְ פַּפִוּדוֹהִי אָבוּ טַׁפֿבּיל לְמִימָּבָא בּינִ

> known; other gods, which ye have not city, saying: Let us go and serve drawn away the inhabitants of their from the midst of thee, and have Certain base fellows are gone out

wrought in the midst of thee; certain, that such abomination is behold, if it be truth, and the thing 15 search, and ask diligently; and, then shalt thou inquire, and make

the sword. the cattle thereof, with the edge of utterly, and all that is therein and edge of the sword, destroying it inhabitants of that city with the thou shalt surely smite the

ever; it shall not be built again. thy God; and it shall be a heap for thereof every whit, unto the Lord fire the city, and all the spoil place thereof, and shall burn with of into the midst of the broad And thou shalt gather all the spoil

hath sworn unto thy fathers; upon thee, and multiply thee, as He thee mercy, and have compassion fierceness of His anger, and show the Lord may turn from the the devoted thing to thy hand, that And there shall cleave nought of

Говр гру God. which is right in the eyes of the command thee this day, to do that all His commandments which I voice of the Lord thy God, to keep when thou shalt hearken to the

- (51) לשבח שם. פרע לירועליס עלה נתנה לדירה (קפרי לב): בי חשמע הר לאמר. היתריס כן ילהו היי:
- מחרם, מכאן אמרו, אין נעשים עיר הנדחם עד שידחוה אנשים, ועד שיהיו מדיחיה מחוכה (סנהדרין קיא:): (+1) בני בליעל. גלי עול, שפרקו עולו של מקוס (ספרי לג): אנשים. ולה נשיס ישבי עירם. ולה יושני עיר
- במקום אחר סוא אומר וְדְרַשְׁמָּ בִּימֵב (שם יו, ד), ולמדו סימב סימב לגוירם שוס, לימן סאמור של וס בוס: וסיטב, ושאלה אינו מן המנין וממנו למדו בדיקום, ובמקום אחר הוא אומר וְדֶרֶשׁוּ הַשַּׂפְטָיִם הֵיטֵב (דברים יט, יח), ועוד (15) ודרשה והקרה ושאלה היטב. מכאן למדו (שם מ.) שלע מקירום, מריפוי המקרא, כאן יש גי, דרישה ומקירה
- (16) הכה חבה. אם מינך יכול למתיחם בתיחם הכחובה בהם, המיחם באחרת (בבא מליעא לא:):
- (עו) להי אלהיך. לשמוונשנילו:
- (18) למען ישוב ה' מחרון אפו. שכל ומן שעבודת הלילים בעולם, חרון הף בעולם:

בון עונים למת: מיניכון על מית: ַר לַאַ מִּתְּיָּבְרַיִּ וְלַאֲ־תְשָּׁיִמוּ קְרְתָּרָ תִּהְהָמִּמוּן וְּלֵא מִשִּׁיוֹן מָרַט בִּין ַלְּגִישִּי בְּנָנִים אַמָּם לַיִרוֹנָה אֶלְהַנִינָה בְּנִין אַמּוּן קֵּדָם יִיָּ אֶלְהַבוּוֹ לָא

between your eyes for the dead. yourselves, nor make any baldness your God: ye shall not cut Ye are the children of the Lord

هُمُل مَر فَرْ لَهُلَمُّانَ (٥) לו לְעַם סְגַלְּה מְבּלְ הֲעַמִּיִא ² אֶלְהֵיְהְ וּבְףְ בְּתַר יְתְנָה לְהְיִוֹת אֵלְהַרְ וּבְּרְ אִהָרְעִּי יִיְ לְמִהְנִי בַּי עַם קַדוֹשׁ אַמְּה לִיהוָה אַרֵי עַם קַדִּישׁ אַהְ קֵּדָם יִיָּ

 זאַט טַבְּטַמָּט אַמֶּר מֹאַכֻלוּ שוֹר בין בְעִירָא דְּמִיכְלוּן חּוֹרִין ז לא תאקל קל־תועבה:

שֶּׁר כְשְּׁבֻים וְשָּׁר עִזְּים:

וּשְׁאָׁוְ וֹזְמֶׁב:

، וִמִסָׁמִּע מִּסָׁמִ מִּשׁׁוֹּ פַּבְׁסָוָע וּמִמְּלִפֹּוֹ لْحُرِ خُتَمُّتِ مَعْدُكُم فَلَمُن لَأَمْ خُمْرِتُم يَمُنَاهُ فَلَمُنَاهِ

كېڭل: מְצְּלֵע נִּרֶה בַּבְּהַמְּה

מְמָאָים הָם לָבֶם: גַרָה הַפְּּה יפַּרְסָה לֵא הִפְּרִיסוּ אָנּוּן יפַרְסַהְהוּן לָא סְדִיקָא בְאַבְנָבֶת וֹאָט_הַאָּפָּׁן בִּי־מִנְּצַה ע בֿגּבָרה TĒĻĢL ıddēl.Ö. אַף אָת־זֶּה לְאַ תְאַבְלוּ מִמְּעַבְיֹנִ בְּבָם יָת בֵּין לָא תִיכְלוּן

בְעַל אַפָּי אַרְעָּא:

خفدرا كتفخرا يثدرا كمدرا: לֵא מִיכוֹל בָּלְ דִּמְרַחַלּ:

י אַנְלְ וּהְבֹּי וֹנִשְׁמִיּר וֹאַפֿוּ וֹבִימִּן אַנֹלְאִ וֹמּבֹּנֹא וֹנִשְׁמִיּבֹא וֹמֹלָאִ

ונומא וטובלא ונוגא:

ĠĠĹX

בּבְעִירָא יָתַה הַיִּכְלוּן:

מֹבֹוֹא אָבוּ מַפַּׁעוֹ פֹמִּבֹא

וֹט וּמֹלֵא ווֹט אַבוֹלֹא ווֹט

among the beasts, that ye may eat. cloven in two, and cheweth the cud, 6 hoof, and hath the hoof wholly

Nevertheless these ye shall not eat

they are unclean unto you; chew the cud but part not the hoof, and the rock-badger, because they cloven: the camel, and the hare, of them that only have the hoof of them that only chew the cud, or

And every beast that parteth the

pygarg, and the antelope, and the

eat: the ox, the sheep, and the goat,

These are the beasts which ye may

Thou shalt not eat any abominable

out of all peoples that are upon the

chosen thee to be His own treasure LORD thy God, and the Lord hath

For thou art a holy people unto the

f roebuck, and the wild goat, and the the hart, and the gazelle, and the

mountain-sheep.

face of the earth.

כא, ס), לעשות כל סראש כצין סעיניס: לסיום נאיס, ולא גדודים ומקורחים: – בין עיביכם. אלל הפדחח, ובמקום אחר הוא אומר, לא יַקָּרָמוּ קַרָּמָשׁ בָּרֹאַשָׁם (ויקרַמֹ (I) לא חחגדדו. לא ממנו גדידס ושרמ בנשרכס על ממ, כדרך שסאמוריים עושין, לפי שאמס בניי של מקוס, ואמס ראייין

מְסְאֵבוּן אִנוּן לְכוּן:

(ב) כי עם קדוש אחה. קדושה עלמן מלבומין, ועוד ולך בחר סי:

- (3) כל חועבה. כל שמענמי לך, כגון לְרַס מוין בכור כדי לשומעו במדינס, סרי דבר שמענמי לך כל מוס למ יסיס בו, וצמ
- (+) זאח חבחמה גור איל וצבי ויחמור. למדנו שסמים בכלל בסמס (שם על.), ולמדנו שסבסמס ומיס עממס מכובס ולמד כאן שלא ישמע ויאכל על אומו המוס, בשל בשר במלב הרי דבר שמעבתי לך, הזהיר כאן על אכילמו (מולין קיד:):
- (E) ואקו. ממורגם יַשְׁלְּחֹ, יַשְׁלֵי מְלַע (חֹיוּב למ, חֹ), הוח השמיבו"ק: ותאו. מורבל"ה, מור הישר, בהל"ה ישר בלשון הרמי: מן סמסורס, שבכל מקום פורט את סמועט (שם סג:):
- בלפרנים, וסיא עמאס: 👚 בבהמה. משמע מס שנמלא בבסמס אכול, מכאן אמרו (חולין סע.) שהשליל נימר בשחיעת אמו: (6) מפרסת. פדוקס כמרגומו: פרסה. פלאנמ"ס: ושסעת. מלוקס צשמי לפרנים, שיש פדוקס ואינס מלוקס

לְאַ טִלְּמנּ: (ס) מֹבֹמֹבׁם לָאִ עאִכְּלְוּ וּבְּנִבֹלְטֵׂם לְכִוּן מִבּמֹבְעוּוּן לָאִ טִּיכִּלְוּוּ א הוא וְלַא גַּרְה טְּמֵא הָוּא לְבֶּם הִוּא וְלָא פְּשַׁר מְסָאַב הוּא וֹאָט עַעַשְׁיִּיִר בִּי־מַפְּּרִיס פּּרְסָה וָיִה חָוּיָרָא אָבִי סְּדִיק פּּרְסְהָא

יִבְנְבִילְטְבִין לָא טַקְרְבִּין:

carcasses ye shall not touch. flesh ye shall not eat, and their he is unclean unto you; of their s the hoof but cheweth not the cud, and the swine, because he parteth

₩₩₩ שְּלֵבְינִי: שִּיבְּלְנִּי סְנְּפָּׁיִר וְּקַשְׁמֵשְׁת כִּלְ דְּלִיה צִיצִּין וְקַלְפִּין בְּלְ אָשֶּׁרַלְנִּ סְנְפָּיִר וְקַשְׁמֵשְׁת כִּלְ דְּלִיה צִיצִּין וְקַלְפִּין אָטַ זִּעְ שַׁאָבְבְּוּ מִכְּבְ אַתְּוֹרְ בַּמְּוֹם זִים בּוּן מַיִּבְלְוּן מִכָּלְ בַּבְּמִוֹּא

and scales may ye eat; the waters: whatsoever hath fins These ye may eat of all that are in

ζα: (α) נְשַׁמְּשׁׁמְת לָאִ תֹאָכֵלְנִ מְּמָא הַנִּא לָא תַּיִּכְלְנִן מְסָאַב הוּא לְכִּוּן: نجر تخشد تدارب فتقد نحم كترب ترب منغدا نظفها

unto you. scales ye shall not eat; it is unclean and whatsoever hath not fins and

בּנָמֶר וְהַפֶּרֶס וְהַעְּיִנִיה:

וֹמֹן וֹמֹוֹמֵי: בּ וְזֶּהְ אֲשֶׁר לְאִרתֹאִכְלִוּ מֵהָם וְדֵיוֹ דְּלָא מִיכְלוּוּ מִנְּהוֹו נִשְׁרָא

בלן אפר דבי היקלון:

bearded vulture, and the ospray; 21 not eat: the great vulture, and the But these are they of which ye shall

п Of all clean birds ye may eat.

נַרְיַלְאַנְ וֹאָטַרְהָאַלְּנִי וְתַּדְּיָּהְ וֹלְתַ כַּנְפָא וֹמְרָפִּיִּהְא וֹבְיִהְא

: ناټاڼ

the kite after its kinds; and the glede, and the falcon, and

÷₁ װֻמְנֻ בְּלְ־עִבֶּרָ לְמִינְוִ: ڂڟڔڐڬ

ונת כל עורבא לוניה:

and the ostrich, and the

14 and every raven after its kinds;

" וֹאֵעְ כַּנִי עַנִּאַנְיִי וֹאָעַרַעַמַּחְטָּס וְיִיהַ בַּתְ נַעָּמִיקָא וֹצִיצִּא וִצִּפָּר

שָׁהְפָּא וְנַצָּא לְזְנִיהִי:

the hawk after its kinds; 15 night-hawk, and the sea-mew, and

וְאָת הַאָּתְף וְאָת הַנֵּץ לְמִינֶהוּ:

the little owl, and the great owl,

نتفنهُم 91 34-14610

نَّهُ لِـ لِأَذِيْهُ لِكَ الْكَلِيْمُ الْكَافِيمُ وَالْفُهُ:

and the horned owl;

نظِيِّكُ اللَّهُ لِنَّا لَهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ^Δ וֹבַפֿאָׁנ וֹאֶנ<u>ר הַרְ</u>הַנְּתְּרֵ لِين الله

cormorant; carrion-vulture, and the וֹשׁשׁא וֹנוֹשׁבוֹנוֹא וֹחִבְנוּנֹא: and the pelican, and the

- ובעופות מפני הראה (חולין קג:), שלא נאמרו בת"כ: (ק) השסועה. בריס סיא שיש לס שני גבין ושני שדראות (נדס כד.), אתרו רבותינו, למס ושנו בבסמות מפני השמועה,
- מומאת נבלה קלה לא כל שכן (ר"ה מז:): ששנה, פלמוד לומר שֻׁמֹר שֶׁל בַּפְּבֵּנִיס וגוי (ויקרא כא, א), ומה עומאת המם המורה כהנים מווהרים ואין ישראל מווהרים, (8) ובנבלתם לא הגעון. רצומינו פירשו (מו"כ שמיני) ברגל, שחדם מייב למסר חת עלמו ברגל, יכול יסיו מווסרים בכל
- (II) כל צפור מהורה האכלו. לסמיר משולמת שנמלורע (קידושין נו.):
- (בו) וזה אשר לא האכלו מהם. למקור מת סשמועס:
- (arty ar:): שמה, רוו לא אמר הכמוב. ובעופות פרע לך העמאיה, ללמד שהעופות עהורים מרוביה על העמאיה, לפיכך פרע את המועע שמוסיה, שלא לימן פסמון פה לבעל דין למלוק, שלא יהא האושכה קורא אוסה ראה, והבא להסיר אומר, זו דיה שמה או איה (EI) והראה ואת האיה וגרי. סיל כלס, סיל ליס, סיל דיס, ולמס נקכל שמס כלס, שכולס ביומר, ולמס סוסירך בכל
- (16) התנשמת. קלצ"מ מורי"ן:

וְהַבּוּכִיפָּת וְהָצְּשִׁבִּוּ: 81 ľTĽŢĠŢŢĽ ľŢĶĠŢ

וְכִלְ שֵׁבֵּץ חַמְּלֵב מְמֵצְא חַוּא לְבֶבְם וְכַלְ רַחְשָׁא דְּעוֹפָא מְסְצַב הוּא

oz בְּל־עָוֹף שָׁהָוֹר הֹאַבֶּלוּ:

८४ १४८८€

נָרֵי בַּחֲלֵב אָמְּוֹ: (פּ) אַמְּׁה לַיהוְה אֱלֹהֵיף לְאַ־הְבַשֵּׁל עַם קּרִישׁ אַהָ בֵּהַלִּב: בְּאַ הַיְּכְלוּן בְּשֶׂר בַּהַלַב: אַן מֹכִר, לְלֹבֹיְוּ, בַּּוּ מֹם בַּעוּהָתְ אָן הַזַּבְּנִפּנִי לְבַר מַמְמָנוּ אָבִי, אָמֶּב בֹּמֶּמֹבְנֵב טֹשְׁלֹנֵב נֹאֵבֹלְנֵב הַבְּלְ צַבְּלֵבוֹנֵב טַשְׁנִנְּנֵב נֹגַלְנַב הַבְּלַ לְאֵ עַאָּבֹלְוּ בֹּלְ יֶנְבֹלְנִי לְיָנִי לְאִ עִּיִבֹלְוּוֹ פּֿלְ וֹבִילָאִ לְעוִעִּד

١٢ ﭘﻴﺔ ܕܪܫܓ ܕܚಫֶֶֶה שְׁנֶה שְׁנֶה: ١٢ שְׁךְּ דִּיפִּיק חַקְּלֶא שְׁנָא שְׁנָא: ממיםי עַשָּׁר הְעַעַשְּׁר אָת בְּלְ-הְּבוּאַת עַשְּׁרָא הְעַשִּׁר יָת בָּלְ עַלְּלָת

לְמַעוּ הַלְמַׁד לְיִרְאָָה אָת־יְּהְוָּה likuru talu takil אָמָן אָם מֹהֹאָר בַּלִּינָ טַּירִאָּהַ פּ פַּמֶּלַוָם אֶאֶבְוַלְטַבְ לָאָפֶּן בִּיִטְרָבִּ לִאָּאָבֹאִנִי אָכִינִטִיה لَهُمَرُنُ مُخَدِّرًا نَائِلًا هُمِينَكَ السَّامِيمُ كَلُم الْهُرُنَاكِ فَهَائِلًا *

%<<u>י</u>בייִנְיִנִים:

מולא וֹהֹמֹבִיפֹא: לְמִׁינְדְׁעַ וְמִוֹנִינִיאָ וֹאָבוִ לְוֹנִעַ וֹנִנִּנַ

خُربا چُم نَامَحُربا:

בל מוף דבי היקלון:

אָלְהַדְּ כָּלְ יוֹמִיָּא: خدرم لاتدرك خملاتم كله الأ بظمُنك بحُديد، يعبدُك لَمُثَكَ שַּׁמָּלְ מַמְּמָר מִבּינִבְ עַמְנִבַּ

> its kinds, and the hoopoe, and the and the stork, and the heron after

be eaten. are unclean unto you; they shall not And all winged swarming things

Of all clean winged things ye may

brought forth in the field year by 22 increase of thy seed, that which is Thou shalt surely tithe all the seethe a kid in its mother's milk. LORD thy God. Thou shalt not thou are a holy people unto the mayest sell it unto a foreigner; for gates, that he may eat it; or thou 21 unto the stranger that is within thy dieth of itself; thou mayest give it Ye shall not eat of any thing that

the Lord thy God always. flock; that thou mayest learn to fear firstlings of thy herd and of thy thy wine, and of thine oil, and the dwell there, the tithe of thy corn, of 23 shall choose to cause His name to thy God, in the place which He And thou shalt eat before the Lord

- (71) w? Γ . σ ar $(\sigma \tau r, \sigma \alpha r, \sigma \sigma (a\sigma)$:
- (13) דוכיפח. סוא מרנגול סבר, ובלע"ו סרופ"א, וכרבלמו כפולס:
- (91) שרץ העוך. הם הנמוכים הרוחשים על הארן, כגון זצוצים ולרעים וחגצים ממאים, הם קרויים שרן:
- הבא מכלל עשה עשה, לעבור עליהם בעשה ולא **ה**עשה: (02) בל עוף שהור האבלו. ולה הת הממה, בה לימן עשה על לה מעשה, וכן בבהמה הותה מהכלו ולה בהמה ממהה, להו
- קדש אם עלמך במומר לך (מפרי קד), דבריס המומריס ואמריס ווהגיס בהס אימור, אל ממירס בפניהם: עא הבשל גדי. (IS) לגר אשר בשעריך. גר מושב שקבל עליו שלה לעבוד עבודה הלילים והוכל נבלום: כי עם קדוש אחה להי.
- שנחמר וּשְׁבַּשְּׁה לְּשָׁבֵּי קַמֶּה (מלכיס־בּ ימ, כו), וכן לענין בכוריס: שנה שנה. מכחן שחין משברין מן החדש על הישן (ספרי עד שקן במעי אמומיקן, שאס אין אמס מעשכיס מעשכים כראוי, כשסוא סמוך לסמבשל אני מוליא כוח קדיס וסיא משדפתן, (שב) לא חבשל גדי וגר עשר חעשר. מס ענין וס אלל וס, אמר לסס סקב"ס לישראל, אל מגרמו לי לבשל גדייס של מבואס שלש פעמים, פרט לחיה ולעופות ולבהמה טמאה (חולין קיג.):
- כו), ונמן לסס רשומ לאכלו בכל מקוס, שנאמר וַמַּבַלְמֶּס אֹמוּ בְּבֶל מֶקוֹס (שס לא), על כרמך זה מעשר אמר הוא: (33) ואכלה וגור. זה מעשר שני, שכבר למדנו לימן מעשר ראשון ללויס, שנאמר פי קקמו מַמָּם בְּנֵי יִשְׁבָמֵּל וגוי (במדבר ימ, روع):

نَحُدُخُكَ نُعِيْنِ \$َكِيْنَكِ: אֶלֹהֶיף לְשָׁיִם שְּׁמִּיֹ שְׁמִם בָּי לְאַשְׁרָאָה שְׁכִּיָנִמִיה מַמָּוּ צָּרֵי ממש במקום אַמֶּר וּבְּטַר וֹבְיָנִר מִנָּּר אַטַּרָא בּוִטָּרָבּה וֹנ אָלְטַבַּ לא עוכל מאטן בירורוק הביל למטליה אַרי יהורוק וְבֶּי יִהְבֶּה מִמֶּוּ הַבְּבֶר

יִבְתַר יְהֹוָה אֱלֹהֶיף בְּוֹּ:

إزيور يرؤوا جذك يؤلا أبغؤا

خَرْبُكِ لِتَارَحُنَ هُمِ لِمَقْطِيهِ يَجَهُد حَرِيْكُ يَنْفِكُ خِهَنْدُم يُرْفُكُمْ أزْنَائِك خَرْضُك لَمْلُنَّ لَاقْرَضُكِ نَنْسَرا خَرَضُعْم بنَمِيد دَضْغُم

ַבָּ, נֹאָבׁוּ וֹסִׁנּוּ מִנִּּוֹבַ אִנְבַּוֹא אָבוּ לָא

الْ الْأَكْلَالُهُ اللَّهُ للَّا اللّلَّ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّاللَّا الللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللَّا الللَّا

ונימון כַּסְפַּא בָכָל דָּתָתָרָעֵי

خُذِيَك لِيَكِينَ يَهُنُ يُعْذِي قِينَكِ:

then shalt thou turn it into money, when the Lord thy God shall bless shall choose to set His name there, thee, which the Lord thy God morì rei ooi si sola e la from

so that thou art not able to carry it,

And if the way be too long for thee,

the Lord thy God shall choose. and shalt go unto the place which 25 and bind up the money in thy hand,

God, and thou shalt rejoice, thou shalt eat there before the Lord thy thy soul asketh of thee; and thou for strong drink, or for whatsoever 26 oxen, or for sheep, or for wine, or for whatsoever thy soul desireth, for And thou shalt bestow the money

inheritance with thee. for he hath no portion nor 27 gates, thou shalt not forsake him; And the Levite that is within thy

and thy household.

forth all the tithe of thine increase, 28 in the same year, thou shalt bring At the end of every three years, even

And the Levite, because he hath no and shall lay it up within thy gates.

hand which thou doest. may bless thee in all the work of thy be satisfied; that the Lord thy God gates, shall come, and shall eat and and the widow, that are within thy 29 and the stranger, and the fatherless, portion nor inheritance with thee,

(+2) כי יברכך. שמסא המצואה מרוצה לשאת:

المُعْرَدُكُ فَحُرِ مَلَمُهُا يُلِكُ لَهُمْ الْمُعْرَدُ فَالْمُعْرِدُ فَالْمُعْرِدُ فَالْمُعْرِدُ فَا

שׁהּוֹבֵינוֹ בָּׁוֹ אָוֹן בָוְ שֹבְםׁ וֹנִשְׁבָּׁעִ שַּׁבַעַׁפַּנִּעִּ

XAL_tAAT.L

- אֶלְבֶיוֹב וְשְׂמִטִׁם אַמָּר וּבִימֶּף:

ئۇڭك ئېڭڭى شە خۇتر ئىيى

ألأهَمُمُثَابًا هُمُّد فَمُمَّدُنك لَهُمُحُن لَيَنْهُم الهَلَمْخُفُم يَخُطُلُنُكُ

יּבָא הַכַּוֹי בֵּי אֵין־לוֹ הֹכָק וְיִיהֵי לֵיוָאָה אֲרֵי לֵיה לֵיה

אָת בְּלְ מַנְשְׁהַ הְּבִּיאָהְוּ בַּשְׁנָה מַנְסָר עַנְלְחָוּ בְּשִׁהָא הַהִיא

بحَهَّجُد بَحُجْمٍ كَمَّد شَمْعُمُكَ تَعَدَى لَمَنْمَ بَخُرِدٍ يُعَمِّعُمْ أَنْكُ

סי נֹפֹמֵּל ַ בֹּלֹלֵר וַבַּגָּאֵן וַבַּיְנוֹן נַפַּמֵּל בַּעוָר, וַבַמֹּלְא וַבַּעַמַר

שוציא מסוף הלח שנין תפיק ות כָל

חולם וֹאַהְסָנָא עִּמֶּף:

⁶⁰ וֹנַטַּבְע הֹמָּוֹב וְעַנְּיָב וֹעַנְּעַם עוּלָל וֹאַטַסְׂנָא הֹמָּוֹב וֹנִּיּנְבַא

<u> ਜੁਪੂਯੂ</u>ਜ: (ਰ)

تتربع بمنوبة جهديا بالمرابع

(62) בכל אשר האוה נפשך. כלל: בבקר ובצאן וביין ובשכר. פרמ: ובכל אשר השאלך נפשך. מזרוכלל,

(22) וחלוי וגוי לא חשובנו. מלימן לו מעשר כלשון: בי אין לו חלק ונחלה שמך. יללו לקט שכמה ופלה והפקר, מס ספרט מפורש ולד, ולדום סמרן, ורמוי לממכל מדס וכו' (עירוצין כו:):

שפף סום יש לו מלק עמך בסן כמוך, ופינן מייבין במעשר:

(82) מקצה שלש שנים. בא ולמד, שאס סשסס מעשרותיו של שנה ראשונה ושניה לשמעה, שיבערם מן הבית בשלישית:

בגורן וכו', ואמס מוליך לירושלים מעשר של שנס ראשונס ושנייס שֶׁהַשְׁהַיִּם, ומִמְנַדֶּס בִּעַרְמִּי סַּלְהָשׁ מִן בַּבַּיִמ (דברים כו, יג), בירושלים כדרך שנוקקם לאכול מעשר שני של שחי שנים: - ואבלו ושבעו. - מן להם כדי שבען, מכאן אמרו אין פוחחין לעני (92) ובא הלוי. וימול מעשר ראשון: והגר והיחום. וימלו מעשר שני שהוא של עני של שנה זו, ולא האכלנו אחה

69

άĖΙ ほなは、ア

shalt make a release. XV At the end of every seven years thou

שבי מַקַּץ שֶׁבַע־שָׁנִים חַעֲשֶׂה שָׁמִּשֶּה: מִסּוֹר שְׁבַע

٢٠٢١; ٢٠ בְּרַמְּהוּ לְאַ־וּגְּשׁ אֶת־רֵעַּהוּ בְּחַבְרֵיה לְאִיהָבַע מִוְחַבְּרֵיה · בַּלְבַּהַּלְ מַהָּשְׁר יַבְוּ אַהָּבוּ הָשִּׁר בַּלְ וּבַר מָבוּ בַּהַוּ בִּוֹבְהַוּ וְזֶה דְּבָר הַשְּׁמִפְּה שְׁמִוֹם וְדֵין פְּחָגָם שְׁמִפְּחָא דְיַשְׁמֵים

אָר־אָהָיף הַשְּׁמָט יָדֶף: אָטַ עַלְּבֶּׁלְנִי עַלְּמָתְ זֹאַמֶּב יְנִינִיעַ לַנַּ מִן פּב הּמִמְנוֹ שִׁשְׁפַּה וֹבִינִיג לַנַּ

ئېزى خانېېد: هَمْدِ بْعَيْدِ هُجِيْنِهِ بْعَلِ خُلْا , ליבלבוף וְבָּבֶרָלְ יְהַנְיִר בְּאָבֶרֶלְ אָבַרָ, ڠڠ٥ څر ﴿ ﴿ مِنْ نَالِكِ خُلُ مُكْرَالًا خِلَالًا مُعَالًا خُمُ نِتَا لَٰكُ مُوحَٰلًا ﴾

אַנְבֶׁוְ מְצֵּוֹנְ עַיְנִים: אָת־כָּל־הַמִּצְוָה הַיּאָת אֲשֶׁר ، بَيْنِ هِٰحُيْرَا جَهُمُ لِي خُمُول خَيْسَال جَيْرَهُ لِهِ خَيْنَ جَمُول `בֿל אִם הֻמֹּנִוּה שֹהֵתָה בֹלוָן

בּלִּים יִבְּיךְ לָאִ יִמְּמְלִי: (a) נאַסְּהֹ לָא תַעַּבֶּט וּמָשָׁלָתַ בִּוּנִם א בבר לְּלֵב וֹנִימְּבֹמְשׁׁ צִּוֹנֶם בַבִּים בַּמִּבְּיִלְ לֵב וֹנִינִוּנְ לְמִּמְמִוּן בּירִיְהְוֹהְ אֵלְהָוּ בְּרַכְףְ כַּאֲמֶר צְּרֵי, יִיְ אֶלְהָוּ בְּרְכָּףְ כִּאַמֶר

ומן אַנוני אַני לַנָא הָמִּמִּטִּיִּ

בּוֹ אֶּלְטַבׁ נִבִּיב לָבַ אַּטַׂסָּנֹאַ , בְּבַבְא וְבָּבְבְנָב וֹוֹ בִּאַבְתֹא

עם אַחוּך מַשְּׁמֵישׁ יָדְרָ:

לְעוָע אָם לַבּּלֹא שַׁלַבּגר

לְמְמֹּבֹע נִע כַּלְ עַפַּׁעַנְעַשָּׁ

וְמָּבְמוּן: בעממין סויאין ובַד לא סַּנִּיאָרן וְאַהָּ לָא טִוּוּף וְהַשְׁלִוֹם

> been proclaimed. decause the Lord's release hath his neighbour and his brother; neighbour; he shall not exact it of that which he hath lent unto his release: every creditor shall release And this is the manner of the

brother thy hand shall release. but whatsoever of thine is with thy Of a foreigner thou mayest exact it;

an inheritance to possess it the Lord thy God giveth thee for surely bless thee in the land which among you—for the Lora pink , Howbeit there shall be no needy

thee this day. commandment which I command God, to observe to do all this unto the voice of the Lord thy if only thou diligently hearken

they shall not rule over thee. shalt rule over many nations, but thou shalt not borrow; and thou shalt lend unto many nations, but thee, as He promised thee; and thou For the Lord thy God will bless

(I) מקץ שבע שנים. יכול שבע שנים לכל מלוה ומלוה, מלמוד לומר קרבה שנת השבע (לקמן פסוק ע), ואם אתה אומר זי כמו שמפורש בכי מכלה לעשר (שם יב):

- (2) שמוש כל בעל משה ידו. שמוע את ידו של כל בעל משה: שניס לכל מלוס ומלוס, לסלוחת כל חתד וחתד, סיחך סיח קרבה, סח למדת ז' שניס למנין השמימות:
- (3) את הנכרי הגש. זו מלומ עשה (פפרי קיג):)
- באחרים ולא בכס, וכשאין אחם עושים רלונו של מקום אביונים בכס: אביון. דל מעני, ולשון אביון שסוא חאב לכל דבר: אפס בי לא יהיה בך אביון. ולסלן סוא אומר כי לא יחדל אביון, אלא בזמן שאחס עושיס רלונו של מקוס אביוניס
- (a) רק אם שמוע חשמע. אולא יסיס גך אניון: שמוע חשמע. שמע קמעא, משמיע אומי אולא יסיב גר אניון:
- ובל לם ימשולו: לוס מוס ומלוס לוס, מלמוד לומר ואמס לא מעצוע: - ומשלח בגוים רבים. יכול גוייס אמריס מושליס עליך, מלמוד לומר צלשון מפעיל, כגון והלוימ, והעבעת, ואס היה אומר ועבעת, היה נופל על הלוה, כמו ולוימ: □ והעבשה גוים. יכול שתהא (6) כאשר דבר לך. וסיכן דבר, בְּרוּךְ פַֿמָּס בְּעִיר (לקמן כח, ג): והעבטה. כל לשון סלואס כשמפל על סמלוס מפל

אָנַרְיֵלְיִרְיִ מְאָהָיִרְ הָאָבְּיִרוֹ: كهقرا عُدر خَجُهُ لَحُهُ مَا خُجُهُ لِي خُمُ هَمْد البَرْد هُرِيْنِه بَتَا ذِيَّا ذِيْهِ خُهُ יג אַטִּיִרְ בְּאַתַּר שָׁעָּרָיִר בָאָרָצִרְּ چיייקנה چף אָבְיוֹן מַאַתַר

אַמֶּר יָשׁׁסָר לְיִּי וֹעַהְּבֶּמְ עַּהְּבִׁימָהִ 'בַּי מַעַּסְרָוָ خرفتِن نفتِن هُنائِكَ كِر

אָבַוֹּעוֹע וֹבְיָנִע בַּבְּ בַשְׁאָּ: וֹלָאִ טִטֹּוֹ לַוָּ וֹפֿרַאַ הֹבֶּוֹבַ أنظر ظرئك جهناك يهجأنا מַנע ۺٙڗٙٮۦٮٙۺۣڂۄ לַלְלַבְּׁ לַלְנְּמֵּלְ כַאֵּמֶר לֵוֹבְדֵּׁרַ ـ הَשְּׁמֶר לְךֹּ פַּן־יִהְיֶה דְבָר עִם־

مَمُهُكَ يَكُوكُمُ مَهُكُمُ لَا يُكُكِ ਾ द्रातृत् दूर दूर दर्द्द्र। प्रदृद्द प्रदेश לטון טטן קו וקאַ־וֹבֹה לַבַּבֹּבֹבֹ

±×L±: (a) לאמר פְּתֹחַ הִפְּתִּח אָת יָדְרְּ בַּל אַנְבֹּנ מִגַּוֹשַׁ אַנַבֹּנ מִגַּוֹשַׁ אַבַּמֹא מַכְ כַּן אַנֹא מִפַּפֿנע در جهرتانح هخربا

נת ידף מאַחוף מסבינא:

חוסרניה דחסיר ליה: ליה וְאוֹנְפָא תּוֹנְפָּנִיה כְּמִסָּת אָב, מִפַּטַּט טִפַּטַט זָט זָדְר

בְּרְ חוּבָא: קיה ויקבי שלף קדם ין ויהי בּאַטוּף מִסְבֵּינָא וּלָא תָמֵין שַּׁבַּבָּעוֹ אַטַּמְטָּבּע אַנַהַּ אַנַּמַּ ドロロにはいびと מם לבו בושמ למומר אַסְהְעָבוּ לְדְּ דְּלְמָא יָהֵי פַּהְנָם

אושטות יָדְרָ: خظك خمفئك حرب تجدر خدرح משלו ששול ביה וְלָא יִבְאַשׁ

نثك كينابك كمئنك بكيفوتك לְבְּ לְמֶנְמֶר מִפְּמָח הִפְּמַח נִת אַבוּ לָא וֹפַּסוּל מֹסְבּוֹלָא מִוּוָ בַּ

> thy hand from thy needy brother; shalt not harden thy heart, nor shut Lord thy God giveth thee, thou thy gates, in thy land which the one of thy brethren, within any of If there be among you a needy man,

which he wanteth. him sufficient for his need in that 8 unto him, and shalt surely lend but thou shalt surely open thy hand

in thee. the Lord against thee, and it be sin give him nought; and he cry unto against thy needy brother, and thou at hand; and thine eye be evil 9 seventh year, the year of release, is thought in thy heart, saying: 'The Beware that there be not a base

in all that thou puttest thy hand will bless thee in all thy work, and for this thing the Lord thy God thou givest unto him; because that heart shall not be grieved when Thou shalt surely give him, and thy

needy brother, in thy land.' open thy hand unto thy poor and thee, saying: 'Thou shalt surely In the land; therefore I command For the poor shall never cease out of

- ידו וקופלס, לכך נאמר ולא מקפון: מאחיך האביון. אס לא ממן לו, מופך לסיום אמיו של אציון: קידמין לעניי עיר אחרם: רא האמיץ. יש לך אדס שמלעער אס ימן אס לא ימן, לכך נאמר לא מאמץ, יש לך אדס שפושט אמ (7) בי יהיה בך אביון. המלפ מלפ קודס: מאחד אחיך. למיך מלפיך קודס ללמיך מלמין: שעריך. עניי עירך
- ועבד לכון לפניו (שס): לו. זו משה, וכן סומ מומר מָשֶשֶׁס לוּ עַנֶר פְּנֶגְדִּוֹ (ברמשימ בּ, ימ) שס) בממנס מן לו בסלואס: - די מחסודו. ואי אמס מלווס לסעשירו (כמובות מו:): - אשר יחסר לו. אפילו מום לרכוב עליו (8) פחח חפחח. אפילו כמס פעמיס: רי פחח חפחח. סרי כי משמש גלשון אלא: והעבש חעבישוו. אס לא רלס
- יקרם, מ"כ למס נממר וקרם עליך, ממסר מני ליפרע על ידי סקורם יומר ממי שמינו קורם: (9) וקרא עליך. יכול מלוס, מלמוד לומר וְלֹה יְקְרֶה (לקמן כד, מו ספרי קיו): והיה בך חשא. מכל מקוס, אפילו לה
- סלמירס עם שכר סמעשם: (10) נחון חחן לו. לפילו מלה פעמים: לו. בינו ובינן: כי בגלל הדבר. לפילו למרם לימן, למה נועל שכר
- לעניך. ביו"ד אחד לשון עני אחד סוא, אבל ענייך בשני יודי"ן שני ענייס: (11) על כן. מפני כן: לאמר. (ספרי) עלה למוצחך אני מַשִּׁימַּךְ (ספרי קימ): לאחיך לעניך. לאיזה אח, לעני:

: ئاڭىتىت بخهُرُب بَهُدُ، فِن فَهَذِ ثِنْ فَهُدُ اللَّهُ فَي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أَنْ كم لأمخدئد تمككك بقم مئده

שַׁהַבְּעוֹנוּ בַיַּקְים: פּ וְבֶּיר הַשְּׁלְחֲבֵּוּ חָפְשָׁי מֵעְמְּוֹךְ לְאִ נַאָּבִי הַפְּטְרַבֵּיה בַּר חוֹרִין

نْدَانِد گُذِيْنَا نَاشَا ذِنِهِ بظير المنظية المنظية المنظية المناه

בַּגָּר בַיְּיִם: מַלְבֶּוֹ אַנְכֿוּ מִׁגּוֹּנִי אָנַרַ מַבּוֹנִי אָנַרַ בַּבַּלַר מְצְּבִוֹם זָיִפְּדְרָ יְהְנָה אֶלְהָיִרְ ווֹכֹּבׁעַ כַּג מֹבַּע בַּיְנִעַ בַּאָבוֹא

בי־טָוֹב לוֹ עַמֶּוּ: מֹמֹמֵׁנֵ כֹּּ, אַבְּיֹבְנְ וֹאָטַ בּּיִטְנִּ מִמֹמֵּנַ אָבִי, נִינִם בֹּנִאָּנָהָ וְחָיְהְ בְּיִריִאְמָוֹר אֵלְיִרְ לְאִ אֵצֵּא וִיחֵי אֲרֵי יִימָר לְדְּ לְאִ אֶפּוֹל

مرذِّت نَجْكَ حَجْمُنُكُ فَمُمِّتِ حَلَا: לאּוֹנְ יבֹבְּכִט וֹבֹיֹנִ לַבַ מֹּבֹּב װּ וְלְשַׁנִיְהָ אֶׁעִּ הַמִּרְצִּׁעַ וְנְתַמָּר

سردرا ظظظك: לֵיפְּלְחִנְּךְ שֵׁית שְׁנִין וּבִשְׁתַא X٢ בְּיִינְשְׁבֵר קְּוֹּלְ אֶתֵיךְ הֵעְבְרִי אָבִי יִזְיַבְּלִוּ אָתִיף בּר

מגמנ לא הפְטָרנִיה ביקו:

it %देवें विषय देवाः توليز كأ بالإنجزة يوورته بوورت كنه يربرا

נו פּטַוֹלמֹא בַבוּן וומָא בוּן: الأَكْمَاكِ مَم قَا لَأَتُم فَوَظَيْدٍ كِلَّهُ לאֹבֹא במאֹבום ופּבֹלצ וְעַבְרַ אָבוּ מַבְּבָּא בַוֹוּעַא

בּיקּף צַבי טָב לַיה עַמָּף:

مثثد فرب ذمرت نهك ذهرفك tatic stima sic du נט מבאא נטטנן

> go free from thee. the seventh year thou shalt let him he shall serve thee six years; and in Hebrew woman, be sold unto thee, If thy brother, a Hebrew man, or a

go empty; from thee, thou shalt not let him And when thou lettest him go free

thou shalt give unto him. LORD thy God hath blessed thee winepress; of that wherewith the threshing-floor, and out of thy of thy flock, and out of thy thou shalt furnish him liberally out

command thee this thing to-day. redeemed thee; therefore I Egypt, and the Lord thy God thou wast a bondman in the land of And thou shalt remember that

house, because he fareth well with because he loveth thee and thy 's will not go out from thee? And it shall be, if he say unto thee:

likewise. thy bondwoman thou shalt do bondman for ever. And also unto the door, and he shall be thy otni bns res sid Aguordt ti teurdt then thou shalt take an awl, and

. אביה, ולמד כאן שאם ילאו שש שנים קודם שחביא סימנין, חלא, ועוד חידש כאן העניק חעניק: מגא בשש, ולא שמכרוה בים דין שאין הֶאָמֶה נמכרה בגובהה, שנאמר בגובהו ולא בגובהה (סומה כג:), אלא בקטנה שמכרה עַבְרִי (שמוח כח, ב) ובמכרוהו בים דין הכחוב מדבר. חלח מפני שני דברים שנחחדשו כאן, אחד שכחוב או העבריה אף היא (12) כי ימבר לך. על ידי אמריס, צמכרוסו בים דין בגובמו סכמוב מדבר (קידושין יד:), וסרי כבר גאמר פִי מַקְנֶס עָבֶד

משל לו מכל מין ומין: אלו מיוחדים שהם בכלל ברכה, אף כל שהוא בכלל ברכה, ילאו פרדות. ולמדו רבוחינו במסכח קידושין (יו) בגוירה שוה, כמה מצארך מגרינך ומיקבך. יכול פין לי פלפ פלו בלבד, מלמוד לומר פער ברכך מכל מס שברכך בורפך. ולמס נפמרו פלו, מס (FI) העניק העניק. לשון עַדִי, בגופה ובמרחיה העין, דבר שיהח ניכר שהמיבוח לו. ויש מפרשים לשון המענה על נוחרו:

(פו) ווכרח כי עבד הייה. והענקמיובנימילך מציות מלרים וציות היס, אף אתה הענק ובְּנֶה לו:

מומה, מלמוד לומר וְמָׁם מְׁמֹר יֹמַעַר בְּעָבֶּד (שמות כת, ה), עבד נרלע ומין מְעָה נרלעת: שאין זה אלא עולמו של יובל (מכילמא משפטים פב): ואף לאמחך חעשה בן. הענק לה, יכול אף לרליעה השוה הכחוב (TI) עבד עולם. יכול כמשמעו, מלמוד לומר וְשַׁבְּמָּס מִּישׁ מֶל מִשְׁפַּמְפּוֹ מָשֻׁבּוּ (ויקר מֹ כה, י), המ למדת

ង្គុំប្រជុំប្រជុំប្រភេទ بَرَّنَا يُعَرِينَكُ خَرَام مِن مِن مِن الخِنْدَةِكِ لِمُنْ الْخِنْدَةِكِ لِنْ يُخْرَنِكِ מְּכֹּנ מִּּלְנוֹ מִּדְּוֹבׁ מִהְ מִּנֹנִם טַב טַּנוֹ כּאָנִּר אָנִינִא פּלְטַבּ אַטַּוֹ חַפַּמִּן מֵמִמְּלֵּוּ כִּּן מִמְּנֵדְ זְמֵיהְ בַּר חוֹרִין מֵעְמָּן צַּבִּי עַלְ

וְלָאִ שַׁנְוּ בַּבְוּר צֹאָנֶף: אָלְהָיִיף לְאִ תַּעֲּבִר בִּבְבָר שׁוֹנֶדְ וּ שניעי וּבְצְאַנְףְ תַּנְּבֶר תַּקְּדִישׁ לַיהֹנְוָה ظر_يتخربد هَمْدِ ننزد خخطُكُ

יְהוָה אַמָּה יבִּימֶף: מְּנְרַ בְּמָּנְרַ בַּמָּלְנִם אָמֶּב_וִבְּנַרַ

בּלְ מָנִים רֻעּ לְאַ הַוְּבְּטְׁנִּנְ לַיהְנָה עַנִיר כֹּלְ מִנִּם בִּישׁ לְאַ הִבְּסְנֵיה וְבֶּי יִהְלֶה בֹּוֹ מִוּם פְּפֶּׁתַ אַנִּ עִנְּּר נַאָּרֵי יְהֵי בִיה מוּמָא חַנִּיר אַנ

וְהַמְּבוְרְ יַבְּבְּרָ בַּבְּבָר וְכְּאַנֶּלְ:

لِكُمُا لِيَهُ فَكُولِ وَقُرْتِ: (5) בַל אָת־דָּמִוֹ לְאִ תֹאבֻל עַל־ לְחוֹד יָת דְּמֵיה לְא מִיכוֹל עַל

> לכל דושביר: حَمَرَتَكِ كُم نَكِمَ، حَمْرَك خَمْفَمُكُك

ין אֵלְהָךְ לְאַ הִפְּלָח בְּבוּכְּרָא ילמלב בלנון טלבות לבם כֿל פּוּכֹבא בּוֹטוֹלִי, בֿעוָבַבּ

نهُزُم حُنكك: בַּמִּנֹא בַּאַטְרֵא בִּיטִבְרָה וֹנֹ אַטַּ שבים לו אַלְבוֹשׁ שׁנכֹלְנָּוּשׁ אָנֹאַ

۵۲۵ († %¢۱۲)

וֹאַגֹלְאִ: וֹבְכֹּוֹא כַּנִוֹבָא כַּבָּמָּר מָבִוֹא שוכלנוה מסאבא

אַבְעָא הַיִּשְׁבְּיִה בְּעַיָּא:

bless thee in all that thou doest. years; and the Lore thy God will of a hireling hath he served thee six thee; for to the double of the hire mori estrest him go free from It shall not seem hard unto thee,

the firstling of thy flock. the firstling of thine ox, nor shear God; thou shalt do no work with shalt sanctify unto the Lord thy of thy herd and of thy flock thou All the firstling males that are born

and thy household. which the Lord shall choose, thou 20 thy God year by year in the place Thou shalt eat it before the LORD

sacrifice it unto the Lord thy God. blemish whatsoever, thou shalt not 21 lameness, or blindness, any ill And if there be any blemish therein,

it alike, as the gazelle, and as the 22 the unclean and the clean may eat Thou shalt eat it within thy gates;

the ground as water. 23 thereof; thou shalt pour it out upon Only thou shalt not eat the blood

- עבודמו בלילס, רבו מוקר לו שפחס כנענית וסולדות לחדון (קידושין מו.): (18) כי משנה שכר שכיר. מכאן אמרו, עבד עברי עובד בין ביים ובין בלילם, ווסו כפלים שבעבודה שכירי יוס, ומסו
- סכמוב בסוום: שבו (ערכין כע.): לא חעבוד בבכוד שורך ולא חגוז וגוי. אף סמילוף למדו רבומינו שאפור (מולין קלו.), אלא שדבר לא יקדיש, וא"א לומר לא יקדיש שהרי כבר נאמר מקדיש, הא כילד, מקדישו אתה הקדש עלוי, ונותן להקדש כפי עובת הנאה שם כילד, סינו מקדישו לקרבן סחר וכסן למד שמלוס לומר סרי סחס קדוש לבכורס. דבר סחר, ס"ס לומר מקדיש שכבר נסמר (19) כל הבכור וגר חקדיש. ובמקום אחר הוא אומר לא יקדיש, שנאמר אַן בְּכוֹר שֵׁשֶׁר יְצַבַּר לַשׁ׳ וגוי (ויקרא כז, כו),
- שנמו, אוכלו אומו סיוס ויוס אמד משנה אמרת, למד שנאכל לשני ימיס ולילה אמד (שס כז: ספרי קכה): כג), מס מעשר שני אינו נפסל מִשְׁנֶס לחברחס, אף בכור אינו נפסל, אלא שמלוס מוך שנחו: שנה בשנה. אס שחמו בסוף משעברס שנמו, כבר סוקש למעשר, שנאמר ואכלם לפני ס' אלסיך מעשר דגנך מירושך וילסרך ובכורום בקרך ולאנך (לעיל יד, וּבְשְׁבֶס יִהְיֶם לְּדְּ וּגו' (במדבר יח, יח בכורוח כח.): שנה בשנה. מכאן שאין משסין אוחו יוחר על שנחו, יכול יהא פסול (02) לפני ה׳ אלהיך האכלנו. לנקן סוא אומר, שכבר מלינו שסוא מממנום נסונס אחד מס ואחד בעל מוס, שנאמר
- שברלוי ולינו מוזר: (IS) מום. כלל: פסח או עוד. פרע: כל מום דע. חור וכלל, מס ספרע מפורש מוס סגלוי ואינו חוור, אף כל מוס
- ונאכל, יכול יסא אף הדס מומר, מלמוד לומר רק אם דמו לא מאכל: (33) רק אח דמו לא האכל. שלא מאמר סואיל וכולו סימר סבא מכלל איפור סוא, שסרי קדוש, וישמע במוץ בלא פדיון

ממאבום לולור: קאָבִיב הוֹצִיאַף יְהֹזָה אֶלֹהֶיף בי בְּנִידִיָּה אָלִהָיִר בְּי בְּנִידִישׁ שָׁמוּר אָת־חָדָש הָאָבִיב וְשְּשָׁיהָ

יְהוֹה לְשַבֵּן שְׁמִוֹ שֶׁם: גַּאַן יבָקר בַּמָּלִים אַמֶּב יַבְּתַר الزجرب وما ذالزا يخزواه

אַטַּבְּ מִאָּבֹא מִאָּבִוּם כַּבְ וֹמֵנ מֹאַבְוֹם לְמָּהֹן שׁוֹכֶּב אָטַ וֹוָם אָנִו כַּוּ בְּטִפּּוְוּן נִצְּאָטִ מִאָּבוּן ּ וֹמִוֹם שֹׁאָכֹּלְ הַלְּוֹו תַּאַּוִע בְּטִׁם לא היכול עליו חְמֵּץ שׁבְעַּאַ לַא מִיכוּל עַלְאָ חָיכוּ חֲמִיעַ שִׁבְּעָּאַ

בּוֹיִם הַרְאַמִּוֹן לַבְּבֶר: מוַ עַבּמָּב אַמָּב שׁוֹכָּע בּמֹנִב ַ וּבֹלְנַ מִּבֹׁמֹּנִ וֹמִים וֹלְאֵבֹלָוֹ טַׁנִוּמָנַ מִּבֹמֹא וִמִּוּוֹלָא וֹבִּיִּנִ نَزِيدِ تَلْهُد خُكْمٍ نُحْدِ لَأِي مَهْد خُخْمٍ نَخِي نَفَنَة خُكُ تَفَدَد خُخْم

> לפון בקולוא: אָלְיִנֹיִב מִמְּאָנִיִם וֹתְּבָּע לְנַיִּ tilúx ľätitk sádl GÓDA ŽÍO II ŘÍDE ŘI. מָב נְת נְבְוֹא בַּאַבִּנִבָּא נְתַּהָבִיג

> לְאַמְבְאָר שְׁכִינְתֵיה תַּמָּן: מוֹ שונו בֹאטֹנא בוטֹנה. וֹוֹ מן בְּנֵי מָנָא וָנְכְסָּט מִנְרְשָּׁנָא וְטְׁכֵּנְסְ פַּסְטָא צָנִדְם וֹנְ אֶלְטַנְּ

> ፲;(Ŀ: מֹאַבְׁמֹא בְּמֹגִבוֹם כַּלְ וּוְמֹוּ בויל התורבר ית יום מפקר נפּלשה מאֹבלא בַמֹּבֹנִם לְנוֹים מַּנִיוֹ אָבוּי בַּבְּרָיִלִיּ יומין מיכול עלוהי פַּטִּירָא

בְּיוֹמָא לַבְּמָאָר לְצַּפָּרָא: מו בֹאָבֹא בַנוכוּם בַּבַמָּאָ

> forth out of Egypt by night. the Lord thy God brought thee thy God; for in the month of Abib XVI keep the passover unto the Lord Observe the month of Abib, and

choose to cause His name to dwell in the place which the LORD shall thy God, of the flock and the herd, passover-offering unto the LORD And thou shalt sacrifice the

Egypt all the days of thy life. camest forth out of the land of remember the day when thou land of Egypt; that thou mayest didst thou come forth out of the the bread of affliction; for in haste unleavened bread therewith, even with it; seven days shalt thou eat Thou shalt eat no leavened bread

.gnin1om at even, remain all night until the which thou sacrificest the first day days; neither shall any of the flesh, with thee in all thy borders seven And there shall be no leaven seen

- שמצרים לילה. וסלא ביום ילאו, שנאמר ממְמַבַרַת הַפֶּבַת יָלָאוּ בְּגֵי יִשְׁבָבָל וגוי (במדבר לג, ג), אלא לפי שבלילה נתן להם (I) שמור את חדש האביב. מקודס נולו שמור שיסל כלוי ללבינ, לסקרינ נו לם מומם סעומר, ולס ללו עבר לם סשום:
- דברים הרבה מפסוק זה: קכט), שאס נמנו על הפסח חבורה מרובה, מביאים עמו חגיגה כדי שיהא נאכל על השובע (פסחים ע.). ועוד למדו רבוחינו (2) וובחח פסח להי אלהיך צאן. שולמר מן סכנשים ומן סעוים מקמו (שמות יב, ס): ובקר. מוצמ למגיגם (מפרי פרעה רשוח ללאח, שנאמר ויקקלא למשה ולפַברן לילה וגוי (שמוח יב, לא):
- ידי אכילת הפקח והמלה, אם יום לאחך: לוכרון, וחפוון לא שלך סיס, אלא של מזריס, שכן הוא אומר וַמֶּמֵוַק מִנְּרַיִס עַל סְעָס וגו' (שמוח יב, לג): דמען הזכר. על (3) לחם עני. לחס שמוכיר אם סעוני שנחענו במלריס: כי בחפוון יצאח. ולא סספיק בלק לסחמיץ, וזס יסיס לך
- edard (aa:): מגיגס אשר מובה בערב, לא ילין ביו"ט סראשון עד בקרו של שני, אבל נאכלה סיא בארבעס עשר ובע"ו, וכך סיא שנויס במסכה הכמוב מדבר, ולמד עליה שנהכלם לשני ימים, והראשון האמור כאן, ביו"ע הראשון הכמוב מדבר, וכן משמעות המקרא, בשר הישחמים כל שבעה, כולן בבל מוחירו והיגן והכלין הלה ליום ולילה, לכך כחב בערב ביום הרהשון. דבר החר, בחגיגם י"ד בכל גבולך, סוצרך לפרש באיזו וביחם סוא מוסיר, שאם כמב ולא ילין מן סבשר אשר חובח בערב לבקר, סיימי אומר שלמים ולפי שנסמלק סכסוב מענינו של פסח וסחחיל לדבר בחקוח שבעח ימיס כגון שבעח ימיס חאכל עליו מנוח ולא יראס לך שאור בפסח מגריס, ויוס ראשון האמור כאן הוא י"ד בניסן, כמה דאת אמר אַן צַּיוֹס קַרָאָשוֹן מַשְׁבִּימוּ שְׁאַר מִבְּמֵיכֶט (שמות יב, מו), (+) ולא ילין מן הבשר אשר חזבה בערב ביום הראשון לבקר. מוסרס למומיר נפסמ דורום, לפי שלמי מלמ

אָלְהָוּ בְּתֵּוֹ לֶבִּי: ﴿ إِنَّا لَا يُحَالَ الْمُنا لَيْظُولَ لَا يَا خُلُهُ لِينَا خُلِقُولُ يُن هَوْلُهُ

﴿ بَازِبَ هُرَايَرُ إِنْ كُنِفِوا نَهُمُا نِهِمَا בָּי אָם־אָלִ־הַפְּלְוֹם אַשֶּׁר־יִבְּהַר

בּמֹמָת מומֹר צֵאטָרְ מִפֹּגַרוֹם: שׁוֹבַׁע אָנוַעַפַּסָע בַּגַּעָר כְּבָּנא

בַּבֶּער וְעִבְכִּעָׁ לִאָּעַבֶּיוּ: نجَلَاب بَعَيْن ڲٚڬِينَاء جَب نَظِيْنُ لِمَنْدِهِ، بَرْ يُحْفِلُ قِيهِ لَمَنْظَرَ. بخهَرَٰ فَ لَهُٰۤدَذِٰ فِ فَقَٰ كِبِهِ لَهُمُدِ بَاحَهَٰذِ لَيْ ذَيْدِ فَعَنْكُ *

לא תַעַּשָׂה מְלַאבֶּה: (ס) ترَهْدِينَ، يَعَرُبُرُ كَرِيلِتِ كَارِبُرُكُ فَجَرْبُوهُ هُجَرَبُهُ خَرَبُهُ كَالَا يَتُ שַׁמְּט וֹמִים תַאַכַּל מַצְּוֹת וּבַוֹּוֹם שִׁמַא יומִין הַיכוּל פַּמִירָא

نفقٰد_ځك

לְסָבֶּר מֻבְּעָה מֶבְעָּיה

%८७८५:

ئترح ځك: אַמֶּב יְּבְיָנִי בּטֹבֹא מוּ עֹבִוֹב בּיִי אֶלְטִבּ

אָלִבוּו בֹאַטֹבֹא בּוֹטַבֹּה, וֹנִ

ختدمَح بَمَثَمُهُ لَمُلَ مُخَلِّفُ שמו שכנס ונו פּסִבא בּבמהָא ڰٚڮ۫ڂڮ ڿۼۿڎۼٮ ۿڿڹڹڞ؞ڡ

خَمْطُلُمُ نَكْتُكُ خُطْلُتُكَ خُطُلُتُكَ خُطُلُتُكَ خُطُلُتُكَ خُطُلُتُكَ خُطُلُتُكَ خُطُلُتُكَ خُطُلِتُكَ خُطُلِتُكَ خُطُلِتُكَ خُطُلِتُكَ خُطُلِتُكَ خُطُلِتُكَ خُطُلِتُكَ خُطُلِتُكُ خُطُلِكُ خُطُلِتُكُ خُطُلِتُكُ خُطُلِتُكُ خُطُلِتُكُ خُطُلِتُكُ خُطُلِكُ خُطُلِتُكُ خُطُلِتُكُ خُطُلِتُكُ خُلِيلًا خُطُلِتُكُ خُطُلِتُكُ خُطُلِتُكُ خُطُلِتُكُ خُلِيلًا خُلِقًا خُلِيلًا خُلِلًا خُلِيلًا خُلِلًا خُلِيلًا
אָלְבִוּב לַא נוֹהְבִיג הַבֹּוֹבָא:

デ投げは行び ناشد ַ חַרְמֵשׁ בַּקְּלְה הְחָבֵל מִשִּׁירִיוּה עַגְּלְא בַּחַצִּר עַּטְרָא מֹבֹמֹא מֻבוּמֹוּ טֹמִנֹּוּ לַבַּ

ון אָלְהָר מִפָּת נְדְבָת יָדֶר מְבַמָּא מֶבוּמָוֹ:

מְּבַׁמִּנִעִ לַיְבוֹנְע וְתַמְבֵּיִר תַּנְא דְּשְׁבוּענִיא בַּיִב

gates, which the Lord thy God y passover-offering within any of thy Thou mayest not sacrifice the

eiveth thee;

at the season that thou camest forth even, at the going down of the sun, sacrifice the passover-offering at name to dwell in, there thou shalt thy God shall choose to cause His but at the place which the Lord

out of Egypt.

the morning, and go unto thy tents. shall choose; and thou shalt turn in 7 the place which the Lord thy God And thou shalt roast and eat it in

therein. thy God; thou shalt do no work ре я solemn assembly to the Lord 8 bread; and on the seventh day shall Six days thou shalt eat unleavened

weeks. shalt thou begin to number seven is first put to the standing corn 9 unto thee; from the time the sickle Seven weeks shalt thou number

plesseth thee. according as the Lord thy God of thy hand, which thou shalt give, the measure of the freewill-offering weeks unto the Lord thy God after And thou shalt keep the feast of

- (6) בערב כבוא השמש מועד צאחך ממצרים. הרי שלשה ומנים חלוקים, נערב משש שנות ולמעלה ונחה, וכנות
- (ד) ובשלח. זסו ללי אם, שאף סוא קרוי בישול: ופניח בבקר. לנקרו של שני, מלמד שמעון לינה ליל של מולאי יו"ע ששמש מאכלסו, ומועד לאמך אמס שורפסו, כלומר נעשס נומר וילא לבימ סשריפס (מפרי קלג):
- (8) ששח ימים האכל מצוח. ולמקוס אחר סוא אומר שָבְּעַח יָמִיס (שמוח יב, מו), שלעס מן סישן וששס מן סחרש. (ספרי קלד מגיגה יו.):
- המלחכה. דבר חחר, פְנוּפְיָחׁ של מחבל ומשחה, לשון גַשְּבְּרֶה בָּח חוֹמָךְ (שופטים יג, טו): מלילה הראשון שהכמוב קבעו מובה, שנאמר בְּעֶבֶב פֹחַבְלוּ מַנֹת (שם יח פסחים קב.): עצרה לה׳ אלהיך. ענור עלמך מן שאין אכיילת מנה בו מובה אלא רשות, ולא ללמד על עלמו ילא אלא ללמד על הכלל כולו ילא, מה שביעי רשות אף כולה רשות, מוך דבר אמר, למד על אכילם מלה בשביעי שאינה חובה, ומכאן אמה למד לששה ימים, שהרי שביעי בכלל היה, וילא מן הכלל ללמד
- (9) מהחל חרמש בקמה. משנקלר סעומר, שסים רמשים סקליר (ספרי קלו:):
- (10) מסח נדבח ידך. די נדבמ ידן, סכל לפי סברכס, סבא שלמי שמחס, וַקַדֵּשׁ קרואיס לאכול:

بِمَثِرَهِ جُשَوْل שָׁמִּוֹ שֶׁם: לאבלב למלום אָמֶּר וֹלְנוֹר ئتير بتببت بتعزمين يخور تَكُمُثِكِ يُلَاكِنِ كُمُلِكِ خَمُمُرُبِكِ رَهُمِامِةٍ حَفِيرًا بِمَيْدً كِيَالًا لِيَمْ يُرَالًا إِنَّا لِي اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

بخثك بختفك لمخفك لهضفك ŽLO II XÇLL XV

choose to cause His name to dwell which the Lord thy God shall in the midst of thee, in the place fatherless, and the widow, that are gates, and the stranger, and the and the Levite that is within they man-servant, and thy maid-servant, and thy daughter, and thy LORD thy God, thou, and thy son, And thou shalt rejoice before the

☆☆☆☆ (@) בושבע בושה בושבים וֹוֹכֹּוֹטָ כֹּוַ מֹבֹת בֹוֹוֹטַ בַּמֹגַבוֹוֹם

كَالْمُنَّةُ لَا يُعْجَلًا: אַבוּ מֹבֹגַא בַוּוֹטַא

shalt observe and do these statutes. wast a bondman in Egypt; and thou And thou shalt remember that thou

نظره جَعْمُ فَلِهِ مُؤلِدُكُ نظرَكُكُكِ:

יִמְמַּהַּגַּבַעַבַ: מבלא וימין במכנשה מאדרה מפטיר הַגַּ הַסְּבֶּה הַעַּעֲשָׁה לְךָּ שִׁבְעַנֵּה הַנְּשִׁלִּיִּא הַעָּשֶׁלִיָּא הַעָּשָׁבִיר לְךְּ

tadi.L: וֹבִעָּבׁ וֹבִוּטַנֶם וֹבִאַלְמָּוֹב אָמֶהַר

نقدمذفه يخظأنك: וֹיַטְקֹא القرائك

fatherless, and the widow, that are Levite, and the stranger, and the and thy maid-servant, and the

thou shalt be altogether joyful. in all the work of thy hands, and bless thee in all thine increase, and Decause the Lord thy God shall place which the LORD shall choose; unto the Lord thy God in the Seven days shalt thou keep a feast

daughter, and thy man-servant,

thou, and thy son, and thy And thou shalt rejoice in thy feast,

threshing-floor and from thy

thou hast gathered in from thy

tabernacles seven days, after that Thou shalt keep the feast of

within thy gates.

winepress.

نثيك نيريم علا يمين المرابعة בְּכָל הְבוּאֶהְדּ וּבְכֹל מַעַּשָּׁה بميت جر بجرجة بميت هكتربه

ַנְמִים תַּחֹגֹּ לַיֹרוֹוֶה שִׁבִּעָּא יוֹמִין מֵיחוֹג קַרָם יִי

- לני משמח אם שלך: (11) והלוי והגר והיחום והאלמנה. ארצעה שלי כנגד ארצעה שלך, בנך ובמך ועבדך ואממך, אם אמה משמח אם שלי
- (12) ווכרח כי עבד הייח וגוי. על מומ כן פדימיך שמשמור ומעשה את המקים האלה:
- (EI) באספך. בומן האסיף שאחה מכנים לביח פירוח הקיץ. דבר אחר באספך מגרנך ומיקבך, למד שמסכנין אח הסוכה
- (15) והייה אך שמח. לפי פשומו מין זה לשון לווי מלמ לשון הבממה, ולפי מלמודו (שם ממ.) למדו מכמן, לרבום לילי יום בפסולת גורן ויקב (סוכה יב.):
- מוב סטטכון לשמסס:

פַּנָי יְהַנָה רֵיקָם: יְבְתַּוֹ תַּסְּבְּוֹת וְלָאִ יִרְאָּר אָתַ בְּחַלֵּי הַמַּגַּנְים יִבְּחָר הַמָּבְּעָה אָלהֶיף בַּמְקוֹם אַשֶּׁר יִבְחָר מַּבְנָמִ פֹּמֹלֵנִם ו בּּמִּלָּנִי יִנְאָנִי

ובְחַוּא דִּטְטַלַיַּא וְלַא וַתַּחָזוֹן בְּפַמִירַיָּא וּבְחַגָּא דִּשְּׁבוּעַיָּא בְאַנוֹגאַ خر لاحبثك كُلُم لِنْ لِمُحْتِكِ שׁלַט וֹמִינוֹ בַּהָּטֹא וֹטַטַוּוָן

Говр етриу; they shall not appear before the and on the feast of tabernacles; and bread, and on the feast of weeks, choose; on the feast of unleavened 16 God in the place which He shall males appear before the Lord thy Three times in a year shall all thy

ومرمره هِرْ إِرَابِ هِنْ لِي إِرَا حِلْتِ: (٥) ترز المُحَلِّلَة بِرِيْدِ خُكِ למ אָישׁ בְּמִהְנָת יְדֵוֹ בְּבָרְבָּת יְחֹוֶת עלבו במטנט גדיה פברפקא

given thee. LORD thy God which He hath 17 according to the blessing of the every man shall give as he is able,

read the Haftara for Rosh Hodesh when that occurs, but read this Haftara even on Erev Rosh Hodesh. The Haftarah is Isaiah 54:11 - 55:5 on page 171. On Rosh Hodesh, read the Maftir on page 187. Most

וְמְּפַּׁמִּנְ אֵנַרַ עַבְעָם מִמְפַּמַ_אָגֶב':

ينظهره: الأكثيب بيرا كل كسجهرة كسجورة التردار بروه با نْلِيْلُا طَلَبْكَ يَانَا يُحْرَفُكَ نُقَادِ كُكُ تقل كك تشنيا بصنية بالمنت كك فحر neither shalt thou take a gift; for a thou shalt not respect persons; Thou shalt not wrest judgment;

people with righteous judgment.

Judges and officers shalt thou make

tribe; and they shall judge the Lord thy God giveth thee, tribe by

 $_{\rm 18}$ $\,$ thee in all thy gates, which the

جَدركات: יענר עיני הקמים ויסגוף דברי שיהדא מענר עיני הפימין or פְּנָיִם וְלֵאְ יִתְּפַּׁה שֵׁתַּה בֵּי הַשָּׁתַר אַפּין וְלָא הְקַבֵּיל שׁוּהְדָּא צָרֵי

اشكفكند فكثما فدينا: ريم توڤر المنهُفِم الله الأكراب المنهزر بدرا لأيم برهُفريته

righteous. and pervert the words of the gift doth blind the eyes of the wise,

፠ځنك ئت،⊏ ځك: " װְּרֶבְׁמְּשֵׁ אֶּטִי בְּאְבֶּרֶא אֲמֶבְיִרְיְנְיִנְיִ בְּתָּבֶּרִ וְמִינִים בְּרִילְ בְּנְתְּמֵּא מִוּשְׁמָא מִוּשְׁמָא בִּינִים בְּרִילְ בְּנְתְּמֵּן מְחָנְיִנְיִ לִּנְשְׁמָא מִּיִּשְׁמָא בִּינִים בְּרִילְ

giveth thee. the land which the Lord thy God 20 that thou mayest live, and inherit Justice, justice shalt thou follow,

- (16) ולא יראה את פני ה׳ ריקם. אלא סבא עולות ראיים ושלמי תגיגם:
- (פו) איש במחבח ידו. מי שיש לו אוכלין הרבה ונכסים מרובים, יביא עולום מרובות ושלמים מרובים (חגיגה ה:):
- לך, שופטיס ושוטריס מחן לך לשבטיך בכל שטריך אשר ס' אלסיך נחן לך: לשבטיך. מלמד, שמושיבין דיינין לכל שבט במקלוברלועה עד שיקבל עליו את דין השופת: בכל שעריך. בכל עירועיר (מיהדרין מו:): לשבמיך. מותב על תתן (18) שופטים ושוטרים. שופטים, דיינין הפוסקים את הדין: ושוטרים. הרודין את העם אתר מלוחן, שמכין ורופחין
- (פו) לא חשה משפש. כמשמעו: לא חביר פנים. אף צשמת סמענות, אוסרס לדיין שלא יכא כך לוס וקשס לוס, אחד ושבט ובכל עיר ועיר: ושפטו אח העם וגוי. מְנֶס דיינין מוממיס ולדיקיס לשפוע לדק:
- צדיקים. דנריס המלודקים, משפטי המה: קמד): כי השחר יעור. משקבל שוחד ממנו, אי אפשר שלא ימה את לבבו אללו להפך בזכוחו (כחובות קה:): דברי שומדומת יושב, לפי שכשרומה שהדיין מכבד מת מבירו, מתמתמין משנומיו: ולא חקח שחד. מפילו לשפוט לדק (מפרי
- סדיינין סכשריס, לסמיות את ישראל ולסושיבן על אדמתן (שם): (02) צדק צדק חדדף. סלך אחר נים דיון יפס (מפרי קמד מנסדרין לב:): למען חחיה וירשה. כדאי סוא מנוי

نظك بالمُمْتِ غَدِّرُ فَبَهِم بِمَزِّمَ هِرُّنِ الْهِيْفِ جَمِعَاتِ فَبِجَمِهُ وَالْ هِرَٰمِةِ לא הפעע לְּךְּ אֲשֶׁרֶה בְּלְ־עֵּאִי לֵא הציב לֶּךְ אֲשֶׁירַה בָּלְ אִילָּוֹ

שְׁנֵא יְהוְוֹה אֱלֹהֶיף: (ס)

ぷく ロ に と : (0) בְּבֶר רָע כָּי תּוֹעַבָּת יְהֹוְה מִדִּעִּם בִּישׁ צָּרֵי מְרַחַלְ בֵּרָם יויא נְשָׁר אֲשֶׁר יַהְנֶה בוֹ מוּם כָּל וָאִמַּר דִּיהֵי בִיה מוּמָא בֹּל

كَمَّالِد خُلِينَانِة אֶת־הָרֶע בְּעִינֵי יְהֹוָה־אֶלֹהָהָיף לַךְ אַישׁ אַרֹאִשְׁר אַשָּׁר יַעֲשֶׂר וּבְראוֹ אִהְא[ָ]דִיִּעְבּיִר יָת דְּבִּישׁ ء شَمَرُبِك يُجَمَد نِدِيْنِ يُحْرِثُنِك بِينَا طَائِكَ فَنَا يُخَبِّكُ نَتِيدَ خُكُ בּירִימָּאָא בְּקּרָבְּיִ בְּאָרַרְ אָרִי יִשְׁטְּכִּר בּינֶרְ בַּנִוֹרָא מִוֹ

אַּוֹ לְכֹּלְ בֹּלֹא עַמִּמֹנִם אַמָּר לְכֹּנִינִגְאָנְלְכֹּלְ עַנְלָ מָנִגְ מִמִּנֹאִ اً يَّنْ فَعَادِ خُلِيْتِ لَحَقِيْقُهُ الْجَادِيَا يَوْدِيا خُلِياً يَخْمُونُهُم هَبِ וַנְּבֶּנְ וֹנְהַבְּעְ אֶבְנַנִים אַֹנוֹנְים נִאָזַל וּפְּלָּט לְּמָעָּנִי עַּמָמָנָא

בומבאב: בְּמֶתְּעָר īukātu. הישב וְהַנָּה אֵמָתׁ נְכִוֹן הַדְּבָּר

بالقيدا كأب:

!! %\!\!!\!!\!!\!!\!!\!!\!!\!!\!! לא תּוְבַּח לַיחֹנְה אֱלֹהֶיף שָׁוֹר ַ לָא תִכּוֹס קֵדָם יִיְ אֶלְהָף תּוֹרְ

يَحْ٪ فَظَيْلِينَ:

נאנט נובא לושמא כינן פּהנִמָא

שומיבהא

covenant, LORD thy God, in transgressing His which is evil in the sight of the man or woman, that doeth that the Lord thy God giveth thee,

thee, within any of thy gates which

If there be found in the midst of

noinsnimods as si neat rof; gaidt

wherein is a blemish, even any evil XVII LORD thy God an ox, or a sheep,

Thou shalt not sacrifice unto the

pillar, which the Lord thy God

Weither shalt thou set thee up a

the altar of the Lord thy God, 21 Asherah of any kind of tree beside

which thou shalt make thee.

Thou shalt not plant thee an

unto the Lord thy God.

commanded not; host of heaven, which I have sun, or the moon, or any of the 3 gods, and worshipped them, or the and hath gone and served other

abomination is wrought in Israel; thing certain, that such and, behold, if it be true, and the then shalt thou inquire diligently, and it be told thee, and thou hear it, אַרָרְיִיהַ לְּיִרְ וְיִשְׁמִיעִי וְחָהָבָע יוֹי אַפּאָרוֹ אַנּייִאָר אַ

- (IS) \forall א חשע \forall ך אשרה. למיינו עליס משעת נמיעתה, ואפילו לא ענדה, עובר בלא מעשה על נמיעתה:
- לעבודת הלילים: לוס לעשומ, ואת זו שנא, כי מק סימס לכנעניס, ואע"פ שסימס אסובס לו בימי סאבות, עכשיו שנאס, מאחר שעשאוס אלו מק (בב) ולא חקים לך מצבח. מלנה אנן אחה, להקריב עליה אפילו לשמים: אשר שנא. מונה אניים ומונה אדמה לך אשרה כל עין אצל מובח ה׳ אלהיך. אוסרס לנומע אילן ולבונס בימ בסר סבימ:
- קדשים (זבמים לו.:): (I) לא חזבח וגרי כל דבר רע. אוסרס למפגל נקדשים ע"י דנור רע (ספרי קמו). ועוד נדרשו צו שאר דרשות בשתיעת
- (2) לעבר בריתו. משר כרת ס' מתכם שלמ לעצוד מלילים:
- (3) אשר לא צויחי. לענדס (מגילק ע:):
- (+) נכון. מכוון *סערום*:

בַּיֹאָמֻבׁי יִסְׁלַלְטַּׁם בַּאָבֹנִים נִמֶּנִי: אָל הִילִּיבוֹ אָנַר הַאָּיִם אָנְ אָת־הַדְּבֶר הָרֶע הַנָּה ំ ងូពៈកុំងុង៉ុក ក្ក់នេ <u>អ</u>ង្ហក וְהְוֹבֵאהָ אָת הָאָישׁ הַהֿוּא אוֹ וָהַפֵּיק יָה גּוּבָרָא הַהוּא אוֹ

פֿר עַר אָחָר: מַרַים יוּמָת הַמָּת לְאַ יוּמָת עַלְּיִ מְּלִי סְּהַרִין יִהְקָמִי צַּהַיִּיִּב על־פַּיו שְׁנַיִם עֵּדִים אָוֹ שְׁלֹשֶׁה עַלְ מִימִר הָּבִין סְהָדִין אֹוֹ

بَرُمُلُونَ لِأِنْمُ مِنْ لِكُلِّكُ اللَّهِ فَاللَّهُ لَا يَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ לְהַמִּיתֹּוֹ וְיָר בְּלְ־הָעָם בְּאַהַרֹּנְהַ ינד העדים הָהְנֶה־בָּוֹ בָרִאִשׁנָה

گِريْنك خبن ۱۳≒ * #\l_io | iio #\l_i\l ii\ جَر بَوْرَي مَوْلِهِ لَـٰלِد كَوَيْمُوْم

ಗ್ರಭಭಕ್ಷಲ: וֹבְרַשִּׁמַ וֹנִינַּגִי לִבְּ אָנוּ גַּלָר بْكُهُنِّ هُمْ لِنَجْلُتْنُو لَاكْنَانُوا لُهُمْ _

> וֹשֹבׁנֹמִנּנוֹ בֹאַבֹנֹגֹא וּימוּתוּוֹ: בּוֹלְב וֹנו מּוּבְרָא או וָנו אִמְּנִיא פֿטוֹמֹא בֿישָׁא הַבִּין לִטַרַע בַּית נו אַטְּקָא הַהָּצָא בַּעָּבָרוּ נָת

> φή'r πr: לַמְלָא לָא וֹטַׁלַמִּוּלְ תַּלְ מִוּמָּר

אַבוּה דְּבִישׁ מִבּינָרָ: בכל עמא בבחביהא יהפלי בּׁבֿוֹמִינִא לִמִלַּמִּלִישִּ וּיִוֹא גבא בסבינא שבי

خمرفية فربد فبني فحيس בון לבון וכון מלשה סנונו בולא כון בם לבם כו ننفلم ذئك فننذه

נטטפה ויחוון לף נת פּהנְמָא

בּבּׁנִלֹא בַּנְבֵוֹ בַּנְנְתַבָּא בַאַנוּנוֹ

ומימי לוְת בְּתַנִיא לִינָאָי ילְנָת

of judgment. shall declare unto thee the sentence and thou shalt inquire; and they judge that shall be in those days; priests the Levites, and unto the And thou shall come unto the

the Lord thy God shall choose.

get thee up unto the place which thy gates; then shalt thou arise, and

even matters of controversy within and between stroke and stroke,

8 and blood, between plea and plea,

evil from the midst of thee.

thee in judgment, between blood

If there arise a matter too hard for

people. So thou shalt put away the

and afterward the hand of all the

The hand of the witnesses shall be

one witness he shall not be put to

At the mouth of two witnesses, or

thou shalt stone them with stones,

done this evil thing, unto thy gates,

even the man or the woman; and

man or that woman, who have

then shalt thou bring forth that

that they die.

die be put to death; at the mouth of 6 three witnesses, shall he that is to

trst upon him to put him to death,

- בו, אף שעריך האמור למעה שער שעבד בו, ותרגומו לַקַרְנַיִּיך: שער שעבד בו, או אינו אלא שער שנדון בו. נאמר שעריך למעס ונאמר שעריך למעלה, מה שעריך האמור למעלה שער שעבד (5) והוצאת את האיש ההוא וגר אל שעריך וגר. סממרגס אל שעריך, לָמָרַע בימ דיירן, מועס, שכן שנינו אל שעריך וגר.
- אף שלשה עדות אחת, ואין נעשין ווממין עד שיוומו כולם (מכות ה:): (6) שנים עדים או שלשה. אם מחקיימת עדות בשנים למה פרע לך שלשה, להקיש שלשה לשנים, מה שנים עדות אחת
- שיסיו סכמי סעיר חולקים בדבר, זס מעמא זוס מעסר, זס מחייב זוס מוכס: 👚 וקטה ועליה. מלמד, שבים המקדש גבוס ים ספרי קנב): בין דין לדין. בין דין וכלי לדין חייב: ובין גגע לגגע. בין נגע ממל לגגע מסור: דברי דיבות. (8) בי יפלא. כלספלאסלטון סברלסופרישס, שסדבר ובדלומכוססממך: בין דם לדם. בין דס ממאלדס מסור (ודס
- (9) הכהנים הלוים, סכסניס שינאו משנע לוי: ואל השופש אשר יהיה בימים ההם. ואפילו אינו כשאר שופעיס מכל המקומות (פנהדרין פו.):

לְתְּשִׁנִע בַּלָלְ אֲשֶׁר יוֹרְוּדְ: וְבוֹנִי וֹמִתְנִים בּוֹטַבְּתֹּי וֹמִי יַגַּירְוּ לְּלְּ מִן־הַמֶּקַוֹּם הַהֹוּא דִּיהַוּוֹן לֶךְ מִן צַּהְרֶא הַהוּא

וֹמֹמָוּטֹ מֹלְבַפֹּׁג עַבַּבֹּעַ אָאָהָר וֹעַמַּבִּיג מַלְ מִוּמָב פֹּטִינֹמָא

teach thee. according to all that they shall and thou shalt observe to do place which the LORD shall choose; shall declare unto thee from that tenor of the sentence, which they And thou shalt do according to the

غَمْد ـ تَدْبَاد كِلَّا تُصْبَا بَمُطْهِج: תַּעְשְׁהָ לָאְ עַסְּוּר מִוּרְהַבְּבֶר לָאְ הָסְטֵּי מִוֹ פִּהְנְמָאְ דִּיֹחַוּוֹן بعدور أنقط يتضفق همك بهذان خلا أنقح يدنع لاتنضادا خلا فقتد מּכַ פָּּג עַשַּוְלָע אַּמָּב גַנְנַנּיב מַכְ מִנמַב אַנְבַוֹּלַא בַּנַלְפַנּוֹב

לַב לַנֹמִינָא וֹלַמְּמָאלָא:

right hand, nor to the left. they shall declare unto thee, to the turn aside from the sentence which thee, thou shalt do; thou shalt not the judgment which they shall tell shall teach thee, and according to According to the law which they

יִלְהַנְיָּלְ עַבְרָא מִיִּשְּׁבְאָבְיּ אָן אֶלְ הַשְּׁפְּטְׁת וּמֶתְ הָאָנִישׁ הַדוֹרָוּאַ جَשְׁנֶת שָׁם אָת־יָתְוָה אֶלֹהָיף בַּ לְבַלְשָׁי מִּמְתַּ אֵלְ-הַכַּבֵּן הַמְמֶּר בְּלָא לְטַבְּלָא מוֹ בְּהַנְא בַּקְאֵים

עווא יושלי עביר דריש אַן מֹן בּוֹנֹא וֹנֹטַלַמִּגַ װּבָּבֹא كِمَقَمَة فَقُل كَلُه لَا يُخْتِكُ בְּזְבְיִן וְינִיבְרָא בִימְבִיד בְּרְשִׁׁעַ בְּדִיל

exterminate the evil from Israel. man shall die; and thou shalt God, or unto the judge, even that minister there before the Lord thy unto the priest that standeth to presumptuously, in not hearkening And the man that doeth

יייקין עוד: (ס) יוידון עוֹד: (ס) יוְ־שְׁמֵּלְ מִיִּד: (סִ) יִרְשְׁמֵּלְ מִּלֶּאִ וְכְלְאִ וְכְלְאִ וֹבְלְאִ וֹבְלְאִ

presumptuously. fear, and do no more And all the people shall hear, and

מֹלִן מָלֵבׁ בֹּלַלְעַנִינִם אַּמָּב نْسَبُّت ݣَاكِرْنِا رِبْنَا كِلْكَ الْرَاهُوْنِ الْمُتَاتِ كِلَّا لَمْنَانُونِ الْفُوْرِةِ فَيَا לַּגַעַבָּאַ אָּגַעַבֿאַבֿאַ

מֹמֹמֹיִא צַבְּסַבְּרָנִ: אַבי היעול לְאַרְעָא דִּיין אֶלְהָרָ

nations that are round about me'; set a king over me, like all the dwell therein; and shalt say: 'I will thee, and shalt possess it, and shalt which the Lord thy God giveth When thou art come unto the land

وَالَّ مِنْ لَا مِنْ لِللَّهِ مِنْ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الل פָבִיבֶּהָ: لْنُهُمْ خُنُونُ فُي لِمُمْلِينَ مُهُرِمُونِ لِتَنْمَدِ مُمَاتًا مُرَدِّ مَكْرَفُهُ فَحُرِ

נוכֹנא, בַּלְאַ אָּטוּנַבּ טִיאָ: עוּכָּק לְעַשׁׁ הֹּלֶּגְּיִּבְ אַנְהָ לֹּבִייִּגְיִ בְּוַיִּ נְהָהִ בְּׁמִּנֹאִי הַּלְוַ נִּבִּר אַבְיוּך מְּשֶׁים עַלְּיִּךְ מֶלֶךְ לָאְ אָבָוּ מְעִנּי עַלְּרְ עַלְבָּא לִית א ובְתַר יְהְוֹה אֶלְהָיִר בְּי מִפֶּרֶב דְיִהְרָבִי מִינִּ

brother. foreigner over thee, who is not thy over thee; thou mayest not put a thy brethren shalt thou set king God shall choose; one from among over thee, whom the Lord thy thou shalt in any wise set him king

- ימין, ועל שמחל שמחל: (II) ימין ושמאל. אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין (ספרי קנד), וכל שכן כשאומר לך על ימין
- (13) וכל העם ישמעו. מכאן, שמממיין לו עד סרגל, וממימין אומו צרגל (מנסדרין פע.):

לא תספון לְשָׁוּב בַּגַּבֶרְ הַנָּה לָא מִיסְפוּן לִמְּחָב בָּאוֹרְחָא מַּוֹד: הַרְבָּוֹת סָוּס וַיְהֹוֹת אָמַר לְכֶּם לְאַסְנָּאָה סוּסָוֹן וֹיִן אַמַר לְכוֹן יִּ וְמֵּגִר אֵטַ עַבְּׁלְּבְּׁ מַאֵּבְנְמֹּע לְמָלֵּה וֹטִיב זְטַ מַּמֵּא לְמִאֵּבְנִם בְּבִּיל בל לא־יַרְבָּח־פַּוֹ סוּסִים וְלָאַ־ לְחוֹד לָאִ יַסְנֵּי לֵיה סוּסָוֹן וְלָאִ

خِجُدُد لِحُصُل لِنَابِ لَمِي الصَّاء عَرَد لِحَمْظِم لِيَاجَم فِي نَصْدَر ַר וֹלְאַ וֹבְבָּעַ לְמָּוֹם וֹלְאִ וֹסִנּב וֹלְאִ וֹסִנּג לְיִּבּ לְמִּוֹ וֹלְאִ וֹמִהּוֹ

וַלְנִיֶּם: עַנּאָע מַלְ-סָפֶּר מִלְפָּׁנֹי עַכּעַנִים פּּרְשְׁנַן אַיִרְיָהָאַ עַנָּאָ עַּלְ ⁸¹ וְבְּׁתַב לֹוֹ אֶת־מִשְׁנֶֹת תַתּוֹרֶת עַלְכוּתִיה וְיִבְּתּוֹב לֵיה יָתְ ְוְהְיָהְ בְּשִׁבְּשְׁוִ מָּלְ כִּםָּאִ מַמְלַלְבְתְּוֹ וִיְהֵי בְמִתְּבִיה עַל בּוּרְסֵי

הקקים קאֶלֶה לְעֲשֶׁהֶם: בְּלְיִי הַמּוֹרֶת הַוֹּאָת וֹאָת־ אָת־יְהוְיָה אֶלֹהִיו לִשְׁמֹר אֶת־ ور بير البير جولوا بجفه جنهم וֹבוֹנִינַ מִּמָּוְ וֹלֵבֹא בֹּוְ כִּבְ_

מַּגְ_מַמְגַלְבַשַּׁנְ עַנִּאִ יִּבְּנְגוּ בַּצְיִבר ىشى بىلى ئىلىد ئىلىك ئىلىك ئىلىك רום־לְבַבוֹ מֶאֶּטְוּוּ

וטבי גמיה ויהי קבי ביה خفته ما كتا ختينه جينهن

ځ۵۶۵۲۲۲۲: בובא ונת קנמיא האפין לממר זע כל פּטִינמי אִיבוּיִםאַ למובעל בורם ון אלבוה حُمْ ببق، لآءبن، خُندم نُدَرَاء

`₩\$: מַלְכוּמֵיה הוא ובַנוֹהִי בַּגוֹ تخظيلنه ختفيته نخشتهجه מאַדוֹהִי וּבְדִיל דְּלָא יִסְמֵּי מִן

> that way. shall henceforth return no more as the Lord hath said unto you: Ye should multiply horses; forasmuch return to Egypt, to the end that he to himself, nor cause the people to Only he shall not multiply horses

multiply to himself silver and gold. away; neither shall he greatly 17 himself, that his heart turn not Neither shall he multiply wives to

Levites. which is before the priests the this law in a book, out of that that he shall write him a copy of upon the throne of his kingdom, And it shall be, when he sitteth

to do them; words of this law and these statutes, LORD his God, to keep all the life; that he may learn to fear the shall read therein all the days of his And it shall be with him, and he

in the midst of Israel. his kingdom, he and his children, end that he may prolong his days in the right hand, or to the left; to the aside from the commandment, to his brethren, and that he turn not that his heart be not lifted up above

- וַ מַּעַלֶּט וַמֵּגָט מֶרְכְּבָּס מִמִּלְבִיס בְּשֵׁב מֵמְיוֹם בָּשָׁף וְמוּם בַּמַמִשִׁיס וּמֵמְס (מלכיס־ה י, כע מנהדרין כה:): (16) לא ירבה לו סוסים. אלא כדי מרכנמו, שלא ישיב את העם מלרימה, שהקוקים באים משם, כמו שנאמר בשלמה,
- (TI) ולא ירבה לו נשים. אלא שמונה עשרה, שמלינו שהיו לו לדוד שש נשים, ונאמר לו, וְאָס מְשָׁמְן הַשָּׁבֶּם לָּךְּ בְּהַבְּּהַ וְכְהֵבָּהַ
- מונסמ בבים גנויו, ואמם שנכנסמ ויולאם עמו (סנסדרין שס), ואונקלוס מרגס פַּמָשָׁבֶּן, פָּמַר מִשְׁנֶס לָשׁוֹן שָׁנוּן וְדִּבּוּר: (18) והיה כשבחו. אם עשה כן, כדלי הוא שממקיים מלכומו: אח משנה החורה. שמי קפרי מוכומ, אמת שהיא (שמוחל-ב יב, ח): ובסף וזהב לא ירבה לו מאד. אלה כדי ליתן להכסניה (פ"ה להפסניה) (סנהדרין שם:):
- (19) דברי התורה. כמשמעו:
- סום קודם לכל מדם (סוריום ים:): ועמס ממלכמך לא מקוס (שס יד), סא למדמ, שבשביל מנוס קלס של נביא, נענש: הוא ובניו. מגיד שאס בנו סגון למלכומ, יג, מ), ולה שמר הצעממו לשמור כל היום, ולה הספיק להעלות העולה, עד שצה שמוהל והמר לו נִמְּבֶּלְהָּ לֹה שָׁעַרְהָּ וגוי (שם יג) בשאול, שאמר לו שמואל שְבְשַמּ יָמִיס פּוֹהֵל עַד בּוֹאִי בֻּלֶּיךְ (שמואל"ה י, ה), לְקַעֲלוֹת עֹלוֹת וגוי, וכתיב וַיּוֹהֶל שָבְעַת יָמִיס (שֹס (OS) ולבלתי סור מן המצוח. אפילו מלוס קלס של נפיא: "למען יאריך ימים. מכלל הן אתם צומע לאו, וכן מלינו

٠٤٥٢: نَصْلَكُمْ هُمَّا نَالِكُ لَالْلَاكُمُ مُن مُعَلَّمُ عَيْنَ خُولَاءً عَيْنًا مُعَالًا عَيْنًا مُعَالًا عَيْنًا אַניִם, שַּׁבְּטָּם כְּוֹנִי עַבְּלֵל וְנַעַבְּלְע מִם_ שִּּבְּטָּא בְּלִנִיְ חוּלְט וֹאַטִּסְּנָּא ﴿ جُمْ أُنْ إِنَّ لَا كُولِيْكِ لَا يُرْبُونُ فَحُر ﴿ خُمْ إِنَّادَ خُرِفِينِهِ كُنْهِد فِحْ

كثر (٥) אֶחְוֹיו יְחֹנְתׁ הָנֵּא נַחֲלְתְּוֹ כַּאֲשֶׁר אֲחוֹהִי עַּהְּנָן דִּיהַב לֵיה יִיְ אִנִּין וֹנְחֵלְׁנִי לְאִיְיְהְיִנִירַלְּוִ בְּקְבֵּרֶ וְאַחְסָנָא לָא יָהֵי לֵיה בָּינִי

נַבַּלְחָיֵנִם נִתַּפֶּבֶּר: הַּוּר אָם־שָּׁה וֹנְתַּן לַכְּנְיִן תַוְּרָעַ אָם אָפָּר וִימֵין לְכָּתָנִא וְּרָעָּא ֵּ הְעָּׁם מֵאָת זְבְחֵי. הַזָּבַח אָם_ עַּמָּא מִן נָבְסֵי נִכְסָּהָא אָם חִיר וֹזֶע וֹעִינַעְ מִאָּפָּס עַכַּעַלָּיִם מִאָּע וַבֵּין יָתִי בַּעָזִי לְבַבַּעָנִא מִן

וְבַאָּמֶוֹת גַּוּ צֹאַנְךָ הָמָן־לְוּ: באַהְּנִי בְּלֵּלֹבְ שִׁירִאֲבֹּ וֹנֹגִּעֹרֶבׁ בַּנְחַ הַּכִּנְבַ עַמְבַּנְבַ יַנְמְאָנַבְּ

ਜ੍<u>ਰ</u>ੂਧ੍ਹਾ⊏: (ਹ)

נקימא נפולטא:

אַהְסְנְתֵיה בְּמָא דְּמַבֵּיל לֵיה:

וֹבוּישׁ גַּזָּה עְּנָּדְ הָבָּוֹי הַיִּבִי בִּיהַ:

The first-fruits of thy corn, of thy cheeks, and the maw. priest the shoulder, and the two

give him. of the fleece of thy sheep, shalt thou 4 wine, and of thine oil, and the first

sheep, that they shall give unto the

offer a sacrifice, whether it be ox or from the people, from them that

And this shall be the priests' due

their inheritance, as He hath 2 among their brethren; the Lord is

spoken unto them.

him and his sons for ever. minister in the name of the LORD, s him out of all thy tribes, to stand to For the Lord thy God hath chosen

- מחרי מוח יסושע, מחוך כך סוכיר חמשס לבד ושבעס לבד: משה הנחיל לראובן וגד וחלי שבט מנשה, ויהושע הנחיל ליהודה ואפרים ולחלי שבט מנשה, ושבעה האחריה נטלו מאליהן נמלת שבעס, נמלת ממשס שבעיס ונמלת שבעס שבעיס, וממוך שמשס ויסושע לא מלקו נמלס אלא לממשס שבעיס בלבד, שכן קרם קיט). שוב נמלא בדברי רבי קלונימום, סרי גרסינן בספרי. ונחלה לא יהיה לו, אלו נחלם חמשה. בקרב אחיו. אלו קיני וקנוי וקדמוני, וכן דורש בפרשח מסנום שנאמרו לאסרן על כן לא סיס ללוי וגו', לסוסיר על קיני וקנוי וקדמוני (ספרי שארך כנען שמעבר סירדן ואילך נקראם ארך המשה עממיס, ושל סיחון ועוג שני עממיס, אמורי וכנעני, ונחלם שאר לרצוח ונחלה לא יהיה לו. זו נחלם שלר. בקרב לחיו, זו נחלם (גירסם סרמב"ן: שבעס) חמשס, וליני יודע מס סיל, ונרלס לי, סקדשיס): ונחלחו. אלו קדשי הגצול, מרומומ ומעשרומ, אצל נמלה גמורה, לא יהיה לו בקרב אמיו. ובספרי דרשו (קסד), (I) כל שבט לוי. בין ממימין בין בעלימומין: חלק. בביוס: ונחלה. בלרן: אשי ה׳. קדשי סמקדש (מ"ל קדשי
- (2) כאשר דבר לו. בְּפַרְנְס לֹחׁ מִנְמָל גו' מֵּנִי מֶלְקְןּ (במדבר יח, כ):

בְּשֶׁם ְנְעִנְיִנְ עִנּאִ נְבְנָנְנִוּ כְּלִן בְּשְׁמֵּאִ בַּינִ הַנּאִ נְבְנִנְיִנִי כְּלִ

בֵּי בֹוּ בְּתַר יְהֹנֶת אֶלְהָרְ אֲבִי בֵיה אָהָרְעִי יָן אֶלְהָרְּ

ً מְכֶּלְ־שְׁבָּמֶוֹרְ לַמְּמָגִי לְשְׁבֵּתִי מִכֶּלְ שִׁבְּמֶרְ לִמְקִם לְשִׁמְּשִׁאִ

- 1). למייס, מחת מפלה, שנאמר וַיִּעֲמֹד פִּינְמָם וַיְפַבֶּל (מסליס קו, ל). וסקבה, מחת סָאָשָׁה אֶל קבֵּמָה (במדבר כה, ח חולין קלד:): שקורין אשפלדו"ן: והלחיים. עס סלצון. דורשי רשומום סיו אומריס זרוע מחם יד, שנאמר וַיִּקַח לעַם בְּיָדוֹ (במדבר כס, (3) מאח העם. ולא מאח סכסניס: אם שור אם שה. פרע למיס: הזרוע. מן ספרק של ארכונס עד כף של יד
- עקיבם פומר, רפשים גו שמיס, לפנך פרבע, ממן לו סרי ממש: נמנו בס שיעור א' מששים. וכמס לאן מייבום בראשים סגו, חמש רחלום, שנאמר וְמָמֵשׁ לֹאן שַשׁוּיוֹח (שמואל-א כס, יח), רבי מאין: וראשיה גו צאגך. כשאמה גווו לאיך בכל שנה, מן ממנה כאשים לכהן, ולא פירש בה שיעור, ורבוחינו (חולין קלו:) . קַמִּיפְּס מֵמֹמֶר סַשְּׁעֹרִיס (ימוקחֹל מס, יג). צצית סחיפס חלי סחס, כצחחס נותן חלי סחס לכור סרי ה' מצצים, צסכור צלצים מארבעיס, עין רעה אחד מששים, בינונים אחד מחמשים, וסמכו על המקרא שלא לפחוח מאחד מששים, שואמר וִשְשִׁימָם (+) ראשיח דגנך. זו מרומס, ולא פירש בס שיעור, אבל רבומינו נמנו בס שיעור (מרומות פ"ד מ"ג), עין יפס אחד

28

made by fire, and His inheritance. shall eat the offerings of the LORD nor inheritance with Israel; they XVIII tribe of Levi, shall have no portion The priests the Levites, even all the

And they shall have no inheritance

נְפְּמֵנְעַ לְאַטְרָא בִּיִּטְרָה וֹנִי:

הַפְּקוֹם צֵּשֶׁר־יִבְּחַר יְחַוֶּה: מֻׁם וּבְאָ בְּבְלְ אַנִּטְ נַפְּמְן אֶלְ - בַּאַר טַמָּׁן וֹגִינוּ, בָּבָלְ רַמִּנִי رد، ، باخر نشلة على الألمانية الله المعاللة بالألم الألمانية المعاللة المعا וְבֶּי יַבְאָ הַבְּוֹי מֵאַתַר שְׁעָּרֶוֹי נַאַרִי יִיתִּי בֹיוָאָר מָתַרָא

יווְיוּ: هُلُدر لَاجُرَبُ لَا لِمَعْدُد لَا لَهُمَا خُوْلًا فَجَحَرِ هُلَالِينَ خُرِيْهُ لِمُعْقِقِهِمَا ל וְמִבְיׁע בּׁמִּׁם וֹעוֹנִע אֵּלְנִינִ בּּבֹּלְ ַ וִישִּׁמִּישִׁ בּמִּמֹא בּוֹי אֵלְנִינִי

מְמְבְּרָוּת: (ס) » تاڅط ځتاڅط **، پح**ترب ځته سيځو ځسيځو ...خې ځد

다다ㅁ: ַהְלְמֵּד לַעֲשׁוֹת כְּתוֹעֲבָת תַגּוֹיָם לְקִּעֶּבִּר ההם: הְאִנּוֹן: البائد هجرياد بيرا جلا جلا هجراه بير جلد جلا مراد حُدْ هَفَالِ كُمْ هُمْ لِنَهُدُ لَمْ هُمُلِ هُلَّالٍ هَكَ مَنْ مُرْدِم كُمْلُمُهُ لَانَا

: باشتان: בּאָה מְסָׁם מְסְׁנִים מִׁתְנֵלוֹ וּמִנְנוֹוֹהַהְ וּבְּרַבֵּיִר בְּנִירָא מְסָׁנִם מִסְמִוֹ

וֹבְבֹמְ אֶבְבַנִּמְטִים:

אַטַעונו אַבועא:

ממשרקא דיותה שבקא דכין

تقل گلت :::

יי לא ישְּקְבּוּ מַעֲבָיר בְּנִי יּבְחָוֹ לֵא ישְׁחְבַח בָּךְ מַעְבַּר בְּרֵיה

כווגלט גטטגא

ובֹוֹכוּנוּ וֹטַבֿה מוֹ מִינוֹא: יי וֹעִבּיר עַבְּר וֹמָאָר אָנִר וֹנִגְּמָּוֹ, וֹבְמֵּוֹ בְמַּוֹ וֹמָאָר, בִּבֹרוֹ

> which the Lord shall choose; desire of his soul unto the place sojourneth, and come with all the 6 thy gates out of all Israel, where he And it a Levite come from any of

> there before the Lord. brethren the Levites do, who stand 7 of the Lord his God, as all his then he shall minister in the name

according to the fathers' houses. beside that which is his due They shall have like portions to eat,

nations. after the abominations of those thee, thou shalt not learn to do 9 which the Lord thy God giveth When thou art come into the land

soothsayer, or an enchanter, or a fire, one that useth divination, a ohi daughter to pass through the you any one that maketh his son or There shall not be found among

spirit, or a necromancer. T consulteth a ghost or a familiar or a charmer, or one that

- (פ) לעמוד לשרת. מכאן, שאין שירום אלא מעומד:
- סמשמר שלסס: עוד למד על הכהנים הבאים לרגל, שמקריבין במשמר ועובדין בקרבנות הבאות מחמת הרגל, כגון מוספי הרגל, ואע"פ שאין בכל אות נפשר וגר ושרת. למד על סכסן, שבא ומקריב קרבנים נדבמו או מובמו ואפילו במשמר שאינו שלו. דבר אמר, (6) וכי יבא הליי. יכול בבן לויוד אי סכמוב מדבר, מלמוד לומרושרם, ילאו לויס שאין ראיון לשיכות (ספרי קסח): ובא
- שנקבעו המשמרות, ומכרו זה לוה עול המה שַבַּמָּךְ והני העול שבתי: כגון ממידיס ומוספי שבם ונדריס ונדבום, מלמוד לומר לבד ממכריו על סלבום, מוך ממס שמכרו סלבום בימי דוד ושמולל, (8) חלק בחלק יאבלו. מלמד, שמולקין בעורות ובבשר שעירי העאות, יכול אף בדברים הבאים שלא מחמת הרגל,
- לבניך לא מעשה כך וכך שוה הוא חוק העובדי כוכבים: (9) לא חלמד לעשוח. אבל אחם למד לסבין ולסורוח (סנסדרין סח.), כלומר לסבין מעשיסס כמס סס מקולקלין, ולסורוח
- (סנסדרין סס:): מגחש. פח ופלס מפיו, לבי ספסיקו בדרך, מקלו ופל מידו (סוסדרין שס): יב): בועוגן. רבי עקיבא אומר, אלו נותני עונית, שאומריס עונה פלונית יפה להתחיל, וחכמים אומרים אלו אוחזי העינים קסם קסמים. איז הי קוסס, האומו אם מקלו ואומר אם אלך אם לא אלך, וכן הוא אומר עמי בְּעֵלוֹ יִשְׁמֶל וּמַקְלוֹ יַגִּיִד לוֹ (הושע ד, (10) מעביר בנו ובחו באש. היא ענודת המולד, עושה מדורות אם מכאן ומכאן, ומענירו נין שמיהה (תנהדרין שד:):
- מ"י מכשפום: ודרש אל המחים. כגון סמעלס בוכרומו, וסנשאל בגלגולם: פימוס, ומדבר מַשֶּׁקִיוֹ ומעלס אֹת המת בבית השחי שלו: רידעוני. מכניס עלה חיה ששמה ידוע לחוך פיו, ומדבר העלה (11) וחבר חבר. שמלרף נחשים או עקרנים או שאר חיוח למקום אחד (ספרי קעצ): ושואל אוב. זה מכשפות ששמו

אָלְהֶיף מוֹרִישׁ אוֹהָם מִפְּנֶיף: اجبركا تصنعجت بغجت بتيرا בִּי־תּיְעַבָּת יְהוָה בְּל־עַּשָּׁה אֵּכֶּה

מְמָים מְּהְיָה עָם יְהֹוָה אֱלֹהֵיף:

לְּסְׁמִים וְאְּמְׁמִי נְאִבְּן לָנוֹ אֲמָׁהִוּ וֹאִשָּׁ לָאִ כִּן יִנִים לְנֵּ יִי ונבש אולָם אָלְבמֹּלְנֹים וֹאָלְב זְטִבוּוְ מִוּ מִמְּלֵנִיּא יִמִוּ בַּסְּׁמּוֹא جِرَا תَدَرُتِ תِغُوْت غِيْلًا عَمِّلًا عِوْتَ غِرِي يَرِيْنِيْ عِنْ يَرَامَ عِرَا بِعِمْ يَرَامَ

نهٰ خدا: بِهِرَا رَالِ يَعْرُبُهِ يُحْرُبُهِ يُحْرُبُهِ وَمَا رُبِّهِ يُحْرُبُهِ فَوْسَهِ לּבְנא מפֹוֹבֶבוֹ מִאַּטְנוּ כַּמְנִי

וְלָאָ אָלְוּיִם: הַנְּרְלֶּה הַנְאָה לְאַ־אֶרְאֶה עָוֹד אִישִׁיִאְ רַבְּּהָא הָדָא לֹא אָהְוַיִּ לוְלְ יִבְוֹנִי אֵבְבְיִּי וֹאֵטַבְיִאָּתְּ זִטְ לַלְ מִוּמִבֹא בַּוֹן אֵבְבִי וֹנִים לַאַמְּר לַאַ אַכָּוֹב לְהַּׁמָתַּ אָתַר לְמִימִר לָאַ אִיָּכִיוּך לְמִישְׁמַעַ אֵלְהָיִר בְּיוֹם הַפְּהָלֵל אֵלְהַף בְּחֹוֹב בְּיוֹמָא דְּקְהַלְּא בְּבֶלְ אַּמֶּר אַאָּלְטַ מִגְּם יְרוֹנְיִר בְּבִלְ דִּאָּאִילְטַא מוּן בַּרָם יִּיָּ

¼ נִאָמֶר יְהַנְאַ צִּלְיִ הַיִּמִּיבוּ צִּאָמֶר

אַלִיהָם אַנו כָּלְ־אֲשֶׁר אַצַּוֶנוּ: כמוף ונתמי דברי בפיו ודבר נְבִיא אָבָים לְהָם מִמֶּרֶב אַהִיהָם

אַנכֿי אָרָרשׁ מִעִּמְיוֹ: عُدِ لَٰ خُرَدِ كَيْمُدَ نُلَكُدُ خَمُنَدُ ذُوْلُوْمُرُ פו וְהַיְּה הַאִּישׁ צַשְׁר לְאַ־יִשְׁמַע וִיהֵי הּבְּרָא דְּלְא יַקְבֵּיל

> אַבְּוּו וּבְוֹבִילְ שוִהִּוּבְׁשֹׁאַ וַאָּבְוּוֹ אָב. מֹנִטַל לֹנִם וֹוֹ כֹּלְ הֹבֹּוֹג

לבוֹא מבּינָך מִאַּחָר דִּכְּנָתִי

מוד וְלָא אָמוּת:

וֹאָמֹר יִיְ לִי אַנִּקְינִי בַּמַלְילִי:

FXGGFFFF: בְּפוּמֵיה וִימַלֵּיל עִמְּהוֹן יָת כְּל כושב ואשון פטימו וכיאטו נביא אַקים להון מגו אַהיהון

מומבו ושבה מנוש: ĖÀĊ

> out from before thee. the Lora thy God is driving them and because of these abominations 12 an abomination unto the Lord; For whosoever doeth these things is

the Lord thy God. Thou shalt be whole-hearted with

not suffered thee so to do. as for thee, the Lore thy God hath soothsayers, and unto diviners; but dispossess, hearken unto For these nations, that thou art to

me; unto him ye shall hearken; of thee, of thy brethren, like unto 15 raise up unto thee, from the midst A prophet will the Lord thy God

that I die not.' let me see this great fire any more, voice of the Lord my God, neither saying: 'Let me not hear again the Horeb in the day of the assembly, desire of the LORD thy God in according to all that thou didst

have well said that which they have And the Lord said unto me: They

them all that I shall command him. month, and he shall speak unto thee; and I will put My words in his among their brethren, like unto I will raise them up a prophet from

My name, I will require it of him. My words which he shall speak in 19 whosoever will not hearken unto And it shall come to pass, that

- (בו) בל עושה אלה. עושה כל מלה למ נאמר, אלא כל עושה אלה, אפילו אחת מהן (ספרי קעג):
- קבל בסמימוס, ואו ססיס עמו ולחלקו: (31) חמים חהיה עם ה׳ אלהיך. המהלך עמו בממימות ותלפה לו, ולא תתקור אתר העת הידות, אלא כל מה שיבוא עליך
- (+1) לא כן נחן לך ה׳ אלהיך. לשמוע אל מעונניס ואל קוסמיס, שסרי סשרס שכינס על סנגיאיס ואוריס ומומיס:
- (15) מקרבך מאחיך כמוני. כמו שלני מקרבך מלחיך, יקום לך חחחי, וכן מנביל לנביל:

עַנְּבָיא עַרְוּא: خُمَّات الْأَكِيْنِ الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَدِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة المُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّذِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّدِة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِي الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِي الْمُعَادِّة الْمُعَادِي الْمُعَادِي الْمُعَادِّة الْمُعَادِي الْمُعَادِّة الْمُعَادِّة الْمُعَادِي الْمُعَادِي الْمُعَادِي الْمُعَادِي الْمُعَادِي الْمُعَادِي الْمُعَادِي الْمُعَادِي الْمُعَادِي الْمُعَادِي الْمُعَادِي الْمُعَادِي الْمُعَادِدِةِ الْمُعَادِي الْمُعَ הוינון לְבַבְּּנ וֹאֹמֶּנ יִבַבְּּנ פּפּוניי לְמּלְלָא וֹבוּמּבִּוּכְ ַ בַּלָּר בַּאָּמָוּ אָנוּ אָאָהָר לְאַ פֹּטִוֹמֹא בֹאָמוּ אַף הַנְּבְיא אָמֶה יוִיד לְדַבְּר בָּרָם נָבָנָא דְּיֵרְשָׁע לְמַלְלָא

נְבְיָא הַרוּא:

prophet shall die. name of other gods, that same to speak, or that shall speak in the which I have not commanded him word presumptuously in My name, But the prophet, that shall speak a

: بالله: אָת עַבְּלֶר אָאָר לא דִּבְּרָוֹ יָת פּּהְנָטָא דְּלָא מַלְלֵיה יִי: لَّذِ، עאַמָּר בַּלְבַּבְּׁנֵבְ אָנְכַבְ דָּנַה זֹאָנִי טִימָר בַּלְבָּבַ אָנְבַיוֹ וֹנָהַה

tiätt: (0) בְּנְדוֹן דְּבְּרֵוֹ הַנְּבִׁיא לֹא תְנִיר עַבְּלָר אֲשֶׁר לֹאֹ־דְבְּרָוֹ יְהְוְּהָ פִּהְנְּטְאַ דְּלָא מַלְּלֶיִה יִי בְּרִשְׁעַ לאַ וֹבְאָ יַבְּיִלְ וֹבְאָ יִבְאָ עַנּאַ יִבִּי פַּטִּנְמָאֵ וֹלְאַ יִּטְׁבַוֹּים עַנּאַ אַאָּב וֹבַבְּב עַנֹּלָגא בֿאָם וַעַנָּע בּוּמִלָּוּל וֹבֹנֹא בֹאָמֹא בּוּגֹ וֹלָא

לגּבונים וללטנים: ¿Ŀ œu_siko ilimbū ilmbū TIX הַגּוּלִם אֲשֶׁר יְהוְה אֱלֹהֶיף גֹחָן עַמְּטִּיָּא דַּיִי אֱלְהַף יָהִיב בְּיִיבְהְוֹת יְחְנְת אֶלְהַוֹּךְ אֶת אֲבֵי יְשִׁיצֵי יִין אֶלְהַדְּ יָת

הְּלְנְהָ הֹנִים שֹבֹינֵילְ בְּעַׁי בַּעַנְי שַׁלְטִ עַבְּוֹיוֹ שַפַּבוּהָ לְנִי בִּעִי

אָלְהָוֹרְ וְהָיְה לְנִיס שָׁמָּה בְּלְ ىفڭرا خَلِي بَيْدَكِ نِهَجَهُمْ هُن يَعَنَادًا جُكَ جَبُلُنَه بِنُنَجَرِنَ 46 4644

「뽔頂:

מּלְבֶּיה נְבִיָּא לָא תַּדְחַלְיּוּ

למבוניהון וללמיהון: ים אַנְאָבון ומירִמנּון וְמִמִּב

אַרְצָּוֹדְּ אֲשֶׁר יְהֹוְנֵה אֶלֹהֶיף נֹתֵן אַרְעָּר בֵּיִי אֶלְהָוּ יָהִיב לָרִּ

אָלִבֹיב וֹיבִי לְמִמְּנִב לְנִימָּוֹ כִּלְ נת החום צרער דיוסננף

> LORD hath not spoken? shall we know the word which the And if thou say in thy heart: 'How

shalt not be afraid of him. spoken it presumptuously, thou not spoken; the prophet hath the thing which the Lord hath follow not, nor come to pass, that is name of the Lord, if the thing When a prophet speaketh in the

in their cities, and in their houses; thou dost succeed them, and dwell Lord thy God giveth thee, and XIX off the nations, whose land the When the Lord thy God shall cut

thee to possess it. which the Lord thy God giveth 2 thee in the midst of thy land, thou shalt separate three cities for

thither. that every manslayer may flee thee to inherit, into three parts, which the Lord thy God causeth and divide the borders of thy land, Thou shalt prepare thee the way,

עלמו, מיחמן בידי שמיס, שנאמר אנכי אדרוש מעמו (קנהדרין פע. קפרי קעג): שלא נאמר לו ונאמר לחבירו, והממנבא בשם עבודת אלילים.אבל הכובש את נבואתו, והעובר על דברי נביא, והעובר על דברי כוון אם ההלכה, לאפור את האפור ולהתיר את המותר: - ומה. בתוק, שלשה מיתתן בידי אדם, המתובא מה שלא שמע, ומה (10) אשר לא צויחיו לדבר. אנל נוימי למנירו (קנסדרין פע.): ואשר ידבר בשם אלהים אחרים. אפילו

מס גלות לדקיהו: (ירמיס כז, מז), וירמיסו עומד ולווח שֶׁל קַעַּמֶּקִיס וְעַל קַינַס, וְעַל הַפָּלִיס (שס יע) שלא גלו עס יכניס, בַּבֶּלֶס יוּבָחוּ (שס כד) (IS) וכי האמר בלבבך. עמידין אמס לומר, כשיצא מנניס צן עזור וממנצא, קנַס כְּלֵי בֵּיִם ס' מוּשְׁבָּיָס מָפָּבֶלֶס עַמֶּס מְבָּרֶס

חגור ממנו. לה המנע עלמך מללמד עליו הובה (קפרי שם), ולה הירה ליענש עליו: שסקריב בבמס בשעת אימור סבמות כדי לגדור את ישראל, סכל לפי צורך שעס ותייג ספרצס. לכך נאמר אליו תשמעון: לא בא לסדימך מאחם מכל סמנום לא חשמע לו (לעיל פרשס יג), אא"ר מומחס סוא לך שסוא נדיק גמור, כגון אליסו בסר סכרמל, ה׳. וסרוג מומו. ואס מאמר, זו בממנבא על סעמידום, סרי שבא ואמר עשו כך וכך ומפי סקב"ס אני אומר, כבר נגעוו, שאס (בב) אשר ידבר הנביא. וילמר דכר זס עמיד לבל עליכס (מפרי קעם), ומכלו עלל יבל. הוא הדבר אשר לא דברו

משמל שלשם: בְּבְלִי־דַׁעַת וְהָוּא לֹאִ־שֹׁנֵא לוֹי חַבְּרֵיה בְּלָא עַוְּעִיה וְהוּא לָא

יְנְנִיס אֶל־אַחָת הָעְיִרִים־הָאֵלֶה הַלַּץ יִּטְצָּא אָת־רֵצָהוּ וָמָת הוּא خختب فقلا نفقح بعدائم هلا

נְוַבֶּי: י כַטְטָּב מַצִּים וָנְדְּחָה יָדָוֹ בַּנַּרְזֶן ' נְאֶּמֶתְ יְבְאָ אֶתְ־בַעָּתְרוּ בַיַּעַר יּרְיִיעוּל עָם חַבְּבֵיתה בְּחוּרְשָּא

בּבּר לַמָּת לַאָּבִמָּיף:

היא לו מהמול שלשום:

, וּבֹבֹלְשָׁ כֹּאֹמֻב וֹמִבֹּמ כַאִּכְטִינִע

וּאִם־יַרְהִיב יְהַנְּה אֱלֹהֶיף אָת־

וֹבן אָנוֹ מֹמִפַּמַ לָוֹנִי כַּי לַאָ מֵנֹא

ליין בַה הַהָּרֶךְ וְהַבְּרִוּ נְפָשׁ

هٔا نئیاءِ برقح بیت میتدر

ערצַע פּריַחַם לְבְּבוֹ וְהִשְּׁינְיֹּ

שְּׁנֵי לֵיה מַאֶּהְטְלִי וּמִדְּקִמּוֹהִי: שְׁמֵּט נִטֵּוֹ, אֵּמֶה נַבֵּט אָט בַמָּטוּ לְטַמֵּן נִנְּטַלַנִּים דְּנִלְמוּל נְנַ

إيْمَ جَجِرَ مِنَافِينَ كِيُسُارِبُونَ إِيِّهَا هَمِيْتِ جِمَانِكُم جَاهِدَامَ

him not in time past; neighbour unawares, and hated and live: whoso killeth his manslayer, that shall flee thither And this is the case of the

that he die; he shall flee unto one of and lighteth upon his neighbour, the head slippeth from the helve, the axe to cut down the tree, and and his hand fetcheth a stroke with ,boow went or real and hew wood, as when a man goeth into the forest

not in time past. death, inasmuch as he hated him To gaivises he was not deserving of is long, and smite him mortally; and overtake him, because the way manslayer, while his heart is hot, lest the avenger of blood pursue the

these cities and live;

Thou shalt separate three cities for Wherefore I command thee, saying:

land which He promised to give thy fathers, and give thee all the 8 thy border, as He hath sworn unto And if the Lord thy God enlarge

unto thy fathers—

(E) חבין לך הדרך. מקלט, מקלט, סיס כמוז על פרשמ דרכיס (מכומ י:): ושלשה אה גבול ארצך. שיסא מממלמ

סגבול סשני של ארן ישראל: הגבול, עד העיר הראשונה של עיר מקלמ, כשיעור מהלך שיש ממנה עד השנייה, וכן משנייה לשלישים, וכן מן השלישים עד

מקפו, ויש מסס אומריס שישל סברול לחמיכה מן העך המחבקע, והיא נחום והרגה (מכום ו:): שְׁמְמִי קּבְּּמְר (שׁמוֹאַל־בּוּ,ו) מרגס יונמן שֻׁבֵּי מַרְגוֹּסִי מּוֹרְיָם: - ונשל הברול מן העין. יש מרבומינו אומריס ישמט הברול (a) וגדחה ידו. כשבא להפיל הגרון על הען, ומרגומו וָמָמְמֶבֵיג ידיה, לשון ונשמעה ידו להפיל מכם הגרון על הען, פִי

خظتا خيج خنكك:

למא בלוום לאַבּטטב ווטון

الغم تؤمّر لأ څُكِنك ثم يُعابينك

הוא ליה מאָקטָלי ומִדְקמּוֹהִי:

שובע בין בקטול צבי לא שני

לולמלני לפה לליה לית

וֹנְבְּלַנִּנְעַ אָבוּ וֹסִנָּנְ אָנְבַעֹאָ

בְּתַר קְטוֹלְא צָבֵי יִיחַם לְבֵּיה

בַלמֹא יַבְיוֹב נֹאָיל דַמָּא

עוא ומבוס כַעַבא מו פַרָניָא

limball thick at sax

למפא אמון וטטמבוג ובוצ

בְאַבֶּוֹ וֹנִשְׁבַוֹּים:

فَكُمْ كَلَّانِا فَقَدْتِهِ كُكَّا:

لثَمَا ذُلِهِ هُلَا خُرِ لِنَهُدُمْ كَيْسًا ذِلْكِ بَنْ خَرِ هَلَمْهِ لِمَدْرِدِ

ל הגב"ן אַנְכָׁו מִׁהַנְּנַבְּ בַאַמְנַב הָבֹבָת הַבְ כַּן אַנָּא מִפּפּוּב בָּוַבְ בַמִּנִתַב

(8) ואם ירחיב. כמשר נשבע למת לך מרן קני וקנוי וקדמוני: (6) פן ירדף גאל הדם. לכך מני מומר לסכין לך סדרך וערי מקלע רביס:

مَٰذِبَ مَح بَهَٰذِهِ بَهُٰذِهِ بَهُٰذُكِ تَنْظُرُتُ لِزُمَ فَيْ ذُلِكُ مِنْدِ شَكِيمَ مِبِدَ فَحُرْدِ طَلْنَا مَرَ فَخُرِد אָקְמָוֹנְ וֹלְלְכָמׁ בֹּגַבְׁמוּ בֹּגַבְ מְצַּוְּדְּ הַיּוֹם קְאַהַבֶּה אָת־יְהוֹיָה ् एक्षेप दृष्यक्षेत श्रुष्टि C.LYWAL

بَرْثُلًا خُلِكُ فَتَاخُبُ لَيْتُرْبِ مُحْرُبِكِ هَنَاهُمْ زِينَ مُجْلِكِ بِيرَدِن يَبِيلُ عَرِجُكُ هِنَيْ بِمَزِنَ هُرَنُهِ هِرَبُهِ عَرَبُهُ قِنْ هُرُبَهِ بَيَدَ رَاةً וֹלָאְ וֹמְּפֹּׁבְ בַּם וֹלְוּ בַּצְלֵבֵ וֹלָא וֹמְטַפָּוּב בַם וּכַּאִ בִּינִ

בְּשְׁבֵּא מִּוְ מַנְּהָיִי נִּהְּטְּבְּיִּנִי בְּשְׁבֵּא בִּאְבְּוּנִי בְּשְׁבֵּא בִּאְבְּוּנִי בְּשְׁבְּיִּנ דְּפְׁחְ וְמִיּטְ נְּבְּּחְ נִּבְּיִם נִיבִּים נִיבִּים נִיבִּים נִיבִּים נִיבִּים נִבִּים נִיבִּים נִיבִּים נ 184: <u>" וְאָרַב לוֹ וְקָם עַלְיוּ וְהַבְּהוּ וְיִבְּתוּ וְיִבְּתוּ וְיִבְּתוּ בִּיה וִיקוּם עַלְיוּי</u> וְבֶּירִיהְהֶהָ אֵישׁ שַׁנָאַ לְרֵעָּהוּ וַאָּבִי יָהֵי גְּבָר שָׁנֵי לְחַבְרֵיה

نتالت: رَيْضِ إِدِمَوْد كَامَة جِرْبَ دُؤُمْ لَا إِنَّ لَ بَيْنَ بُرْمَوْهِا إِنْظُوْدَا بُشَنَة جَرَبُ וְמֶלְטִוּ וֹלֵהָ מִּירְוִ וֹלְלֵּטִוּ אָטִוּ וֹיִמְּלְטוּו סִבֵּי עַרְטִּיִּה וֹיִדְּבְּרוּוֹ

<u>ځ</u>ك: (۵) ۵۰۵۲ ヹロ_ヹ゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゚ヹぃ כאַ טַּטַנָּס הַּגַּנְבּ הַבְּגַנִי וּבָבְּנַבּ בֹאַ טַּטַנָּס הַגַּנָב הַטַּבּבָּנִ

ځك ځدڅښت: (٥) جَعْدِا عِنْدَ إِمَرِٰتَ عِحْنَا اللهِ اللهِ عمر لـ بجهزرت جَرَبَاحُ بَالِم بَهُمُلَا بَرَبَاحِ لِـ يَنْ مِنْ مَا يُرَفِي جَهَبُاهُ ثُمَّا لِيَا

> שְׁבְּמִיהִי בְּלְ יוֹמִּיָּא וְתִּיִםׁיף לְּדְּ هُجُنَك نَجَمُنَك خَعِيلَنَا لَـنَظَالًا לַב וְמֹא בוּן לַמֹּבְעִם זֹט וֹזֹ אָנְכָי הָּנְא לְטָעְבְּרַה דַאָּנָא מְפַּקּיר אָטַ-פְּלְ-הַמְּצְּנְהְ אָרֵי הִשָּׁר יָה בְּלְ הַפְּקִידְהָאָ

يخ مبرح:

נְאֵיל דְּמָא וִימוּת:

נומב לנ: וְמִוְרַ אַמְּבוּ, בַּם וַכַּאִּ, מִוּמְּבָאִל

ָלְבֵית לְבַ לְמָּירְתַּה. לِج بَوْدِر يَا لَمُ لِهِ كُيْمُ لِي فَحُدُرِ فِح فَهُودَ فَاللَّهُ لِمُلَالًا كَاللَّهُ لِمُعَالِمُ اللَّهِ فَي اللَّهُ فِي اللَّهُ فَي اللَّهُ فَي اللَّهُ فَي اللَّهُ فَي اللَّهُ فَي اللَّهُ فَي اللَّهُ فَي اللَّهُ فَي اللَّهُ فَي اللَّهُ فَي اللَّهُ فَي اللَّهُ فَي اللَّهُ فَي اللَّهُ فَي اللَّهُ فَي اللَّهُ فِي اللَّ

> these three; three cities more for thee, beside His ways—then shalt thou add LORD thy God, and to walk ever in command thee this day, to love the commandment to do it, which I if thou shalt keep all this

inheritance, and so blood be upon LORD thy God giveth thee for an 10 the midst of thy land, which the that innocent blood be not shed in

into one of these cities; mortally that he die; and he flee against him, and smite him qu seir bae, mid for him, and rise up But if any man hate his neighbour,

of blood, that he may die. him into the hand of the avenger 12 and fetch him thence, and deliver then the elders of his city shall send

may go well with thee. the innocent from Israel, that it 13 thou shalt put away the blood of Thine eye shall not pity him, but

thy God giveth thee to possess it. inherit, in the land that the LORD inheritance which thou shalt of old time have set, in thine neighbour's landmark, which they Thou shalt not remove thy

- (9) ויספה לך עוד שלש. הרי משע, ג'שנענר הירדן, וג'שנחרן כנען, וג'לעמיד לנח:
- שסיס לו לכמוב וכי יקוס איש וארב לרעסו וסכסו נפש: מלוס ממורס, לפי שעבר על לה מְשְׁנֶה (ויקרה ימ, ו), מופו לבה לידי שפיכות דמיס, לכך נהמר וכי יסיס היש שונה לרעסו וגו', (II) וכי יהיה איש שנא לרעהו. ע"י שנאמו הוא בא לידי וארב לו, מכאן אמרו, עבר אדם על מנוה קלה בופו לעבור על
- (G1): (EI) לא חחום עינך עליו. עלא מאמר, סראעון כנר נסרג, למס אנו סורגיס את זס ונמלאו עני יעראליס סרוגיס (ספרי
- במרן למרן, מלמרד לומר בנמלמך משר מנמל וגוי, במרך ישרמל עובר בשני למרין, במרך למרן מינו עובר מלמ משום למ מגוול: שרמיב את שלו, והלא כבר נאמר לא מגוול, מה מלמוד לומר לא מסיג, למד על העוקר מחום מבירו שעובר בשני לאוין, יכול אף (+1) לא חסיג גבול. לשון גַמֹּנוּ מְמוֹר (ישעיה מב, יו), שמחיר סימן חלוקח הקרקע לאחר, לחוך שדה חבירו, למען

אָן הֹלְבָּׁי הָּלְהֵּעִר הֹצִים וֹלִים אַשֶּׁר יָהְטְּאַ עַּלְ־פָּיו שְׁנֵי עַדִּים דְיִהְשִׁי עַלְ מֵישִׁר הְּרֵין סְתַּדִין יי עוֹן וּלְכַּלְ-חַשְּׁאִם בַּבְּלִ-חֵשְׁאַ אַּנִיוּן וּלְבָלְ חוּבִוּן בְּבָלְ חַשָּׁאַ לא־נקום עַּר אָחָׁר בְּאִישׁ לְכֶל־ לַא יִקוּם סָהִיד חַד בַּגִּבַר לִכֶּל

יי בּיִייִקְוּם עַּדִיקְטָס בְּאָישׁ לְעַנְיִוּ אָרֵי יִקּוּם סְהִיד שְׁקַר בּנְבָר

다끄ㅁ: ໄມ້ທົ່ອີ່ດູເວ ສົ່ທິ່ມ ເມ່ທ ອີເດີເວ بترادح لاجيرا بالأب لاجيرا بتخيرات لْمُمُكُد بِمُرْد_كِكُرُمُدَهِ كَمُمُد_كِثُوهِ

וְדְרְשִׁי הַשִּּפְּטִים הַימָב וְהַנָּה

₽\$₽°°:

كِعُنَار بِحُمَّلُ قُ لَأَمْ مَعْلَقُكَ: ق تَمْشَلْتُ كِي حَكَيْشُكِ يُقَالِ كَمُّشِينًا وَالْمُ

교육 선생님 יסְפּוּ לַהַּמְּוִע מָוִע כַּגַּבָּר עַבָּע וֹלָא הַסְפּוּן לָמִמֶּבִע מִוַע لْسَائِمُهُدُّرَت يَمْظُمُو لَيْكُهِ لَكِهِ يَكَيْمُنْهُدوا يَمْظُمُوا لَيْكَتَكِوا

> נטלונם פטלמא: או על מימר הְלָהָא סְהָדִין

נְבַנְנָהָא בִּיהוֹן בְּיוֹשָׁנָא הָאָנּוּן: דינא קרם ין קרם כהניא نظرهدا فتاد لانكته كدكيال

לְאַסְׁנִדְאַ בֵּיה סְמִינָאַ:

אַסְבֵיר בַּאָּחוּהִי: dul adtx dütx adtx לוטבמון ביניא יאוח והא

דְבִישׁ מִבֵּינָה: לְמְמְּבָׁר לַאָּטוּה, וּהָפַּבָּי מְבֵּיר וֹעֹמְבָּבוּוּ לֵיה בְּמָא דְּחַשֶּׁיב

בְּפַּטִׁינְמָא בַּנְמָא בַּבַוּן בַּנְלָבַ:

a matter be establishment the mouth of three witnesses, shall the mouth of two witnesses, or at sin, in any sin that he sinneth; at a man for any iniquity, or for any One witness shall not rise up against

witness against him; against any man to bear perverted If an unrighteous witness rise up

əsodı ni əd İlsds ısdı səgbuj ədı bas before the Lord, before the priests the controversy is, shall stand then both the men, between whom

then shall ye do unto him, as he restified falsely against his brother; witness be a false witness, and hath 18 diligently; and, behold, if the

And the judges shall inquire

evil from the midst of thee. brother; so shalt thou put away the 29 had purposed to do unto his

the midst of thee. commit no more any such evil in 20 and fear, and shall henceforth And those that remain shall hear,

- לב"ד, ולה שיעמוד מורגמן בין העדים ובין הדיינים (שם): א"ל אין לך בידי כלוס, ועד אחד מעידו שיש לו, חייב להשבע לו: על ⊆י שני עדים. ולא שיכחבו עדוחס באגרח וישלחו מבירו נענש על עדומו, לא עונש גוף ולא עונש ממון, אבל קס סוא לשבועס (ספרי קפח), אמר לחבירו מן לי מנס שסלוימיך, (BI) עד אחד. וה בנה אב, כל עד שבתורה שנים, אלה אם כן פרע לך בו החד (מומה ב:): לכל עון ולכל חמאח. להיות
- במקום פלוני (מכות ה. ספרי קפע): (1) לעגות בו סרה. דבר שלינו, שהופר העד הוה מכל העדות הולת, כילד, שלמכו להם והלל עמנו הייתם בלותו היום
- יַשְׁבַּע (מסליס פּב, ס): אשר יהיו בימים ההם. יפּמח בּדורו כשמואל בּדורו (ראש סשנס כס:), נריך אמס לנסוג בו כבוד: אשר להם הריב. אלו בעלי סדין: - לפני ה'. יסיס דומס לסס כאלו עומדין לפני סמקוס, שנאמר בְּמֶבֶב אֱלַסִיס (פו) ועמדו שני האנשים. בעדיס סכמוב מדבר, ולמד שאין עדות בנשיס, ולמד שלריכין לסעיד עדותן מעומד (שבועות

(19) ודרשו השופטים היטב. על פי סמוימין אוחס, שבודקיס ומוקריס את סבאיס לסזימס בדרישס ובמקירס: והגה

- סכמוב אשם לאיש, וווממי אשה נסרגין כווממי איש, כגון שהעידוה שהרגה את הנפש, שחללה את השבת, נהרגין במימחה, היא ולא בועלה, לכך נאמר כאן לאחיו, כאשר ומס לעשות לאחיו, ולא כאשר ומס לעשות לאחותו, אבל בכל שאר מימות השוה לאחיו, למד על ווממי בה כהן ושואה שאינה בשריפה, אלה בְּמִימַה הבועל שהוא בחוק, שנאמר בָּמֵשׁ מִשְׁבֵף (ויקרה כה, ע), (19) כאשר זמם. ולא כאשר משה, מכאן אמרו, הרגו אין נהרגין (מכום ה:): לעשוח לאחיו. מה הלמוד לומר עד שקר. כל מקוס שנאמר עד, בשנים הכמוב מדבר:
- (20) ישמעו ויראו. מכאן שלכינין הכרוה, איש פלוני ופלוני נהרגין על שהוומו בצ"ד: שלה מיעט כאן החוחו הלה במקום שיש לקיים בהן הזמה כמימה הבועל:

בֹּבֿנֹג: (ס) מֹנו בֹּתְנוֹ הֵוֹ בֹּהְוֹ זֹגַ בֹּנֹגַ בִּנֹגִי נַפֹּהָא מִנֹא שַׁלְנַ מִּנֹא הַנֹּא

מַבְּבֶוֹם: هُمْ تَرْبَا لِا مُؤَلِّ لَا فَامْرَاكُ لَا هُذَا لَا الْمُعَالِ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلَمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلْمُ الْمُعِلْمُ الْمُعِلْمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلْمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ ال מִמְּלְּאׁ תִירֶא מֵהֶם בְּי־יְּהֹנְה xx וֹבֹאָגעֹ סוּס וֹבְכָּבְ הַּם בַּב בֵּי־חַצֵּא לַמִּלְחַמְּה עַל־אִיבֶּף צָּרֵי הִפּוּק לְאָנָחָא קָרָבָא עַל

النتم بوتا الكثا فح بثماء וֹנְיֹנֶע פֿעֵּלְבַבֶּם אֶּלְעַנְּמְלְטַמְּלִע

خطڙنيّات: שׁנְבְאַ וֹאָקְשַׁבְּשׁׁבְּשׁׁבְּיִּ שִׁבְּבַעַּהְבֹּאַ אַנְבוּכִים אַּלְ-וֹנוֹי לְבַּבֹּכִים אַּלְ- טַנְבֹּא מַּלְ בַּמֹּלְ, וַבְּבַּנִינוּ לְאַ נּ קְרַבָּיִם הַיָּוֹם לַמִּלְחְמָה עַּלִּ- מִהְקְּרָבִין יוֹמָא דִין לְאָנָחָא نَهُمُدُ كَبُرُكُ مِ شَمَّةُ مَ نَشِكُمُ حَبُّكُ اللَّهُ لَاللَّهُ لَا يُعْرَفُكُ خَبُّكُ اللَّهُ ال

אַנְבַיבֶם לְחוֹשִׁיעַ אָּרָבֶם: מַּפְּבְים לְנִילְנִים לְכָּים מִם_

لَاحُك لِـ لِـ لِأَحْجِ: שׁלָּב מָּלֹא גֹבא שׁלָב גֹבא בּיֹלָא لَّذِي كُلُانِهِ مَنْتُكَ تَقْمَ خَبْقُم لَذِي نَالِهِ مَنْكَ نَظِمَهُ لَاذِكِ

מֹאֹבֹתֹא בַמֹּלֵבוֹם: מומבוע בסעדף **LXOZL** ייבון אַבי יי אַלַיַר ינבע מם סני מונד לא בּהְב, בַּבַב וֹטִטְוּ, סִיּסָוֹן

מֹם מֿפֿא: לבלא ווטלבר לבלא ותנגיק **小窓で口め במטבבכו**

كَلُمُريا: טטבאטון ולא טטברון מן נונה לְּבְּכוּוֹ לְא שֹבְעוֹלְיוּ וֹלְא לוומב לביון שמה ושלאל אַפון

אם בֿהֹבׁ, בַבַּבנכוָן בַמִפַבַע שבמיכון לאַנָהא לכון שַרַב וֹג אֵגֹעַבׁרוּן צַמְּבַבּר

> hand for hand, foot for foot. 21 life, eye for eye, tooth for tooth, And thine eye shall not pity: life for

up out of the land of Egypt. God is with thee, who brought thee afraid of them; for the Lord thy more than thou, thou shalt not be XX horses, and chariots, and a people against thine enemies, and seest When thou goest forth to battle

approach and speak unto the people, 2 unto the battle, that the priest shall And it shall be, when ye draw nigh

tuəq1 alarmed, neither be ye affrighted at your heart faint; fear not, nor be battle against your enemies; let not Israel, ye draw nigh this day unto and shall say unto them: 'Hear, O

against your enemies, to save you.' 4 goeth with you, to fight for you for the Lord your God is He that

(וב) עין בעין. ממון, וכן שן לשן וגוי:

- רב ממך. בעיניך סול רב, לבל בעיני לינו רב: במום אמד, וכן הוא אומר וְהַבִּישָ אָמ מִדְּזָן בְּמִישׁ אָמַד (שופטיס ו, מו), וכן הוא אומר בִּי בָּא מום פַּרְשֹׁה (שמוח טו, יש): 🔻 עם (מהלים קיט, קבא): - של אויבך. יהיו בעיניך באויבים, אל חרחם עליהם כי לא ירחמו עליך: - סום ורכב. בעיני כולם . אס עשים משפע לדק, אחה מוצעה שאם הלא למלחמה אחה נולה, וכן דוד הוא אומר, עָשִׁיִהִי מִשְׁפָּע וַבֶּבֶק צַּל פַּנִימֵנִי לְעַשְׁקֵי (ו) בי חצא למלחמה. פמך סכמוב יליאם מלחמס לכאן, לימר לך, שאין ממופר אבר יולא למלחמס. דבר אחר, לימר לך,
- מלחמס (קומס מג.): ודבר אל העם. צלשון סקודש (שס): (2) בקרבכם אל המלחמה. סמוך לנאמכס מן סספר מגצול ארלכס: ונגש הבהן. סמשום לכך, וסוא סנקרא משום
- לבבכם. מלסלם פופים: אל חיראו. מהגפם הפריפין: ואל חחפוו. קול הקרנום: ואל חערצו. מקול הלוופה: אל ירך עושים, מגיפים בתרימיהם כדי להקישן זה לזה, כדי להשמיע קול שיחפזו אלו שכנגדם וינומו, ורוממים במומיהם ומלהילין למלחמס: אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו. אל בע אוסרות, כנגד ארבעס דבריס שמלכי סאומות ַ וַיְּבִיּמֹּוּס יְבֵמוּ שִיר סַּמְּמֶבְיִס בַבֶּלְ מַבַּמִיסֶס וַיָּשׁוּבּוּ שֹמֶכוֹן (דברי סימיס־ב כת, מו), מלה על הויביכס המס הולכיס, לפיכך התחוקר غيَّادبان آنيَّانها وغوِّدُره احْرَ دَهَدُهُ مِن مُؤدِّبها هَا مَهُرُم آرَفُوهِ المَايُنَ مَا مَايُنهُ والمَال . אין אלו אמיכס, שאס מפלו בידס אינס מרחמים עליכס, אין זו כמלחמם יהודה עם ישראל, שנאמר וַיָּקַמוּ הְשַׁבֶּשׁים שַׁשֶׁר וְּקָבּוּ (5) שמע ישראל. (שס) אפילו אין בכס וכוח אלא קריאח שמע בלבד, כדאי אחס שיושיע אחכס (שס): על אויביכם.

- נאָנשׁ אַבור יַהְנְבֶּנוּ: בְּיִתְ חָרְבְּאְ חַנְבְיִ יִלְצִׁ וְיִהְבָּר בִּיִּתָא חָרָהַא וְלָאְ חַנְּבִיתִּ יְחָרֶּ י לאמר מירקאיש אַשָּׁר בָּנָה לְמִימַר מַן גּוּבְרָא דִּבְנָא
- نْلَاذْكُاتِهُ: ئمين قَمْدُلِنَمُ يَعْدِهِ عَلَاد يَدُمُعُ يَنْظُمُهُ خَطَيْتُهُ يَخْدَدُ ، ناذِج، تَكُكُ أَنْهُدَ ذُكَانُهُ قُلْ هَلَاجَاتُ نُنَاكَ أَنْهَادَ ذُكَانَاكِ וּמִׁ. שַׁאָּיִהְ אַהְּבַרְלָּמָה פַּבְּם וְלַאִּ יִמֹן יוּבְּבָא צַּוֹגִּד כַּבְמָא וֹלָא
- نظثائك: נמנע פֿמּלְטַמְּׁנִי נֹאָנְהָ אַנוֹר צַּלְמָא נִטְּלָּמִּגְ פַּעָּרָבָּא נִיָּבָר ر خُطَابُك تَجُكُ لَيْهُمَ خُدَيْنَة هَا يَوْجُك يُبَكَ يَرْمَيْد خُدَيْنِكُ ימִּי הַאָּיִם אַמָּר אַבַמַ אַמָּר וְלַאַ ימוֹ װּבָרָא בּאַבַמַ אַטַּטֹא וֹלָא
- הַמְּם וְאָמְהוּ מִי־הַאֵּישׁ הַיְּרֵא עִם עַמְּא וְיֵימְרוּן מִן גּוּבְּרָא لأفظ يهمكرم كتور لاح يتنفعنا فدخنه كمركزلا
- בְּרָאִמְ הַמְּם: (ס) אֶּלְ בְּׁבְּׁמִּׁם וְפְּבְּלְבְּׁוֹ מְּנֵוֹ אַבְּאִוֹּם לְמִבְּלְאִ מִם מַּמָּאִ וִּמַנּוִוֹ בַבָּנִוּ וְהְיָהְ בְּכַלְּתְ הַשְּּמְהֵים לְּדַבְּרֵר וֹיְהֵי

הְּבְיִׁנִי וֹלִנְאִנִי אָבְּיִנִי לְהָּלְוָם: <u>ָ</u>

- בּלַבְבֹא עִּבַר אַבַּבוֹ וֹעַבְּבוֹי בַּמִּלְחַמְּׁר וַיִּחִּב לְבִימִיה דִּלְמָא יִהְקְשִׁילֹ ַ הַשָּׁמְבִּים אָבְ הַעָּהַ וּיַמַלְּלְוּן סָרְבַיָּא מִם עַּמָּא
- אַבְוֹרְן יַבְּלְנֵיה:
- ¥ַ<u>הְרָן יִסְבְנַה</u>:
- לְבָּא דַאַּחוֹהִי כְּלְבָּיה: אָטַ לְבָּר אָטַה וֹנִעוּב לְבָּנִינִינִי וֹלְאִ נִעֹבּר זָע
- װַכְא בַּרִישׁ עַּמָא:
- ۲۵۲۵: לבלא הֹקש וֹטַלֶּב, קַשׁ מִלְּגּוֹ מבית, פֿין שַׁלַנַר אָלְ מְּיִר לְעַלְעָם אָנוּ, עַלָּנָר לְעַנְעָא לְאָנָטִא

- dedicate it. die in the battle, and another man go and return to his house, lest he and hath not dedicated it? let him there that hath built a new house, the people, saying: 'What man is And the officers shall speak unto
- use the fruit thereof. die in the battle, and another man and return unto his house, lest he used the fruit thereof? let him go planted a vineyard, and hath not And what man is there that hath
- battle, and another man take her.' unto his house, lest he die in the taken her? let him go and return Detrothed a wife, and hath not And what man is there that hath
- brethren's heart melt as his heart. return unto his house, lest his and faint-hearted? let him go and What man is there that is fearful unto the people, and they shall say: And the officers shall speak further
- the people. To bead and its barniodge ad Ilede the people, that captains of hosts have made an end of speaking unto And it shall be, when the officers
- proclaim peace unto it. city to fight against it, then When thou drawest nigh unto a
- ההולך עמכם. זה ממנה הארון: ההולך עמכם. זה ממנה הארון: (+) בי הי אלחיכם וגוי. סס בליס בנלמונו של בשר ודס ולמס בליס בנלמונו של מקוס, פלשמיס בלו בנלמונו של גלימ, מס
- (a) ולא חנכו. לא דר צו, מנוך לשון סממלס: ואיש אחר יחנכנו. ודגר של עגממ נפש סוא זס:
- (6) ולא חללו. לא פדאו בענה הרביעית, שהפירות מעונין לאכלן בירועלים, או לחללן בדמים ולאכול הדמים בירועלים:
- (ע) בן ימוח במלחמה. ישונ פן ימום, שלס לל ישמע לדברי סכסן, כדלי סול שימום:
- בעלי עבירה, והרואהו חוזר אומר, שמא בנה בית או נמע כרם או ארק אשה (קומה מד.): מעבירות שבידו, ולכך תלחס לו מורס לחזור על בית וכרס ואשס, לכקות על סחזורים בשביל עבירות שבידס, שלא יבינו שסס הלבב. רבי עקיבא אימר, כמשמעו, שאינו יכול לעמוד בקשרי המלחמה ולראום חרב שלופה, רבי יוסי הגלילי אימר, הירא לסושיע אחכס, ומי סאיש ושני ושלישי כסן מדבר ושוער משמיע, ווס שוער מדבר ושוער משמיע (פועס מג.): דירא ורך (8) ויספו השוטרים. למה נאמר כאן וימפו, מומיפין זה על דברי הכהן, שהכהן מדבר ומשמיע מן שמע ישראל עד
- שמחלת נפילה ניקה (שם): לקפח אם שוקיו. וקפין, בני אדם עומדים בקלה המערכה לוקוף אח הנופלים ולחוקם בדברים, שובו אל המלחמה ולא מנומו, (פ) שרי צבאוח. שמעמידין וקפין מלפניסס ומאמריסס וכשילים של ברול בידיסס, וכל מי שרולה למוור, הרשומ בידו

نكذ خك خمو تمخليك: " לְּזְרֵי וְהַנְּהְ בְּלִי הַעְּם הַנִּמְצְּאִ־בְּהִּ לְּוּ וִיהֵי כְּלִ עַּמָּא דִּיִשְׁהְּכַּה

ממוש מלחמה וצרק עליה: ผู้ เล่อ รุ่ง บฺล่รฺเอ ส่ตุ๋น เส่ลู๋บับ เล่อ รุ่ง บฺล่รฺเอ ส่ต๋น เบลิธัเน

בַּבְיבַ בַּ أناخري هُمَا جِمْ إِدَائِهَ جَزِيرَهِ الْمَهُمَادِ بِنَ هُمْ بَحَادِهِ مِعْدِيَهِ الْمِهُمِينَ الْمَهُمَا خِمْ أَحَادِهِ الْمُعَادِينَ الْمُعَادِينَ الْمُعْمَادِةِ اللَّهِ الْمُعَادِينَ الْمُع

مُحَرِّد مُنْجُنك مُجَمَّد فَيَا يَعَيْن يَعَيْن يَعَيْن عَن الْمُعَالِّ مُعَالِد مُنْ الْمُعَالِمُ مُعَالًا مُ הְּבְּלְנִי שַּׁבָּוּ בְּוֹבִי בְּלְנִי וֹאֶכּבְּלְשִׁ אָטַ שִׁבְּוּוּ בְּוֹבּ וֹשִׁבְּנִי בְּנִי בִּוֹבִי בִּי ÷יּ וְכֹל אֲשֶׁר יִהְנֶה בְּעֶר בְּלִר בְּלִר رِم نَوْضُات اِبَفُوا اِبَهِيَةُ الْمَ

حَمَّ صَعِرَد بَهِٰذِت بَهُرُ مِ يَوْبَ: \$4<u>0.4</u>4:

بترير چ٦-نېښد: יהנה אֶלהֶּרְ בֹּתֵּן לְךְּ נַחֲלְהַ לְאֵ בֵּיִי אֶלְהַדְּ יָהִיב לְּדְּ צִּחְסְנָא בַע מֹהַבֵּוּ עַהַּפִּוּם עַאָּבֶּע אַהָּב לְעוִד מִפַּרְוּוּ עַמְמִיּא עַאִּבְּוּ

بائرن: י והאמרי הקנעני והפרוי はゴドバロ

انظكى الثلاثات المراقة בה יהון לף מסמי מסין لْكُنْدِ هُمـهُكِّبَه ضَمَّتُكِ بَعْضَكُن رَزْن هُم هُكِّهُ مَمَّرِنُكُ لَنَعْضَهِ

מְמֶּבְ עַבְרֵ וּטְצִוּר עֲלַה:

≟لألد:

וכל דיהי בְקרְהָא כָל עַּדְאַה לְעוִע וֹמִּגֹא וֹמּפֹלְא יִלְמִּירֶא

מפובנו מממוא באבנו אנון: ַ מִמְּנֹב מִאָּב אַֹמָּב בַנַינִימִוּ מִנָּב כַטַבָּא בַלָא לְכֹּלְ בַּוֹהְיִם כוּן שַּהְּבִּיג לְכָלְ לַנִּהָּאִ

לא שׁלוּנם כֿל נְהַמֹּא:

נאטובאו כנגנאו ופבזאו שנאי עוש און יפור אַ בּינּמָרָא הַנַּמָּרָנוּן הַהַּאָּי

> shall serve thee. become tributary unto thee, and People that are found therein shall thee, then it shall be, that all the answer of peace, and open unto And it shall be, if it make thee

thee, then thou shalt besiege it. thee, but will make war against And if it will make no peace with

13 delivereth it into thy hand, thou And when the Lord thy God

the edge of the sword; shalt smite every male thereof with

hath given thee. enemies, which the Lord thy God and thou shalt eat the spoil of thine thou take for a prey unto thyself; city, even all the spoil thereof, shalt and the cattle, and all that is in the but the women, and the little ones,

these nations. thee, which are not of the cities of 15 cities which are very far off from Thus shalt thou do unto all the

breatheth, shalt save alive nothing that giveth thee for an inheritance, thou 16 peoples, that the Lord thy God Howbeit of the cities of these

səəq1 Lord thy God hath commanded Hivite, and the Jebusite; as the Canaanite, and the Perizzite, the the Hittite, and the Amorite, the but thou shalt utterly destroy them:

- (10) כי חקרב אל עיר. זמלממס הרשום הכסוב מדזכר, כמו שמפורש בענין, כּן פַעַשָּׁה לְכָל הַעְרִים הַרְמֹּלִם וּגוי:
- (II) כל העם הנמצא בה. אפילו אחס מולא גס משגעס אומות שנלמוית לסחרימס, אחס רשאי לקיימס (ספרי ר):
- ומלך: וצרח עליה. אף להרעיבה ולהלמיאה ולהמימה מימת מחלואים: (בו) ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה. סכמוב מבערך, שלס לה משלים עמך, קופה להלמס בך הס מנימנה למס ועבדוך. עד שיקבלו עליקס מסיס ושעבוד (שס):
- (13) ונחנה הי אלהיך בידך. אם עשימ כל האמור בענין, מוף שה'נומנה בידן:
- (דב) והשף. אף מף של וכרים, ומה אני מקיים והכים את כל וכורה, בגדולים:
- (TI) כאשר צוך. לרבות מת הגרגםי:

לַיהְוָה אֱלֹהֵיכֶם: (ס) ۲۶۲٫۵۲۵ م كَمُّهَالِهُ خُرِكِ كَالمُّلِينِ كُمُّهُد كُمُمُّد كُمُمُّد يَا خُمِّمًا كَيْمُد خِهِـنَحَقَٰدُهُ مُنْحُم خَدَرَم لُحُه رَجُّه الْأَصِالَ الْنُحِبَالِ

לַלַאָ מִפַּׁנִינַ בַּמָּגִינַ: הּבְרָת בֶּי הָאָדָם צֵיּן הַשְּׂדֶה עּבְיוֹן בַּי מִמָּנוּ תַאָּבֶבְ וֹאָנוֹוְ לַאָּ תַשְּׁחֶית אָת־עַּצְה לִנְדְּחַ עַּלְיוֹ בְּירַהְצָּיִר אֶלַ־עִּיר וְלָנִים רַבְּים

┌<u>┌</u>다다: (절) הוא עשָה עמְהָ מִלְחָטָה עַר יבְנָיָהְ מָצְיִר מַּלְ-הָמִיר אַמֶּהָר־ oz מַאַּבַלְ וְיגּא אָטוֹ תַּאָטוֹית וְכְּדָהָ בַּל מַּן אֲשֶׁר מַדַּע בָּי לֹא־עֵּן

נפַל בַשְּׁדֶּה לְאִ נוֹדָע מָי הִבְּהוּ: יחלה אֶלהֶיף נמוּן לְףְּ לְרִשְׁהָה זֵין אֶלְהָרִ יָּהִיב לָּרְּ לְמֵירְתַה

ثلاًجْ: لنجهد اكثنك لمؤمنك بملير

לאַ־מָשָׁכֶּה בַּעָּל: בַּקְר אֲשֶׁר לְאַ־עָבַּר בְּה אֲשֶׁר הּוֹרִין רְלָא אָהָפְּלָה בַּה רְלָא ְ וֹלְבְּשְׁוּ וּצְּהַ, הַמְּגַר הַהָּוֹא מִנְּלָה וִיִּסְבוּן סְבֵּי שַּׁרְמָא הַהִיא מִּנְלָה زْنَزُل بَرْزِر آبَوْرِكُن مُح يَبْنَذُكُم الْبُنَاءُ مَلْنُمْ لَا خُلِيهُ لِأَلْدِمُ ذِفْهَ، ذُهِ

> בום וו אלובנו: נְחַמְאִטָּם בְּעְּבְּרֵין לְמְעָנִהְהִוּן וּהָחוּבוּן

בַּבְיוֹבְא: הקלא למיעל מו קדשף שׁמוּא אַבוּג לַא כֹאַנֹּאָא אִילָן אָבׁו מִנּוִשׁ שַׁוּכוָלְ וֹנִשׁוּשׁ לָאִ אַגלַנַע לאָבַמָא הַּגַיָנִי, בַּבַוֹלָא לְמִכְבְּאָב לָא טִׁעַבּיל יָת סּנּיאָרן לְאָנֹחָא פֿרָבָא הַּלְעַ אָבׁוּ שַׁבּוּר עַּלְ קַרְהָא יוֹמִין

הכן כלבשׁא בביא הלבוא המוב שׁשַבּיל יהַלוּץ וְתִּבְּנִי בַּרְלוֹמִין לא אַילָן דְּמִיכַל הוא וָמִיה אַנלן בְּוֹבַבָּה אָבַוּ

בׁמִּג בְּטַלֵּלְא לָא וֹצִיתַ מַּוֹ פּרְיִנְּמְצֵא חְלֶלְ בְּאַרְטְּתְ אַשֶּׁרְ אָבֵר יִשְּׁתְּכִּח קְּטִילָא בְּצִּרְעָּא

פְבִּיבָת לְקְרְנִיֹּא דִּבְּסַהְרָנִת קְמִילָא: أنظريا فخك أتأبثك أنفهديا

ye sin against the Lord your God. have done unto their gods, and so 18 all their abominations, which they that they teach you not to do after

besieged of thee? field man, that it should be them down; for is the tree of the of them, but thou shalt not cut against them; for thou mayest eat the trees thereof by wielding an axe to take it, thou shalt not destroy long time, in making war against it When thou shalt besiege a city a

maketh war with thee, until it fall. build bulwarks against the city that and cut down, that thou mayest food, them thou mayest destroy knowest that they are not trees for Only the trees of which thou

smitten him; and it be not known who hath thee to possess it, lying in the field, XXI which the Lord thy God giveth If one be found slain in the land

about him that is slain. unto the cities which are round 2 come forth, and they shall measure then thy elders and thy judges shall

hath not drawn in the yoke. been wrought with, and which heifer of the herd, which hath not the elders of that city shall take a is nearest unto the slain man, even And it shall be, that the city which

(18) למען אשר לא ילמדו. סא אס עשו משובה והתגיירו, אחה רשאי לקבלם:

לעדת בניר:

- מפניך לסמייפר ביפורי רעב ולמא כאנשי סעיר, למה משמימנו: סכמוב מדבר (פפרי שס): – כי האדם עץ השדה. סרי כי משמש בלשון דלמפ, שמל סלדס ען סשדס לסכנם במוך סמלור רג). ולמד, שפוחח בשלום שנים או ג' ימים, וכן הוא אומר, וַיַשֶׁב דְּוִד בְּנְקְלֶג יָמִים שְׁנְיָם (שמואל־ב ה, א), ובמלחמות הרשות (פו) ימים. שנים: רבים. שלשה, מכאן אמרו, אין זרין על עיירום של נכרים פחוח משלשה ימים קודם לשצח (ספרי
- אשר סביבות החלל. לכל לר, לידע מיוו קרונס: (ב) ויצאו זקניך. מיוחדים שבוקניך (סומס מד:), אלו סיסדרי גדולס: ומדדו. ממקוס שהחלל שוכב: אל הערים (02) עד רדתה. לשון רדוי, שמסל כפופה לך:

שָׁם אֶת־הַעֶּגְלָה בַּנָּחַל: לאַ־נֹמְבָּר בִּוֹ וְלָאֵ נִנְּבָה וֹמְלַבּוּ ¹ تن المراج ا וְהוֹרָדוּ זְקְנֵי הָעִיר הַהָּוֹא צָּתַ־

יהיה בל־דיב וְבָלְ־נָנִמּ: بزجُدُك جَيْنِ بَيْنِ نَمْرِ فِينَ ַ בָּחַב יְהוָה אֶלהִיךְ לִּשְּׂרָהוֹי נוגשו הפהנים בני לוי בי בַם

מַּבְ בַּבְּמַלְבַי בַּהְבַּבְּיבַ בַּלְּבַבְי אָקַבְעַבַּלְגַק וֹבְעַדָּהָ אָּעַבּוֹבִינְיָם וַכְּלְ זְּלֵנֵי, וַבְּגוּר וַהְוָא וַקְּרֹבִים

דּגָּׁר וְמֵנֵנוּ לְאָ בֹּאִנּ: שפכה) לי שֶׁפְּכוּן אֶת־הַבֶּח וֹמֹנוּ וֹאַמֹנוּ נִבונוּ לַאָּ (כ.

حِٰثِتُ مِنْتُم: בּצַער מַמָּנַ נַמְּבָאַלְ וֹנַכַּפָּר ه פּּדִיתְ יְהְנְה וְאֵלְ הְּמִהן בֶּם נְלִי יַשְׁרָאֵלְ בַּפְּרַקְּתָּא יִיִּ נְלֵא תַּמִּין

בְּעֵינֵי יְהַוְּהַ: (ס) وهدراه تاظليك

בְּנָעַלְאָ:

the heifer's neck there in the valley. plowed nor sown, and shall break valley, which may neither be bring down the heifer unto a rough And the elders of that city shall

controversy and every stroke be. according to their word shall every the name of the Lord; and minister unto Him, and to bless in LORD thy God hath chosen to shall come near—for them the And the priests the sons of Levi

the valley. heifer whose neck was broken in shall wash their hands over the oare nearest unto the slain man, And all the elders of that city, who

אָהָבֹא נֹט בַּמֹא טִבוּן וֹהֹנִוֹּא וֹנְטִּיבוּן וְיֵימֶבוּן וְבַּלֹא לָא And they shall speak and say: 'Our

כפון לַמַּמֹּוּ וֹמִבְאָלָ אַמָּבַ כּנִינִאַ ווּמָבוּן כּפַב לַמַּמַּבַ **マンス ログタロ:**

לביהון על ענקקא הנקיפא

בְּקְרִיבְין לְקְמִילָא יַסְּחִין נָת

בול נמל מומבעון גבו לל בין

לְּמִּמֹּמִינִינִי וּלְבָּבְרָבֹא בֹמִמֹא

אַבׁו בַּעוּן אִטְּבָׁהִ וֹּן אֶבְּעַבַּ

נוטפערון פטנוא פנו בנו

בְּנָשְׁלְאֵי

ģΪ,

וֹכֹא מֹכִשֹׁהָ סִגִּינוּ:

וּמִּבֹאָכ וּוֹטַבּפַּר לַעוָן מַּכַ חובת דַם וַכַּאִי בָּגוֹ עַמָּךְ

מכּגלב אָבוּ עַמְּבוּג בַּכֹּמָר ַ עַּלָּצִׁן נְאַטַּ טַפֿבָן אָהָבוּ בַּם וַכֹּאַן

against thine enemies, and the When thou goest forth to battle

thou shalt do that which is right in

So shalt thou put away the innocent

9 blood from the midst of thee, when

Israel.' And the blood shall be

suffer not innocent blood to whom Thou hast redeemed, and

neither have our eyes seen it.

hands have not shed this blood,

remain in the midst of Thy people

Forgive, O Lord, Thy people Israel,

the eyes of the LORD.

forgiven them.

The Haftarah is Isaiah 51:12 – 52:12 on page 172.

בימנץ בֶּירַהַצֵּא לַמִּלְחַמָּה עַל־אִּיָבֶיף אָבִי הִפּוֹק לְאָנָחָא קַנְבָא עַל

الأكتاب خنية النهور هذابيا: الأمريانات المناه المنا

грет амау саргіче, into thy hands, and thou carriest Lord thy God delivereth them

- ששמה פירומ, ומערף במקום שאינו עושה פירומ, לכפר על הריגמו של זה, שלא הנימוהו לעשות פירומ (שם מו.): (4) אל גחל איחן. קשה, שלא נעפד (פומס מס.): - וערפו. קולן ערפס בקופיץ, אמר סקב"ס מבא עגלס בת שנחס שלא
- (שם מה:). והכהנים אומרים כפר לעמך ישראל: (ד) ידינו לא שפכו. וכי עלמה על לב שוקני בים דין שופני דמים הם, אלא לא ראינה ופערניהו בלא מוניות ובלא לויה
- (8) ונכפר להם הדם. הכמוג מנשכה, שמשעשו כן יכופר להם העון (שה מו.):
- (פ) ואחה חבער. מגיד, שאס נמלא הסורג אחר שנמערפה העגלה, הרי זה יהרג (כמובות לו:), וסוא הישר בעיני ה':

ໄດ້කුඵරි ද්ප ද්ද්වර්රි ද්≧ ද්‱්ප: וְרְאִיֹתְ בַשִּׁבְיְוֹה אֵשֶׁת יָפַת־תְּאַר

בת ומטבת לב ומסבה לב וֹטֹטַוֹג בֹּמֻבֹּוֹא אַטַּטֹא מָפּוּנַע

take her to thee to wife; hast a desire unto her, and wouldest и woman of goodly form, and thou and seest among the captives a

אָנו_גֹפּּٰוֹבוֹיגני: ※凡「下汝禄氏 خاڭاء 34-61

ינקשָלור בישה יתרבי נת טופרהא: נסגקלנה קגו ביקף יקנלח ית

head, and pare her nails; 12 thy house; and she shall shave her then thou shalt bring her home to

نْهَلَد جَا فَكُنِه هَجُنِلُ بَكُمَكُمْ فَيُ אָר־אָבָיהָ וְאָת־אִמֶּהַ יֶּנַרְ יָמִים בי מעליה וושבה בביהף ובכתה וְהַסְּירָה אָת־שִּׂמְלָת שָּׁבָיָה

וְתִבְעֲלְנַה וּתְהֵי לֶךְ לְאָתוּ: בו שימול לותה אַבוּהָא וָיָה אָמַה יָרַח יוֹמִין נטטור לכוטك נטלכו וְנַעְעָרֵי יַתְ כָּסוּת שָׁבָוָה מָנָה

and she shall be thy wife. go in unto her, and be her husband, month; and after that thou mayest father and her mother a full remain in thy house, and bewail her captivity from off her, and shall and she shall put the raiment of her

בְּׁע עַּעַת אֲשֶׁר עִנִּימָה: (ס) تُتَمُّ فَتُأْثُلُ لَا فَخُوْلًا لِمِي تَاتَامُوْلًا لِيَؤْنِوْنِ فَرَفُوْمُ لِمُ يَاتِوْنِ فِيهِ $^{+1}$ $\dot{}$ $\dot{\dot{}}$ $\dot{\dot{}$ $\dot{\dot{}}$ ְהַיְּה אָם לָא חָפָּצְהָּ בְּּה וִיהֵי אָם לָא הַהָּרְשֵּי בַּה

חקף דעניתה:

slave, because thou hast humbled thou shalt not deal with her as a shalt not sell her at all for money, her go whither she will; but thou delight in her, then thou shalt let And it shall be, if thou have no

נְהַשְּׁנּאָב נְהָנָה הַבָּּן הַבְּּלָר ליי הְאַחָת אֲהוּבְּה וְהָאַתַת שְׁנוּאָה הָדָא רְחוּשָּׁמָא וַהָּדָא שְׁנּאָהָא چייקקלין, לאיש שְׁתֵּי נִשִּׁים אַרֵי יִהַנֵּן לִגָּבָר תַּרְתֵּין נִשִּׁין

خېزىقىنە: וּמְנוּאָּטְא וֹנִינוּ בֹּבֹא בּוּכֹבא בְּנְים הְאֲהוּבֶה וִילִידָן לֵיה בְּנִין רְחוּמְהָא

hated; the first-born son de hers that was the beloved and the hated; and if they have borne him children, both beloved, and the other hated, and If a man have two wives, the one

كَشِرْنَكُك:

הְשְׁנִיאָר הַבְּּכְר: אַפּֿג בֿר מָנוּאָטֹא פּוּכְבוֹא: אָנו פֿן נוֹאָנוּלְנוּ מֹלְ פֹּנֹי בוֹן לְבֹפֹנֹא נִנוּ פֿר רְנוּנִמְנֹא מַלְ ⁶¹ אֲשֶׁר־יִדְיֶּהְר לְוּ לְאֵ יוּכָל לְבַבֵּר יְת דִּיהֵי לֵיה לֵיה לֵיה דָשׁי וְהַלְּה בְּיוֹם הַנְחִילַוֹ אֶת־בְּנְיוֹ אֵת וִיהֵי בִּיוֹמָא דְּיַהְסֵין לְבָנוֹהִי

hated, who is the first-born; first-born before the son of the make the son of the beloved the which he hath, that he may not causeth his sons to inherit that then it shall be, in the day that he

- לא מְמַיֶּס כְּל יָשְׁמֶס (לעיל כ, מו): ושביה שביו. לרזות כנעניס שזמוכה, ואע"פ שק משזעס אומות: (10) כי חצא למלחמה. במלחמה פרשום הכסוב מדבר, שבמלחמה ארץ ישראל אין לומר ושבים שביו, שהרי כבר נאמר
- אשת. מפילו משת מיש (קידושין כמ:): נשאס, סופו לסיום שונאס, שנאמר אחריו כי חסיין לאיש וגוי, וסופו להוליד ממנה צן סורר ומורה, לכך נסמכו פרשיות הללו: (11) ולקחח לך לאשה. לא דברס מורס אלא כנגד ילר סרע, שאס אין סקדוש ברוך סוא ממירס, ישאנס באימור, אבל אס
- (12) ועשתה את צפרניה. מגדלס כדי שממנוול:
- ובכחה אח אביה. כל כך למס, כדי שמסא במ ישכאל שממס ווו עלבס, במ ישכאל ממקשעת ווו ממנוולם: וישבה בביחך. צצים שמשממש בו, נכנס ונמקל צס, יולא ונמקל צס, כואס צצכיימס, כואס צנוולס, כדי שממגנס עליו: (EI) והסירה את שמלת שביה. לפי שסס נמיס, שהנכריס בנומיסס ממקשמות במלממס, בשביל לסונות ממריס עמסס:
- לעבדום ושימוש, עימראס, מיקודו של רבי משס סדרשן למדמי כן: (14) והיה אם לא הפצה בה. סכמונ מָנַשַׂרֶּךְ שמופּך לשנמומס: לא החשמר בה. למ משממש נס, נלשון פרמי קורין

אַנוֹ לוֹ מִשְׁפָּמ תַבְּכֹרֶת: (ס) אַמֶּבונוֹמָצֵא לְוָ כֹּנַבוּנִאָ בֹאמָנוּנוּ ַ וֹכָּוֹע לְמֵשׁ לְוָ פָּׁוּ הֻּלְּוֹם בֹּכִלְ בִּי אָת־הַבְּכֹר בָּן־הַשְּׁנוּאָה

المالية المالية אַמַּוֹ וְנִסְּבַוּ אָטְוּ וְלְאָ וֹמְּמִתְ וּלְמָתִר אַמִּיה וּמִלְפָּין יָתִיה ישראל איננו שליע בקול אביו ובקול בְּיִייִהְיָה לְאִישׁ בֵּן סוֹבֶר וּמוֹבֶה

מַלמָנ: عِنْدِ عُر_نَكْدُ مَنكِدِ لَعُر_مَهْدَدِ נְמָפְשׁׁי בִּי אָבָיו וְאִמָּיו וְהִיצְּיִאִּי

זולל וְסִבֵּא: סובר ימבי אינני שמע בַּלִלָני أهٰمٰ إِن هُم إِكْثَارَ مَا لِهِ فَثَرَادِ ثَلِيا

וֹמִּבְאֹב וֹמִּמֹמֹנוֹ וֹנִבְאני: (ס) نقِن بِجُمَّكُ ثِنُم مُطَّلُقُكُ لِخُمِ

לוני לבימי ומליק אילי על "אין על" אילי איי וְבְי־יִהְיָה בְאִּישׁ חֵמָא מִשְׁפַּמַ־

> חַוְיָא בְּכֵירוּהָא: אַרִי הוא רֵישׁ הוּקְפָּיה לֵיה יְפְּרֵישׁ לְמִמַן לֵיה תָּרֵין אָבׁוּ נִוֹע פּוֹכִבְא פֿר שִׁנּאָעָא

וֹלְאַ מִׁלַבֿיִלְ מִנִּיוּוֹ: לְּנְתְּנִי, מִׁלַבָּיִלְ לְמִימָּר אֶּבוּנִי, אַבׁוּ גַעוֹבוּ בַּנַב בַּב סָמֵּוּ וּמֶבוָגַ

المالية المالية كالكرين וֹלְעֹבֹת בּּית דִּין נופטנו נטוני לטבם סבו וויחַרון ביה צַבוּהי וָאָמֵיה

מַלבוג למומבלא זבוג להַנ בין סְמֵי וּמֶרוֹד לָיִתּוֹהִי וויקרון לְסָבֵי קרְהַיה בָּרָנָא

نظمردا إنك أأحردا: בביש מבינה וכל ישְׁבַאָּכ בְאַבְנָיָא וִימוּה וּהָפַלֵּי עַבִּיד يدلاثيده خر هنه، مدل ظهخناص ززلامه، ه خر هنه. خالهه

וְמֵושׁ מַלְ צָּלְוּבָא: בלסוב ווטלסוב וטגבור וֹאָבׁוּ וֹבִי בֹּלִבַר עוָבֿע בּיוֹ

> of the first-born is his. first-fruits of his strength, the right that he hath; for he is the Is to noitroq olduob a mid gaivig first-born, the son of the hated, by but he shall acknowledge the

hearken unto them; though they chasten him, will not or the voice of his mother, and hearken to the voice of his father, rebellious son, that will not If a man have a stubborn and

the gate of his place; unto the elders of his city, and unto 19 lay hold on him, and bring him out then shall his father and his mother

drunkard. to our voice; he is a glutton, and a and rebellious, he doth not hearken his city: 'This our son is stubborn and they shall say unto the elders of

shall hear, and fear. the midst of thee; and all Israel so shalt thou put away the evil from stone him with stones, that he die; And all the men of his city shall

death, and thou hang him on a 22 worthy of death, and he be put to And if a man have committed a sin

- לאמר מימם האב, כבמומוק: (פון) פי שנים. כיגד שני אחים (בבא בחרא קרב:): בכל אשר ימצא לו. מכאן שאין הבכור נועל פי שנים, בראיילבא
- ימום חייב: שוף שמכלה ממון אביו ומבקש לימודו ואינו מולא, ועומד בְּפְּרָשַׁמ דרכים ומלסעם את הבריות, אמרה חורה ימות וכאי ואל ַ שַׁל מְּסִי בְּמֹבְּמֵיׁ יְיִן בְּוֹלְגֵי בְּשֶׁר לְמוֹ (משלי כג, כ), וצן מורר ומורס נסרג על שס מופו (מנסדרין עב.), סגיעס מורס למוף דעמו, . אומו (סנהדרין עם.). בן סורר ומורה אינו סייב עד שיגנוב ויאכל מרטימר בשר וישמה חלי לוג יין, שנאמר וולל וסובא, ונאמר (18) סורר. פר מן הדרך: ומורה. מפרג גדגרי הביו, לשון ממרים: ויסרו אוחו. מהרין צו גפני שלשה ומלקין
- (בב) וכי יהיה באיש חשא משפש מוח. קמיכות הפרשיות מגיד, שאם תקים עליו אניו ואמו, קוף שילא לתרנות רעה (IS) וכל ישראל ישמעו ויראו. מכאן שלריך הכרום בצ"ד, פלוני ומקל על שהיה בן מורר ומורה (עיין מנהדרין מע.):
- כי קללם אלסים מלוי, וסמברך ס' בפקילס: וישבור עבירוס ויסחייב מיסס בביס דין: וחליח אוחו על עץ. רבוסינו סמרו (סנסדרין מס:) כל סנסקלין נמלין, שנאמר

ظخظ لأجيئات فكرد نكع فمقع מ לבור הקקבונו ביום ההוא בי"

ئىلا ئىلات كېلىك: אָּטַ מְּגִן נִבְּּטְנִם וֹנִיטִּמְכְּמִיםׁ מִנֵים אָנֵ נִטְ אִפֶּנִיתִי בַּמָּמֵן וֹנִיכִּבּנִמִּ לא תְּבֶשׁׁ אָת שׁוֹר אָהִיף אָנ לָא תְחָיֵנִי יָת תּוֹרָא צַּאָרוּף

נְהַשְּׁבְעִיּגְ לְנִיּ נְנְיָנְיִנְ מִּמְּנְּ מְּנִי בְּיָנִינְ אָעָוּ בִּיָנִוּ וִיִנִי מִמָּוּ מִּבְ בִּיִנִּנִּמִ ي نتمَن تَعْمَطُونِ عُرِينَك قَرْبُك لَرُع نتمُن رَبِ لَنَحُرُمُونِ ذِرِهِ لَهُم جِهِ كَالَيْدَ هُلَيْكَ هَجُهُ لَا لَكِهِ لَهُم خُهُ كَالَيْدَ هُلِيكَ خُرْفُك

בּ לְמִּמִלְטִוּ וְבֵּוֹ שַּׁמֹּמָּט לְכָּלְ שַּׁמְּבִיג לָכְּטִוּיִי וְבֵּוֹ שַּׁמְּבִיג וֹכّו שֹֹהֹמֶּע כַשַׁמְע, וֹכّו שֹהֹמָע וֹכו שֹהֹכָּיג כַשְׁמָבִיה וֹכוֹ

مَثِور لِهِ مِن اللهِ مِن اللهِ مِن اللهِ مِن اللهِ مِن اللهِ مِن اللهِ مِن اللهِ مِن اللهِ مِن اللهِ مِن الله שורו נפְּלֵים בַּבְּרֶב וְהִהְעַּלְמָטְ תּוֹבִיה רְעַּוֹ בְּאִנְרָהָא וְהַכְּבוֹשִׁ לא תּרְאָר אָת חֲמֹר אַלִירף אָר לָא תִחְיֵנִי יָת הַמֶּרָא בַּאָרוּף אָוֹ

성하다: (교) תוְעְבָת יְתְוָה אֱלְהֶוְף כְּלִ־עִּמֶּה אָהְא צָרֵיְ מְרַחַקּ בֵּּדֶם יִי ָ וֹלְאֵ־וֹלְבָּה צַּבְּר הָּמִלְנָע אַהֵּע בּֿי אַטַא וֹלָא וִטַפֿו נִּבָר בִּטִפּוּנִי

אַבוֹסְבָא: هَلَمُكَ يَدِرُ يُحْرَفُكُ نُقِرَ ذُكِ וֹן אֹגַמֹּלְנִר וֹלָא טַּסַאָּנָר וֹטַ ההוא אַרי על דְּחָב קָּדָם אָבו מִלַבּׁר שַׁלַבּוֹנִי בּוּמָא לא הקלין נבלהו על הקים ביר לא הבית נבילתיה על צליבא

מְנְּבְיוֹ אֶמְבָא מָמִיבְנִּנוֹ לַאֲבַוּוּך:

אַרוּף יָבֵיה וְמָּהִיבְנֵּיה לֵיה:

خ⊆ۇ‹‹نىك: לְאִ עוּכֿלְ מִנּוֹע וֹעַהֵּבְּעׁנִּע כִּוּע לָבַ בֹהִי אַהְרַעאָלַר לַכֹּלְאָבִיגַעֹא בַּאָּטוּנִי בַּטִּיבַר

מניהון אָקְמָא הָקִים עַּמִיה:

אָלְבִוּ כֹּלְ מִבִּיג אָכָּוּוֹ: לא יהי הפון זין דּגְבַר עַל

> an inheritance. the Lord thy God giveth thee for that thou defile not thy land which is hanged is a reproach unto God; bury him the same day; for he that upon the tree, but thou shalt surely his body shall not remain all night

bring them back unto thy brother. thyself from them; thou shalt surely or his sheep driven away, and hide Thou shalt not see thy brother's ox

thou shalt restore it to him. until thy brother require it, and thy house, and it shall be with thee then thou shalt bring it home to unto thee, and thou know him not, And if thy brother be not nigh

found; thou mayest not hide thyself. which he hath lost, and thou hast every lost thing of thy brother's, garment; and so shalt thou do with and so shalt thou do with his And so shalt thou do with his ass;

.nisga qu shalt surely help him to lift them and hide thyself from them; thou 4 or his ox fallen down by the way, Thou shalt not see thy brother's ass

Гокр гћу God. things is an abomination unto the garment; for whosoever doeth these s'namow a no tuq nam a Llada pertaineth unto a man, neither A woman shall not wear that which

- عطر וורוול, כמו וְסוּשׁ קלְלַנִי קְלֶלֶם נְמֶכֶנֶם (מלכים־ח בּ, מ): שהיו דומין זה לוה, אחד נעשה מלך ואחד נחפס ללסמיום ונחלה, כל הרואה אומר אומר המלך חלוי. כל קללה שבמקרא לשון (ES) כי קללה אלהים הלוי. זלוולו של מלך סול, שלדס עשוי בדמות דיוקנו, וישרלל סס בניו, משל לשני לחיס תלומיס,
- ורבומינו אמרו, (בבא מליעא ל.) פעמים שאמה ממעלם וכוי: (1) והחעלמת. כוצע עין כלילו לינו כולסו: לא חראה והחעלמת. לל מכלס לומו שממעלס ממנו, זסו פעומו.
- "לו. שמסא בו השבה, שלא יאכל בבימך כדי דמיו וממבעם ממנו, מכאן אמכו כל דבר שעושה ואוכל יעשה ויאכל, ושאינו עושה (2) עד דרש אחיך. וכי מעלס צלצצך שימנסו לו קודס שידרשסו, אלא דרשסו שלא יסא רמאי (שס כת.):
- (E) לא חובל להחעלם. לכנום עירך כמילו מירך רומס מומו: וטוכל ימכר (שס:):
- לו הואיל ועליך מלוה, אם רלית למעון, מעון, פעור (בבא מליעה שם): (+) הקם הקים. זו מעיינה (בבה מליעה לב.), להמעין משהוי שנפל מעליו: עמו. עם בעליו, הבל הם הלך זישב לו, והמר

מַּגַ_עַבֿוֹנִם: אָן הֹּלְ עַבְּהֹגֹּים לָאָ עַפַּעוֹ עַאָּם וְהְאָם רְבֶּאָתְ מַלְ_הֶאָפְּרְהְיִם מַלְ בֵּיִעִין לָא מִפַב אָמָּא עַלַ הַלְ עַּאַבוּא אַפּּׁבְעַוּם אַנְ בֿיַהָּיִם וֹאַמָּא בַבִּיִהָא הַלְ אָפַּבוְעַוּן אַנְ المُطَيِّنَاتِ السَّامِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّالِي اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ الللَّ בלו"ף גדולה)קן־צְפַּוֹר (בספרי תימן קן é, idűx

שבמב לאובטא לכל אולן או אָב, טַהְבַה פֿוֹא צַהַפּבֹא

not take the dam with the young; young, or upon the eggs, thou shalt eggs, and the dam sitting upon the the ground, with young ones or thee in the way, in any tree or on If a bird's nest chance to be before

לֵב וֹנִאֹנַכֹּטׁ גֹמִים: (ס) עַבְּנָיִם מְקַּחַ־לְוְדְ לְמָתַּן ווֹמַב בְּנָיִא מַפַּב לָבְּ בְּּרִיל דְּוִישָּב ַ עָּבְּׁטַ עַּאָּטַ אָלָטַ בּאָטַ
לַב וֹטִיִבוֹב יוָמָּגוֹ:

prolong thy days. with thee, and that thou mayest unto thyself; that it may be well 2 go, but the young thou mayest take thou shalt in any wise let the dam

upon thy house, if any man fall

8 then thou shalt make a parapet for

When thou buildest a new house,

thy roof, that thou bring not blood

جديثة جد بغر منهد: מלימי מַעַקַה לְגַנָּדְ וְלְאִ־הָעֶּיִם דָּמִים בּי הְבְּנֶה בַּיִה חָדְשׁ וְעְּשָׁיִה

لألد نوبح لأنقدح فتدك שהי שובת קשול קביקף וטהביר טולא לאינו ולא עלני ביקא חַדַקא sorn be forfeited together with the fulness of the seed which thou hast with two kinds of seed; lest the Thou shalt not sow thy vineyard from thence.

שׁוֹבׁת וּשִׁבוּאֵע עַכִּבוֹם: (ס) הַקְּבַּשׁ הַמְּלֵאָה הַנָּבַעֹּ אֲשֶׁר דִּלְמָא הַסְּהָאַב דִּמְעַה זַרְעָּא ري بنائم خلفك خرُمُنُه قل رُم بنائم خلفك مُبدينًا

ביוֹנה ועללה פַרְמָא:

an ass together. בְּשִׁנְרֵ לָאִ עִוֹרֵי בְּעוֹנִיא נְבְוֹעְלֵא pue xo ue qui moold 100 i jede noq T increase of the vineyard.

יי לאַ עַּדְרָעֵ

stuff, wool and linen together. . Thou shalt not wear a mingled

לא אקרה מורה אלא לבוש המביא לידי מועבה:

בְאַ שֹלְכַּהְ הַּהֹּסֹרְנוּ הֹמֹר וּפֹהִטֹּום בְאִ שֹלְכַּהְ הַהּמֹסֹרוֹא הֹפֹּר וֹכִשׁוֹ

نْبَيِّر: (۵) מְעוּבַר כַּהְדְּא:

ולא ילבש גבר שמלת אשה. לילך לישב בין סנשים. דבר מתר, שלמ ימיר שער סערוס ושער של בית סשתי: - בי חועבת. (E) לא יהיה בלי גבר על אשה. שמסט דומס למיש כדי שמלך בין סמנשים (מפרי רכו נויר נמ.), שמין זו מלמ לשם נימוף:

(6) בי יקרא. פרט למוומן: לא חקח האם. בעודה על בניה (חולין קמ:):

- שכרן של מלום חמורום (חולין קמב.): (T) למען "שב לך וגרי. אם מנים קלם שאין בם מסרון כים, אמרם מורם למען ייעב לך וסארכם ימים, קל ומומר לממן
- שמשמר מס שבמוכו: כר יפול הנופל. ראוי זה ליפול, ואף עפ"כ לא ממגלגל מיממו על ידך, שמגלגלין זכות ע"י זכאי ו הגיע לכרס ושדה ולבגדים נאים, לכך נסמכו פרשיות הללו: מעקה. גדר סביב לגג, ואונקלוס מרגה פְּיָקֶתׁ, כגון מיק (8) כי חבנה ביח חדש. אם קיימת מלות שלות הקן, סופך לבנות בית הדש ומקיים מלות מעקה, שמלוה גוררת מלוה,
- ססדס, בין לשבה כגון סקדש בין לגומי כגון מימור, גופל בו לשון קדש, כמו שַל מַנַּשׁ בִּי כִּי קַדַשְׁמִיךּ (ישעים מס, ס): המלאה. (9) כלאים. ממס ושעורס ומרלן במפולמ יד (קידושין למ. מולין פב:): פן חקדש. כמרגומו מפחחב, כל דבר סומעב על ומובה ע"י הייב:
- זוגים בסולכת שום משל: (10) לא חחרוש בשור ובחמור. סול סדין לכל שני מיניס שבעולס, (צבל קמל נד:) וסול סדין לסנסיגס יחד קשוריס וה מילוי ומוספת שהורע מוסיף:

다: (Q) בּלְבָּוּת בְּסִיּתְךְ אֲשֶׁר הְכַפֶּר צַרְבַּע בַּנְפֵּי בְּסִיּתָךְ דְּתְהְבָּפֵי

לובלום שֹהְשִּׁעַבַלְשַׁ הַּכְאַבַבָּה בַּבוּטִפּבוּון שַהַבוּע בָשְׁ הַכְ

thyself. covering, wherewith thou coverest 12 upon the four corners of thy Thou shalt make thee twisted cords

וּשֶׁבֶאֶה: פּ בּּוֹנִקּׁם אָנְהָ אַהָּוֹע וּבָּא אַבְּוֹע אַנִּוּ וֹפַּב וּבָּע אַטַּעֹא וֹנִתוּגְ

לְנְתַב וְיִשְׁנְינִב:

unto her, and hate her, If any man take a wife, and go in

וֹלאַ מְצֶאטׁו לַשׁ בָּתוּלֶים: עּנִּאָעִ לְלְּטְׁשׁׁנִּ נֹאֵלְעֹבֹ אַנְיִנִי שִּׁנֹאַ לֹסִיבִּיִּשׁ נֹמִלְנִישׁ נֹלְא יי עַלֶּיהְ שַׁם הָע וְאַמַּר אָת־הָאִשְּׁה עַלִּה שׁוֹם בִּישׁ וְיִיִּמַר יְָה אִתְּקָא וֹמֶּׁם לִשִ הַּלִּגַיַע בַּבֹנִים וַעוָבָּא וּנִמִּוּ לַשִ עַּסְׁעוּפּוּ מִלְּגוֹ וַנִפּוּע

אַמִּכּטִית לַה בָּתוּלִין:

not in her the tokens of virginity; when I came nigh to her, I found and say: 'I took this woman, and and bring up an evil name upon her, and lay wanton charges against her,

אُر_نَظِرٌ، لِنَمُرَا لِيَهُمُلُلِ: בונהבב אָנו_בּׁנוּכִיּ ĽĒĀĖ ÄΪ̈́ι

דין אַהָרָא: לְלַבְם סָבֵּי עַבְּשָׁא וְלָשָׁבַת בַּית ונפלון נו בנולי עולימתא لْهُفِّك الْنَوْدِ هُدَيْثِهِ لَامَادِ رَبُّاتُهِ لَهُفَك

in the gate. virginity unto the elders of the city forth the tokens of the damsel's and her mother, take and bring then shall the father of the damsel,

جُمُهُد يَنْهُرُمُنَا: אָת־בִּהִי נְתַּהִי לְאָישׁ הַזָּהְ לְסְבִיִּאׁ יָת בְּרַהִי יְהַבִּית נאמר אַל. בוּהֹנ׳ אָרְ בוּנִפֹנִם וֹיִמִּר

לְנוּבְרָא הְדֵּין לְאָתוּ וּשְׁנָה: אַבוּבוֹא בַּמּנִלִגִּלוֹלֵא

hateth her; anto this man to wife, and he 16 unto the elders: 'I gave my daughter And the damsel's father shall say

1,4, . . . בשולים וָאַלֶּה בְתוּלֵי בַתַּי בְתוּלִין בָתוּלִין וָאָלֵין בְּתוּלִי בָרַתִּי וְהַנֵּה הַנֹּא שָׁםֹ עַּלִילֹת דְּבְרִים וִהָא הוּא שַּוִי תַּסְקוּפֵּי מִלִּין

קרקא: קרקא: אַ מַּגְּאַנוּ לַבְנַשַּׁ לַמִּנִמָּר לָאִ אַּמִּבּנוּנִע לַבְבַנַשַּׁבּ

elders of the city. shall spread the garment before the daughter's virginity.' And they and yet these are the tokens of my daughter the tokens of virginity; charges, saying: I found not in thy and, lo, he hath laid wanton

בְּאָנְשׁ וְנִפְּרָנִי אָנְוֹנִי ⁸¹ וֹלְלֵּטְׁנִּוּ וֹלֵדְנָ, בְּבְּנִינִּ בְּבִּנִינִ סְּבִּי, בַּבְּנִנְ סְבִּי, בַּבְּנִנְ סִבְּי, בִּבְּנִנְ

נוברא וֹנלְמוּן זִבּוּשׁ:

take the man and chastise him. And the elders of that city shall

(II) שעשנו. לשון עירוב, ורבומינו פירשו שוע מווי ונוז:

(21) גדילים חעשה לך. אף מן סכלאים, לכך ממכן סכמוב (יבמוח ד. ספרי רלג.:

(13) ובא אליה ושנאה. קופו:

(FI) ושם לה עלילה דברים. ענירה גוררה ענירה, ענר על לה הְשְׁנֶה (ויקרה ימ, יו) מופו לנה לידי לשון הרע: אח

(15) אבי הגערה ואמה. מי שגדלו גָּדּוּלִיס סרעיס, ימנוו עליס (שס רלס): האשה הזאח. מכאן שאין אומר דבר אלא בפני בעל דין (ספרי רלו):

(16) ואמר אבי הנערה. מלמד שלין רשות לאשה לדבר בפני האיש (שם):

(TI) ופרשו השמלה. הרי זה משל, מחוורין הדברים כשמלה (שם רלז):

(18) ויסרו אותו. מלקומ:

יַמֶיו: (ס) לְאִשְּׁה לֹאִ־יּיכָל לְשַׁלְּחָה בְּלֹ־ על בְתּילֵת יִשְּׁרָאָל וָלְוֹ־תִּהָוֶת פּי לְאֶבֶּי הְנַנְּעֶהְ בָּי הוֹצִיא שֵׁם הְעַ וֹיִתְּנִוּ לְאָבוּהָא דְּעִילִיאִ

נמֹאֹאוּ בַעוּכְים כַנּעַּבָּ: os ןאִם־אָמֶת הִיְה הַדְּבֶּר הַזָּה לאׄ־

بظمَلَكْ بَالُم مَظَلَقُكَ: (٥) خنهٔدُمِّد كِنْدُبِهِ خَنْدُهُ خُرْدُهُ בְּאֲבְנִים וְמֶטְה בִּי־עִּשְׁהָה וָבְלְהֹ בית־אָבִיהַ וּסְקַלוּהְ אַנְשָׁי עִירֶה إتانذبه هِمَارِيَةِ لِمُحَاظِمَتِهِ الْمُحَاظِمِينَا

מֹנֹמֻבְאֶלֵי: (ס) הַאָּמֶּׁׁׁׁׁעַ וְּבְּעָּׁעַׁ יִבְעָּבְּעָׁ בְּנָבְעָּ אָטִּהָא וְאָהָּהָא וְהָפָּגָּ, מְבֵּיִר מָנוֹעָם בַּאָנָת בַמָּכֶב אַשְּׁה בְעֶּלַת־בַּעַל וּמֶתוּ נַם־ אָמָּהָא אָתַה נְּבַר וְיָהְקַטִּלּוּן אַר WCC!

نظك: לאָנְתְּ וּמְׁבְּאָבְעַ אָנְתְּ בַּמֹּנְרַ וְתְּבְּבַׁרַ בְּמָאָבַלָּאַ לַנְּבַרַ וְנָהְבָּטִנִּעַ בְּי יַהְיָה נַעַּרְ בְּתִּילְיַה מְאִבְשָׂה אֲבִי הְהֵי עִהֵי עִּלִּיְמְאַ בְּתִּילְהַא

ά₫೬±±: (α) אָע_אָהָע בֹהֹעוּ וּבֹהֹבַעָּ עַבָּ וֹאָּטַ עַאָּישׁ עַּלַ בְּעַבָּע בַּבַרְ אַמֶּב לאַ־צְּעָבָה בְעִיר בְּאַבְנִים וְמֶשׁנֵ אָשַ עַנַּהַלָּ הַּלְ ₊ הְעֵּיר הַהִּוּא וּסְקַלְמָּם אָתָם מַרְמָּא הַהִּיא וְמִרְנִּמוּן יְהְהוֹ إِلَّا يُعَمِّنُ لِمَ هُلَا بَهُلَا لِيُولِ هُلِ الْهُلِمِ الْهُلِمِ الْهُلِمُ الْمُلْقِلِ الْمُلْقِينَ الْمُل

לְמִפַּמְרַבִּ כָּל יוֹמוֹהִי: שבי לאשו לית ביה רשו בְּתִּלְעָא בַת יִשְּׁבָאֵלְ וַלְיִנִי אָבו אַפּול שוִם בִּישׁ עַל لمُثهد بجريد يَهُد جُعُك لَثَلَادِ لَيَدُدِيا مَدْبِ مُغْدِ مَخْمَدا يَجُمَكُ

למולולא: בבון לא אַהִּשְּׁכַּבוּ בָּבוּלִוּן עוּהָהָא בֿוֹנִי פּטַׁוֹמָא

ŁĊĸŖ ĊŒĸĊĿ: בוט אָבוּבוֹא וּנִיפַבָּן הַבוּג מַבַּבַרַת קַלְנָא בְּיִשְּׁבָּאַר לְזַנָּאָר לבשׁב בֹאַבֹוֹא יִנִמוּנו אָבוּ בוש אַבושׁא נוֹבנּמוּנּש אָלָהָוּ וופֿלון וט מולומטא לטבמ

דְבִישׁ מִיִשְׁרַאֵּל: שֹבוּגבוּל מּבְּבָא בְּשָּׁבֵּגב מִם מַם_ אָבו וֹמִשְׁכַּט וּבַר מִבּנר מַם

אַלבא פֿלבשׁא וֹנְאָכּוָד הֹמַנִי:

בְּבֹוּהְ מִבּׁוּלִב: יָר אָתַת חַבְּרֵיה וּהָפַּלֵּי עָבֵיד וֹנִט נּוּבְרָא מַלְ מִנסַל בַּמִּנִּ הל היסק דלא צוחת בקרקא באבולא וימוחון נח עוליקקא והפקון וה הרויהון להרע

> she shall be his wife; he may not put name upon a virgin of Israel; and because he hath brought up an evil unto the father of the damsel, shekels of silver, and give them And they shall fine him a hundred

in the damsel; tokens of virginity were not found But if this thing be true, that the

her away all his days.

away the evil from the midst of her father's house; so shalt thou put deed in Israel, to play the harlot in because she hath wrought a wanton stone her with stones that she die; 21 house, and the men of her city shall damsel to the door of her father's then they shall bring out the

the evil from Israel. the woman; so shalt thou put away man that lay with the woman, and they shall both of them die, the woman married to a husband, then It a man be found lying with a

find her in the city, and lie with 23 betrothed unto a man, and a man If there be a damsel that is a virgin

away the evil from the midst of neighbour's wife; so thou shalt put man, because he hath humbled his cried not, being in the city; and the they die: the damsel, because she shall stone them with stones that unto the gate of that city, and ye then ye shall bring them both our

- (02) ואם אמת היה הדבר. בעדיס וסמרלס, שונמס ללמר לירוקין (כמובות מד:):
- רמ): לזנות בית אביה. כמו בנים לביס: (וב) אל פחח ביח אביה. כאיגירולים שגדלמם (שם מס.): וסקלוה אנשי עירה. נמעמד כל אנשי עירה (פפרי
- מאחרישם). דבר אחר גם שנישם, לרבוח את סולד, שאם סיחה מעוברת אין ממחינין לה עד שחלד (ערכין 1.) (22) ומחו גם שניהם. לסוליה מעשס הדודים (ספרי רמה) שהין החשה יהנית מסס: - גם. לרצות הצהים התריהם (ס"ה
- (33) ומצאה איש בעיר. לפירך שכג עמס, פרלס קוראס לגוב, סא אלו ישבס בנימס לא אירע לס (ספרי רמב):

אַשֶּׁר־שְׁכָב עִּמֶּה לְבַּדְּוֹ: בּאָישׁ וְשְׁכַב עִּמְה וּמָה הַאָּישׁ עַנְעָּרְ תַמְצְּרְשָׁר וְהָהָוֹיִלִיקּר

EÇHİTİÇ.: נוטלמול גוברא דשביב עמה אַנבֹבא וֹנְמִבּנָד הֹפִּעַ מובומשא במאבסא וושפוש וְאָם־בַשְּׁנֵיה וְמְצָא הָאִישׁ אָתַ־ וְאָם בִּחַקְלָא וִשְׁכַּח מּבְרָא וָת

with her shall die. her; then the man only that lay man take hold of her, and lie with ss betrothed in the field, and the But if the man find the damsel that

للأبه مَح ـ تمْدر بليجُنْ بُوْهِ كَا g לְנַּמְּבֵׁ שֵׁמֵא מְנֵנִי בְּגְּמְּבֵּי יְלְנִּם מִנְּמִם כְּיִנִי לְמִּנְלִימָא שִוּבַּט וֹלְנֹּהֹֹנִ לְאִינַהֹּמֹּנִי בֹּלְנִי אָּגוֹ וּלְתּנִקְיִמְּטֹא בֹּאְ עַהַּבִּינִ

נפשׁ כו פּהְנָמָא הָדֵין: ינולבא מכן שלבוש לולמלנוש בון בלמול צבי במא דיקום

and slayeth him, even so is this nan riseth against his neighbour, sin worthy of death; for as when a on ləsmab ədi ni si ərədi; gnidion But unto the damsel thou shalt do

لِّكِ: (a) עַנְּהַבְּ עַמְאָבְמֶּע וֹאָנוּ מוָמָגה הּנִכְנִמִּשׁ צַמִאָבַסֹא וֹכְנִע はれない

بتوريم كب בּהְבַּלִע אָבוּ, בַּעַלַלָא אַהָּבַּעַע הַּנָעַע 28 virgin, that is not betrothed, and If a man find a damsel that is a

betrothed damsel cried, and there

For he found her in the field; the

lay hold on her, and lie with her,

and they be found;

was none to save her.

מְמָה וְנְמְצֵאוּ: אָמֶר לא־אֹרְשָׁה וּהָפְשָׁה וְשְׁכָּב בּירוּקְאָ אָישׁ נַעַּרְ בְּתוּלֵלְתְ אָרֵי יִשְׁכּח וּבָר עילִילִיאָ

إنهموج سرا: كالألأأنا וומכוב 4 CILL בְּעוּלְתָא

be his wife, because he hath fifty shekels of silver, and she shall shall give unto the damsel's father then the man that lay with her

װכָל שַׁלְּחָה בְּלְ־יָמֶיוּ: (ס) לְאָשֶּׁר תַּחַת אֲשֶׁר עִּנְּה לֹאֹ־ وم توبين بيمنوات جروا بالأنجبيرة لِرَبُوا لِيَجْدِم لِيَصَرَّح مَقَلِك كِيُكِرِّد رَزْقِيا وَبِحُرُع يُبِمُرِّد مَقِيكِ

קמפְשְׁרַה כָּל יוֹמוֹהִי: שׁלָלְבּ בְּתְּלֹּנִיה בֵית בִיה רָשִׁי סלמו גלסו ולוצ שנו לאשו كَيْحَاثِم لِمَاجَاتِهُ لَا مُنْظِيرًا

A man shall not take his father's away all his days. humbled her; he may not put her

אינע לא יַקּר אָישׁ אָת־אַשֶּׁת אָבִיִּוּ לְא יַפַּב וְּבָר יָת אָתַּת אֲבִּוּהִי

father's skirt. wife, and shall not uncover his

וֹלְאִ גֹּנְבְּעׁ בַּנָּנָ אָבָּנוּ: (ס)

וֹלָא וֹנֹלָג כֹּוֹפֹא בַּאָּבוּנִיג:

ַ לְאֵ־יָבָאׁ פְּצְוּעַ־דַּבָּאָ (ברוב לָאִ יִדְבֵּי דִּפְּסִיק וְדִּמְחַבַּלֹ ספרי אַשְׁכנוּ דַּבֶּח) וּכְּרְוּת שְּׁפְּבֶּח לְמֵיעַל בַּקְחַלְאַ דַּייָ:

جَرَٰرَح بِرَٰنِہ: (٥)

assembly of the Lorp. 2 privy parts shall not enter into the He that is crushed or maimed in his

- ורבומינו דרשו בו, (קנסדרין עג. פקחיס כה:) סרי זס בא ללמד ונמלא למד וכוי: (62) כי כאשר יקום וגרי. לפי פעומו זסו מעמעו, כי אנוסס סיא ובחוקס עמד עליס, כאדם סעומד על חבירו לסרגו.
- ממור, ללמד שמין ממור מלה מהייבי כרימוה, וק"ו מהייבי מימוה ב"ד, שהין בעריוה מיחה ב"ד שהין בה כרה: שראויה לאביו, והרי כבר מוזהר עליה משום עֶרְוַם אֲמִי אָבִיף (ויקרא יח, יד), אלא לעבור על זו בשני לאיין, ולסמוך לה לא יבא (I) לא יקח. אין לו בס לקומין ואין קדושין מופסין בס (קידושין סו:): ולא יגלה כגף אביו. שומרס יבס של אביו
- אלא שופך ושוחת (שם:) ואינו מוליד: (2) פציע דכה. שנפלעו או נדכאו בינים שלו (יבמום עם.): וכרות שפכה. שנכרם הגיד, ושוב אינו יורם קילוח זרע,

رِπ<u>ز</u>ֶπ: (a) בור עשילי לא־יָבא לו בקהַל ³ לא־יִבְאׁ מַמְוֹרִ בִּקְתַל יְהֹוְתְ נִּם

יְהְוָה גַּם דַּוֹר עַשִּׁיִרִי לֹא־יָבָא לאַ יִּבְאָ הַמּוִנִּי וּמִוּאָבׁי בֹּלִעַּרָ

مُفْتِيد \$نُه تَتَدَنه خِطَخُيُكُ: הֹבֶּינְ אַנַ בֹּלְהָּם בּּוֹ בַּהַנְיִנ בְּצָאַנְבֶּם מִמָּגִבְיוֹם וֹאָמֶבְ מַּכְּנ ¿ אָנִיכֹםְ בֹּבְנִם נִדַמָּנִם בַּנֵינִם בַּנֵינִב מֹלְ בְּבֶר אַמֶּר לְאִ־קְּבְׁבְּלִוּ מַלְ מִיסָׁלִ בְּלָא מָּנַמוּ וֹטְׁכִוּן

¥¤\$ إَلَيْكِ الْأَلِّالِ الْأَكْرَادِ الْكَارِّاتِ الْكَارِّةِ : خَلَفُ هُلا لِنَظْحُرُانَ لِمُحْلَدُنَا حَدْ خُرْضُما خُحَلَجًا هُدَا بَيْنَمُكَ أَنْ ﴿ هُمْ حَجْمُونَ رَبَيْطِكِ زُلِينِنَا هُمْ يَتُنْكَ خَجْمُنَ يُتُولِنَا هُمْ يَكُ مِنْ خُلِكُ بُنَ اَرَاهُ هُدِّت إِنَايُت هُرَيْرِكَ رَهُوْمَ أَرَاهُ هُدُه إِنْ هُرَٰتِكَ رَٰمَا خُرَا خُرَاهُ مِنَا

למוב למולם: (a) لا كِي بَعْلَاتِ هُمِ قُلُ لَوَحُنُاتِ خُمِ الْمُحْدَّ هُمُ مُنْافِدَ هُمُ مُنْافِدِيا لَمْحُنْكِيا

בְאַבְאַרָּ לאַ הְתְּעָבֶׁלְאַ מִּצְּרֶרְ בִּירֵנֶרְ הְנְיִנְיִלְ אָחַוּךְּ הַנִּאַלְאַ תְּרָחֵיִלְ מִצְּרָבְאָר רניעי לא הְתַעַב אֲדֹמֶי בָּי אָהַיף הָוּא לְא הְרַהֵיק אֱדוֹמָאָה אֲבִי

יְהְיָה: (ס) ° בּנִים אַמֶּב וֹנְלְבוֹ לְנִים בַּנִּב בּנִּגוֹ בִּוֹטִּלְבוּוּ לְנִיוִ בַּנֹאִ

> לְא וֹבׁכּוּ לְנִי לְמִוּתֹּלְ בֹּלִעַבֹּא בּלעַבְא בּוּנִ אַּב בַּבָּא הַּמִּנַבּאַע לא ג'בי ממוג'א למומק

474%: למומק לפולא בול אַנ בולא לא ג'בון המולא. ומואלאו

جُحُمُ مِينَكِكِ: מפְּתוֹר אֲרַם דְּעַל פָּרָת הֹלְבׁ וֹנו פֹלְהֹם כֹּר פֹתוָר ニロロジ は炎にしば炎

\$\$\delta\del

בְּלְ יוֹמֶבׁ לְמֶּלַם:

אָב, בּיִּגר בְּוֹנִא בֹאַבֹּהִנִי:

ثْخَهِ خَلَاتِ فَظَلَمِ فَجَرَبُهُنِ يُلَوِّد خِنِيا خِمْرِهَم

Гокр. enter into the assembly of the tenth generation shall none of his 3 assembly of the Lord; even to the A bastard shall not enter into the

assembly of the Lord for ever; shall none of them enter into the LORD; even to the tenth generation 4 not enter into the assembly of the An Ammonite or a Moabite shall

of Aram-naharaim, to curse thee. Balaam the son of Beor from Pethor and because they hired against thee when ye came forth out of Egypt; bread and with water in the way, because they met you not with

because the Lord thy God loved curse into a blessing unto thee, but the Lord thy God turned the would not hearken unto Balaam; Nevertheless the LORD thy God

their prosperity all thy days for ever. Thou shalt not seek their peace nor

wast a stranger in his land. abhor an Egyptian, because thou 8 for he is thy brother; thou shalt not Thou shalt not abhor an Edomite,

of the Lord. them may enter into the assembly 9 generation that are born unto The children of the third

- (3) לא יבא ממזר בקהל ה׳. למ ישל ישר ללית:
- (+) לא יבא עמוני. לה ישה ישרהלית:
- (5) על דבר. על העלה (ספרי רני) שיעלו אחכם להחמיאכם: בדרך. כשהייחם במירוף:
- ۲(۵): (ק) לא חדרש שלמם. מכלל שנהמר שמף ישב בְּקַרְבָּךְ (פּפוק יו), יכול הף וה כן, הלמוד לומר לה הדרוש שלומם (שם
- (8) לא חחעב אדמי. לגמרי, מע"פ שרמיילך למעני שינה נקרהמן: לא חחעב מצדי. מכל וכל, מע"פ שורקו
- (9) בנים אשר יולדו להם דור שלישי וגר. ושלר סמומומ מומרין מיד, סמ למדם, שסממעים למדס קשה לו מן סטורגו, זכוריכס ליאור, מה מעס, שהיו לכס אכסניא בשעת הדתק. לפיכך:

וֹנְאָמַוֹשְׁ מִכִּאַ בַּבָּר בָה: יח בְּיִרתַצָּאַ עַּהְבָּרָה עַל־אַיְבֶּיִרְ אָרֵי תִפּוֹק עַשְּׁרִיתָא עַלְ בַּעְּלֵי

त्राह्म प्रविप्तद्वार אָלַ בְּעָהַיּגְּעְ לְאִי נְבַאָּא אָלִ - לְּעַּהָּבִּינִיאַ לְאִ יִנִתְּנִלְ לְצִי " יְהְנֶה שָהְוֹר מִקְּרֵה־לְּיֵלְה וְיִּצְאׁ מִקְּרֵי לֵילְיָא וָיִפּוֹק לְמִבּרָא خدرنائك خلا بجرم تجهد ربح تحديث خلافت للأعيان لحد

ַבְּעַבַוֹנֶב: וּכְבָא תַשְּׁמָשִׁ יָבְא אֶלְ-חָוֹךְ וּכְּמִיעַל שִׁמְשָּׁא יִיעוֹל לְגוֹ וְנְהְנְיִה לְפְּנְוְתַבְמְּנִבְ וְבְתַוֹּא בַּמְּנִם וִיהֵי לְמִפְּנִי בַמִּמָּא נַסְהַי בְּמִּנִּא

إنْ لِمُن هُونَا بَانًا: פּ וְיָדְ הִּהְיָהֵר לְּוֹדְּ מִהְוּץ לְמַּוְהָנָה יַצְּׁתַר מִתּפַּן יָהֵי לֶּוֹדְ מִבָּרֶא

الله المُثَلَّدُ فَالْأَثَادُ فَلَا هُمْ الْمُثَلِّدُ الْمُخْلِمُ فَعَادُ فَلَا مُذَالًا لَا يَادُ

Ę₩ĘŖŖ ńtł ŗņēŗān Ġn

דְּבֶׁר וְשֶׁב מֵאַ<u>חַ</u>הֶיף: (ס) בובאָם ולאַ וֹבאָם בּוֹבְ מֹנִינִי וֹלְאִ יִּשִּׁטִוּ, בֹּוֹב מֹבִינִי פּּטִינִם siçir ççir için diçir א בּבוֹנִב מִנוֹנָב לִנִגּּגלַבְ וֹלִנֹינ בִּי יְהַנְה אָלֹהֶיף מִתְּהַבֶּףוּ

هُمُد_نَّدُ مُحَدِّنَكُ مُتَمْتِ مُحَدِّنَا: 9 אַבְעַסְׁלָּיִר מְּבָר אָבְאַבְלָיִוּ כְאַ עַמָּסָר מָבָּר מַּמָמֵוּ לְיִר

בישי הבקד והסמער מכל מדעם בישי

מַמִּבׁינִםְא:

לְמָּאֲבׁוּיִם שׁמַּוֹ לַבָּבֹא:

בְּמִטְּבְרְ בְּבְרָא וַתַּחִפָּר בַּה

יְטְׁעַיָּב יִטְׁכַפָּי יָת מַפַּקְמָּדְּ:

Tại LũL

acitul

turn back and cover that which thou shalt dig therewith, and shalt when thou sittest down abroad, among thy weapons; and it shall be,

> And thou shalt have a paddle shalt go forth abroad.

13 without the camp, whither thou

Thou shalt have a place also

he may come within the camp.

But it shall be, when evening

in water; and when the sun is down, 12 cometh on, he shall bathe himself

he shall not come within the camp.

shall he go abroad out of the camp,

which chanceth him by night, then that is not clean by reason of that

If there be among you any man,

shalt keep thee from every evil

10 against thine enemies, then thou When thou goest forth in camp

before thee; therefore shall thy thee, and to give up thine enemies the midst of thy camp, to deliver For the Lord thy God walketh in cometh from thee.

away from thee. unseemly thing in thee, and turn camp be holy; that He see no

from his master unto thee; o master a bondman that is escaped Thou shalt not deliver unto his

מלרים שמבעום, ואלו שהחמיאום נתעבו: שההורגו הורגו בעולם הזה, והמחמיאו מוליאו מן העולם הזה ומן העולם הבא, לפיכך אדום שקדמם בחרב לא נחעב, וכן

בבוניה דִישְׁמִיזַב לְנָמָד מִן

ניתוב מימביה מקאישבא

שבומב יטבי מהביטב פביהא

לשיובותף ולממסר שנאף

ڲٛڴڷڬ

(10) כי חצא וגר ונשמרח. שהשמן מקמרג נשמת המכנה:

- מלומ לא מעשה, ואפור להכנם למחנה לויה וכל שכן למחנה שבינה (פפחים פח.): (II) מקרה לילה. דינר סכמונ נסווס: יוצא אל מחוץ למחנה. זו מלומ עשס: לא יבא אל חוך המחנה. זו
- (בו) והיה לפנוח ערב. ממוך להערב שמשו יעבול, שהינו מהור בלה הערב השמש:
- (13) ייד חהיה לך. כמרגימו, כמו פֿישַ עַל יָדוֹ (במדבר ב, יו): מחוץ למחנה. מון לעק:
- (פו) ולא יראה בך. סקנ"ס, ערומ דנר: (+1) על אזגך. לבד משלר כלי משמישך: אזגך. כמו כלי זיינך:
- (10) לא חסגיר עבד. כמרגומו. דבר אמר, אפילו עבד כנעני של ישראל שברח ממולם לארן לארן ישראל (גימין מס.):

בַּמָּוִד לְוִ לְאָ שַוִּנְנִּנּ: (ס) مَقَلَ يَشَرَ خَطَلَقُكَ خَقَطُهِم مَقَلِ

בְּדִיִשְׁבַ לֵיה לָאַ תְּוָנִינֵיה:

not wrong him. where it liketh him best; thou shalt shall choose within one of thy gates, 17 midst of thee, in the place which he he shall dwell with thee, in the

i 点 L 以 < : ישְׁבֹאָלְ וֹלְאָבוֹנְוֹנִי בַּוֹבְתְ מִבְּנֵי, לְנְבַר מִבָּר וֹלָאִ יִפַּר נִיבְרָאִ ڬڷۿؙٮ

מֹבּׁנוֹ וֹהְבֹאֹבְ אִטֹּא אֹמֹא: מבונע לא טבי אטטא מבוט ישָבאל

פֿבר װֹ אֶּלְבִינ אַנ עַנִינוּ: בְּבֵר בֵּי חוֹשְבָת יְחֹנְה אֵלֹהֶיף אֵלִהָר לְבָּלְ נְּדֵר אֲבִי מְנִחַלִּ ק בְּלֶר בָּיִע יְרוֹנְע אֵלְנִיוּ לְלֵּלְ בַּלְבָּא לְבָּיִע מַלֵּבְּשָׁא בּייִ לא הביא אָהְוֹן ווֹנְה וּמְהַוֹר לָא הַעִּיל אָנֶר זָנִיהָא וְחוּלְפּוֹ

יְּמֵּבְּ יְּמֶבְ בְּׁמֶבְ בֹּלְ בְּבֶבְ אַמֶּב בְּלִהְ אַמֶּב בְּלִתְבְּנִי הַמֵּב אָכִבְ רְּמֶבְ בֹּלְ בִּבְרֵב אַמֶּב בִּלִת עַבְּנִם בִּלִת מִבְּעִם ري نية، له خُمُنِ له تُهُك حُمُك خُم نُنت دُر خَمُنك نخر خَمَا

خَيْرَالِيَكِ: بَهِٰدٍ١٧ هِنُوتٍ هِم فِهِ فِي فِي مِنْ هِدُومٌ مِنْ وَرَبِ خُرَوهِ الْمُورِ مِنْ فِي فِرْدَ خُرَوهِ ا אֶלְהָיף בְּכִלְ מִשְׁלַח יָבֶוּ עַּלִי : אֶלְהָרִ בְּכִלְ אִישְׁטִּיהַ יָדֶוּ ֡ ֻ בְּׁמְּמֹּן יְבְּבְבְבֶּוּ יְבִינְיִע כְא הָרַבֵּי, בְּּדִילִ דִּיבְּרְבִּנְּּוּ رَفَحُنَا. نَاشِيكَ بَرَجُنُيكَ كَيْجَ خُمُنَا فَنَقَدَ بَرَجُنِيكَ

بَلَّالُونَ بِمَيْنَ يُخْرَبُ لِيَعْفُكَ صِبِهِم يَنْجِعُونَ بِنَا يُخْرَبُكُ مَوْكَ ַ בְּאִ עִׁאַּעִוֹר לְהָּלְמִוּ בִּירִבְּרָהְ לָאִ עִאַּעַר לְהָּלְמִוּטֹּיִה אָּבִיּ خرينب ژير كريزن څكړن.ك څد، بيد بيد ځيه څيه

shall be no sin in thee. But if thou shalt forbear to vow, it

God will surely require it of thee;

When thou shalt vow a vow unto

hand unto, in the land whither thee in all that thou puttest thy

that the Lord thy God may bless

Unto a foreigner thou mayest lend

thing that is lent upon interest. interest of victuals, interest of any 20 to thy brother: interest of money,

Thou shalt not lend upon interest

abomination unto the Lord thy

any vow; for even both these are an

the house of the Lord thy God for harlot, or the price of a dog, into

Thou shalt not bring the hire of a

there be a sodomite of the sons of 18 daughters of Israel, neither shall

There shall be no harlot of the

God. .

thou shalt not lend upon interest; upon interest; but unto thy brother

be slack to pay it; for the Lorp thy 22 the Lord thy God, thou shalt not

and it will be sin in thee.

thou goest in to possess it.

קַטְּא:

וְהְיָה בְּהַ חַמְּא:

נִם־שְׁנֵיהֶם: (ס)

<u>:</u>åĿ:

בַרְ חוֹבָא: לו מושבל ללגר לאירונת בף נארי ההמנע מלמבר לא יהי

בס, שסרי סוקשו לממור, שנאמר שְׁבוּ לְבֶּס פֹּס עַס סַמַמוֹר (בראשית כב, ס), עס סדומס לממור. ולא יסב גברא מבני ישראל ו הונקלום מרגם לא מסא אממא מצנמ ישראל לגצר עצדא, שאף זו מופקרם לצעילם זנות סיא, מאחר שאיץ קדושין מופסין לו (18) לא תהיה קדשה. מופקרם, מקודשם ומוומנם לונום: ולא יהיה קדש. מוומן למשכנ וכור (מנסדרין נד:),

(בבא קמא סה:), כגון חמים ועשאן סלה: (19) אחנן זונה. ומן לס עלס באמונס פפול לסקרבס: ומחיר כלב. סמליף שס בכלב: גם שניהם. לרצות שנייסס שממא אמא, שאף הוא נעשה קרֵשׁ על ידה, שכל בעילומיו בעילות זנות, שאין קדושין מופסין לו בה:

(ויקרא כה, לו מפרי רמב): (30) לא חשיך. אוסרס ללוס שלא ימן רצימ למלוס (צבא מליעה עס:), ואמ"ל אוסרס למלוס, אָם פַּמְפָּף לֹא הַמֵּן לוֹ בְּגָשֶׁר

(IS) לוברי חשיך. ולה להחיך (בבה מליעה ע:), להו הבה מכלל עשה, עשה, לעבור עליו בשני להיין ועשה:

(של רא האחר לשלמו. שלשם רגלים, ולמדוסו רבומינו מן סמקרא (ראש סשנם ד:):

دِّلَاثِت هِٰهُد يَحَدُنُو جَوْبَة: (٥) جَيَدِمِه وَمَرْدَرْمِه جَوَدَهِه: כַּאַמֶּר נְדַוֹנִים לַיִּרוֹוָת אֵלְנִיוּ כִּמָא דִּנְדַוְמָא בָּוָם יִי אֵלְנִוּ מוּגָא הָּפַּטְיוּ טַהְטָּר וֹגַהְיָנִי אַפּּטִיּה הָפִּוֹטַר הַבּוֹטַר הַיַּהַבּיר

which thou hast promised with thy unto the Lord thy God, even that according as thou hast vowed freely thou shalt observe and do; That which is gone out of thy lips

thou shalt not put any in thy vessel.

enough at thine own pleasure; but

mayest eat grapes until thou have neighbour's vineyard, then thou

When thou comest into thy

mouth.

څځنك ځې نقا: (۵) مُثَرَّتُ خَرْفُهُكَ مُكِمَّكَ لَكُمْ لِيَرْدِيمِ مَرْفَدًا خَرْفُهُكَ مَكِمًا لِيَرْدِيمِ مَرْفَدًا

ילְמָּלֵב לֵא טִמוֹ: בּׁ, טִׁדַאָ בַּבְּבְׁם בַמְּבַ וֹאִכֹלְטַ אָב, טַטַּיָּר בָּבַבְּמָא צַּטַבְּבָרַ

עלקת בעף: (ס) מֹלְילִע בֹּוֹבְיבׁ וְמִוֹבְמִתְּ לָאִ טִּנְינֵם וֹטִפְמִנִם בַּמֹלְּיוֹ בּיִבָּוֹבְ יִמִּנִּלְאִ בֿ. עַבאָ בַּלַמָּע בַמְּב וֹלַמִּפַעׁ אָרֵ, טַמַּר בַּלַּלָטָא בַּטַבָּרָבַ

לְא נִינִים מַּלְ לַמְּטִא בַּעַבְּבָב:

וְאַלְטַב מִבּּיִתְיּ: לה ספר קריהת ונתן בידה מֹאָא לִבְּ מֹבׁוֹנִי בַּלָּב וֹלְטַב אוא אָם לָאִ עַמְּבָּא בַוֹן בְּמֵּינְוּוּ כִּיר וִיהֵי אָם לָאִ תַּשְּׁבָּח רַהָּמִין בְּירִימָּח אָישׁ אִשְּׁה וּבְעָּלְה וְהָיה יַשְׁב יִּבְר אִהְּהָא וְיִבְעָּלְנִּה

بتريري: פשורין וְימֵין בִּידַה וְיִפְשְׁרַנַּה עַבִּירַת פַּתָּנְם וַיִּכְתּוֹב לַה גַּט אָרֵי אַשְׁכַּח בַּה

י וֹגֹאֵט מִבּימִוּ וֹבַלְבֵּב וֹבִינִינִ וֹנִיכָּלִב וֹבִינִינִי וַנִּיִפָּנָט מִבּימִיה וּמִּבוֹר וּמִבוֹי

خلاقد لالثانا:

تغرم تعتربا لأهد خفتد كب וְשִׁלְחָה מְבֵּיתִוֹ צֵּוֹ כֵי יְמוּתְ בִּירַה וְיִפְּטְרְנָה מִבֵּיתִוֹה צֹּוֹ י לַש סַפּּׁב פַּבוּטַע וֹלַעַוֹ בַּיִּלְשִ וִיכִּשִּׁב לַשַ בָּּשִּ בַּּשִּנִיוֹ וְיִשִּׁוֹ ישְׁנֹאָבְ בַאָּישׁ בַאַּדְרוֹן וְלָתַב וְיִשְׁנִינָה

4.8億円:

דנסבה ליה לאתו:

standing corn. sickle unto thy neighbour's hand; but thou shalt not move a thou mayest pluck ears with thy neighbour's standing corn, then When thou comest into thy

sendeth her out of his house, and giveth it in her hand, and writeth her a bill of divorcement, unseemly thing in her, that he eyes, because he hath found some pass, if she find no favour in his marrieth her, then it cometh to When a man taketh a wife, and

man's wife, and goeth and becometh another and she departeth out of his house,

who took her to be his wife; house; or if the latter husband die, hand, and sendeth her out of his divorcement, and giveth it in her and writeth her a bill of and the latter husband hateth her,

(24) מוצא שפחיך השמור. לימן עשה על לה מעשה (שם ו.):

אבל אם בא לעדור ולקשקש, אינו אוכל (שם פע:): גפס (שס): ואל כליך לא חחן. מכאן שלא דברה מורה אלא בשעת הבליר, בומן שאחה נותן לכליו של בעל הבית (שס), (Sz) כי חבא בכרם רעך. זפועל הכמוז מדזר (זבא מליעה פו:): כנפשך. כמה שתרלה: שבעך. ולה הכילה

(26) כי חבא בקמח רעך. אף וו בפועל סכמוב מדבר (ב"מפו:):

(I) בי מצא בה ערות דבר. מלוס עליו לגרשס, שלה המולה הן בעיניו (ק"ה מלוס שלה המולה הן בעיניו):

(2) לאיש אחר. מין זם כן זוגו של כמשון, סומ סולים רשעם ממוך בימו, זוס סכניםם (גימין ל:):

(5) ושנאה האיש האחרון. סכמול מלשכו שקופו לשולומס, ואס לאו, קולרמו, שנאת איר היימום:

תַחַטִּיאַ אָת־הָאָבֶץ אֲשֶׁר יְהֹוָה בירתישבה הוא לפני יהוה ולא द्रा देशकेत अग्रात् अधून ज्यक्षित देवक्न देवत्र देवत् देशक "שִּלְּחְה לְשׁׁנֹב לְקַחְמְּה לְחָיֶוֹת שַּׁרְשְׂצִּה לאַ יוּכָל בַּעָּלְהַ הָרָ אַמִּין אָמֶּרַ בָּיִת בַיה רָשׁי

المُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُورِدُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ לְכַּלְ בַּבְיר נְלֵי יִבְיִינִין ממי נצא בּאַלָּא וֹלאַנֹהֹלָע הֹלִנוּ בְּרִינְקְּח אִישׁ אָשֶׁה חֲדְשָׁה לָאׁ

הָוּא חֹבֶל: (ס) ° אַגַּיַּנְלָלְ בִנוֹנִם וֹנִגְכָׁר כִּנְ-זָפָׁמָּ

בְּרָרָ מִפְּרְבֶּף: (ס) יַּמְכְּרֶוֹ וּמֵתַ הַנַּנְבַ הַהָּוּא יִבְעַרְתַּ نَشِلَةِح لَكُلَمَقَل حَٰنِ בּוֹבוֹמִּאֵא אָנִח עָּדָר וֹפַּח מֹאָבוֹוִן

בּוֹנִים שֹׁמִּמֹבׁנִ לַתַּמִּנִי: אُטֹקֶם עَפְעַוֹנִגם עַלְנִגֶּם פַּאֹּמֶג נִטַכְּנִן פַּעַנִּגא כְנִגָּג פַמָּא לאָד וַלְעַּשְׁוּת בָּכִל אֲשֶׁר־יוּרוּ לַחָדָא וּלְמָעֶבַר בְּכֹל דְיַנְּפִּוּן ـ بَشَرُك حَرَّدُم لِيَجْكُمُ لِي كُشِرُك مُصَٰفَك حَمْدُكُم صُرِّب خُرَفَك

> ÄÜÖÜX: אֹבֹמֹנ בּוֹנ אֹבֹעֹנ יִנִיב בָּנִ ענא בוב גו ולא טעונד לע בָּתַר דְאָסְמָאַבַּת אָרֵי מְרָחַקָא

> לְבָּימִיה שְׁמָּא חֲבָא וִיחַבִּי יָת מֹלְנְנִי, לְכֹּלְ פִּטְּנִים פֹּנִי יְנֵי, לא יפוּל בְּחִילָא וֹלָא יִתְּבָּר אָבׁוּ וֹפַּב וּבֹר אִטִּׁלַא בַּבַעֹּא

מוון לכל נפש: וֹבַבְבַיה אָבִי בְּבִיוֹ מִטְמְבַיּי לא שַּׁפַר מִמָּכּוָנָא בַּעַנָּא

ά₹ιἐĿ: עבוא והפלי עביד דביש פוה ויזקנניה ווקקטילטיל ננקלא מֹאַשוִני. מֹבּוֹנ וֹמִּבֹאָן וֹנִשֹּנַר אָרִי יִשְׁקְּכַח וְּבָר נְנִיִר נָפְּשָׁא

בפּבּירְהִנוּן הַשְּׁרוּן לְמָצֶבָר:

God giveth thee for an inheritance. land to sin, which the Lord thy LORD; and thou shalt not cause the that is abomination before the 4 his wife, after that she is defiled; for away, may not take her again to be her former husband, who sent her

wife whom he hath taken. house one year, and shall cheer his business; he shall be free for his shall he be charged with any shall not go out in the host, neither When a man taketh a new wife, he

taketh a man's life to pledge. o upper millstone to pledge; for he No man shall take the mill or the

evil from the midst of thee. shall die; so shalt thou put away the slave, and sell him; then that thief Israel, and he deal with him as a his brethren of the children of To yns gnilsəts banot əd nsm s H

observe to do. commanded them, so ye shall Levites shall teach you, as I according to all that the priests the that thou observe diligently, and do Take heed in the plague of leprosy,

- (+) אחרי אשר השמאה. לרנות קועה שנקתרה (ינמות יה:):
- יה מרגום של וְשָׁמַּח חֹלח של וְשָׁמַח: יהיה. לרצום אם כרמו: - ושמה. ישמת אם אשמו, ומרגומו וַיַּמְצֵי נְם אָּמָּפַ, וסממרג ס וַיַּמָצֵי עס אתמיס, עועס סוא, שאין בשביל בימו, אם בנה בים ומנכו, ואם נעע כרס ומללו, אינו זז מבימו בשביל לרכי המלחמה: " לביחו. זה בימו (ספרי שם): ולא מנכו, או אכם אשה ולא לקחה, מספיקין מים ומזון ומסקנין אם הדרכים (ספרי רעא סומה מד.): יהיה לביתו. אף לכל דבר. סיא לורך הלצא, לא לספק מים ומוון ולא למקן דרכים, אבל המרורים מעורכי המלחמה ע"פ כהן, כגון בנה בים (5) אשה חדשה. שסיא מדשק לו, ואפילו אלמנס, פרע לממזיר גרושמו (קועס מד.): ולא יעבור עליו. דנר הלבא:
- הים המממונה: ורכב. הים העליונה: (6) לא יחבול. אם בא למשכנו על מובו בב"ד, לא ימשכננו בדברים שעושים בהן אוכל נפש (בבא מליעא קיג:): רחים.
- (7) כי ימצא. בעדים (מפרי רעג) והחרמה, וכן כל ימלח שבתורה: ההחעמר בו. הינו חייב עד שישחמש בו:
- להקגיר, אם להחליט, אם לטהר: (8) השמר בגגע הצרעה. שלא ממלוש קימני מומאס ולא מקון את סבסרת (מכות כב.): ככל אשר יורו אחכם. אס

בְּצֵאַנְכֶם מִמְּצֶּבֶׁוֹם: (ס) זְבֶוַר אָנוּ אֶּמֶבְהַמְּשָׁי יָהַוְּהַ בְּוֹה דְּבִיר יָת בַּעַבְר יָן אֶלְהַרְּ

מַבְּמֶנ: לא קיבוקו לַעַּבְים מִיּדְעַם לָא מִיעוֹל לְבָּימִיה בּׁגַעַמּמִׁע בַּבְּבְּבְּׁ מַמּּאַט מָאַנמָע אָבִג טַבְמָּג בַּטַבְּבָב במנט

בעברט הקהצה: נְשֶׁר בְּוֹ יוֹצֶּיא אֵלֶיף אָתְר בַּשְׁי בֵיה וַפִּיק לָךְ וָת מִשְׁכּוֹנָא בּטוּץ פּעָבֶלְ וְהָאָיִשׁ אַשֶּׁר אַמְּהֹ בְּבָרָא הִקּים וְנִיּבְרָא דְּאַהָּ

בְעָּבְמֶנ: And if he be a poor man, thou shalt fixed fight fixed fixed fixed and it has the vest and if he he are properties in the party of the p

إِمَالِم يُطَيِّرُهِ: (مَ) بجَّلُكُلُّ بَكِٰكِ فَلَأَيْلَ لَمُكَٰكِلًا كَفَلَا خَفُونِ قَرُونِينَ نِرَفُلُ فَكِلًّا فَتِر ַ בְּבַּוֹאַ עַמְּמֹמָת וֹמִבֹּע בַּתְּלָמִנֹיִ בְּמִוּמֹלַ מִמְמֹמָא בּמָנִתְּלָ ַבְשָׁבְ שַּׁמִּבְ לַנְ אֶשְׁבַבַּוֹק אַטִּבָּא שִׁטִיב לֵיה יָח מִשְּׁפוּנָא

خشھ اللہ: מַאַמֶּירְ אָּוֹ מִגַּרְדְּ אֲשֶׁר בְּאַרְצְרָּ וּמְסְבָּינָא מַצְּחָרְ אֹוֹ מִגִּיוֹלֶרְ באַ עַהַהָּהֶע הַּכוּר הַנָּי וֹאַבְיוֹן באַ עַהַהָּוּע אַנִירָאַ הַנָּיִאַ

نظَّتُم مُكِرْكِ هُم لِيلِا لَكُنْكِ خُكَ لَكُم لَكُنَّا مُحَلِّكُ كَلَّه لَا لَا يَتَالَ ְוְאֵלֶיו הָוּא נַשָּׂא אָת־נַפִּשְׁוֹ וִלְאַ־ הוּא וְלֵיה הוּא מָסַר יָת נַפְּשָׁיה י עלַנו עַשְּׁמָשָׁ בּנ מֹנוֹ עָנא עומוִל מַלוִיוּ שִׁמַשָּׁאַ אַנוּ מַנִּיָא

ロロロンス・(0)

كثثك كمثات فيبلنه فمقكحبا

לְמִפַב מִמֶּכוִנִיש:

זכן בום :; אֶלְבוֹנ:

يحظيد خظرنك:

ye came forth out of Egypt. God did unto Miriam, by the way as Кететьет what the Lord thy

fetch his pledge. thou shalt not go into his house to o neighbour any manner of loan, When thou dost lend thy

unto thee. bring forth the pledge without man to whom thou dost lend shall Thou shalt stand without, and the

not sleep with his pledge;

Lовр thy God. righteousness unto thee before the and bless thee; and it shall be that he may sleep in his garment, pledge when the sun goeth down, thou shalt surely restore to him the

within thy gates. thy strangers that are in thy land whether he be of thy brethren, or of servant that is poor and needy, Thou shalt not oppress a hired

be sin in thee. against thee unto the Lord and it setteth his heart upon it: lest he cry down upon it; for he is poor, and his hire, neither shall the sun go

- למרים שדברה באחיה ולקחה בנגעים (ספרי רעה): (9) זכור את אשר עשה ה׳ אלהיך למרים. אם באם לסוסר שלא מלקס בלרעם, אל מספר לשון סרע, זכור סעשוי
- (10) כי חשה ברעך. ממונ נמנירך: משאח מאומה. מונ של כלוס:
- (בו) לא השכב בעבטו. לא משכנ וענוטו אללך:
- (13) כבוא השמש. אם כפוח לילה הוא, ואם כפוח יום החוירהו גבקר, וכבר כחוד בואלה המשפטים עד בא השָמֶש מָשִׁיבֶּנּוּ
- מסים לדקם: לו (שמוח כב, כס), כל סיוס חשיבנו לו, וכבה סשמש חקחנו (בבה מליעה קיד:): וברכך. והס הינו מברכך, מכל מקוס ולך
- בשעריך. זה גר מושב המוכל נבילות: אשר בארצך. לרבות שכר בהמה וכלים: ששיר כבר סווסר לה פַעַּשׁק הָפ בַעַּךְ (ויקרה ימ, יג): אביון. המהב לכל דבר (ויקרה רבה לד, ו): מגרך. זה גר לדק: (+1) א העשוק שביר. והלא כבר כמוב, אלא לעבור על האביון בשני לאיון, לא העשוק שכי שכיר שהוא עני ואביון, ועל
- והיה בך חשא. מכל מקוס, אלא שממהרין ליפרע ע"י הקורא (ספרי רעע): (פו) ואליו הוא נושא אה נפשו. אל השכר הוה הוא הושל את נפשו למות, עלה בכבש ונחלה באילן (בבא מליעה קיב.):

אָישׁ בְּחָשְׁאַר יוּמְתוּ: (ס)

אָלָשׁ בְּחובֵיה יִמוּתוּן: מַּלְאַלִּוְעַ וּלְּנִוֹ לָאִ נְמִוּטִוּן מַלְ פַּוָם אַּבְּטַוֹ אַבוִעְ מַּלְ בַּנְיִם לָא ימוּטוּן אַבְּטַן מַלְ פּוָם בִּנִין

עַהְלְמָנְה:

שַּׁפַּד מִשְּׁכּוִנָא בְּסִוּת אַּבְמֶלְא: ע לַאִ עַמְּּה מִמְּפַּׁמ זַּר יְהָוֹם וְלַאִ לְא תַצְּלִי דִּין זְּיּוֹר יִיחַם וְלָא

ַהַבְּר הַזֶּה: (ס) בַּן אָנְכֵּי מְצַּוְּהְ לַהְשְׁתִים אָתַ- מְתַּשֶּׁוֹ עַלְ בֵּן אָנָא מְפַּבּוֹדְ לְּדְּ נׁוֹכֹבׁשִׁ כַּג מַבְּב בַּנְיִעַ בַּמִּגְבָוֹם וַטַּבַכַּב אָבַ, מַבָּבָּא בַנִּינִטַּא

לְמְמְּבָׁר יָת פַּטִּיִּמְא הַבַּוּו:

יהוָה אֵלהִיף בְּלָל מַעַּשָּׂה יְבֶיף: (ס) لْجُهَجْمُثُك نَكْدُك جُمَّهَا لَحُدُحُكِ جَيْفَهُم يَجْهَلَمْجُفَعُ نَتِد خَيْدِجُ קשובל לְקַחְּאוֹ לַגֵּוֶר לַנְּחָוֹם לָא חָתוּב לְמִפְבֵיה לְגִּיוֹרָא בַּשְּׁבֶב לָאָ וִטִיהָנְהָּג פּֿג טַלַּאָרֶ לַאָּגֶרְנְּ בַּאָבֶרְ אָרֵג טַטַּאָרָ שַׁאָּבָר בַּטַלַּלְנַ

هَلَاثُنَا ذِيْنِ مِنْنِي لَجُهَٰذِمُثُنَا خُنُدًا כּֿג עַטַבָּתְ זַגְעַבְּ לָאָ עַבּאָר אָבַג עַטַבַּנָת זַגַעָּבַ לָאָ עַבַּגָּג

ילְאַנְתַלְטַא יָבוּי:

هَلَاثُ،كَ كَرَبُكَ كَرَبُكِ لَ لَمُعَلَّمُ لَا لَا يَعْمُرُمُثُلًا لَا يُعْرَبُكُ خُرِبُكُم كَرَبُكُم בּ מִבְּאַרְ פַּבְּמְּבְּ לְאַ שְׁמִנְכְץ אָבִי, שִּׁמְתִּב פַּבְמָּבַּ

> When thou beatest thine olive-tree, bless thee in all the work of thy widow; that the Lore thy God may for the fatherless, and for the fetch it; it shall be for the stranger, 19 the field, thou shalt not go back to

thy field, and hast forgot a sheaf in

When thou reapest thy harvest in

thence; therefore I command thee LORD thy God redeemed thee

wast a bondman in Egypt, and the

fatherless; nor take the widow's

fathers; every man shall be put to

16 death for the children, neither shall The fathers shall not be put to

the children be put to death for the

or to the stranger, or to the Thou shalt not pervert the justice

death for his own sin.

But thou shalt remember that thou

to do this thing.

raiment to pledge.

When thou gatherest the grapes of for the fatherless, and for the again; it shall be for the stranger, thou shalt not go over the boughs

the widow. stranger, for the fatherless, and for it after thee; it shall be for the thy vineyard, thou shalt not glean

- מת בעון אביו, והקענים מתים בעון אבותם בידי שמים: (1) לא יומהו אבות על בנים. עדות בניס, ואס מאמר בעון בניס, כבר נאמר איש בממא יוממו, אבל מי שאימו איש,
- לאוין, לפי שנקל להטוח משפט עני יוחר משל עשיר, לכך הזהיר ושנה עליו: ולא החבול. שלא בשעת הלואה: (פן) א חשה משפש גר יחום. ועל סעשיר כנר סווסר, לא מעס משפע (לעיל טו, יע), ושנס נעני לענור עליו נשני
- (18) ווכרת. על מנת כן פדימיך, לשמור חוקוחי אפילו יש חסרון כים בדבר:
- ומלאה עני ונמפרנק בה, הרי הוא ממברך עליה (ספרי רפג): שלינו בבל משוב: - למען יברכך. ולע"פ שבלת לידו שלל במתכוין, ק"ו לעושה במתכוין, למור מעתה, נפלה שלע מידו שכחם קמס, ששכח מקלחס מלקלור: לא חשוב לקחחו. מכאן אמכו, (שם פ"ו מ"ד) שלאחריו שכחס, שלפניו אינו שכחס, (19) ושכחת עומר. ולא גדים, מכאן אמרו (פאס פ"ו מ"ו), עומר שיש זי קאמיס ושכחו, אינו שכחה: בשדח. לרצות
- (02) לא חבאר. לא מעול מפארמו ממנו (חולין קלא:), מכאן שמניחין פאה לאילן: אחריך. זו שכחה (שם):
- סמלויות בשדרם ויורדות: ברי בוא לצעל הצים (פאה פ"ו מ"ד). וראימי צגמרא ירושלמים (פאה פ"ו ה"ג), איזו היא כמף, פסיגין זה על גב זה, נמף, אלו (IS) לא חעולל. אם מלאת בו עוללות לא מקחנה. ואיזו היא עוללות, כל שאין לה לא כמף ולא נעף, יש לה אחד מהם,

וֹטֹבְכֹּב אָבוּ הַבְּבָּא בַוֹנִטַא

לְעְּשֵׁוֹתְ אֶתְ־תַּדְּבֶּרְ תַּנֶּה: (סֹ) מֹבְבְיוֹם מַּלְבֶּוֹ אִנְכָוּ מִבּוּוּ וּוֹכּוֹטִ כּוַ מֹבֹע בַוֹוּטַ בַּאָבוֹא

ובי דין בין גובריא יַב,ן: מפפוע לַבַּ לַמְמְּבַע נִע פּטַנָּמָא

to do this thing. Egypt; therefore I command thee ENTUR FURTIO UT EL MIN To brief shi ni nembrod e isew noni sa And thou shalt remember that

If there be a controversy between

אָנוַ_בַוֹבְהָאָמ: וְהַבְּיִלוּ אָת־הַצַּדִּיק וְהָרָשִׁיעּי أززنه لاكها مقومات בְּיִיוְהָנֶה רִיבֹ בֵּין ڮڗۺٮؘڡ

ויזכון יָת זַכְּאָה וִיחַיִּיבוּן יָת לדינא וידינונון

then it shall be, if the wicked man and condemning the wicked, them, by justifying the righteous, judgment, and the judges judge XXV men, and they come unto

בוו במהלטו במספו: ننفرذ تهقم ننقد خفير וְהְיָהְ אִם־בָּן הַכִּוֹת הָרָשָׁע וִיהֵי אִם פַּר חַיֶּיִב לְאַלְקַאָּה

עולטיה למנין: تلقلت

shall not exceed; lest, if he should Forty stripes he may give him, he to the measure of his wickedness, by be beaten before his face, according shall cause him to lie down, and to

deserve to be beaten, that the judge

نظرّ غينك جُمْرتك: לְחַפּּתְוֹ עַל־אֵבֶּׁה עַבְּה רַבְּה דִלְמָא יוֹסִיף לְאַלְקְיוֹהָיה עַל

خيرية: אַבָּוּן מִּטַא בּלַא וֹנִיבַּלְ אָּטוּוּ אַרְבָּעִים יבֶּנוּ לְאִ יסִיף פַּן־יסִיף צַרְבָּעִין יִלְאַ יוֹסִיף should be dishonoured before thine with many stripes, then thy brother exceed, and beat him above these

לא־תַּחְסְם שִׁיִר בְּדִישִׁי: (ס)

לא היחוד

If brethren dwell together, and one he treadeth out the corn. Thou shalt not muzzle the ox when KŢŤĀ

of them die, and have no child, the

יְבְּמְה יְבְאׁ עְּלֶיה וּלְקְתָה לָוֹ אַמֶּעַבַנַמָּע בַּטִוּבָּב לְאָּנִמְ זָרָ י מַבֶּׁם נְבֵּן אֵין־לֹוֹ לְאִרְהַנְיָה חָר מִנְּהוֹן נִבָּר לֵיה לֵיה בֶּרְיַשְׁבֹרְ אַחְׁיִם יַחְדְּׁוּ וּמֶת אַחָר אֲבֵי יִהְבוּן אַחִין כַּחְדָּא וִימוּת

أنفكك كنك كفلا أتخفؤك: לילב אַבובן וֹבֹמִני יומִיל הַלִּי לא טַבוּ אַטַּט מוָטַנָא לַבָּבָא

husband's brother unto her. wife, and perform the duty of a in unto her, and take her to him to kin; her husband's brother shall go married abroad unto one not of his of the dead shall not be

- בן סכות סרשע, פעמיס לוקס פעמיס הינו לוקס, ומי סוא סלוקס, למוד מן סענין, לא תחסוס שור בדישו, לאו שלא נתק לעשס סלדיק, סוי אומר זו מריבה (ספרי רפו): והרשיעו אח הרשע. יכול כל המחחייבין בדין לוקין, חלמוד לומר והיה אם (I) בי יהיה ריב. סופס להיות נגשים אל המשפע, אמור מעתה, אין שלום יולא מתוך מריצה, מי גרס לליט לפרוש מן
- वेवव: שהוא דבוק לומר במספר ארבעים, ולא ארבעים שלמים (שם), אלא מנין שהוא סוכם ומשלים לארבעים, והן ארבעים חסר ולאחריו כדי שחים, מכאן אמרו, מלקין אומו שחי ידום מלאחריו ושליש מלפניו (שם): 👚 במספר. ואינו נקוד צַמָּקַבֶּר, למד (ב) והפילו השופש. מלמד, שלין מלקין אומו לא עומד ולא יושב, אלא מועה (מכות כב:): - לפניו כדי רשעתו.
- ממיך: (3) לא יוסיף. מכאן אוסרס למכס את חביכו (סנסדרין פס.): ונקלה אחיך. כל סיוס קוראו רשע, ומשלקס קראו
- בממריס ובגרוגרומ, שנגמרס מלמכמן למעשר (שם פע.): שף כל כיוצא בו, יצא החולב והמגבן והמחבץ, שאין גדולו מן הארץ, יצא הלש והמקטף, שנגמרה מלאכחו לחלה, יצא הבודל מקוס (עיין שם ז:), ולמס נאמר דיש, לומר לך, מס דיש מיוחד דבר שלא נגמרס מלאכחו (למעשר ולחלס), וגדולו מן הארך, (לבל מליעל פע.), ל"כ למס נאמר שור, לסוליא את סאדם: בדישו. יכול יחקמנו מבתוך, חלמוד לומר לא מחקום שור מכל (+) לא החסום שור בדישו. דבר סכמוב בסווס, וסוא סדין לכל בסמס מיס ועוף סעושים במלאכם שסיא בדבר מאכל

- שָׁמִוּ מִיִּשְּׁרְאֵל: על־שָׁם אָהָיו הַמֵּח וְלְאִ־יִמְּהָה עַל שְׁמָא דַאָּחוּהִי מוֹהָנָא וֹלֶא
- בְּיִשְׁבְאָלְ אָאַ אַבְּרִי יַבְּמָיִי: מאָן וֹבֹמָו לִבַלְום לִאָּנוו מִם تهَمْدُك عُرِياً كَانِي الْمُفْرَكِ ע אָּטַ ְנְׁבְטְּעַנְ נְתְּלְטִּנְ נְבְּטְעָנְ יִבְּמְעָנְיִ
- देवंपंद्रैष्टः אָלְוּנִ וֹמְמַבִּ נִאָּמָב לָאָ שַׂפּֿגַשׁג וַנִמַּלְכָּוּן מִמָּנִשַּ וַנְשִׁנִם וְנִתַּב וֹעֵּבׁאַבַבְוָ וֹעַׂדָּבַהָּוֹבְוֹ וֹבִבְּבוֹ וֹבִבְּבוֹ וֹמַבוּוֹ בִיִּבִי סָבָּוֹ עַבְּעִיבִי
- עאַַנֹבׁנֹע אָטַבַנוּע אָטַוּנוּ וְאָנְטְרְׁה בְּּכְּה יִנְשֶׁה לְאָנִשׁ אַשֶּׁר בלבו וובטר בפנו ושנסר ه تائظنا ثاخمًا تمّر مرة וֹנֹלֹמֶשׁׁנִ וֹבֹמִשׁׁנִ אֵלְנִן לְמִּנִוֹ וִטִשׁפֿרַב וֹבֹמִשׁנִי
- עַנְעָל: (ס) יי (נאַבא הָּמִוּ בּׁנִישְּׂבֹאֵלְ בּּנִים שַׁלְנָּא וֹנִישְׁבָּי הַּמִּיִּם בּּנִישְּׁבָּאַלְ בּנִים בּּנִישְּׁבָּאַלְ
- ئلب ئيۋائظب جفجهٰر: אָת־אִישָׁה מִיַּר מִבֶּהוּ וְשְּׁלְחָה . וֹשֹׁבֹבׁעִ אָּמִשׁ עַאָּטִב לַעַּגָּגַּ בְּיִרְיִנְּצִיּ אֲנְשָׁיִם יַחְדְּיֹ אָנִשׁ וְאָחִיִּוּ

لاثلة: (٥)

- יִהְמְהַיִּ שְׁמֵיה מִיִּשְׂרָאֵל: וְהְיָה הַבְּּכוֹר צַּשְׁר הַלֵּד יָלוּם וִיהִי בּוּכְרָא דַּהָלִיד יָלוּם
- אַבא לְיַבְּמוּהָי: לאַדוּה שְׁמָא בְּיִשְׁרָאֵל לָא וֹטׁנִמָּר לָא אַבוּ וַבְּמִוּ לְאַפֿמָא לְנְיוֹבת בֵּית דִּינְא לְלְּדָם סְבַּיָּא נת יבממיה ותפק יבממיה נאם לא נהפין האיש לקחה נאם לא יצבי היברא למפר
- לא העינא למפבה:
- בּאָבונבונ: לַנוּבֹבא בַלא וֹבֹנוּ וֹנוּ בּוֹנוֹא ומטוב וטופר לבון וטהבוג ממל דגליה ותרוק באופוהי לקדם סְבַּיָּא וְתִּשְׁבֵי סִינֵיה
- : تاناتانات נעומים ידה ותקקוף בבית לשיוְבָא יָת בַּעְּלַה מִיַּד מָחוֹהִי וֹאֲׁשוּנִי, וֹטִטְּלֵבר אִפֿע עַר אָבׁ, וֹנֹתוֹן נּוּבֹבוֹן כַּטִבַּא נִּבַב

- that his mame be not blotted out of name of his brother that is dead, 6 that she beareth shall succeed in the And it shall be, that the first-born
- not perform the duty of a husband's brother a name in Israel; he will brother refuseth to raise up unto his elders, and say: 'My husband's onto one shall go up to the gate unto the brother's wife, then his brother's And if the man like not to take his

brother unto me.'

- yer; stand, and say: 'I like not to take 8 him, and speak unto him; and if he Then the elders of his city shall call
- not build up his brother's house. be done unto the man that doth she shall answer and say: 'So shall it off his foot, and spit in his face; and 9 the elders, and loose his shoe from To sonsest of an in the presence of then shall his brother's wife draw
- his shoe loosed. Israel The house of him that had And his name shall be called in
- the secrets; forth her hand, and taketh him by that smiteth him, and putteth mid do band out of the hand of him draweth near to deliver her another, and the wife of the one When men strive together one with
- thine eye shall have no pity. then thou shalt cut off her hand,
- (dr zf oza), dr za oza: סמיוחדים בנחלה, פרט לאחיו מן האם (שם): ובן אין לו. עיין עליי (בבא מליעא כב:), בן או בת, או בן הבן, או בת הבן, (5) כי ישבו אחים יחדו. שסימס לסס ישינס אמת בעולס, פרע לאשת אתיו שלא סיס בעולמו (יבמות יו:): יחדו.
- על שם אחיו. זה שייבה הת השמו, ימול והלת המת בוכםי הביו. ולא ימחה שמו. פרע להשת קרים, ששמו מחוי (שם): (6) והיה הבכור. גדול סלמים סול מיינם לומס: אשר חלד. פרע למילונית שליים יולדם (צבל מליעל כד.): יקום
- (٦) השערה. כמרגומו לְמְּרַע בִּימ דִינְמֹ:
- (8) ועמד. בעמידה: ואמר. בלשון הקודש, ואף היא דבריה בלשון הקודש (שם קל:):
- משר למ יבנס, כיון שלמ בנס שוב למ יבנס (שס י:): (9) וירקה בפניו. על גני קרקע (שס): אשר לא יבנה. מכאן למי שמלץ שלא ימור וייצס, דלא כמיצ אשר לא יבנה. מכאן למי שמלץ שלא ימור וייצס, דלא כמיצ אשר לא יבנה.
- (10) ונקרא שמו וגוי. מלוס על כל סעומדים שם לומר חלוץ הנעל (שם קו:):

וקציה אָת פּפְּה לֹא מִחוֹים וּהְקוּץ יָת יְדַה לָא הָחוּס עֵינְף:

(II) בי ינצו אנשים. קופן לבה לידי מכוח, כמו שנהמר מיד מכהו, הין שלום יולה מחוך ידי מלוח (ספרי רלב):

גְּדוֹלֶה וּקִשַּנְה: פּ לְאֵבוֹנְעִינִי לְנִיּ בְּבֹיִסְנִּי אָבוֹ וֹאַבוֹ לִאִ יִנִיִּי, לְנִי בִּבִּיסִנִּ מִּטְּעַק

נאַיפָּה גְּרוֹלָה וּקְשַׁנְה: לא לאַ וֹנִינִי לְנֵי פַבּוֹנִינוֹ אֵנפֹּנִי לְאֵ וֹנִי, לְנֵּי פַבּוֹנִינוֹ מְכִּילְאֵ

אַּמֶּר יִרוֹּנִת אָכְטֵּיף נְעֵּוֹ לֶּף: ﴿ مُحَالًا مُحَمَّدُ لَمُ يُعَالِمُ النَّابِ فِل مَنْظَمِهِا مَخْمًا يَظْمِيمَ نَبِياً

עַשָּׁה אֵקָה כָּל עָשָה עֲנֶל: (פּ) בֵּי תּוֹמְבֶּת יְהֹוָֹה צֵּלְהֵוֹף כְּלֹ צֵבִי מְרַחַל בֵּדְם יִיְ צֵּלְהַף כְּלֹ

בּבּבנב בַּגאַטַכָּם מִמָּגַננִם: מפמיר זְבֶוּר אָת אָשֶׁר בְּשָׁר לְךְ צְּמָבְלִי בָּוֹי דְּבִיר יָת בַּצִּבְר לְבַ צִּמְלָים

מוש לונימ ולא גרא אל<u>ו</u>נים:

ਯੁਧ੍ਹਾ (**ਰ**) נַחָלְתְ לְרִשְּׁשְׁׁר הַמְּמְתֹר אָתַ לְּרְּ צִּחְסְנָא לְמִירְתַה הִּמְתִי هِهُرَ بِهَانِتِ هُمِيْنِكَ بَرَا ذَكِ فُعَادِ فَهَا هُمُ فَذَا هُذَاكِ بَنَادِ ם לי פפוקים كِلِّهِ مُرْجُرٍ بِمُرْبِكُ مُوْجِرِتِ خُجُرُتُمْ مُرْجِ حَمْجَرٍ، يَخْجُكُ مُوْتِيِتِ إَمَرُه جَمِيْهِ إِمَالِه كُمْ يُرَادُ ا

ומְשַׁבֹל בַב וּוֹמִיב:

ומֹכֹּגלִא בַבְּּטֹא וּוֹמֹגבֹעֹא:

אַבהא בּוֹג אָלִטִב נִבּיכ לָב:

ה הבוד אבון כל עבוד שקר:

לאוְבְםֹא לֹמפּלֹכוּן ממֹגֹבוֹם:

וֹאַטַ מְאַלְנֵי וֹלְאִי וֹלְאִ בַּנִינִ هَمُد كَالَابِ فَبُدُك الْأَقْدَ فَكِ لَمُلَمَكَ فَعِيلَانَهُ لَأَصْمَرِ فَكَ

ויהי פר ינים יי אָלִהָר לָרְ מן בורם יו:

מְּמִנֹא לְא טִטְוֹלְמָּנִי

diverse weights, a great and a small. Thou shalt not have in thy bag

.llsms diverse measures, a great and a Thou shalt not have in thy house

Lord thy God giveth thee. be long upon the land which the spalt thou have; that thy days may 15 have; a perfect and just measure A perfect and just weight shalt thou

abomination unto the Lord thy 16 that do unrighteously, are an For all that do such things, even all

of Egypt; thee by the way as ye came forth our Remember what Amalek did unto

and he feared not God. when thou wast faint and weary; that were enfeebled in thy rear, 18 smote the hindmost of thee, all how he met thee by the way, and

Therefore it shall be, when the

shalt not forget. Amalek from under heaven; thou shalt blot out the remembrance of inheritance to possess it, that thou thy God giveth thee for an about, in the land which the LORD from all thine enemies round Lord thy God hath given thee rest

- לסלן בעדים ווממין לא מחום (לעיל ימ, יג), מס לסלן ממון אף כאן ממון: (12) וקצחה אח כפה. ממון דמי נשמו, הכל לפי המנייש והמסבייש, או אינו אלא ידה ממש, נאמר כאן לא מחום ונאמר
- (dd('(?): (13) אבן ואבן. משקלום: גדולה וקטנה. גדולס כשמכחשת את סקענס, שלא יסא נועל צגדולס ומחזיר בקענס
- (+1) לא יהיה לך. מס עשימ כן, למ יסיס לך כלוס:
- (פו) אבן שלמה וצדק יהיה לך. לס עשימ כן, יסיס לך סרנס:
- (משלי יא, א), וכחיב בחריה בָּא זְדוֹן וַיָּבֹא קֵלוֹן (שם ב): (TI) זכור את אשר עשה לך. אם שקרם במדום ובמשקלום, סוי דואג מגרוי סמויב, שנאמר מאוני מְרָמֶט פּוֹעַבַם ס'
- ירא. עמלק אלסיס, מלסרע לך: שיף ויגע. עיף צלמא, דכמיצ וַיִּלְמָא שֶׁם בְּשָׁם לַמַיִּם (שמות יו, ג), וכמיצ אחריו, וַיָּבֹא שַּמֶלֶק (שם ח): ויגע. צדרך: ולא מכם ונג, מופך מילום וזירק כלפי מעלה: - כל הנחשלים אחריך. מסרי כה מהמת המהם, שהים העון פולמן: - ואחה כל בריס יכולה לירד במוכה, בא בן בליעל אחד קפץ וירד למוכה, אף על פי שוכוה, הקרה אומה בפני אמרים: ויזוב בך. לנניך וספשירך מרמיממך, שסיו סמומות ירמיס לסלמס בכס, ובא זס וסמסיל וסראס מקוס לאמריס, משל לאמבעי רוממת שאין (18) אשר קרך בדרך. לשון מקרס. דבר אחר, לשון קרי ומומאס, שסיס מממאן במשכב זכור. דבר אחר, לשון קור וחוס,

Jell on Rosh Hodesh, combine it with this Haftara. The Hastarah is Isaiah 54:10 on page 174. If the Hastara from Re'eh was not read decause it

ןמירתה ותמיב בַה:

2 thou shalt bring in from thy land all the fruit of the ground, which that thou shalt take of the first of dwell therein; inheritance, and dost possess it, and thy God giveth thee for an

נובהטע נוהלט לע: د» بِمَثِرَ هُرَيْنِهِ يَمِا ذِلِهِ فِلَازِيْنِ فِينِ هُرْمِهِ بِمِن حِهِ هَمَوْدِهِ כיפנים וְבִינִעְ בַּיִּי מַבַּוֹאַ אֶּבְ בַּאָבוֹא אָהָר וִיבִי אַבִּי בַּימוּבִלְ לְאַבֹּאֹ

هُمِيناك جُمَوَا هُمَا هُمَا هُمَا בَמְּלִוֹם אֲמֶוֹר יִבְּחַר יְהוְנָה לְאַמִּרְאָה שָׁכִינְתֵיה פַּמָּן: لْمُمْلُقُ حَقْتُهُ لَتُحْرَحُنُ هُجِ جُهُنَتُهُ لَانْتُلَمْ لَا يُجْتِنَكُ אַּמֶּר יִהְנָה אָלְנֵיוּ נְתַּוֹ לָנֵי יִבִיב לָּוְ יִהְשִׁיִּ בְּסַלָּא יִהְהָרְּ مَ بَهُدَمُون هُوْد مُحَدِّه طَهَدَهُكَ يُعَمَّمُ مُعَدِّمُكَ فَيَعَدُمُ لَا يُعَدِّمُكُ فَيَعَدُمُ الْعَالَمُ

בְּלְבַּבֶּרֵ, וֹטִסַּד מִנִיחָ בִּלְ אִבָּא גַּאַנְיֹהָא

swore unto our fathers to give us. unto the land which the Lord the Lord thy God, that I am come unto him: 'I profess this day unto that shall be in those days, and say

Lord thy God shall choose to cause shalt go unto the place which the

and thou shalt put it in a basket and

that the Lord thy God giveth thee;

His name to dwell there.

XXVI in unto the land which the Lore

And it shall be, when thou art come

נְשְׁבָּתְ יְבִוֹנִי לְאַבְעִינוּ לְטִׁע לְנִוּ: לְמִעַּוֹ לְנָא: פּֿגַבְאָטִּגְ אָבְבְיַבְאָבְאַ אַּהָּב לְאַבַהָא בּאַנִים וֹן כְאַבּטִיטַלאַ הגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהְנָה אֱלֹהֶיף בִין קֵבָם יִי אֶלְהָּף אֲבִי עַלִּיה בַּיְמָּוֹם הְחָהֵם וֹאֵמֹרְהָּ אֵלֵיו הְאִפּוּן וְמִימַר לֵיה חַוּיִהִּ יוֹמָא

before the altar of the Lord thy 4 out of thy hand, and set it down And the priest shall take the basket

\$<u>4</u>: מוְבָּח יְהְנְה וֹימָהִנִיה בָּרָם עַרְבְּהָא דַּיֹיִ ر، زخمِا برخيزا עַ עַּלָּאַ עַּיָּבְעַ וְיַפַּר בּעַנִאַ סַּלָאַ עַן יָדְרַ

זַיְרָי שָּׁם לְגָּוִי נָּדָוֹל מָצָּוֹם וָרֶב: מְצְּבְיִּמְׁעִ נְיֵּלֶּבְ מֵּם בּמִטֵּג מִמְּמִם אָבָּא וּנְחַט לְמִצְּבִים וֹנֶדְרְ תַּמָּוֹ ، ݣْݣْرْبْنْك ݣْلْدْنْ كْخْلْد كْجْدْ لْتْكْلِد خْجَا كْلْمْخْدْ خْمْجْدْ كْرْمْجْدْ دْنْ لْمُثِيْنُ لَهُمَلَاثُ ذِفَتَنَا يُكِثِّلَا لِثُنِيدِ لِمَنْمَدِ كَيْهِ ثِنْ هَٰذِئِكَ

يتظيله لقذر: בְּעָם זְעֵיר וֹהָנְה הַמָּן לְעָם רַב

and he became there a nation, sojourned there, few in number; went down into Egypt, and Aramean was my father, and he the Lord thy God: 'A wandering And thou shalt speak and say before

great, mighty, and populous.

- אפילו על הצהמה, לומר בהמה זו משל עמלק היחה: (פו) חמחה אח זכר עמלק. מַמִּישׁ עַד מִשְׁים מַעוֹלֵל וְעַד יוֹנַק מִשׁוֹר וְעַד שֶׁה (שמוחל-ה עו, ג) שלה יהה שם עמלק נוכר
- (I) והיה כי חבוא. וירשחה וישבח בה. מגיד שלא נממיינו נגיכוריס, עד שכנשו את סארן ומלקוס (קידושין לו:):
- יורד למוך שדסו ורואס מאנס שבכרס, כורך עליס גמי למימן, ואומר סרי אלו ביכוריס (בכוריס פ"ג מ"א): (מנמום פר:): זיה שמן. זים מגורי, ששמנו מגור במוכו (ברכום למ.): זיהבש. הול דבש ממרים: מראשיה. אדם ַ מְּשֶׁׁ הְשְׁעֶרֶׁס וּגו' (לעיל ח, ח), מס לסלן משבעח המינין שנשמבחה בהס ארך ישראל, אף כאן שבח ארך ישראל, שהן שבעה מינין (2) מראשיח. ולה כל רהשים, שהין כל הפירות הייבין בביכורים הלה שבעת המינין בלבד, נהמר כהן הרץ ונהמר להלן בהן
- הגדתי היום. פעס אמת בשנה ולא שתי פעתים (שם): (3) אשר יהיה בימים ההם. אין לך אלא כהן שבימיך כמו שהוא: ואמרת אליו. שאינך כפוי מובה (פפרי רלט):
- (+) ולקח הבהן המנא מידך. לסניף מומו (מפרי ש), כסן מנים ידו מחם יד סבעלים ומניף (מוכס מז:):
- (a) ועניה. לשון הרמת קול: ארמי אובד אבי. מוכיר חבדי המקום, ארמי אובד אבי, לגן נקש לעקור את הכל

- ניקני עליני עברה קברה קשה: ⁹ נֹנְבַּמוּ אֲנַׁנִּנִּ עַּמָּאַבְׁנִם נַנֹּמֹנִנְנִּ נִאָּבֹאִנְחִוּ לְנָא מִאָּבָׁאִ וֹמֹנְּנִנִּאִ
- אָׁטַ מְּׁנְיִנִינִיּ וְאָטַ הַמְנְעִינִיּא וּיִשְׁמַע יְהוֹה אָת־לִלֵנוּ וַיַּרָא דַאַבְהָהַתָּנִא נּנִּגְּמְּטַ אֶּבְ ַנְׁנִינְוֹע אֶבְנַנִי, אַּבְנַנִינוּ נְצִּבְּיִנָא בַּבָּם יִיָּ אֶבְנִיא וועבו הַלָּגֹא פּוּלְטִוֹא לַהָּגֹא:
- לּגְל וּבְאָנוֹנו וּבְמִפַּנוֹנם: חַנְקְּה וּבְּוְרָעַ נְשׁנִּיְה וּבְּמֹרֶא וּבְחָוָנְגְא נייִצְאָנוּ יְהוְהֹ מִמִּצְרַיִם בְּיָר

كِلْتُمَّادُنْ:

יִבְמוֹפָתִין: ĽĖΧ וֹבְאָהִין äÈā□ らはいはと נאפֿעלא וו ממגעום פוע

מֹמֹלֵגֹא וֹבְיִאוּטֹלָא וֹבוּוֹשׁלֹּגֹּא:

- חַלְב יוְבְּשׁ: לְנִתְ אֵט בַּיֹאָנוֹ אַנְאָט אָנֹת זְלָנִע כְלָּא נִט 'אַנֹהָא בַּנָת אָנַת ווֹבֹאָנוּ אָּלְ עַמְּלַוָּם עַזְּיַע וּוֹמָן וֹאַוֹטְוֹא לְאַטְרָא עִדֵּין וּיַבּ
- מְבְּרָא חֲלֶב וּדִבְּהֵ:
- **بخریانه**: אָבְיָּוֹשׁ וֹיַמְשׁטֹוֹוְוֹעֹ כִפֹּנוֹ וֹעַוָֹע וֹעַסִׁנִּוִב צָּבֹם וֹן אָבְטַבּוּ چَرَّ بَهُرَفِّ هُڥُّ لِيَّ بِيَامِة عَنِي جَامِةِ خَرَادِ جَرْ بَالِيَّ بَالِيَا بَالِيَانِ خَرْفِيْ بَالِيَا يَرْ بِيَامِيَةٍ هِذِاءِ סו פַּבֶּר, הַאָּבְהָבִי וְשְּׁהְ הַנָּהְ הַבְּאִתִּי אֶת־רֵאשִׁיתֹ יּבְשָּׁן הָא אֵיִהִיהִי יָה רֵישִׁ
- ځځلین (و) ĹĽĸĹ XUL ڶڷڐڶڔ تَمَا كُلْهُ يُعِيِّنِ الْأَرْبِ الْأَرْبِينِ اللَّهِ الْأَوْبِينِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّا الللَّهُ اللَّهُ الللَّلَّالِيلَا اللَّا اللَّهُ اللَّالِيلُولِ اللَّا اللَّالِيلَا اللللَّا ÄÄL
- لْعُحْذِهِ حَمَّمُكُنكِ لَمُحْمَدٍ: לְלֵוֹיִ לְנֵּרִ לְּנְּנִים וְלִאְלְמִּנְיִ לְּלֵינִאִּׁנִי ಷ್ಣ ದೆಥೆದ್ದೆ ≟ڬڎ؞ڠڬڐ בּׁ, עַבֹבְּשֶׁע בֻּהֹמֶה אָעַבַבּקָ אָבַוֹּ

- هُمِّد نَرَنْهُد لَايِنَه لَحَنْك: וְטִטְבֵּי בְּכִלְ מְבְתָא בִּיתַב לָבַ
- بزهدمزفع نتخربا فكألك לְנִינְבֹא לַנַעַּׁמָּא בּאָּנִר בָּלְ מִמְּהָר צִּלְלְטִּר בָּהִטֹּא نېږيز

- hard bondage. and afflicted us, and laid upon us And the Egyptians dealt ill with us,
- oppression. affliction, and our toil, and our heard our voice, and saw our God of our fathers, and the LORD And we cried unto the LORD, the
- and with wonders. great terribleness, and with signs, with an outstretched arm, and with 8 of Egypt with a mighty hand, and And the Lord brought us forth out
- land flowing with milk and honey. 9 place, and hath given us this land, a knd He hath brought us into this
- worship before the Lord thy God. before the Lord thy God, and me.' And thou shalt set it down which Thou, O Lord, hast given the first of the fruit of the land, And now, behold, I have brought
- the stranger that is in the midst of house, thou, and the Levite, and hath given unto thee, and unto thy good which the Lord thy God And thou shalt rejoice in all the
- and be satisfied, that they may eat within thy gates, to the fatherless, and to the widow, it unto the Levite, to the stranger, the year of tithing, and hast given 12 increase in the third year, which is tithing all the tithe of thine When thou hast made an end of
- כמעשה: וירד מצרימה. ועוד אחריס באו עלינו לכלומנו, שאחרי ואת ירד יעקב למלריס: במחי מעש. שבעיס ופש: בשרדף אחר יעקב, ובשביל שחשב לעשות, חשב לו המקוס כאילו עשה, שאומות העולם עובדי אלילים חושב להם הקב"ה מחשבה
- (9) אל המקום הזה. זס נית סמקדם: ויתן לנו את הארץ. כמשמעו:
- (10) והגוחחו. מגיד שנועלו למר סנפת (מ"ל סנחת) סכסן, ולומוו בידו כשסול קורל, ותוזר ומניף (מפרי של):
- נמעו במוך עריסס: והגר אשר בקרבך. מביל ולינו קורל, שלינו יכול לומר ללבומינו (שם מ"ד): ופירומיו ויינו ושמנו, אבל מהחג ואילך, מביא ואינו קורא (בכורים פ"א מ"ו): אחה והלוי. אף הלוי חייב בביכורים אם (11) ושמחח בכל חטוב. מכאן אמכו, אין קורין מקרא בכוריס אלא בומן שמחה, מעלרת ועד החג, שאדה מלקע חבואחו

נְלָאָ מֻּכֵּטִׁים:
 נִלְאַ מֻּכַטִּים:
 נִלְאַ מְּכַטִּים:
 נִלְאַ מְּכַטְים:
 נִלְאַ מָּבְּים:
 נִלְאַ מְּבָּים:
 נִלְאַ מָּבְּים:
 נִלְאַ מָּבְּים:
 נִלְאַ מָּבְּים:
 נִלְאַ מָּבְּים:
 נַלְאַ מָּבְּים:
 נַלְאָ מָבְּים:
 נַלְאַ מָבְּים:
 נַלְאָ מָבְּים:
 נַלְאָבְים:
 נַלְאָבָּים:
 נַלְאָבָּים:
 נַלְאָבָּים:
 נַלְאָבָּים:
 נַלְאָבָּים:
 נַלְאָבָּים:
 מַלְאָבָּים:
 מַלְבְּיִבְּים:
 מַלְבְּיִבְּים:
 מַלְבְּיִבְּים:
 מַלְבְּיבְּים:
 מַלְבְּים:
 ַלְבְים:
 מַלְבְים:
 מַלְבְּים:
 מַלְבְים:
 מַלְבְים:
 מַלְבְים:
 מַלְבְים:
 מַלְבְים:
 מַלְבְים:
 מַלְבְים:
 מַלְבְים:
 מַלְבְים:</l

לא־אַבַלִּחִי בְאַנִּי מִמָּנִּוּ וְלֹאִד לָא אַבַלִּית בְּאָבָלִי מִנִּיה וְלָא יִּי בְעַּרְחִי מִמֶּנִּוּ בְּשְׁנִתִּ שְׁמַׁמָּא וְלֹאִד חַלֵּיפִית מִנֵּיה בְּמֶּסְאַב וְלָא יִּינְתְּיִי מִמֶּנִּוּ לְמֵתְ שְׁמַּׁמְיִ בְּקוֹל יְחַבְּיִת מִנֵּיה בְּמֶסְאַב וְלָא יִּינִתְ אֵבֶלְהִי עְשְׁיִּתִי בְּכָל אֲשֶׁר לְמֵימְרָא זַּיִי אֱלְחִי עֲבַּרִית בּבֹל בפּמִרחִנִּי.

then thou shalt say before the LORD thy God: 'I have put away the hallowed things out of my house, and also have given then unto the Levite, and unto the stranger, to the fatherless, and to the widow, according to all Thy commandment which Thou hast transgressed any of Thy transgressed any of Thy commandments, neither have I forgotten them.

I have not eaten thereof in my mourning, neither have I put away thereof, being unclean, not given thereof for the dead; I have hearkened to the voice of the LORD my God, I have done according to all that Thou hast commanded me.

- (21) בי חבלה לעשר את כל מעשר חבואחך בשנה השלישית. כשמגמור לספרים מעשרות של שנס סשליטים, קצע ומן סביעור וסרידי בערב ספמם של שנס סרביעים, שנסמר מקצס שלם שניס סוליטים, נוסמר פאן מקן, ונסמר לסלן מקן שביעור וסרידיי בערב ספמם של שנס סרביעים, שנסמר מקצס שלם שניס סוליט הוזי (לעיל יד, כח), נסמר כאן מקן, ונסמר לסלן מקן שביעור וסרידיי בערב ספמם של שנס סרביעים, שנסמר מקצס שלם בלן מגל הי מס לסלן מג סמיכום אף כאן מג סמיכום מלמיד לומר כי מכלס לעשר, מעשרום של שנס סשליטים הגל שסמעשרום כלין בו, וזסר פסם, שסרבס הילונים יש שנה סמוכום, נמלא מעשרום של שניס כלין בפסח של רביעים, וכל מי ששס מעשרום יו מלכיכי סכחיב לבערו מן סבים. שנה המעשר. שנס שלין נומע בס אלל מעשר למד (רמש סשני יבי) משני מעשרום שנסגו בשה שלפינים, ששנה כאשון, כמו שנסתר פי מקחו תמח שנים שנים בעני בער מלפין בענים השלים הני שלשר המשרים בליל המים השלים הלי הניס מעשר המיון, במי מעשר האון, ומחם מעשר שני מעשר שני ובא ולמר כאן. ונמחס לליי אם מעשר שני מעשר שני מעשר בלין במער כאון, ומחם מעשר שני ואכלו בשעריך ושבעו. מן לסס כדי שבען, מכאן מתר הלין פוחחין לעני בגורן פחוח מתי קב מעים וכיי (פאס פ"מ מ"ם ספרי שני מים שברים בעי בעון, מכאן מעדי היים שליון. לגר ליחים ולאלמים. וה מעשר עניי האכלו בשעריך ושבעו. מן לסס כדי שבען, מכאן מתוך מין פוחחין לעני בגורן פחוח מתי קב מעים וכיי (פאס פ"מ מ"ם מים בעין.
- (13) ואמרת לפני ה' אלהיך. הִמְנַדֶּס שׁנִמֹם מעשׁכִּרִמִּיִי: בערתי הקדש מן הביח. זס מעשׁכ שִנִּי וּנִשְׁעַ כּצַעִּי (מפַרִי שִגּ), ולמדך, שאס שסס מעשַכִּרִמִיִּ שׁל שמי שניס ולא סעלס ליכושליס, שלכייך לסעלִמס עבשִיו: זגם נחחיו לליי. זס מעשׁכ כאבון, וגס, לכצים מכומס (מעשַב עני פ"ס מ"י) וציכוריס: זלגר ליחום זלאלמנה. זס מעשׁכ עני: בכל מצוחך. נממיס כמדרן, לא סקדמתי מרומס לבניריס, ולא מעשר למרומס ולא שני לכאשון, שסמרומס קרייס ראשים, בפיש מעינשס דגן, וכמיצּ מְלַמְּשָׁךְ וְדְמְעַבְּ לֹא מְשַׁבֵּר (שמים כב, כח), לא משנס אם סמדר: לא עברחי ממצוחיך. לא ספרשמי ממין על שלינו מינו, ומן סמדש על סישן (ולא מן סמלוש על סממוצר ולא מן סממוצר על סמלוש): זלא שבחחי. מלצרכן על ספרש מעשרות:
- (١٠) לא אכלהי באני ממנו. מכאן שאמר לאונן: ולא בערהי ממנו בשמא. זין שאני ממא וסוא מסור, זין שאני ממנו מסור לאונן: ולא בערהי ממנו בשמא. זין שאני ממת וסוא מסור, זין שאני ממנו מסור וסוא מסור, זין או אכילה עומאס, כמ"ש זפסולי סמוקדשיס מסור וסוא ממא, וסיכן סווסר על כך, לא מוכל למטל זְשַׁלְינָי וְּ (דזריס יז, יו) זו אכילה עומאס, כמ"ש זפסולי סמוקדשיס גַּשְׁבְּיִי אַשְׁנַיְי מְשָׁנָ וְשַׁבְּיִלְ מִשְׁבְּיִ שְּׁמָתֵל וְסַשְּׁכִי לוּהוֹ (שמ מונו למה. למצות לו אכון ומכריכין (מעשר שני פ"ס מי"ד): שמעהי בקול ה' אלהי. סביאומיו לבית סבתירס (שס): עשיחי בכל אשר צויחני. שְׁמַקְמְּי יַנְ (שֹׁם):

r广口(0) וֹמְבֹאָכ וֹאֵע עֹאַבֹּלְע אַמָּב וֹמִּבֹאֵכ וֹנִט אַבֹּמֹא צוּטִבּטֹ ע"כ במול השְׁעַיִם וּבְרֵךְ אָת־עַמֶּךְּ אָת־ تَهُرَّرُونَ مَقَرِبَا كَالِهَٰذِ مَلَـ

אַנִילְם בֹּבֹלְ בֹלְבֹבֹנֵ יּנִבֹבֿלְ יַנֹבֹלִ בַּבָּלְ בַּבָּלְ נַבְּאָנֵי: المِّلِ عَنْ عَمْنَا عَمَنَا هُنَاءَ ثِنْ مُمَا ثَانِكُمُ أَلَّالُمُمَا لَا مُتَمَّلًا لِمُعَالِّلًا %⊓_⊓⊓₫′□ تراف تؤد بدؤد هِجَنْبه مِعِرَة

(GWF: שלישי לַעַּעַּוֹת

أخشطة خطخب نْجُمُود يُظِّير بْمَعْبِكْنِ بْمَمُوفَمُنِ يَنْكُلُوا ﴿ إِنَّا مُرْجُرُكُ لَا كُلُّكُمْ لَا كُمُّكُمْ لَا خُمْنُكُ لَا خُمْنُكُ فَيَهُمُ لَا يُعْمُلُكُ لَ אָתְ־יְהְנְהְ הָאֶמֶרְהְּ הַיִּיִם לְהְיוֹת יָהְ יִי מְשִׁבְּהְ יוֹמָא בֵין לְמִהְנִי

וֹלְמִּמְׁנִ כַּלְ_מִּגִּוִטְּנוּ: كِلْ كُمْلًا فَلَاقًا فَكُمُّكُ لَـ لَكُلَّا كُرْكَ كُمْلًا لَاقْدَادُ خُمُّهُ لَـمُوِّدِهِ ַנִיהנְה הָאָמִירְךְ הַיּוֹם לְהָנִית נִייָ חַמְּבָּף יוֹמָא דֵין לְמִהְנִי

노랜L: (G) לַבְהַה לַיִּהוְנָה אֶלְהָוּר כַּאָּאָר בָּדָם וָן אֶלְהָרְ בָּמָא דַּמַלָּיל: و، هِپُور دِفِّ رَبِيَةٍ لَا الْأَيْنِ الْأَيْنِ يَوْدِ أَرْدَنِهِ فِي الْأَنْانِ فِي الْأَنْ الْأَنْ וּלִטשׁב מֹלְיָוּן מֹל כֿלַ_עַדּוּוֹם

> אָנְת מֹּבְׁנֵא שַׁלְּכִ וּנְבַהָּ: حَمَّمُك تَمْحَمْنُ كِنْهِ خَمْهِ لَـكَارَمُنْهِ كِمُحَنَنَتْهِ מְּמִּוֹא וּבַוֹנוּ וִנוּ תַּמָּוּ וִנוּ אַסְתַּכִי מִמָּדוֹר קוּדִשֶּׁךְ מִוֹ

لِيُؤْدِ كِمُقَدِّد بْنِ كَنْمُنْهِ لِهُذِا لَبْنِ ייִמָא הַבֵּין יִיְ אֶלְהָרְ מְפַּקּרָרְ

بخِطَحُم حِقْبَطَديك: للايتلالار よくはあし

לְבְ יִלְמָמָּר כָּלְ פַּלִּיִרוֹרִי:

ולובו ולמטונ מם פניש וּלְמִשְׁלִּוּ מִבְּאִ מַּלְ כַּלְ מַּמְמָנִּאִ

> flowing with milk and honey. didst swear unto our fathers, a land which Thou hast given us, as Thou Thy people Israel, and the land habitation, from heaven, and bless Look forth from Thy holy

all thy heart, and with all thy soul. therefore observe and do them with statutes and ordinances; thou shalt commandeth thee to do these This day the Lord thy God

ordinances, and hearken unto His commandments, and His His statutes, and His wouldest walk in His ways, and keep day to be thy God, and that thou Thou hast avouched the Lord this

commandments; thou shouldest keep all His He hath promised thee, and that this day to be His own treasure, as And the Lord hath avouched thee

He hath spoken. people unto the Lord thy God, as and that thou mayest be a holy praise, and in name, and in glory; nations that He hath made, in and to make thee high above all

- וגויןנְמַפּיגִּשְׁמֵינֶס בְּשָּׁפַס (ויקרה כו, ג־ד): אשר נחחה לנו כאשר נשבעה לאבוחינו. למה לנו, וקיימה הרץ וזה הלצ (15) השקיפה ממעין קדשך. עשיני מס שגורה עלינו, שַשָׁס אָהס מס שעליך לעשות (שס מי"ג), שאמרה אָס בְּהָקֹהַי הַּלֶבוּ
- אוחם. בת קול מברכתו, סבחת בכורים סיום תַּשְׁנֶה לשנה סבחה: (16) היום הזה ה' אלהיך מצוך. בכל יוס יסיו בעיניך מדשים, כאילו בו ביוס נלמוית עליסס: ושמרת ועשית
- देंद बृंतेंद्रं, वृंद्री (ययदःव ६८ '८): לסיום לך לאלסים, וסוא ספרישך אליו מעמי סארך לסיום לו לעם סגולה, ומלאמי להם עד, והוא לשון מפארם, כמו יִמְשַׁמְרוּ (TI) האמרת האמירך. אין לסס עד מוכים במקרא, ולי נראס שסוא לשון ספרשם וסבדלס, סבדלמיו לך מאלסי סנכר
- (18) כאשר דבר לך. וְמִיימָס לִי מְגָּלְמ (שמות ימ, ס):
- (19) ולהיותך עם קדוש כאשר דבר. וְכִייִמֶּס לִי קַדְשִׁיס (ויקרה ל, כו):

עַמְצְּלְעַ אַמָּבֹר אָנְכָּי מְצָּנָי אָנְכָּם רכישי הְעָם לֵאֹמָר שְׁמִר אָת־כְּל עַמָּא לְמֵימַר שַרוּ יָת כְּל رَبْعُر مِنْهُدِ الْطُرْزُ نَشِدُعُمْ هُدَا يَقَوِّيهُ مِيْدَ الْمُدَانِةُمْ يُنَا

הפְּקֵיךְ הָא דַּצְּנְא מִפְּקֵּידִ יָהְכֹּוֹן יוֹמָא דֵין:

I command you this day. Keep all the commandment which XXVII commanded the people, saying: And Moses and the elders of Israel

فبجيد نهكث ء بينية هج بهد لا لا المحالة ا וְנִינִי בּיּוֹם אֲמֶוֹר תַּמִּבְרוּ אָתַ

ĒÀL: אָּכְמַּגְ יִינוֹ לֻיַּב וֹנִיבַמִּינָ לַבְּ

בלבלו יניסיד יהדון בסידא: זבור לו וטלום לו אלנו illia jalak eli äjul וובי בוומא בטהברון וט

ליק פון גים פל פון גמי

with plaster. up great stones, and plaster them giveth thee, that thou shalt set thee land which the Lore thy God shall pass over the Jordan unto the And it shall be on the day when ye

\$4<u>0.450.456</u>: חַלְּבְ וּבְבְּהִ כַּאֵּהָה בּבּב יְהוֹנִי بِمَيْمَ هُمُ يَرِيهِ اذْبَيَا جُلَّةٍ هِنِّهُ إِلَيْهِ \$\$\$\ \dagge\ \d בַּיַבְּיִלְהַ בַּיִּבְּלֵבְהַ בְּלַבְּבֹּן أخْنَخُكْ مُرْبِيًا ݣُن خُر_يَحُلْ لَهُن خُر_يَحُتْ

rætigr çr: יובה במא במבון וו אבוא זְבֵוֹר לְנֵבְ אֲבֹת הֹּבְּבָׁא שַׁלְב لايرمبح كغلمه تدز بخكنك אָנְבְוֹטְאַ בַּבְאַ בְּמִהְבָּבְוּ בְּבִיק

promised thee. the God of thy fathers, hath with milk and honey, as the Lord, thy God giveth thee, a land flowing in unto the land which the LORD 3 art passed over; that thou mayest go the words of this law, when thou And thou shalt write upon them all

خُلَاد مُنكُمْ لُمُلُكُ مُبْلُو خَمُّنِهِ: אַשָּׁר אָנֹכִי מְצַנָּה אָרְכָּה אַנְכָּה אַנְכָּה הַיּוֹם ± הקימו וֹטִוֹטַ בֹּמֹבֹנַכֹּם אָטַנַוּנַבּן וּיִבּי בַּמִּמְבַּנַכִּוּן וֹטַ וֹנַבִּנֹא

במיבל והסוד יהדון בסידא: מפפיד נהכון יומא דין בשורא

shalt plaster them with plaster. this day, in mount Ebal, and thou these stones, which I command you 4 over the Jordan, that ye shall set up

And it shall be when ye are passed

ĒĹ\$< מוֹבַּע אַבֹּוִים לאַ־חָנִיף עַלִּיף ، بجيري שֶׁם מְיְבֶּהַ לֵיתֹוֶה אֱלֹהֵיף

מַליהון בַּרְיָלְא: אֶּלְבִּׁנִי אַבְּנִוּן לָאִ טִּבוּם וֹטֹבְהוֹ שַּמֹּן מַוְבָּטִא צוֹבִם וֹזֹ

tool upon them. stones; thou shalt lift up no iron s unto the Lord thy God, an altar of

And there shalt thou build an altar

מולת ליהנה אֵלהוף: نْلَالُلَا يُعْرِيْنَكُ لَلَامَّكُونَا مُرْدِر يَدِزُ يُجْرَلُكَ لَلْقَدَى مُجْرِبَار אَבُرُرَ مِهُ كِمَانِ فَكُرُنِكُ كُل مَا فَأَقُل هَدُرًا مَِكُمًا فَكُرُدُ ثَلَ مَلَكُنُهُ

هَٰלְנוֹן كَلُهُ لَٰ ١٤ هُٰלְנִוֹנֵ:

thereon unto the Lord thy God. and thou shalt offer burnt-offerings 6 LORD thy God of unhewn stones;

Thou shalt build the altar of the

اِشِمَانِ حَفَدُ اِحِزُكِ لِجُحِيَالِهِ: لَّ لَأَحَلُكُ هُمُجُمَّاتِ لَهُكَّكُمُ هُلُّ لَنْجَبِهِ بُحُمْنِ طَيْلِهُمَا لُتَيْجِبِمِ

قَمَّا لَيْنَكِّ، كَلُهُ لَيْ هُذَيْكِ:

Гокр гћу God. and thou shalt rejoice before the 7 peace-offerings, and shalt eat there; And thou shalt sacrifice

- (I) שמור את כל המצוח. לשון סווס, גרדנ"מ צלע"ו:
- סיו, שנים עשר בירדן, וכנגדן בגלגל, וכנגדן בסר עיבל, כדלימה במסכה פומה (דף לה:): (2) והקמות לך. בירדן, ואמר כך מוליאו משס אמרות ומבנו מסן מובת בסר עיבל, נמלאת אמס אומר שלשס מיני אבניס

元・役 □・ (0) בּבְרֵי, הַעַּוְלֵינִ הַנְּאָט בַּאָר פּטִּימָן אִנְיִנְיָא מָרָא פָּרִישׁ וְכְתַבְתָּ עֵּלְ־הָאָבְנִים אֶת־כְּלִ וְהָהָתּוֹב עַּלְ אַבְנָיָא יָת כָּל

'ylaisiq stones all the words of this law very And thou shalt write upon the

ç₫□ ç'rıjı %ç'ç'F: بْهُمْمَ زُهُدُمْ ثَنْبَات تَيْتِر بَئِيْنَ نِهُمَمَ يُهُدُمُ يَنْتِهِ يَتِيَا ¿ אֶּבְ כַּבְיִהְבָּאִבְ בְאִמְּר עַסִבְּעוּ וּ מִם כַּבְ יִהְּבָאִבְ בְמִימִר אַּגִּיִּנִי וּנְרַבֶּּר מֹשֶׁר וְתַבְּנֵינָת תַלְנִיָּם יִמִּלָּיִל מִשֶּׁר וֹכְנַנָנֹא לֵינָאִי

בוולא לְתַּם בוֹנִ אֶּלְטִב:

unto the Lord thy God. this day thou art become a people 'Keep silence, and hear, O Israel; Levites spoke unto all Israel, saying: And Moses and the priests the

אַמֶּר אַנְכָּי מְצִּוֹנִ בּיִוֹם: (ס) וֹמְמֻּיהָ אָת־מִצְיהָוֹ וְאָת־חַּקִּיוֹ

לַנְמִוְנִי. בַּאָּנֹא מִפּבּי.בַ לַבַּ יוֹמָא וֹעַהְבּיִג וֹנִי פַּלּוָגוָנִי, וֹנִינ יטֹפֿבּיל לְמִימִּבֹא בַּיִּינָ אֶּלְנִיבַּ

this day. statutes, which I command thee His commandments and His voice of the Lord thy God, and do

Thou shalt therefore hearken to the

٢٨٩٦: ממים, וַיְצֵי מֹשֶׁהֹ אָת־הַעָּׁם בַּיְּוֹם הַהָּוֹא וּפַפַּיר מַשָּׁה יָת עַמָּא בְּיוֹמָא

בַבוּאַ לַמֶּימָב:

same day, saying: And Moses charged the people the

נושהבר נוסב יבנימן: أَنْهُمَّكُ لَدَيْقَاءَ بَعْدَنَقَاءَ يَاءَلُكُا هُمُعَيْرًا لَكِنْ تَديكِيُكِ يُعَيِّدُكِهِ هُمُعَيْلًا لِكِنْ نَدينِيُك ין הגן_עוֹר לְּבִוֹּנִם בֹּהֹבֹּבׁבֹם אָעַר הגן הוּבָא צַּלְּבִּנִּנוּ בַּמִּהְבַּבֹּבִנִוּ אַבְּע וֹהַמְּעֶרֶנּ לְבְּבֹוֹנֵי אָנַ עַהְקָהן אָלָון וֹלוּמוּן לְבָּבָלָא זָנו הַּמָּא

Issachar, and Joseph, and Benjamin; Simeon, and Levi, and Judah, and ye are passed over the Jordan: Gerizim to bless the people, when These shall stand upon mount

ير إنوم المرادة מּגבֿע באַנבֿן עַּג וֹאַמְּב וּוֹבוּבְץׁן בּמוּבֹא בֹמִּגבֿע באַנבֿן עַּב װּ אָפֶּׁע זְעַמְּרִי עַלְ־הַקְּלְלְה בְּתַּרִ וְאִפֶּין יִקּוּמוּן עַל לְוָשִּיִּאִ ייישלי בייישל בייישל בייישל אַנְייִי

نَجُمِّد بَاٰدِيرِيا يُا لَرْفُفُرْ::

Naphtali. and Asher, and Zebulun, Dan, and 13 Ebal for the curse: Reuben, Gad, and these shall stand upon mount

וֹהְבֹּאֵב לוִב בֿם: (a) ti láft עלְנְיָם וֹאֵמֶבׁנוּ אָכְ בֹּבְ אָנְהִה וֹנִינִיבוּוּ בְּנֹֹאִי בׁוֹמִבוּוּ לְבֹבִ

אָלָהְ וֹהְבֹאָלְ לַלְ בַם:

loud voice: unto all the men of Israel with a And the Levites shall speak, and say

נֹאַמֹנ: (ס) سُلُم لَمُو حَفَقُد لَمْنُه خُدِينَمُ יי ימַפְּבְׁה הּוֹעֲבָת יְהֹנְה מִעֲמֵּה יְדֵי יִמְהְּבָא מְּנַחַק קֵּדֶם יִיְ עּוֹבְרַ אָרַוּר הָאִישׁ צַּשְׁרַ יַנְשְׁהָר בַּיְטְר פָּסָל לִים װּבְרָא דְּיַנְעָבִיר צֵילִם

וֹנְטִיבוּוּ כָּלְ הַמָּא וְיִימָבוּוּ אָמִוּ: בו אומולא ונהונ לַסְנַלָּא

Amen. the people shall answer and say: and setteth it up in secret. And all work of the hands of the craftsman, abomination unto the LORD, the graven or molten image, an Cursed be the man that maketh a

- (8) באר הישב. נשנעיס לשון (שס לנ.):
- (9) הסכח. כמרגומו: היום הזה נהייה לעם. בכל יוס יסיו בעיניך כאילו סיוס באם עמו בברים:
- מכור משר למ יקים: ו הלנו והלנו עוניון המק, חורו והפכו פניהם כלפי הר עיבל ופחחו בקללה, והומרים הרור ההיש השר יעשה פסל וגוי, וכן כולם עד וסלוים וסארון למעה באמלע, הפכו לוים פניהם כלפי הר גרזים ופחחו בברכה, ברוך האיש אשר לא יעשה פסל ומסכה וגוי, (בו) לברך את חעם. כדלימל במסכת קומס (דף לב.), ששה שבמים עלו לרלש הר גרוים וששה לרלש הר עיבל, והכהנים

- בְּלְרַהְעָשֶׁם אָמֵן: (ס) ווומע פֿל מַמָּא אָמוֹ: 17 neighbour's landmark. And all the ע אַבְוּב מּפֿגע עַּבּוּבְ בַמְּעוּ וֹאָמָב בִּיִם בִּיִּמָּנִּ שַּׁעוּמָא בַּעַבְּבִינִי בְּלְרַדְהָשֶׁם אֲמֵן: (ס) ווומר כָּל עַמָּא אָמון: אַרְיִּר מַלְבֶּר אַבִּיר וֹאָמֵּי וֹאָמֵר לִים דִּיַּקְלִי אַבּיּהִי וֹאִמֵּיה.
- בָּלְ־הָעָם אָמֶן: (ס) וֹנִימַר כָּלְ מַּמָּא אָמָן: * אֶבֶוּר מַמְּמֶנֵּי מִנֵּר בַּנְבֶּרְ וֹאֶבֶּר לִים דִּיַטְמִּי צְּיִרְדְּיִא בְּאִנְרְחָא
- (ספק פרשה סתומה בכתר ארם נאֹבׁמִלְא נִינִמִּב כֹּלְ הַּמָּא אָמָן: $_{61}$ נֹאַלְמֹּדְנִׁי נֹאַמֹּר בַּּלְ-חַמָּם אַמֵּו: לים דינגלי דין גיור ייתם אַרוּר מַמָּה מִשְּׁפָּט גַּר־יָּהָוֹם
- ַ עַבְּׁעַ בַּׁנְּלֵּשְׁ אַבְּׁגִּוּ וֹאֲמָעַ בַּבְעַבַּעֹמֶם אָבוֹ, נַּבְּ, כַּּנָּפָא בַּאָבוּנִי, וֹ..מָעַ אַרוּר שׁבֶּבַ עָם־אַשָּׁת אַבְּיוּ בָּי לִיט דְּיִשְׁכּוֹב עָם אָתַת אֲבוּהִי
- **必以下: (0)**
- لْغُمْد خُرِينَمُٰם غُمَّا: (٥) لَيْمَد خُرِ مَقْع غُمَّا: אֹרְוּר שַׁכֵּר מִם כַּלְ בַּנִילְוֹע לִימ דִּיִּשְׁכּוֹר מִם כַּלְ בַּמִּירָא
- אַנוּ: (ס) מַּמָּא אָמָוּ: אַנוּ: (ס) אָנוּ נְאָמָּנִר כְּלְ הַמָּם אַבוּהִי אִי בַּט אָמָּיִה וְיִימָר כָּלְ אָרוּר שׁכֵבׁ עִם־אֲחֹלוּ בַּת־אָבֶיוֹ לִישׁ דְּיִשְׁכּוֹב עִם אֲחָתִיה בַּת
- **४**द्याः (व)
- י אַרְוּר שַבֶּר רַעָּה בַּסְתָר וְאָעָר לִים דִּיִּטְיָר הַבְּרֵיה בְּסְתָרָא בְּלְרַהְעָשְׁם אָמֶן: (ס)
- בְּלְרַהְעָשְׁם אָמֵן: (ס)
- **☆☆仁: (a)** וּפֹתְהְ בַּׁם וֹלֵגְ וֹאִמֹּב כֹּלְ עַמֹּם וֹפֹּתְ בִם וֹכֹּאִ וֹנִתְּב כֹּלְ תַּמִּא אָרוּר לֹקַחַ שְׁחַד לְחַבָּוֹת לִיש דִּיקבֵּיל שׁוּחָדְא לְמִקְשַל

- tather or his mother. And all the Cursed be that dishonoureth his
- people shall say: Amen. to go astray in the way. And all the Cursed be he that maketh the blind

Cursed be he that removeth his

fatherless, and widow. And all the 19 justice due to the stranger, Cursed be he that perverteth the

people shall say: Amen.

people shall say: Amen.

people shall say: Amen.

- the people shall say: Amen. . uncovered his father's skirt. And all 20 father's wife; because he hath Cursed be he that lieth with his
- shall say: Amen. 21 manner of beast. And all the people Cursed be he that lieth with any
- the people shall say: Amen. the daughter of his mother. And all 22 sister, the daughter of his father, or Cursed be he that lieth with his
- shall say: Amen. 25 mother-in-law. And all the people Cursed be he that lieth with his
- people shall say: Amen. 24 neighbour in secret. And all the Cursed be he that smiteth his
- the people shall say: Amen. slay an innocent person. And all Cursed be he that taketh a bribe to

- (16) מקלה אביו. מולול, לשון ונקלם פָֿמִיךּ (לעיל כס, ג):
- (TI) מסיג גבול. מחירו לאחריו וגונג אם הקרקע, לשון וְשָׁמַג אָמוֹר (ישעיה נע, יד):
- (18) משגה עור. הקומה בְּדְבָר, ומשיהו עלה רעה:
- שבמיס, וכנגד שמעון לה כמב הרור, לפי שלה היה בלבו לברכו לפני מומו כשברך שהר השבמיס, לכך לה רלה לקללו: (24) מכה רעהו בסתר. על לשון סרע סוא אומר. ראימי בימודו של רבי משם סדרשן, י"א ארורים יש כאן כנגד י"א

נייטר כָל עַמָּא אָמָן:

בָּלְ עַמָּא אָמָן:

נְאָמָר כְּלְ־הָעָם אָמֶן: (פּ) עמונים בוּאָמ כְהֹהֹוָנו אִוֹלִם אִנִינוֹא עַּבָּא לְמָהֵבַר יִנִינוּן אַבוּר אַשֶּׁר לאֹינְקִים אָת־דִּבְרָרִי לִיטּ דְּלָא יָקִיים יָת פּּתְּנָמִי

ווומר כָּל עַמָּא אָמוֹ:

And all the people shall say: Amen.' of this law to do them. Cursed be he that confirmeth not

立常[礼: אָנוַ_כַּגַ_מִּגִּוֹנְיָנוּ אָהָוֹב حد بِمَزِم هِٰحُنَٰهِ جَٰשُفِد خَيْسُنَمَ جَفِيفِهِ وَبِ هِٰجُنِهِ خَفِهِد וֹבְיְבִי אִם אַמֹּנִתּ שַּׁמִּתַ בַּׁלַנְלֻ וֹיבֵי. אִם לַבַּלְא עַלַבַּילְ

ווטללב וו אלעב מלאי על בל יְהְוָה דַאָּנָא מְפַפֵּיד לְךְּ יוֹמָא דִין אָנְלָג לְמָהֶּבַּע

thee this day, that the Lord thy commandments which I command observe to do all His voice of the Lord thy God, to shalt hearken diligently unto the And it shall come to pass, if thou

God will set thee on high above all

بابرد څرينه: لَهُمْ لِالْمُسْرِّلَةِ فَي لَيْمُوِّمَ فَكَالِمٍ الْهُمْ لِالْفَظِينَا لِيَلْفَظِينَاكُ هُلَا لَكَ

למומבא בון אלטב: <u>בּּלְ עַבְּבַבְבַבְינ</u> וֹגִיטוּן הַּלְּבַב בַּלְ בַּבַבַבַּינא

of the Lord thy God. thou shalt hearken unto the voice 2 upon thee, and overtake thee, if And all these blessings shall come

the nations of the earth.

בַּרָיּךְ צַּמָּה בְּעָיִר וּבְרָיּף צַמָּה בְּרִיף צַמְּהְ בְּרִיף צַמְּהְ

جُلَاظُمْ:

Blessed shall be the fruit of thy and blessed shalt thou be in the

Blessed shalt thou be in the city,

نظيمة بالإلات والإلان حُدُيك خَدْر حَمَٰدُكَ بِخَدْر هَلَمُنْكَ حُدِيكَ بَرْمُهُ لِيهُمُ

مُلاَد يُحَرُقُركِ لِيهَدُمُكِ لَرَجُكُم يَحُمُرُكُكُ

of thy kine, and the young of thy the fruit of thy cattle, the increase body, and the fruit of thy land, and

בּלב, עוָבֹב וֹמֹבׁב, מֹלב:

בְּרִיךְ סַבְּרְ וְאָצִיהָרָ:

kneading-trough. Blessed shall be thy basket and thy

° בּבוּנְבּ אַטְּבִי בּבַאֶּבַ נִבְנַנְבַ אַטַּבִי בִּבוּנִבּ אַטַּ בּבוּנִבּ אַטַּ בּבוּנִבּ אַטַּ

when thou goest out. comest in, and blessed shalt thou be Blessed shalt thou be when thou

: ئايانات

shall flee before thee seven ways. come out against thee one way, and smitten before thee; they shall ot of or serings and serings thee to be The Lord will cause thine enemies

ئزبود خظرك: יּבְאָנ אָלְיִרְ וּבְשְׁבְּעָר דְרָכִים عمر مُجْرَاكِ نَرْقَاتِ خُفْرُكُ خَثَثُكُ لِمُسْلِمِ لِيَخْرُهِا مُحْلِكُ فَحَرِياً كَلُّمْكِ יַשְׁן יְתְוָּה אֶת־אִּיְבֶּיוֹבְ הַפְּמָנִם יִפֵּין יִיָּ יָנִי בַּעָּבִי דְּבְּבָּךְ

- (62) אשר לא יקים. אן כלל את כל סתורם כולם, וקבלום עליסם באלם ובשבועם:
- למס נקרא שמס עשמרות, שמעשירות את בעליסן ומחויקות אוחס, כעשמרות סללו שסן קלעיס חוקיס: (+) שגר אלפיך. ולדום נקרך, שסנסמס מעגרם ממעיס: ועשחרות צאנך. כמרגומו, ורנומינו למרו (מולין פד:)
- (8) ברוך טנאך. פירומין. דבר ממר מנאך, דבר למשלחה ממנן בפליס: ונושארתך. דבר יבש, שנשמר בכליומינו זב:
- (6) ברוך אחה בבואך וברוך אחה בצאחך. שמסל ילילמך מן סעולס בלל מעל כבילמך לעולס (בבל מליעל קו.):
- (ק) ובשבעה דרכים ינוסו לפניך. כן זרך מנגסליס לגרוח, למיוח מחפורין לכל לד:

څَانك بتنا ځك: אַ בַּאֶּסְמֶּוֹב וּבְּכִלְ מִמְּלְוֹ יִגְוֹב בִּאִיִּבְּרָר וּבְּכָלְ אִנִּשְׁמִוּנו יָּדְרָ יְצַּוּ יְהֹוְה אִמְּףֹ אָת הַבְּּרֶכְּה יְפַקּיד

هُل مَجْرِبِ نُعِيْدٍ هُمِ ثِنَاءَ لَعُمْ خُنُهُ فَي فَعَيْدَ هُمْ فَيْدَ هُمْ فَالِهِ فَعَالِمُ فَي ַ פַּאָּמֶּר נְשְׁבָּע לְוֹדְ בָּי תִשְּׁמִר בְּמָא דְּקִיים לְדִּ אָּבִי תַשָּׁר

ئىين نظتى مَكْنك ئتلهٰ مقك: ◌ਾ וֹבֹאוּ ְכֹּלְ_מֹּמֵּוּ בֹּאָבוֹא בָּׁוּ מֻּמֹם

נְאַבּֿה וְעוֹיָע כַאַּבְטִּוּב לַטִּע לַבַּי ĽÄĹĠĽ ÄÄL .. למלנ ולפנו לממטנ ולפנ וְהוֹתְרְדָּ יְהוֹה לְשׁוֹבָה בִפָּרֶי

וֹאַטַּע לְאָ טַלְוֹע: מַמְּמִּע יַבְיִב וְהַלְוֹיִתְ גּוִיָם בַּבְּים אַרְצְּוֹלְ בְּעָלְנְוּ וּלְבְרֶבְ אַנוּ בְּלִ בְּעָר בְּעָבָרָה וּלְבָּרָהְא נִנִי בָּלִ יְפְתַּח יְהוְהַ ו לְּוֹּדְ אָת־אִוּצְרֹוֹ

בּיִּוֹם לְמִּׁמָר וְלַתַּמִּינִי: יְהְוָה אֶלְהָיף אֲשֶׁר אָנָבָי מְצַּוְּף ֻּלְמְׁמַׁע בֶּּיִרְתִּשְׁמַע אֶלַרַמִּצְּוָתוּ פּ וְהְיִיתְ רָכִל לְמַּעְּלְּה וְלָאֵ תִּהְיֶה יּנְמֶּנְהְ יְהֹנֶה לְרֹאִשׁ וְלָא לְזָנְב

אַבורים לְעְּבְרֶה: (פּ) ישְׁמֹאָגַל לַכְּבֶּעׁ אַּנִוֹנִי, אֶּלְנִים אַנְלִי מְצַנְּיִר אֶּחְבֶּם תַּיִּוֹם יָמָין וֹלַאָ טַׁסִּוּר מִכַּלְ_עַבַּבְּבַרִים ְאַתָּּר

> ئترح ځك: אַמֶּב יְבְיָנִי וּיבְּרְכִּנְּךְ בָּאַרְעָּא בַּיִי אֶכְּהָרָ

לאובטן בטללן פבמוניו: بْرَانُهُ بِالْبُهِ كُلَّ كُوْلًا عَلَانُكُ بِمِنْفِهِ بِيْ عَلِمَانِ، كُوْلُ عَيْدَتُهُ

أنكتاح دا طفك: אָבוּ הָמֹא בּוֹ אִנֹלִינוּ הַּלְּעַ כֿל עַמָּמָהי

نڂڷڂڬ× נויהרנף ין לטבא בנלדא

סּגיאָרן וְאַהָּ לָא הָזִיף: מולבו גבל ועוזונ למממון יות שְׁמִיָּא לְמִמַן מִמָּר אַרְעָּרָ ופּסַע וֹוֹ לַשַׁ וֹע אַוּאַבוּע מַבָּא

יומא דין למפר ילמעבי: īl Šķit īķix dēēlī ķī לַטַטַטַא אָב, טַפַבּ, לָפַפּוָגַהָּא וּטַבוּ בַּבַם לַמִּגלָא וֹלָא טַבוּ ii שׁלֵּגִּבּ וֹלִגִּע עַלָּהָ

בּוֹעַר טְעָנוֹת עַנְעָנוֹיָא ולא טסהון מכל פטומוא

> siveth thee. land which the LORD thy God unto; and He will bless thee in the in all that thou puttest thy hand blessing with thee in thy barns, and The Lord will command the

LORD thy God, and walk in His keep the commandments of the hath sworn unto thee; if thou shalt holy people unto Himself, as He The Lord will establish thee for a

be afraid of thee. is called upon thee; and they shall 10 shall see that the name of the Lord And all the peoples of the earth

swore unto thy fathers to give thee. land, in the land which the LORD thy cattle, and in the fruit of thy fruit of thy body, and in the fruit of over-abundant for good, in the And the Lord will make thee

but thou shalt not borrow. thou shalt lend unto many nations, bless all the work of thy hand; and rain of thy land in its season, and to good treasure the heaven to give the The Lord will open unto thee His

sud to do them; command thee this day, to observe of the Lord thy God, which I hearken unto the commandments not be beneath; if thou shalt 13 shalt be above only, and thou shalt head, and not the tail; and thou And the Lord will make thee the

serve them. . the left, to go after other gods to this day, to the right hand, or to the words which I command you and shalt not turn aside from any of

تَظَرَٰذِينَ يُعَرَّٰ لِلهُمْدُيكِ: מֹתְּנְבֵּי בַּעִּים וּבְּאַנְ מִלְנְבּ בִּלְ- בַּאָנָא מִפְּפָּנִר לְבַּ וִמֹאִ בֹּוֹ פַּל־מִצְיֹהֵינִ וְחָמִּלְּיִי צֵּשֶׁר אָנֹבֶי יָח פָּל פִּמִידִיָּהִי יקּיָמֹיִהִי م پيرائاء راښېد راپيښتر پيت ياز پيرانه راښهد راښهد

ע אַבוּר שַנְאָּךּ וּמִשְּׁאַרְמָּדִּיּ:

بهُرْد هُجُوَّيك إِنْمُمُنِينَ مِهُرُكِ: هُديد فَدُر حَمَٰدُكَ بَقَدْر هَلَمُثَكَ عَرْمَ يَخِدُهُ لِمُمْلِكُ

نظالله خالك المناه אַנוּר אַמָּה בְּבַאָּדְ וְאָנוּר אַמָּה לִישׁ אַהְ בְּמִיעַלְּךְ וְלִישׁ אַהָּ

نَاتُكُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ מִנְיַר מִפְּנֵי, רָעַ מִעְּבֶלְגִיף צָּאָהָר בְּבְלְרְמִשְׁלָח יְדְרְ אֲשֶׁר תַּעְשֶׁה וֹאָט_וַמֹּילִמֶּבוֹע إَنَّا إِلَّا إِلَّهُ إِنَّا لَا إِنَّا إِنَّا إِنَّا إِنَّا إِنَّا إِنَّا إِنَّا إِنَّا إِنَّا إِنَّا أَنَّا

 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 ۱۹
 <t ֻעַּר בַּלְתַּוֹ אָטִוּלְּ מֵעַלְ הָאָבְלֶּה דִּישִׁיצֵי יָחָרָ מִעַל אַרְעָא דְאַהָּ יַרְבָּק יְהוָנְה בְּךָ אָת־הַדְּגָבֶר

\$=25: بحضنطيا بحتنكيا بلنطبك قب ĸŢÜĽŢ וְכְּבָר יְרְנְיִר בַּשְּׁמָבֶּת וּבַקּדַּתַת

::\-: ווושון הֹלְנַ בֹּל לַוֹמֹוֹא שֹאֹבָון ְּוְהְיְהְאִם_לְאִ הִשְׁמַּתְ בָּקוּלְ,יִהְוָה וִיהֵי אָם לָא הְקַבֵּיל לְמֵימָרָא

בְּחַלְלָא: בַּשְּׁבֵּר: אַמָּר בְּעֵיר וְאָרִוּר אַמָּר לִיט אַהְ בְּקרְהָא וְלִיט אַהְ החרליי:

ליש סַלְּךְּ וְאָצִיּהָהָ:

ĺΧŒΧ

taddi:

מולבב בַּמְבַלִּטֹּא בַּטַבְטִינִי: מו בינמטיגי ומו ביניבו לכל אושטות ידף דתעבור אָלובּולָא וֹנִו עוּבּולַא ושְׁלָּח ווֹ בַּדְּ וַתְ מָצִּירָתַא

הְּבֶּיִלְ לְעַמֶּוֹ לְמֶּיִרְעַבִּי: ובול וו בני מוקא עו

מַּג דְּהַנִיבָּד: täälätä täilätä tillatil יִבְתַרְתוּרֶא ĿĊIJĹĊĸ ゖヸ゙゙゙ヹヹヸヸ **ČĀŪĠŮX**

> upon thee, and overtake thee. day; that all these curses shall come statutes which I command thee this all His commandments and His the Lord thy God, to observe to do wilt not hearken unto the voice of But it shall come to pass, if thou

and cursed shalt thou be in the field. Cursed shalt thou be in the city,

kneading-trough. Cursed shall be thy basket and thy

of thy flock. increase of thy kine, and the young 18 body, and the fruit of thy land, the Cursed shall be the fruit of thy

when thou goest out. comest in, and cursed shalt thou be Cursed shalt thou be when thou

whereby thou hast forsaken Me. because of the evil of thy doings, and until thou perish quickly; unto to do, until thou be destroyed, in all that thou puttest thy hand cursing, discomfiture, and rebuke, The Lord will send upon thee

whither thou goest in to possess it. consumed thee from off the land, 21 cleave unto thee, until He have The Lord will make the pestilence

shall pursue thee until thou perish. blasting, and with mildew; and they heat, and with drought, and with with inflammation, and with fiery consumption, and with fever, and The Lord will smite thee with

(20) המארה. מקרון, כמו לרעם ממלרם (ויקרל יג, נל): המהומה. שָׁגּוּשׁ, קול נכלום:

גייסומ: ובשרפון ובירקון. מכוס מצואס שצשדום. שדפון. כוס קדיס אשילד"ס צלע"ו. ירקון. יוצע, ופני סמצואס למיס, ובלש"ו אשרינמנ"מ, לשון וְשַּנְמִי מְּרֶס מִנִּי מֹרֶב (אֿיוּב ל, ל), נַמַר מַפָּמ מָמֵׁשׁ (ירמיס ו, כע): 🏻 ובחרב. יביא עליך שסיף ממס מפוד: ובדלקת. המס יותר מקדחת, ומיני הלפים סס: ובחרחר. הולי סמהממו הוך הגוף ולמה המיד (בב) בשחפת. שבשכו נשמף ונפומ: ובקדחת. לשון פִי מֵשׁ מֶדְמֶּה בְּשַׁפִּי (דבריס לב, כב), והוא אם של מולי מלוו"י בלע"ו

ĒĹ\$4: نَاثِرُ مِثَرِّلًا كَمَّ مَا يُصَالِ مَا يُثَانًا مَا يَا يَالْمُ

قدلدا: שַּׁפִּיפָּא פַבְּרָוְלָא מִלְמָהְבַּרַ なみやく なれなけられ ויהון שְׁמַיָּא דְּעָלְוֵי בֵישְׁךְ

that is under thee shall be iron. 23 head shall be brass, and the earth And thy heaven that is over thy

لاب برېزې اب: لْمُظُد مَا لَيَهُمَزِهِ تَدَّدُ مُكُنَّكُ لَمُظُنَّةٌ مَا هُمَنَّهُ تَبْيِينَ مُكَالًا

יאולהטיאין יַבּן יְהְוָה אָת־מְּעַר אַרְצְּךְּ אָבָה יִפִּין יִיִּ יְתִּ מִּעִר אַרְצָּךְּ אַבָּקְא

thou be destroyed. shall it come down upon thee, until 24 land powder and dust; from heaven The Lord will make the rain of thy

ניניני לזְּמִּנְע לכָל מִמְלַכָּנִע יבְשָׁבְעָּר דְרָבָים מָּנִיס לְפָּנְיִוּ نَصُرُكِ يُسَرِّبُ ا يَوْلِي كِأَفِيْلَ هِنْصُرِكِ نَصْرَفُكَ يَنْ ضَحَيْكَ كَالِّصَ هُرُهُكَ

מַלְכֹּוֹנוּ אַּבְׁמֹאִ: אָלֶגוּ בּאִוֹנִטְאַ טִּנָא טִפּוּטִ לְנִטִּגִּי unto all the kingdoms of the earth. them; and thou shalt be a horror and shalt flee seven ways before shalt go out one way against them, smitten before thine enemies; thou The Lord will cause thee to be

נאגן מִנוֹב'יר: עיר השְּטִים ילְבָהֵטָת הְאָּרֶץ ⁹² װְהְיְּהָׁבְ יִבְּלְטִּׁבְּ לְמִּאִּבְיִק לְבָּלִ

באַבהא ובית דַעניד: לְכַּלְ מוּפֹא בַּמִּתְּיָּא וֹלְבַׁמִּינָא بنت، ئخ،ځنك فيهبېئ× ځېږحج

be none to frighten them away. beasts of the earth, and there shall 26 all fowls of the air, and unto the And thy carcasses shall be food unto

수끄亡법(): יבֹּנָנְר יבְּנְנְרָ אֲמֶּר לְאָרַתִּיבַלְ ^{קב} (כ׳ ובעפלים)[ק׳ וּבַמְּחֹדְים] יַּכְּלָּה יְהְנֶה בִּשְּׁהָין מִצְּרַיִם

יביש דְלָא תִבוֹל לְאָתַּסְאָר: יבְמְּחְיְרֵין יְבְּנֶרְבָּא יַבְחֲרַס יְמְחֵינְךְּ יִיְ בְּמְרָנִא דְּמְצְרֵים

not be healed. with the itch, whereof thou canst emerods, and with the scab, and 27 boil of Egypt, and with the The Lord will smite thee with the

ילטמטין אַלב: ₈₅ יַפְבָר יְהֹוְהַ בְּשִׁנְּעִיוֹן וּבְעִנְּרֻוֹן

ובְשַּעְּמָמִית けいはいいが

with astonishment of heart. madness, and with blindness, and The Log will smite thee with

מכסיפין ויספכין לירקון, קמ"ה צלע"ו: עד אבדך. מרגוס עַד דְּמֵיבֶד, כלומר עד הבוד הומך, שמכלה מהליך:

סים, בין שסים כנמושם בין שסים כברול לם מולים פירום, וכן סשמים לם יריקו ממר: לא יסיס חורב של אבדון בעולס, וסארץ לא מסיס מזיעס כדרך שאין סברול מזיע, ואין ספירות מרקיבין, ומכל מקוס קללס מזיע וסים מרקבם פירומיס, וכפון סום פומר שמיך נמשם ופרלך ברול, שיסיו שמיס מזיעין, פע"פ שלה יריקו ממר, מכל מקוס (שם יע), שלא יסיו השמים מויעין כדרך שאין הברול מויע, ומחוך כך יהא חורב בעולם, והארך חהא מויעה כדרך שהנחשת סי. סקל משס בקללומיו לממרן בלשון ימיד, וגס כן בקללס זו סקל, שברמשונים סומ מומר שֶׁם שָׁמֵיכֶס פַּבַּרָזֶל וָשֶׁם מַּרְּלָכֶס פַּנְּמַשָׁסִ יכן נאמר וַאָּס לָאַ מִשְׁמְשׁרּ לִי (ויקראַ בוי, יד), וְאָס מֵּלְבוּ שָמִי קָרִי (שס כא), וכאן סוא אומר לקול ס' אלסיך, ידבק ס' צד, יככה (33) והיו שמיך אשר על ראשך נחשה. קללות סללו משס מפי עלמו למרן, ושבסר סיני מפי סקב"ס למרן כמשמעו,

וסרוח באס ומעלס את סאבק, ומכסס את עשב סורעים שסן לחים מן סמיס, ונדבק בסס ונעשס מימ, ומחייבש ומרקיבין: (24) מטר ארצך אבק ועפר. זיקה דנהר מערה (העניה ג:), מער יורד ולה כל לרכו והין בו כדי להרביץ הה העפר,

(32) לישוח. לאימה ולזיע, שיזועו כל שומעי מכומיך ממך, ויאמרו אוי לנו שלא יבא עלינו כדרך שבא על אלו:

יצם כמרם: (22) בשחין מצרים. רע סיס מאד, לא מבפניס ויבא מבאון, כדאיאא בבכורות (מא.): גרב. שחין לא: חרס. שחין

(82) ובחמהון לבב. מומס הלב, משמורדישו"ן בלע"ו:

מושֶׁיעַ: מְשְׁנִּם נְצְוֹנִילְ בְּלְ-חַיִּמִים נְצֵּין מַשִּׁיק נַאָּנִיס בְּלְ יוֹמִיָּא וֹלִית מושיע: لَمُحُرِّيلَ جُلْ لَـٰ لِلَّهِ لِللَّهِ اللَّهِ لِللَّهِ لِللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ للَّاللَّال ס נֹתֹמְּתְׁתְּ עַבְּׁלִבְּיִ נִלְאִ צִּנִתְּמִּנְתְּ הַּנִּנִלְאִ נֹלָאִ צִּנִתְּמִּנְתְּ הַּנִּנִלְאִ נֹלָאִ

וֹלָאָ טִׁעַלַבְּנִי: שׁבְׁנֵי וְלְאִבְיִהְהֹּבְ בַּוֹּ בְּנִי בְּנִבְ בְּנִבְ בְּנִבְ בְּנִבְ בְּנִבְ בְּנִבְ בְּנִבְ בְּנִבְ בְּנִבְ ڗڛٚڿڿڎ٦ٳ בּוֹט וְמִבְּבֹנִע בּוּטָא טַבְּנָוּ וְלָא o∈ ישגלנה)|קי אַמַּב עַאַבְעַ וֹאָנַתְ וֹאָנַתְ אַבוֹב (כ׳ אַטְּהָא בַּירוֹס וּוָבַר אַבָּרָן

نغرا خك ميضرة: ئَشِدَ كُلُّ لَا لِمُعْلَلُ لَنُكَالِنَا كَامِنْكِنَاكُ الْمُعَالَّلُونَا لَا مُعَالِّمُ لَكُ يد ظڤِور تَظِلُكِ فُلُوم طَخْطُبُكُ لَأَمْ تَرْجِيم طِوْرِي ثَوْلُكُ نِيْرُ هُوْرِي

וְהַיִּיהַ מְמַשֵּׁשׁ בַּצְּהֵבֹים כַּאַשֶּׁר וּהָהִי מִמַשִּישׁ בְּמִיהַרָא כְּמָא

من أ المناه الم מו פֿבמב וֹלָא וֹטִיִּב לָבַ מֹּנִבּ מִּוְרַ מְּבְּנִעַ לְמֵּינִינִ וֹלְאִ עִאִכֹּלְ עַוְרָנֵי וֹנִינ וֹכִים לְמִּינִינִ וֹלָאִ

בּוֹלַלְעוּוֹ כַּלְ יוֹמָא וֹלִית חֵילָא جَزُبُك بَجَرَبُنَك بُنُرُنَا خُرِينًا هَيَالِ خَرْكَ بَجَرْبُك مُونِدًا خُرِينًا

ځك ځدرك:

בְּרַם מַּמִּיק יּרְעִינִ בָּי יִעִּיָּא: מֹם אַמֵּב בְאַבֹּנְבְּמֹם וֹבִיְנִים בַלֵּל הכוִבְ מִם בַּלָא וֹבֹמֹפֹא וּטִבּי خدر بهد بالأرباء الأدر الإرباء المجر المحلم المحالمات الأدر الإربابات

** װְּהָרִים מְשְׁבְּשׁׁה מִפּּרְאָה עַיְּהָרִי הִיְּהָהַ מִיּ מוווו מולש

לאַרוּכֶל לְחֵרָבֵּא מִבָּף רַגְּלְךָ אַאָּתַסָּאָר מִפּּרָסָת רַגָּלָף וְעַּר ي تخلفزن لمَر تهمَان هُمُّد لحنظ لمَر مُعَا لَمُ * نحيم נְבְּבֶׁע נְעַנְּעְ בַּאָּעָנוֹן נְתְ מַכְ נִמְּעַנֵּלֵב נִי בְּאָעָנָא בִּיִּשָּׁא מַכְ

> there shall be none to save thee. oppressed and robbed alway, and prosperous; and thou shalt be only and thou shalt not make thy ways as the blind gropeth in darkness, And thou shalt grope at noonday,

the fruit thereof. plant a vineyard, and shalt not use shalt not dwell therein; thou shalt thou shalt build a house, and thou another man shall lie with her; Thou shalt betroth a wife, and

to save thee. enemies; and thou shalt have none sheep shall be given unto thine shall not be restored to thee; thy away from before thy face, and 31 thine ass shall be violently taken eyes, and thou shalt not eat thereof; Thine ox shall be slain before thine

of thy hand. there shall be nought in the power longing for them all the day; and thine eyes shall look, and fail with given unto another people, and Thy sons and thy daughters shall be

pe oujh obbressed and crushed away: knowest not eat up; and thou shalt labours, shall a nation which thou The fruit of thy land, and all thy

sight of thine eyes which thou shalt so that thou shalt be mad for the

unto the crown of thy head. healed, from the sole of thy foot boil, whereof thou canst not be knees, and in the legs, with a sore The Lord will smite thee in the

(92) עשוק. בכל מעשיך יהיה ערעור:

نظلاظك علانا:

XXL GFXT:

אָמִּוּל וֹבְצִיּן בְּלְבְיַוֹּמִים:

خُم_تَيْبِهِ لَهْمَا خُهُم نَتُكِ:

וֹמֹנוֹנַ בְאָוִע וֹכֹלוָע אָּלִננוֹם

- טרביעים לאכול פריו: (30) ישגלנה. לשון שגל, פילגש, וסכמוז כיימו לשנח ישכננס, (מגילס כס:) ומקון מופריס סוא זס: חחללנו. בשנס
- (22) וכלות אליהם. מלפום מליסס שישובו ומינס שבים, כל מומלם שמינס במס קרויס כליון עיניס:

אָמָא נְאַבְּנָא: נְעְבְּרֵהְ שָּׁם אֶּבְנִינִם אָּנוֹנִים מָּלְ הַמָּנִן לְמָּמָתֵּיִא פָּלְנֵוּ, הַמְּנִּטִא נְאָבְנִינִם אָנוֹנִים אָנוֹנִים הָאָבְנִים הָאָבְנִים הָאָבְנִים הָאָבְנִים הָאָבְנִים הָאָבְנִים הָאָבְנִים ه هُبُمُّد فَقَرَه مُجْرِيك هُمْ لِين يَفَقِره مُجْلِك النظاء المرأم الأمرة إليه الشراخ المراج الإلام الألم الم الألم الألم الألم الألم الألم الألم الألم الألم الألم الألم الم

wood and stone. there shalt thou serve other gods, known, thou nor thy fathers; and unto a nation that thou hast not king whom thou shalt set over thee, The Lord will bring thee, and thy

جِכْكُ ۾ מַמְמִיֵּא אַשֶּׁר יְנַהָּהְףְ יְהְוֹה בְּכָל עַמְטִיָּא הִידַבְּּרִנְּף יָיָ د لبريم جُنوفِت جُونِهُم إجْهَدَيْتِ يَمِينَ جُجِّدِ جَفِيْم يَجْفَيَةِ

देव्हाः

Thou shalt carry much seed out whither the LORD shall lead thee byword, among all the peoples

> astonishment, a proverb, and a And thou shalt become an

מַאָּמֶל בָּי יַשְׁכְּלִייִ בִּיאַנְבָּינִייִ

ווְעֵיר הְבְנוֹשׁ אֲבֵי יַהְסְלְנֵּיה ג זָרַע רָב תּוֹצְיאָ הַשְּׂדֶה וּמְעָם בּר זָרַע סִּוּי תַפִּיק לְחַקְלָא

39 dress them, but thou shalt neither Thou shalt plant vineyards and in; for the locust shall consume it. into the field, and shalt gather little

grapes; for the worm shall eat them.

drink of the wine, nor gather the

تابخ لان: ְ יַנְאָשְׁעָׁרְ וְּלְאִ יִּצְּעֶׁרְ בָּׁגִּ עַאֲבֶׁלְנְנִּוּ לְאִ יִּנְאָשִׁהְ וֹלְאִ יַבְּנִוְהָ אָּבִּגְּ בּבְּנְתִּים שַּשְּׁתְּ וְאַבְּבָּנִים וְיַבְּּבָּרָ וְיַבְּבָּרָ וְיַבְּבָּרָ וְיַבְּבָּרָ וְיַבְּבָּרָ

שׁיבְלְנֵיה הּוֹלְעָהָי

the oil; for thine olives shall drop thou shalt not anoint thyself with throughout all thy borders, but Thou shalt have olive-trees

نَشِمُا لِي نَصِيكَ خَيْنَهُمْ يَنْكَكِ:

וּמֹמְשׁבֹא לְא שׁסוּלִב אָבוּ, וֹשַּׂבוֹ 41 daughters, but they shall not be Thou shalt beget sons and

לְּבְּ בֵּׁגְ נִלְכִוּ בַּמְּבֹנִא: אָבִּגְ וַבְּעִּ בַּמְבְּנִא: ** בְּנִים יְבְּנִיִּנִי שַּנְלְיִב וֹלְאֵ וְבִוֹנִי בְּנִגוּ יְבְּנִוֹ שַּׁלְיִב וֹלְאִ יְבִוּוֹ לְנַבּ

captivity. thine; for they shall go into

 $^{z_+}$ $\overset{c}{\varphi}$ $\overset{c}{\nabla}$ $\overset{c}{\nabla$

land shall the locust possess. All thy trees and the fruit of thy

ध्रुष्तः בְּגְרִ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּלְּ יַעְּלֶר עָמָר עָלָרְ הּוֹחָב עַּרֵל דְּבִּינָדְ יְחִי סְלֵיקּ מַעְלְר מָעְלְר וְאַתְּר תַּרֶר מַמָּר עֵילִר מִנְּרְ לְעָּיִלְא לְעָּיִלְא וֹאַהְּ

שָׁבֵי, לְבִינִי לְכִּינִים אָ לְכִּינִים אָי

come down lower and lower. higher and higher; and thou shalt et thee shall mount up above thee The stranger that is in the midst of

- למכת פלוני: ולשנינה. לשון וְשַׁנַּנְּמָס (דבריס ו, ו), ידברו בך, וכן תרגומו וּלְשׁוֹשֵי, לשון מפור, וחשמעי: (פ) לשמה. אש"ו אשמירדישו"ן כל סרואם אומך ישום עליך: למשל. כשמבא מכה רעה על אדם, יאמרו זו דומה
- (85) יחסלנו. יכלנו, ועל שם כך נקרא מסיל, שמכלה את הכל (ירושלמי מענית פ"ג ה"ו):
- (0+) כי ישל. ישיר פירומיו, לשון וְנְשֵׁל סַבּּרְטֶל (שס ימ, ס):
- ירושה, שמ"כ היה לו לכמוב יירַש, ולמ לשון הוֹרֶשָׁה וגרושין, שמ"כ היה לו לכמוב יוריש: (ב+) יירש הצלצל. יַעַטָּנּוּ סמרנס רש מן ספרי: יירש. יעני: הצלצל. מין מרנס. ומי מפשר לפרש יירש לשון

نْلَاثُلَا كَٰلِهُمْ لَهُفَاتِ قَلَاثُكَ كِلَّلِّدَ: تَانِهُ نُتَادِ فَعَالَا لِهُفَا فَتَادِ تَخْمُ: •• הַוּא יַלְוָדְ וְשַׁמֵּה לֵא תַלְנֶנוּ הַוּא הוּא יוֹפְּנָּר וְשִׁהַ לֵא תֹוְפְנֵיה

•• הַוּא יַלְוְדְ וְשַׁמֵּה לֵא תַלְנֶנוּ הַוּא הוּא יוֹפְנָּרְ וְשִׁהַ לֵא תֹוְפְנֵּיה

the head, and thou shalt be the tail. 44 shalt not lend to him; he shall be He shall lend to thee, and thou

And all these curses shall come

וְטַׁפַטָּוּ אָמֶב אַנֶּב: יְהְוָה אֶלהָיף לשְׁמָר מִצְיֹהָיוּ نهُمُنُكُ خيرِي هُمِّمُنُ خُطيرِ هٔڅ.ك

בּק_הַפַּלְגָוָת וֹהִישִוּ הֹּלְוּ בִּק לִוֹמּוֹא בֹאִנְוּ

قطيدين بكئوين لمحكأك: למומבא בוו אלביב למסר בְּטִׁמְטִּיגִּי אָבִי לָאַ לַבָּילְטַאָּ

which He commanded thee. commandments and His statutes LORD thy God, to keep His hearken unto the voice of the destroyed; because thou didst not and overtake thee, till thou be upon thee, and shall pursue thee,

עַר־עוֹקֶם: ٥٠ וֹנִינִּ בִּלְּ בְאִנִע נּלְמִנִפֻּע וֹבֹזַנֹהֹנֹנֹ וֹנִינִוֹ בַּּנֵב בְאָּע נּלְמִנִפַּע נִבֹבֹוֹנַ

עד עַלְטָא:

the abundance of all things; with gladness of heart, by reason of 47 LORD thy God with joyfulness, and because thou didst not serve the

sign and for a wonder, and upon

And they shall be upon thee for a

thy seed for ever;

لمُحَلَظ おいがいがいじ ΧÄL מנות לנ: ڲۣ؇ڽ۫ڗ؋ ڿڛٚۻ۪ؠ؋؞ڹڿڛڎۮڿڿۑڎڲڔ؋؋ؠڗؠ؆؞ڹڿڛٚۊڎڎڎڔ

יבְהַפִּירוּת בּוֹלָא וִיְהֵין נִיר וּבְעַרְשְׁלֵיוּהָא ±اڅ בַבַבַּנֹאַ וניפלח ית בעלי דברך

לְבָא מִפְׁנֵּג כִוְלָא:

فَعَمَر هِنَهُد لَا عِنْ خِرْهِ فِي مِنْ ذِينَ لِي يَارُهُ جِنْهِ فِرْمُوهِ جِرَاهِ عِيدًا إِنْ ذِي

he have destroyed thee. a yoke of iron upon thy neck, until want of all things; and he shall pur thirst, and in nakedness, and in against thee, in hunger, and in enemy whom the Lord shall send therefore shalt thou serve thine

בשְּׁמִירָוֹ אַטֶּרִי: וֹלֹטֵו הָל בּוֹבוֹל הַלַ בּּוֹאוֹוּ הֹע ילַגַּמָא ירָעִים ירָחַטָר כָּר יְתוִֹת בְּּוֹב 8+ نِهَٰذُ ١٤١

: الله בבבוב הכ בובב הב בישיצי

tongue thou shalt not understand; swoopeth down; a nation whose of the earth, as the vulture against thee from far, from the end The Lord will bring a nation

ځېږ: מקצַר קאָרֶץ כַּאַשֶּׁר رَشِّهُ رِمَنِمَ مِحْرَبَ فِن فِرِمَمَ

י צֶּוִּג אֵׁאָבׁר לאַ־תִּשְׁמַמַ עַּמָּא דְּלָא תִשְׁעַעַעַ לִישְׁנָוּה: אַבְקא בְּמָא בּמָהִשֹּבוּ וַהְבָּא וניו ג' הַּלְשׁ מִם מִבְטִוּל מִפְּנִפּוּ

סַבֹּא וֹמֹל וֹנִלֵא לָא מִנִנונם:

old, nor show favour to the young. shall not regard the person of the a nation of fierce countenance, that

خَاطِا لَرُهَد خِي نُبَا: יי עּוֹי עַנִּי שְּׁנִיִם אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁא פְּנִים עַם תַּקּיף אַפִּין דְּלָא נָסִיב אַפּי

מאלב עד דיוביד יקד: ומהמיא בּלב, שובנ ומובנ أترحبح تكثم كخمنكك أهفه

caused thee to perish. young of thy flock, until he have oil, the increase of thy kine, or the shall not leave thee corn, wine, or until thou be destroyed; that also cattle, and the fruit of thy ground, And he shall eat the fruit of thy

ַהָּבְירָר אַהָּר: מִּלִב אַבְפָּגוֹב וֹהַמִּטִּבוֹע הַאָּנִיב יְּמְאָיִר לְדְּ דְּגָּן מִירָוֹמְ וְיִצְּלְיִר יִמְאַר לְדָּ עֲבִּירָא חַמֶּרָא يد هَلَـمُنَاكِمَلَـ يَهُمُنَاكِ هُهُد حِهِا لِهَلَـمُكَا مَدَ لِمَاهُوَدَةً، لَحَرَهُ يَعْرَم فَنِه خُثَمُنُكُ نِفُلْهِ

- (דף) מרוב כל. זעוד שהיה לך כל מוצ:
- לְבְּׁמְּבְ טְמִוּ (בְּבְּטְבִיִּמְ מִטְי מִוֹ)י וְכַן כִּי בְ<u>מֵתְּ</u> יוֹבֵּף (שִם מבּ, כג), מֹינמינדר"י בלע"ו: (פיי) כאשר ידאה הגשר. פתפוס, ודרך מללתת ויקלו מומיו: לא חשמע לשונו. לה תכיר לשונו, וכן הְשְׁמַע הֱלוֹס

څريږل ځك: בְּכֶלְ־אַרְצְּוֹּדְׁ אֲשֶׁר נְתָּן יְהְנָה קְרָנְהְ בְּכֶלְ אַרְעָּךְ הִיחַב יִי אַלְהָרְבְּלְהְּ: אַבְאָב וְנִיאָּר לְּוֹבְ בֹּכֹּלְ הַתְּלְיִוֹב בֹּכֹלְ אַבְּמִּב וֹנִהִּגט לְנִי בִּכֹּלְ אַשֶּׁר אַהָּה בּמָה בְּהֵוֹ בְּבֶּלְ- דִּאַהְ רָהִיץ לְאִשְׁהַיִּיִבְא בְּהִוֹ בּ בֶּבֶה חֹמֹמֶיךְ הַגְּבֹהָת וְהַבְּצִרְוֹת דִּיכַבֵּישׁ שׁוּרֶךְ רָמִיָּא וּכְרִיכַיָּא أتقر خُلِه خُرَم شِمْثِيك مِن نيمين خُك خُرَم كَالْنَك مَه

نقرط ځك بجنځك: אُكِيثَنَكَ خُمُمَيْكِ بِخُمُمِيكِ خُمُلِكِ عُجُنِكَ خَمُرُكُ خَمُرُكُ الْحُمُكُمُ لِمُنْظِعُ لِمُنظ ق بجنفره لايور برواجه بمير جبه بجبو بجبود بدمح جه بب نهجكي فرر حضبة جون جناب بمحدد يخبه بمها جعد

וּבוֹטַב בּּוֹנו אַמֶּב ווטַנב: שַּׁרָת מִינָוֹ בְאָחִיוֹ וּבְאָשָׁת חֵילוֹי אַ קאַישׁ הָרֵךְ בְּּלְּ וָהָעָּנִג מָאָדּ

خُر خُطُمير بخُفُمِيط هُمُد نَمُنظ جِيب حِيْجُم خَمُنْدُم نَحْمُطُهُم ַ אָּמָּׁר יאַכְּל מִבְּלִי עֹמִּאֹיר לָוִ בִּנִעִי בַּוֹכִילִ מִבְּלָא אַמִּשֹׁאַר خيورا לַאַעַר מִטָּם מִבְּשָּׁר בָּנָיוֹ מִלְמִמַן לְעַר מִנְּרוֹן מִבְּשָּׁר

: ﴿ ثُلِثُ اللَّهُ اللَّالَّا لَا اللَّا لَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا ال שכת מגלע לאות שולע וללנע \$\$\!\\ 95 **८%_totu** برتجد جة ببيريزيد

ילאַטֿע לַנְמֶיה יִבְשָּׁאָר בְּנִוֹהִי לְעַבַּא עַבַּאָת מִינֵיה בַּאָּרוּהָי KICL EL LLAGES

كرمرط كك هُلَعُك خُحُم طَلَالَك:

יקקרה יקקרקה: שׁבְאַמ מֵּנִע בֹּלֶבַר וּמִגְבּׁ הֹבְאַבֹּהֹא מִמֶּפּוּנִּלוּ וּמִנַכֹּיכוּ עַבָּיַנְ וַסִּיאַט פּּרְסָט בַּיְלְטִי לְאַטְהָא אַמְּר דְּרַכִּיכָא בָּדְ וְדִּמְפַּנְּקָא דְּלָא

> given thee. which the Lord thy God hath gates throughout all thy land, and he shall besiege thee in all thy didst trust, throughout all thy land; 52 walls come down, wherein thou gates, until thy high and fortified And he shall besiege thee in all thy

straiten thee. wherewith thine enemies shall siege and in the straitness, thy God hath given thee; in the of thy daughters whom the Lord own body, the flesh of thy sons and And thou shalt eat the fruit of thine

he hath remaining; the remnant of his children whom the wife of his bosom, and against evil against his brother, and against and very delicate, his eye shall be The man that is tender among you,

gates. enemy shall straiten thee in all thy in the straitness, wherewith thine nothing left him; in the siege and whom he shall eat, because he hath them of the flesh of his children To yns of evill not give to any of

daughter; and against her son, and against her against the husband of her bosom, and tenderness, her eye shall be evil upon the ground for delicateness adventure to set the sole of her foot among you, who would not The tender and delicate woman

- (בפ) עד רדת חמתיך. לשון רדוי וכנוש:
- (33) ואכלה פרי בטנך בשר בניך וגרי במצור. מהמה שיהיו לריס על העיר, ויהיה שם הלוק עַּקַה רעזון:
- סמענים: . המיסס אשר יאכל. דבר אחר הרך בך, הרחמני ורך הלבב, מרוב רעבחנות יחאכורו, ולא יחנו מבשר בניסס השחומים לבניסס ודעמו קלס בדבר מאום, יממק לו לרעבונו בשר בניו ובנומיו, עד כי מרע עינו בבניו הנומרים מחח לאחד מהם מבשר בניו, (44) הרך בך והענוג. סוא סרך סוא סענוג, לשון פינוק, ומסמענג ומרך מוכימ עליסס ששניסס אמד, אע"פ שסוא מפונק
- (98) תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה. קגדוליס:

ĒĠÜL عة الخَارَبُ الْمُهُلِدُ لَا يُعْلِدُ خَالِهُ كُرُاتِ الخَارَاتِينَ النَّالِ الْمُخْرِدِ الْمُعَالِدُ الْمُخْرِدِ الْمُعَالِدِ الْمُخْرِدِ الْمُعَالِدِ الْمُعِلَّذِي الْمُعِلَّدِ الْمُعِلَّدِ الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِ الْمُعِلَّذِي الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِي الْمُعَالِدِي الْمُعَالِدِي الْمُعَالِدِ الْمُعَالِدِي الْمُعَالِدِ الْمُعَالِي الْعَالِدِي الْمُعَالِدِي الْعَالِدِي الْعِلْمُعِلِي الْمُعِلَّذِي الْعَالِدِي الْعَالِي الْعَالِدِي الْعِلْمُعِلَّذِي الْعِلْمُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ الْعِلْمُعِلِي الْعَلْمُعِلِي الْعِلْمُ عِلَالِي الْعِلْمُعِلَّالِي الْعَالِي عَلَيْهِ عِلَا لِلْمُعِلِي الْعَالِي الْعِلْمُعِلَّالِي الْعِيلِيِعِلِي الْعِلْمِي لْجُهُجُرُبُكِ بَادِيْقُنَا مُقِرًا نَائِجُيْنُ بَجَاهُرِ خَرْبُهِ يُنْفَطِيا مُوْتِ

בּגוֹבא יבְעָקְקָהָא דִיעִיק לַבְּ בְּמָצוֹר בְּחַסִּירוּת

بخُمْمِيط هُمُد نَمْنط خُكْ مِنحُكَ

:: %<!!!: אָם־לֹא הִשְׁמֹר לַעֵּשׁוֹת אָתַ־ אָם לָא הָשָּר לְמֵעֵבָּד יָה כָּלִ

> straiten thee in thy gates. wherewith thine enemy shall siege and in the straitness, want of all things secretly; in the shall bear; for she shall eat them for 57 and against her children whom she cometh out from between her feet, and against her afterbirth that

אָנו וְנוֹנְנו אֶלְנֵיוּף: אָת־הַשֶּׁם הַנְּכְבֶּר וְהַנּוֹרֶאֹ הַזָּה הקקקים בַּמַפֶּר הַגָּה לְיִרְאָה בִּסִפְּרָא הָבִין לְמִדְחַל יָה 85 CL-L-L-L ַבוסוְל<u>ָר</u>ו

המא זפורא ודחילא הביו נח עַּגְאָע פּטֹלמּ, אָנְבֹּנֹטִא טַבָּא צַּכְטַּנִּכּוֹ

Name, the Lord thy God; mayest fear this glorious and awful written in this book, that thou the words of this law that are

If thou wilt not observe to do all

أثَّاهُمْرَيْكِ لَكَّكِّنُهُ لَهُمْ لَهُمُنْدُهِ: اْنَاغَكُمُ الْنَالِ هُلَا مَوْنَاكِ الْهُلَا الْتَغْدَيْمُ الْأَنْ مَنْنَاكً النَّالِ مَنْنَا

بقخفها خها بفتافتا: خزك مَنا لَخِلَحًا نَمْتَنَمُرًا

all the diseases of Egypt, which And He will bring back upon thee sicknesses, and of long continuance.

of long continuance, and sore of thy seed, even great plagues, and

then the Lord will make thy

plagues wonderful, and the plagues

thou wast in dread of; and they

וּגְרְהָ מִפְּנִיהֶם מִצְרִים CALID XAL בְּלְ אָת בְּלְעַרְוֵה וְיָמִיב בָּוּ יָת בָל מַבְּמָשֶׁי

בוביון ווובלטון לב: ڬڶڷۥڔؙڟٙ؉

be destroyed. Lord bring upon thee, until thou book of this law, them will the plague, which is not written in the Also every sickness, and every

shall cleave unto thee.

וֹנְאָאַבְׁטִּׁםְ בֹּמִׁעָוֹ. מִגְּמָם עַעַעוּ וִעִאָּטַאָּבוּוּ בַּגִּם וֹגִּגַב עַבְּלַב تَمْكُم نُدِيْدٍ مُكِيلًا مُن نِهُمُكُكِ: גַּם בְּלְ־חֵלִי וְכְלִ־עַבְּׁה אֲשֶׁרֹ אַף בָּל מָרַעּ וְכָל מַחָא דְּלָא לֵא בְּחִוּב בְּסָפֶּר הַתּוֹרֶת הַזְּאָת ְכְּתִּיכִיוֹ בִּסְפָּר אֹנְיִינְא הָדָא

וְנִינְתוּ וֹנִ הְּלְשׁ הַּבְ שִׁנְאָשׁנָהֵנִי:

the Lord thy God. didst not hearken unto the voice of heaven for multitude; because thou whereas ye were as the stars of And ye shall be left few in number,

\$4<u>,</u>2,4: לְרֶׁב כִּי־לָא שְׁמְּמִשׁ בְּקוֹל יְהוְוֹח צָּבִי לָא מַבֵּילְהָא לְמִימָרָא דִּייָ وم المُثَلِّدُ لِيَانِيْتُ جِدَادِكِ، لَاشِهْرَاتُ يَدَيَانَامَا جِدَادِكِ، شِمْنَاءُ كَمُوْرَ

- (עפ) ובשליחה. בניס סקעניס, בכולן מסם עייס לרס כשמחלל חת סחמד, מלימן לחשר חללם מן סבשר:
- (00) אשר יגרת מפניהם. מפני סמכום, כשהיו ישראל רואים מכום משומם סבאום על מלרים, היו יראים מסם שלא (93) והפלא ה׳ את מכתך. מופלמות ומוצדלות משלר מכות: וגאמנות. ליסרך לקייס שליתותן:
- אין מְיְרְאָין אָמ באדס אלא בדבר שהוא יגור ממנו: יצואר גס עליסס, מדע, שכן כמיצ וְקִיֶּה אָס שֶׁמוֹעַ מִּשְׁמַע וגו' כָּל סַמַּמַלָּה אֲשֶׁר שַׁמְמִּי בְּתָלְרֵיִס לֹה אֲשׁיִס עָלֶיף (שמות מו, כו),

(19) יעלם. למון עלייה:

(29) ונשארחם במתי מעט תחת וגר. מועמין מלוף מרונין:

ַ ×ੵੑਲ਼ੵਜ਼੶ਲ਼ੵਜ਼ੵਜ਼੶ਫ਼ੑਖ਼੶ਲ਼ੵਜ਼ਜ਼੶ਫ਼ੑਜ਼ਲ਼ੵਜ਼ਜ਼੶ אַטַכֶּם וְנְפַּטְמָם מָתָּלְ הַאָּבַמָּר אַטַבֶּם בַּן נְשָּׁיִשְּׁ נְחַנְּעִ מְּלֵיבֶם נִטְּבֵּו בָּן נִחָבֵּי נִיָּ מְּלֵיבִוּן ÄÜÜÜ ולִבוֹבֹנִנוֹ לִאֵּימֹבֹא וְהַנְּה כַּאֵשֶׁר שָּׁשׁ וִהֹנְה עַלֵיכָּם וִיהֵי כִּמָא דַּחָדִּי יִי עֲלֵיכוֹן

:וֹבּאָל וֹאָב إَمْخَابَ هُم يُكِيَّرُه يُخَيَّرُه الْمُعْجَلِ مَقَالَ خُمَّرُهُمْ فَخُيَّرُ אַ מַלַּגַּע עַאָּבוֹ וְמַבְ לַבַּגַּע עַאַבוֹ מַ מַסְּיָפּוּ אַבְעָּאַ וְעַבְּיַבְּיַ עַבְּאַבָּע בַּאַבוֹ אַבַּעָּא ַ יְהַנְׁתַ בַּּבְּלְ <u>הַעַּמִּים</u> וִיבַּדִּרְנָּךְ יִיָּ

מננום וֹבֹאַבֹנוֹ נֹפֹמ: יְהוְה לְהְ שָׁם כֵב בַּנָּוּ וְכִלְיִוּן يَّ نَبَرِنَ طِرَبَنَ كُولِّ تَذِرُكُ الْإِنَا يُتَارِ طِهِلُونَ تَذِرُكُ اِبْسَالًا فَيُنْ الْبُرَا יבַגוֹיָם הָהָם לָאָ תַּרְגִּיעַ וְלַאָּ

بطْتَلُكُ مِّرَدُمُ لِنَبْقِطَ لَأِمْ لَمُعْمَالًا بِنُصَارِ فَرَبِ خَرْدُمْ بَحْدَمُمْهِ نْكُنْدُ لَآثِيكَ فَكُمُّنَا كُلُّ مُثَلِّكًا يَبْدِياً لَآمُكَ فَكُمَّا كُلُّهُ مُقَادِّرً

ימפּוֹאָר עּינוּדְיּ אַעָּר יִינְאָר: agur ÇççF XWr nair בּבַּבַבר שאַמַר מִירִימַן מֶבְיבַ בַּצַבָּבר בַּצַבָּרָא מַיִמָר מוּ ימוּן רַמָּמָא

> בּאַשׁ מַּלִיל לְתַּמָּן לְמֵירְתַה: זֹטֹכִוּן וֹטִמֹּלְמִׁלְוּן מִתֹּלְ אַנֹתֹּא וּלְעַהְּמְּנִיר לְאוּבְּדָא יִהְכוּן **4**⊂!!

נאַבְרָהָרָ אָמָא וַאַבְּנָא: מֹהְוֹטֹא בַּלָא נְבַהְטֹא אַטֹּ

הּגְּנְגְן נְמָפְּטֵן נְפַּמְּ: גִיְ לְבְּ עַמְּן לְכִ בִּעִיִּלְ נְחַמְּכִיִּע וּבְעַּעְיַהַ הַאָּנוּן לָא טַנוּתַ וֹלָא

וֹלֵא טִבוּמָוֹ בַּעַוֹּוֹנִי:

יסנה ומחיזו עינף דקהי קזי:

to possess it. off the land whither thou goest in you; and ye shall be plucked from cause you to perish, and to destroy the Lord will rejoice over you to 63 you good, and to multiply you; so the LORD rejoiced over you to do And it shall come to pass, that as

fathers, even wood and stone. thou hast not known, thou nor thy thou shalt serve other gods, which other end of the earth; and there end of the earth even unto the among all peoples, from the one And the Lord shall scatter thee

.Inos to gaidsingnal baa trembling heart, and failing of eyes, but the Loga shall give thee there a be no rest for the sole of thy foot; thou have no repose, and there shall And among these nations shalt

assurance of thy life. night and day, and shalt have no before thee; and thou shalt fear And thy life shall hang in doubt

sight of thine eyes which thou shalt which thou shalt fear, and for the morning! ' for the fear of thy heart thou shalt say: 'Would it were Would it were even!' and at even In the morning thou shalt say:

(7): (33) בן ישיש ה׳. אם אייביכס (מגילה י:) עליכס להאביד וגוי: ונסחחם. לצון עקירה, וכן בֵּיח בֵּאָים יִפַּח ה׳ (מצלי מי,

- (44) ועבדת שם אלחים אחרים. כמכגומו, לא עבודת אלקות ממט, אלא מעליס מס וגולגליות לכומרי עבודת אליליס:
- בְנְּיִבְ לְּךְ (שׁם יד, ש), שְׁמְשוּ עַמִּים יִרְבָּוּדוּ (שׁמוּח שו, יד), מוֹקְדוֹה הַשְּׁמִים יִרְבָּוּ (שמוחל־ב כב, ח): וכליון עינים. מלפה (58) לא חרגיע. לַמְ מְנוּתַּ, כמו וְזֹמֹת סַמַרְגֵּעֶה (ישעיה כת, יב): רב רגז. לב מרד, כמרגומו דְּמֵיל, כמו שְׁמֹוֹל מִמַּתַת
- (66) חייך חלואים לך. על סספק. כל ספק קרוי מלוי, שמא אמות סיוס בתרב סבאס עלינו. ורבומינו דרשו, (מנתות לישועה ולה מבה:
- (5) בבוקר האמר מי יחן ערב. ויסיס סערג של מתש (מומס מע.): ובערב האמר מי יחן בוקר. של שמרימ, קג:) וס סלוקח מבוסס מן סשוק: ולא האמין בחייך. וס ססומך על ספלמר (שס):
- שהלרות מתחוקות תמיד, וכל שעה מרובה קללתה משלפניה (שם):

ਟਵੰਧ: (0) إجهوبايد الله المرابع المرابع المربعة ا 89 בּאָניוֹת בּגַרֶּךְ אָמֶּר אָמָרְהָי

וֹאָגוֹ ילִאַמְבוֹן וֹלָנִי בַּלַנָּי: בְּאוֹרְחָא דַּאֲמָרִית לָךְּ לָא lituttl li daktia totil

bondwoman, and no man shall buy your enemies for bondmen and for there ye shall sell yourselves unto shalt see it no more again; and 88 whereof I said unto thee: Thou back into Egypt in ships, by the way And the Log shall bring thee

בְּחַבֵּי (פּ) מִלְבָּר תַבְּרִית אֲשֶׁר בְּרָת אִמֶּם אַנַרְבְּנֵנִי יִשְׂרָאֵלְ בְּאֲבֶוּץ מוֹאָב עַּנְיַר יְהְנְה אָת־מֹשֶׁה לְכְּרְתַּ אָלַת דְבָרָי הַבְּרִית אַשֶּרַ־

מפולמא געור עמהון בחובב: וֹמִּבְאָב בֹאַבֹּמֹא בַּמוָאָב בַּב יון יות משה קמנור עם בנו אַבָּון פּטַוֹּמִו טַוֹמָא בַפּפֿוּר

them in Horeb. the covenant which He made with Israel in the land of Moab, beside Moses to make with the children of which the Lord commanded These are the words of the covenant

<u>הְבְּרֵית וּלְכְלֵץ־אַרְצִּיוּ</u> מברי ילכל עַבְּרִים לְפַּרְעָּׁה יִּלְכָּלִ - בְּאַרְעָּא דָמִצְרַיִם לְפַּרְעָּה יִלְכָל עַבְּרִיהִי יִּלְכָל אַרְעִיהִּי בּלְ אָּמֶּרְ מַּמֶּׁר יְרְנְיִר לְמֵּנִיכִּם זִי בּלְ בּמָּבר וֹן לְמִּנִיכִּוּן שביעי וַיַּאַמֶּר אָבְתָהָם אַמָּם רָאִיהָם אָת וַאֲמַר לְהוֹן אַפוּן הַוֹיִחוֹן تنظره ميشد څرخرنښد څر يښد ځځ نښد چر

all his land; and unto all his servants, and unto in the land of Egypt unto Pharaoh, that the Lord did defore your eyes and said unto them: Ye have seen all And Moses called unto all Israel,

הגְּרַלֶּים הָהָם: شثنك וְהַמִּפְהָיִם אַהַיָּאֵ הַמַּסוֹת הַגְּדִלְה אֲשֶׁר רָאַנ נִסִין רַבְּרָבָן דַּחַזַּאָה עֵינָךּ

the signs and those great wonders; the great trials which thine eyes saw,

עום הווח בווח: لمُتَرَّنَا كِلَّهُبِنَ لَهُأَيْرُنَا كِمُثِمَّ لَمَنْذِنَا كِمْنَانَدُ لَهُنِلَدُنَا كِمْمُمَّمَ וֹלְאִ לְּמִוֹּ יְתְׁלְבֶּם לְבְ לְבְּהַמִּ וֹלְאִ יְתִבּ יִי לְכִוּוֹ לְבָּא בְׁמִנֵּה

ער יוֹמָא הָדֵין:

ears to hear, unto this day. heart to know, and eyes to see, and but the Lord hath not given you a

ترظح ترذكك: מְאַלְיִלְהָ וְנְמְּלְנֵי לְאַ-בְּלְנִיר מִנְּכִוֹן יִמְסָּנְרְ לָאִ עֵּרִי מִעַּלְ בַּמִּגַבְלֵּנְ מִּלְמְנִינִכְם בַּמַּגַבַּרְאַלְאַ בֹּלְגַּעַ בַּסוּחְכוּוֹ לאולף אַטַבָּט אַבְבָּמִים שָּׁנָה וָבַבַּנִית יָהָכוּו אַבְּבָּנִין שָּׁבַּבָּנִין אָבַבָּנִין שָּׁבַ

not waxen old upon thy foot. waxen old upon you, and thy shoe is 4 wilderness; your clothes are not And I have led you forty years in the

- ונמכרמס ע"י מוכריס אמריס, מפני שנאמר אמריו ואין קונה: ואין קנה. כי יגורו עליך סרג וכליון: והחמכרחם. בלע"ו מיפורוונדרי"ן ווי"ש. ולמ ימכן לפרש וסממכרמס בלשון (89) באניות. בקפינות בשביס: והחמברחם שם לאויביך. אתם מבקשים לסיות נמכרים לסס לעבדים ולשפתם:
- שנשענו בפיני: (99) לברוח אח בני ישראל. שיקנלו עליסס אם סמורס באלס ונשנועס: מלבד חבריח. קללות שנמורם כסניס
- ומפלים במקום: לנו נְמִנְס, ושמח משה על הדבר, ועל ואח אמר להס, הַיּוֹס הַאָּה נְהְיֵים לְעָס וגו' (לעיל כו, ע), היוס הוה הבנחי שאחם דבקים אף אני שמדנו בסיני וקבלנו אם המורה ונמנה לנו, ומה אחה משליט אם בני שבטך עליה, ויאמרו לנו יום מחר, לא לכם נמנה, משס ספר סמורס לבני לוי, כמ"ש וַיִּפְּנָס טֶל סַבֹּבַנִיס בְּנֵי לֵוִי (לקמן לח, ט), בחו כל ישרחל לפני משס וחמרו לו, משס רבינו, (3) ולא נחן הי לכם לב לדעה. לסכיר את מסדי סקנ"ס ולסדנק בו: עד היום הזה. שמעתי שאותו סיוס צומן

יְהוָה אֱלהיבֶם: رِّهِ شِنَانُو خُرَمَا لِقَلْمِهِ قَدْ كُلَاءً قَلَا لَمُنَامَ خُهِ شِنَابِاً خُلَامً בְּמִם לַאָּ אֶּכֹלַטְּם וֹנֹוֹ וֹהָבֵּר לְטַמָּא לָא אָכֹלְטֵּוּו וַשְׁמָּר

בעבתון אָבו אָלָא וֹן אֶלְנִבּיוִן:

LORD your God. that ye might know that I am the 5 have ye drunk wine or strong drink; Ye have not eaten bread, neither

נַנַבַם: 正点微 מפמיר סיתון מֶלֶּךְ־הָשְׁבּוֹן וְשִׁיג מֶלֶךְ סִיחִוֹן מַלְכָּא דְּחָשְׁבּוֹן וְשִׁיג

לְאֹנֹטְא לַבְבֹא יִמְטִוּלָנוּן: خظته خظخياش منخخي لامنا خطئمسنه וּשַּׂבְאוּ אֶבְ עַמָּלַוָּם עַזָּיִע ווּצָּגָא וּאָטִינעוּן לָאַטִּרָא עַבֵּין וּנָפַּל

smote them. against us unto battle, and we the king of Bashan, came out $_{\rm 6}$ $\,$ Sihon the king of Heshbon, and Og $_{\rm 6}$ And when ye came unto this place,

ĽĊĹŴ: ַ נַנְּקּחֹ אֶח־אַרְצְּׁם נַנְהְּנְה לְנַחֲלֶה וּנְסִיבְנָא יָח אֲרַשְׁהוֹן וִיתַבְנָה

٣ ٢ ١

to the half-tribe of the Manassites. Reubenites, and to the Gadites, and for an inheritance unto the And we took their land, and gave it

פמולים היאת וְעֵשְׁים אָהָם לְלָתֵּעוֹ הָדֵין וְתַעְּבָּרוּן יְהָהִילִים פמולים היאת וְעָשְׁים אָהָם אָהָם לְלָתַּעוֹ הָדֵין וְתַעְּבָּרוּן יְהָהְיהִים בּּיִרִּים לִינִים בּיִרְים בּיי נְהַמְנְנִיםְ אָנִי גַּבְּנִי, נַבְּנָינִי נְיִמְּבְּנִין נִימְרֵנוּ נִים פּּנִינִמִּי צִּנִּמִּאָ

בּלַן אָהָר בַּטַּבְּלְטַנוּ וֹטַ כַּלְ בַּטַבְּבָּנוּ:

make all that ye do to prosper. covenant, and do them, that ye may Observe therefore the words of this

The Haftarah is Isaiah 60:1 - 60:22 on page 175.

ېرن رښتېر: שׁׁבְּמֵיכֶם זְקְנִיכֶם וְשִׁמְבֵיכֵם בְאִשִּׁיכֵם קְּדָם יִי אֶלְהַכוֹן וַמְרַבִּיכוֹן שְׁבְּמֵיכֵם זְקְנִיכֶם וְשִׁמְבִילֵם כָּלְ שְׁבְּמֵיכוֹן סְבִּיכוֹן וְמָרְבִינוֹן

כַלְ אֶּלָהִ וֹהְבֹאָלִ: אַמְּם וֹאַבֶּים עַיּוֹם כַּלְבָּם אַשוּוּ מִיְמִא בֵּין כּיּלְכִין

your officers, even all the men of heads, your tribes, your elders, and before the Lord your God: your Ye are standing this day all of you

שאָב מִימֶיף: مَقَوْل بُمْرَت لِبُرَكِ لِجَمْد مَقَرُدِيا بُمْدِدِيا لَبْيِنَكَ يَحْدِي

בְּקָרֵב מִחְנֵּגְף מֵחֹמָב עַצֶּיף עַד עַשְׁרִיִּחָף מִלְּקִים אָעָּף עַד מָלֵי שׁאָב מֵינֵיף: מַנְיּף:

unto the drawer of thy water; camp, from the hewer of thy wood 10 stranger that is in the midst of thy your little ones, your wives, and thy

כבת עמה היום: دَجِعِٰجُرَمَة عِنْ إِحَاثِتَ عِجْنَةٍ وَجِمَاضِورَتِ وَدِر غِرْمَةٍ وَيَا خُمُّلُكِ خَدُرُى نُبِرُنِ هُرِيُنِكَ خُمَّمُرِينَكَ خَدُنُمُهُ يَنِدُ هُرُبُكُ

thee this day; the Lord thy God maketh with God-and into His oath-which $_{\rm II}$ coverant of the Lord thy that thou shouldest enter into the

- (פ) אחם נצבים. מלמד, שכינסס משס לפני סקב"ס ביוס מומו לסכניסס בברים: ראשיכם שבטיכם. ראשיכם הברית הזאת וגר: (עצודה זרה ה:), ולפיכך לא הקפיד עליכם המקום עד היום הזה, אצל מכאן ואילך יקפיד, ולפיכך: ושמרחם אח דברי דברי סברים סואם. דבר אחר ולא נחן ס'לכס לב לדעח, שאין אדס עומד על סוף דעחו של רבו וחכמת משנתו עד ארבעיס שנס (8) וחבאו אל המקום הזה. עמה אמס רואים עלמכס בגדולה וכביד, אל מבעעו במקום ואל ירום לבבכס, ושמרמס את
- (10) מהושב עציך. מלמד שבאו כנענים להחגייר בימי משה כדרך שבאו גבעונים בימי יהושע, ווהו האמור בגבעונים, לשבמיכס: זקניכם ושטריכם. המשוב משוב קודס, ואמר כך כל אים ישראל:
- בּיַשַׁשֿוּ גַס הַּמֶּס בְּעֶּרְמֶס (יסושע מ, ד), ונמנס משה חומבי ענים ושוחבי מיס (מנחומה נלביס פ"ב, יבמות עש):

انظرية كإه: حَمَّهُ لِهُ لَكُ لَكُمُّ هُلِ لَهُ لَمُ هُرُكِ خُمُّ لِمُ لِمُحْرِدٍ ذِكِ بِحُمْهِ איי קְעָּׁם וְהָוּא יְהְנֶה לְּךְּ בֵאלֹהִים בֵּרְמוֹהִי לִעָּם וְהוּא יִהְנִי לְרָּ לְמִעַן הַקִּים אַהְףְּ הַיּנִם ו לוֹר בְּדִיל לְקַיִּימָא יָהָף יוֹמָא דֵין

ליצחק ולישלב:

Isaac, and to Jacob. unto thy fathers, to Abraham, to spoke unto thee, and as He swore He may be unto thee a God, as He unto Himself for a people, and that that He may establish thee this day

ازلم אַטַּכֶּם לְבַּגַּכֵּם אָנְכָּ, פִבִינִ וֹלָא מֹמֵּכִוּן בֹּלְטוִגַּיִכוּן אָנֹא مَهُٰ حِبْدُكَ مُعَدُدُتُ مَا مُنْجُنُونَ مُعَدُدُنُ مِنْ مُعَدِدُنُ مِنْ مُعَدِدُنُ مِنْ مُعَدِدُنُ مِنْ مُعَدِدُنُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَدِدُنُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَدِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعِلِّدُ مِنْ مُعِلِي مُعِلِمُ مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مُعِمِنِ مُعِلِمُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادُمُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعَادِمُ مِنْ مُعَادِدُ مِنْ مُعِمِعُ مِنْ مُعِمِ مُعِمِعُ مِنْ مُعِمِعُ مِنْ مُعِمِعُ مِنْ مُع

this covenant and this oath; Neither with you only do I make

כִּי אָת־אֲשֶׁר יָשְׁנִוּ פֹּה עִּמְנִי עַמֶּר 口がに: אָת־תַבְּרֵית תַּוּאָת וְאָת־הַאָּלֶה בְּּנִר יָת קִנְטָא חָבֵין וְיָת מֹוֹטָהָא הוּאָת:

بتأثاه جوير بمزئه بهكتيبيد إغم

בְּבָא מִמַּנָא יוֹמָא דֵין: אֶּלְעַלָּא וֹנִע מָן גַּלָא אַנעונִינ המלא לאום וולא בון לבם גל אָבׁוּ וֹטַ מַּוֹ צַאִּיתוּהִי הַכֹּא

mot here with us this day our God, and also with him that is 14 with us this day before the LORD but with him that standeth here

for ye know how we dwelt in the

כֿר אַמָּם יְדַעְּיִם אָת אָמֶר אָבִר אַמוּן יְדַעָּמוּן יָם בּימִיבְנָא אַמֶּר אֵינָנוּ פַּר עַּמָנוּ הַיִּוֹם:

ťŽĽT

ÄÄL ÄĒLÜO:

אַמֶּב_מַבַּבוּנוּ

בנו הטמוא בהבנעון: מנים, נְּמֹּבׁנוּ בֹאָבֹא מֹגֹבׁנִם וֹאָט בֹאַבֹּאֹצְבְּמִגִּבִּנִם וֹנִט בֹּאַבַּ or things, and their idols, wood and and ye have seen their detestable through which ye passed; enoitsn eht to tebim eht dguordt

15 land of Egypt; and how we came

אַשֶּׁר עִּמְהָה: نتنفع يمفيدرا: يَّذُرُرَيْكُ مِيْ يَهُدُا خُوْلًا لِيْكُ مُمَّالِهُمْ يَهْدُهُ خَوْفِهِ נַתְּרְאוֹ אָת־שָׁקַּוּצֵיהָם ואָט וֹטוּגיטוּן וֹט הַפּוּבּגיעון ווֹט

הַגּניֻם

міth them stone, silver and gold, which were

פֿבְמוּ לְאֵׁנֹגִים זַיּמַבְּרוּ בֵּין בְּמַבְייוֹ (ירמיה לד, ימ): בבריח. דרך סעזרס, כך סיו כורמי זרימום עושין, מחילה מכאן ומחילה מכאן ועוזרים זנחיים, כמו שנאמר פְעַגֶּל מַשָּׁר (II) לעברך. להיוח עובר בבריח. ולה יחכן לפרשו כמו להעבירך, הלה כמו לעַשַׂהֶבֶס הֹהָס (דבריס ד, יד): דעברך

ַ וְמְשָׁפְּעֶשׁ מְּמִבֶּס (שְמוּמִל־ה יב, ו), כשינח מידו ונכנסו לידו של שחול: שהיו ישראל יולאין מפרנם לפרנם, ממשה ליהושע, לפיכך עשה אוחם מלבה כדי לורום. וכן עשה יהושע, וכן שמואל הָהַנַלְבּו מקיימין אמכס ומניבין אמכס לפניו, ואף ספרשה שלמעלה מוו פיומין הס, אמס ראימס אמ כל וגו'. דבר אמר אמס נלביס, לפי קיימין לפניו: היום. כיוס סום שסום קייס וסום מספיל ומסיר, כך ססיר לכס וכך עמיד לססיר לכס, וסקללום וסיסורין ואמרו מי יוכל לעמוד באלו, המחיל משה לפייקם, אחם נלבים היום, הרבה הכעפחם למקום ולא עשה אחכם כלייה, והרי אחם למס נסמכס פרשם אם ס נלבים לקללום, לפי ששמעו ישראל מאס קללום חסר שמים חוץ ממ"ע שבחורם כהנים, הוריקו פניהם, מקנימוסו, אמר שסוא אינו יכול לסבדל מכס, עד כאן פירשמי לפי פשומו של פרשס. ומדרש אגדס (מנמומא נלביס פ"א), "לאלהים. "לפי שדבר לך ונשבע למבומיך שלמ להמליף אם זרעם במומה אמרה, לכך הוא אוסר אמהם בשבועות הללו, שלא (בו) למען הקים אותך היום לו לעם. כל כך סוא נכנס למכוח, למען קייס אותך לפניו לעס: והוא יהיה לך

(14) ואת אשר איננו פה. ואף עם דורות העתידים להיות:

ללכת אתריהם: (el) כי אחם ידעחם וגר וחראו אח שקוציחם. לפי שרלימס סלומום עובדי לליליס, ושמל סשיל לב לחד מכס לומו

לפי שהם יראים שמא יגנצו: של עלים ושל אבנים ראימם בגלוי, לפי שאין העובדי אלילים יראים שמא יגובו, אבל של כסף ואד עמהם בחדרי משכימם הם, (1) וחראו אח שקוציהם. על שם שהם מחומים כשקלים: גלוליהם. שמומרחים ומחשין כגלל: עץ ואבן. חומן

لهم لحمران: بَيْم قِلَـيْك جِذُه كِيْدِك قِرْد לַלְבֶּׁע לַתְּבֶּע אָת־אָלִבוּי תַּנּוֹיִם פֹּנֶת הַיּוֹם מֵעָם יְהַנָָּה אֱלֹהַינוּ ע משְפְּחָה אּוֹ־שַׁבֶּט אֲשֶׁר ּ לְבְבוֹ אִוֹ זַרְעִי אוֹ שִׁבְטָא דְּלְבֵּיה פַּן־נֵשׁ בַּבֶּם אֵישׁ אוֹ־אָשֶּׁה אָוֹ דִּלְמָא אִיה בְּכוֹן וְּבַר אוֹ אָהָא

אָת־הַצְּמִאֶה: خدُر هُجُكُ خَمَّمًا فَقَبِنَ بَلِيُلُ הְּבֹנִם יֹבׁינִב בָּג בָּה בֹהָבֹנִנִים 81 הַיָּאָת וְהִהְבְּרֶהְ בִּלְבָרָוֹ לֵאָמִרֹ וְתְיְה בִּשְׁמִעוֹ אָת־דִּבְרֵי הָאָלֶה

ុកក្រៃ នូក ឃុំជំរំ ជុំភ្នំកុក ក្ម៉េដូរុក: הקתיבה בּפַפָּר הַזָּה יִּטְׁחָה תַּיְנָא וְרֶבְצָּר בּוֹ כָּלְ־הָאָלֶר פּ נְעְשָׁלְ אַבְּיִרְנְיָרְ וְקִנְאָתוֹ בָּאָנִישׁ לא־יאבֶת יְהוָה סְלָהַ לוֹ בֵּי אָז

המונה הגיה: لْنَجُهُ، ذُرِد بُنِيْنِ ذُنْهُنَا مُؤْمِ لِيَقْلِهُوْنَا لَنَ ذُنْدَهُمُ فَحِمْ

> או זְדון: אנט לכנו לכב מבובנו במנו סמנת עממיא האוו דלמא אָלְהַנְא לְמְהָךְ לִמְפַּלָּח יַת פְּנִי יוֹמָא דֵין מִדַּחִלְתָּא דַייִ

> מַל זַידְנוּקָא: לָאוִסְפָא לַיה חַמָּאֵי שָׁלוּהָא בֿעַבֿעונר לָבֹי אָנֹא אָזִיל בָּדִיל לְמִוֹמָר מִּלְמֹא וֹבִוּ לָוּ אֹבוּ מוְמִּטֹא בֹוֹבְא וִיחַמָּיב בְּלְבָּיה נובו בממממנה נת פּטֹלמו

> מִטְדות שָׁמַיָּא: פֿג גוֹמוֹא צַכֹּטִוּבוּו בַּסַפַּבֹא ליוללא עווא לובלטון פוצ לכן יהקף הגוא דין וחקמיה לא זוכו וו לממלט בוש אבו

نشكةن خجن لأذبن شخمنه لانشلهم خجد ذئم،

that beareth gall and wormwood; there should be among you a root serve the gods of those nations; lest from the Lord our God, to go to whose heart turneth away this day man, or woman, or family, or tribe, lest there should be among you

the watered be swept away with the the stubbornness of my heart—that I shall have peace, though I walk in 18 he bless himself in his heart, saying: heareth the words of this curse, that and it come to pass, when he

under heaven; LORD shall blot out his name from book shall lie upon him, and the the curse that is written in this kindled against that man, and all 19 the Lord and His jealousy shall be To regare and rade anger of the Lord will not be willing to

book of the law. the covenant that is written in this Israel, according to all the curses of 20 unto evil out of all the tribes of and the Lord shall separate him

- סברית: שרש פרה ראש ולענה. מרט מְנַבֵּל עטב מר כגידין מסס מֶרִיס, כלומר מפרס ומרבס רטע בקרבכס: (עו) פן יש בכם וגוי. לפיכך אני לריך לסשביעכס: פן יש בכם. שמא יש בכם, אשר לבנו פנס היוס מלקבל עליו
- הצמאה. שקום עושה מדעת ובתמוק: שְׁלּוּמָחׁ עַל וְדְּנוּמָחׁ, שֹחוֹמִיף לו הֹני השגגות על הודונות: - הרוה. שוגג, שהוח עושה כחדה שִבּוֹר, שעושה שלח מדעת: בשוגג, וסיימי מעביר עליסס, וגורס עמס שאלרפס עס סמויד ואפרע ממנו סכל, וכן מרגס אונקלום בְּדִיל לָאוֹבֶפֶּאׁ לֵישּ הֶשְׂמִי (במדבר כד, יו), כלומר מס שלבי רוחס לעשות: - למען ספות הרוה. לפי שחומיף לו פורענות על מס שעשס עד סנס יהחברך. בנדיר"א שוי"א בלע"ו כמו וְסִמְּנַלְּמ, וְסִמְּפַּנְלִ: בשרירות לבי אלך. במראות לבי, כמו אַשׁבּיבָנּי וְלֹא מְרוֹצ (18) והחברך בלבבו. לשון ברכה, יחשוב בלבו ברכח שלום לעלמו לאמר, לא יבואוני קללום הללו, אך שלום יהיה לי:
- ממיום לבישם נקמס, ומינו מעביר על המדה: לפני המקום, הכמוב משמיע את האוץ כדרך שהיא רגילה ויכולה לשמוע כפי דרך הארן: - וקגאחו. לשוץ מַעָה אנפרטמנ"ע (פו) יעשן אף ה. ע"י כעם הגוף מחחמה, והעשן יולה מן האף, וכן עָלָה עָשָׁן בְּמַפּוֹ (שמוחל-ב כב, מ), ואע"פ שלין זו
- סמורס דבוקיס זה לוה, לפיכך לשון זכר נופל אמריו, שהלשון נופל על הספר: שמפחל נחונה חחם בספר, והחורה הולח דבוקים זה לוה, לכך למור הולח, וכלן העפחל נחונה חחת החורה, נמלל ספר לשון נקבה מוסב על החורה, הזה לשון זכר מוסב על הספר, וע"י פיסוק העעמים הן נחלקין לשחי לשונוח, בפרשח הקללוח (02) הכחובה בספר החירה הזה. ולמעלה הוא לומר בספר החירה ביול (לעיל כמ, סוף מורה הוא הבחובה בספר החירה הזה. ולמעלה הוא מותר בספר החירה הזה. ולמעלה הוא מותר בספר החירה הזה. ולמעלה הוא מותר בספר החירה הזה. ולמעלה הוא מותר בספר החירה הזה.

مِيرَجُهُرْتِ هُوْلًا بَارِنَا جِنَالًا جِنَالًا جِنَالًا אָת־מַכּוֹת הָאָהֶץ הַהָּוֹא וָאָת־ אַמֶּר וֹבֹאִ מִאָּבֹּא בׁשִׁבַּיּ יז אָמֶּר יִלוּמוּ מִאַּחַריכֶּם וְהַנְּּכְּרִי וְאָמֶּר תַדְּוֹר הָאַתַּרֹוֹן בְּנֵיכָם וְיֵימָר דָּרָא בְּתְּרָאָה בְּנֵיכוֹן

יבַוְבָּיִבְיּ יּצְבֹיִים אֲשֶׁרֹ הָפַּרְ יְהֹנֶה בְּאַפִּיֹּ קַמַרְפַּכַּת סָדָם נַצַמֹּרֶה צַּדְמָה ¾ב אַבְעָה לָא טוּבַע וֹלָא טַצְּמְיוֹ כַּלְ אַבַּער לָא טוּבַרע וֹלָא بْقِرِيْن بْقُرْئُ שָׁבِٰقِِہ כָלֹ־

אָל־אָבֶץ צַּהֶרָת כַּיָּוֹם תַזֶּה:

הקתובה בַּמָפֶר הַזְּה:

نجٰ الله

بختمك بخظهه فدبح تبهج

 לְהַבֶּיא ִ מְלֵיהִ מִּע בָּל הַפְּלְהַ

ניתר עַּף יְתוֹה בְּעָּבֶין תַהָוֹא

עַּמְּט בְּהוֹצִיאָוֹ אָנָטִם מַאֶּרֶץ

بهد، بها بهابر بهاب

לאַ 'יִבְּלְם וֹלָאַ שַׁלָּע לִשָּׁם:

אופֿבולא ומלָבא שַבוּ וֹלַבא עווא ווט מובמיא באמוב וו

ĿĽĠĿ כּוַבּיכְתָא דִּסְדוֹם וַעַּמוֹרָה בּלְקַבְּמְּמְּבְ עַּׁגַּמָּע נִלְאִ נַסַּע בַּעַ כַּלְ מַמֶּב

יְהְנָה בֶּבְה לְאָבֵיץ הַנָּאַת מָה עַבַר יִיְ בְּבִין לְאַרְעָא הָדָא מָא הרי האם הנדול הזה. מְּקוֹף רוּנְּזָא רַבָּא הָדִין: ן אֶּטְרוּ בְּלְ הַנּוֹיְם עַּלְ־טָּנוֹ עָ עָשׁ עְּשָׁר וְיֵיִמְרוּן בָּלְ עַמְטָנִיּא עַל מָא

مَفَالِل خُمُقَٰ كِاللَّهِ لَا يَعْظُمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ נְאֶלֵּטְרָנְ הַּלְ אֶׁהֶּרַ הֹּנִדְנִ אָטַ בַּרָנִט וְנִימָרֵנּן הַלְ בַּהָּבַענּ נִט עַנִּמָא

מֹאֹבֹתֹא בַמֹּלֵבוֹם: יה יְהֹוֶה אֶלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר בְּרָת דִּייָ אֱלִהָא דַאַבְהַהְהוֹן דְּנִיִּר

رَيْضُوَلَانَ كِلِيَاتِ كُلُونَاتِ كِيْضُاتِ بَصِيْتِ الْجُنِينِ خَبِينًا يَتِبَكِلَ يَجَلِيهِ ريْجُرِد رَزْمَخُدرِ ݣَجْرِكْرَت كَتَكْبُرت رَكْبَرَدِ بَعْدَرِد بَعْدَلِد خُمُمْلِيَد مَمْمَنَهُ

נְבַמִּנְיוֹ נְלֵא אָנְמִּיּבָא לְבִיוֹן:

יַבַגן: הַהיא לְאֵיהָאָה עֲלַהּ יָת כָּלֹ וטַבול רוגָזָא דַין בַּאַרַעָּא

נאללינון לאַבע אוחָרי בְּיוֹמָא ניקשָם יְהוָה מִעַּל אַדְמָהְם בְּאָרִ נסלסולפון וו ממל אַנמּרוּן

> LORD hath made it sick; and the sicknesses wherewith the they see the plagues of that land, from a far land, shall say, when and the foreigner that shall come children that shall rise up after you, And the generation to come, your

anger, and in His wrath; which the Lord overthrew in His Gomorrah, Admah and Zeboiim, overthrow of Sodom and any grass groweth therein, like the 22 that it is not sown, nor beareth, nor brimstone, and salt, and a burning, and that the whole land thereof is

the heat of this great anger? thus unto this land? what meaneth 23 Wherefore hath the Lord done even all the nations shall say

them forth out of the land of made with them when He brought the God of their fathers, which He forsook the covenant of the LORD, then men shall say: 'Because they

allotted unto them; they knew not, and that He had not and worshipped them, gods that and went and served other gods,

written in this book; bring upon it all the curse that is ot, bnas kindled against this land, to therefore the anger of the LORD

—∴′ұsb them into another land, as it is this and in great indignation, and cast their land in anger, and in wrath, and the Lord rooted them out of

לא המיבו להם שום מובה, ולשון לא חלק, אומו אלוה שבחרו להם, לא חלק להם שום נחלה ושום חלק: (as) א ידעום. לא ידעו בסס גבורת אלסות: ולא חלק להם. לא נתנס למלקס. ואונקלום מרגס ולא אומיבא לסון,

(22) ויחשם הי. כמרגומוומלעלינון, וכן הְנְיִי נִמְשָׁם מֵעַל מַדְּמֶמָם (ירמיה יב, יד):

לְהַמְּוִע אָעַ-פְּלְ-וַּבְרֵוֹ, עַשִּוְלֵע לְמֵּהֵׁבָּר יָטַ פָּלְ פָּטִּיָּמָ, אִנְבוֹטָאַ مرد دمرر اللافلاج لا خَرْدَة بَخْرَجُرْدَة فِي خَلِدَة الْمُحْرِدَة الْمُحْرِدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدُدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدُدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدُدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدَدُة الْمُحْدُدُومُ الْمُحْدُدُمُ الْمُعْدُدُمُ الْمُحْدُدُمُ الْمُحْدُدُمُ الْمُحْدُدُمُ الْمُحْدُدُمُ الْمُعْدُدُمُ الْمُحْدُدُمُ الْمُعُمُ الْ

אֶּכְיַנֹינוּ בְּמִּמְּמִבוֹן בַּבְם וֹנִ אֶּכְבַנֹּא

do all the words of this law. our children for ever, that we may are revealed belong unto us and to LORD our God; but the things that The secret things belong unto the

נַתַּאָּדִעָּ אָגַ_לַבְּשׁ בֹּלָגַ_תַּנּוְיִם - בַּבֹּגַ מַמְמֵּגָּא בַּאַנְלָוֹב וֹג אָבְנַבַּ اْلَاظَارُجُلِ لَكُمِّلَ الْأَنْانِ لَاخْتُرْكَ لَابِيَاتِينَ كَالْمُكَا الْنُنِيَاتِ لَاحْتُكِ ځے_ וְהָיָה בֶּי־יָבֹאוּ עָלֶיף

يَوْدُدُنِ فَنَاثِمَتُهُ يَعْذِنا فَلَحًا يَكُنُمُنا וובו אדו השון הלב לב

God hath driven thee, nations, whither the LORD thy bethink thyself among all the have set before thee, and thou shalt the blessing and the curse, which I these things are come upon thee, And it shall come to pass, when all

设算压: (J(4)

خخر خظك نخخم تظهك: עּגִּיִם אַשְּׁע יּבֹרְגִּיִב בַּבֹלְבְבַבְבְּלְבַבְבַּ מִפְּפֵּיִג לְנִי יִמָּאִ בֵּוֹ אַשׁ יּבִּלִּנִ ي خُطِيرٍ، خُجْرٍ אֹֹמֶב אֹנָכֹׁ، מָאַנֹּוֹ וּשִׁעַבּוֹג לַמִוּמִבוּשׁ בֹּכִץ בַּאֹנֹא الْهَجُنُ مَد الْدِرُكِ كُمْ فِي لِلْهُمُمُثُنُ النَّالِاتِ خُلَالُاخُنُهُ قَالًا كُمْ خُلِكًا

with all thy soul; children, with all thy heart, and thee this day, thou and thy according to all that I command God, and hearken to His voice and shalt return unto the Lord thy

هِرَارَاتِ شِوْت: بروفرت אַשָּׁר הפִיצְף יְהְנָה מִפָּל עְּמְטִיּא דִּבּדְּרָרְּ ، لَلنَامُكُ لَهُمَ لَكَفَمُكِ مَحْدٍ نَبَيَتِ مُرَّكِ نَبِيْتِ لَنَحْتُهُمُنَا نَهُد نَابُكَ هُرِيْنَكَ هُلَا هُدَاهُدَاكُ لَنَادَد نَا هُٰزَنَكَ نَا الْأِنْفَكَ بخخے_تغشك:

श्चेदोध देवलीः

hath scattered thee. peoples, whither the Lord thy God return and gather thee from all the compassion upon thee, and will turn thy captivity, and have that then the Lord thy God will

tiga idékt אם נְבְוֹנִי לְגַּבְּׁבְּׁ בַּלֵּאֵבִ בַּהְּבְּּנִים אָם נִבְּוֹנִוֹ לְּלָנִיבִּ בַּּלִבָּי הָתִּנֹא

نْ لِيُلِا لِيُحْرِينِكُ صَمَعًا نَجْبُهُ اللَّهُ خُلِكَ اصْمَعًا لَا يُعْرِينِكُ الْمُعَمَّا لَا يُعْرِينِكُ

will He fetch thee. God gather thee, and from thence from thence will the Lord thy in the uttermost parts of heaven, If any of thine that are dispersed be

(ciya (qar:

itacit it äärt äälax

multiply thee above thy fathers. . and He will do thee good, and possessed, and thou shalt possess it; thee into the land which thy fathers And the Lord thy God will bring

- ää⊏ü'F: <u>زن ا الله حرك الموددك مي خينك :</u> تانكهٰك
- משקבלו עליסס את סשבועה בהר גרזים ובהר עיבל, ונעשו ערבים זה לוה: יענוש את סרבים. נקוד על לנו ולבנינו, לדרוש שאף על סנגלות לא ענש את סרבים עד שעברו את סירדן (סנסדרין מג:), על הנסמרות, שהן לה' אלהינו והוא יפרע מאומו יחיד, אבל הנגלות לנו ולבנינו, לבער הרע מקרבנו, ואם לא נעשה דין בהם, כא) פן יש בכס איש וגו' ואח"כ וכאו אם מכוח הארך ההיא, והלא אין אדם יודע מעמונוחיו של חבירו, אין אני מעניש אחכם (82) הנסחרות להי אלהינו. ואס מאמרו מה בירינו לעשומ, אמה מעניש את הרבים על הרסורי הימיד, שנאמר (לעיל
- יצ), ואף בגליות שאר האומות מלינו כן, ושְבְּמִי אָם שְבִּוּת מִלְרַיִּם (ימוקאל כע, יד): כלילו סוח עלמו לכיך לסיום חוחו בידיו ממש היש היש ממקומו, כענין שנחמר וַשַּׁשָּׁס מָלָּקְעוּ לָשַׁפַר שֶׁשָּׁד בְּנִי יִשְׁרָשֵׁל (ישעיס כו, שכריה עם ישראל בלכם גלוחם, וכשנגאלין הְבָמִיבּ גאולה לעלמו שהוא ישוב עמהם. ועוד י"ל שגדול יום קבוץ גליוח, ובקושי, (3) ושב ה׳ אלהיך את שבותך. סיס לו לכתוב וסטיב את טבותך, רבותינו לתדו מכאן (מגילס כע.), כביכול טסטכינס

بخخر تغمك خمما سيبك: אָּטַ יִּנְיוֹנִי אֶּקְנֵינִנְ בֹּכֹּקְ לְבֹבֹנִ לְמָנִים זָט :וֹ אֶּלְטִוֹנִ בֹּכֹּךְ ، لغُن كِرَّت الشَّك برفرم يُسِيِّب هُمِيِّيْنِكَ هُم ذِحْدُكَ لِيَمْدِ، يَرْ هُمْنِكَ بِنُ مَعْمِين

خظك بخڅح تغیقك خكىح ټانك: לְאַנְבֶּע לְבָּרְ וְיָה שַפְּשׁוּת לְבָּא דְּבְנָרְ

thy soul, that thou mayest live. God with all thy heart, and with all of thy seed, to love the Lord thy 6 circumcise thy heart, and the heart And the Lord thy God will

عني الباعدة الماهدة ال עַּאְלְוָע עַאָּלְע מַּלְ־אִּיְבֶרָיף וְעַּלִּ עַ תַּאָלֵוּ עַלְ בַּעָּלִי וְיִּבְּרָף וְעַלִּ مربع، زنماً إبيات هِكَأَنَاهِ هِم جِكًا إبوبا بِ هِكِنِهِ بِم جِدً خَرَفِهِ

Wigh Fireth:

persecuted thee. and on them that hate thee, that 7 these curses upon thine enemies, And the Lord thy God will put all

אַנכֹּו מְצַּוֹבְ הַיְּוֹם: لْمُهُمْ لِي كُلِ خُذِ فِقِيدِينِ لِيُهُلِدُ لِيَدُ لِنَمُ دَيْدُ لِنَمُدَيدِ يُنْ خُذِ فِقِيدِينِي וֹאַטַּׁע טַׁמְּוּב וְמִּבְּׁמֹּמִׁ בְּבַּוֹנְקְ יְעוֹנְעַ וֹאַטִּ טִּטִּוּב וִטְּלַבָּגִקְ לְמִּגִּמֹבִא

בּאָנְא מְפַבּיר לְךְּ יוֹמָא דֵין:

command thee this day. His commandments which I 8 to the voice of the Lord, and do all And thou shalt return and hearken

לְּמָוְרַ כֹּאָמֶגַ_מְּמָ הַּלַ אָּדָטָגַב: چر، زنوند إلازل كېښې لاڅرك לממשב יבפרי צרשקה למקר و مريس بها جوار، جهبه بجور، يهه جرئه جوبه بجرئه

מַלְבַ לַמֶּב כֹמָא בַטִבַּ, מַלַ לְמֹּבֹא אָנוּ וֹטִוּכ וֹוֹ לְמִטִּנִי لْسَابِمُدْلَافِ مُسَرِّبٌ \$َجَيْدِكَ خَجَرًا لَابِضَافِكَ أَنْ هُجْنَكَ خَجِمِ مَاكِنَةً

rejoiced over thy fathers; rejoice over thee for good, as He good; for the Lord will again and in the fruit of thy land, for body, and in the fruit of thy cattle, of thy hand, in the fruit of thy thee over-abundant in all the work And the Lord thy God will make

[멸망타: (a) ŢĢŖŗŢŖ ĖÖĠL ٥١ ٢٣٢ מֹאָנִעֿיוֹ ننظئي چ، תשְׁמַּמ בָּקוּל יָהוָָה אֶלֹהָיף

خظك بخدر تظهك: فطيلين if thou shalt hearken to the voice of Try Krigital hearten

with all thy soul. thy God with all thy heart, and the law; if thou turn unto the Lord which are written in this book of commandments and His statutes тһе Ьояр thy God, to keep His

ממּוּ וְלָא רְחַלֵּח הָוּא: כד מְצַוְּךָ הַיָּוֹם לֹאַ נְפְּלֵאָה הִוּאֹ ^{ממי} כַּי הַמִּצְנָה הַזְּאָת אֲשֶׁר אָנֹכִי

מְפָּבְׁאָא הַיא מִנְּךְ וְלָא בַחִיקא מַפּפּיר לְךְּ יוֹמָא דֵין לָא אָב, טַפּֿטַ, בַּטֹּא בַבָּאָלא too hard for thee, neither is it far command thee this day, it is not For this commandment which I

ונשמענו אקה ונעשני יְעְלְהִי הַשְּׁמְנְּמְּׁבְ וְנְפְּבֵּוֹהְ בְּלֶּהִי בְּלָּאִ בְשְׁמִּנְאִ וְנְפְּבָּה כְּנָאִ לא בַּמְּמִנִם עַנֹיאַ בַאַמֶּב מָּנ לָאַ בֹמִּמִנֹאַ עִנאַ לַמִּנִם מַּנ

التشظمة ثك لتمخلوك

qo It; and make us to hear it, that we may es to heaven, and bring it unto us, shouldest say: 'Who shall go up for It is not in heaven, that thou

- ס, ש), ומרד במשמוניום, מכוסה, חבושה בשמון: (II) לא נפלאח היא ממך. לל מכופה סיל ממך, כמו שנלמר כִּי יִפְּנֶל (דבריס יו, ח), חֻבִי יִמְבַּמִי, וַמֵּבֶר פְּנְלְיֹס (חֹיכה
- (SI) לא בשמים היא. שללו סימס נשמיס סיימ לריך לעלות המריס וללמדס (עירונין נס.):

בְּנוּ וְנַאֲמָמָנוּ אָטַבּ וְנַגַּאָּמָנִביּ تَقَدُّد كُن هُم يَقَدُّد لَانُو لَنْظُلُكُ וֹלאַ־מִמְבֶּר לַיָּם הָוֹא לַאִּמָר מָי

خَفْرَكُ بَيْرُكُمُكُ لِمُ مُرْمِينِ (م) [▶] בּׁיַקְרִיב אֵבֶּיִף תַּדְּבָר מְאָׁדִ

וֹאָנַ_בַבְבַב ((בימי) הַחַיִּים וְאָת־הַמָּוֹב וְאָת־הַמָּוֶנוּ שנימי בְאָּע וֹעַמִּי לְפַּנְּיוֹבְ עַיּוֹם אָתַר עַוֹּי דִּינַבִּית מָדָעָּך יוֹמָא דִין

<u>אַשֶּׁר־אַתְּה בָא־שָׁמְּה לְרִשְׁתְּהַר</u> بجرجة بمؤر هِكَنْهِ جِهُدِهِ نْلُطْكُنِد بَيْمُهُمُّنِد نُكِنْدُ نُلْحُنِكُ מֹאַנִעֿיו ڵڬۿڟ۪ۮ ĊĹĊĸ ※4日に ڂڴڎڟ אַשֶּׁר אָנְכֵי מְצַּוְּדְּ הַיּוֹם לְאַהַבְּה

אַבורים נעברקם: لْنَدَيْاتُ لَيْضُفَالْنَكُ جُهِجِيْدَتِ لَعَمْمُرُ لَعَضُوبِ خُمْمُنَتِ مَثْمَةُهِ י נאם יפּגר לְבָּבָר וֹלָאִ מַהְּמָמִ

تَرَبُّهُ لَا كُثِنَّهُ هُوْتَ كُلُّونُهُ فَيَا يُرْفُقُكُ اللَّهُ لَا يُعْلَقُكُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّ הַאָּדְמָה אַשֶּׁר אַמָּה עֹבֶר אָתּ־ אַ עאָבּגוּן לאַ־תַאֲרִיכָּן יָמִיםׁ עַלַּ־ הגּרְתִּי לְכֶם הַיּוֹם כָּי אָבְר

غيت بياية: بچترتم جمودت جمولا بمبيرة ئىن، خۇزىك يەخنگى ئىظخىڭى ŪŪ;́,□ עמדתי בבם היום אָת־השָׁמַיִם

> יתה וניקקדנה: וּמֹא וֹוֹסַבַע בַנֹא וֹוְחָמֹמֹמֹנוֹא למומר מן והבר כלא למובר וֹלֵא מֹמֹבֹרֵא לְזַמָּא בִיא

> לפומנ ולללנ לממלבוני: אָב, פֿביב לָב פּטִגמָא לַטִּבָּא

ונים בְּמְּטַאְ: נִים בְּנִינִ נִּיִם מְבָּטַאָּ וָנִים מִנִּטַאָּ

خِنَفِل خِمْرِلُمَتِ: ווֹ אֶלְבוֹנִ בֹאַנֹתֹא בּאַטַ הַלָּיִגַ بظئهالك جهدليا ١٠٠٤ كللمين למנים זה יו אליה למיה באָלא מפֿפֿיר לָךְּ יוֹמָא דֵין

النظكنانيا: لغه نفظت خظا نخم فكقدم

خيراني: לני וֹבְיבִּיא לְמִימַלְ לְנַימָּוֹ וומון על אַרְעָא דְאַהָּ עָבָר מולג שולגון לא שולכון שוויטי לכון יומא בין אבי

אַטַ וּבְנְדָ: ניבני בדמף ברבו ילומיו מְּמִנֹא וֹנִע אַבְעָא עַנִּי וּמִוְטָא אַסְבֵירִית בְּכוֹן יוֹמָא דֵין יָת

> that we may do it? unto us, and make us to hear it, over the sea for us, and bring it thou shouldest say: Who shall go Neither is it beyond the sea, that

that thou mayest do it. in thy mouth, and in thy heart, But the word is very nigh unto thee,

life and good, and death and evil, See, I have set before thee this day

whither thou goest in to possess it. thy God shall bless thee in the land live and multiply, and the LORD and His ordinances; then thou shalt commandments and His statutes 16 His ways, and to keep His love the Lord thy God, to walk in in that I command thee this day to

serve them; away, and worship other gods, and 17 wilt not hear, but shalt be drawn But if thy heart turn away, and thou

Jordan to go in to possess it. whither thou passest over the prolong your days upon the land, shall surely perish; ye shall not I declare unto you this day, that ye

thou and thy seed; choose life, that thou mayest live, blessing and the curse; therefore before thee life and death, the against you this day, that I have set I call heaven and earth to witness

- (+I) בי קרוב אליך. המורה ומנה לכם בכתב ובעל פה:
- عرول: (EI) אח החיים ואח המוב. זס מלוי זוס, אס מעשס מוז סרי לך מייס ואס מעשס רע סרי לך סמות, וסכמוז מפרש וסולך
- (קו) ואם יפוה לבבך. מרי מרט: (16) אשר אנכי מצוך היום לאהבה. סלי סמונונו מלוי: וחיית ורבית. סלי סמיים:
- (18) כי אבד האבדון. סרי סמות:
- (91) העדתי בכם היום את השמים ואת האדץ. שהם קיימים לעולם, וכאשר מקרה אתכם הרעה, יהיו עדים שאני

וֹלַנְגֹּלְב לִנִינוּ לַנִיִם: (פּ) מַּלְ הַאָּבְעָה אָשֶׁר נִשְּׁבָּע יָהוָיָה ענא עַקָּגַבְ וֹאָבַב וֹמָגַב לִמָּבַב

לאַברַבַם לַנְצָּבַל נְלַנְצָּלָב אַרְעָא דְקַיִּים יִי לַאַבַהַתַּדּ יומָד קמחַב על אָבֿי הוּאַ חַיִּירָ に入めばざして לְמָנִנִם זְנֵי וֹן אֶלְנִוֹנִ לְעַבָּלָא

give them. Abraham, to Isaac, and to Jacob, to LORD swore unto thy fathers, to mayest dwell in the land which the the length of thy days; that thou unto Him; for that is thy life, and hearken to His voice, and to cleave to love the Lord thy God, to

Hashana. The Haftarah is Isaiah 61:10 - 63:9 on page 177. This Haftara is read on the Shabbat before Rosh

i 点 L 以 < :

הַאָּבְּוּן מִם כַּלְ וֹמִּבְאֵּלְ: בּאָבְוּוֹ מִם כַּלְ וֹמִּבְאֵלְ: נאַזל משֶׁה וּמַלֵּיל וָת פַּהָנָמַיָּא

words unto all Israel. And Moses went and spoke these

לאַ עַהְּלָר אָטַ עַיִּרְדֶּל עַזְּע: לַגָּאַנוּ וֹלְבַוֹאָ זֹיִרוֹוִעְ אָמָוֹר אָלָּי שְנְר אָנֹכִי הַיְּוֹם לא־אִּיכֵל עִּוֹד ررْبُور بِيَكِرُتِهِ جُرْاتِهِ بِالْمُهُلِ لِمُهْلِيهِ الْمُهْلِيةِ الْمُهْلِيةِ الْمُهْلِيةِ الْمُ

אַמָּר לִי לָא טִמְּבָּר יָּט יָרְבְּיִּ לכיל מוד למפל ולמיעל ניי הְאֹנוֹ אַנֹא ווָמֹא בון כִוּט אַנֹא וֹאַמֹּר לְעוִן בַּר מִאָּע וֹמֹּהָנִין

Jordan. me: Thou shalt not go over this in; and the LORD hath said unto day; I can no more go out and come hundred and twenty years old this And he said unto them: 'I am a

مِحْد خُطْرُنك حَمِّمُد يَحْد نُعِبُنك: מִלְפַּׁנִיף וִירִשְׁמָם יְרוֹשִׁעַ יִרוּאָ ַ הָוּאַ־יַשְׁמֶּיִר אָתּ־הַגּוֹנֶם הָאֲכֶּה יַ رْبَازُب هُرَبُّهُ بِرِيهِ، فَجِد جُوَزُبُ

הֹבּר בוֹבְמִר בִּמָא דִּמַבִּיל יִין: שולה ומונינון ועומות ביא וְהָוֹגֵּו וֹטַ מַּטִׁטִּוֹא בַשִּׁצְוּן טִוּ ון אֶלְנוֹנִ בוּאַ מֹּבָר בַּוֹבְעוֹנִ בוּאַ

LORD hath spoken. he shall go over before thee, as the shalt dispossess them; and Joshua, nations from before thee, and thou before thee; He will destroy these The Lord thy God, He will go over

خُفْدَلْيَا يَخُمُّيْدُ مَّكُدُّ، لَيُهُمِيُّهُ خُفْدِلِيا يَخْمِيدُ مَّكُدُ، هُمَيْلُهُنَ וְעְשֶׂה יְהוֹה לְהָם כַּאֲשֶׁר עִשְׂה

نظمُّتَمْدِيل لِيَّمْدَةِ، تُطْدِيل: לוֹהְבֹּיג וֹוֹ לְעוָן כֹּמֹא בַהֹּבֹּג

their land; whom He destroyed. kings of the Amorites, and unto 4 He did to Sihon and to Og, the And the Lord will do unto them as

(2) וילך משה וגר אברי היום. סיוס מלאו ימיושנומי, ביוס זס נולדמיוביוס זס אמות (קומס יג:): - והי אמר אלי. ועל זה נאמר ה' מנם הלקי וכיםי שַפָּה פוֹמיך גוֹבֶלי (מהלים מז, ה), הנחם ידי על גורל העוב לומר את זה קם לך: לכס שמבחרו בחלק החיים, כאדם האומר לבנו בחר לך חלק יפה בנחלמי, ומעמידו על חלק היפה, ואומר לו את זה ברור לך, . אם מדמס, אמס, צאס וכימס מקבלו שכר ואס מעאמס מקבלו פורענומ, על אממ כמס וכמס: - ובחרה בחיים. אני מורס וסעלמה שעורים, ומה אלו שנעשו לא לשכר ולא להפסד, אם זורין אין מקבלין שכר ואם חומאין אין מקבלין פורענות, לא שנו (קסלת א, ה), הסמכלו בארץ שבראמי לשמש אמכה, שמא שנמה מדמה, שמא זרעמה אומה ולא לממה, או שמא זרעמה מעים לשמש אמכס, שמא שנו את מדמס, שמא לא עלה גלגל ממה מן המזרח והאיר לכל העולס, כענין שנאמר וְזָרַח הַשָּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ המרימי בכס בכל ואמ. דבר אמר העידומי בכס היום אם השמים וגוי, אמר להם הקב"ה לישראל, השמכלו בשמים שבראמי

ולבוא בדברי מורה, מלמד שנקממו ממנו מקורות ומעינות החכמה (שם): בְּבַּׁמְּה עֵינוֹ וְלֹחׁ נָם לֵמֹה (דבריס לד, ו), אלה מהו לא אוכל, איני רשאי, שנעלה ממני הרשוח ונחנה ליהושע. דבר אחר, ללאת זסו פירוש לא אוכל עוד לצאח ולבוא לפי שה' אתר אלי: - לא אוכל עוד לצאח ולבוא. יכול שמשש כחו, מלמוד לומר לה

: ۩ػڶڰ לְנְים כֹּלָלְ_וַמִּגְּנְוֹר אָמֶׁר גִּוּיִנִי. לַּיוֹן

تظظيلي بثثثت نبأب خفتكت تقهيثت تنفضيها نزكثمديا نتغفيها

commanded you. commandment which I have them according unto all the before you, and ye shall do unto And the Lord will deliver them up

تَلْقَكُ لَا لَمْ يَمَاثُكُ: (٥) שַמַּבְּרֵלְים בַּנִי יְהַלְּהַ הַשְּׁבֵּרֵוּ מִן בַּבְּרֵלְים בַּנִי יְהַלְּהַ הַמַּבְּרֵוּ מִן בַּבְּרֵילִן אָבִי יִּלְּ עוֹלַנּ וֹאָמֶקְנּ אַּכְשַׂנְלֵאִ וֹאַכְ שַׁלַפּנּוֹהֵגְמִנּ לָאִ טֹבְעַבְוּוֹלָאִ

هِمْ يُرْبَهِ يُدِي يَبَرَلُهُ فَهِٰهِ فِي هُرْبَهِ صَافِدَتِهِ فِيوَدِ عَيْدُهِهِ

עּנְהָיִבְלָּהָ אָנְהָם: יְהְוָה לַאֲבֹקָם לְתַּת לָהָה וְאַקָּה עַנְּיִר אֶּלְ־הָאָּהֶע אֲשֶׁר נִשְׁבַּע נְאָמְץ בֵּי אַמְּה הָבוֹא אָת־הָעָם (ははいび) عْرَبْعَدُ جَجُرُد خُمْرَتْد خُحِـنَهُلُجُحِي لِلَائِطَ حُرِيد خُمْرَتِد خُحِ نَهُلُجُحِ فَطَاء וַיִּקְרָאַ מִשָּׁר לִיהוֹשָׁעַ וַיּאַמֶּר

זּהוֹבּוֹבׁ לַאָ טִינֹא וֹלַאָ טִנוֹט: ابرير برقة جاء يوقو بكاء ربمزئم وبعا متذيء جُهِزُبه عِنه

ניְכְּתְּב מֹשֶׁהֹ אֶת־הַמּוֹרֶה הַוּאִתֹ

نڠڔڂڔڹڬڗ؞ڹۿڶۼڔ؞ עַנְּאָאָרִם אָּעראַבְּרוֹן בְּרֵירִת יְהוֹנְתְ דְּנְּטְּלְיוֹן יִה אָרוֹן קִנְטְאַ דִּינִ ⁶ ווּיְקְּה אֶל־הַבְּהְנִים בְּנֵי כֵוֹי

בְּתַלְ תַּסְּבְוּתִי شِحِع שَٰذِים جِظيِّه שِٰנِת הَשְּׂמִפֶּה רניטי וַיְצָי מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמָר מִקַּץוּ

قبوبية جدنا: كهجتبها جمها جانا إهم מַּמָא בִּבוּן לְאַבְּמָא בַּפִּנִים נִיֹּ וֹמֹנֻם אֲבֵוּ אַשׁׁ שִׁנִמּנְלַ מֹם וקרא משָה ליהושוע וַאַמַר

: ١٥٠٠ ולא וֹבשׁפֹוֹב לא טֹבעה ולא ئت، خۇلاك ئى نەخكائك נין הוא מִרַבַּר קַּיְטְּיָלְיִה מִימְרֵיה

ילְכֹּלְ סִבֵּי וֹמִּבְאָנִי יכְתַב מַמֶּע יָת אִיָרְיָּתָא הָדָא

בְּאָמִמְּטִיאַ בְּחַנָּא בַּמְמַבְּנָּא: מסוף שְׁבַע שְּנֵין בּוְמָן שִּמָא ופַקיד משָה יָתְהוֹן לְמֵימַר

> thee, nor forsake thee.' doth go with thee; He will not fail the Lord thy God, He it is that or, nor be affrighted at them; for Be strong and of good courage, fear

cause them to inherit it. fathers to give them; and thou shalt LORD hath sworn unto their people into the land which the courage; for thou shalt go with this 7 Israel: 'Be strong and of good said unto him in the sight of all And Moses called unto Joshua, and

dismayed.' forsake thee; fear not, neither be He will not fail thee, neither 8 go before thee; He will be with thee, And the LoxD, He it is that doth

the elders of Israel. covenant of the Lord, and unto all of Levi, that bore the ark of the delivered it unto the priests the sons And Moses wrote this law, and

release, in the feast of tabernacles, years, in the set time of the year of or saying: 'At the end of every seven And Moses commanded them,

- (a) לא ירפך. לא ימן לך רפיון לסיות נעוד ממנו:
- כרמס, סכל מלוי בך, עול מקל וסך על קדקדן, דַּבָּר ממד לדור ולמ שני דַּבָּרִיס לדור (מנסדרין מ.): דעמן וענמן, אבל הקב"ה אמר ליהושע פי פֿפָה פָבִיחׁ אָמ בְּנֵי יִשְׁרָבֵׁל אֶל בְּבֶּבֶר שָׁבֶּר יִשְׁבַּעָמִי לָהֶם (לקמן פסוק כג), מביא על (ד) בי אחה חבוא אח העם הזה. מבי מפן מעיל עס עפול בין, משה למר ליהושע, וקניס שנדור יהיו עמך, הכל לפי
- (9) ויכחוב משה וגר ויחנה. כשנגמרס כולס נמנס לבני שבמו:
- נוסגת בס, בקליר של שביעית סיולא לתולאי שביעית (ראש השנה יב:): (10) מקץ שבע שנים. צמנס ראמונס של מממס שסיא שנס שמינית, ולמס קורא אומס שנת השממס, שעדייץ שציעית

ثثد ځے۔نمٰلٰکے خٰلاَنتُם: יְבְּחָר הִּקְרָא אָת־הַתּוֹרֶה הַזָּאָת جَيْرْ بِمَزِّمَ هُرَّنْ إِهِ جَوْجَانُ هُوْلًا وَ

נעמטמנון: בְּבָוּא בְלְיוּשְׁרָאֵלְ לְבְאִוּתְ אָתִי בְּמִיתִּי כְּלְ וְשִּׁבְּאָתַ לְאִתַּחִוֹּאָת

in their hearing. shalt read this law before all Israel place which He shall choose, thou $_{
m II}$ before the Lord thy God in the when all Israel is come to appear

אָנוַ־בְּלְ־דִּבְרֵי תַּוּלֶרוּ תַּוְּאָנוּ: יְהְנְה אֶּלְהֵיכֶם וְשֶׁמְרָוּ לַצִּשְׁוֹת נונאן אָנר tááĽ.Ŀ خرتيرا ישָׁמִמָּנִי ניהל וגרה אַשָּר והנשים

כַֿלְ פַּטַׁנְמָּוּ אַנְבַוֹּטַאַ בַּבַאַ: にははれる ĿŧċĿĹĿ בוֹאַנֹאָום בּׁנוָה וֹט מֹפֹא עּוּבֹבוֹא וּנֹהָוֹא

words of this law; God, and observe to do all the may learn, and fear the Lord your that they may hear, and that they thy stranger that is within thy gates, the women and the little ones, and Assemble the people, the men and

ರ್ಗಳಿಗಳ (ಡ) אַמְּם מַבְרָרֵים אָת־תַיִּרְבֵּן שָׁמָּה אַמָּם חַיִּים עַל־הָאָדְטָה אַשָּׁר ݣْكْرْتْدْزْتْ خْدِلْتْبْرْتِه كَيْهُد كْخْلْتْرِيا מ"כ במול וְקְבָּיִלְיִרף よごし 袋口 אָת־יָהוֶה וּבְנֵיהֶם אַשֶּׁר לֹא־נְדְעֹּוּ יִשְׁמָעוּ וּבְנֵיהוֹן

<u>יַרְיְרְאַ</u> ダレダス יוֹמוַא הַאַחוּוּ أتدخهنا

over the Jordan to possess it. ye live in the land whither ye go fear the LORD your God, as long as not known, may hear, and learn to and that their children, who have

דְאָבֶל מוִמֶּר: تيچَك طهِم بامانهُو يَرْمُنِهُ حَدْرُ ئڭڭتغثد خغڭد ميقد تغقثن $\subset L'$ יַמֶּידְ לְמוּתֹ קְרָא אָת־יָהוֹשָׁעַ (コロペ) ממישי يثخيت بمثم هِكَ مُغَمَّد بَيَا جَهِدِهِ

ואטהער במשכן ומנא: נאָפַקְרְנֵיה נאַזַל מֹשֶׁה וִיהוֹשׁוּעַ taacl יומב לממר לבי זת והושוע נְאָמֶר זְיָ לְמָמֶּר הָא קָרִיבוּ

the tent of meeting. went, and presented themselves in charge.' And Moses and Joshua meeting, that I may give him a present yourselves in the tent of 14 thou must die; call Joshua, and Behold, thy days approach that

And the LORD said unto Moses:

لَٰאٰٰتُے: זַיּהְמָּנִר עַמְּנִּר הַמְּנִר הַמְּנָר הַבְּבָּהָהָ בַּהְנָלָא מַלְ נולא נעוני באטל במפני מדון ואטילן וו בממביא במפניא

שַׁבַת תַּמִּבַלֹּא:

cloud stood over the door of the 15 in a pillar of cloud; and the pillar of And the Lord appeared in the Tent

בוני אַמו בוט אטו: \<u>\</u>_ ַ אַמֶּר הָוּא בָא_שְׂמָּר עַנְּע נִזְּנְתוּ אַטְבֵרִי אֶלִבַּיִי נָכַּר־ ⁹¹ מכר גם אַרטָג' לם הַגָּם ניַּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הַנְּךְּ

ئاءاڈآلدلا מם אַבְּבַבְיבוּ וּיקום עַּמָא הַבַּין וַאָמַר יִיַ לִמְשָׁר הַאַ אַהַ שָּׁכֵּיב

which I have made with them. forsake Me, and break My covenant they go to be among them, and will foreign gods of the land, whither will rise up, and go astray after the 16 with thy fathers; and this people Behold, thou art about to sleep And the Lord said unto Moses:

- מן שפיו מושין במורה: (11) חקרא את החורה הזאת. סמלך סיס קורא ממחלת אלס סדברים, כדאימא במסכת מועס (דף מא.), על בימס של
- (בו) האנשים. ללמוד: והנשים. לשמוע: והשף. למס באו, למח שכר למביאיסס (חגיגה ג.):
- (14) ואצונו. ולזרונו:

מְצְאָנִוּ הַבְּעִוּי הַאָּבֶּר: עלא על פי־אָין אָלעַני בָּקרָבָּי בּבּוִע וֹגַּבוִע וֹאָמָב בּוֹוָם בַּנִיּא וְהְיָהְ כְאֶבֶלְ וּמְצְאָבׁוּ רְעָּוֹת י וֹהֹזּבְהָים וְהִסְתַּרְהִי פָּנִי מִנִים Ţ゚Ĭロ¯<u>Ť</u>Ťſ%

جْ، جَزْد هُمْ يُعْمِ يُعْمِ يَارَه هُتِكُ، تَا: يتنيع يرح چك تېدېد يېزود بېزود וְאָנְכְּי תַסְמֶּר אַסְמָיר פָּנִי בַּיַּיִם

: 🚓 🗆 🛱 🖔 לי השיבה הואת לער בבני שימָה בְּפִיהָם לְמַעַן מִהַנֵּה־ or היאָט וֹלַמִּׁלֵב אָטַבְּבָּוֹי וֹמִּבָּאַל וְעַמְּה כִּהְבְוּ לְכֶם אָת־הַשִּׁירֶה

וֹנֹאָקַנּוּנְ וְנִיפֹּב אָטַ_בָּבונִינִינִי: אָל־אֶלְהָים אָחָרִים נַעְּבְּרִים بلجم لغذد لمُحَم للمّا بغيْد (שנימי) נְשְׁבַּּעְּהִי לְאֲבֹּהָיִי זְבֶה חָלְבֹ

نمٰظَمٰن: خَمْرُكُ مِي خُرِينِهُ لِللَّهِ فَكِي لِيَكُولُمُ لِيَهُمُ لِي خُمْرًا لِمُؤْمِلًا فَيُمْرِكُ فَيُعْلِمُ لَا فَيُعْلِمُ لَا فَيْمُ لِللَّهِ فَيْ اللَّهُ فَيْ اللَّهُ فَيْمُ لِللَّهُ فَيْمُ لَا فَيْمُ لِللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فَيْمُ لِللَّهُ فَيْمُ لِللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فَي مُنْ اللَّهُ فَيْمُ لِللَّهُ فِي فَاللَّهُ فَلْلَّهُ لِللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللّلِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللّلِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللّلِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللّلِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَالَّاللَّهُ فِي فَاللَّهُ ِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّا لِللللَّا لِللللَّ لِلللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّالِي فَاللَّا لِلللللَّالِي ف וֹבֶרוֹ צַּמֶּר הָוּא עַמֶּרוֹ הַיּוֹם עּוֹאָט לְפַּׁנִיוּ לְמָּב בָּי לָאָ טִמָּכַע רבות וצרות ועולה השירה וְׁבִיְב בֵּי־חִמְצָאן אַתוֹ רָעַוֹת

i 点 L 以 < : בּנִים הַהְנִּא וַיִּלַמְּדֶה אֶת־בָּנֵי הְדָא בִּיוֹמָא הַהוּא וְאַלְפַה

> בונו מובתנו בושתא האבון: עַלאַ מִיּבְינו הָּכִּינוּ אֶּלְנִיי إنانواء

בֿער טְצְוֹת עַנְעַנִיא: בּמִּטֹא בַּמֹבוּ אָנֵ, אָטַפּׁנִאָנ מניבון במניא מכן פכן וֹאָלֹא סַלְלֵא אָסַבֶּוּל הָּכֹוֹנִינִ

לְסְבִינְ דִבְנֵי נְמְבַאָּבְ: בַּטְבִי בַּבְּבָּה פּוּשְּבָּהְהָא בְּרָא ושְׁבַאָּג שְּוֹנִע בַפּוּמָעון בָּרִיל תישְבַחִתָּא הַרָא וָאַלְפַה לְבָנֵי

וושנון נת קנמו: أنفكيدا كيبا أتكفينا ككمر נוטפוו פֿטר טְצָוָת עַּמָטוֹא נהכבון נוסבמון נוטפוטון كَيْخَتَانُتِيا مُحُلِّم تَاكِّد بِلَحْم אָב. אַהגלפון לָאַבְּעָא בַּפַוּיִמָית

לְאַּבְׁמֹא בַּלַיִּימִינוּ: יוֹמָא דין עַר לָא אַעִילְנּוּן שות יארון דאנון עלבון עלביון עטנא, מפָם לניבון אָבי נַבי בְּבָא בַּבְמִנְיִנְי לְסָבִיר אַבִּי לַאַ סּגּיאָן וֹמְבוֹן וֹטִטִיב שַיּמִּבּטִטֹאַ וובו אבו והנהן זטעון לוהן

ווּכְּהְב משֶּה אֶת־תַשִּירֶה תַוּאָת וּכְתַב משֶה יָת הוּשְׁבַּחְהָאַ

because our God is not among us? not these evils come upon us that they will say in that day: Are troubles shall come upon them; so devoured, and many evils and face from them, and they shall be forsake them, and I will hide My against them in that day, and I will Then My anger shall be kindled

turned unto other gods. shall have wrought, in that they are 18 that day for all the evil which they And I will surely hide My face in

Me against the children of Israel. that this song may be a witness for of Israel; put it in their mouths, 19 you, and teach thou it the children Now therefore write ye this song for

broken My covenant; served them, and despised Me, and and turned unto other gods, and have eaten their fill, and waxen fat; milk and honey; and they shall 20 unto their fathers, flowing with them into the land which I swore For when I shall have brought

them into the land which I swore.' even now, before I have brought their imagination how they do mouths of their seed; for I know it shall not be forgotten out of the testify before them as a witness; for upon them, that this song shall many evils and troubles are come then it shall come to pass, when

Israel. day, and taught it the children of So Moses wrote this song the same

- (1) נכר הארץ. גויי סמרן:
- (פו) את השירה הואת. קַמַּוִיני קַשְׁמַיָס (לקמן לבּ, מֹ), עד וְכְפֶּר מַדְמָמוֹ עַמוֹ (שֹס מג): (17) והסתרתי פני. למו שליני רולה בלרמה:
- (02) ונאצוני. וסכעימוני, וכן כל נאון לשון כעם:
- (IS) וענקה השירה הואת לפניו לעד. שקמרימי צו נמוכס על כל סמולאום אומו: בי לא חשבה מפי זרעו. סרי
- זו סבמחס לישראל שאין מורס משמכחת מורעס לגמרי (שבת קלה:):

: الله نْمُوْمُن، كِثُلُم لَجُرْدُ، جُنْزُن كِبِرانِوْرَوْنِ نُتِر خُوهُنِكِ: בּלוֹ. וֹמְבַאָּכְ אָבְבַבְאַבוֹאַבוֹא אַמָּבַב בּלוּ. וֹמְבַאָּב לָאַבֹּלָא בַּלוּוֹמִינִי הַ חַזַּק נָאֶמֶץ בֵּר צַּמְּה מְבִרא צָת הָקף וְעֵּילִם צַּרֵי צַהְ הַעֵּיל יָה נִיצְּׁנ אָת־יְהוֹשְׁעַעַ בּן־נֹוּן נַיֹּאמֶר הפַקּיד יָת יְהוֹשׁיעַ בָּר נוּן נַאֲמָר

עַר הַּמָּם: בְּבְרֵי, תַּשִּוְלֵים תַּלְ־סֵפָּר יָט פּטְנָמָ, אִנְרָיָטָאַ טִּבָא הַּלְ גַּ וַיְהַיוּ פְּכַלְּוֹת מֹשֶׁה לְכְחָּב אָת־ וַהַנְה פַּר שֵׁיצִי מֹשֶה לְמִכְחַב

אַרִין בְּרִית־יָהוָה לֵאמִר: שניתי ניְצָין מֹשֶׁהֹ אָתְ־הַלְיֹּלִים נְשְׁאֵי וּפִּקּיד מֹשֶׁה יָת לֵינְאֵי נְשָלֵי

Ç#L: יְהְוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־שֶׁם בְּהָ os ושִׂמְהָה אִנְוּ מִצָּּר אֲרָוֹן בְּרִיתַ לַלְטַׁם אָנִי סְפֶּׁר הַשִּוֹבֶׁתְ הַנְּיָּה סִבּוּיְהִיסְפָּרָא דְּאִיבְיִּהָא הָבִין

וְהַנְהַ וְאֵּלֵב כִּי־אַחֲבֵיי מוֹהָי: ַ אַמְּבֶּׁם עַיּוֹם מַמְּבֶרִים הָוֹמָם עַם_ حم بورجون مرمنين برا جعنبُور بُرِهُ בֿי אַנְבַי יָבַהְטִי אָטַמַבֶּוֹבוֹלְיַ וֹאָטַבַ

立常亡才: וְאָמָיִדְה בָּׁם אָת־הַשָּׁטָיִם וְאָת־ בְּאָוְנֵיהֶם אֲת תַדְּבְרֵים הָאֵכֶּה מפמיר שְּבְּשָׁינְבֶּים וְשִּׁמְבַוּבֶים וַאֲּבַבָּבַבַ שִּבְשָׁבַיבוּן וַסְּבַבַּינוּ וַאָּמַבָּיִל

ספָרָא עַר דִשְׁלִימוּ:

אַרוֹן קְיָמָא דַּיִין לְמֵימַר:

چې ځونږد: לומא בון אֶלְנִיכִוּן וִינִי עַמָּוֹן ושמון נמוה מפשר אַרוֹן

בונינון בום !! ואַר בְּתַר בנים עמכון יומא דין מפרבין ונים פֿבַבְרַ פַּמָּנֹא בִּא מַרַ בַּאַנָא אָבׁוּ אָלָא וֹבּאֹלָא זִׁטַ סַבְּבְּנוּטַבַּ

קרמיהון וָת פַּתְּנָטַנָּאַ הָאָבֶּין עַלְעָיִר אָלָי אָעַ בּּלְ וַלְּדָרָ בּׁנִיְמִוּ לְוֹעִי, זֹע בּלְ סִבֹּי בּאָמוּנה:

וֹאַסְבֵּיִר בְּהוֹן יָת שְׁמַיָּא וְיָת

be with thee.' which I swore unto them; and I will the children of Israel into the land good courage; for thou shalt bring to barge, and said: 'Be strong and of And he gave Joshua the son of Mun

they were finished, words of this law in a book, until 24 had made an end of writing the And it came to pass, when Moses

the Lord, saying: that bore the ark of the covenant of that Moses commanded the Levites,

against thee. that it may be there for a witness covenant of the Lord your God, it by the side of the ark of the Take this book of the law, and put

how much more after my death? rebellious against the Lorp; and alive with you this day, ye have been 27 stiff neck; behold, while I am yet For I know thy rebellion, and thy

against them. and call heaven and earth to witness may speak these words in their ears, your tribes, and your officers, that I Assemble unto me all the elders of

- (ES) ויצו אה יהושע בן נון. מוקג למעלה כלפי שכינה, כמו שמפורש הל ההרך השר נשגעהי להם:
- דף סים בולע מן סאכון מבחוך ושם סים מונח, ויש אומרים מלד סלוחום סים מונח בחוך סאכון: (62) לקוח. כמו זכור, שמור, סלוך: מצד ארון בריח ה. נחלקו בו חכמי ישר אל בבבא בחרא (יד:), יש מסס אומריס
- ממר, מבל לשמים ולמרך למ ממר, ועכשיו במ לומר המזינו השמים וגוי: ואשידה בם את השמים ואת הארץ. ואס מאמר סרי כגר סעיד למעלס פעילקי גָבֶס פַיּוֹס וגו' (לעיל ל, ימ), סמס לישראל יסושע עליסס, ואף בחייו נגנוו קודס יוס מומו (ס"א ביוס מומו), לקייס מה שנאמר, וְאֵין שָׁלְעוֹן בְּיוֹס סַמְּנָמ (קסלֹת ה, ה): (82) הקהילו אלי. ולא מקעו אומו היום במלולרות להקהיל את הקהל, לפי שנאמר עַשָּׁה לָךְּ (במדבר י, ב), ולא השליע

نترگם: בְּמִּינָר יְחַנְּׁיִר לְחַבְּמִּיסִוּ בְּמִּנְּמָתְ בְּמִּיבָרֵי יְבִיכִּוּן: אָנוַ_נוֹג וֹלַבֹּאַנ אָנַבֶּם נִבְּהָנִ בַּאָנִבְנִינִ עַנְבֶּר אָהֶב אַנְיִנִי אָנְבָים מוֹ אָנְבִּים נְּפָבּירִים נְהָבִּין בַּהְבַּעׁ עַהְּטִעָּנּוּ וֹסַבְעָּם מִנְ אָבִי עַבַּלָא טַעַבָּנוּ וַטַּסְתָּוֹ כּֿג גֹבַהֹשׁנ אַנוֹנג מוָנוֹ, כֹּג אָנג גֹבהֹלֹא בֿנוּג

פֿבר ון לאַרְנָוֹא פַּרְמוֹהוֹי וְמֹגֹא אַבוֹ עֹמֹלְצוֹן זֹט בַּלִוּמ וטהבה זטכון בהשיא בסוב

provoke Him through the work of or the sight of the Lora, to because ye will do that which is evil befall you in the end of days; have commanded you; and evil will turn aside from the way which I will in any wise deal corruptly, and For I know that after my death ye

הַנְּאָנ עַ*ר* הַּמְּם: (פּ) קינ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי בְּלִ־קְתַל יִמֵּלֵיל מֹשֶׁה קֵדָם כָּל קַתָלְא פסוקיס יִשְׂרָאֵל אֵת־דְּבַרֵי השׁירה דִּיִשְׁרַאֵל ית פתומי הּוּשׁבּחהא

בְּבָא עַר דִּשְׁלִימוּ: השירה דישראל יח פחגמי הישבחהא

this song, until they were finished: 30 the assembly of Israel the words of And Moses spoke in the ears of all

your hands.

parsha is combined with Nitzavim, read the Haftara for Nitzavim on page 177. The Hastarah is Isaiah 55:6 - 56:8 on page 179. This Hastara is read on Shabbat Shuva. When this

.191 9gpd 99s For brevity, the layout of the Song of Moses is not noted here. For the proper formatting for this passage,

כּוּ וֹטֹמֻׁמָּה עַׂאַבוֹּג אַמֶּבוּגַבּוּנּ odiku TäirEr Ľ₩Ċ!.□

אַבְעָא מִימָבִי פּוּמִי: אַבּוּיוּ שְׁמִנֹּא וֹאָמַבִּיל וְהַשְּׁמַתַּ

words of my mouth. speak; And let the earth hear the IIXXX Give ear, ye heavens, and I will

וֹכֹבׁנֹנִנוּם הֹּלָיַבְּהֹמֶּבּ: אַמְרָהָי בְּשְׁמִינִם מְּבְיִבְיְהָשְׁא בְּשָּׁבְא מִימְרִי בְּרִיחֵי מִמְּרָא

מַלְלוּמְא בַּעַל מִשְּׂבָא: בּוֹמְבֹוֹ מֹלְ דִּהְאָה וְכִּרְסִיםֵי تقلك حقمد ركابد فتر حقر يخمك خممته مدخفد نفعهم

And as the showers upon the herb. the small rain upon the tender grass, 2 My speech shall distil as the dew; As My doctrine shall drop as the rain,

۲۸۲ تارون:

בולא לבם אָלִבּוֹא: י בּ בָּ מֻם וְעוְֹע אַפֿנֹא עַבֹּ עָבֵע אָבוּ בַּמִּמֹא בּוֹ אָלָא מִּבְּ עַבוּ

our God. LORD; Ascribe ye greatness unto For I will proclaim the name of the

- (יסושע כד, לא), מכאן שמלמידו של אדס חביב עליו כגופו, כל ומן שיסושע חי, סיס נראס למשס כאילו סוא חי: (92) אחרי מוחי כי השחח השחיחון. וסרי כל ימוח יסושע לא סשחיחו, שנאמר וַיַּעֲבֹּד יִשְׁרֶבֵּל הָח ס' כֹּל יָמֵי יְסוֹשָׁעַ
- ְּנְקָ וֹבִׁיִּם מִּמְּר וְבִּקְּבְׁמִּם רָטְ מִפַּוֹ סְם וֹבּוּלְם (בברים יחֹ, יו), וחֹח"כ וַמַּבַּדְ מָם מָבֵרָם (שם) על ידי החומום: שׁבְיָם בְּשׁׁבְּים בְּבִּלְם וְשִׁבְּלֶם וְשִׁבְּתִים בִּשׁׁתִים בִּשׁׁתִים בִּשׁׁתִים בִּשׁׁתִים בַּשׁׁתִים בַּשׁׁתִים בַשׁׁתִים בַּשְׁתִים בַּשְׁתִים בַּשְׁתִים בַּשְׁתִים בַּשְׁתִים בַּשְׁתִּים בּשְׁתִים בּשׁׁתִים בַּשְׁתִים בּשׁׁתִים בּשׁׁתִים בּשְׁתִים בּשׁׁתִּים בּשׁׁתִּים בּשׁׁתִּים בּשׁׁתִּים בּשׁׁתִּים בּשְׁתִּים בּשׁׁתִּים בּשׁׁתִּים בּשׁׁתִּים בּשׁׁתִּים בּשׁׁתִּים בּשְׁתִּים בּשׁׁתִּים בּשׁׁתְּים בּשׁׁתְּים בּשׁׁתְּים בּשׁׁתְּים בּשׁׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁׁתְּים בּשׁתְים בּשׁׁתְּים בּשׁׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁׁתְּים בּשׁתְים בּשׁׁתְּים בּשׁׁתְּים בּשׁׁתְּים בּשׁתְים בּשׁתְים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְים בּשׁתְים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְים בּשׁתְים בּשׁתְים בּשׁתְים בּשׁתְּים בּשׁתְים בּשׁתְים בּשׁתְים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשׁתְּים בּשְׁתְּים בּשְׁתְּים בּשְׁתְּים בּשְׁתְּים בּיבּים בּבּים בּיבּים בּ ומכחישם, לפיכך העיד בהם שמים וארן, עדים שהם קיימים לעולם, ועוד שאם יוכו יבואו העדים ויחנו שכרם, פַבֶּפֶן מִמֵּן - הארץ. ולמס העיד בהם שמים וארץ, אמר משה, אני בשר ודם למחר אני מח, אם יאמרו ישראל לא קבלנו עלינו הבריח מי בא (I) האדינו השמים. שלני ממרס בסם בישרלל, ומסיו למס עדיס בדבר שכך למרמי לסס שלמס מסיו עדיס, וכן ומשמע
- לכוי משבי וכל מין ומין לשלמו קרוי ששב: נקרה רביב, כמה דהה המר לבֶה קַשְׁה (ברהביה כה, כ): דשא. הרברי"ן. עמיפה ההרך מכופה בירק: עשב. קלה ההד אם סעשבים ומגדלין אוחם, אף דברי מורה מגדלין אם לומדיהן: - וכרביבים. עיפי מער, וגראה לי על שם שיורה כחך דרכיס ומי שסים בורו מלה יין (ספרי שו): בשעירם. לשון רוח סערס, כחרגומו בְּרוּהֵי מְמְרֶה, מה הרוחות הללו מחזיקין יַשַּרְפּוּ שֶל (לקמן לג, כח): - הול בשל. שהכל שמחים בו, לפי שהמטר יש בו עלבים לבריוח (מ"ה יש עלבים בו), כגון הולכי הוה שהוא חיים לעולם (ספרי שו) כאשר יערפו השמים על ומער: יערוף. לשון יעיף, וכן ירְשָׁפוּן דָּשֶׁן (ההלים סה, יצ), (2) יערוף כמטר לקחי. זו סיא העדות, שמעידו שאני אומר בפניכס מורה שנתתי לישראל שהיא מיים לעולם, כמטר

הָנֹג הֹנֵג נֹגָה עונא: בובו מהפס אל אמונה ואון עצור המנים פְּעָלוֹ כָּי

עקש יפָּתַלְהָלָ:

عَبْكَ بَرَيْهِ مُمُكَ يَزُحِبُنُكِ: לבל וְלָא שַׁכְּשׁ שַׁלְוּאַ בַּוּאָ אָבֶיוּ שַׁכִּיִמִּי שַׁלָאַ בַּוּאַ אַבִּוּךְ אַתְּ בתיבה אחת) הַנְמְלִי־וֹאָת עַם עַּמָּא דְּקַבִּילוּ אוֹרְיָהָא וֹלְא ה לְיְחְנְׁתְ (בספרי מימן הַלְיהֹנְת הָא בֻּרָם יִי אַמּוּן נְמְלִין דָּא

וֹנְאָמֶׁבוּ בַּשְׁבּיּ ثبّد هُمْم مُحْرِكِ أَنَةِلَكِ أَكَاثُرَكَ مُصْلَحَم حَمُدٌ بُد أَبُد هُمْم מיי זְכִרְ יְמָוֹנִת מִוּלֶם בִּינוּ שְׁנָוֹת דִּרַ־

בְּנֵנְ אָבְׁם נַבֶּבְ וְּבַּלְנֵע מַּמְנִם جتبير فإنا المتورية والمراب المرابة

> נַלַשָּׁיַט הוא: לא לפגל מן שבם בוכאו מִבׁימִלֹא בַּמוֹ שַבְּמוֹנִי הַּוֹלָא לא אוְנְטִונִינִי בּינָא אֶלְטָא בלי- תַּקְיִפְא דְשֶׁלְמִין עּוֹבְדוֹהִי צָּבִי

מוּבְדוֹה וְאָשְׁתַּנַיוּ: בפֿקעו לַמֹּמֹנֹטִא בַבָא בַאַּמִּנִי י שׁחָת לֶוּ לְאִ בְּנְיֵוּ מוּמָם דְּוֹר חִבִּילִוּ לְחִוֹן לָאַ לֵיה בְּנִיָּא

يدريد بربع مُحُلِك لِمُنْكِرُك:

אַבוּב וּיחַוּי לְבַּ סִבְּרָ וְיִימָבוּן וימון דְּמִן עַּלְמָא

שׁבוימי מֹמֹמוֹא בַמֹּנוֹן בּנוֹי בּבּבוֹתוּעוני בּנוֹ אַנֹמָא לוום ならばに

> . . . H si thgit bas teul faithfulness and without iniquity, 4 all His ways are justice; A God of The Rock, His work is perfect; For

generation crooked and perverse. S children's is the blemish; A Is corruption His? No; His

established thee? thee? Hath He not made thee, and He thy father that hath gotten o foolish people and unwise? Is not Do ye thus requite the LORD, O

and they will tell thee. will declare unto thee, Thine elders, generations; Ask thy father, and he Consider the years of many Remember the days of old,

children of Israel. according to the number of the set the borders of the peoples separated the children of men, He 9 nations their inheritance, when He When the Most High gave to the

- גודל לאלסינו וברכו שמו (יומא לו.), מכאן אמרו, שעונין ברוך שם כבוד מלכומו אחר ברכה שבמקדש (מענים מו:): (E) כי שם ה׳ אקרא. סריכימשמש גלשון כאשר, כמו פִי מַבֹּאוּ בֻּלְבָּלְ (ויקרא כג, י), כשאקרא ואוכיר שם ס', אמס סבו
- מפי סבריום, וישר סוא וראוי לסלדיקו: אף לרשעים משלם שכר לדקמם בעולם סוס: – צדיק וישר הוא. סכל מלדיקים עליסם אם דינו, וכך ראוי וישר לסס, לדיק פעלו: אל אמונה. לשלם ללדיקים לדקחם לעולם הבא, ואע"פ שמאחר אם חגמולם, סופו לאמן אם דבריו: ואין עול. (+) הצור חמים פעלו. מע"פ שקום חוק, כשמנים פורענום על עוברי רלונו, לם בשעף קום מבים, כי מס בדין, כי ממיס
- סמיבום סכפולום, כמו ירקרק, אדמדס, פחרחר, פגלגל: ששינים עקומות ועקושות: - ופחלחל. לומורמי"לייש כפתיל הזה שגודלין לותו ומקיפין לותו פגיצות הגדיל. פתלתל, מן מומס של בניי היה, ולה מומו: דוד עקש. עקוס ומעוקל, כמו וָהָּה פָּל הַיָּשְׁבָה יָעַהָּשׁוּ (מיכה ג, מ), וצלשון משנה, חולדה (3) שחח לו וגוי. כמרגומו מַבִּילוּ לְמֹוֹן לֶמְ לֵיִפּ: בניו מומם. בניו מיו, וסשממס שסשמימו סיא מומס: בניו מומם.
- ופַן. מכס כסניס, מכס נביאיס, ומכס מלכיס, כרך שהכל מלוי בו: שקינך בקן ספלעים ובתרך חוקה, שחקיך בכל מיני חקים: הוא עשך. אומה בתומום: ויכנגד. אחרי כן בכל מיני במים נבל. ששכמו אם סעשוי לסס: ולא חכם. לסבין אם סנולדות שיש בידולסימיב ולסרע: הלא הוא אביך קנך. שקנאך, (6) ה לה חגמלו ואח. לשון מימה, וכי לפניו אחם מעליבין, שיש בידו להפרע מכס ושהימיב לכס בכל המובוח: עם
- רכב ישר אל (מלכים בב, יב): זקניך. אלו החכמים: ויאטרו לך. הראשונות: לכס ולסנחיל לכס ימוח סמשיח וסעולס סבא: שאל אביך. אלו סנביאים שנקראיס אבוח, כמו שנאמר באליסו אבי אבי . אוקינום, ודור המבול ששמפס. דבר אחר, לא נחחס לבבכס על שעבר, בינו שנוח דור ודור, להכיר להבא, שיש בידו להימיב (ק) זכור ימות עולם. מה עשה בראשונים שהכעיתו לפניו: בינו שנות דור ודור. דור אור אמש שהליף עליהם מי

בֶּי חֵלֶל יְחֹנֶח עַמְּוֹי יַעְּלְב חֶבֶל אֲבֵי חוּלְקָא דַּיִי עַמֵּיה יַעַּלְב

עַדַב אַהְסָנְתֵיה:

inheritance. people, Jacob the lot of His For the portion of the LORD is His

יַּבְּרֶוּ בְּאִישִּׁיוֹ עֵינְוּ: نظح بهذا بمخشئا بخشائيه يحرب هيه ههديدا فباب ַנְיִלְאָבִינְ בַּאָבוֹן מִוֹבְבָּב וַבְּנִינִינְ מִוֹבְבֹּא וְבִינִין אַנְּוֹנִא אָנִינִ

בְּבְרָת עֵּינְהְהוֹ: אוריהיה נשַרנון סחור לשכינתיה אַלַיפַנוּן סופול צרביהון ĒÄĹſ

of His eye. for him, He kept him as the apple He compassed him about, He cared in the waste, a howling wilderness; He found him in a desert land, and

וּמְאָרוּ עַל־אָבָרָהָוּ:

שלוף אָבְרוהי: מַלַבּילְהוֹן מִנָּמִילְהוֹן בְּנִיהִי מְהְהְפָּר פְּרֵיס צַּרְפּוֹהִי בׁנְּמֶּבׁ יֹמָּגַב בַּנְיִּנְ מַּלְצִינְלְיִנ בּנְמֶבֹא בַּמְטִיִּמִ לְכַנִּיִּנִי מַלְ The Lord alone did lead him, And -snoiniq them, Beareth them on her

Spreadeth abroad her wings, taketh

As an eagle that stirreth up her nest,

Hovereth over her young,

^{ע"כ במול} יְהֹוָה בְּבְרֵר יַנְהָוָנִּיּ וְאֵין שִּמִּוֹ אֵלֹ בֵּבֶר:

שבתוני פולעו הגוו: השנה להדקא ולא והקנים There was no strange god with Him. Air FILM FILM on sew 313 of the جاناته さくロドア・ロドイ

שבמים לשון: בשביל מספר בני ישראל שעמידין ללאת מבני שס, ולמספר שבעים נפש של בני ישראל שירדו למלרים, הליב גבולות עמים. דור ספלגס סיס בידו לסעבירס מן סעולס, ולא עשס כן, אלא ילב גבולות עמיס, קיימס ולא אבדס: למספר בני ישראל. (8) בהגחל עליון גוים. כשהנחיל הקב"ה למכעימיו אם חלק נחלחם, הליפס ושמפס: - בהפרידו בני אדם. כשהפיץ

בג' גדיליס, וסוא ובניו סיו לו לנחלה, ולא ישמעאל בן אברהם ולא עשו בנו של ילחק: חבל נחלחו. וסוא סשלישי באבות, סמשולש בשלש זכיות, זכות אבי אביו וזכות אביו וזכותו, סכי ג', כתבל הזה שהוא עשוי (9) בי חלק ה׳ עמו. למס כל ואם, לפי שסיס מלקו כצוש ביניסם, ועמיד לנאם, ומי סוא מלקו, עמו, ומי סוא עמו. יעקב

כומום: יסבבגהו. פֿשָׂקנוּן מְחוֹר מְחוֹר לִשְׂכְנְמֵּס, חוֹסל מועד בחׁמנע וחֿרבעס דגליס לחֿרבע לֹח ִ יִּמְבָּח לְנִוּ סְּסָר (יִסִושִׁע יו, מו). שוא השמור שבעין שהמאור יונא הימנו, ואונקלוס מרגם ימנאחו, יספיקחו כל גרכו במדבר, כמו ומָנָא לָהֶם (במדבר יא, כב), ססר שכפסו עליסס כגיגימ: יבונגהו. שם במורס ובינס: יצרגהו. מנחש שרף ועקרב ומן סלומום: כאישון עינו. לֶלְמֵּן ְשְׁמֵּרֵי בַּמִּיְבְּרֶ (יִרמִיסְ בֹּ, בֹּ): יסבבנהו. שס סבנס וסקיפס צענגיס, וסבנס בדגליס למרכע רומות, וסננס נמחמית יללם מנינים ובנום יענה, אף שם נמשכו אחר האמונה, ולא אמרו למשה היאך נלא למדברום מקום ליה ושממון, כענין שנאמר ישמעאל ועשו, שנאמר וְנְכַח מִשַּׁעִיר לְמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פְּאָרֶן (לקמן לג, ב): ובחהו ילל ישמן. ארן ניה ושממה, מקוס (10) ימצאהו בארץ מדבר. אוחס מלא לו נאמניס בארץ המדבר, שקבלו עליהס מורחו ומלכוחו ועולו, מה שלא עשו

זורקים בהם מלים ומבני בליםערמות, מיד וַיִּפַע מַלְפַוּ הְמֵּלְהִים וגו' וַיִּבֹּח בֵּין מַהַגָּה מִלְבַיִם וגו' (שם יד, ימ־כ): יכנם צבני, אף הקצ"ה, נְמֶׁשֶׁׁה מֶׁמְבֶּט עַל פַּנְפֵּי נְשֶׁרִיס (שמום יע, ד), כשנםעו מגריס אחריהס והשיגוס (חוניס) על הים, היו לפיכך נושאן ברגליו מפני הנשר, אבל הנשר אינו ירא אלא מן החך, לפיכך נושאן על כנפיו, אומר, מועב שיכנם החך בי ולא ליטלן ממקום למקום, אינו נוטלן ברגליו כשאר עופוח, לפי ששאר עופוח יראים מן הנשר, שהוא מגביה לעוף ופורח עליהם, פְּסְבְן וְסְׁמָס מֵרְבְּבֹּת לְדֶשׁ (לקמן לג, ב), מֻלוֹיַס מִמֵּימֶן יְבּוֹח (מבקוק ג, ג) זו רוח רביעים: יפרוש כנפיו יקחהו. כשבה כג), כשבא לימן מורה לא נגלה עליהם מרוח אחח אלא מארבע רוחוח, שנאמר ה' מפיני בָּאבּוְזְרַח מִשַּׁעִיר לְמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר על גוזליו ירחף. אינו מכביד עלמו עליסס, אלא מחופף, נוגע ואינו נוגע, אף סקב"ס שַׁדַּי לֹא מֶצְאָנָסוּ שַׂגִּיא כֹחַ (איוב לו, ומטרף על בניו בכנפיו בין אילן לאילן, בין שוכה לחברחה, כדי שַׁיֵּעוֹרוּ בניו ויהא בהם כח לקבלו: ישיר קנו. יעורר בניו: (II) כנשר יעיר קנו. נהגם ברחמים ובחמלה, כישר הזה, רחמני על בניו וחינו נכנס לקנו פחחום, עד שהוח מקשקש

(SI) די בדד. ס' בדד וְבֶשֶׁמ נסגם במדבר: ואין עמו אל נכר. לא סים כח באחד מכל אלסי הגויים להראות כחו

מְעַלְמָנְהָ גִּינִר: אָבְרִ נִינְּצְׁעִינִ בְּבָּתְ מִפְּבְתְּ נְאָמֵוֹ בְּנִינִ אַבְּיִת אַבְּיִת מִפְּבְתָּ נִאָמֹוֹ בְּנִינִ אַבְיָתוֹ בּנִינ אַבְיָתוֹ מַנְּמֵּ, פֿׁמִּטְׁנוֹ אָבְּא וֹנִאָכֹלְ שַׁנִוּבָּע אִנִכּילְנִּוּן פֿוּע מִּנְאַנִּעוּן יִנִּדִּ נַרְכָּבֶּרָהְ עַּלְ־(כ׳ במותי)|ק׳ אַשָּׁרִינוּן עַל הוּקָפֵּי אַרְעָא

بَافِرَتِ إِلَى مِنْ عَنْ مِنْ فِي لِي اللَّهِ مِنْ فِي اللَّهِ مِنْ فِي اللَّهِ مِنْ فِي اللَّهِ مِن なロ_ロムロ اللابانات بَرْد خَنِيه لَهُرْيه خَتْر خُمُارِ חַמְאָּט בַּלְּר וַחַבֶּר צֹאָן מִם_

וֹבַם יּבֹּבונוְן אִנִאָּהָב בַּמָּוֹא: עם בַּיַּת הַילִיהוֹן וּמַשָּׁרְיָהָהוֹן בּלְנִע מַמָּא דַאָּרַמִּעוּן אַחְסָנִתְּתוּן نتظرةيدرا こさしさいいん $\alpha\Box$ حالثال יְחַב לְחוֹן בִּזָּת מַלְכֵּיחוֹן

זטבו פֿוכון פּפֿיפֿין:

עקיפא פָּרְקוּה. تنتظح لجند نظفنان אָלְנִא בֹּהֹבֹינִנִי אַנְנִיוּ לֵּנִם מְבָרְיָהְ בְּשִּׁיִתְ וַיִּמִשְׁ אֶּלְוְהַ מְּשְׁרֵוּ הְּקִּוֹךְ קְנָאְ נְבְּסִין שְׁבַק פּוּלְתַוֹ נּוֹמְׁמֹן וֹמְבוּוֹן נּוֹבֹמְּס מָּמֹוֹשׁ הָעַר וֹמָבִאֵץ וּבֹמַס אַלֵּלְע

- رَخْمَرُهُكِادِ: 91 - رَخْلُهُكِادِ לעומיקקא אַרְגִיוּ קָּדְמוֹה: ĊΪĽι□ לענגלע אַלניאי צובמוָני. לפּילְנוֹן מֹגַּנוֹ

> crag, And oil out of the flinty rock; made him to suck honey out of the the fruitage of the field; And He places of the earth, And he did eat He made him ride on the high

drankest foaming wine. of the blood of the grape thou With the kidney-fat of wheat; And breed of Bashan, and he-goats, With fat of lambs, And rams of the Curd of kine, and milk of sheep,

did they provoke Him. strange gods, With abominations They roused Him to jealousy with contemned the Rock of his God who made him, And become gross—And he forsook didst grow thick, thou didst kicked— Thou didst wax fat, thou But Jeshurun waxed fat, and

סים לסם לזכור: לכיך ליישב סדבר לכאן ולכאן, וכל סענין מוסב על זכור ימוס עולס בינו שנום דור ודור, כן עשס לסס וכן עמיד לעשום, כל זס וסארץ, ומסא סשירס לסס לעד, שמופן לבגוד ולא יוכרו סראשווות שעשס לסס ולא סוולדות שסוא עמיד לעשות לסס. לפירך ולסלמס עמסס. ורבומינו דרשוסו על סעמיד (ספרי שמ"ו), וכן מרגס אונקלוס. ואני אומר דברי מוכמס סס, לסעיד השמיס

קלו זימיס של גוש מלב: צור. מקפו ומוקו של מלע. כשלינו דבוק למיבה שללחריו נקוד מַלְמִישׁ, וכשהול דבוק נקוד מַלְמִישׁ: ושמן מחלמיש צור. סשקע ידך למוכס ואמס מעלס קליעום ממוכס (ספרי שמו): במוחי ארץ. לשון גובס: שרי. לשון שדס: הלמיש מעשה באחד שאמר לבנו בסיכני, הבא לי קליעום מן החבים, הלך ומלא הדבש לף על פיה, אמר לו זו של דבש הוא, אמר לו שמ"ו): ויאבל חנובת שדי. אלו פירום ארך ישראל, שָׁקַּנִיס לָניבּ ולסמבשל מכל פירום הארלום: וינקהו דבש מסלע. (13) ירכבהו על במוחי ארץ. כל סמקרא כמרגומו: ירכבהו וגרי. על שם שארץ ישראל גצוס מכל הארצום (מפרי

קַבְׁמַּטְ וִיוּוּ: שס דבר, אלא לשון משובח במעס, וויג"ש בלע"ו, ועוד יש לפרש שני מקראות הללו אחר חרגוס של אונקלום, אַשְׁרָפּוּן עַל מְּקְפִּיּ כמלב כליום וגפין ככולים: ודם עוב. סיס שומס יין מוב, ומעס יין משוב: חמר. יין בלשון ארמי: חמר. אין וס ְמַלְבֹּ, כְמִו זַּמְּלְבִ חְׁמִּוֹ: ברִים. כִּנִשִיס: ואִילִים. כִמִשְמְעוּ: בנִי בשׁן. שְמִיִּס סִיוּ: כֹּלִיוֹת חְשַׁה. חִמִיס שְמִיִּס ְּבְּמִוְרְבֵּי יִיִן (עמוס ו, ו): - המאה בקר. סוא שומן סוקלט מעל גבי סַמָּלָב: - והלב צאן. מָלָב של נאן, וכשסוא דבוק וקוד סיס בימי שלמס, שנאמר וַיְּסִי לֶמֶס שְׁלֹמֹס וגו' (מלכיס־אֹ ס, צ): ודם עוב חשתה חמר. בימי עשרת סשנעיס סַשֹּמִיס ג): עם הלב כרים. זה היה נימי עשרת השבמים, שנאמר וְמֹּבְלִים בְּרִים מִצֹּמֹן (עמוס ו, ד): הלב כליות חשה. זה (14) חמאח בקר וחלב צאן. זה היה בימי שלמה, שנחתר עַשְׁבְה בְּהֶר בְּהָחִים בְּהֶר רָשִי וּתִּשְׁה נֹחֹן (מלכים-ח ה,

שנאמר שַׁמְבֵישָׁם שָׁלְ בִּילַלְ בִי וּגוי (ימוקאל מ, מו), אין נצול גדול מוה: ואס כמב פָשָׁימָ דגוש סיס נשמע פָמִימָ אֹת אַמריס, כמו פִי כָשָּׁה פְּנָיִי (אֿיִרב מו, כו): וועבל צור ישועהו. גנסו ובוסו, כמו מבמוץ, וכן סוא אומר וַיַּעַשׁ פִּימֶס עֲבֵי כְמֶל (שס): בשית. יש לשון קל בלשון כסוי, כמו וְכֹמֶס קֵלוֹן עְרוּס (משלי יב, מו), (פו) עבית. לשון עובי: בשית. כמו פְּמִימָ, לשון פִי כְמָּה פְּנִיי בְּמֶלְבּוֹ (חֹיוּב מו, כו), כחֹדס ששמן מבפניס וכמליו נכפלים

לאַ שְּׁמְּרַנִים אַבְעַיכֶּם: לא ידעים הדישים מקרב באי

81 ער יְלְדְּדְּ הָשֶׁי וַהִּשְׁבָּח אֵל דַּחָלָה הַקּיפָּא דִּי בְּרָאָדְּ

נבנימי נברא יהוְה ניִנְאֵא מִבְּעַס בָּנָרִוּ הְּלֶבִי בֵּרְשׁרְהִי בְּנִין וּבְנָן: מְהְאַרְגִּיוּ בֵּרְמְרָהִי בְּנִין וּבְנָן:

שַּׁבְּשְׁכֵּעִ עְימִּע בַּנִים לאַ־אֵמֶן אָרֵי דָּרָא דַּאַשְׁנִי אָנוּן בְּנָיָא oz אֶבֶאֶב מֶּב אַנוֹב עַּנִים בָּר בַּוֹב עַבְי פֿבֹמּוּ מֵא יְנִי בַּסוּפְּדּוֹן

אָם בֹּנִוּג נַבַּץ אַבְּמִנִסְם: בּׁנִבֹלְגִנֵים נֹאָנִן אַלַנִּגאָם בֹּלְאָ_ " בום לְנְאָנוֹ, בְּלְאָבְאָרְ כִּמְּסְנוֹ, אָנּוּן אַלּנִאוּ בֶּבְאַ בְּטַלְאַ

אָנֶא, וּיבְלְיִם וּשִׁלְנִים מוִסְבֵּי. אָנְהֹוֹטִא אָסִוּר אָנִהָא וֹהַלְלְטִּים ב מַּרְשְׁאָנִלְ הַוֹּהְיָּהְיִלְ הַנְּהָאָכָלְ מִן בֶּרְמִי בָּרְנִי שֵׁיצִילִ כּגאָתְ בּוֹבְעוֹנִי בֹאַפָּּג וַעַּגַעָר אָבַג עַבַּנִם עַעַּגַל בַּאָנָתְא נָפַע

אַטַמְבּירָא דַּלָא אָטַמַּסַּלוּ

אָלִבֹא בַּמְּבַבְרַב: אַטַּרָהְיִהָא שָּׁבַלְהַא פּיּלְהַוֹּ

גית בְּהוֹן הַימָנוּ: אַסְמֵּירָה פְּנַיֹּ מֵמָה נַאָּמַר אַסְלֵיק שָׁכִינְתִי מִנְּהוֹן

אַלוּנונו בַּלְא מַם בַּמַּמָא מַבַּמָּא אַבוּנְיוּנִי בְּטְבְעִי בְּטְעַנְוֹתְיוֹ נְאַנָא

שׁוֹצֵי עַד סָוָפֵּי שוּרַיָּא:

Which your fathers dreaded not. New gods that came up of late, 17 no-gods, Gods that they knew not, They sacrificed unto demons,

God that bore thee. . wast unmindful, And didst forget Of the Rock that begot thee thou

sons and His daughters. 19 Because of the provoking of His And the LORD saw, and spurned,

whom is no faithfulness. froward generation, Children in end shall be; For they are a very 20 from them, I will see what their And He said: 'I will hide My face

with a vile nation. no-people; I will provoke them rouse them to jealousy with a Me with their vanities; And I will with a no-god; They have provoked They have roused Me to jealousy

mountains. ablaze the foundations of the earth with her produce, And setteth nether-world, And devoureth the And burneth unto the depths of the For a fire is kindled in My nostril,

- (16) יקגאהו. סבעירו מממו וקנלמו: בהועבוה. במעשיס מעוביס, כגון משכב זכור וכשפיס שנלמר בסס מועבס:
- לפרש עוד, שערוס, לשון ושְׁעִירִיס יְרַקְּדוּ שְׁס (ישעיה יג, כה). שעיריס הס שדיס, לה עשו הבוחיכם שעיריס הללו: אבחיכם. לא יראו מסס, לא עמדס שַעַבְמָס מפניסס, דרך שערות סאדס לעמוד מחמת יראס, כך נדרש במפרי (שס). ויש באו. אפילו האומות לא היו רגילים בהם (ספרי שיח), נכרי שהיה רואה אותם היה אומר, זה ללם יהודי: - לא שערום (קו) לא אלה. כמרגומו דלים בסון לְּרוֹךְ, מֹילו סיס בסס לְרוֹךְ למֹ סימס קומס כפולס כמו עכשיו: הדשים מקרוב
- אל מחוללך. מוליפֿן מרפס, לשון יְמוֹגֵּל פַּיָּלוֹמ (מסליס כט, ט), הִיל פַּיּוֹגַדֶּס (שס מח, ז): (18) חשי. משכת. ורצומינו דרשו, כשבא לסימיב לכם, אםם מכעיפין לפניו ומחישים כחו מלסימיב לכם (פפרי שי"ש):
- אמון, לשון אמונה כמרגומו, אמרו בקיני נעשה ונשמע, ובשעה קלה בעלו הבעחחם ועשו העגל: בְּדְּוּלֵי נְפְרִים בּסִם, כִי סִורִימִים דרך עובס ומרו ממנס: -- אמון. לשון וַנְסִי מֹמֶן (אֹסִמר בֹּ, ו), נודריעור"ה בלע"ו. דבר אמר (02) מה אחריחם. מס מעלס בסס במופס: כי דור ההפוכות המה. מספנין ללוני לכעם: לא אמון בם. אין
- קום פותר פְעַר נְבָל בְּלִבּוֹ פֵין פֶלְכִיס (תהליס יד, מ): זֶס סְעָם לֹחׁ סְיָס (ישעיס כג, יג), וצעשו סוח הומר בָּווּי חַׁמָּס מָמֹד (עוצדיס ה, צ): 🏻 בגור גבל אכעיסם. חלו סכופריס, וכן (21) קנאוני. הבעירו המהי: בלא אל. בדבר שלינו אלוה: בלא עם. באומה שלין להשה, שנאמר הַן שֶׁרֶן פַּשְׁדִּים
- סמיוסדת על ססריס, שנאמר יְרוּשְׁלַם סָרִים מָבִּיבּ לָהַ (שם קכה, ב): (בב) קדחה. בערס: וחיקד. בכס עד סיקוד: וחאבל ארץ ויבולה. ארלכס ויבולה: וחלהש. ירושליס

ÄĊĊĽ_Ē□: ¾ אַסְפָּׁר עַלְיִמוֹ דְעַוֹּת חַצֵּי אַסִיף עַלִּיהוֹן בִישְׁן עַכְּחְשִׁי

מם_חַמַּע וְחַבֻּ, מִּפֶּר: מְרִירֵי וְשֶׁן בְּחַמֹת אֲשֶׁלַח בְּם אֲנֶרִי בְּחִוֹן עִם חֲמָת מַנִּינָיִא مٰٽ، ٺڴڗ بڄٽڙ، ڰۿڮ ٺڴۿڎ

יונק עם־אָישׁ שִׁיבֶּה: אַיטָּה גַם־בָּחוּר גַם־בָּתוּלָה

מְאָנְוָהָ זִכְּרֶם:

וְלָא יְהוָה פְּעָל כָּל־וְאָת: עַרְימוֹ פַּוֹרְאַמְרוּ יָדֵנוּ רָטָר ליב לולו פַעַּט אַנִיבן אָנְיִר פּוֹרַיִנְפָּרִי

אַשִּׁיצֵי בְּחִוֹן:

لَـٰ إِنَّاكِٰ إِلَّا لَٰ لَمْ فَلَـٰ ١٤٠٤ ו לפונו לפו נאלילי עוף ולהישי

סְבֵיהוֹן: אַף עולימְהָהוֹן נְיָבֵיהוֹן עִם עובער מוקא אף עולימיהון מענא שַׁמַּבֶּלְ יְיְבֶּד נִמְעַבְיִנִים מִבּנֹאַ שַּׁנַבָּגְ עַנַבָּאַ נִמְעַנִּנִּיּאַ

אַלמֹא בּוּכְבְּנְבִינוֹ: וֹאָהָוּגווו אַבַּהוֹע מוֹ בַּנוֹ אַהְּבָּיהָה אָמָרִיה יְחוּל רוּגִוִי עְּלֵיהוֹן

בְּלָנוֹ בָּלְ דָּא: שׁפֿופֿט לָנֹא וֹלָא מוֹ פֿבֿם וֹנֹ בְּבַבָּא בַּלְמָא המָבוּן וֹבַנָּא בות בלמא יערב במיל אַלוּ לָא פֿוֹן רוּגָּוָא דְּשְׂנָאָר

> spend Mine arrows upon them; I will heap evils upon them; I will

the venom of crawling things of beasts will I send upon them, With bitter destruction; And the teeth of devouring of the fiery bolt, And The wasting of hunger, and the

of gray hairs. virgin, The suckling with the man Slaying both young man and And in the chambers terror; Without shall the sword bereave,

cease from among men; 26 them, I would make their memory I thought I would make an end of

'sidt lls thguorw exalted, And not the Lord hath they should say: Our hand is adversaries should misdeem, Lest enemy's provocation, Lest their Were it not that I dreaded the

מלי אבלים בהם, וקללה זו לפי הפורענות לברכה היא, חלי פְּלִים והם אינם פְלִים: עלוֹמֵיבֶס מְפּוּ עַל וְבְּמֵיבֶס (ירמיס ו, כה). דבר המר, המפה, הכלה, כמו פָּן מִּמְפָה (ברהֹשׁיִם ימ, מו): דצי אבלה בם. כל (33) אספה עלימו רעות. אחניר רעה על רעה, לשון קפו שְנֶה עַל שֶׁנֶה (ישעיה כע, ה), קפוֹת הְנֶיְה (לעיל כע, יח),

לשון מרולם סמיס על סעפר, וכן כל מרולם דבר סמשפשף על סעפר וסולך: וממימין (ספרי שכא): - חמת זוחלי עפר. ארס נמשים, המהלכים על גמונס על העפר כמים הזוחלים על הארץ. זמילה, (פסמיס קיא:): קשב. כרימה, כמו שֶׁהִי קַעְבֶּן שְׁאוֹל (הושע יג, יד): ושן בהמות. מעשה היה, והיו הרחלים נושכין ששרים נלחמו בסס, שנחמר וּבְּגֵי רֶשֶׁף יַנְבִּיםוּ עוּף (חֿיוב ה, ז), וסס שרים: וקשב מרירי. וכריחוח שד ששמו מרירי רעב, אדס כמוש מגדל שער על צשרו: מזי. לשון ארמי שער מַוְיָא, דסוס מספר בְּמַוְיָא (מגילס יה.): ולחומי רשף. (24) בזור רעב. אונקלום מרגס נְפִּימֵי בְפָּן, ואֿין לי עד מוכיה עליו, ומשמו של רצי משה הדרשן מעולושה שמעהי, שעירי

עֹשִׁים צַּמשֶׁן ְ מִישׁ בְּמַרְרֵי מַשְׁכִּימוּ (ימוקמל מ, יצ): שַׁמְמֶּס מִוְּבְּמוֹת לַבּשֶׁת (שֹס ימֹ, יג ספרי שֹס): ומחדרים אימח. על מס שעשו בחדרי חדרים אימה. שַלַּמַל מַ בְּּםַלּוֹנֵיני (ירמיס ט, כ), וכן מרגס אונקלוש. דבר אחר מחוץ משכל חרב, על מס שעשו בחוצום, שנאמר וּמִמְפַּר מֻצֹוֹח יְרִישְׁלַס נוקפים עליו מחמח אימה, והוא מח והולך בה. דבר אחר, ומחדרים אימה, שבביח חהיה אימח דֶּבֶּר, כמו שנאמר כִּי שָלֶה מָנֶח (25) מחוץ חשכל חרב. ממון לעיר משכלס מרב גיימום: ומחדרים אימה. כשבורם ו:מלע מן סמרב, מדרי לבו

מיבה זו לשלשה מיבות, אמרתי אף אי הם, אמרתי באפי אָפְנָם כאילו אינם, שיאמרו רואיהם עליהם איה הם: פִי (חֿיִרִּב מו, ה), והחל"ף החיכונה חֿינה רחֿייה בו כלל, וחֿונקלום חרגם חחר לשון הברייחה השנויה בספרי (שכב), החולקת ַ רוּגְזִי שַּׁלֵּיסִין, ולמּ ימכן, שמס כן סיס לו לכמוב ממפמיסס, ממת לשמוש וממת לימוד, כמו מַּשַׁאָרֶ ךּ (ישעיס מס, ס), מַשַׁמִּלְכֶּס בְּמוֹ בעורה, וַמִּמֵן לְבֶּס עַמְלְכוֹת וַעֲמְמִיס וַמַּמְלְבֵּס לְפֵּמְּס (נחמיס ע, כצ), לספקר, וכן חברו מנחס. ויש פוחריס חומו כחרגומו, יֵחוֹל (32) אמרחי אפאיהם. אמרמי גלגי אפאס אומס, ויט לפרש אפאיסס אטימס פאס, לסטליכס מעלי ספקר, ודוגממו מלינו

(22) לולי בעם אויב אגוד. אם לא שכעם אויצ כנוס עליהם להשחיח, ואם יוכל להם וישחיחה, יחלה הַגָּדְלָּה צו וצאלהיו

בְּהֶם הְבוּנְה:

ڬۿڷۮٮڟؗ٦٠ ממישי לַוּ חַבְּטוּ יַשְׁבֵּילוּ זָאָת יָבֶינוּ אָלּוּ חַבִּיטוּ אָסְחַבּלוּ בְּדָא

מְכְּרֶם וֵיהֹנֶה הִסְּנִּירֶם: ינניסו רבבה אם לא בי־צורם וחבין ישרקו og אַיכֶּה יִרְדָּף אָחָד אָלָף וּשְׁנַיִם אַיּרָביוּ יִרְדּוֹף חַד לְאַלְפָּא

ڟ۬ۮ؞ۮ؞ڡ؞ יי כֿי לָאַ כֹאוּבֿווּ אוּנִבֿם וֹאָנֹבֿווּ אַבּוּ לָאַ כֹעוּלַפּּוֹאַ שוּלַפֹּעוָן

אַמְבְלְיִם מְרִרָה לְמוֹ: בּ בִּי־מִנְּפֵּן סְדֹם נַפְּנְם וּמִשַּׁדְמִׁת מֵיֵ ִ יִּבִּיִּ יְבִּייִ יִּבְיִי יִּבְּיִי יִבְּיִי יִּבְּיִי יִּבְּיִי יִּבְּיִי יִּבְּיִי יִּבְּיִי יִּבְּיי יִּבְּיִי יִּבְּיי יִּבְייִי יִּבְּיִי יִּבְּיִי יִּיְיִי יְבְּיִי יְבְּיִּבְּיִי יִּבְּיִי יִּבְּיי יִּבְּיי יִּבְּיִי יִּבְּיִי יִּבְּיִייִּי יְּבְּיִייְיִי יְּבְּיִי יְּבְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִּיְ בְּיִייִּי יְבְּיִי יְּבְּיִי יִּבְּיִי יְּבְּיִי בְּיִּיִּיְ יִּבְּיִּיְיִּיְ יִּבְּיִי יְּבְּיִייִּיְ יְּבְּיִּיְּיִייְ יִּיְּיִּיְיִּיְּיִּיְּיִייְ י

" בַּבָּע פַּבָּנָם בּנָנָם בַּנָאָ פָּבַנָנִם בַּאָ

٧<u>٠</u>

באולרטי:

ולית בהון סוקלקנו: ⁸² בִּיְרֶנֵּי אָבָּד עַצְּוֹת הֻמָּה וְאֵנִן צֵּבֶּי עַם מְאַבָּּדֵי עַיִּצְּה אָנִּוּן

סַבַּרוּ מָא יְהֵי בְּסוֹפְּהוֹן:

אַמִּבְיִנִינוֹ: אָלִבוּגו שַּפֿיפָּהוּן מְסָרְנּוּן נִינָ ムトロドロメ

יבֹהְלֵג בַבֹּבֹלא בַוּנְ בַּנְּתָּלָא:

מולביהון כמרהותהון: خترش نازرا にははなくなけ אָבׁו כַפּוּבַמְנוּט מַמָּא בַּסָבוָם

פובלויטעון יכניש פטני טוין בְּטְבַּע עַנִּינָיָּא

×۲۲۲۲۲ ناد

And the cruel poison of asps. Their wine is the venom of serpents,

of gall, Their clusters are bitter;

31 Even our enemies themselves being

For their rock is not as our Rock,

over And the Lord had delivered

Except their Rock had given them

ear ten thousand to flight, How should one chase a thousand,

discern their latter end.

29 understand this, They would

counsel, And there is no

If they were wise, they would understanding in them.

For they are a nation void of

32 Sodom, And of the fields of To their vine is of the vine of

them up?

Gomorrah; Their grapes are grapes

Sealed up in My treasuries?

ינכרו סדבר למלומ גבורמס בנכרי שאין סגדולס שלו. ולסֿ ימלס קגָדְנֶּס בּי, וזסו שנסמר פן ינכרו צרימו. ינכרו סדבר למלות גבורמס בנכרי שסין סגדולס שלו. פן ינכרו צרימו.

ללנונו לנום בולא לאוגלני:

4416 111; (82) פן יאמרו ידנו רמה וגרי. כי אומו גוי אובד עלום סמס. ואין בסס מבונס. שאלו סיו מכמיס, ישכילו זאה איכס

(92) יבינו לאחריחם. ימנו לג לסמבונן למוף פורענומס של ישראל:

εςα..ι: (30) איכה ירדוף אחד. ממנו ללף מישרלל: אם לא כי צורם מכרם וה׳ הסגירם. מכרס ומקרס בידנו דילבר"ר

שופעים אותנו, שהרי לורנו מכרנו להם. (ק"א הרי שלורנו מכרנו להם): לא יכלו כלוס אלהיהם כנגד צורנו, כי לא פְּמַלְעֵנוּ מָלְעָם, כל צור שבמקרא לשון סלע: ואויבינו פּלילים. ועכשיו אויצינו (IE) כי לא כצורנו צורם. כל זה היה להם לחינים להנין, שהשם התגירם ולה להם ולהלהיהם הנלחון, שהרי עד הנה

אשכלות מרורות למו. משקס מר כאוי להם, לפי מעשיהם פורענומם, וכן מרגם אונקלום וַמָּשֶׁלְמַת עוֹבָּבִיהֹוֹ בְּמֶּבֶרוֹמָהוֹן: שדמות. שדה מבואה, כמו ישְׁבְמוֹת לֹא עָשְׁה אַבֶּל (מבקוק ג, יו), בְּשַׁרְמוֹת קַרְרוֹן (מלכים־ב כג, ד): ענבי רוש. עשב מר: (25) כי מגפן סדום גפנם. מוקג למעלה, אמרמי גלגי אפאיסס ואשגים זכרס, לפי שמעשיסס מעשה קדוס ועמורה:

פחנים. כוקס, שסוא אכור לנשוך, אויצ אכורי יצא ויפרע מסס: (33) חמות חניום יינם. כמכגומו סל בְּמֶרַם פַּנִינַיַל כַּמַ פוֹרענומסרן, סנס כמכירומ ומשיס כוס משמס פורענומס: וראש

גפנס ומבומת שדמומס כמוק עמדי: (אַבּ) הלא הוא כמוס עמדי. כמכגומו, כמבוריס סס ששכממי מעשיסס, כולס גנוויס ושמוריס לפני: הלא הוא. פרי

הוצל בולה בימו: רַגָּלְם כֵּי קְרוֹב וַיִם אֵידְם וְחֲשׁ לְעִיּן דִּיגָלוֹ מַאַרִעְּחוֹן צָרֵי מסבם לְּמִיּי

דַּעָּהָר לְהוֹץ: לְּגְׁ לְּלֵּםְ נְׁמְּבֶּם לְמֹנִי שֹׁנִגִּים צֹּבַתְּ פּוּבֹּגְּוּנִים אַנְּאָ אָּהַבְּנִם

shall make haste. things that are to come upon them their calamity is at hand, And the their foot shall slip; For the day of recompense, Against the time when Vengeance is Mine, and

נאפס געור ועווב: יְהְנְהָהָ בֵּי יְרְאָרְ בְּירְאָנְלָת יָּדְ יִהְפְּרַע צָּרֵי

نھُ 🛨 رکا ہا : מַחַת שְׂנָצָּה יִהוֹן מִמּילִמְלִין בְּיִי יְבְיִרְ עַּמְּיִ וְמַכְ מְּבְּרֵבְיִרִי בְּּבְּרֵבְיִרִי בְּבִּינִי בְּּבִּינִי בְּבִּינִי בְּבִּינִי אָרֵי יְדִין יִיִּ בְּמִּיִּיִי

remaining, shut up or left at large. stay is gone, And there is none servants; When He seeth that their siH rof repent Himself for His For the Lord will judge His people,

And it is said: Where are their gods, Agi rhiding agraph and moom they trusted;

The rock in whom they trusted:

Who did eat the fat of their

הקיפם סקבה: יוו לסיבם יקומו ויגיור בסיבה יהי אַאָּה חַלְר וּבְּחַנְמִן יאַכְּלְוּ יִאִּשׁׁנּ הַטַּבר וּבְסַטִּחֵוּן הַוֹוִ אָּבְלְּוֹ

44: להן ויסהדיוכון יהון הליכון שָּׁעוֹ שַׁמָּר נִסְבִּיחוֹן יְקוֹמוּן

See now that I, even I, am He, And protection. up and help you, Let him be your their drink-offering? Let him rise 38 sacrifices, and drank the wine of

4.4: מַבַּאָלִי נְאָּלָ אָבַבְּא נְאָנוֹ מִנְיִבׁי מִבְּוֹלִא נִאָּנַ מִפַּנִּא נִבְּיִב מִוּנִבִי מִוּנִבי $_{ee}$ אֱלַהָּים עַמְּּהָי אֲנָי אָמָית נַאַתַּיָּה אֱלָה בָּר מִנִּי אֲנָא מָמִית וּמִתַּי באַנוּ מַשְּׁנִי בָּנְ אָנִי, אָנִי, עְנָא נְאָנִן עַנִּין בְּמִּן בַאַנְא אָנָא ענָא נְלָנִים

קשֶׁיזֵיב:

deliver out of My hand. heal; And there is none that can I make alive; I have wounded, and I 39 there is no god with Me; I kill, and

סְפֶּלְטַ סַבְּּלֵכְטַ וְמַלְלְלָטַ וְדְוּ, (לְתִילְ לִי שָׁ) וְשָׁבַ סֵ, שֶּׁלְטֵּיִבְ שָׁטַ שָׁבִּוּטַבְּ וְדְוּ, (שִׁסְ דִי): ואילך העיד עליהם דברי מנחומין שיבאו עליהם ככלום הפורענום, ככל אשר אמר למעלה, וְקִיֶּה כִּי יָבֹאוּ עָלֶיךְ כֶּל הַדְּבָּרִים כאן העיד עליהם מעה דברי מוכחה, להיות העירה הואת לעד, כעתבא עליהם הפורענות ידעו עאני הודעתים מראע, מכאן על ידי שלומיס סרבס: וחש עתדות למו. ומסר יבאו סעמידות לסס: וחש. כמו יְמַבֶּר יָמִישָׁס (ישעיס ס, יע). עד פְּשֶׁמִּמֹס זכות אבותם שהם סמוכין עליו: - בי קרוב יום אידם. כשהכלה להביה עליהם יום הידם, קרוב ומזומן לפני להביה שם דבר, כמון שְׁלוּס, וסוח מגורת וְסַדְּבֵּר מִין בְּסֶם (ירמיס ס, יג), כמו וְסַדְּבּוּר. וחֹימתי חׁשׁלם לסס: לעה חמוש דגלם. (35) לי נקם ושלם. עמי נכון ומזומן פורענות נקס, וישלם לסס כמעשיסס, סנקס ישלס לסס גמולס. ויש מפרשיס ושלס,

מיינמינדו"ר. ענור, סוא סנושע במענור סמושל. עווב, מָחוּזָק, כמו וַיַּעַזְבוּ יְרוּשֶׁלָס עַד סַחוֹמֶס (נחמיס ג, ח), פֿין־ לֹא עַזְבָּס שיעלור בהם: – עזוב. ע"י עוזב. עולר, הוא המושל העולר בעם שלא ילכו מפוזרים בלאםם ללבא על האויב, בלשון לע"ז בי אזלח יד. כשיראס כי יד סאויב סולכת וחווקת מאד עליסס, ואפת בהם עלור ועזוב: – עצוד. נושע ע"י עולר ומושל משפטיס הללו, וימומס הקד"ה על עבדיו לשוב ולרחס עליהם: יחבחם. לשון הפך ממשבה, להיטיב או להרע: כי יראה .משמש בלשון דהא, למס טעם לדברים של מעלה, אלא לשון מחלס דבור, כמו פִי מָבֹאוּ אֶל בְּסָבֶן (ויקרא כה, ב). כשיבאו עליהם (36) כי ידין ה עמו. כשישפוע אוחס ביסורין הללו האמורים עליהם, כמו כִּי בָּם יָדִין עַמִּיִם (אֹיוּב לו, לא), כי זה אינו

וסלנס, כלומר שסיו במוחין בו לסגן עליסס מן סרעס: (פ) ואמר. הקב"ה עליהם: אי אלהימו. עבודת חלילים שעבדו: - צור חסיו בו. הסלע שהיו מתכמין בו מפני התמה עִיר מְּהַבְּׁה (ירמיה מט, כה). ענור, מייטונדי"ר. עווב, הֿינפורני"ד:

אומו הלור יהיה לכם מחקה ומקמור: (85) אשר הלב זבחימו. היו מומן מלהות מוכלים, שהיו מקריצין לפניהם ושומין יין ומיכם: יהי עליכם סהרה.

(95) ראו עחה. הצינו מן הפורענום שהצהחי עליכה והין לכה מושיע, ומן החשועה שהושיעכה והין מוחה צידי: אנד

וֹלְמְׁמֶּלְאֵּגְ אֵּמְּבֶּׁם: בּׁמְמִּפְּׁס יָבְי, אִׁמְּיִר לִּלִּםְ לְּגִּּרְי, אִם ְמִּנְיִנִי, בִּרַל טַרָבָּי, וֹטִאָטִי

אַהְּבִּיר הִצִּיל מִדְּׁם וְחַרְבָּ האבֵל בְּשָׂר מִדַּם חָלָל וְשִׁבְּיָׁר אַטְּבָיר הִצִּיל מִדְּׁם וְחַרְבָּ

* הַרְנְינוּ גּוִיםׁ עַּמֹּוֹ בָּי דַם־עַּבְּדָיוּ יקּוֹם וְנָקָםׁ יָשָׁיב לְצָּרְיוּ וְכָּפֶּר אַרְעָהְיּיִיםׁ עַמִּיוֹ (פ)

> לְמְּלְמִוּ! מְּכִׁוֹיִנִי וֹאָמָנִיִּנִי לַוָּם אָּנָא אָבִּי אַטַלוּנִינִי בַּמְמָנִּא בִּיִּנִי

שׁמַּהֵלְ בַּהַּמְׁמָהֵא מִנַם מְּמִּלְּהָוּ אַנְהָּ, צְּנְנְהָ, מִנְּמָא נְחַנְבָּי נְלְבָּהְלָּהְיְ נְּבְּבָּרְ אַהְבָּים: נְגַי אַטִּיִּב פּּנְרְמְנִיטָּא לְמִּנְאִּ טִטִּיּנְלְ, חַנְבָּי, נִטְשַּׁפָּר בָּגַיִּנְאָ מִסְנָּב מִהְנִּא נְמָב סִנְּב מְּמְנִּיֹא אָם מַלְ חַבְ מִבְּינִוּ בְּנִבְּאָ

וְמֶלְ מְּמֶּיה: לְמְּנְאִיהִי וְיכְפָּר עֵּלְ אַרְעִּיה הוּרְעָנִה עַבְּרִיה צַּרִּיקִּיא שנרענת עַבְרִיה צַרִּיקִּיא שנרענת עַבְרִיה צַרִּיקִּיא שנהענה עַבְּרִיה בַּרִּיקִיא שנהענה עַבְּרָה בַּרָה בַּרָה שנהענה בַבְּרָה בַבְּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה שנהענה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַבְּרָה בּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַרָּה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרְה בַּרָה בַּרְה בַּרָה בַּרָה בַּרְה בַּרָה בַּרְה בַרְה בַּרְה בְּרְה בַּרְה בַּרְה בַּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בַּרְה בְּרָה בְּרְה בְיבְיה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְיבְיה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְהְרְהְבְּרְה בְּרְהְבְּרְה בְּרְה בְּרְהְרְהְהְרְה בְּרְה בְּרְה בְּרְהְיבְה בְּרְהְיבְה בְּר

ישְׁבַּן לַאַּמֹבָאַר כִּטִבִין מֶבִישִ

For I lift up My hand to heaven, And say: As I live for ever,

If I whet My glittering sword, And the My hand take hold on judgment; I will render vengeance to Mine adversaries, And will recompense them that hate Me.

I will make Mine arrows drunk
with blood, And My sword shall
devour flesh; With the blood of the
slain and the captives, From the
long-haired heads of the enemy.'

Sing aloud, O ye nations, of His people; For He doth avenge the blood of His servants, And doth render vengeance to His adversaries, And doth make expiation for the land of His people.

אני הוא. אני לסופיל ואני לסריס: ואין אלחים עמדי. עומד כנגדי למחום: עמדי. דוגמחי וכמוני: ואין מידי מציל. ספושעיס בי:

בובי (מפושעים כי: (40) בי אשא אל שמים ידי. כי במרון אפי אשא ידי אל עלמי בשבועה: ואמרתי חי אנבי. לשון שבועה הוא, [כמו הַיּ הְנִי נְאָם ה' אָם לֹח בַּאֲשֶׁר דְּבַּרְשֶׁם בְּאָוְנִי (במדבר ידי, כח), אף כאן] אני נשבע חי אנכי:

(1+) אם שנותי ברק חרבי. אם אשנן את לסג מכצי, כמו לְמַעַן מֻיֵס לָסְ בְּרָק (ימוקחֹל כחֹ, מו) פלנדו"כ: ותאחו במשפש ידי. לסנית מדת כתמים בחייבי שהכעו לכס, מֻשֶׁר מֻבְּי מֻנְעַ מְשָׁמ וְמַשָּׁ שְׁוְכִי לְבָעָה (זכריס ה, מו). ד"ה, ותחמח ידי חת מדת המשפע, להחזיק גה ולנקום נקס: אשיב נקם וגרי. למדו רצותינו בהגדה מתוך לשון המקכה שחמר ותחמח במשפע ידי, לה כמדת בשר ודס מדת הקב"ה, מדת בשר ודס זורק תן וחינו יכול להשיצו, והקב"ה זורק תליו ויש בידו להשיצן כחילו הוחן בידו, שהרי ברק הוח מלו, שנחמר כחן ברק תרבי ותחמו במשפע ידי, והמשפע הוה לשון פורענות הוח בלש"ו יושמילח"ה:

(ב+) אשכיר חצי מדם. סמוינ: וחרבי מאכל בשר. נשרס: מדם חלל ושביה. ואם מסיס לסס מעון דס מללי (מ"א מללי דס) ישראל ושניס שבי מסס: מראש פרעות אויב. מפשע ממלת פרלות סמוינ, כי כשסקנ"ס ופרע מן סמומות, פוקד עליסס עונס ועונות הנותיסס, מראש פרלס שפרלו נישראל:

מּמֹא ביא וֹבומֹת בֿב נוּן:

لِثَمْتِ لَانِي لِبِرَشُمْ فَلِـ ثِنَا: דְבְרֵי הַשִּׁירֶה הַאָּתִר בְּאָוֹנֵי פִּחְנְמֵי חּוֹשְׁבָחִמָא הָדְאַ קֵּדְם עניעי וַיְּבָאׁ מֹשֶׁה וַיְרַבֶּרָ אָת־כְּלְ וַאָּהָא מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יָה כָּל

וַנְבָּל מֹשֶׁה לְזַבֶּר אָת כָּל וְשִׁיצֵי מִשֶּׁה לְמַלְלְא יָת

i₫Ť<: הַדְּבְרָים הָאֵלֶה אָל־בָּל־ כָּל פִּהְנָעִיִּא הָאַלֵּיוֹ עִׁם כָּל

אָנוַ בְּלְ דִּבְרֵי הַמּוֹרֶה הַוּאָנוּ: אָּטַ-בְּנִיכֶּם לָהֵּלָּוַ לַהַּהָּוָעַ ממיד בַבֶּם הַיִּוֹם צַּשָּׁר הַצַּוֹם 9+ 444_0144 נּגְאָמֶר אָבְטִם מָּגמנּ לְבַּבֹרֶם

אַמָּר אַטָּם הַבְּבַוֹנם אָנַרַינִינְבְיֵוֹ

שַּׁאֲבֻיִּכִּוּ יִמְיִם עַּלְ-הָאֲבְמְּה הָבֵין הַּיִּרְכוּן יוֹמִין עַּלְ אַרְשָּׁאַ

בּׁי לְאַבְּרַ בַל הוּאַ מִבָּּם אֲבִי לָאִפַּהָנָם בִיקַן הוּאַ מִנָּכוּן

בּי־ הַנְּא חַנֵּיכֶם וּבַבְּבֶר חַנְּה צַבִּי הוּא חַנֵּיכוֹן וּבְפְּחָנְמָא

פּטׁלמׁ, אַנבֿוֹטֹאַ בַּבָא: בניכון למטר למעבר ית כל ומא בין דקפקרונוון פֿטַנְמָנְאַ בַּאָנָאַ מַסְבֵּיִר בָּכֹוֹן

בּאַטוּן אַבְּוֹבוּן זָט זָבְבַּאָ לָטַמָּן

נאמר להון שוי לבכון לכל

words of this law. therewith to observe to do all the may charge your children testify against you this day; that ye unto all the words wherewith I he said unto them: 'Set your heart

45 speaking all these words to all Israel,

And when Moses made an end of

People, he, and Hoshea the son of ++ words of this song in the ears of the

And Moses came and spoke all the

.uuN

over the Jordan to possess it. days upon the land, whither ye go this thing ye shall prolong your because it is your life, and through For it is no vain thing for you;

שיסח דורש בחייו, כדי שלח יחמרו ישרחל בחיי רבך לח סיס לך לסרים רחש, ולמס קורחו כחן סושע, לומר שלח וחס דעתו עליו, (44) הוא והושע בן גון. שנמשל דְיוּוְגִי סימס, נעלס רשוממוס ונמנס לוס (מומס יג:), סעמיד לו משס ממרגמן ליסושע אם שנותי ברק חרבי. סרבס מס יש שמינס מלויין, כשמשנן ברק מרבי ומממו במשפט ידי וכוי, כמו שפירשמי למעלס: שמא ימוח הוא או אויבו, ונמלא שלא ראה נקמחו ממנו, אבל אני חי לעולס, ואם ימוחו הם ואיני נפרע בחייהם, אפרע במוחם: לני נפרע מסס, וסיכולם בידי לספרע מן סממיס ומן סמייס, מלך בשר ודס שהוא הולך למוח ממסר נקמחו לספרע בחייו, כי לספרע מכס, אבל אמקמי שחי אנכי לעולס, איני ממסר לפרוע לפי שיש לי שסות בדבר, כי אני חי לעולס, ובדורות אחרונים שליון על המחמון, וכל שכן שגצור מלמעלה וחלש מלממה: ידי. מקום שכינמי, כמו פֿישׁ עַל יֶדוֹ (במדצר ב, יו), והיה צידי אל שמים ידי. כמו כי נשאמי, ממיד אני משרה מקום שכינםי בשמים, כתרגומו, אפילו מלש למעלה וגבור למעה, אימם עליסס סרעס, ומאחי חבא עליסס סעובס: ואין מידי מציל. מי שיליל אחכס מן סרעס אשר אביא עליכס: כי אשא שַּׁיּוֹ סִי שֵׁלְּסְיִיְךְּ (מיכס ז, י): ראַר עחה כר אַני וגרי. אז יגלס סקב"ס ישועמו ויאמר, ראו עמס כי אני הני סוא, מאמי באת של ישראל, כמו שאמר מימום הרשע כשגידר את הפרוכת (גימין נו:), כענין שנאמר וְמַבֶּא הֿיַבְּמִּי וּמְבַמֶּק בּוּשָׁה הָאֹמֶרֶה הֵלַיַּ יפורין, אלא כמו כי יריב אם ריבס מיד עושקיסס, כי יראס כי אולם יד וגוי: - ואמר אי אלהימו. סאויב יאמר אי אלהימו. רגלם. כענין שנאתר פְּרְמְשָׁנֶּס בְגֶגל (ישעיס כו, ו): - בי ידין ה׳ עמו. צלשון זס משמש כי ידין צלשון דסא, ואין ידין לשון מוכן לסשקומס על מס שעושין לסס: - במוס עמדי. אומו סכום שנאתר כִּי כוֹם בְּיַד ס׳וגו' (מסליס עס, ע): - לעה המוש אגור על ישראל, להרעילם ולהמרירם, לפיכך אשכלות מרורות למו, להלעימ אותם על מה שעשו לְבָּנַי: חמה חנינים יינם. . סליליס: ומשַרַמת עמורַת וגוי. ולַס ישימו לַבָּס למלות סגדולס בּיַ: ענבמו ענבי רוש. , סוח שחתר לולי כעם חויב

שיניו ואוניו ולבו מכוונים לסבין, דברי מורס שסן כסררין סמלוין בשערס על אחם כמס וכמס: שְׁמֶש וְשֵׁים לְבָּּף וגו' (ימוקאל מ, ד), סרי דבריס קל ומומר, ומס מבנימ סבימ שסוא נראס לעיניס ונמדד בקנס, נריך אדס שיסיו (64) שימו לבבכם. לריך אדם שיסיו עיניי ואוניי ולבו מכוונים לדברי חורם, וכן סוא אומר בֶּן שָׁדָם רָאָם בְּעֵינֶיךְ וּבְּשָׁוֹנֶיךְ שאע"פ שנימנה לו גָדְנָה, השפיל עלמו כאשר ממחלמו (ספרי שלד):

(פף) כי לא דבר רק הוא מכם. לא למנס אמס יגעיס בס, כי סרבס שכר מלוי בס, כי סיא מייכס. דבר אמר, אין לך דבר

הַנְּיִם הַנֻּה לַאִּמְר: «פּמיר וַנְיַבַּר יְהֹנְתַ אֶל מֹשֶׁה בְּעֶעֶט וּמַלֵּיל יִי עָם מֹשֶׁה בִּבְרַן יוֹמָא

て終口背口: בּנְתּן אַמְּר אַנִּי נְעֵיׁן כְבֹנִי יִמְּרַאָּכִי יְנִי אַרַתָּאַ בּבְנָתֹן בְּאָנָא יִבְיִר על־פָּנֵר יָבַחָוֹ וּרְאֵהֹ אָת־אֶבֶץ דְּמִלֹאָב דְעַלֹּ אַפֵּי יָבִיחוֹ וַחָוִי or הרדלבו אַשֶּׁר בְּאָבֶר אַשֶּׁר לְמִּירָא בּנְבִּין עַלְיה אָלְיהַר הְעָּבְרָים הַנָּה סַק לְמוּרָא דְּעִבְרָאֵי הְדֵין

\$4_44: אַבְרָן אָבִיּרְ בְּנַרְ הַבְּרֵר הַבְּרֵר נַיֵּאֶסֶף צַּבֵרוֹן צִּחְוּךְ בְּרֹּרִר פֿוּרָא י וְהַאָּסֶף אָל־עַּמֶּיִף בְּאֲשֶׁר־מֶת וַאַהְבָּנִישׁ לְעַמֶּּךְ בְּמָא דְּמִית انفِير چَبَر ٰ غِيْرٌ لَا هُوْلَا الْفَوْلِ الْمَادِي عِنْ وَجُرَمَ ذِينَوْلًا الْمَادِي الْمَادِي فَيْلًا الْمَادِينَ فَيْ الْمَادِينَ الْمُعَالِّ الْمَادِينَ الْمُعَالِقِينَ الْمُعَالِقِينَ الْمُعَالِّ الْمُعَالِقِينَ الْمُعَلِّقِينَ الْمُعَالِقِينَ الْمُعَالِقِينَ الْمُعَلِّقِينَ الْمُعَالِقِينَ الْمُعِلَّقِينَ الْمُعَلِقِينَ الْمُعِلَّقِينَ الْمُعَلِقِينَ الْمُعِلَّقِينَ الْمُعِلِقِينَ الْمُعِلَّقِينَ الْمُعِلَّ

₩

לא פֿבּאָשׁם אִנִי. בּעוֹנִ בּנֹי, פֿבּיאָשוּו יָטִי בּנִי בּנִי יִאָּנִי. פֿבה מוֹבּרַבֵּוֹ מַּלְ אָהָר מּוֹבּרָא בּבּוּן מּלְ וֹמְבַאָּכְ בַּמְּנִי בְּנִי בְּנִי נִמְבַּיִּ עַל" אַשֶּׁר מְעַלְמָם בִּי בְּתוּדְ עַל דְשַׁקַרְתוּן בְּמֵימָרִי בְּגוֹ

נאַטַכּנוּהַ לַמַּמִיה:

בַבוּן לְמֵימָר:

לְבֹנוֹ וֹמִּבְאֵלְ לְאַּטִׁסְנֹאִ: ドロダアはメ

his people. mount Hor, and was gathered unto people; as Aaron thy brother died in soest up, and be gathered unto thy and die in the mount whither thou

the children of Israel for a land of Canaan, which I give unto

against Jericho; and behold the

49 is in the land of Moab, that is over

that selfsame day, saying:

Abarim, unto mount Nebo, which

Io nis1nuom sid1 01ni qu 99d1 19D'

And the Lord spoke unto Moses

possession;

the children of Israel. sanctified Me not in the midst of in the wilderness of Zin; because ye at the waters of Meribath-kadesh, the midst of the children of Israel Because ye trespassed against Me in

ומלכים מספוים לידבק בורעו: (שם יב), לפי שאמרה איני כדאי להיוח לו לאשה, הלואי ואהיה פילגשו, וכל כך למה, להודיע שבחו של אברהם שהיו שלמונים ריקן במורס שאס מדרשנו שאין בו ממן שכר, מדע לך שכן אמרו וַשִׁמוֹמ לוֹעֶן מִתְּנֶע (בראשית לו, כב), וָמָתְנַע סְיָמֶס פִילֶּבֶשׁ וּגוי'

וסגיו לנו אם השליו, והעלה לנו את הבאר, ונתן לנו את המורה, אין אנו מניתין אותו, אמר הקב"ה, הריני מכניתו בחלי היום . אומריס, ברך ורך אס אנו מרגישין בו אין אנו מנימין אומו, אדס שהוציאנו ממצריס, וקרע לנו אמ היס, והוריד לנו אמ המן, מוליאן בחלי היום, וכל מי שיש בו כח למחוח יבא וימחה, אף כאן במיחח של משה נאמר בעלם היום הזה, לפי שהיו ישראל אנו מכגישין בסס אין אנו מנימין אומן לצאמ, ולא עוד, אלא אנו נומלין סייפוח וכלי זיין וסוכגין בסס, אמר סקב"ס, סריני בידו כח למחוח יבא וימחה, במלרים נאמר בְּעֶבֶׁם הַיּוֹם הַאָב הוֹלִיאׁ ה' (שמוח יב, נא), לפי שהיו מלרים אומריס, בכך ורך אס במיבה, ולא עוד, אלא אנו נוטלין כשילין וקרדומוס ומבקעין את המיבה, אמר הקב"ה, הריני מכניסו בחלי היום וכל מי שיש לַּמ וגו' (שם ז, יג), במכאים אוכו של יוס, לפי שהיו בני דוכו אומכיס, בכך וכך אם אנו מכגישין בו אין אנו מנימין אומו ליכנס (84) וידבר ה׳ אל משה בעצם היום הזה. צעלועה מקומות ואמר צעלם היום הזה, ואמר צנת בְּעֶנֶם הַיּוֹם הַזָּה בָּאַ

מיניך, ועלם, קמון פיך, וקמן והלך לו, אמר משה אשרי מי שמה במימה זו: וכן שניוכן שלישי, וכאס בנו בכבודו, א"ל משס, אסרן אחי, שַלֶּס לממס, ועלס, פשומ ידיך, ופשמ, פשומ רגליך, ופשמ, עלוס (02) כאשר מת אהרן אחיך. במומס מימס שרמים וממדם מומס, שספשיע משס מת מסרן בגד רמשון וסלבישו למלעור

כך מקיים מנים בוראו, אנו לא כל שכן: שם שמים, שסיו ישראל אומריס, ומס ססלע הוה שאינו לשכר ולא לפורענום, אם וכה אין לו ממן שכר, ואס ממא אינו לוקה, ְּוְדְצַּרְמֶּס מֻׁלְ עַמֶּלֶע (במדבר כ, מ), והם הכוהו, והוצרכו להכומו פעמים, ואלו דברו עמו ונמן מימיו בלא הכאה, היה ממקדש (IE) על אשר מעלחם בי. גרממס למעול בי: על אשר לא קדשחם אוחי. גרממס לי צלא המקדש, המרמי לכס

[@LXC: (G)

בּאָלֹא וֹבִיב לְבָׁנִוּ וֹמִּבֹאָלְ: וּלְטַמַּוֹ לַאַ מֵיעוֹל לְאַרְעָּאַ אַרי מִקְבֵּיל הָחָוּי יָת אַרִעָּאַ

the land which I give the children 52 but thou shalt not go thither into For thou shalt see the land afar off;

of Israel.

the Haftara on page 179. Kippur and Sukkot, if there is one. If it is the Shabbat between Rosh HaShana and Yom Kippur, read The Haftarah is II Samuel 22:1 - 22:51 on page 181. This Haftara is read on the Shabbat between Yom

خفتد مبني: אْرِم لَكُمْ لِلْأَرِيَارِهِ كُلْ فَدْرُ نَصْلُكُمْ لَحُدُهُ لَاذَ نُنْ خُدُرُ نَصْلُهُمْ كَلُهُ هِ הפס וָזָאָת הַבְּרֶלְת אֲשֶׁר בּרֶךְ מֹשֶׁר וְדָא בִרְכְּהָא דְּבְרֵיךְ מֹשֶׁר

children of Israel before his death. Moses the man of God blessed the And this is the blessing wherewith

IIIXXX

אשרת) [ק׳ אָשׁ דָתּן לְמוֹ: וְאָּמָה מֵרְבְבָּת קֹּדֶשׁ מִימִינֹוֹ (כ׳ ַ משָּׁמִיר לְמוּ הוּפִּיעַ מֵהַר פָּארֶן ניאַמָּר יְהוָה מִסִּינִי בָּאַ וְזָרָה

אוֹרוֹתָא וְהַב לַנָּא: ַמִינֵיה מִגּוֹ אָישֶׁרָא בפאבן וממוה רבנת קדישיו אֹטִינֹלִי בַּנְבוּרָהֵיה עַלַ מוּרַא יקביה משעיר אַתַּחָוּי לוא נאֹמר ג' מסיני אָהְגָלִי וְזִיהוֹר

was a fiery law unto them. myriads holy, At His right hand Paran, And He came from the them; He shined forth from mount Sinai, And rose from Seir unto

And he said: The Lord came from

خنثك نتص شقد ختبجك نهير אַף הבב עַמּוּם בְּלְ־קְדְשָׁיוּ אַף חַבּיִבְנּוּן לְשִׁבְּשַיָּא כָּלֹ

فْسبِس خَرْدُك رُمُخِياً مَح مُنفِدُك: אַפּּגל מִמִּגְבוֹם נֹאָמּוֹ מִבּבֹּבוּוֹ לבישוני בית ישְּׂרָאֵלְ בִּנִבוּרָאַ

Receiving of Thy words. And they sit down at Thy feet, 3 holy ones—they are in Thy hand; Yea, He loveth the peoples, All His

- מביבס סים לך, על כן פני פומר לך עלס ורפס: (25) כי מנגד. מכחק: - חראה וגר. כי אס לא מכאנס עכשיו לא מכאנס עוד בחייך: - ושמה לא חבוא. וידעמי כי
- (ו) וואח חברכה. לפני מוחו. קמוך למיחחו (מפרי שמנ), שלס לא עכשיו אימחי:
- על גבי אש לבנס, נמן לסס בלומום כמב יד ימינו. דבר אמר, אש דמ, כמרגומו, שנמנס לסס ממוך סאש: רובס, ולה כדרך בשר ודס שמרהם כל כבוד ששרו ומפהרמו ביוס מופמו: אש דת. שסימה כמובה מהו לפניו בהש שמורה לבני ישמעאל שיקבלוה ולא רלו (שם): ואחה. לישראל: מרבבוח קדש. ועמו מקלת רבבות מלארי קדש, ולא כולם ולא משעיר למו. שפתח לבני עשר שיקבלו אם החורה ולא רלו (ספרי שמג): הופיע. להס: מהר פארן. שהלך שם ופתח לסמילב במממים ההר, כממן היולא להקביל פני כלה, שנאמר לקרַאם הְשֶׁלֹהִים (שמום ימ, יו) למדנו שילא כנגדם: וורח בו סוכרם זכום לישראל, וכל זה דרך רלוי סוא, כלומר, כדאי הם אלו שמחול עליהם ברכה: מסיני בא. ילא לקראמם כשבאו (2) ויאמר ה' מסיני בא. פְּמַמ מחלס נשנח של מקוס ואחר כך פחח בלרכיסס של ישראל (מפרי שמג) ובשנח שפחח בו יש
- ואריקלום מרגס שהיו נוסעים על פי דבריך, והמ"ס בו שמוש משמשת לשון מן. דבר אחר, אף חבב עמיס, אף בשעת חבתן של שַׁלֶּי (ימוקאל ב, ב), כמו ממדבר אלי, אף וה מדברומיך, מה שהיים מדבר להשמיעני לאמר להם מישפורפלידור"ש בלע"ו, עליסס עול מורמך: מדברתיך. סמ"ס בו קרוב לימוד, כמו וַיִּשְׁמַע מֶׁמ סַקּוֹל מִדַּבֵּר מֵלְיו (במדבר ז, פע), וַמֶּשְׁמַע מֵׁמ מִדַּבֵּר לכך, שסרי מכו עלמן למוך מחמים ססר לכגלך במיני, חכו לשון פּוּעַלוּ, סוְמְוַנִפּוּ למוך מכגלומיך: ישא מדברחיך. ישמו حسردا عدممدر إچينهم پوظ فيتزد كِدندٍ م فرداد حيويده فيم ما فيتري الإسلامات م حمر دهر): ١ ١٦١ محد الالدال . الما حقد م כשאמר הקב"ה ליעקב גוי וקשל גוים יפים ממון (בראשים לה, יא): בל קדשיו בידך. נפשום הלדיקים גנווום אחו, (3) אף חובב עמים. גם מבס ימירס מבב את סשבמים, כל אחד ואחד קרוי עם, שסרי בנימין לבדו סיס עמיד לסוולד

طَلَخَلِ لَهُجَادٍ: י, תּוֹרֶה צְּנְּה־לֶנֵנּ מֹשֶׁה מוֹרְשֶׁה אֹרְיָהָא יָהַב לַנָּא מֹשֶׁה מַסְרַהּ

בָאמֶי עָּם יַחַד שִּׁבְמֵי יִשְׁרָאֵל: ، ניהי בישֻׁרִין מָלֶבְ בְּהִהְאַפֶּרִ נַהַנָּהַ

⁹ וֹבוֹי רְאִיבֵּוֹ וֹאַלְ יִמְׁנִי וִיבִּי מִׁנִּיוֹי

תְהָיֶה: (פּ) שׁבֹיאָנּוּ גַּבְׁוֹן בֶּבְ בְוָ נִׁמֹּנִב מִבּּבוֹוּ ווֹאָנו לִיהוּדָה וַיּאָמָר שָׁמָעַ

שניברי על מי מריבה: חַסִיהָדְ אַשָּׁר נִסִיתוֹ בְּעַסָּה איי וּלְכְוֹנִ אִּמְּר שׁמֵּוֹב וֹאִנֵּנוֹב לְאָנִה

נְרוּהָא לְכִנְשָׁׁ*הַ יַעֲּלְב*ּ:

מְבְׁמִנְא דְּוִשְּׁרָאֵל: באַטַבּנְמִנִע בַנְמֵג מַמָּא בַּטַבָּא

אַבְסְנְתְּרוֹן בְּמִנְיְנְרוֹן: שׁלוֹלֹא לָא וֹמוּט וּנִשַּבַּקנוּ בּׁנִינִינּ נים. באיבו בחני עלמא ומותא

מבמיל דְבְבָא הָוּי בִּיה: פּוּבְעָּנוֹעָא מִשְּׁנְאִנְעִי נְסְעָּיִ בְּמִלְם יִדוֹהִי יַמְּבְּדָן לֵיה לַכַּבְרָא וּלַמַּמִיִּה מַּטִּיבִנּיה אָלוֹתֵיה הִיהוּדְה בְּמִפְּקִיה וֹבֹא לִיהוּבָה וֹאֵמָר שַבָּיל וֹיִ

بَلتَرهٔ!: מֿכן מו מֹבּוּטֹא נֹאֹמֻטַּכֹּע לנסיקא והנה שלים בחנמהי ظلـٰجُاك אַלְבּׁיִּמְשֹׁא לְנָבַר דְּאָמְשַׂכַּח ילַכְוֹי אָמַר שִּימִּיֹא וֹאִירַיִּא

> Jacob. To noisegergnoo edt to eonstitedni Moses commanded us a law, An

together. gathered, All the tribes of Israel When the heads of the people were And there was a king in Jeshurun,

his men become few. Let Reuben live, and not die In that

his adversaries. And Thou shalt be a help against His hands shall contend for him, elqooq sid otau ni mid gaird baA Hear, Lord, the voice of Judah, And this for Judah, and he said:

Meribah; didst strive at the waters of prove at Massah, With whom Thou Thy holy one, Whom Thou didst Thummim and Thy Urim be with And of Levi he said: Thy

גורומיך ודמומיך בשממס. ואלס דבריסס: ולא משו מאחריך, ואחם שומרס: והם חבו לרגלך. וסס מחמלעים ומחכנסים לחחח ללך: ישא מדברוחיך. מקצלין אומות סעולם, שסראית לסס פנים שותקות ומסרת את ישראל בידם: בל קדושיו בידך. כל לדיקיסס ועוביסס דבקו בך

- (+) חורה. אשר ניס לנו משס, מורשס סיא לקסלמ ישקב, אחוניס ולא נעובנס:
- ביניסס, סוא מלכס, ולא כשיש מחלוקת ביניסס: ראשי. כמו פִי מִשְׂח מָת כֹחֹבׁ (שמות ל, יב), רחוין חלו שחברכם. דבר חתר, בהתחתף. בהתחתפס יתד בחגודה חתת ושלום (פ) ויהי. סקצ"ס: בישרון מלך. ממיד עול מלכומו עליסס: בההאסף. בכל סמאסף כאשי משבון אסיפמס:
- שחר חמיו, דוגמח היא זו, כענין שנאמר וַיִּשְׁפַב אָח בַּלְּהְה, וַיִּהְיוּ בְּנִי יַשַּׁקֹב שְׁבִי שַׁלָר (בראשים לה, כצו), שלה ילא מן המנין: (6) יחי ראובן. בעולס סוס: ואל ימוח. לעולס סבא. שלא יוכר לו מעשה בלהה: ויהי מחיו מספר. נמנין במנין
- נמל שמעון ממוך גורלו של יסודס, שנאמר מַמֶּבֶל בְּגֵי יְסוּדֶס נַמֲלַמ בְּגֵי שְׁמְעוֹן (יסושע ימ, ע) (ומפני מס לא ייחד לו ברכס בפני לא). דבר אחר, שמע ס' קול יסודה, כאן רמז ברכה לשמעון מחוך ברכוחיו של יסודה (ספרי שמח), ואף כשחלקו ארך ישראל נקממו: ועזר מצריו חדיה. על יסושפע סמפלל, על מלחמח רמוח גלעד וַיִּוְעַק יָסוֹשֶׁפָט וַס' עַּוְרוֹ (דברי סימיס־ב יח, וחוקיה מפני סנפריב: ואל עמו חביאנו. לשלום מפני המלחמה (ס"א מן המלחמה): ידיו רב לו. יריבו ריבאווינקמו גרס לראוצן שיידה, יהודה וכרי: שמע הי קול יהודה. מפלם דוד ושלמה ואפא מפני הכושים, ויהושפע מפני העמונים ביו עלמום יהודה מפגלגלין בארון, מפני נדוי שקבל עליו, שנאמר וְמְשֶׁאָהִי לְמָבִּי פָּל הַיָּמִים (בראשיה מד, לב), אמר משה, מי בְּבֶּס לְבַבְּס וגוי וְלַכֹּח שָׁבַר זֶר בְּמוּבֶס (שס ימ) ועוד פירשו רבוחיגו, (מכוח יה: בבה קמה לבי) שכל מ' שנה שהיו ישרהל במדבר, (\(\rangle\) וואח ליהודה. ממך יסודס לרמונן, מפני ששניסס סודו על קלקול שנידס שנממר שַשֶּׁל מַבְמִיס יַנִּידוּגוי (מיונ מו, ימ)
- (8) וללוי אמר. ועל לוי אמר: חומיך ואוריך. כלפי שכינה הוא מדבר: אשר גהיחו במהח. שלא נתלוננו עה עלמו, שהיה בלבו עליו על מה שעשה בשמיה, כ"כ באגדה ההליה (מדרש ההליה ל, ג)):

אמֹנְמְנְ יְּבְׁנְיִנְיֵּנְ יִּנְאָנְיִי וֹאֵטַבְּבְּוֹי נַאָ יִבְּיִנְ בְאִיטְיִנְ וֹאֵטַבְאָטִוּנְ כָּאָ טִבְּיִנְ בַאָּמָנְ לַאָּבָּיִנְ יִלְאָמֵוְ לַאָּ

ڶڂػۥۮٕؠۧڂڝڹڂؿڬ: ڂڹۺؙڶ؉ٚۮۭۦۺؙ؈ڂڝڹڬٮڔڂۿۿ۪ڬ * ببك، ۻۿڟڞڔڮڒؠٞڟڮ

ְ בְּרֵלְ יְהֹנְתׁ חֵילֵוֹ וּפִׁעַל יָדֶיִוּ הִּרְצְֵּה מְהַוֹּן מְהָנָיִם קַמָּיִוּ הְשְׁעַּּגְּאָיִוּ מִן־יְקּוּמְוּן: (ס)

בַּיְּנְם יבֵּוֹ פִׁנִפֵּׁנִ אָּכָּוֹ: (ס) '' לְבָּהָנוֹ אַלְּנִ נִבְּפָׁב '' לְבִּוֹנְהָוֹ אָלָנִ נִגַּנִי הָאַבָּוֹ

^{עליט,} ילִילֹּסֵף אָמַר מְבֹבֶבֶסָת יְהֹזָה אַרְצִיֹּר מִמָּגָד שִׁמַיִם מִשְּׁל ימִקּהוֹם רֹבֵצֶת מְחַת:

> לְא אַמְּוֹגאנ: בְּטִרְה בַּמְּבַרָה בְּיִא נְטִּרָ אֲבֵּרָ בְּחִים כַּד חָבוּ מִן דִּינָא וְאַפָּר בְּחִים כַּד חָבוּ מִן בִּינָא וְאַפָּר בְּאַ אַבִּיהִי וְעַלְאַ אָמָרִה לָא

לביל ברעוא חבר חרצא לביל ברעוא חבר חרצא לביל הנקטרה ביסמין בוקמר לישלה להעוא חבר חרצא

خشدرا بخذرا لحتذها ندئك

. בְּשְׁלֵאוֹנִי וּדְבַעֲּלֵי דְּבְבוֹתִוּ הְלָא יְקוֹנוּ וּדְבַעֲּלֵי דְּבְבוֹתִוּ בְּבֵילִי יְהְיִים בְּיִיתִּי בְּיִּתִּיִי בְּיִּתִּיִּי בְּיִּתִּיִּי

שׁמֶּבׁוּ מֶּכֹוּנִטְא: מְּכְנָטִּוּ פָּׁלְ וּנְמָא וּלַאַּבְׁמִּנִּשׁ נְמָבׁוּ לְבְנִּטִׁגֹּל מִּלְנָטִּוּ נִׁבִּוּ מִּנֵּוּל לְבִׁנִּמִּוּל אָמָב בְּטִּיִּמִּא בּוּנִּ

בלניבו מפּהְמַבּנ אַבהּא בְּנִינְבוּ מִפּהְמַבּנ נמפּבִיהּ הַנִּנִוּ נִיִּבְינִהְ מִפּבְא בְּהָמִּוּא מִלְהַנִּלְא בוֹם נֹ אַבֹהנִי הַּבְּבָא מִינְבִּנִוּ נִלְנִסָּב אַמַּב מִלְבַבָּא מִוֹּ

Who said of his father, and of his mother: 'I have not seen him';

Veither did he acknowledge his breihten, Nor knew he his own children; For they have observed Thy word, And keep Thy covenant.

They shall teach Jacob Thine
ordinances, And Israel Thy law;
They shall put incense before Thee,
And whole burnt-offering upon
Thine altat.

Bless, Lord, his substance, And accept the work of his hands; Smite through the loins of them that rise up against him, And of them that hate him, that they rise not again.

Of Benjamin he said: The beloved

of the LORD shall dwell in safety by
Him; He covereth him all the day,
And He dwelleth between his
shoulders.

And of Joseph he said: Blessed of the Lord be his land; For the precious things of heaven, for the dew, And for the deep that coucheth beneath,

שחר המלינים: - הריבהו וגרי. כתרגומו. דבר חתר תריבהו על מי מריבה, נִםְפַּקַפָּפָ לו לבוח בעלילה, חֹס משה חמר שַמְעוּ נְחְ הַמִּקִים (במדבר כ, י) חֹהרן ומרים מה עשו:

- (9) האומר לאביו ולאמו לא ראיחיו. כשממא בעגל ואמת מיגילה' אַבְּי (שמת לב, כו), נאספו אלי כל בני לוי, וצוימים לסרוג אם אביו ולאמו לא ראיחיו. כשממא בעגל ואמת מיגילה' אַפַּשר לפרש אביו ממש ואמיו מאביו וכן בניו ממש, לסרוג אם אבי אמו ויסוא מישראל, או את אמיו מאמו או בן במו וכן עשו, ואי אפשר לפרש אביו ממש ואמיו מאביו וכן בניו ממש, שכרי לוייס סס, ומשבע לוי לא ממא את מסס, שנאמר בְּלְבְּנִי לֵנִי (שס): בי שמרו אמרחך. לא יסיס לך אלסים אחרים: ובריחך יגצורו. ברים מילה, שאותם שנולדו במדבר, של ישראל לא מלו את בניסם, וסס סיו מולין ומלין את בניסם, וסס סיו מולין ומלין את בניסם, וסס סיו מולין ומלין את בניסם וסס סיו מולין):
- (10) יורו משפטיך. כאיץ אלו לכך: וכליל. עולה (יומא כו.):
- (11) מחץ מחברם קמרו. מחן קמיו מכח ממניס, כענין שנאמר ומְמָנִימֶס מְמִיִּר סִמְעַד (מסליס פע, כד), ועל סמעורכין על סכסונס אמר כן. דבר אחר, ראס שעמידין משמונאי ובניו לסלחס עס סיוניס, וסמפלל עליסס לפי שסיו מועעיס, י"ב בני משמונאי ואלעור כנגד כמס רבבות, לכך נאמר ברך ס' מילו ופועל ידיו מרלס: ומשגאיו מן יקומון. מחן קמיו ומשנאיו מסיות לסס מקומס:
- (S1) לבנימן אמר. לפי שברכת לוי בעבודת הקרבנות, ושל בנימין בבנין בית המקדש בחלקו, ממכן זה לוה, וממך יומף מחריו, שאף הוא משכן שילה היה במיל היה ממלח, שנאה הובי משילה, שלחריו, שאף הוא משכן שילה היה בנוי בחלקו, שנאמר וַיִּמְשָׁם בְּמִׁבֶּל יוֹמֵף וגוי (שם עח, מו), ולפי שבית עולמים מביב משילה, לכך הקדים בנימין ליומף: חופף עליו. מכסה אומו ומגין עליו: כל היום. לעולם, משנבחרה ירושלים לא שרמה שביו. בגובה ארלו היה בית המקדש בנוי, אלא שנמוך עשרים ושלש אמה מעין עימם (יומא לא.), ושם היה דעתו בנותו, כדאימא בשמימא קדשים (ובחים נד:), אמרי נחתי ביה פורמא משום דכתיב ובין כחפיו שכן, אין לך נאה בשור יותר מכחפיו:

יַרַת בִּירַת: מְּמִׁמָּא הֹּבֹוֹא מִנְּגִוֹן מִנִימָ

precious things of the yield of the 14 fruits of the sun, And for the And for the precious things of the

נְבְעָוֹם מִנְלֶם: יי ימראט ערריקטרם

بر با بر با جون ا וְלִמְּעֵּב וּמִבוּשׁ סוּבוּא בַּכִּיבוּא וּמִסוּב

things of the everlasting hills, 15 mountains, And for the precious And for the tops of the ancient

نخْطُلُطِل فَيْرِد هُلُارِ: שׁבְּנִי סָנָה מְבוֹאַמָה לְרְאִשׁ יוֹמָף بظڤِرُك ڲۣڎ؇ ڹڟڴۼڎ ڹڄٷڹٳ

ختره لاين المال المالة אִטִיּלְ, בֹּאַסוֹּא הִטְּוֹן כֹּלְ אִבֶּוּן בְּשְּׁכִינְתַיה בִּשְּׁמִיָּא וְעַלַ מֹשֶּׁה וממוד אַרְעָא וּמָלְאַה רָעֵי לְיה

is prince among his brethren. the crown of the head of him that upon the head of Joseph, And upon the bush; Let the blessing come the good will of Him that dwelt in earth and the fulness thereof, And And for the precious things of the

ע"כ במול קך בְּיוֹר בְּהֶם עַּמֶּים יְנַגַּח יַהְדֶּוֹ לכְוִר מִּוְרָוִ בֹיבוֹר כְוִ וֹלַבֹוֹי, בֹאִם

בּוֹבוּנִנִינִי מַמִמֹיָא וֹלַמִּגַ שבו ביולפא ובומא בוקוצ ולכובו אַנוֹהַבוֹיבא בוש מו בְבָּא דִבְנוֹהָי ادلة كرك 下浴口げ다!:

they are the thousands of Manasseh. ten thousands of Ephraim, And ends of the earth; And they are the the peoples all of them, even the 17 wild-ox; With them he shall gore And his horns are the horns of the His firstling bullock, majesty is his;

إِيَّاتِ يَمْرُقِر ثِرَيُّهُكِ: (مَ) אַפֿס._אַבוּל וִבִּם בַבְבָּוֹנַע אָפַבָּיִם אַלְפּיָא דְּבֵית מְנַשֶּׁה: בלוטא בלוט אפבום ואוון כַּוֹבַא מַד סָיָפֵי אַרָעָא וֹאָנוּן

Issachar, in thy tents. As Zebulun, in thy going out, And, And of Zebulun he said: Rejoice,

خة×ثك الشمكد خ×بكراك: נגימי וְלְזְּבוּלֶן אֶלְּוֹר

בירושלם: בּמִבְבָּבְ לְמִמְבַר וַמִּנִי מוְעַּבִּיִּא מכן במבן, בבבב וושמפר **く**ぬむは ולובילון אַמַר חַדִּי וַבוּלוּן

- ומחחום. שהמהום עולה ומלחלת אותה מלממה. אתה מולא בכל השבמים ברכתו של משה מעין ברכתו של יעקב: (13) מברכה ה׳ ארצו. עלה סימה ניחלת הענמים הרן מלהה כל מוצ כהכלו על יוסף: ממגד. לעון עדנים ומֶמָה:
- (+1) וממגד חבואות שמש. שסימס מללו פמומס לממס ומממקם ספירום: גרש ירחים. יש פירום שסלבנס מבשלמן,
- (EI) ומראש הרדי קדם. ומנוככה מכלשיה נישול הפיכוה, שהכריה מקדימין לבכר נישול פירומיהם. דבר לחר, מגיד ואלו הן קשואין ודלועין. דבר אחר, גרש ירחים, שהארן מגרשם ומוליאה מחודש לחודש:
- (16) ורצון שוכני סנה. כמו שוכן פנה, ומהא ארלו מבורכם מרלונו ונחח רוחו של הקב"ה, הנגלה עלי חחלה בסנה: שקדמס בריאמן לשאר הריס: - גבעוח עולם. גבעום העושות פירום לעולס ואינן פוסקום מעולר הגשמים:
- בייו, אלא אין לך כל מלך ושלמון שלא קנה לו פלמרין ואמוזה בארך ישראל, שמשובה לכולם היא, שנאמר גַמַלַמ וְבִּי לְבְאֹוֹת גּוֹיָס ואין כמו קשה, נמן ליהושע כמו של שור ויופי קרני ראס: 🌱 אבסר ארץ. שלשים ואמד מלכים, אפשר שכולם מארן ישראל שנאמר וְנָשַּׁמָּס מֵסוֹדְףּ שְּלֶיו (במדבר כו, כ): וקרני ראם קרניו. שור כמו קשס ואין קרניו נאום, אבל ראס קרניו נאות (שמות ד, כב): בכור, מלך היולא ממנו, והוא יהושנ: שורו. שכחו קשה כשור לכבוש כמה מלכיה: - הדר לו. נמון לו, (TI) בכור שורו. יש בכור שהוא לשון גדולה ומלכום, שנאמר שַׁף שָׁנִי בְּכוֹר שֶׁהָנִי (מהלים פּמ, כח), וכן בְּנִי בְּכִרִי יִשְׁרֶשׁל רצון. נחת כות ופיום, וכן כל כלון שבמקכה: חבואחה. בככה זו לכלש יותף: בזיר אחיו. שהופכש מלחיו במכיכתו:
- (18) ולזבולן אמר. אלו ממשה שבטים שברך באמרונה, ובולון גד דן נפסלי ואשר, כפל שמומיהם לחוקם ולהגבירם, לפי סם סקלפים שהרג גדעון במדין, שנהמר ווָבַמ וַצְּלָמָנְע בּקַרְקֹר וגו' (שופעים ה, י): (ירמיסג,יע): והם רבבות אפרים. מומס המנוגמיס סס הרגצות שהרג יהושע שגל מלפרים: והם אלפי מנשה.

نْفُطْدُ، مُثِلِدٌ، لَابِح: (٥) וֹלְינוּ בְּנִי מִשְׁבּׁת וֹמִּיםְ וֹנְלְטוּ וֹלְסִנּ עוּגַּאָגוּ לְנַהְּלֹא אָנֵי

ئالىڭاك: בּלְבָּׁנִא הַּכְּן וֹמִבֹוֹב זֹבׁנִה אַבּן בּלְנִיא הָבּי וּנפֿמּיִלְ הַלְמִוּנִוּ بَرْزُلُا هُمِّد خَدُيك مَكَانَات لَاكَ بَرْئُك هُمَد خَدَيك لَهُ فَقَدُ زُرُك

ά□_iἀŤς: (0) צְּדְקָת יְהֹנְתׁ עְשְׁה וּמִשְׁפְּשָׁיוֹ הְוּא נְפַק וְעָאֵל בְּרֵישׁ עַמָּאַ יי מְחַקָּק סְבְּוּן וַיִּהֵאׁ הָאשִׁי עָם נינא באמית לו בי־שָם חֶלְקָת

نا_آچښا: ממישי ולְבְן אֲבַּוֹר דָּן גַּוּר אַרְיוֹת יְוַבָּק וּלְבָן אַבַּוֹר דָן תַּקּיף בְּגִּוּר

בּוֹבֹא מִנִינּלְגֹּוֹ לכם הממוֹא הכלון וֹסִימִּוֹ עמים הרוקלאי שָם וְיְבְּחִי מִקְרְשָׁא יִחְבַּנְשׁוּן חַמָּן יִכְּסוּן שְׁבְּטַנְאַ דְּנִשְׁרָאָל לְטוּר בֵּית

מם מַלְכִין:

<u>i</u>@L%4: זְבְּנָן בֶּלְם יִנְ עֲבַר וְדִינוֹהִי עִם ספרא בלא בּיִשְׁבָאר טְבִיר אַרִי תַּמֶּן בְּאַחְסָנְתֵיה מֹשֶׁה נאטלפג פלבמוטא צוקוצ

يُدُثُدُنا مَا مَنْدًا: אַּבְנְינוֹ אַבְעִיהִי הַּטְּיִגֹּא מוֹ נָטַבְנָא

> And the hidden treasures of the shall suck the abundance of the seas, sacrifices of righteousness; For they mountain; There shall they offer They shall call peoples unto the

the crown of the head. a lioness, And teareth the arm, yea, 20 that enlargeth Gad; He dwelleth as And of Gad he said: Blessed be He

His ordinances with Israel. . righteousness of the LORD, And of the people, He executed the reserved; And there came the heads For there a portion of a ruler was And he chose a first part for himself,

whelp, That leapeth forth from And of Dan he said: Dan is a lion's

(דברי הימים-א יב, לג), ראשי מנהדראות היו עוסקים בכך. ועל פי קביעות עתיהם ועבוריהם: הללח בישיבת אהליך למורה לישב ולעבר שנים ולקבוע חדשים כמו שנאמר ומִבְּנֵי יִשְׁשַבְּר יוֹדְעֵי בִּינֶה לְעִמִּים בָחֹשֵׁיהָם מָחֹתַיִם סקדים וצולן ליששכר, שמורמו של יששכר על ידי וצולן סימה: שמח זבולן בצאחך. סללה צלאהן לסחורה: ויששכר. וצולן למוף ימים ישכון ויולה לפרקמטיה בספינום, ומשחכר ונוחן לחוך פיו של יששכר, והם יושבים ועוסקים בחורה, לפירך שנות היס הלשים ולה ישים הומס לו שרי מלחמתו: שנוח זבולן בצאחך ויששבר באהליך. זצולן ויששכר עשו שוחפות,

בשפת: אומס כשרס כזו וממגיירין שם, שנאמר שם יובחו זבחי לדק: – כי שפע ימים יינקו. זבולן ויששכר, סיס נותן לסס ממון מחד ומוכלים ממכל מחד, לפי שהעבו"ס מלוהות של זה למ כמלוהות של זה, וממכלו של זה למ כממכלו של זה, והם מומרים, מין הואיל ונלמערנו עד כאן, נלך עד ירושלים ונראה מה יראשה של אומה זו ומה מעשיה, והם רואים כל ישראל עובדים לאלוה דבר אחר, עמיס הר יקראי, ע"י פרקמטיא של זבולון, חגרי אומוח העולם באים אל ארלו, והוא עומד על הַשְּׁבֶּר, והם אומרים, לשון כסוי, כמו שנאמר וַיִּמְפֹּן אָת הַצַּיִת (מלכיס־אֹ ו, ש), וְמְפַּן בְּאָבֶו (שס ז, ג), ומרגומו ומטלל בכיורי (מ"א בכסוי) ארוא. (שופעיס ה, יח), משוס דנקַּמָּלִי עַל מֶרוֹמֵי שְׁבֶה (שס), שהיה מחרעס וצולן על חלקו, לחחי נחת שדות וכרמיס וכוי: ושפני. חברכים לבנה היולאים מן הים ומן החול, ובחלקו של יששכר וזבולן היה, כמ"ש במסכח מגילה (ו), זְבֻלוּן עַם מֵבֶף נַפְשׁוֹ לֶמוּח כר שפע ימים יינקו. יששכר ווצולן, ויסא לסס פואי לעמוק במורס: - ושפני שמוני חול. כמויי ממוני מול, עֶרִימ ומלוון (19) עמים. של שבטי ישראל: דר יקראו. להר המוריה יאספו, כל אסיפה ע"י קריאה היא, ושם יובחו בְּרְבָלִים ובחי לדק:

הרחש עם הזרוע במכה חמה: לפיכך נמשל כאריות, שכל הסמוכים לַמְּפֶּר צריכים להיות גצורים: ושרך זרוע אף קדקד. הרוגיהם היו ניכרין, חותכים (10) ברוך מרחיב גד. מלמד, שסיס ממומו של גד מרמיצ וסולך כלפי מזרמ: בלביא שכן. לפי שסיס פמוך לְמָפֶר,

לעבור אם סירדן עד שכבשו ומלקו. דבר אחר, וימא משס, ראשי עס. לדקח ס' עשס. על משס אמור: וכן סוא אומר וְשַׁמֶּס מַעַּבְרוּ מֵלוּבְּיס לְפְּנֵי מֲמֵיכֶס וגוי (לעיל ג, ימ): צדקה ה׳ עשה. שהאמינו דבריסה, ושמרו הצמחחס יְדַע מִישׁ מֶשׁ קְבְּבְמוֹ (לקמן לד, ו): ויחא. גד: ראשי עם. סס סיי סולכים לפני סמלון בכבוש סמרן לפי שסיי גבורים, ידע אשר שם צנחלמו חלקח שדה קצורח מחוקק, והוא משה: - ספון. אוחה חלקה, ספונה וטמונה מכל צריה, שואמר וֶלֹה (12) וירא ראשיה לו. כלס לימול לו מלק בלרך מימון ועוג, שסיל כלשית כבוש סלרך: בי שם הלקה מהקק. כי

لْلُدُرُاتِ لِيُشْدِ: (مَ) בְצִּוּן וּמְכֹא בְּרָבָּת יְהוֹיָה יָם بْدَرْتَفْكَرْ، אُرَّبِد رَفْكَرْ، هُكُم بْدَرْتَفْكْر، هُمَد رَفْكَرْ، هُكَم

نْتُ، لَمَارِ مُثِارًا لَمِحْرٍ فَهُمُا خَيْمَ مُهَا نَتَ، لَمُنْمَ ذِمْنِينَ، ⁺² נְלְאָהָהַ אַּמְּר בְּּרִנְּרְ מִבְּּרָנִים אָהָהִר נִלְאָהָר אַמִּר בְּרִיךְ מִבְּרְכִּת

בּבְרַוֹלְא וֹבְיִנְשְׁאֵ מִּנְמֹלְצְׁ וּבְּיֹנְאָ וֹבְיִנְאָא בּנִע בּבְרַוֹלְא וֹבְיִנְאָא בּנִע

בְּעֶּיִלְיִי וְבְיִאָּוֹטִי שְׁטִבְים:

יִן שַׁמְרַב יִם אָנִיסָר וְדְרוֹמוֹהִי בהוא ימלי ברכו מו בדם

ווטבדא בעפונט, מלכין:

ناظفك: מוְטַבְּרְ וּכְיוֹמֵי מוּכִימוּטַב

שְׁמִיאֵ: toal-الانظقاك בושָבַאַל השכיותיה בשמיא אַרן בָּאֵל יְשֶׁרָוּן רֹבֶּב שְׁמַיִם לֵיח אֵלְה אַלְא אֵלְהַא

> Possess thou the sea and the south. full with the blessing of the LORD: 23 Naphtali, satisfied with favour, And And of Naphtali he said: O

.lio ni 100î sid qib mid favoured of his brethren, And let 24 Asher above sons; Let him be the And of Asher he said: Blessed be

strength be. 25 And as thy days, so shall thy Iron and brass shall be thy bars;

excellency on the skies. heaven as thy help, And in His 26 Jeshurun, Who rideth upon the There is none like unto God, O

- גבולם מכל אומו סרוח שהמחילו לנחול בו: של ארץ ישראל, כמו שמפורש בספר יהושע, והוא שנאמר וַבַּגָּא בָּבוּל בְּנַי בַן מָהֶס וַיַּעַלוּ בְּנַי דָן וַיַּלְמַמוּ עַס לָשָׁס וּגוּ' (שס), ינא ממערם פמייםם, וסום במורחה של מרך ישרמל, ובה מהלפון לדרום וְפָּלֶה בקלה ים המלח, שהוה במורח יהודה שנעל בדרומה מערבים עקרון וסביבוסיה, ולא ספקו להם, ובאו ונלחמו עם לשם שהיא פמייאם, והיא בלפונים מזרחים, שהרי הירדן יולא דבר אחר, מה זינוק זה יוצא ממקום אחד ונחלק לשני מקומוח, כך שבטו של דן נטלו חלק בשני מקומוח, חחלה נטלו בצפונים ממלקו ממערם פמייאם וסיא לֶשֶׁס, שסיא במלקו של דן, שנאמר וַיִּקְרָאוּ לֶלֶשֶׁס דָּן (יסושע יע, מו), ווינוקו וקילומו מן סצשן. (22) דן גוד אריה. אף הוא היה פמוך לַפְּבָּר,לפִיכַך מושלו כאריום: דונק עון הבשן. כתרגומו, שהיה הירדן יולא
- לווי, ובמסורם הגדולה מלינו באלפא ביסא לשון לווי דמעמיהון מלעיל: מוכיה, כמו יַבַּשׁ, יַבַּשָּׁ, לְּקַה, שְׁמַשַּׁ, כשמומיף צו ה"ה יסיה המעם למעלה, שְׁמָשָה, יָדָשָׁה, לְּקָהֶה, הֹף כהו ירשה לשון בַבֶס בדרומס (ב"ק פּת:) לפרוש חרמיס ומכמורות: ירשה. לשון נווי, כמו עלס רש (לעיל ה, כה), וסמעס שלמעלס ברי"ש (ES) שבע רצון. שסימס ארלו שנעס כל רלון יושנים: ים ודרום ירשה. יס כנרם נפלס בחלקו, ונעל מלא מגל
- שנה), כדמימה במנחות (פה:): בשמן רגלו. שסימה הכלו מושכת שמן כמעין, ומעשה שנלערכו הנשי לודקיה לשמן, מנוי להם פוּלְמוּקְמוּם המד וכוי (ספרי וסום שנפתר בדברי סימים (מ"ם ז, לה) סום פַבי בְרְנָים, שסיו בנומיו נשובות לכסנים גדולים סנמשחים בשמן זים: ושובל אחיו. שסיס ממרלס לאמיו בשמן שַׁנְפִּיקִינוּן וּבְּקַפְּלְאוֹמ, וֹסֹס מרלין לו במבואס. דבר אמר, יסי רלוי אמיו, שסיו בנומיו נאומ, (24) בדוך מבנים אשר. כמימי במפרי (שנה) מין לך בכל השבמים שנתברך בבנים כמשר, ומיני יודע כינד: יהי דצוי
- מזיבות אותם לארלכם: שמסא מצורכת צפירות וכל סארלות מתפרנתות סימנס וממשיכות לס כמפס ווסצס, אשקולנ"ע, סכמף וסוסצ פַּלָּס מסס שסס מובים לך כמנין ימיך, כל סימים אשר אמס עושים רצונו של מקוס יסיו דבאך, שכל הארצות דובאות כפף וזסב לארך ישראל, לך, שהן ימי מחלמך ימי נעוריך, כך יהיו ימי וקנמך, שהם דואבים וצים ומחמוטטים. דבר אחר, וכימיך דבאך, וכימיך שהם בסרים שחולבין מסם ברול ונחשח, וארלו של אשר סיחה מנעולה של ארך ישראל: - ובימיך הבאך. וכימיך שהם עובים יוכלו סאויבים ליכום בס כאלו סיא סגורס במנעוליס וברימיס של ברול ונחשת. דבר אחר, ברול ונחשת מנעליך, ארלכס נעולס (32) ברול ונחשת מנעליך. עכשיו הוא מדבר נגד כל ישראל, שהיו גבוריהם יושבים בערי הקפר, ונועלים אותה שלא
- שבמוכל, ובגמומו סוח כוכב שמקים: (26) אין באל ישורון. דע לך ישורון, שלין כאל בכל אלסי סעמיס, ולא כצורך צורס: דוכב שמים. הוא אוחו אלוה

ניאמר השמר: וְנְקְּטַ מְנְלֵים נִנְלְינָהְ מִפְּלֵנִב אַנְוֹכ בַּבְּמָנִמָבִיב אִנְהָבִיב הֹלְמָא קענה אָלְהַי קָבֶם יִמִּתַּחַת

ن کرین: וֹטֹבוּ מוֹ צֹבֹמֹב הָּנֹאִנִי וֹאַמֹּב אָלִבֹא בַּמִלְכַּבְׁמִוּן

'Destroy,' from before thee, And said: arms; And He thrust out the enemy And underneath are the everlasting The eternal God is a dwelling-place,

אַּבַ הַמְּמֵנו זֹמַבַפוּ מֶּבִ: זהקב אגאבא ביו וטיגות נוּהָכּן וֹהְבֹּצְּכְ בּּמִט בֹּבַבְ מֹּוֹ

בְּטַלְא: שְׁמִּנְא דְּעְלְוֵיהוֹן וְשִׁמְשׁוּנוּנוּן בּאָנה הֹבֹנֹא הֹבוּנ וַנְיֹמָנ אַנַּ ككترخورا ぶんし בלעוביתון במין けしている ١٨٦١ نظلير إلى النالحًا

drop down dew. of corn and wine; Yea, his heavens 28 fountain of Jacob alone, In a land And Israel dwelleth in safety, The

הג_במונימו טבוב: (a) וופָחַשִּׁי אַנְבֶּיף לָדְּ וְאַמָּתִי بَغَزْتُكُكُ īŘĢL_ÜĽT קמוף עַם נושָע בַיהוָה מָגַן 62 באל"ף גדולה) ישוראל מי אַשְׁרֶיף (בספרי תימן אַשְּׁרֶיף

מַלְכָּיהוֹוְן הָדְרוֹּךְ: לְבְּ נְאַטֹּ מֹכְ פַּבְעַט בּוֹבִי, نخثا يخذئنك إزنحك حدا فنغك فحراء خمقتك بكما كثمرت ממא בפובלוני מן שבם ני מולב ומבאל לות דכותה

tread upon their high places. away before thee; And thou shalt And thine enemies shall dwindle that is the sword of thy excellency! LORD, The shield of thy help, And unto thee? A people saved by the Happy art thou, O Israel, who is like

בְּאָבֶא אָנַרַ הַנְּלְעָּר עַר דְּוֹי פְּבֵּלֵ, יְבְעַנְיְ נְיַבְּעִינְי יְבְנְיִנִי אָנִי כְּלְ _ אָפָּר יָבִיחוֹ וְאָחָזְיֵנִיה יְיָ יָתְ כְּלְ שנית, בור וְבוֹי רַאִּמְ הַפַּּסְנְּׁר אַׁמֶּר מַלְ _ לְמוּרָא דִּנְבוֹ בִישִׁ בְּמִילָא דִּעַלְ נַיַּעַל מֹשֶּׁה מַעַּרְבָּת מוֹאָב אֶלְ יִּסְלֵיק מֹשֶׁה מִמֵּישָׁרַיָּא דְּמוֹאָב

אַרְעָא יָת גַּלְעָר עַר דָּוֹ:

him all the land, even Gilead as far Jericho. And the Lord showed top of Pisgah, that is over against of Moab unto mount Nebo, to the And Moses went up from the plains

יְהוּדְה עַלִּר הַיָּבְ הַאָּהַרְוֹן: אُפֹבוֹם וּמִׁנָּאֵבׁי וֹאֵעָ כֹּלְאַבֹּגֹּ אָפֹבוֹם וּמִנָּאָב וֹנִט כֹּלְ אָבַגִּ لْهُنِ خُرِ تَظْفَذٍ، لَهُن هُذَا لَئِن خُرِ تَظْفُرْ، لَئِن هُدَه

land of Judah as far as the hinder Ephraim and Manasseh, and all the and all Naphtali, and the land of

לך סשמד אומס: מענה. כל מיצס שלריכס למ"ד במחלמס סמיל לס ס"א בקופס (יצמוח יג:): ויזועו וכחס חלש מפניו, לעולס אימה סגבוס על סנמוך, והוא שהכח והגבורה שלו בעורך: - ויגרש מפניך אויב. ויאמר מעונמו כל בעלי זרוע שוכניס: זרעה עולם. מימון ועוג ומלכי כנען שסיו מקפו וגבורמו של עולס, לפיכך על כרמס ימר דו (22) מעונה אלהי קדם. למעון סס סשחקים לחלסי קדס, שקדס לכל חלסים, ובירר לו שחקים לשבחו ומעונחו, ומחחח

יְהוּבְה עַּבְ יַמָּא מַעְּרְבָּאָה:

Ca): ימיפו: אף שמיר יערפו של. אף ברכחו של ילחק נוספח על ברכחו של יעקב, וְיָמֶן לֶךְּ סְמֶלֹסִיס מִעַּל סַשְׁעַיִס וגו' (שס כו, מו, יו), אלה כעין הצמחה שהצמיחה יעקד, וְהְיָה מֵלֹהִים שִמְבֶּט וְהַשִׁיב מְהָבֶס מֹל מֶלֶן מַבֹּמִיבֶם (צרחשית מח, כה): יערפו. עין יעקב. כמו וְעֵינוֹ פְעֵין סַבְּּדֹלָה (במדבר יהֿ, ו), כעין הברכה שברכה יעקב, לה כבדד שהמר ירמיה בַּדָד יַשַבְּמִי (ירמיה (82) בטח בדד. כל ימיד וימיד, מיש מחם גפנו ומחם מלנמו מפוזרין, ומין לריכין להמאשף ולישב ימד מפני האויב:

בַּמִּלְבִים בַּמִּלְב (בִם יִּ כִּרָ): רְמוֹקֶס מְמֹֹר בְּמוּ עַבְּבֶּיְבְּ וגו' (יסושע מ, מ): - ואַחה על במוחימו חדרוך. כענין שנהמר שִׁימוּ הֶם רַגְלֵיכֶס עַל צַוְּחָרִי מי כמיך. משועמך בסי אשר סיא מגן עורך (ואשר סיא) חרב גאומך: יויכחשו איביך לך. כגון סגבעונים שאמרו משט (92) אשריך ישראל. לאחר שפרט להם הברכוח, אחר להם מה לילפרוט לכה, כְּלֵל דבר הכל שלכם: אשריך ישראל

ויקימו לסס בני דן את ספעל (שופעיס ית, ל), וסראסו שמעון שעתיד ללאת ממנו למושיע: אם כל ארץ ישראל בְּשַׁלְנְמָשּ, וּסמניקין סעמידים להיוח מניקין לה: עד דן. הראהו בני דן עובדים עבודה ורה שנאמר (I) מערבות מואב אל הר גבו. כמס מעלות סיו, ופסען משס נפסיעס חחח (סומס יג:): אח כל הארץ. סרחסו

:בְבַוּ מֵּגַב בַּטַמַבוּנִם מַּבַ אַמַב: ^י נְאָט_עַנְּיֶּב נָאָט_עַכּבֶּּע בַּלַמָּט

לבונו בלבוא הב וֹנִט בַּרומָא וֹנִט מֵישָּׁרָא בַּקעַנּ

palm-trees, as far as Zoar. the valley of Jericho the city of and the South, and the Plain, even

וְשֶׁמֶּע לַאִ עַעַּבְרַ: ﴿ خُنَمُكُمُ لَأُمْ يُمْرِدُ خُنَلُمُكُ لَا يُمْرُونُ خُرِيْهُمِ خُرْدُونَا خُرُنُكُ مُنْفِئُونَا الْمُعْلَمُ الْمُعْلَمُ الْمُعْلَمُ الْمُعْلَمُ الْمُعْلَمُ الْمُعْلَمُ الْمُعْلَمُ الْمُعْلَمُ الْمُعْلَمُ الْمُعْلَمُ الْمُعْلَمُ الْمُعْلَمُ الْمُعْلَمُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ الْمُعْلَمُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلِي عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْكُ عَلِيهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلِيهُ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عِلَيْهِ عِلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عِلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عِلَيْهِ عِلَيْهِ عِلْمِ عَلَيْهِ عِلَيْهِ عِلَيْهِ عِلْمِ عَلَيْهِ عِلْمِ عَلَيْهِ عِلْمِ عَلَيْكُمُ عِلَيْهِ عِلْمُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عِلْمِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عِلَيْهِ عِلَيْهِ عِلَيْهِ عِلْمِ عَلَيْهِ عِلْمِ عَلَيْهِ عِلْمِ عَلَيْهِ عِلْمِ عَلَيْهِ عِلْمُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عِلْمُ عَلِيهِ عِلْمِ عَلَيْهِ عِلْمُ عِلَاهُ عِلَا عِلَيْهِ عِلْمِ عَلَيْهِ عِلْمِ عَلَيْهِ عِلَيْهِ عِلْمِ عَلَيْهِ عِلَامِ عِلَيْهِ عِلَيْهِ عِلَيْهِ عِلَيْهِ عِلْمِ عِلَامِ عِلَيْهِ عِلَيْهِ عِلْمِ عِلْمِ عِلْمِ عِلَيْهِ عِلَيْهِ عِلَيْ וְשִׁבְּתִעוֹי וַ נְּאַמֶּר יְהוָֹה אֵלָיו וָאָה הָאָרֶיןֹ

אַטוּיקר בְּעִינֶר יִלְתַמֶּן לָא <u> בְאַבֹּבְעָם בַּפּוּימִית בְאַבְּבַבַּם בְּיִגְּטַ</u>ב יוֹ לִיה דַּאַ אַרַעָּא

go over thither.' with thine eyes, but thou shalt not seed; I have caused thee to see it Jacob, saying: I will give it unto thy Abraham, unto Isaac, and unto is the land which I swore unto And the Lord said unto him: 'This

בְּאֶבֶּץ מוֹאֶב עַל־פָּי יָהוָה: , וּיְמְת שָׁם מֹשָּׁה עֶבֶּר־יְהֹנֶה

בְאַבְעָאַב עַל מֵימָרָאַ ומית תַּמָן מֹשֶה עַבְּדָא דַייִ according to the word of the LORD. s died there in the land of Moab, So Moses the servant of the Lord

And he was buried in the valley in

אָתַ קַבְּרָתִוּ עָר הַיִּוֹם הַזָּה: מונק בנים פעור ולא־ירע איש דמואָר לְשָבִיל ביה פעור ולא וּיִלַבֶּר אָעַוֹּ בַּנֹּי, בַּאָּבֹוֹ מוָאָב

יוקא קדין: יְרַע אָנְשׁ יָת קְבוּרְתֵיה עַר ולבר ומוה בחלקא בארעא

And Moses was a hundred and his sepulchre unto this day. Beth-peor; and no man knoweth of

o the land of Moab over against

द्रमंपः בְּמֹתְוֹ לֹא־בְּהַתְּהַ עֵינִוֹ וְלֹא־נָס כַּר מִית לָא כְּחָת עֵינִיה וְלָא ימשֶה בֶּן־מֵאָה וְעָשְׁרֶים שְׁנָה

מְנָא זְיוֹ יְקְרָא דְּאַפּוּהִי: וּמָמֵּע פֿר מָאָע וֹמֹמָנוֹן מֻּנָוֹן

force abated. eye was not dim, nor his natural 7 twenty years old when he died: his

זַוּקְּמוּ וָמֵוּ בָבֶּוּ אֲבֶּל מֹשֶׁה: בְּעַרְבָת מוֹאָב שָׁלֹשֶׁים יַוֹם ניְבְכּוּ בְנֵי וִשְׁרָאָל אָת־מֹשֵׁה

וּשָּׁלִימוּ וּוְמֵוּ בַּבִיקָא אֶבְלָא בְּמִישְׁבַיָּא דְמוֹאָב הָלְחָין יוֹמִין וּבְכוֹ בְנֵי וִשְּׁרְאֵל יָתְ מִשָּׁה

mourning for Moses were ended. days; so the days of weeping in the 8 Moses in the plains of Moab thirty And the children of Israel wept for

- המחורעות שעתידין ליחרע לישרחל עד שיחיו המחים: הים האחרון. מרץ סמערב בעלומס ובמורבנס. דבר אחר אל מקרי סיס סאמרון אלא סיוס סאמרון סראסו סקב"ס כל שבא ממנשה נלחם עם מדיץ ועמלק: ואח כל ארץ יהודה. בשלוחה ובחורבנה, והראה מלכוח בים דוד ונלחונם: עד ואח ארץ אפרים ומגשה. סראסו ארלס בעלומס ובמורבנס, וסראסו יסועע נלמס עס מלכי כנען עבא מאפריס, וגדעון (S) ואח כל נפחלי. סראסו ארלו צעלומס ומורצנס, וסראסו דצורס וצרק מִקֶּדָע נפחלי, נלחמיס עס מיסרא ומיילומיו:
- הכבר. הראה שלמה יולק כלי בית המקדש, שנאמר בְּכְפַר הַיַּרְ דֵּן יְנְקָם הַמֶּלֶךְ בְּמַעֲבָה הְבַבְר. (E) ואח הנגב. מרץ הדרום. דבר מחר, מערם המכפלה, שנחתר יַנְעֲלוּ צַנֶּגֶב וַיְּבֹח עַד מֶבְרוֹן (במדבר יג, כה):
- ולבועים בה, ומלך ומגיד להם: רוסו לאמר, לכך סראימים לך, אבל גורס סיא מלפני ששמס לא מעבור, שאלולי כך, סיימי מקיימך עד שמראס אומס נמועיס (4) לאמר לירעך אחננה הראיחיך. כדי שמלך ומממר למברסס לילמק וליעקב, שבועס שנשבע לכס סקב"ס קיימס,
- (נבא בתרא מו.): על פי ה׳. בנשיקה (שם יו.): . אפשר ספר החורה חסר כלום, והוא אומר לקוח את ספר החורה הזה (לעיל לא, כו), אלא הקב"ה אומר, ומשה כוחב בְּדֶתַעַ (פ) וימה שם משה. אפשר משף מס וכסב וימס שס משף, אלא עד כאן כסב משף מכאן ואילך כסב יהושע. רבי מאיר אומר
- (ד) לא כהחה עינו. מף משממ: ולא נס לחה. למלומים שבי, למ שלע בי רקבין ולמ נספך מומר פנייו: מששח ימי בראשיה לכפר על מעשה פעור (שה), ווה אחד מן הדברים שיבראו בערב שבה בין השמשות (אבות פ"ה מ"ו): עַון פַֿעָמָס (ויקראַ כּג, מו), וכי אַמריס משיאיס אומס, אלא הס משיאיס אמ עלמס: 👚 עול ביה פעור. קצרו היס מורן שס רבי ישמעאל דורש כן, וכיולא בו בִּיוֹם מְלֹאֹם יָמֵי נְזְרוֹ נְבִיּל אֹמוֹ (במדבר ו, יג), הוא מביא אם עלמו, כיולא בו וְהִשִּׁיאוּ אוֹקָם (6) ויקבור אוחו. הקב"ה בכצודו (פומה יד.). רבי ישמעאל אומר הוא קבר אם עלמו, ווה הוא אחד משלשה אמין שהיה

כַּאֲשֶׁר צְנְה יְהֹנְה אָה־מֹשֶׁהֹ: ڗڹۿڟۄڹۼڮ۫ڹڐڂڗ؞ڹۿڶۼڮڔڗڹٙۿڡ۪؞ פּ בְּיַסְמַךְּ מֹשֶׁה אָתְיַדְרִיוֹ עְּלְיֵׁיִוּ חְּכְמָה אֲבִי סְמַךְּ מֹשֶׁה יָת

וֹמְבַאַלְ וֹמְבַרוּ כְּמָא בַּפַּבּיר יִיִּ ידוהי עלוהי וקבילו מניה בני ויהושָעַ בּן־נֿוּן מְלֵאַ רַוּחַ חְּכְמָה וּיהוֹשָעַ בּר נוּן אָהְמָלִי רוּחַ

commanded Moses. unto him, and did as the LORD the children of Israel hearkened bas ;mid noqu sbash sid bisl bsd of the spirit of wisdom; for Moses And Joshua the son of Nun was full

\$4_**Ġ**t.**0**: چظڜ٦ אַשֶּׁר יְדְעַּוֹ יְהַנְוֹח פְּנָים כְּמִשֶּׁה דְּאִהְנְּלִי לִיה יִיָ אַפִּין וֹלְאֵ לְּם וֹבָּׁיִא הַּוָּע בַּׁיֹמְבָׁאֵלְ וֹלְאִ לִם וֹבִּיֹא הַוָּע בַּׁיֹמְבָׁאִלְ

whom the Lord knew face to face; since in Israel like unto Moses, And there hath not arisen a prophet

ιĠĠ**Ġ**_ĀĹŔĻ: מצְרָיִם לְפַּרְעָּה וּלְּכְלִ-עַּבְּדָיוּ לְפַּרִעָּה וּלְכָל עַּבְּרּוֹהִי וּלְכָל צִּרְעַיה: " שְּלְחוֹ יְחַנְּח לַתְּשִׁנְת בְּצְּבֵּע הִי בְּצָּבַע הַ בְּצָּבַע בְּצַבְע בְּצַבְּע בְּצַבְּע בְּצַבְּע בְּצַבְּע בְצַבְּע ְצַבְּע בְצַבְע בְצַבְּע בְצַבְּע בְצַבְע בְצַבְּע בְצַבְע בְער בְּבְע בְצְבְּע בְצְבְע בְצְבְּע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְּבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְּבְּע בְּבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְּבְּע בְּבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְבְּע בְצְבְע בְבְּע בְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְצְבְע בְבְע בְצְבְע בְבְע בְבְע בְבְע בְבְע בְבְע בְבְע בְבְע בְבְע בְבְע בְבְע בְבְע בְבְּבְע בְבְּע בְבְבְע בְבְע ּלְ־הָאִתְים וְתַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר לְבָלְ אָתַיָּא וּמוֹפְתַיָּא דְשַּׁלְּחֵיה

;bnsl to all his servants, and to all his the land of Egypt, to Pharaoh, and ш which the Lord sent him to do in

in all the signs and the wonders,

 \[
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 \dagger
 פמימיס הַפּוֹרֶא הַגְּּדִיל אֲשֶׁר שְשֶׁר מֹשֶׁה הַיְּיְנְא רַבָּא בַּעְּבַר מֹשֶׁה לְעֵינֵי «¢ וּלְכִּלְ עַיֶּהְ עַעַוֹּלְטִר וּלְכָלְ וּלְכִלְ וּלְכִלְ הָבֶא עַפַּוּפְּתָא וּלְכִלְ

בָּלְ וִשְּׁרַאֵּלְ:

wrought in the sight of all Israel. 22 all the great terror, which Moses and in all the mighty hand, and in

The Haftarah is Joshua 1:1 - 1:18 on page 184. Sepharadim read Joshua 1:1 - 1:9.

⁽⁸⁾ בני ישראל. סוכריס, מבל במסרן, ממוך שסיס רודף שלוס ונומן שלוס בין מיש לרעסו ובין משס לבעלס, נממר כל בֵּימ

⁽בּי (ְ)' מֹמֹבוּ וֹטְּבְׁמֹמֹב עֹם גֹלָנִם ם, לְכָם (בּמגבר מ' ע): (10) אשר ידעו ה' פנים אל פנים. שקיק לנו גם נו ומדבר אליו בכל עם שרולק, כענין שנאמר וְעַמֶּה אָשֶׁלֶה אֶל קי (שמות יִשְׁרֶמֵל (במדבר כ, כמ), זכריס ונקבומ:

סקב"ס לדעמו, שנממר מַשֶׁר שִׁבַּרְמָּ (שמומ לד, מ), יישר כמך ששברמ (שבמ פו): וסנורא: לעיני כל ישראל. שנשאו לבו לשבור הלוחות לעיניהם, שנאמר וְמַשַׁבְּבֶם לְעֵינֵיבֶם (דברים ע, יו), והסכימה דעת (21) ולכל היד החוקה. שקצל אם סמורס צלומות צידיו: ולכל המורא הגדול. נפיס וגצורות שבמדצר סגדול

הַאָּזִינוּ הַשְּׁמָיִם נִאָּרַבִּּרָה יִשְׁרִּף כִּמְּטִר לִקְהִי בָּי שָׁם יְהַנָּה אָקְרָא הַצִּיר הְטָנִים בְּּעָלֵּ הַצִּיר הְטָנִים בְּעָלִי

גּנֵול וֹנְחֶּנִ עַּנִּא: בּׁנְ כְּלְ_בְּנְבְּנִנְּנִי בַּבְּנְנְנִי וְבְנִנִי וְבְנְבִנְנִנִי וְבְנְבִנְנִנִי וְבְנְבְנִנִי וְבַבְּבְנִי וְבַבְּנִי וְבַבְּנִי וְבַבְּנִי בְּבָּנִי

Ha'azinu is printed here in the 70-line layout found in Ashkenazic and Sephardic Sifrei Torah. Remenite Sifrei Torah and the Aleppo Codex have a 67-line layout.

LXICE

אֵנָרִי יִחֹנָח אֵלְנִיִיךִּ אֵשֶׁר חֹצֵּאתָיִרִּ מֵאֶנִיץ מִצְּרִיִם מִבֶּרִים נַצָּעָרִיִּר אַשָּׁר חִצֵּאתָיִּרִ מֵאֶנִיץ מִצְּרִיִם מִבֶּרִים נַצָּעָרִיִּר אַשָּׁר חִצֵּאתָיִּר מַאֶנִיץ מִצְּרִיִּם מִבֶּרִם נַצִּעָיִּר בִּשְּׁרִּ מִאָּרִיִּץ לֹא חִנְשָׁר לְדֵּ בֵּסְלוּכְּלִ-מִּמוּנְּח אַשֶּׁר בִּשְּׁנִים וִמִּמְּח לְאַ הִּנְּרִּ נִאָּמִי בַּשְּׁרִי נִאָּמִי בַּשְּׁרִ נִאָּמִי בַּשְּׁרִ נִאָּמִי בַּשְּׁרִ נִאָּמִי בַּשְּׁרִ נִאָּמִי בַּשְּׁרִ נִעְּרִי נִיּלִּי בַּשְׁרִי נִעְּיִּי בְּשְׁרִי נִעְּיִּ בְּשְׁרִ נִּמְיִּ בְּשְׁרִי נִעְּיִּ בְּשְׁרִי נִעְּיִּ בְּשְׁרִי נִעְּיִ בְּעְּבִּי בְּאְבִּי בְּעְבִּים לְאִחַבִּי נִמְיִּ בְּעְבְּרִי נִמְלִּאְבִי נִמְיּ בְּעְבְּיִר לְאִבְּרִי נִמְיִּ בְּעְבְּיִר נִעְנְּרִ נִעְּבְּיוֹם נִשְּׁרִי נִעְּיִ בְּעְבְּיִר נְשְׁרִּ נִעְנִּי בְּעְבְּיִר נִעְנִי בְּעְבְּיִבְינִי וְשְׁלִּי בְּעְבִּיוֹ בְּעְבִּינִם נִשְּׁבְּיוֹ בִּעְבְּיִבִּי נְשְׁיִבְּי בְשְׁבְּיוֹם נִשְּׁבְּיוֹ בְּעְבְּיִבְּי בְּעְבְּיִבְינִי לְשִׁרְּבִּינִם נִּעְּבְּיוֹם נִמְּבְּיוֹם נִעְּבְּיוֹם נִעְּעְבְּיוֹב נְעִינְ אַבְּיוֹ בְּעְבְּיוֹם נִּעְבְּיוֹב נְמְשְׁבְּיוֹם נִמְשְׁבְּינִי נְמְטוּ בְּעְבְּיִי בְּעְבְּיוֹם בְּאְבִּינִי נְמִי מִּבְּיוֹב נְנִינְ מִּעְּבְּיוֹב נְמְשְׁבְּיוֹ מִּלְבְּיִבְּינִּ נְמִים בְּאְבִּינִי נְמְם תַּשְּבְּיבִּי לְמִישְׁבְּיוֹי לְמִילְּבְ נִבְּינִי לְשְׁבְּיוֹ בְּעְבְּיִבְייִנְ מְשְׁבְּיוֹב נְעִינְוֹי עִּמְיוֹ בְּעְבִּיוֹ בְעִינְיוֹי עִּעְּבְּיוֹ בְּעְנִינִי עִיעְיִי שְּבְּיוֹב נִעְנִי עִּעְיִי שְׁבְּיוֹב נִעְנִי עִנְיוֹ בְּעִינִי עִיעְּיִי עִּעְּיִי בְּעִינְייִי עִיעְּיִי עִּעְּיִי עִּיְיִי עִּיְיִי עִּיְיִי עִּיְיִי עִּיְיִי עִּיְיִי עִּעְיִי עִּיְיִי עִּיְּבְּיוֹב נִינְייִי עִּיְיְיִי עִּיְיִי עִּיְיִי עִּיְיִי בִּינִיי עִּייְיי עִיעְיי שִּבְּיי בִּינִיי עִיעְיי שִּייְיי עִּבְּייִי בְּייִי עִיעְיי שְּבְּייי בִּיעְיי בְּייִיי עִיעְיי שְּ בְּבְּיבְּייי בְּיבְּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּעִייְיי בְּעִייי בְּייִי בְּעִייְיי בְּעִייִי בְּעִייי בְּיִיי בְּיִיי בְּעִייי בְּייי בְּייִיי בְּעְייִייְ בְּיִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּעְייִי בְּייִיי בְּעִייי בְּייִּיי בְּיִייְיי בְּייִּבְּייי בְּעְייִיי בְּיי

משרת הדברות במעם עליון

משרת הדברות והאזינו

וֹלַמֶּב מָבוּנגׁי שׁבּׁג אַכֹבֶעַבַּם: נשלבש מוסבי הרים: נהיקד עד שְׁצַּוֹל מַחְתָּיִית דְּלָנִוּ נְבֶּרְ אַבְעָּיִמְיִם: כֹּהֹסׁנִי, בַּעַבַּעְיָנִים בּנוֹם באַ אַמוֹן בּם: אָרְאָר מָר אַהָריִנְיִם מכנעס בנו ובנקוו: رَمَهُ كِل يُحِ مُلِكِكُكُ إِنَّا يُعْمُ لِمُلْكِكُ إِنَّا يُعْمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ اللَّهُ مُن اللَّهُ ال לא שְׁמְרַוּם אֶבְעוּכֶם: אָלְהָים לָאָ וְדְעָּים בְּתְנְעֵבְתְ יַבְעִנְיִבְיִ הַבְּעִנְיִבְ נוֹנפֿע גור וֹמִגִּינוּ: מְּמִנְיִם בְּמִּנִים בְּמִּנִים ן <u>דם ענה</u> השְּמָה חֲמֶר: نَّذَذُنَهُ خُدُّا خُمُّا لَمُسْلِنَا لَهُ لَا لَكُنْ لِمُسْلِنَا لَهُ لَا لَهُ لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَ שמאָנו בֿבָּור וַחַבֶּב צאַן נינקקר דבש מפלע נְרָכְּבֶעוּ עַּלְרְ(כֹ׳ במותי)[מ׳ בָּמֶתוּ אָבֶץ נהנה בְּבְרַ יַנְהָהָנוּ بجإن جبجانا بجثاله خثمد نترد كور לסלמלבי יביוננהי ומאאַנוּ בְּאָנֵץ מִרְבָּר בָּי חֵלֶק יְהֹוָה עַּמִּוֹ וֹאֶבְ לְּבְׁלַעַ הַּמָּוִם בהנהל שליין גיים هُمْح هُجُركِ لُرَبِّكُكُ זְכִרְ יְמָוֹת עוֹלֶם הַלוֹא־הוֹא צְבֶּיף קָנֶף ת לְיְרוֹנְת שׁלְּמֶלְנִיוֹאָת מִבְיִב לְוִ לְאִ בֹּלָוֹו מִוּמִׂם

וְאָן בְּהַמְעַ אָּאָבַע בָּם מון במר ולשמו בשר אַסְפָּה עָבֻיִימו רָעָות וּשֹׁאַכֹּל אָבֶׁאֹ וֹנִבְּלָע כּגַאָּמָ לַבְּעָר בְאָפָּג וֹאָנֹן אַלַנֹגאָם בַּלְאַ_הָּם בׁם עֹלָאָנֹו בֹאַאַאָּג בֵּי דְוֹר מַהְפָּׁכִת הַמָּה ניאמר אַסְתְּירָה פְּנִי מִהֶם ניַרְא יְהוָה נִיּנְאָא لمر نظلك شمر שַׁבְאָנ المجاد حقيدات جلا بهجات וּבְּוֹנְאֵבוּ בְּזְבְים يرفق هِرِنَهِ بِهِنَا اللهِ ניִּשְׁכֵּוֹ יִשְׁרוּוֹ נִיּבְעָּׁם עם הקלב כלינת השָה מם_טבר לבים וֹמְמֵׁן מִחַלְמָיִם צִּיר: ניאכל הְנִיבָּת שְּׁבְיִי וֹאָן עִמְוֹ אָל נַבֶּר: וּמְאָרוּ עַל־אָבְרָהָוּ: مر باغزاد التالع וֹאָבְרָרוּ בְּאִנְשָּׁוֹ מִּנְנִי: יִבְּיהָהוּ יְבֶלֵ יְשִׁמָּוֹ וּגֹּלֶב שַבֶּלְ וָשַׁלְטִּוּ: خُمْوُهُد خُرْر نَهُدُمُدٍ: לעלביילו לני אָלֶם זְבוֹנִינַ וֹנְאָמָרוּ לָב: בינו שְנות דר־נְדָר בוא המה זוכנגר: מַם לִבֶּע וְלָאַ שַׁכִּים בור עקש יפְתַלְהָל:

וֹלִבֹם וֹהָגִר לַגַּּרָנוּ עַרְנְינוּ גויִם עַמוּ מבֹם שׁלַכְ וְאָבֹוִע אַמֻּבְיר חִצַּי מִדְּם אֹמֻּוֹב לֹלִם לַגַּּלָוּ אָם מַנְעֹי, בַּנַע עַנְבָּי בוַאָּמָא אָגַ הָּתְנִים זֹצִי מְתַּגִּעֹי וֹאָנָי אָבְפָּא لَّهُذَا كُلْمِينَاتِ مَقْلًا، יְהָי מְּלֵיכֶם סִהְרֶה: <u>ושה בין נסיבה</u> אַור חָסֶיוּ בְּוּ: נאפס האור ושור: וֹמַל_מַבֹּבַרוּ וֹטִנְחַים נוש עלת למו: למנת שלנים ביללם בולום באוגרטו: וֹבְאָמ פַּּטְנִים אַכְּזָר: אַהְבֹלִנו מִרְרָנו לִמוִ: ימשַרקת עַמרָה נאַנבונו פֿלולום: זיְהוָה הִסְּגִּירֶם: ישְׁנִים יְנָיִסִי בְבְבְּרֵ וֹב'ונוּ לַאַּנִוֹנוֹם: נאָנן בָּהָם הְבּוּנְה: וְלָאִ יְהְוָה פְּעָלְ כְּלְ־וְאָת: פוֹן וֹנֹכֹנו גֹנוֹמוּ אַהְבָּוֹטִר מִאָּנִוּה וַכְּבֶּם: יונק עם־אָישׁ שִּׁיבֶּה: ימהדרים אימה ַ מִם_חַמִּע וְחַבֻּ'ג מַּפֶּר:

וֹכפֹּב אַבְעָנוֹי הַמָּוֹי לׁנ בֿם_מֹּלבוֹנו נפֿנם מֹנִאה פּֿנִמוּנו אַנוֹב: וֹעַבׁבֹּי, עַאָכֿיַלָ בַּהַּוֹב וֹלְמִׁמְּנֹאֵׁ אָמִּבֹם: נואבו במשפט ידי וֹאֹמֻבׁטֹּו טֹו אֹנִכ׳ו לַמְלֶם: נאגן מובי מאנב: אָנָי אָמָיה נְאָחַיֶּה רְצָּוּו עַמְּה בָּי צָּנָי צָּנִי הוֹא זְלוּמוּ וְיַהֹּגְוֹנְבֶם אָמֶר הַלֶּב וְבְּהַימוֹ יאַבֶּלוּ נאַמור אַנ אָלוהוניםוּ בּׁ, וֹבְאָבוְ בַּיִבּאָוֹלַנוּ יָּב خرـ نتارا ندائد هوب בָּי קְרוֹב וֵים אֵידָם ے، زکات اہدے עוא פֿעָס מִמָּצִיי שַׁלָנו שַּׁנְנוֹם בּנוֹם מַּנְבֶּטְן מִנְבֵי. בְוָמִ جر-بيزوا محاط يوزه בּג לְאָ בֹּתוּבׁנוּ תּוֹבַם אָם_עאָ כֹּגַ_הִגְּנָהַם מִּכֹּבָם هَرچُن زليُاء هُنير هُجُاء לו חַבְּטוּ יַשְּׁבָּילוּ זָאָת בידני אבר עצות הפות הפור פּוֹרְאִמְרוּ יְבַנוּ דְמָר לולו כֿעַס אווב אָנור אַמֹבׁעוֹ אַפֹּאָנוֹם נִם_בַּחוּר נַם־בָּחוּלָה מְחִיץ הְשָׁבֶל הָבֶר

RECURI TERIO

The Haftarah is Isaiah 1:1 – 1:27.

пП

- The Vision of Isaish the son of Amoz, which he saw concerning Judah and Jerusalem, in the days of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah.
- Hear, O heavens, and give ear, O earth, For the LORD harh spoken: Children I have reared, and brought up, And they have rebelled against Me.
- The ox knoweth his owner, And the ass his master's crib; But Israel doth not know, My people doth not consider.
- Ah sinful nation, A people laden with iniquity, A seed of evil-doers, Children that deal corruptly; They have forasken the LORD, They have contemned the Holy One of Israel, They are turned away backward.
- On what part will ye yet be stricken, Seeing ye stray away more and more? The whole head is sick, And the whole heart faint;
- From the sole of the foot even unto the head There is no soundness in it; But wounds, and bruises, and festering sores: They have not been pressed, neither bound up, Weither mollified with oil.
- Your country is desolate; Your cities are burned with fire; Your land, strangers devour it in your presence, And it is desolate, as overthrown by floods.
- And the daughter of Zion is left As a booth in a vineyard, As a lodge in a garden of cucumbers, As a besieged city.
- Except the Lord of hosts Had left unto us a very small remnant, We should have been as Sodom, We should have been as Sodom, We
- Hear the word of the Lord, Ye rulers of Sodom; Give ear unto the law of our God, Ye people of Gomorrah.

- הַזּוֹן יִשְׁעְיָהוּ בֶּן־אָמֹוֹץ אַשָּׁר חִזְּה עַלֹּ יְהוּהֶה וִיְרִּשְׁלְֻם בִּימֵׁי עֻּוּיָהוּ יוֹהָם אָחָז יְהוְקְיָהוּ עַלְבֵי יְהוּדֶה:
- בּׁנִים נְּבַּלְטִּי וְרוִמְּמִטִּי וְתֵּים בָּּשֶּׁמִּי בֶּי: מִּמְמִּי מְּמִיִם וְרַאִּזִּינִי אָרֵא בָּי וְרַוְּיִר גַּבָּר
- ¿הְּבְאֵ לְאֵ זְּבְת תֹּמֵּג לָאִ טִיִּשׁׁבְּוֹלֵּוּ בּ נִבְת מִוּבְ לַנְּשִׁי נִשְׁמִגִּר אָבָּוּס בַּמִּלְגִּר
- רְיִיוּ נְּיִי חֹשֵׁא עַם בָּבֶּר עָוֹן זָרַע מְרֵיִּמִים בְּנִים מִשְׁחִיתִּים עַּוְבָּי אָת־יְחִוֹּח נְאֲצֵי אָת־ קְרִישׁ יִשְׂרָאֵל נְזְרִי אָחְוֹר:
- , עַל מֶת הָבָּי עִיד הוֹסִיפּי סָרָה בְּל־רַאִשׁ קְחֵלְי וְכְלִ־לֵבֶב דַּנְי:
- ָ , מקר־הָגֶל וְעַד־רֹאִשׁ אֵין־בַּוֹ מְחָם בָּצַע וְחַבּוּהָה וּמַבָּה מְרִיּהָ לֹא־זֹרוּ וְלָא חֻבְּשׁוּ וְלְא הַבְּהָה בַּשְּמֵן:
- אַרְצְּבָם שְׁמָּמָה עָרֵיבֶם שִׁרָפַּוֹת אֵשׁ אַרְמַהָבֶׁם לְנֶּוְיְבֶם זָרִים אִבְּלֵים אֹהָה ישְׁמָהְ בְּמַהְפֵּבָת זָרֵים:
- י וְנִיְּהְבָּה בְּמִּיר נְצִיּרֶה: בְמִקְשָּׁה בְּמִיר נְצִיּרֶה:
- ליל' יְהְנָה צְבְּאֹנֹת הוֹתָיר לֶנֵנּ שִׂרֶיד פִמְעְמַ פִּסְרַב הְיִינּי לַעֲמֹרֶה דְּמְינוּ: (פ)
- יי שׁמְעִּיּ דְּבַר־יָהוָה קִצִּינֵי סָדִם הַאָּזָיִנּיּ מּוֹרָת אֶלְהַיִּייִּ עַם עַמְרֶה:

- To what purpose is the multitude of your sacrifices unto Me? Saith the Lord; I am full of the beasts; And I delight not in the blood Of bullocks, or of lambs, or of he-goats.
- When ye come to appear before Me, Who hath required this at your hand, To trample My courts?
- Bring no more vain oblations; It is an offering of abomination unto Me; Wew moon and sabbath, the holding of convocations— I cannot endure iniquity along with the solemn assembly.
- Your new moons and your appointed seasons My soul hateth; They are a burden unto Me; I am weary to beat them.
- And when ye spread forth your hands, I will hide Mine eyes from you; Yea, when ye make many prayers, I will not hear; Your hands are full of blood.
- Wash you, make you clean, Put away the evil of your doings From before Mine eyes, Cease to do evil;
- Learn to do well; Seek justice, relieve the oppressed, Judge the fatherless, plead for the widow.
- Come now, and let us reason together, Saith the Lord; Though your sins be as scarlet, They shall be as white as snow; Though they be red like crimson, They shall be as wool.
- If ye be willing and obedient, Ye shall eat the good of the land;
- But if ye refuse and rebel, Ye shall be devoured with the sword; For the mouth of the Lord hath spoken.
- How is the faithful city Become a harlot! She that was full of justice, Righteousness lodged in het, But now murderers.
- Thy silver is become dross, Thy wine mixed with water.
- Thy princes are rebellious, And companions of thieves; Every one loveth bribes, And followeth after rewards; They judge not the fatherless, Neither doth the cause of the widow come unto them.

- " לְּמְּחַ־לֵּי רֹבֹּוִבְחֵיכֶם יֹאִמָּר יְחִוֶֹּח שְׁבָּעְִּהִּי עֹלְיֹת אֵילִים וְחֵלֶב מְרִיאָים וְדָם פְּרֵים יְבְבְּשֶׁים וְעַּהּיּדִים לְאִ חְפְּצְּהִי:
- ַ בֵּי חָבְאִי לְרָאִוֹת פָּּוֹי, מִי רִבְּמָטִ זָּאָת מִיּרְכֶם רְעָׁסַ חַצֵּרֶי:
- ב לא תוסִיפּוּ הָבִיאַ מִנְחַת־שֶּׁוְאַ קְטָׂבֶת הַּוְעַבֶּת הָיִא לִי חָדֶשׁ וְשַּבָּת קְרַאׁ מִקְרָא
- י באַ אַנכֿל אָנוֹ וֹמַּגְּבִינִי לאַ אַנכֿל אָנוֹ וֹמַּגְּבִיני
- יז קְלְמֶּרָה נִלְאֵּיִהִי נְשְׁאֵ: קְמְרַה נִלְאֵּיִהִי נְשְׂאֵ:
- ، بې بېدې تونې دېدې تېدې تېدې دېدې دېدې دېدې دېدې تېدې تېدې تېدې تېدې تېدې تېدې دېدې دېدې دېدې دېدې دېدې دېدې د درېد:
- מּנְגְי הְדָּבְּי הְסָּירוּ רְעַעַ עַעַּלְּלֵיהֶם מְנָּגָּר הייי רְחַצֵּי הִיּבְיּ הְסָירוּ רְעַעַ עַעַּלְלֵיהֶם מְנָּגָּר
- לַמְרַוּ הַיִּמֶּב דַּרְשָׁוּ מִשְׁבָּט צַּשְׁרַוּ חַמְוֹץ
 לַמְרַוּ הַיִּמֶב דַּרְשָׁוּ מִשְׁבָּט צַּשְׁרַוּ חַמְוֹץ
- ، לְכּוּ־נָא וְנִנְּכְחָה יֹאׁמַר יְהֹנָה אָם־יִהְיֹּוּ הַטְּאֵיכֶם פַּשָּׁנִים פַשֶּׁלֶג יַלְבָּׁינוּ אָם־יִאָּדָּימוּ בַתּוֹלֶע פַצֵּמֶר יֶהְיְוּ:
- oi אָם האָבוּ וּשְׁמַּמְמָהָם מָוּב הָאָבֶץ האָבֵלוּ:
- נְעִוְּע גַּבֶּנ: (פּ) מּ נִאִּם טַּמְאָנוּ וּמָנִנים עַנֵּבר טַאָּבֹּנְוּ בָּּוּ בָּּוּ
- אַיכְרוֹ הְיְמָה לְזִוֹנְה קרָיֶה נָאֵמְנָה מְלֵאָתַי מְשְׁפְּט צֶּדֶק יָלְין בָּה וְעַמָּה מְרַצְּחָים:
- حَوْظِهِ بَرِيْهَ خُونَدِيْهِ وَجَهُهُ قِبَيْخُ خِفِيْهُ:
- ְנְרֵיב אַלְמָּנָה לְאֵ־יָבָוֹא אָּלְיהֵם כָּלְוֹ אִתָּב שְׁחַד וְרֹדֵף שַּׁלְמִנָים יָחִים לָא יִשְׁפְּטּוּ שְׁבַיוּ (ס)

гДХ

L٦

- Therefore saith the Lord, the Lord of hosts, The Mighty One of Israel: Ah, I will ease Me of Mine adversaries, And avenge Me of Mine enemies;
- And I will turn My hand upon thee, And purge away thy dross as with lye, And will take away all thine
- And I will restore thy judges as at the first, And thy counsellors as at the beginning; Afterward thou shalt be called The city of righteousness, The faithful city.
- Zion shall be redeemed with justice, And they that return of her with righteousness.

- לבׁן נְאָם הַאָּדוֹן יְהֹנָה צְּבָאׁוֹת אָבָיר יִשְׁרָאֵל ֻהוֹי אָנְתַם מִצְּרִׁי וְאִנְּקָמָה מֵאוֹיָבֶי:
- لْعُصُرَٰتِ خَرِ خُلِرَٰنِكَ: ﴿ لَا هُمُرَٰتُ اللَّهِ مُرَاكً لَهُجُلِكً خَجُدٍ صَنْزَكً
- ، װְאָשִׁיבִּה שׁפְּשִׂיִרְ בְּבָרֵאשׁנְּה וְיִּעֵּצִיִרִּ בְּבְּחָהִלְּה אַהַרִּיבִּוּ יִקְּרֵא לְדְּ עֵּיר הַצְּבֶּק קְרְיֶה נָאֵמְנָה:
- גוון בְּמִמֶּפַּׁס מִפַּבְּיִר וְמָּבֵיהָ בִּצְּרְקָת:

הפטרת ואתחנן

The Haftarah is Isaiah 40:104.

Comfort ye, comfort ye My people, saith your God.

- Bid Jerusalem take heart, and proclaim unto her, that her time of service is accomplished, that her guilt is paid off, that she hath received of the LORD'S hand double for all her sins.
- Hark! one calleth: 'Clear ye in the wilderness the way of the Lord, make plain in the desert a highway for our God.
- Every valley shall be lifted up, and every mountain and hill shall be made low; and the rugged shall be made level, and the rough places a plain;
- And the glory of the Lord shall be revealed, and all flesh shall see it together; for the mouth of the Lord harh spoken it.
- Hark! one saith: 'Proclaim!' And he saith: 'What shall I proclaim?' 'All flesh is grass, And all the goodliness thereof is as the flower of the field;
- The grass withereth, the flower fadeth; Because the breath of the Lord bloweth upon it— Surely the people is grass.
- The grass withereth, the flower fadeth; But the word of our God shall stand for ever.

בְּבְּרֵי עַל־לֶב יְרוּשְׁלָםׁ וְקְרְאָּי אֵלֶיהָ בָּי בְּבְּרִי עַל־לֶב יְרוּשְׁלָםׁ וְקִרְאָּי אֵלֶיהָ בָּי

ַנְעַמְוּ נַעַמִּוּ מַּמִּוּ יִאָּמָר אֶּלְעַוּכֶם:

ָ קול קוֹבֹא בַמִּדְבֶּר פַּנִּי זָדֶבֶךְ יְחִנְֻּה יַשְׁרִנִּ בְּעֲרְבָׁה מְסְלָּה לֵאלֹהֵינוּ:

מִיָּגַ יְּהְנְּה כִּפְּלֻיִם בְּבֶּלְ חַמַּאָמֵייהָ: (ס)

- לְבְּלִימֶּא וְכְלְ־תָר וְגִּבְעֶּת יִשְׁפְּלִיּ
 בְלְ־נֶּיא יַנְשְׁא וְכְלְ־תַּר וְגִּבְעָת יִשְׁפְּלִיּ
- פּֿג גְׁעִלְּע בַּבּנִג גְעַוְיַע נְבְאָנ כַּלְ_בָּשְּׁתְ גַּטְבְּי נְּנִגְלְע בַּבּנִג גְעַוְיַע נְבָאָנ כַּלְ
- ، אַנִר אַנֵּר קִּלְא וְאָמָר מָּר אָקִרָא בְּלִ-הַבְּשָּׁר חָצְּיר וְכְלִ-חַסְדִּוֹ בְּצִיץ הַשְּׁדֶּה:
- פֿוְ אָכֿוֹ טַבּּוּר טַמֶּם: נְבֵּׁהַ טַבִּוּר נְבֵּל בִּיץ פָּנ רָוּטַ נְּעַנְׁר נָּהָבִּר
- לְמִּנִלְם: (0) זֹבָה טַבְּנֵר זָבֶר בִּנֵּל וּבִּבַבְצֵּלְנֵנוּ זֹלַנִּם

- O thou that tellest good tidings to Zion, Get thee up into the high mountain; O thou that tellest good tidings to Jerusalem, Lift up thy voice with strength; Lift it up, be not afraid; Say unto the cities of Judah: 'Behold your God!'
- Behold, the Lord Gop will come as a Mighty One, And His arm will rule for Him; Behold, His reward is with Him, And His recompense before Him.
- Even as a shepherd that feedeth his flock, That garhereth the lambs in his arm, And carrieth them in his bosom, And gently leadeth those that give suck.
- Who hath measured the waters in the hollow of his hand, And meted out heaven with the span, And comprehended the dust of the earth in a measure, And weighed the mountains in scales, And the hills in a balance?
- Who hath meted out the spirit of the Lord? Or who was His counsellor that he might instruct Him?
- With whom took He counsel, and who instructed Him, And taught Him in the path of right, And taught Him to know the way of discernment?
- Behold, the nations are as a drop of a bucket, And are counted as the small dust of the balance; Behold the isles are as a more in weight.
- And Lebanon is not sufficient fuel, Nor the beasts thereof sufficient for burnt-offerings.
- All the nations are as nothing before Him; They are accounted by Him as things of nought, and vanity.
- To whom then will ye liken God? Or what likeness will ye compare unto Him?
- The image perchance, which the craftsman hath melted, And the goldsmith spread over with gold, The silversmith casting silver chains?
- A holm-oak is set apart, He chooseth a tree that will not rot; He seeketh unto him a cunning craftsman To set up an image, that shall not be moved.

- עַל הַר־נָּבָה עַלִּי־לָף מָבַשָּׂהָת צִּיּוֹן הָרִימִי בַבֹּתַ קּוֹלֵף מָבַשָּׁהָת יְרוּשְׁלָח הְנֵּתְ אֵלֹהִיבֶם:
- □ הְּנָה אֲדֹנָי יֶהוֹהֹ בְּחָזָק יָבֿוֹא וּיְרֹעִיׁ טָּשְׁלְה לְוֹ הְנֵּה שְּׁכְרוֹ אִתְּׁוֹ וּפְּעָלְהִוֹ לְפְּנְיו:
- " בְּרִעָּתִ עָּרְרֵוֹ יִרְעָּׁת בִּזְרִעוֹ יִקבֵּץ טִּלְאָים " נְבְחֵיקוֹ יִשְּׂאַ עָּלְוֹת יָנְחֵל: (ס)
- מִי־מָרַד בִּשְׁעֵלֵי מִּיִם וְשְׁמַיִם בַּגַּבָּת תִּבֵּן וְבֶל בַשְּׁלִשׁ עַבָּר הַאָּבֶץ וְשְׁקַל בַּפָּלֶס הְרִים וּלְבָעִית בְּמֹאִנְנִם:
- יוֹדִיטְבֵּן אָת־רִּוּחַ יְהְוָּה וָאָישׁ עַּצְּתְּ מי'העבּן אָת־רִוּחַ יְהְוֹּה וְּאָישׁ עַצְּתִּ
- , אָת־מֶי נוֹשְּץְׂ וַיְבִינֵּהוּ וַיְלִמְּדֵהוּ בְּצִּׁרַח מִשְׁבְּּשׁ וַיְלַמְּדֵהוּ דַּעַת וְדֶרֶךְ הְּבוּנִוֹת יוֹדִיעֵנוּ:
- י. הַן גּוֹיִם ְבְּעַר מִדְּלִּי וּכְשָׁחַק מֹאֹזְנִיִם נְחְשָׁבוּ הֵן אִיִּים כַּדָּק יִשְּׂוֹל:
- , וּלְבְנֵוּן אֵין דֵּי בְּעֵּר וְחַיִּהֹי אֵין דֵי עוֹלְה: (פ)
- ر جِל־תַגּוֹיָם جِצֵיוֹ נָגְדִּוֹ מֵצֵּפֶס נָתִּתוּ נָחְשָׁבוּ־ לְוֹ:
- לְנִ: " אֹבְבמׁו שֹׁבֹשׁנוּוֹ אַבְ וּמִּעַ בּׁמִע שַׁמַּבֹּר
- יִרְהָקְלִוּת בֶּסֶּר צִיְבֶר: בּזָהָב יָרַקְּצָּיִּה יִצְרֵר יִרַקְּצָּיִּה יִבְקָּצִּיִּה יִרַקְצָּיִּהּ
- ַ הַקְּסְבָּן הְּרוּמָה עֵץ לֹאֹ־וָרָקִב וִבְּחָר הְרָשׁ הְבְם וְבַקִּשׁ־לֹוֹ לְהָבָין פֶּסֶל לֹא ימְּוֹשׁ: (ס)

- Know ye not? hear ye not? Hath it not been told you from the beginning? Have ye not understood the foundations of the earth?
- It is He that sitteth above the circle of the earth, And the inhabitants thereof are as grasshoppers; That stretcheth out the heavens as a curtain, And spreadeth them out as a tent to dwell in;
- That bringeth princes to nothing; He maketh the judges of the earth as a thing of nought.
- Scarce are they planted, Scarce are they sown, Scarce hath their stock taken root in the earth; When He bloweth upon them, they wither, And the whirlwind taketh them away as stubble.
- To whom then will ye liken Me, that I should be equal? Saith the Holy One.
- Lift up your eyes on high, And see: who hath created these? He that bringeth out their host by number, He calleth them all by name; By the greatness of His might, and for that He is strong in power, Not one faileth.

- הַלִּוֹא תַּדְעוֹּ הַלַּוֹא תִשְּׁמָעוּ הַלָּוֹא הָגָּר מֵרְאָשׁ לְבֶם הַלִּוֹא הַבְּינוֹהָם מוֹסְדְוֹת הְאָהֶץ:
- ية הַיּשָׁבֹ עַל־הַוּג הָאָהֵץ וִישְׁבֶּיהָ פַּחֲגָּבָים הַנּוּשָה כַדּל שְׁעַּיִם וַיִּמְהָּחֵם כָּאָהֶל לְשֶׁבֶת:
- ... הַנּוֹתֵן רוֹזְנָים לְאָיֵן שָׁפְּטֵי אֶרֶץ כּתִּּחִיּ עַשֶּׁה:
- אַף בַּלְ־נִשְׁעוּ אַף בַּלְ־זֹרְעוּ אָף בַּלִ־שֹׁרֵשׁ בְּאָרֶץ גִּוְעָּם וָנִם־נְשָׁף בָּהָם נִיּבְּשׁוּ וּסְעָּרֶה בַּקְשׁ הִשְּׁאֵם: (ס)
- sz וְאָרְבָּיִי הְדַּמְּיִהִי וְאָמֶׁוְהִ יֹאַמֶּר קְּדִישׁ:
- שָׁאִרְּמָרִוֹם מִינֵיכֶם וּרְאִי מִירִבְּרָא אֵבֶּה יקּרְא מֵרְב אִנִים וְאַמֵּיץ בֿחַ אָישׁ לֹא נְמְרָּא מֵרְב אִנִים וְאַמֵּיץ בֿחַ אָישׁ לֹא נְמְבְּר: (ס)

בפטרה עקב

The Haftarah is Isaiah 49:14 - 51:3.

But Zion said: 'The Lord hath forsaken me, And the Lord hath forgotten me.'

Can a woman forget her sucking child, That she should not have compassion on the son of her womb? Yea, these may forget, Yet will not I forget thee.

Behold, I have graven thee upon the palms of My hands; Thy walls are continually before Me.

Thy children make haste, Thy destroyers and they that made thee waste shall go forth from thee.

Lift up thine eyes round about, and behold: All these gather themselves together, and come to thee. As I live, saith the Lord, Thou shalt surely clothe thee with them all as with an ornament, And gird thyself with them, like a bride.

- ******* נּשִּׁאָמֶׁר צִּיּוֹן מִּזְבָּנִי יְּהְנָוֹר נִאָּרָנָי מָּבְבָּנִי יָּהְבִּינִי:
- ێڕٛٮ ڹڛؙڿٙڹڹ؞ ڹۼڹڿ؞ڔٛ؉ ؉ڛٞڿؾٳڎ:
- on تا مَح حَظَات مَطِيْرَا مَانِمَانَا ثَرْنَا. فَيْ اللهِ وَعَالَ مَانِيًا لِمَانِيًا فَيْ اللهِ وَعَالَم ال
- ײַלְּבְּׁמִּ, וְּטְׁלַמְּמִי, בְּבְּׁם נִלְבְּׁמָּ, וְּטְׁלַמְּּמִי, בְּבְּׁם נִלְבְּׁמָּ, וְּטְׁלַמְּמִּרִ, ב מְלְבְּ חַוּ-אָנִ, נִאָּם-יְחַנְּחַ כָּּנְלְּם נִלְּבָּׁהָ בָּאָרִ מִלְבְּמָּ, וְּטְׁלַמְּמִי, וְיִבְּאָרִ בְּבָּלְם נִלְבָּהָ בִּאָרִ

- For thy waste and thy desolate places And thy land that hath been destroyed— Surely now shalt thou be too strait for the inhabitants, And they that swallowed thee up shall be far away.
- The children of thy bereavement Shall yet say in thine ears: 'The place is too strait for me; Give place to me that I may dwell.'
- Then shalt thou say in thy heart: 'Who hath begotten me these, Seeing I have been bereaved of my children, and am solitary, An exile, and wandering to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; These, where were they?
- Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up My hand to the nations, And set up Mine ensign to the peoples, And they shall bring thy sons in their bosom, And thy daughters shall be carried upon their shoulders.
- And kings shall be thy foster-fathers, And their queens thy nursing mothers; They shall bow down to thee with their face to the earth, And lick the dust of thy feet, And thou shalt know that I am the Lord, but for they shall not be ashamed that wait for Me.
- Shall the prey be taken from the mighty, Or the captives of the victorious be delivered?
- But thus saith the LORD: Even the captives of the mighty shall be taken away, And the prey of the terrible shall be delivered; And I will contend with him that contendeth with thee, And I will save thy children.
- And I will feed them that oppress thee with their own flesh; And they shall be drunken with their own blood, as with sweet wine; And all flesh shall know that I the LORD am thy Saviour, And thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.
- Thus saith the LORD: Where is the bill of your mother's divorcement, Wherewith I have put her away? Or which of My creditors is it To whom I have sold you? Behold, for your iniquities were ye sold, And for your transgressions was your mother put away.

- מַטַּׁרְ מַבְּרֶרְ נְאָהֶמֶתְיְּיִבְ וְבְּחֲטֵּוּ מִּבְלְמֶּיִנְבּ: בּי חַרְבִתַּיִבְ וְאָּמֶתְיִּיִב וְאָבֶא חַרַסָׁמַּוֹב בִּי
- עוֹד יאַמְרַוּ בְּאָוֹנִיךְ בְּגֵרִ שִׁבֶּלָיֵרְ צַּר־לֵי הַמְּקְוֹם גְּשְׁר־לֵי וְאֵשֶׁבְרִי:
- וְאָמֵרְהָ בִּלְבָבֵּרְ מָי יֵלֵר־לִי אָת־אֵּלֶה וַאֲנִי מְבּלְה וְגַלְמִידָה גִּלְהוּ וְסִיּרָה וְאֵלֶה אֵיפָׂה הְם: (פ)
- ְבְה־אָמֵּר אֲדֹנֵי יֶהוֹה הַנָּה אָשָׂא אָל־גּוִים יִדְי וְאָל־עַמִּים אָרֵים נִסֵּי וְהַבֶּיאוּ בְנִיִּדִּ בְּחְצֶן וּבְנֹתַיִּךְ עַל־בְּתֵף הִּנְשֵׂאנָה:
- וְהָיֹה מְלָלִים אִמְנַיִּה וְשְׁרִימִיהָם מֵינִילִהִּיִּ אַפִּים אֶהֵץ יִשְׁתַּחָוּה לֶּךְ וַעֲפָּר רַגְּלִיִּךְ לְנֵי: (ס)
- נְּמֶלֶמ: (ס) בּנְלֵט מִנְּבּוֹנִר מַלְלֵנִים וֹאָם מֶּבָׁנִ בַּגִּינִּ
- בִּי־בָּהו אָמָר יְהִנָּה גַּם־שָׁבָּי גִבּוֹר יָפָּׁח וּמַלְקּוֹחַ עָּרֵיץ יִמָּלִמׁ וָאָת־יְרִיבֵּף אָנִבֵּי אָרִיב וְאָת־בָּנֵיְף אָנֹבִי אוֹשִׁיעַ:
- מׁנְאָּכְּלֵינּ אָּטַ־מִּנְּנְרֵּ אָׁטַ־בָּּאָּרַ נִּאָּבְּרְ וְנִאָּבְּרְ אָנִי בְּיִּאָרָ בְּמָּם וְאָפְּרֵנּוּ וְיִדְּעָּ וְחַאָּכִלְמַּי אָטַ־מִנְּנְוּ אָטַ־בְּאָרַ בִּי אָנִי יְחִינְּרָ
- בָּרו אַמָר יָחוָֹה אֵי זָה סֵפֶּר בְּרִיתָּוּת אִמְּכֶם אֲשָׁר שִׁלְחָהִיה אִוֹ מֵי מִנּוֹשִׁי אֲשָׁר־ מְבֶרְהִי אֶחְבֶם לֻוֹ חֵן בַּעַּוֹלְתִיכֶם נִמְבַּרְמָּם וּבְפִּשְׁעֵיכֶם שֻׁלְּחָר אִמְּבֶם:

Wherefore, when I came, was there no man? When I called, was there none to answer? Is My hand shortened at all, that it cannot redeem? Or have I no power to deliver? Behold, at My rebuke I dry up the sea, I make the rivers a wilderness; Their fish become foul, because there is no water, And die for thirst.

sackcloth their covering.

The Lord God hath given me The tongue of them that are taught, That I should know how to sustain with words him that is weary; He wakeneth morning by morning, He wakeneth mine ear To hear as they make taught.

The Lord God hath opened mine ear, And I was not rebellious, Neither turned away backward.

I gave my back to the smiters, And my checks to them that plucked off the hair; I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me; Therefore have I not been confounded, Therefore have I set my face like a flint, And I know that I shall not be ashamed.

He is near that justifieth me; Who will contend with me? let us stand up together; Who is mine adversary? let him come near to me.

Behold, the Lord Gop will help me; Who is he that shall condemn me? Behold, they all shall wax old as a garment, The moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lorp, That obeyeth the voice of His servant? Though he walketh in darkness, And hath no light, Let him trust in the name of the Lorp, And stay upon his God.

Behold, all ye that kindle a fire, That gird yourselves with firebrands, Begone in the flame of your fire, And among the brands that ye have kindled. This shall ye have of My hand, Ye shall lie down in sorrow.

Hearken to Me, ye that follow after righteousness, Ye that seek the Lord; Look unto the rock whence ye were hewn, And to the hole of the pit whence ye were

מִּדִּיִּעַ בְּאִתִּי וִאֵּיוֹ אִיִּשׁ קִרְּאִתִּי וָאֵרוֹ עִּנְּדִּ בְחַ לְחַצִּיִּלְ תֵּוְ בְּנִעֲּרֶתִׁי אַחֲרָיִב יָּם אָשֶׁיִם לְחַ לְחַצִּילִ תֵּוְ בְּנִעֲּרֶתִׁי אַחֲרָיִב יָּם אָשֶׂים נְתְלְחַ בַּצְּמָא:

בְּסִנִּטְׁם: (פּ) • אַלְבָּנִה הַמְּנִם לַגְצִנִי וֹהָלַ אָהָנִם

ְּיִבְּלְנִי בְּעָוֹ לְמְּלְהַ בַּלְמִּיגִׁים: לְמִּיּת אָת־יָמֵך דְּבָר יָמֵּירו בַּבָּקֶר בַּבַּקֶר אָרְנָי יֵחוֹיִת נְתַּוֹ לִי לְשָּׁוֹן לְמִּיִּדִים:

אַטִוּר לְאַ לִסוּלְטִּוּ: אַבְּוֹּג וֹטִוִּעְ פַּׁטִּעַ־לָּג אָזִוּ וֹאִנְכָּג לָאָ מָּנִגִּינִּג

ָ עַל־בֿן שַׂמְתִּי פְּנֵי כַּחַלְּמִישׁ נְאֵדָע כִּי־לָא אבושׁ:

מּ،_בַּמַלְ מִמְּפַּמֵּ، יִנְּמִ אָּלְי: * אַנִּירַ מִּגִּיִּילִי מִיִּינִרִּ אָנִּיִּ דַּמַּמְבִּיי

בן אָדֹנִי בֵהוֹת יַנְיִלִי מָיִי מִי־הָוּא יַרִשׁימֵנִי בן אָדֹנִי בֵהוֹת יַנְיִלִי מָיִי מִי־הָוּא יַרִשׁימֵנִי

" מִי בְּבָם יְרֵא יְחִוֹּח שִׁמֵעַ בְּקֵּוֹל עַבְּדִּוֹ אֲשֵׁרוּ הַלַּךְ הַשִּׁכִּים וְאֵין נֹנִהִ לֹּוֹ יִבְשַׁחׁ בְּשֵׁם יְחִוְּח וְיִשְׁמֵן בַּאלְהֵיוּ: (ס)

הן פָּלְבֶם לִדְּהֵי אֵשׁ מִאַּזְּהֵי זִיקִוֹת לְבָנּוּ בְּצִּיּר אָשְׁבָׁם יִבְזִיקוֹתֹ בְּעַרְמָׁם מִיָּדִי הִיְמָד-זָּאִת לְבֶּם לְמַעֲצֵבֶּה הִשְּׁבְּנְוּ: (ס)

הְּמְׁלֵמֶׁם: - נַפְּנְמִּנְ אֶּלְ_גֵּנִּר נֵוֹאָבִּים נִאֶּלְ_מַמֶּבֶּר בּנִּר - מְמִׁלֵּנִה אָלָג רָוִבְפָּג אָבִילִם נִאָּלְ

Γľ:Ι

Look unto Abraham your father, And unto Sarah that bore you; For when he was but one I called him, And I blessed him, and made him many.

For the LORD hath comforted Zion; He hath comforted all her waste places, And hath made her wilderness like Eden, And her desert like the garden of the LORD; Joy and gladness shall be found therein, Thanksgiving, and the voice of melody.

וֹאַנְבְּטֵנְ אָלְ-אַבְנְחָה אֲבִּיבֶּם וֹאֵלְ-שָּׂנֶת הַחִינְלְכֶּה בִּי-אָחָר קְּרָאִהִיוּ וַאָּבְרָבֶתוּ הַבְּיִמוּ אָלְ-אַבְרָחָה אֲבִיבֶּם וֹאֵלְ-שָּׂנֶת

בִּי־נִחָׁם יְהֹנְׁה צִיּּוֹן נִחַם כְּלִ־חְרְבֹהָּיִה נַיֶּשָׂם מִרְבְּרָהֹ כְּעֵּדֵן וִעַּרְבָתָה כְּנַן־יְהֹוָָה שְׁשָׁוֹן וִשְׁמְחָהׁ יִמְצֵא בָּה תּוֹדֶה וְקִוֹּל זְמְרֶה: (ס)

REUFR FXR

The Hastarah is Isaiah 54:11 –55:5. On Rosh Hodesh, read the Mastir on page 187. Most read the Hastarah for Rosh Hodesh.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted, behold, I will set thy stones in fair colours, And lay thy foundations with sapphires.

And I will make thy pinnacles of rubies, and thy gates of carbuncles, and all thy border of precious stones.

And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.

In righteousness shalt thou be established; be thou far from oppression, for thou shalt not fear, And from ruin, for it shall not come near thee.

Behold, they may gather together, but not by Me; Whosoever shall gather together against thee shall fall because of thee.

Behold, I have created the smith That bloweth the fire of coals, And bringeth forth a weapon for his work; And I have created the waster to destroy.

Mo weapon that is formed against thee shall prosper; And every tongue that shall rise against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, And their due reward from Me, saith the Lord.

Ho, every one that thirsteth, come ye for water, And he that hath no money, Come ye, buy, and eat; Yea, come, buy wine and milk Without money and without price.

בּפּוּךְ אֲבְנַוֹרְ וֵיסַרְחָלִא נָחָטָה הַנָּה אָנֹבִי עַרְבֶּיץ בּפּוּךְ אֲבְנַוֹרְ וֵיסַרְחָיִרְ בַּסַפִּירֵים:

אּפֹבְישׁ וֹלַכְ יַנְּרֵנְעֲׁ לְאַּבְׁוֹ. _טִפּּא: וְהַּמִּטִּׁ. כַּגַרְ הִמִּהְטִּוּ וּהִּמִּנִוּ לְאַבִּוֹּ

ם וֹבְלְשְׁנְגֵוּ לְמִוּבֵר יְחִוְּצִׁי וְבַר שְּׁלְוִם בַּנְיוֹב:

טּגְּאָג נְמְפֶּטִישְּׁר כָּג לְאָרַטִּלְּרָב אֶּלְגִּרְּ: בּגִּגַלִי שִּׁכִּוּלְנִג בַּטַׁלֵּג מִמְּמִּלְ כִּגַּלָאִ

زهَبِح: تا لابد ژبيد څهو هېين ه. بخد خفك څخزنك

رح ען)[م بينر] אָנָכֹּי בְּרֵאָמִי חַבְּשׁ נִפְּׁתַ בְּאָשׁ פַּּחָׁם ימוֹצִיא כְּלֵי לְמַמַּשִּׁעוּ וְאָנָכִּי בְּאָשׁ פַּחָם ימוֹצִיא בְלֵי לְמַצַּשִּׂחוּ וְאָנָכִי

בְּלְ-בְּלֵי יוּצָּר עָלִיִּךְ לֵאׁ יִצְּלָח וְכְּלִ-נְחֵלַת עַבְּרֵי יְהְזְָה וְצִּרְקְמָטְּפָּט תַּרְשָׁיִּעִי זֹאָת יְהְזָה: (ס)

בְּמֶּב יִּבְלְנָא מְטֵיר יֵנִן וְחָלֶב: בְּמֶב לְכִּי שִׁבְרִי נְאֶבְלִי יִלְכִּי שִּבְרִי בְּלִוּא הְיִי בְּלִבִּי שִׁבְרִי נְאֶבְלִי יִלְכִּי שִׁבְרִי בְּלִוּא

ГΛ:

- Wherefore do ye spend money for that which is not bread? And your gain for that which satisfieth not? Hearken diligently unto Me, and eat ye that which is good, And let your soul delight itself in fatness.
- Incline your ear, and come unto Me; Hear, and your soul shall live; And I will make an everlasting covenant with you, Even the sure mercies of David.
- Behold, I have given him for a witness to the peoples, A prince and commander to the peoples.
- Behold, thou shalt call a nation that thou knowest not, And a nation that knew not thee shall run unto thee; Because of the Lord thy God, And for the Holy One of Israel, for He hath glorified thee.

- סְּוֶב וְטִיהְׁמַּנֵּי בַּבְּאֵוֹ נַּפְּאֵבֶים: בְּלָוָא לְמִּׁבְמִּׁע מִּטִׁמִּי מִּטִּוֹת אֵלָּי וֹאִבְלִי מְלֵּחִי עִמְּפִׁלִיִי מִּטְמִי מִּטְׁוֹתִּ אֵלִי וֹאִבְלִיִּ
- ַ הַּמָּנִ אַּוֹנְכֶם נִלְכָנִ אֵלֵי שִׁמְעִנִּי הַחָּהָ נִּפְשָׁכֵם הַנְּאֵלְרְהָה לְכֶם בְּרֵיִה עּנִלְם חַסְּבֵי דָוָר הַנְּאֵלְנִים:
- לְאִׁמֶּׁנֶם: ⁺ בוֹן מַּג לָאִנּמִּנֶם נִׁטַעַנִּוּ נִינָּג נִּמָּגַנִּנִי
- ישְׁבְאֵלְ בָּי פַּאֲבֶרְ: (ס) אַלְיִּרְ יְרִיצִּי לְמִּלֹן יְתִוֹּר אֶלְהָיִרְ וְלְמָרִישׁ בון גִּיִּר לְאִבְיִבִּתְ הִקְּלִּא וְגִיִּר לְאִבִּיִּדְשׁׁ

הפטרת שופטים

The Haftarah is Isaiah 51:12 – 52:12.

- I, even I, am He that comforteth you: Who art thou, that thou art afraid of man that shall die, And of the son of man that shall be made as grass,
- And hast forgotten the Lord thy Maker, That stretched forth the heavens, And laid the foundations of the earth; And fearest continually all the day Because of the fury of the oppressor, As he maketh ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?
- He that is bent down shall speedily be loosed, And he shall not go down dying into the pit, Neither shall his bread fail.
- For I am the LORD thy God, Who stirreth up the sea, that the waves thereof roat; The LORD of hosts is His
- And I have put My words in thy mouth, And have covered thee in the shadow of My hand, That I may plant the heavens, And lay the foundations of the earth, And say unto Zion: 'Thou art My people.'
- Awake, awake, Stand up, O Jerusalem, That hast drunk at the hand of the Lord The cup of His fury; Thou hast drunken the beaker, even the cup of staggering, And drained it.

- מְאֶלְנָהְ זְמְנִים נִמִּבּׁן אַבְׁם שַׁבָּּגְרָ וֹנִּים!: אָנָבֿי אַנְבָּי שִׁנְאַ מִּלְטַמְבָּׁם מִי־אָּהָ וֹמִּירָאִיִּ
- וִ וִּמִשְׁכֵּח יְחְנָה עַשֶּׁךְּ נִימָה שָׁלֵּים יִיֹמָר אֶבֶץ וַהְפַּהֵׁד הָמִיד בְּלִ־הַּיֹּוֹם מִפְּנֵי חֲמָת הַמֵּצְיק כַּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהַשְׁחֻית וְצַיֵּה חֲמָת הַמֵּצְיק:
- ְיִׁשְׁמִי לְטַׁמֶּי: מַנַר צַמְּטַר לְטַּפְּמֵּטַ וְלֵאֵ-יָמָּיִּת לַמְּטַע וְלָאִיּ
- ، ן אָנֹכִי יְהְוָה אֱלֹהֶיף רֹגַע הַלָּם וַנֶּהֵמֶוּ גַּלְיֵר יְהְנָה צְבָאֻוֹה שְׁמָוֹ:
- מּמִּגַ־אָּטַׂב: (ס) לְנְּמָּהַ מִּתִּנִם וְלְיַסָּב אְּבֵּא וְלֵאמָב לְבִּיּוּוּ ' נְאָמָּם בַּבְבִי בְּפִּיִּב יִּבְצֵּל וְלֵאמָב לְבִּיּוּוּ
- בְּבְּׁמִּט כַּוֹס תַעַּרְעֵּלֶת שָּׁטִית מָצִּית: שְׁמָיֵת מִיֶּּר יְתְּוֶת אֶת־בָּוֹס חֲמָתִוֹ אֶת־ הְתְּמִיר בָּוֹס תַעַּרְנִי אֶת־בָּוֹס חֲמָתִוֹ אֶתִּר

- There is none to guide her Among all the sons whom she hath brought forth; Weither is there any that taketh her by the hand Of all the sons that she hath brought up.
- These two things are befallen thee; Who shall bemoan thee? Desolation and destruction, And the famine and the sword; How shall I comfort thee?
- Thy sons have fainted, they lie at the head of all the streets, As an antelope in a net; They are full of the fury of the Lord, The rebuke of thy God.
- Therefore hear now this, thou afflicted, And drunken, but not with wine;
- Thus saith thy Lord the Lorap, And thy God that pleadeth the cause of His people: Behold, I have taken out of thy hand The cup of staggering; The beaker, even the cup of My fury, Thou shalt no more drink it again;
- And I will put it into the hand of them that afflict thee; That have said to thy soul: 'Bow down, that we may go over'; And thou hast laid thy back as the ground, And as the street, to them that go over.
- Awake, awake, Put on thy strength, O Zion; Put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; For henceforth there shall no more come into thee The uncircumcised and the unclean.
- Shake thyself from the dust; Arise, and sit down, O Jerusalem, Loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.
- For thus saith the LORD: Ye were sold for nought; And ye shall be redeemed without money.
- For thus saith the Lord God: My people went down asoretime into Egypt to sojourn there, And the Assyrian oppressed them without cause.
- Mow therefore, what do I here, saith the Lorp, that rule over them do howl, saith the Lorp, And My name continually all the day is blasphemed.
- Therefore My people shall know My name; Therefore they shall know in that day That I, even He that spoke, behold, here I am.

- אָנן־מְנַּהַלְ לְּהִ מִּלְּלְבַּנִים יָלְגָרָה וָאָנן אָנן־מְנַּהַלְ בְּיִרְ מִלְּלִבְּנִים יָלְגָרָה וָאָנן
- نَّ الْمُشَرَّدُ لِنَالُمُ لَا يَثَالُكُ مِنْ يُعْتَامُكُ: ﴿ مِنْ مُثَرِّدُ لِنَالُكُمْ لِلْمُنْكُمِينَ مِنْ يُعْتَامُكُ
- « בְּנַיִּךְ עַּקְפָּנִי שְׁרְבָנִי בְּרָאִשׁ כְּלִ־חִּיצִיֹתִּ בְּתַּוֹא מִכְּמָר תַּמְלֵאִים תַּמַת־יָּתֹּנָת גַּעֲרָת אֵלֹתֵיְךְּ:
- ™ לבון שׁמְשִּׁרְיָבָא וָאָת עַּנְיָּהָ וּשְׁכָּרָת וְלְאִ מְיֵּיְן: (פּ)
- בה־אַמַּר אַדֹנַיְךְ יְהֹנָה נֵאלֹהַיִּךְ יְהַיַב עַמֹּוֹ
 הנַה לַמַחְמִי מִיְדֵךְ אָת־בַּוֹס הַמַּרְעֵלְה אַת־קַבַּעַתֹ בַּוֹס הַמַּהְיִּ לֹא־תּוֹסָיִפִּי לִשְׁמִוֹהָה עְוֹד:
- לַמָּבְׁנִים: (פּ) הְּטֵׁי, וִּנְּהֵּבְׁנִׁי וַטַּׁמְּּיִמִּי כִּאָּנָאְ נִּיְנִּי וַכַּטִּיּא " נְּמָּמִׁשִּׁ,תַּ בִּיִּג תִּנְיִנִּי אָּמָּר אָמָּרִי לְנִּפִּמִּוּ
- יום מירִי עיבָאַ־בָּרְ שִּׁיִר שְׁרֵלְ וְשְׁמֵאֵי יוּסָיף יְרִישְׁלְםׁ עַּיִר תַּפְּדָשׁ בַּיּ לְאִ יוּסָיף יְרִישִׁי לְבְשָׁי שָּׁוֹּךְ צִּיְּוֹן לִבְשָׁיוּ בַּּוֹּרֵי יוֹסָיף יִבּאַ־בָּרְ שְּׁיִר שְׁרֵלְ הַּיִּרְ בַּיְּרָוֹיִ
- ַ הַתְּנְעֲרֵי מֵעְּפֶּר קִּנְּיִי שָׁבִּי יְרִּישְׁלָבׁ (כ׳ התפתחו)[ק׳ הְתְפְּתְּחִי] מוֹסְבֵי צַנְּאבֹרְ שְׁבִיָּה בַּת־צִיּוֹן: (ס)
- בְבֶּסֶׁלְ מִּנְּאֵלְנִּי (ס) בְּבֶּסֶׁלְ מִּנְאֵלְנִּי (ס)
- בְּרֵאִמְּנָה לְנָּוּר שְׁבִׁ וְאַשִּׁוּר בְּאֵפֶס עַּשְׁקְוּ: * בְּי כְּה אָמָר אֲדֹנֵי וֶהוֹה מִצְּהָנִים וֶרַד־עַּמָּי
- ْ بِ بِهِمَا ثِمَا فِرْ صَادِرًا فِي الْمِيْدِ الْمِيْدِ الْمِيْدِ الْمِيْدِ الْمِيْدِ الْمِيْدِ الْمِيْدِ الْ الْهِمَا مَاضِّرُا الْدَرْادِ الْهُمَا الْمَيْدِ الْهُمَا الْمُيْدِ الْمُيْدِ الْمُيْدِ الْمُيْدِ الْمُيْدِ ا أي المَّامِ اللَّهُ الْمُنْ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْهُمَا الْمُنْدِ الْمُنْدُ الْمُنْدِ الْمُنْدُ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِي الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِي الْمُنْدُ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِ الْمُنْدِي الْمُنْدُ الْمُنْدُ الْمُنْدُ الْمُنْدُ الْمُنْدُانِي الْمُنْدِ الْمُنْدُانِ الْمُنْدُ الْمُنْدُ الْمُنْدُ الْمُنْدُ الْمُنْدُ الْمُنْدُ الْمُنْدُ الْمُنْدُ الْمُنْدُ الْمُنْدُانِي الْمُنْدُدِ الْمُنْدُانِ الْمُنْدُانِي الْمُنْدُانِ الْمُنْدُانِ الْمُنْدِانِي الْمُنْدُانِي الْمُنْدُانِ الْمُنْدُانِي الْمُنْدِيلِي الْمُنْدُانِي الْمُنْدُانِي الْمُنْدُانِي الْمُنْدُانِي الْمُنْدُانِي الْمُنْدُانِي الْمُنْدُانِي الْمُنْدُلِي الْمُنْدُولِي الْمُنْدُانِي الْمُنْدُونِي الْمُنْدُونِي الْمُنْدُان
- אָלִי־הָוּא הַמְּרַבֶּר הַבְּּוִים הַהָּוּא בִּי־ אָלְבֶן יֵדֶע עַמְּרַבֶּר הַבְּּוִים הַהָּוּא בִּי־

- How beautiful upon the mountains Are the feet of the messenger of good tidings, That announceth peace, the harbinger of good tidings, That announceth salvation; That saith unto Zion: 'Thy God reigneth!'
- Hark, thy watchmen! they lift up the voice, Together do they sing; For they shall see, eye to eye, The Lord returning to Zion.
- Break forth into joy, sing together, Ye waste places of Jerusalem; For the Lord hath comforted His people, He hath redeemed Jerusalem.
- The Lord hath made bare His holy arm In the eyes of all the nations, And all the ends of the earth shall see The salvation of our God.
- Depart ye, depart ye, go ye out from thence, Touch no unclean thing; Go ye out of the midst of her; be ye clean, Ye that beat the vessels of the LORD.
- For ye shall not go out in haste, Neither shall ye go by flight; For the Lord will go before you, And the God of Israel will be your rearward.

- מִּגִינִּן מִלְנֵב אֵּכְיַבִּינִים בַּיִּלְיָ מִבַּשָּׁר מִשְׁמִּיעִ מְּלְוָם מִבַּשָּׁר מִיִּב מִשְׁמֵּיעִ יִשִּׁינְּיִר אִמָּר לְצִּיּוֹן מִלְנֵב אֵכְיַבוֹנֵב:
- قَرْزِ زَلَهِ، فَشِدَ نُكِبُكُ مَٰذِلِ: * كَابِرٍ مِقَالًا تُشِهِ، كَابِرِ نَكَكُ، نُدَبِّهُ، فَيَ مَنَا
- و ڟۼڔٙڹڔڎڹڔ؞ڔؠڋڎؠڔڂڹؠڔڎڹٷؼؗۄڿڎڹڽ٥ ڔؗؗؗڗڒٷڎڎؠۼڒؖڔڎڹٷؼ۬؋؞
- ה חְשָּׁף יְהֹנָה אָת־יְּרִיעַ קְּדְשׁׁוֹ לְעֵינֵי כְּלֹ− הַגּּוֹיָם וְרָאֵי כְּלִ־אַפְּסִי־אָּהֶץ אָת יְשׁוּעָת אֱלֹהֵינוּ: (ס)
- סַוּרוּ סֹוּרוּ צְצִּוּ נִשְּׁם מְמֵא צַּלֹ־חַנְּעֵוּ צְצִּוּ
 מִחּוֹכְה הַבְּּרוּ נִשְׁצֵּי כְּלֵי יְהֹוֶה:
- ج، לָא בִחִפְּזִוֹן מִצְּאוּ וּבִמְנִיסָה לָא מֵלִבִּין פִּי־חֹלֶןף לְפְנִיכָם יְחִנְׁה וּמִאַסִּפְּבָם אֵלֹתֵי יִשְׂרָאֵל: (ס)

הפטרה כי הצא

The Haftarah is Isaiah 54:10-154:10. If the Haftarah from Re'eh was not read decause it fell on Rosh Hodesh, combine it with this Haftarah.

Sing, O barren, thou that didst not bear, Break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail; For more are the children of the desolate Than the children of the married wife, saith the Jan.

- Enlarge the place of thy tent, And let them stretch forth the curtains of thy habitations, spare not; Lengthen thy stakes.
- For thou shalt spread abroad on the right hand and on the left; And thy seed shall possess the nations, And make the desolate cities to be inhabited.
- Fear not, for thou shalt not be ashamed. Neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; For thou shalt forget the shame of thy youth, And the reproach of thy widowhood shalt thou remember no more.

- רָנִי עַקְרָה לַאׁ יָלְיֲדִה פִּצְּחִי רָנָּה וְצַהֵּלִי לֹאִ־חְלָה בִּי־רַבָּים בְּנִי־שׁוֹמִמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה אָמָר יְהֹוְה:
- מּימַבְּיִף וּימֵדנּמִיף תַּבְּּקִּי מִשְּׁפְנִתָּיָך יַשְּׁי צַּלְ-תַּחְשָּׁכִי תַאָּבִיּלִי תַּרְתַּיִּלִי מְּנִים אָּהֵבְיִּ
- ְּנְמְּבֵׁנְם נְּמֻּפֵּנְע נְנְמֶּנִם נִּנְמֶּנִם נִנְמָ בּבֵבְמָנוֹ נִמְמִאָנִן טִפְּנִבְּנִּ נְזָנִם נִנְנָם
- ئىڭدى ھۆۋىدىنىڭ ئى ئىنۇدىلىد ئى تىئىقىدى خى ئىۋىت ھەرىقىنى ئىۋەۋىد مەرلىقىدى خىلىقىدى ئىدىنىڭ ئىۋۇنىڭ ئىدىنىڭ ئىدىنىڭ ئىدىنىڭ ئىدىنىڭ ئىدىنىڭ ئىدىنىڭ ئىدىنىڭ ئىدىنىڭ ئىدىنىڭ ئىدى

- For thy Maker is thy husband, The Lord of hosts is His name; And the Holy One of Israel is thy Redeemer, The God of the whole earth shall He be called.
- For the Lord hath called thee As a wife forsaken and grieved in spirit, And a wife of youth, can she be rejected? Saith thy God.
- For a small moment have I forsaken thee; But with great compassion will I gather thee.
- In a little wrath I hid My face from thee for a moment; But with everlasting kindness will I have compassion on thee, Saith the LORD thy Redeemer.
- For this is as the waters of Noah unto Me; for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee, not rebuke thee.
- For the mountains may depart, and the hills be removed; but My kindness shall not depart from thee, neither shall My covenant of peace be removed, saith the Lord phat hath compassion on thee.

- چ، كېڭنې بېچىنى پېچىنى ئېچىنى كېچىنى ئېچىنى בְּיִרְאָשָׁה עַזּוּבָה וַעַצִּיבָה רָוּחַ קְרָאָרָ יְהְוָָה וְאַשֶׁת נְעּיּרֵים בָּי הִמְּאָס אָמָר אֱלֹהֵיף:
- אַַלּבּבּלֵים ל פַּנִינָּת לַּמָּן הַּוֹּבִימִיִּרְ יִּבְרַנִיִּמָּיִם יִּּרַלְיִם
- פּ בְּי־מֵי נֹחַ וַאָּת לִּי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְּחִי מִשְּׁלִר מִי־נָח עִיֹד עַל־הָאָהֶץ בֵּן נִשְׁבַּעְחִי מִקְּצָרִ עְלַיִּרְ יִמְנְּעְרֵבְּרְ:
- בָּי הַחָרִים יָמִישִׁי וְחַגָּבָעִוֹת הְּמִימִּילָא וְחַסְדְּׁי מֵאִתַּדְּ לֹא־יָמִישׁ וּבְרָית שָׁלוֹמִי לָא הַמְּוֹשׁ אָמָר מְרַחַמֵּךְ יְהְוָה: (ס)

הפטרת כי תבוא

The Haftarah is Isaiah 60:1 - 60:22.

- Arise, shine, for thy light is come, And the glory of the LORD is risen upon thee.
- For, behold, darkness shall cover the earth, And gross darkness the peoples, But upon thee the Lord will arise, And His glory shall be seen upon thee.
- And nations shall walk at thy light, And kings at the brightness of thy rising.
- Lift Up thine eyes round about, and see: They all are gathered together, and come to thee; Thy sons come from far, And thy daughters are borne on the side.
- Then thou shalt see and be radiant, And thy heart shall throb and be enlarged; Because the abundance of the sea shall be turned unto thee, The wealth of the nations shall come unto thee.

- הְּלְוֹבׁ זֹבֵׁם: מׁלְוֹבׁ זֹבִׁם: מׁנִמֹּג אַּנִבֹּג בָּג בָּא אִנִבֹיבַ נִּבְלָנָב יִּבִּזְּם
- چי־הגַּה הַהֹשׁףְ יָכַפָּה־אָּבֵץ וַעֵּרָבֵּל לְאָמִּים וִעְּלֵיִףְ יִזְּרֵח יְהֹנְה יִּכְבוֹדִוֹ עָלָיִף יֵרְאָה:
- المنظرة بدرات ظهرتك بظركرات خزنه المناك:
- שׁאֶּמֶלְנֵי: בְּוֹנֵ בְּלָנֵנֵ מֶנְנֵנֵנְ יִבְאִּי יִבְּלָּטְ וַלְּבָּׁהָּי בָּאִי מְאִּיַסְבָּיִר מִינָוּנְ יִנְאִי כִּבְּּלְטִ וַלְּבָּהָּי בָּאִיַ מִּאִיִּסְבָּיִר מִינִוּנְ יִנְאִי כִּבְּּלְטִ וַלְּבָּהָי בָּאִיַּ
- י אַז פּרְאֵי לְּרָיְרְ הַמָּוֹן יָם הֵילְ גּוֹנֶם יָבָאִי לְּרָי הַבְּבְּרָ בְּיִרְ הַמָּנִן יָם הֵילְ גּוֹנֶם יָבָאִי לְּרָיִּ

- The caravan of camels shall cover thee, And of the young camels of Midian and Ephah, All coming from Sheba; They shall bring gold and incense, And shall proclaim the praises of the Lord.
- All the flocks of Kedar shall be gathered together unto unto thee, The rams of Nebaioth shall minister unto thee; They shall come up with acceptance on Mine altar, And I will glorify My glorious house.
- Who are these that fly as a cloud, And as the doves to their cotes?
- Surely the isles shall wait for Me, And the ships of Tarshish first, To bring thy sons from far, Their silver and their gold with them, For the name of the LORD thy God, And for the Holy One of Israel, because He hath glorified thee.
- And aliens shall build up thy walls, And their kings shall minister unto thee; For in My wrath I smote thee, But in My favour have I had compassion on thee.
- Thy gates also shall be open continually, Day and night, they shall not be shut; That men may bring unto thee the wealth of the nations, And their kings in procession.
- For that nation and kingdom that will not serve thee shall perish; Yea, those nations shall be utterly wasted.
- The glory of Lebanon shall come unto thee, The cypress, the plane-tree and the larch together; To beautify the place of My sanctuary, And I will make the place of My seet glorious.
- And the sons of them that afflicted thee Shall come bending unto thee, And all they that despised thee shall bow down At the soles of thy feet, And they shall call thee The city of the Lord, The Zion of the Holy One of Israel.
- Whereas thou hast been forsaken and hated, So that no man passed through thee, I will make thee an eternal excellency, A joy of many generations.
- Thou shalt also suck the milk of the nations, And shalt suck the breast of kings; And thou shalt know that I the Lord am thy Saviour, And I, the Mighty One of Jacob, thy Redeemer.

- , שֶׁפְעָּת נְמַלִּים הְכַפַּׁך בִּכְּרֵי מִדְיָן וְעֵיפָּׁה כַּלָם מִשְׁבָא יָבָאּי זָהָב וּלְבוֹנָה יִשְׁאּי וּתְהַלְּת יְהַנְה יְבַשֶּׁרוּ:
- טפֿאַבט, אַפֿאָב: הְמָּבטַּנִּלִּנְ הַלְּבַבְּלֵּה הָלְבַבָּוּלְ מִזְּבִּטְי, וּבָּנִע פֿלַבּאָן פֿבַב יַפֿבּאוּ לָבַ אָנְלָ, וּבָּנִע
- אְבְׁבְּטַנְטֵׁם: אַ מִּגְאַבְּטַ פֿמָב טַמִּנּפָּׁנִלָּט וְכַּנְנְנִם אָבְ_
- و جر-كِر١ אִיַנִים יִקּוּרְ וְאֵנִיִּתִת תַּרְשִׁישׁ בָּרָאִשׁנְּתִּ לְשָׁם יְתְנֶת אֱלֹתַּיִךְ וְלִקְּדָוֹשׁ יִשְּׂרָאֵל בָּי פְאֵּרֶךְ:
- ™ נְבְנָגְ בְּלֵגְפָּגְ נִיבְּנִיְנְגְ נִבְּרֶבְנָגְּנְ נִהְלָבְנִינֶם וְאֶּבְעָנֶנְיֵ מי נְבְנָגִּ בְּלֵנִרַנְבְרַ נִימְנְיִנְיִּ נִּבְּרָבִנְּנָּוֹ נִתְּלְבִּנִנְיִם וְאֶבְּעָנִיִּנִּיִ
- . ופּקּחוּ שְׁעָרֵיִף הָּמָיִר יוֹמָם נִלֹיָלָה לַא יִפְּגֵרִּיּ לְהָבֶּיא צֵלִיִּךְ הַיִּל גּוֹיָם וּמַלְבֵיהָם נְהנְּים:
- אַבְּרוּ וְתַּנְּוְטֵם חַבְּרֵ וְשֵׁבֶּרֵוּ: ־ בִּּרְתַּנְּוּ וְתַפַּמִּלְבָּר אָמֵב לֵאִנִמַּבְרָוּרִּ
- בְּלְבְי, אֶּבַבֶּּר: װְאָאָהְר יַהְבְּׁרִוֹ לְפָּאָר ְמָקַוֹם מִקְדָּאָי וּמָלָוֹם בְּלְיִר הַלְּבְּנִוֹן אֶלַיִּך יִבְּוֹא בְּרָוֹשׁ מִּדְתָר
- מָּגר יְבְּלֶּנְ אֵּגְְיִּנְ אַנְיִנְ בִּּלֶּגְ מִּלְּנָּ מּּגְ-פּפּּוִּע נַנְּגְיְנִ בִּּלְּנְ בִּּלְ-מִלְּאָּגִּינְ וְבִּוֹלֵנִי יי וְטִלְכְּנִ אָּגְֹיִנִּ אֵבְיִנִּ בִּעְנִתְ בִּדָּגִּ מִמְּנְּוֹב וְנִיִּמְּעִּיִנִיּיִּ
- וֹמִּמִטׁנגּ ְלִלְצֵּנְן מִנְלֶם מִמְּנִמְ גַּנְר וֹגַנְר: " שַּׁנַטִּ בֵּנִנְשָׁב מִנִּבְי יִמְנִאָּט וֹצִּנוֹ מִנָבִי
- נְעָּלְב: נְיִבְּמִּטַ בַּׁנְּאֶדְנְ נִינְיִם נְמָּבְ מִּלְבֵׁנִם שִׁנִּלְּצִ נְיִנְּלִּטִּ שִׁבְׂב עִּנְיִם נְמָּב מִלְכָנִם שִׁנִּלְּצִ

- For brass I will bring gold, And for iron I will bring silver, And for wood brass, And for stones iron; I will make thy officers peace, And righteousness thy magistrates.
- Violence shall no more be heard in thy land, Desolation nor destruction within thy borders; But thou shalt call thy walls Salvation, And thy gates Praise.
- The sun shall be no more thy light by day, Neither for brightness shall the moon give light unto thee; But the LORD shall be unto thee an everlasting light, And thy God thy glory.
- Thy sun shall no more go down, Neither shall thy moon withdraw itself; For the Lore shall be thine everlasting light, And the days of thy mourning shall be ended.
- Thy people also shall be all righteous, They shall inherit the land for ever; The branch of My planting, the work of My hands, Wherein I glory.
- The smallest shall become a thousand, And the least a mighty nation; I the LORD will hasten it in its time.

- וֹנִיּמְּוֹנֵ אַבְּנְאֵ יִּטְׁכֵּ אַבְּנָא בְּאַבְנִים בַּרְזֵגְ וְמִּמְמֵּי פְּאַבְּנִם מַבְּנִים בַּרְזֵגְ וְמִּמְמֵּי פְּאַבְּנִם מַנְיִם בַּרָזְגָ
- ، לא־וִשְּׁלֵע עַּוֹר חָמָסׁ בְּאַרְצֵּׁךְ שָׁר וָשֶׁבֶר בּגְבּוּלְיֵדְ וְמַרָאֵת יְשִׁיעָרׁ חוֹמֹתַׁיִךְ יִשְׁעָרֵוָך הְחִבְּּרוּ:
- ָלאַיִרְיָהַרַלָּךְּ עָּוֹדִ תַּשִּׁמָשׁ לְאָוֹר יוֹמָם וּלְנְגַה תַּיָּהָתַ לֹאִ־נְאַיר לֶּךְּ וְתָּנְתַ לֶּךְּ יְתֹּנְת לְאַוֹר עוֹלְם נֵאלֹתַיְךְּ לְתִפְּאַרְתֵּף:
- אַבְלָּה: יְחִנְּה יְהָנֶת־לָּףׁ לְאַוֹר עּוֹלֶם וְשָּׁלְטִוּ יָמֵי אָבְלֶּף:
- ְלְטִיטְפְּאֵר: נְצֶּר (כ׳ ממעי)[ק׳ מַמָּעָיִן מַעֲּשָׂה יָדָי נְעַמְּרְ בְּלָּם צַּדִּילִים לְעִילָם וַיִּדְשׁי יָדֵי
- הקַטׁן יִהְיָה לַאֶּלֶף וְהַצְּעִיר לְנָוֹי עָצִיּם צָּנָי יְהְוָה בְּעְתָּה צֵחִישֶׁנְה: (ס)

הפטרה נצבים

The Haftarah is Isaiah 61:10 – 63:9. This Haftarah is read on the Shabbat defore Rosh HaShana.

- I will greatly rejoice in the Lord, My soul shall be joyful in my God; For He hath clothed me with the garments of salvation, He hath covered me with the robe of victory, As a bridegroom putteth on a priestly diadem, And as a bride adorneth herself with her issuele
- For as the earth bringeth forth her growth, And as the garden causeth the things that are sown in it to spring forth; So the Lord God will cause victory and glory To spring forth before all the nations.
- For Zion's sake will I not hold My peace, And for forth as brightness, And her salvation as a torch that burneth.

- ייואט אַשָּׁישׁ בְּיחֹנָה מָגֵל נִפִּשִׁי בֵּאלֹהַי כָּי הַלְבִּישִׁיִּי בִּגְּדִי־יָּשִׁעּ מְעָּיִל צְּדָּקָה יְשְּׁשָּׁי בֶּחְחָן יְכַהֵּן פְּאֵר וְכַפַּלֶּה חַּעְּהֵי בֵּאלֹהַי כָּ בְּחְחַן יְכַהֵּן
- ַ פֵּי כְאָבֶׁץְ תּוֹצֵיא צִמְחָה וּכְנָנָּה וַרוּעֵיהִ הַצְּמָיִה בֵּןוּ אֲדֹנֵי וֶהוֹה יַצְּמָיה צְדְקָהֹ וּהְהִלְּה נֶגֶּד בְּלְ־הַגּוֹיְם:
- לְמָעַן צִּיּוֹן לֵא אָהֵשֶׁה וּלְמָעַן יְרוּשָׁלָם לֵא אָשְׁקוֹט עַּד־יִצָּא כַּנֹּוּה צִּדְּלָּה וִישׁוּעְהָה בְּלַפֶּיד יִבְעֶּר:

LXII:1

- And the nations shall see thy triumph, And all kings thy glory; And thou shalt be called by a new name, Which the mouth of the Lord pahall mark out.
- Thou shalt also be a crown of beauty in the hand of the Lord, And a royal diadem in the open hand of thy God.
- Thou shalt no more be termed Forsaken, Neither shall thy land any more be termed Desolate; But thou shalt be called, My delight is in her, And thy land, Espoused; For the Lord delighteth in thee, And thy land shall be espoused.
- For as a young man espouseth a virgin, So shall thy sons espouse thee; And as the bridegroom rejoiceth over the bride, So shall thy God rejoice over thee.
- I have set watchmen Upon thy walls, O Jerusalem, They shall never hold their peace Day nor night: 'Ye that sare the Lord'S remembrancers, Take ye no rest,
- And give Him no rest, Till He establish, And till He make Jerusalem A praise in the earth.'
- The Lord hath sworn by His right hand, And by the arm of His strength: Surely I will no more give thy corn To be food for thine enemies; And strangers shall not drink thy wine, For which thou hast
- But they that have garnered it shall eat it, And praise the LORD, And they that have gathered it shall drink it In the courts of My sanctuary.
- Go through, go through the gates, Clear ye the way of the people; Cast up, cast up the highway, Gather out the stones; Lift up an ensign over the peoples.
- Behold, the Lord hath proclaimed Unto the end of the earth: Say ye to the daughter of Zion: 'Behold, thy salvation cometh; Behold, His reward is with Him, And His recompense before Him.'
- And they shall call them The holy people, The redeemed of the Lora; And thou shalt be called Sought out, A city not forsaken.

- ְּנְבְיֵגְיִם בְּבְּיְבְׁהְ שִׁפְּאָנֵט בִּּיִגְיַנִע (כּ בְּנְבְּאָבְּנְיְ מָּם חַבְּׁמִאְ אָּמָּר בָּּי יְחַנְיִׁט נִפְּבָּנִי בִּנְבִּיִּנִים בִּבְיִבִּיִּ
- נגנוש)[ל. יצְנְיִרְ מִׁלְיִבֶּׁי שִּׁכְּוּבֶּׁי שִּׁכְּעַבְּיִרְ בְּּבְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי ביינים (כִּיבָּיים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְיִים בּיִּבְּיִים בּיִבְּיִים בּי
- לא־يאַמֵר לַף עֿוֹד עַזוּבָּה וּלְאַרְצֵּף לָאִּד * يאַמֵר עוֹד שִׁמְמְה בַּי לָךּ יִקְּרֵאׁ חָפְצִי־ בְּה וּלְאַרְצֵךְ בְּעוּלֶה בִּי־חָפֵּץ יְהוֹה בָּךְ וְאַרְצֵךְ חִבְּעֵל:
- چر-زچور چחיר چחיל ، بچورا چورا ، چر-زچور چسدر چمنځام بوراه پرخوره
- , פַל־הַיִּנֹם וְכְל־הַלֵּילִם הִפְּקַּוְהִי שִׁמְרִּים הַמְּוְכִּרִים אָת־יְהנְה אַל־דָּמִי לָבֶם:
- אָּט_וֹרוּמֶּלֶם שְּׁטִּלְּטִ בְּאָבֶּוּ ' וֹאָלַטִּאַנִי בְּמִּי לְנִי מִּדְ־וֹכִוּנֵּן וֹמִדִּ־יִמָּיִם
- בְּנֵי־נֵכֶר מְירוּשֶׁךְ אֲשֶׁר נִגַעַהְ בְּוֹ אָם־אָמֵן אָת־דְּנָלְךְ עִּיֹד מְאָבֶל לְאָּיְבִיךְ וְאָם־יִשְׁתִּי נְשְׁבְּע יְהְנָה בִּימִילִי הִבִּוֹרָיִע עָּיִּי
- , כִּי מְאַסְפִּיוֹ יאָבְלֶּהוּ וְהֵלְלִוּ אָת־יְהוֹּה וְמְקַבְּצֶיוּ יִשְׁהֻּהוּ בְּחַצְּרָוֹת קְּדְשֶׁי: (ס)
- עברו עברו בַשִּׁעִּרִים פּוּו הֵבֵרָר הִעָּם סָּלּוּ סָלּוּ הַמְסִלְּהֹ סַקְּלֵוּ מֵאֶּבֶן הַרֵּימוּ גֵס עַל־ הַעְּמִים:
- הבַּה יְהֹנָה הִשְׁמִיעַ אֶל־קִצֵּה הָאָׁבֶץ אִמְרוּ לְבַת־צִּיּׁוֹן הַנָּה יִשְׁעֵּךְ בָּא הַבַּה שְׂבָרוֹ אִמִּוֹ וּפְעַלְּהַוֹּ לְפְּנֵיוּ:
- נפֿבא בְרוּשְׁר מִּיר לֹא נָמֶזְבָּרוּ: (ס) וְפָרְאִוּ לְמָם עַּם־תַּפְּבָׁשׁ נְּאִנְלֵי וְתְנָׁר וְלָרִּ

ξ

'Who is this that cometh from Edom, with crimsoned garments from Bozrah? This that is glorious in his apparel, stately in the greatness of his strength?'—'I that speak in victory, mighty to save.'—

Wherefore is Thine apparel red, and Thy garments like his that treadeth in the winevat? —

I have trodden the winepress alone, and of the peoples there was no man with Me; yea, I trod them in Mine anger, and trampled them in My fury; and their lifeblood is dashed against My garments, and I have stained all My raiment.

For the day of vengeance that was in My heart, and My year of redemption are come.

And I looked, and there was none to help, and I beheld in astonishment, and there was none to uphold; therefore Mine own arm brought salvation unto Me, And My fury, it upheld Me.

And I trod down the peoples in Mine anger, and made them drunk with My fury, and I poured out their lifeblood on the earth.

I will make mention of the mercies of the Lord, and the praises of the Lord, according to all that the Lord hash bestowed on us; and the great goodness toward the house of Israel, which He hath bestowed on them according to His compassions, and secording to the multitude of His mercies.

For He said: 'Surely, they are My people, children that will not deal falsely'; so He was their Saviour.

In all their affliction He was afflicted, and the angel of His presence saved them; in His love and in His pity He redeemed them; And He bore them, and carried them all the days of old.

מר־זָרו בָּא מִאֵּדִים חַמָּיץ בְּגָדִים מִבְּצִיְרִר זָּה חָדַיּר בִּלְבִּישׁׁי צֹעֶה בְּרָב פֹחַיִּ אֲנָי מְדַבֶּר בִּצְדְקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מַדִּוּעַ אָדִם לִלְבוּשֶׁדְ וּבְנְגַדִידְ פְּדֹבַךְ בְּנִת:

נגטם מּלְבּנֹגְ, וֹכֹלְבְמַלְבּנּמָּ, אֵּנֹאֶלְטִּ,: אִטְּ, וֹאֵגַנִבֹם בֹאִפְּ, וֹאָנַמִסְם בּטֹמִטֹ, וֹנֹו בּנֵבׁטוּ בַּנַבִּטׁ, לְבַּגִּ, נִמִּמִּטִּם אָּגִּוֹ_אָּמִּ

בְּי וֹנְם לֹטִׁם בֹּלְבַּׁי וּמֶׁלֹנִע לֹאוּלְוּ בַּאָר:

נקושע לי וְרִעָּי נִחֲמָהָי הָיא סְמָבֶּחָנִי: אַבִּישׁ וְאֵבִי וְהַעָּי נַחֲמָהָ הָיא סְמָבֶּחָנִי:

וֹאִינֵיר לְאֵּבֶׁוֹ נִאֲבֶׁה (סִ) " וֹאָבַוֹּס תַּמִּים בַּאַבְּּי נַאָּהָבַּבִּם בַּםַמְנַיִּי

ַ חַסְבֵּי יְחִנְּה ו אַזְּבִּיר מְּחִלֵּת יְחִנְׁה בְּעֵּל כָּל אַשֶּׁר־גְּמָלְנִי יְחִנְּה וְחַבִּמִּב לְבֵנִת יִשִּׁרְאֵל אַשֶּׁר־גְּמָלְם בְּרַחֲמָיו יִּבְרָב חֲסָבְיוּ:

چ ترپھٹر بجئے مقر باشد خزرے کہ نھھے۔ رزن۔ * تربھٹر بجئے مقر باشد خزرے کہ نھھے۔ رزن۔

ثَمُخُمُ تَانَتَمُكُم تَانَتَمُهُم خُمِـائِيْ، مَبَكُم: فَدْنَر بِيهَنَمُم فَعَيْتَكُنْهِ بَكْتُمُرْهُهُ لَنْهُ خُكْمِـمُكُمْ الْكِيْمُ الْمُنْ الْكِيْمُ الْكِيْمُ الْكِيْمُ الْكِيْمُ الْكِيْمُ الْكِيْمُ الْكِيْمُ الْكِيْمُ الْمُنْمُ الْكِيمُ الْكِيْمُ الْكِيْمُ الْكِيْمُ الْكِيْمُ الْمُنْعُمُ الْكِيْمُ الْكِيْمُ الْكِيْمُ الْمُؤْمِ الْلِيْمُ الْمُنْفِي الْمُنْمُ الْتُمْ الْمُنْفِقُولِ الْمُنْمُ الْمُعْلَقِيْمُ الْمُنْفِي الْمُنْمُ الْمُنْمِ الْمُنْمُ الْمُنْمُ الْمُنْمُ الْمُنْمُ الْمُنْمُ الْمُنْمُ الْمُنْمُ الْمُنْمُ الْمُنْمُ الْمُنْمُ الْمُنْمُ الْمُنْمُ الْمُلِمُ الْمُنْمُ الْمُل

הפטרת וילך

The Haftarah is Isaiah 55:6 – 56:8. This Haftarah is read on Shabbat Shuva.

Seek ye the Lord while He may be found, Call ye upon Him while He is near;

Let the wicked forsake his way, And the man of iniquity his thoughts; And let him return unto the LORD, and He will have compassion upon him, And to out God, for He will abundantly pardon

לבוב: ^{אז} גּבְאָה יְתְוָט בּּטִמָּגִאָּה אָנְ אָנִאָּטִה בּּהִינִינִי

בְּיִינְהָבֶּה לְסְלְוָהַ: וְיָשֶׁב אָּלְ-יְּחְנְתְ וְיִרְחֲמֶחוּ וְאָלְ-אֶלְתֵּינִּ יַמְּלְיִה אָלְ-יְּחְנְיִה יָאָנְן מַחִשְׁלְתִּינִּ

- For My thoughts are not your thoughts, Neither are your ways My ways, saith the Lord.
- For as the heavens are higher than the earth, So are My ways higher than your ways, And My thoughts than your thoughts.
- For as the rain cometh down and the snow from heaven, And returneth not thither, Except it water the earth, And make it bring forth and bud, And give seed to the sower and bread to the eater;
- So shall My word be that goeth forth out of My mouth: It shall not return unto Me void, Except it accomplish that which I please, And make the thing whereto I sent it prosper.
- For ye shall go out with joy, And be led forth with peace; The mountains and the hills shall break forth before you into singing, And all the trees of the field shall clap their hands.
- Instead of the thorn shall come up the cypress, And instead of the brier shall come up the myrtle; And it shall be to the Lord for a memorial, For an everlasting sign that shall not be cut off.
- Thus saith the LORD: Keep ye justice, and do righteousness, For My salvation is near to come, And My favour to be revealed.
- any evil. And the man that doeth this, And the son of man that holdeth fast by it: That keepeth the sabbath from profaning it, And keepeth his hand from doing
- Meither let the alien, That hath joined himself to the LORD, speak, saying: 'The LORD will surely separate me from His people'; Meither let the eunuch say: 'Behold, I am a dry tree.'
- For thus saith the LORD Concerning the eunuchs that keep My sabbaths, And choose the things that please Me, And hold fast by My covenant:
- Even unto them will I give in My house And within My walls a monument and a memorial Better than sons and daughters; I will give them an everlasting memorial, That shall not be cut off.

- בָּר לָא מַחְשָׁבוֹתַי מַחְשְׁבָוֹתֵיכֶּם וְלָאִ דַּרְבֵּיבֶם דְּרְבֶּי נָאֵם יְחְנֶּה:
- מַּגַרְבֶּרְהַ שְׁמָּוֹם מִאָּבֵּץ בַּן נְּבְּרָה דְרָכַיֹּפַּרְבְּרָה שְׁמָוֹם מִאָּבֵץ בַּן נְּבְרָה דְרָכַיֹּ
- خْدْ جَهْشِد يَتْدَ تَهْضُهُ بِنَا يَتَهُمُّدُ مِا تَهَمُّنُ إَنَّامُ بِهُ بِشَّدَ چَهُ هُمَّتِإِيَّهُ هِنَّ بَهُمَّ إَنَّامُ إِنَّامً إِنَّهُ فِي فَيْدَ جَهُ هُمَّتِ إِيْضُ خِهُجُدُ:
- ְנְהַצְּלְיִם אַּמֶּר שָּׁלְטִּמִּיי אַלְי בִּיקְם כֵּי אִם-מִּמָּר אָתִראָמֶּר חָפְּצִּמִּי בן יִהְנָם בְּי אִם-מִּמָּר אֵתָּר חָפְּצִּמִּי
- ַ בְּי־בְשִׁמְחָה תַצֵּאִי וּבְשָׁלִוֹם תּוּבְּלִיּוּ הַהְרֵבִים וְהַוְּּבְעֹּוֹת יִפְּצִּחִוּ לִפְּנִיכֶם רִנְּה יְכְל־עַצֵי תַשְּׁהֵה יִמְחַאִּי־בֶּף:
- ַ מַּחַת הַנַּעַצּוּץ' יַעַּלֶּה בְּרֹוֹשׁ (כ׳ תחת)[ק׳ וְתַחַת] הַפְּרְפָּד יַעֲלֶה הַדַּס וְהָנֶה לֵיהֹוָה קְשֶׁם לְאָוֹת עּוֹלֶם לְאִ יִּבְּהֵת: (פ)
- בועם בועם אָמָר יְהוֹה שִּמְרִי מִשְׁפָּט וַעֵּשָּׁי אָרְקֵּה בִּי־קְרוֹבָה יְשִׁיעִּתִּי לְבוֹא וְצִּדְקָתִּי לְהַנְּּלְוֹת:
- אַשְׁבֵּי אֵנִישׁ יִצְשָׁה יִּאָר יִבֶּן־אָבָם יִחַזֵּיִק בַּּּה שׁמֵר שַבְּּׁת מֵחַלְּלֵי וְשׁמֵר יָרָוֹ מִצְשָׂוֹת בְּל־רֶע: (ס)
- ְּ אַמְר הַבְּבֵּל יַבְּרִילֵנִי יְהִנְּה אֵל־יִאִנֵּר הַבְּבֵל יַבְּרִילֵנִי יְהְנָה אֵל־יִהִּוֹר לֵאמֶר הַבְּבֵל יַבְרִילָנִי יְהְנָה מֵעַל עַמִּּוֹ הְאַל־יֹאנֵר הַפְּרִיס הֵן צֵּנִי עֵץ יָבֶשׁ: (פ)
- ימִּשְׁוּגְאָם פַּבְּרִימָי: יִשְׁמְרוּ אָמַ־שִּׁבְּתִּוּתִי יִבְחַרִּוּ בַּאָשָׁר חָפָּאָמָר יִּמְתְרוּ אָמַר יְהְוָּה לַפְּרִיסִים אָשָּׁר
- ְנְבְּבֶּׁם בְּבֵּימֵי וּבְחְוֹמִמִי, יָדְ וְמֵּם מִּוִּבְ מְבְּנִים וּמִבְּנִים שָּׁם מִּוּלְם מִּמַּן בְּוָ אַמִּר לְא וְנְתַּיִּי (ס)

Also the aliens, that join themselves to the LORD, to minister unto Him, And to love the name of the LORD, To be His servants, Every one that keepeth the sabbath from profaning it, And holdeth fast by My covenant:

Even them will I bring to My holy mountain, And make them joyful in My house of prayer; Their burnt-offerings and their sacrifices Shall be altery by house shall be altery by honse of prayer.

Saith the Lord God who gathereth the dispersed of Israel: Yet I will gather others to him, beside those of him that are gathered.

יִבְנֵי חַנֵּכְׁר חַנִּלְוִים עַל־יִּהֹנָתׁ לְשָׁרָּתִּי , וְלְאַהַבְתֹ אָת־שָׁם יְהִנְּה לֶהְיָוֹת לִּוֹ לַעַבְּדִים כְּל־שׁמֵר שַבְּתֹ מֵחַלְּלֹוֹ וּעַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי:

الله الأعلام الأجاد الأطاع الأعلام الأجاد الأطاع الأعلام الأجاد الأطاع الأحاد

הפטרת האזינו

The Haftarah is II Samuel 22:1 – 22:51. This Haftarah is read on the Shabbat between Yom Kippur and Sukkot, if there is one.

And David spoke unto the LORD the words of this song in the day that the LORD delivered him out of the hand of all his enemies, and out of the hand of Saul;

and he said: The LORD is my rock, and my fortress, and my deliverer;

The God who is my rock, in Him I take refuge; My shield, and my horn of salvation, my high tower, and my refuge; My saviout, Thou savest me from violence.

Praised, I cry, is the LORD, and I am saved from mine enemies.

For the waves of Death compassed me. The floods of Belial assailed me.

The cords of Sheol surrounded me; the snares of Death confronted me.

In my distress I called upon the Lord, yea, I called unto my God; and out of His temple He heard my voice, and my cry did enter into His ears.

בווxx נִיְדַבֶּר דָּוִר לֵיחֵוָה אָת־דִּבָרִי הַשִּׁירָה הַגָּאַת (ס) בְּיוֹם הִצִּיל יְחְוָה אֹתָוֹ מִפָּרִּ בְּלֹ־אִיְבֶיו וּמִכַּף שְׁאָוּל: (ס)

· וּאִמֹר יִדְיָנִד סַלְאָנ וּמִאָּגִדָּטִי וּמִפּלְמִּרַלֶּי:

אָלהַי צוּרָי אָהָטָה־בָּוֹ (ס) מְעִּנִּי וָהָהָן יִשְׁעָּי מִשְׁנָּבִי וּמְנוּסִׁי (ס) מֹשִׁעָּי מֵחָמָס השְׁעְּנְי:

מִנְקָלְ אֵפַׂנָא וֹנְנְע (ס) וּמִאָנֹבֹּו אִנְּמֵׁמֹּ:

ְבְהְּעֵׁלְנְ: בָּׁ, אִפְפֵּׁנִי, מִמֶּבִּׁבִּי, מְׁנִנִי (ס) וַנִּעְׁלְ, בֹּלְיָהַּלְ

וְהַּוֹּמְטֵּ, בֹּאֵׁוֹנֶּו: אָלִבְאַ (ס) נּיִּהְמָּמִ מִּנִיּלִכְנְ לִּיִּלְ בּבּּבַלִ, אָלִבָּאַ

- Then the earth did shake and quake, the foundations of heaven did tremble; they were shaken, because He was wroth.
- Smoke arose up in His nostrils, and fire out of His mouth did devour; coals flamed forth from Him.
- He bowed the heavens also, and came down; and thick darkness was under His feet.
- And He rode upon a cherub, and did fly; Yea, He was seen upon the wings of the wind.
- And He made darkness pavilions round about Him, gathering of waters, thick clouds of the skies.
- At the brightness before Him coals of fire flamed forth.
- The Lord thundered from heaven, and the Most High gave forth His voice.
- And He sent out arrows, and scattered them; lightning, and discomfited them.
- And the channels of the sea appeared, the foundations of the world were laid bare by the rebuke of the LORD, at the blast of the breath of His nostrils.
- He sent from on high, He took me; He drew me out of many waters;
- He delivered me from mine enemy most strong, from them that hated me, for they were too mighty for me.
- They confronted me in the day of my calamity; but the Lord was a stay unto me.
- He brought me forth also into a large place; He delivered me, because He delighted in me.
- The Lord rewarded me according to my righteousness; According to the cleanness of my hands hath He recompensed me.
- For I have kept the ways of the Lord, And have not wickedly departed from my God.
- For all His ordinances were before me; And as for His statutes, I did not depart from them.

- (כ׳ ותגעש)[ק׳ וַיּהְגָעַשׁ] וַהְרְעַשׁ הְאָּבֶץ (ס) מוֹסְרָוֹת הַשְּׁמָיִם יִרְגָּזִּי יַיְהְגָּעַשִּׁי כִּי־חֲרֶה לְוֹּ:
- פּ עַלְּה עַשְׁן בְּאַפֹּוּ וְאֵטִ מִפִּיוּ הַאָּבֵלְ (ס) נְּהְלִים בְּעֲרָוּ מִמֶּנוּ:
- or נים הַּמִּים נינג (ס) נֹהֹבַפָּׁג טַּטַע בַּלְּבֶּינִי
- בּלְפָּג הַלְ_פְּרְוּתַ: • נּיִּרְפָּר הַלְ-פְּרָוּב נִיּּלְּף (ס) נַיִּרָא עַּלְ-
- מְנִם מְבֵּנ, מְּטִׁצְיִם: מּנִם מְבֵּנ, מְּטַׁצְיִם:
- מּנְגַה נְגְדֵּוֹ בְּעֲרֵוּ נַחֲלֵר אֵשׁ: (ס)
- לולְנִי (ס) בּּיִלְנִי (ס) בּיִלְנִי וֹמֵלְנִין יִינֵּוֹ
- .. וִיִּשְׁלַח חִצִּים וַיִפִּיצִֵם בָּרֶק (כ׳ ויהמם)[ק׳ וַיְּהְם]:
- יי ניִרְאוּ אָפָּקר יְם וּנְּלְוּ מִסָרְוִּח מַדָּלְ (ס) " נֹיְרָאוּ אָפָּקר יְם וּנְּלְוּ מִסָרִוּט מַדָּלְ
- רַ יִשְׁלַח מִמֶּרִים יִקְחֵנִי (ס) יַמְשֵׁנִי מִמָּיִם רַבֶּים:
- ې: (ع) ش اخلاگئر ځاڼه ښدن زائر اباژب طهٔهٔا
- ∞ וַיּצָא לַמֶּרְחָב אָתָי יִחַלְצֵּנִי כִּי־חָפֵּץ מּ יַיּצָא לַמֶּרְחָב אָתָי יְחַלְצֵנִי כִּי־חָפֵּץ
- לְּנִּי (ס)

 •• יִּלְּמִלְנִּי יִׁינְוֹע בֹּּאַבְׁלֵעִי בַּבָּב יָבִי יָבִי יָהָּיִב
- מֹאֶבְנֵוּ: (ס) בּ בָּׁג הַמֹּנִנִי נַנְבָּ בַהַּמֹּמִי
- ἀἀἐυ: څ، څر_ἀἀἀἀὰ، ζάἐ، ὑἀἀ، ܡܓ،ܬἀ،ㄴ

- And I was single-hearted toward Him, And I kept myself from mine iniquity.
- Therefore hath the Lord recompensed me according to my righteousness, According to my cleanness in His eyes.
- With the merciful Thou dost show Thyself merciful, With the upright man Thou dost show Thyself upright,
- With the pure Thou dost show Thyself pure; And with the crooked Thou dost show Thyself subtle.

 And the afflicted people Thou dost save; But Thine
- eyes are upon the haughty, that Thou mayest humble them.
- For Thou art my lamp, O Lord; And the Lord doth lighten my darkness.
- For by Thee I run upon a troop; By my God do I scale a wall.
- As for God, His way is perfect, The word of the Lord is tried, He is a shield unto all them that take refuge in Him.
- For who is God, save the Lord? And who is a Rock, save our God?
- The God who is my strong fortress, And who letterh my way go forth straight;
- Who maketh my feet like hinds', And setteth me upon my high places;
- Who traineth my hands for war, So that mine arms do bend a bow of brass.
- Thou hast also given me Thy shield of salvation; And Thy condescension hath made me great.
- Thou hast enlarged my steps under me, And my feet have not slipped.
- I have pursued mine enemies, and destroyed them; Neither did I turn back till they were consumed.
- And I have consumed them, and smitten them through, that they cannot arise, Yea, they are fallen under my feet.

- ÷≥ נְאָרְיֶה חָמִים לְוֹ (ס) נְאָשְׁתַּמְּרֶה מִעֲּנִיִּי:
- ײַ נּיִּשֶׁב יְחְנָה לֵּי בְּצִּדְקְתָּי (ס) בְּבִרָּי לְנָנֶּד מִינְיוּ:
- ₆₂ עם־קטָיד תּתְחַפָּד (ס) עַם־גִּבָּוֹר תְּמִים תּתַמֶּם:
- ك مُصِائِدُ لِي الْمُصِامِةُ الْمُعَالِمُ الْمُصَامِنُ الْمُصَامِةُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمُ الْمُعِ
- בְּמִּים מַּמִּפְּׁילֵ: " וֹאָטַבַמֹּם מֹּנִי שַּוְמִּיִמַ (ס) וֹמִינֵּוֹבַ מַּלַבַ
- چ קִראַמָּה נֵירָי יְהֹוְהָה (ס) נִיהֹוָה יַגִּיהַ הְשְּׁבְּי:
- ه چر چچה אַרַוּץ גְּדִוּד (ס) בָּאֵלֹהַי אַַדַּלֶּג־ שְׁוּר:
- ה קאָל מָמָים דַּרְבָּוֹ אָמְרָת יְחֹנִָר צְרוּפְּׁה (ס) מָגֵּן הוּא לְלָל הַחֹסָים בְּוֹּ:
- מְּפַּלְהַּבֵּׁג אֶּלְנִינוּ: בּּ כָּי מִי־אֵלְ מִפַּלְהַבֵּרִי יְחְוְּהַ (ס) וּמֵי צִּוּר
- בבכו)[ל. גּוֹבֶלֵי]: באַלְ מִמנּנִּי בוֹנֹלְ (ס) נִיּפָּר פַמִּים (כ׳
- ְנְמְלְ בְּמְנְלֵּגְ נְמְׁלֵגְ נְמְׁלֵגְנְנִי (ס) מְּמִנְיִנִי (כֻ, בִילְגִנִי)[לֻ, בַּיִּלְגָּוְן בְּאִּנְלְנָנִי (ס) בְּלְּגִּיִלְיִנִי
- .. מְלַמֵּר יָדִי לַמִּלְחָמִֻּה (ס) וְנִחַת קַשָּׁת־ נְחוּשֶּׁה זְרִעְהֵי:
- ود تضفاح، فلال نظفك تقتبكك مذلك بالمناه
- ער־כַּלוּחָם: אָרְיְפָּה אַנְבָי וְאַטְּמִידֵם (ס) וְלָאִ אָשִׁיב
- ײַטֿע בּנֹלְי: װּ נֹאַכֿעָם נֹאַמִּטַׁגּם נֹלָאִ נֹלִנִּמִנּן (סִ) זֹוּפָּלְנִּ

- For Thou hast girded me with strength unto the battle; Thou hast subdued under me those that rose up against me.
- Thou hast also made mine enemies turn their backs unto me; Yea, them that hate me, that I might cut them off.
- They looked, but there was none to save, Even unto the Lord, but He answered them not.
- Then did I beat them small as the dust of the earth, I did stamp them as the mire of the streets, and did tread them down.
- Thou also hast delivered me from the contentions of my people; Thou hast kept me to be the head of the nations; A people whom I have not known serve me.
- The sons of the stranger dwindle away before me; As soon as they hear of me, they obey me.
- The sons of the stranger fade away, And come halting out of their close places.
- The Lord liveth, and blessed be my Rock; And exalted be the God, my Rock of salvation; .
- Even the God that executeth vengeance for me, And bringeth down peoples under me, $\,$
- And that bringeth me forth from mine enemies; Yea, Thou liftest me up above them that rise up against me; Thou deliverest me from the violent man.
- Therefore I will give thanks unto Thee, O LORD, among the nations, And will sing praises unto Thy name.
- A tower of salvation is He to His king; And showeth mercy to His anointed, To David and to his seed, for evermore.

REULR 17XR REFOR

- עּהְהְּהְיָּהְ סי נְעַּוְּרֵגְ עַוֹגִץ לַמָּלְעַמְׁעִ (ס) עַּלְרֵגָהַ לַּמָּגִּ
- رن نظره بير منظرة هِذَ بِمن الربي بيرة المربي الربي
- ⁶⁴ אָרַקִּם אָרַקִּעָם: אַרַקּם אָרַקִּעָם:
- װְנְּיִם (ס) מֹם לְאָרֵנֹֹרְמֹּנִי נֹמּבֹרֵנִׁנִי יי וֹטִפּלְמְּנִי מִנִיבֵּי מִּמִּי טַמִּמִינִי, לְנַאָמִ
- לְנ: (פ) ** בֹּנֹג וֹטִבּטַׁמִּגַבְיָג לְמִּמִׁנִּה אָּזִּוֹ וְמִּמִּׁמִׁהַ
- ot לנו נכר ולַגוּ ווּטׁגּרוּ מִמְּסִגּרוִשִּׁם:
- לי היריישעי: קי היריישעי: (ס) וְיָהֶה אֶלֹהֵי
- apatr: مَا بَعْظُ مِذَرَا دِجِافِم كِرْ (a) الأرَاد وَقِامًا مِارِيد:
- ֶ מֵאָּנְהָ טַׁמֶּׁסְׁנֶם טַּגִּנְלְנָנ: 67 נמנָגִּנְאָנִ מֵאָנִבָּנִ נִמְלֵּמָנִ טַּבַנְמָבָנָ (ס)
- ٠٠ עַל־בֵּן אִיֹרְדְּ יְהַנָוֹה בַּגּּיִיָם (ס) יּלְשִׁמָּךִ אֲזַמֵּר:
- ر (כ׳ מגדיל)[ק׳ מִגָּדִיל] יִשִּׁיצַוֹה מִלְבַּוֹ וְמְשֶׁה־חֲסֶד לִמְשִׁיחָוֹ (ס) לְדָוָד וּלְזַרְשִׂ מַד־עּוֹקְם: (פ)

.81:1–1:1 Andsol is Joshua 1:1–1:83.

- Now it came to pass after the death of Moses the servant of the Lord, that the Lord spoke unto Joshua the son of Nun, Moses' minister, saying:
- ַ ַ ַ יְרִיִּי אַהַרֵי מִוֹח מֹשֶׁה עֲבֶּר יְהִוָֹּה וֹיִּאִמָּר יְהִוֹּה אֶל־יְהוֹשָׁעַ בִּּן־נִּוּן מִשְׁרֵת מֹשֶׁה לֵאמְר:

- Moses My servant is dead, now therefore arise, go over this Jordan, thou, and all this people, unto the land which I do give to them, even to the children of Israel.
- Every place that the sole of your foot shall tread upon, to you have I given it, as I spoke unto Moses.
- From the wilderness, and this Lebanon, even unto the great river, the river Euphrates, all the land of the Hittites, and unto the Great Sea toward the going down of the sun, shall be your border.
- There shall not any man be able to stand before thee all the days of thy life; as I was with Moses, so I will be with thee; I will not fail thee, nor forsake thee.
- Be strong and of good courage; for thou shalt cause this people to inherit the land which I swore unto their fathers to give them.
- Only be strong and very courageous, to observe to do according to all the law, which Moses My servant commanded thee; turn not from it to the right hand ot to the left, that thou mayest have good success whithersoever thou goest.
- This book of the law shall not depart out of thy mouth, but thou shalt meditate therein day and night, that thou mayest observe to do according to all that is written therein; for then thou shalt make thy ways prosperous, and then thou shalt have good success.
- Have not I commanded thee? Be strong and of good courage; be not affrighted, neither be thou dismayed: for the Lord thy God is with thee whithersoever thou goest.'
- Then Joshus commanded the officers of the people, saying:
- Pass through the midst of the camp, and command the people, saying: Prepare you victuals, for within three days ye are to pass over this Jordan, to go in to possess the land, which the Lord your God giveth you to possess it.

- משָׁה עַבְּדִּי מֵת וְעַמִּהֹ לִּיִם עַבֹּר אָתִּ תַיַּרְדֵּן תַזְּה אַמָּה וְכְל[ַ]הָעָם תַזְּה אָלִ הְאְּרֶץ אַשֶּׁר אָנֹבֶי נֹתֵן לָהָם לִבְנֵי יִשִּׁרְאֵל: בְּלַ־מְּלִּוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֵּךְ בָּף־תַּגְלְבֶם בִּיֹ
- לְבֶם נִתַּהִיוּ כַּאֲשֶׁר דִּבָּרְהִי אֵל־מֹשֶׁה: מֵתַמִּרְבָּר וְתַלְּבְנוֹן תַזָּה וֶעַּד תַנְּתֲר * ביבים בבים בבי נביים
- شتمېچە بەتچچىا مەن يىخە مېيە * مېيەنى بەتەھچە چىز ئىرەئە بىيەمىرى مېيەنى چىزى مېيى بېدىچى:
- , לא־יִהַיצַב אִישׁ לְפָּנְיִף כָּל יָמֵי חַנֵּיִף כַּאֲשֶׁר הַנֵיתִי עִם־מֹשֶׁה אֶהְנֵה עִמֶּּף לָא אַרְפְּהַ וְלְאׁ אֶעֶוְבֶּךְ:
- , הַזַּק נָאֱמָץ בָּי אַמָּר תַּנְחִיל אָת־הָעָם תַּנָּה אָת־הָאָהֶץ אַשֶּר־נִשְׁבָּנְהִי לַאֲבוֹהָם לָתַת לְהֶם:
- רַל חַוַּק נִאָּמֵּץ מִאָּד לִשְׁמָּר לֵיְצַשׁוֹת ִּבְּלִ-הַמִּנּנּ יָמֵין נִשְׁמָאוּל לְמַעַּן תַּשְׁבִּיל בְּכָל אַשֶּׁר מַלֵּף:
- לא־יַמֿוּשׁ סֶפֶרֹ תַחּוּרָה תַזָּה מִפִּיף וְתָגִּיִה • בּוֹ יוֹמָם וְלֵיְלָה לְעַעַּן הִשִּׁמָר לַעֲשׁוֹת פְּבְל־תַבְּתִּוּת בִּוֹ כִּי־צָּוֹ תַּצְלִיתַ אֶת־ יְּרֶבֶף וְאֵּו תַשְּׁבֵּיל:
- ַ הַלִּוֹא צִּוּיִתִּיף הָזַה נֵצֵּלֶּץ אֵל־תַּצֵּרָץ וָאַל־ הַחָת בֶּי עִּמֶּף יִתְנָה אֵלֹהָיף בְּכָל אֲשֶׁר הַלְף: (פ)
- ּ נִיְּצֶּׁנִ יְּחִישְׁהַ אֶּעַ הָּמֶּבִׁי, חַׁמֶּם לָאִּלְּבִיּ
- עִבְרָנּוּ בְּקָנֶב תַמִּחֵנָּה נְצִנִּי אָת־הָעָםׂ לֵאמֹר הָבִינִּי לְבֶם צֵידָה בִּּי בְּעַנֹּדוּ שְׁלְשֶׁת יָמִים אַמָּם עִּבְרִיםׁ אָת־תַּיִּרְצֵּן תַּנָּה לְבִוֹא לְבֵשֶׁת אָת־הַאְּבֶץ אֲשֶׁר יְהְנָה אֵלְהַיִּכֶם נֹתֵן לְבֶם לְרִשְׁתֵּה: (ב)

- And to the Reubenites, and to the Gadites, and to the half-tribe of Manasseh, spoke Joshua, saying:
- 'Remember the word which Moses the servant of the Lord commanded, you, saying: The Lord your God giveth you rest, and will give you this land.
- Your wives, your little ones, and your cattle, shall abide in the land which Moses gave your brethren Jordan; but ye shall pass over before your brethren armed, all the mighty men of valour, and shall help them;
- until the Lord have given your brethren rest, as unto you, and they also have possessed the land which the Lord your God giveth them; then ye shall return unto the land of your possession, and possess it, which Moses the servant of the Lord gave you beyond the Jordan toward the sunrising.
- And they answered Joshua, saying: 'All that thou hast commanded us we will do, and whithersoever thou sendest us we will go.
- According as we hearkened unto Moses in all things, so will we hearken unto thee; only the Lord thy God be with thee, as He was with Moses.
- Whosoever he be that shall rebel against thy commandment, and shall not hearken unto thy words in all that thou commandest him, he shall be put to death; only be strong and of good courage.

- אָמָר יְהוֹשְׁעַ לֵאמִר: אָמָר יְהוֹשְׁעַ לֵאמִר:
- , זְכוֹר אָת־הַדְּבָּר אֲשֶׁר צִּנְה אָהָבֶם מֹשֵּׁה עֶבֶּר־יְהְנָה לֵאמָר יְהְנָה אֵלְהַיכֶם מֵנֵית לֶבֶם וְנְתַּן לֶבֶם אָת־הָאֶרֶץ תַּוְּאִתּ:
- נשׁיכֵם טַפְּכֶם ימִקְנִיכֶם יִשִּׁבִּי בְּצִּׂבֶץ צֵּשֶׁר בְתַּן לְכֶם מֹשֶׁה בְּעָבֶר הַיַּרְדֵּן וְאַמָם הַלִּיל וַעֲּיִבׁם לִפְּנֵי צַּחִיכֶּם כָּל גִּבּוֹרֵי הַלִּיל וַעְּיַבְּ
- עׁר אַשֶּׁר־יָנִיחַ יְחִוָּה ו לִאַּחִיכָם פָּכָם יְרְשִׁי גַּם־הַמָּה אָת־הָאָהֶץ אַשֶּׁר־יִהוָּה אֵלֹהִיכֶם נֹתַן לָהָם יִשִּׁבְּשָׁם לְאֵהֶץ יִרְשִּׁהְכָם יִירִשְׁתֵּם אִיֹּהָה אַשֵּרוּ נְתַּן לְכָם מִשֶׁהׁ עֲבֶּר יְחִוְּה בְּעֵבֶר חַיַּרְהֵּן מִיְּרָה הַשְּׁמָשׁ:
- ַּנְּהְּמְּׁיִ נְּאֵלְ_בָּלְ_אִּמְּׁר שִׁהְּלְּנִוּנִי נִּלְבְּי " נְיִּהְּנִי אָנִי-יְרִוּשְׁהַ לִאִּמְר כָּלְ אִׁמָּרַ-צִּוֹּיִלְנִיּ
- ְּבְּלֵ אֲשֶׁר־שְׁמַעִּעִּי אָל־מֹשֶׁר בֵּן וִשְׁמַע אֵבֶּיִף נֵרְ יְהְנֶה יְהְנָה אֵלֹהִיףִ שִּׁפְּף בַּאֲשֶׁר הְיָה מִם־מֹשֶׁה:
- בְּלְאֵיִשׁ אֲשֶׁרִינִמְנֵה אָתִּבּיִּף וְלָאִיִשְׁעָּ אָתְ-דְּבְנֵיִף לְלָלְ אֲשֶׁרִ-הָצֵנֵה יוּמָת וַק הַזְּק נְאֵמֶּץ: (פ)

מפטיר לשבת ראש חודש

The Mastir for Shabbat Rosh Hodesh is Numbers 28:9 - 15.

And on the sabbath day two he-lambs of the first year without blemish, and two tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, and the drink-offering thereof.

This is the burnt-offering of every sabbath, beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

And in your new moons ye shall present a bulner offering unto the Lord: two young bullocks, and one ram, seven he-lambs of the first year without

and three tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for each bullock; and two tenth parts of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for the one ram;

and a several tenth part of fine flour mingled with oil for a meal-offering unto every lamb; for a burnt-offering of a sweet savour, an offering made by fire unto the Lord.

And their drink-offerings shall be half a hin of wine for a bullock, and the third part of a hin for the the fourth part of a hin for a lamb. This is the burnt-offering of every new moon throughout the months of the year.

And one he-gost for a sin-offering unto the Lord; it shall be offered beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

«יוועגא וּבְיוֹם הַשַּׁבְּּת שְׁנֵי־כְבָשָׁים בְּנֵי־שָׁנָה הְמִימָם וּשְׁנֵי שָּשְׁרֹנִים סָׁלֶת מִנְחָה בְּלּיּלֶה בַשֶּׁמֶן וְנִסְבְּוֹּ:

י עלַת שַבַּת בְשַׁבַתִּוֹ עַל־עֹלַת הַמְּטֵיר יִנְסְבֶּת: (פ)

نَّهْ حَيْنِ مِثْنِ مُكِمَ مَنْمَا خُدَرِّهِ جَهُٰمًا حَقِد بَهُبَهِ نَهُنِ مِثِنَا فَحُنَّ مَنْمَارُ خِدْرُِه جَهُمًا خُهُنَا مِثِيَّةً:

، ןִשְּׁשְׁרֵץ שִּשְׁרִץ סָׁלֶת מִנְחָת בְּלִּלְּתַ בַּשְּׁמֵן לַבֶּבֶשׁ הָאָחֲר עַלְתֹ הֵיחַ נִיחֹׁחַ אִשֶּׁר לַיהְוָה:

וִנְסְבֵּיהָם חֲצֵי תַהִין ִיחָיָה לַפָּר יִשְׁלִישָׁת תַהַין לְאַיִל וּרְבִיעָת תַהֵין לַבֶּבֶשׁ יָיֵן וַאָת עֹלָת הֹדֶשׁ בְּחְרְשׁׁוֹ לְחְרְשֵׁי תַשְּׁנְה:

וּשִּׁלִּיר עִזְּים אֶחָר לְחַשָּׂאִת לַיהֹוָיִר עַל־עַלַה הַמְּמֵיר יִעְשָׂה וְנִסְבְּוֹּ: (ס)

הבטרת שבת ראש הודש

The Mastir for Shabbat Rosh Hodesh is Numbers 28:9 - 15. The Hastarah is Isaiah 66:1 - 24.

Thus saith the Lord: The heaven is My throne, and the earth is My footstool; where is the house that may build unto Me? And where is the place that may be My resting-place?

For all these things hath My hand made, and so all these things came to be, saith the Lord; but on this man will I look, even on him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word.

בואַעָר יְחִנְּה הַשִּׁעֵיִם כִּסְאָּי וְהָאָהֶץ הַרָּם הַגְּלְיִ אֵי־זֶת בַּיִת אֲשֶׁר מִּבְנִרּלִּי וְאֵי־זֶת מְקוֹם מְנִיחָתִי:

ڹۿؚڡۦڹٮڹڹٮڶۿڂۦؿڔ؞ۼٷ۪ڹ؈ۼڂۦۼڕ۬؞ ڹۿڡ-ڹٮڹڹٮڶۿڂۦڽڔۼڿڹ؈ۼڂۦۼڹ

He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offerth a meal-offering, as if he offered swine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as they have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations;

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, none did answer; When I spoke, they did not hear, But they did that which was evil in Mine eyes, And chose that in which I delighted not.

Hear the word of the LORD, Ye that tremble at His word: Your brethren that hate you, that cast you out for My name's sake, have said: 'Let the LORD be glorified, That we may gaze upon your joy', But they shall be ashamed.

Hark! an uproar from the city, Hark! it cometh from the temple, Hark! the LORD rendereth recompense to

Before she travailed, she brought forth; Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heard such a thing? Who hath seen such things? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? Saith the Lord; Shall I that cause to bring forth shut the womb? Saith thy God.

Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that love her; Rejoice for joy with her, All ye that mourn for her;

That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.

For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river. And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the knees.

As one whom his mother comforteth, So will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.

שׁוֹהַט הַשִּׁוֹר מַבָּה־אִּישׁ זּוֹבֶחַ הַשָּׁהֹ עַּבֵּף בֶּׁלֶב מַעֲלֵה מִנְחָהֹ דַּם־חֲזִּיר מַזְבָּיר לְבֹנֶה מְבָּרֵף אֲנֵן גַּם־הַמָּה בְּחֲרוּ בְּדַרְכֵיהָם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְשָׁם חָפֵּצְה:

נִם־אָנִי אָבְחַר בְּחַעֵּלְלֵיהָם וּמְּוֹוּרִיִםׁם יְלְא שְׁמֵעִּי וַיַּעֲשָׁי הָרַעַ בְּעֵּינִי וּבָאַשֶּׁר לְאַ־חָפָּצְּהִי בְּחֲרִי: (ס)

יجوّר יְהוֹה וְנְרְצֵּה בְשִׁמְחַהָבָם וְתֵּם יֵבְשׁוּ: אָמָרוּ אָחֵילֶם שׁנְאִילֶם מְנָדִילֶם לְמָעַן שְׁמִּי שְׁמְענֹי דְּבַר־יְהְוֹהְ

م קול שָאוֹן מַמִּיר קול מִהִיבָל קוֹל יְהִוֹּה 5 קוֹל שָׁאוֹן מַמִּיר קוֹל מִהִיבָל קוֹל יְהִוֹּה

ئى خۆرە ئەندى ئۆلەت خۆرە ئەنى تاۋى ڭە ئىلام ئالىد ئۆلەت خۇرە ئەنى تاۋى كۆلە

ָ מִי־שִׁמַע בִּזֹאָת מֵי רָאָת בָּאֵבֶׁת הַיִּוּחַל אֶהֶץ בְּוִים אֶחָׁר אִם־יִנְלֵר גִּוּי פַּעַם אֶחָת בִּי־חֲלְה גַּם־יָלְדֶה צִיּוֹן אֶת־בָּנֵיהָ:

, הַאַנִי אַשְׁבֶּיר וְלָא אוֹלִיד יאַנַור יְהְוָּה אָם־אָנַי הַמּוֹלֶיד וְעְצָרְהִי אָנַור אֶלֹהֵיף: (ס)

. מִּגְמִּנִּ אִטִּׁנִי ְ מִׁמְנִמִּ כֹּבְ_טַמִּטִׁאַבֹּצְיִם מִּצְיִנִי מִמְטַנִּנִּ אִטַבִּינִנִּמִּבְם נִיִּנִבְ בִּעִּבִּיבִּינִ

לְמָעַן מְּמָצֵּי וְהִהְעַעַּגְּחָם מִאָּד הַנְהָרֶה: לְמַעַן מְּמָצִי וְהִהְעַעַנְּחָם מִיּיִּד פְּבוֹרֶה: (ס)

ְבִּי־ְכָּהוּ אָמָר יְהִנָּה הִנְנִי נִמֶּה־אֵּלֵיהָ בְּנָהָר שְּׁלְיִם וּבְנָחַל שׁוֹמֵף בְּבָּוֹד גּוֹיָם וְינַקְמָּם עַלְ־צַּדְ הִנְּמָאוּ וְעַלְ־בִּרְכָּיִם הָשְׁעֵּמֵי:

بخ،لبهُكِات فَئَتَامِد: خَهْنِهِ كَيْقُد هَوْدِ فَئَتَامُوْدِ كَا كَبْرَدِر كَبْتُنَامُوْتِ

And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like young grass, and the hand of the Lord shall be known toward His servants, and He will have indignation against His enemies.

For, behold, the LORD will come in fire, And His chariots shall be like the whirlwind; to render His anger with fury, And His rebuke with flames of fire.

For by fire will the Lord contend, And by His sword with all flesh; And the slain of the Lord shall be many.

They that sanctify themselves and purify themselves to go unto the gardens, behind one in the midst, Eating swine's flesh, and the detestable thing, and the mouse, Shall be consumed together, saith the LORD.

For I [know] their works and their thoughts; [the time] cometh, that I will gather all nations and tongues; and they shall come, and shall see My glory.

And I will work a sign among them, and I will send such as escape of them unto the nations, to Tarshish, Pul and Lud, that draw the bow, to Tubal and Javan, to the isles afar off, that have not heard My fame, neither have seen My glory; and they shall declare My glory among the nations.

And they shall bring all your brethren out of all the nations for an offering unto the Lord, upon horses, and in chariots, and in fitters, and upon mules, and upon swift beasts, to My holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring their offering in a clean vessel into the house of the Lord.

And of them also will I take for the priests and for the Loures, saith the Lord.

For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before Me, saith the Lord, so shall your seed and your name remain.

, וּרְאִימָם וְשָׂשׁ לִבְּבֶׁם וְעַצִּמוֹתֵיכֶם פַּדֵּשָׁא הפְּרַחְנָה וְנוֹרְעָּה יַד־יְהֹנָה אָת־עַבְּדְיוּ וְזָעָם אָת־אִיְבֶיוּ: (ס)

ָּ בִּי־הַנֵּה יְהֹנְהֹ בְּצֵּשׁ יָבֹוֹא וְכַסּוּפָּה מַרְפְּבֹתָיִוּ לְהַשָּׁיִב בְּחֵמָהׁ אַפֹּוּ וְנַעֲּרָתִּי בְּלַהֲבֵּי־צִּשׁיּ

אָטַ-פַּלְ-בָּמְּׂע וְרַבֵּוּ חַלְלֵ, וְרַוְּׁע: אָטַ-פַּלְ-בָּמְּתְ וְרַנִּע הָלְחַוֹּבִּיּ

הַמִּהְקַדְּשִׁים וְהַמִּטִּהֲרִׁים אָלֹהַנַּנֹּוֹת אַחָר ת אחר)[ק׳ אַהַל] בַּהְּנֶך אָּכְלֵי בְּשָׂר הַחַזִּיר וְהַשֶּׁקֵץ וְהָעַּבְבָּר יִחְדֵּוֹ יָסֻפּוּ נְאָם־יְהְנֶה:

אָט_פֿבוָגַׁג: אָט_פֿלְ_טַנּוָנִם וְטַלְּמָנָוִט וּבָּאוּ וְנָאוּ אָנְכָּג מִהְּמִּגִּטִם וְמַטְאָבִּטִּגִּטִם בֹּאָט לְטַבָּא

י אֵל־הַגּוֹיִם אֹוֹה וִשִׁלִּחָהִי שָׁהֵם וִפְּלִימִים הְבָּלְ וְיֵיֵן הָאִיֵּים הָרְחֹלִים אֲשֶׁר לְאִ־שְׁמִּעִּ אָת־שְׁמְעִי הַנְּיִם הָרְחֹלִים אֲשֶׁר לְאִ־שְׁמִּעִּ אֶת־פְּבוֹיְרִי בַּגּוֹיָם:

וְהַבָּיאוּ אָת־פָּל־צָּחִיכֵם מִפָּל־תַּוֹנִםוּ מְנְחָהוּ לִיהוֹה בַּסּוּסִים וְבְנֶהֶכָב וּבַצַּפָּים וּבַפְּרָדִים וּבַפָּרְפָּרוֹת עַּל חַר קְּדְשָׁי יִרוּשְׁלַם אָמַר יְהוֹּה פַּאֲשֶׁר יָבִּיאוּ בְנֵּי יִשְׂרְצֵּל אָת־חַמִּנְחָה פִּכְלִי שָׁהָוֹר בֵּית יְהוְה:

ְּנִם_מִנֵּם אָמָּח לְכִּהָנִים לְלְנִיֵּם אָמָר יְהְיֵה:

ج، כאַשָּׁר אַנִּי מִשָּׁה פָּרִי פַּאַשָּׁר אַנִּי מִשָּׁר מִּמְרִים לְפָּנִי הַחַבְּשְׁר אֲשָׁר אֲנִי מִשָּׁה מִמְרִים לְפָּנִי הַחַבְּשְׁה אַשְּׁר אֵנִי מִשְּׁה מִמְרֵים וְהַאָּבָה

- And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before Me, Saith the ${\tt LORD}$.
- And they shall go forth, and look Upon the carcasses of the men that have rebelled against Me; For their worm shall not die, Meither shall their fire be quenched; And they shall be an abhorring unto all flesh.
- ְּ וְחָיְה מְבֵּי חֹבֵשׁ בְּחְרְשׁׁוּ וּמִבֵּי שַבָּתּ בְּשַׁבַתִּוֹ יְבַוֹּא כְל־בָּשֶׂר לְהִשְׁתַחֲוֹת לְפָּנֵי אָמָר יְהוְה:
- וְיִצְאָּי וְרָאִי בְּפִּגְרֵי הְאֵנְשִׁים תַפֹּשָׁעָים בָּי בֵּי תּוֹלַעְמְּם לָא חָמֹוּת וָאִשָּׁם לָא הִבְבֶּׁה וְהָיָי דֵרָאָוֹן לְבְלְ־בָּשֶׂר: והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה

הפטרת שבת מחר חודש

The Haftarah for Shabbat Maḥar Ḥodesh is I Samuel 20:18 – 42.

And Jonathan said unto him: 'To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, thy seat will be empty.

- And in the third day thou shalt hide thyself well, and come to the place where thou didst hide thyself in the day of work, and shalt remain by the stone Ezel.
- And I will shoot three arrows to the side-ward, as though I shot at a mark.
- And, behold, I will send the lad: Go, find the arrows. If I say unto the lad: Behold, the arrows are on this side of thee; take them, and come; for there is peace to thee and no hurt, as the Lord liveth.
- But if I say thus unto the boy: Behold, the arrows are beyond thee; go thy way; for the Lord hath sent thee away.
- And as touching the matter which I and thou have spoken of, behold, the Lord is between me and thee for ever.'
- So David hid himself in the field; and when the new moon was come, the king sat him down to the meal
- And the king sat upon his seat, as at other times, even upon the seat by the wall; and Jonathan stood up, and Ahner sat by Saul's side; but David's place was empty.

- יפְּקֵר מוֹשְׁבֶּף: יפְּקֵר מוֹשְׁבֶּף:
- و، ןשׁלִשְׁׁׁמַ מַבֵּר מָאָר וּבָאַּתָ אָל־הַמָּלִּוֹם אַשֶּר־נִסְתָּרִים שָּׁם בְּוִים תַּמַּעֲשֵָּׂה וְנִשְּׁבְּלִּי אָצֶל הְאֶבֶן הְאֵנֶל:
- ؞؞ וַאֲנִּי שְׁלָשֶׁת הַחִצִּים צִּהָָה אֹוֹהֶה לְשֶׁלַּח־לֶי לְמַטְּרֶה:
- וְהַבֵּּהֹ אֶשְׁלֵח אָת־הַנַּעַר לֵךְ מְצֵא אָת־תַחִאָּים אִם־אָמֹר אֹמַר לַנַּעַר הָנָָּה תַחִצִּיםו מִמְּךְ וָהֻנָּה קָתָּנִּוּוְבָּאָה כִּי־שָׁלִוֹם לְךְּנְאֵין דְּבֶּר תִי־יְהְוָה:
- יה וָאִם־כָּה אִמַר ֹלְטֶּׁלֶם הַנָּה הַהִּצִּים מִפְּּרָּ נְהָלְאָה לֵּךְּ בֵּי שִׁלְהַךּ יְהֹנְה:
- בּינִי וּבֵינְךְּ אֲשֶׁר דִּבָּרְנִי אֲנֵי וְאָחָה הִנָּה יְהוֹיָה בּינִי וּבֵינְךְּ עַּדְ־עּוֹלְם: (ס)
- radic
 radic
 radic
 radic
 radic

 radic
 radic
 radic
 radic
 radic

 radic
 radic
 radic
 radic
 radic

 radic
 radic
 radic
 radic
 radic

 radic
 radic
 radic
 radic
 radic

 radic
 radic
 radic
 radic
 radic

 radic
 radic
 radic
 radic
 radic

 radic
 radic
 radic
 radic
 radic

 radic
 radic
 radic
 radic
 radic

 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic

 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
 radic
- ريْשָׁב ثَرَشْكֶוּ עַל־מֹוֹשְׁבֿוּ בְפַעַםוּ בְפַעַם אָל־מוֹשַב תַּלְּיר נִיּקְם יְהַוֹנְהָוֹ נִיֵשֶׁב אַבְנָר מְצָּד שְׁאָוּל נִיפְּקֵד מְקְוֹם דְּוָד:

- Nevertheless Saul spoke not any thing that day; for he thought: 'Something hath befallen him, he is unclean, surely he is not clean.'
- And it came to pass on the morrow after the new moon, which was the second day, that David's place was empty; and Saul said unto Jonathan his son: 'Wherefore cometh not the son of Jesse to the meal, neither yesterday, not to-day?'
- And Jonathan answered Saul: 'David earnestly asked leave of me to go to Beth-lehem;
- and he said: Let me go, I pray thee, for our family hath a sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me; and now, if I have found favour in thine eyes, let me get away, I pray thee, and see my brethren. Therefore he is not come unto the king's table.
- Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: 'Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?
- For as long as the son of Jesse liveth upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.
- And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'
- And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death.
- So Jonathan arose from the table in fierce anger, and did eat no food the second day of the month; for he was grieved for David, and because his father had put him to shame.
- And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a little lad with him.

- ְּוֹלֵאִ־דְבֶּר שְׁאָנִל מְאָנִמָּה בַּיַּוֹם הַהָּוֹא כָּי אָמַר מְקְרֵה הוֹא בִּלְתֵּי שָׁהָוֹר הוֹּא כִּי־לְא שְׁהְוֹר: (ס)
- וּיִהִי מִמְּחֲרָת תַהֹהֶשׁׁ תַּשִּׁנִּי וַיִּפְּקָר מִקּוֹם בְּגִר (פ) וַיָּאמֶר שָׁאִּרִּ אֶל־יָהוֹנְתָּן בְּנֹי מֵהִיעַ לֹא־בָא בֶּן־יִשָּׁי גַּם־הָּמָוֹל גַּם־תַּיּוֹם אֶל־תַלְּחֶם:
- מְמְּמֶּבְׁ, מְּדְ־בֵּיִת לְחֶם: ניַען יְהוֹאָל אָר שְׁאָרִ נִשְׁאָל נִשְׁאָל דָּנֶד
- ַנְּאׁמֶר שַׁלְּחֵנִי נְאָ בָּי זָּבִחֹ מִשִׁפְּחָׁר לְנִי בְּעִּיר וְהָוּא צִנְּה־לִי אֲחִי וְעַהָּׁה אָם־מְצֵאִתִּי חֵן בְּעֵינִיף אָמֶּלְשָׁה נָא וְאָרְאֵה אָת־אֶחָי עַל־בֵּן לֹא־בְּא אֶל־שֶׁלְחַן הַמֶּלֶף: (ס)
- ניִחַר־אַף שָׁאיל בּיחָוֹנִמָּן ניַאֹמֶר לֹוֹ בֵּן־נְעַוָּת חַמַּרְדִּיּת חֲלַוֹא יָדִּטְּהִי בִּי־בֹחֵר אַמֶּרֹ לְבָּן־יִשִׁי לְבְּשְׁתְּּ וּלְבָשֶׁת עֶרְוָת אָמֶּף:
- בֵּי כְלֹ־הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן־יִשִּיֹ חַיִּ עַלְ־הָאֲדְמְּה לָא תִּכְּוֹן אַחֲָה וּעַלְכוּתֶף וְעַהְּה שְׁלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלֵי בָּי בֶּן־מֶנֶה הְוּא: (ס)
- ַלְמָּה יִּטָּה מֶה שְּׁמִּר: בַּעָּן יְהַוֹּנְהָוֹ אֶתַר שְּלְיֵּי
- אָּטַ-גַּוֹּג: (ס) גְטַּגְּקָׁל פַּגַבְלָע צַגא מִמָּם אָבְּגוּ לְטַמָּגִע נְּמֶּכְ מָּאַנּכְ אָטַ-עַטַדָּנִע מִּבָּט אָבִרוּ לְטַמָּגִינִ
- נְגְּאָבְאְכְּגְ בְּּנִים עַמְּבְ עַנְּאָבְאָבָּגְ בְּנִים בְּנִּ וְלְאָבִאְכְּגְ בְּנִים עַנְגִּיָהָ תַּמִּנִּ, צְּטָם בָּנ נְיָּבְׁם נְּעִינִים בִּנִּם עַמִּבְּיִם בִּמִּבְּ
- ניתי حقوר ניצא יחונתו השָהה לְמוֹעֵר דְּוָדְ וָנַעַּר קַמָּן עִמְּוֹ:

- And he said unto his lad: 'Run, find now the arrows which I shoot.' And as the lad ran, he shot an arrow beyond him.
- And when the lad was come to the place of the arrow which Jonathan had shot, Jonathan cried after the lad, and said: 'Is not the arrow beyond thee?'
- And Jonathan cried after the lad: 'Make speed, hasten, stay not.' And Jonathan's lad gathered up the arrows, and came to his master.
- But the lad knew not any thing; only Jonathan and David knew the matter.
- And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said unto him: 'Go, carry them to the city.'
- And as soon as the lad was gone, David arose out of a place toward the South, and fell on his face to the ground, and bowed down three times; and they kissed one another, and wept one with another, until David exceeded.
- And Jonathan said to David: 'Go in peace, forasmuch as we have sworn both of us in the name of the Lorp, saying: The Lorp shall be between me and thee, and Between my seed and thy seed, for ever.'

- וַיִּאִמֶּר לְנַעֲרֹוֹ דָיִץ מִצָּא נָאׁ אָת־תַּחִצִּּים אַשֶׁר אָנֹכָי מוֹרֶת הַנַּעַר דָּיִץ וְהוּא־יָרֶת הַחֵצִּי לְהַעְּבְרְוֹ:
- ַ יַּיְבְאׁ חַנַּעַר עַר־מְקָוֹם חַהַּצִּי אֲשֶׁר יָרֶה יְהוֹנְתָּן יַּיְקְרָׁא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנַּעַר וַיּּאִמֶּר הַלְוֹא הַחַצִּי מִמְּךְּ וָהְלְאָה:
- رنקָרָא יְהִוֹנְמָן אַחַרֵי הַנַּעַר מְחֵרָה חִוּשָׁה אֵל־פַּעַמָּר יִיְלִקּשׁ נַעַר יְהִוֹנְמָן אָת־(כ׳ החצי)[ק׳ תַחִצִּים] יַנְּבָא אֶל־אֲדֹנֶיו:
- נּגַאמֶר לְוִ בֻּ'ְבַ בַּבָּרֵג בַּלְּנִ אָלְבַבַּנָּת אָּמְבַבְּנָּ י⁺ נּיִבּוֹ יִבְיִנִּלִין אָטַבּלְּנִוּ אָלְבַבַּנִּתּ אַמָּבַבְּיָנִ
- ַ הַנַּעַר בָאַ וְדָוֹר קָם מִאַצָל הַנָּגָב וַיִּפֹּל ייּ לְאַפֵּיוּ אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁלָשׁ פְּעָמֵים וַיִּשְׁקַוּוּ אַיִּשׁ אָת־בַעָּהוּ וַיִּבְּכוּוּ אַיִּשׁ אָת־בַעַהוּ עַד־דְּוֶד הַגְּדִּיל:
- יַּאִּמֶּר יְחִוּנְתָּן לְדָוָד אֵךְ לִשְּׁלִּוֹם אֲשֶׁרֹ , נִשְׁבַּׁעְנִּוּ שְׁנֵינִוּ אֲנַׁחָנִוּ בְּשֵׁם יְחִנְׁחֹ אֵמֶׁר יְחִנְׁח יִהְיָחוּ בִּינֵי וּבֵּינָהְ וּבֵּין זַרְעֵּי וּבֵּין זַרְעַּהְּ שַּׁד־עּוֹלְם: (פ)